Българска академия на науките Библиотека София
ДЕПОЗИТ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ

Силистренска ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година IX, бр. 26 (734) | Вторник, 3 март 1964 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

ВЕЛИКА ДРУЖБА

ДНЕС се навършват осемдесет и шест години от освобождението на България от петвековното отоманско иго. Векове лелеяната мечта за свобода, незагасващата надежда, че великият брат, руският народ ще се притече на помощ — добиват реален израз.

България е свободна! Но това е скъпо заплатена свобода. За нея народът води героични, епични боеве, поднесе в жертва най-свидните си синове — пример на себеотрицание и патриотизъм. Руският народ осея полетата и планините в нашата Родина с героизъм и слава и с гробовете на 200 хиляди свои богатири — велик израз на братство и интернационализъм. Затова и безгранична е любовта на нашия народ към руския народ. Никога не увяхват цветята на паметниците на благодарността, с които е увековечил руската слава нашият народ. И никога не е преставал да вярва, че съдбата му е неделима от съдбата на руския народ, че заедно с руския народ може да намери своето щастие.

Затова и в мрачните години на фашизма, както и през тъмните векове на турското иго, народът ни очакваше, вярваше, знаеше, че ще получи свобода от съветския народ. Надеждите и този път се оправдаха. Разгромените хитлерови пълчища напуснаха страната. Народът въстана и установи своя пролетарска власт, ръководен от героичната, калена в боевете Комунистическа партия. Вече двадесет години изминаха от онея дни на възторг, на победи, на устрем, двадесет съзидателни години по пътя на социализма. Юбилейна е настоящата година! Юбилейна с двадесетгодишнината от победата, юбилейна с успехите в изграждането на социализма, в развитието на дружбата и братството със съветския народ.

За нашия народ народът на Съветския съюз е не само освободител. Винаги, при всички случаи, народът ни е считал бъдните си дни неделими от тези на руския народ, на съветския народ. Никакви опити на продажни управници, на натрапени монарси, на лъжеучени и т. н. не успяха да разклатят любовта ни. А сега със строителството на социализма у нас, дружбата ни се разрасна, разцъфтя. Георги Димитров, вождът на нашия народ, я определи като „. . . слънце и въздух за всяко живо същество". „Без тази велика дружба беше немислимо изграждането на социализма у нас. От първите дни след Девети септември 1944 година Съветският съюз ни помага с техника, с кадри, с производствен опит, със средства. Кой ли наш голям завод не е рожба на дружбата ни със Съветския съюз, колко ли от тракторите, порещи родните поля, не носят „Сделано в СССР"?

Дружбата ни със Съветския съюз се разви по-нататък. Премина на нов етап. Стана по-широка, по-пълна. Това е плод на нашия общ устрем към комунизма, на общата ни борба за мир и щастие. Неотдавна завърналата се от Москва наша партийно-правителствена делегация начело с др. Тодор Живков, стана най-пълен изразител на народната любов и чувства към Съветския народ. Тя подписа съвместната българо-съветска декларация. В нея борбата на нашия народ за социализъм, на Българската комунистическа партия като ръководител на нашия народ, получи висока, най-висока и отговорна оценка.

КПСС заяви:

„Комунистическата партия на Съветския съюз смята, че Българската комунистическа партия, която има славни революционни традиции, със своя практически опит при изграждането на социализма в страната, дава достоен принос за развитие на марксистко-ленинската теория. С всекидневната си дейност БКП последователно брани чистотата на марксизма-ленинизма".

Съветският съюз прояви и сега голямо внимание към нашата страна, голямо разбиране на нашите нужди. За нови заводи, за нови машини, за реализиране на нашите перспективи, начертани в директивите на 20 годишното развитие на нашата страна. Получихме 300 милиона рубли заем. Създава се съвместна съветско-българска комисия за икономическо и научно-техническо сътрудничество. Така връзките ни, дружбата ни, добиват нов израз, прерастват на по-висока степен.

Затова и в телеграмата на ЦК на БКП до ЦК на КПСС се казва от душа и сърце:

„Посещението на българската партийно правителствена делегация в Съветския съюз и приемането на съвместната българо-съветска декларация, предизвика сред българския народ изблик на нови, големи и силни чувства на братска любов и признателност към нашите братя и сестри — съветските хора, към ЦК на КПСС, към съветското правителство и лично към най-добрия приятел на България др. Н. С. Хрушчов. Ние, скъпи другари, сме ви безкрайно благодарни за голямото внимание и грижи, които проявявате към нашата страна, за пълното разбиране на нейните нужди и проблеми, за огромната помощ, която отново ни оказвате, за високата оценка, братското уважение и доверие, което проявявате към нашата Партия"

С тази велика дружба нашият народ е сигурен в своето бъдеще, сигурен, че няма в света такива бури, които биха ни отклонили от поетия път, от сътрудничеството със страните от социалистическия лагер, от борбата за мир и прогрес в света, от вечното братско единство с великия Съветски съюз.

ТПК „СЪЕДИНЕНИЕ" — ТУТРАКАН ОТЧЕТЕ ДЕЙНОСТТА СИ

НА 27 ФЕВРУАРИ, при присъствието на представители от Окръжния съюз на ТПК, на другаря Иван Георгиев, секретар на ГК на БКП и на другаря Яким Петков, завеждащ отдел „Промишлено-строителен" при ОК на БКП, се състоя отчетно-изборното събрание на ТПК „Съединение" — Тутракан.

В своя доклад председателят на кооперацията Петър Ницов изтъкна, че колективът е изпълнил с 20 дни предсрочно плана си за 1963 година. Постигнати са добри резултати по снижение себестойността на продукцията, като през годината не е допусната нито една рекламация за качеството й. Благодарение упорития труд на майсторите от шивашкия и обущарски отдел е разнообразен асортиментът и са внедрени нови 40 модела, с които нуждите на гражданите се задоволяват по-пълно. Подобрено е и финансовото състояние на кооперацията.

Наред с постигнатите успехи са допуснати и известни слабости. Средната работна заплата изпреварва производителността на труда с 1.5 пункта. Планът за ишлемето и услугите не само че не е изпълнен, но и постигнатото е с 10 процента по-ниско от предшестващата година. Неизпълнението на този основен показател на кооперацията се дължи на това, че не се откриват нови отдели за ишлеме и услуги в града и селата около него. Управителният съвет се е задоволил само с откриването на три бръснарски салона в Белица, Нова Черна и ДЗС Нова Черна. В селата Зафирово, Малък Преславец, Стефан Караджа и др. могат да се открият различни работилници, които са предмет на дейността единствено в ТПК „Съединение".

Изказалите се кооператори направиха критика на ръководството за недостатъчната и несистемна работа по воденето и отчитането на съревнованието. Кооперацията като цяло не е в съревнование със сродни на нея от нашия или съседен окръг.

Другарят Яким Петков подчерта ролята на трудовия колектив в постигнатите успехи и обърна особено внимание на ръководството за слабата му работа по изпълняване плана за ишлемето и услугите.

Събранието завърши с избор на нов Управителен съвет и награждаване на първенците.

Васил ПЕТКОВ

ВЕСТИ ПРЕД ОСМИ МАРТ

ДВАДЕСЕТ ГОДИНИ СВОБОДЕН ЖИВОТ

ПОД такъв лозунг посрещат жените от ДИП „Добруджа" — Силистра международния ден на жената — 8 март.

През изминалите години немалко трудности преодоляха те. И сега си спомнят по-възрастните работнички трудните условия за работа преди 9 септември, когато бяха безмилостно експлоатирани от алчния капиталист. А при условията на народната власт пред очите на всички с всяка изминала година, условията за работа се подобряват, повишават се и постиженията. Та малко ли са работничките които отначало работеха само на една машина, след това преминаха на две, три и четири машини, а сега в чест на своя празник много от тях вече минаха на шест машини.

Гордост за предприятието са орденоносците Кадрия Изрямова и Фатмегюл Арифова, отличничките на Комитета по промишлеността Генка Димитрова, Йорданка Манолова, Петранка Георгиева, Кадрия Дахилова, известните ударнички и най-добри в професията Пембегюл Нуриева, Еленка Павлова, Русалка Раданова, Калинка Вачева, Тодорка Цветкова и др. Докато преди жената дори не можеше да мечтае за ръководна работа, сега много от тях под грижите на Партията израстнаха като бригадирки и групови отговорнички, ръководят бригади за комунистически труд.

Тази година се завърши и пусна в експлоатация новата сграда, където за сега условията за работа са още трудни. Но може ли трудностите да бъдат пречка, когато в предприятието има такива упорити жени като комунистката Тодорка Цветкова, работничките Сабрия Иорямова, Марийка Манчева, Гина Заверджиева и много други, които първи се отзоваха на апела на партийната организация и административното ръководство и отидоха на работа в новата сграда, където още не са осигурени всички условия за работа?

Много са мероприятията, които проведоха жените, по инициатива на женкомисията към предприятието в чест на 8 март. Организира се колективно посещение на театър, проведоха се реакца седянка с разнообразна програма, посетени са детски домове и др.

Но най-голямия дар на жените в чест на своя празник и двадесетгодишнината на социалистическата революция у нас е активното им включване в борбата за изпълнението и преизпълнението на производствения план.

Петранка ДОДОВА

Вечер на производственичката

РАБОТНИЧКИТЕ от цех „Ракита" при Промкомбинат „Камъшит" — Силистра в гр. Тутракан, организираха в чест на международния ден на жената 8 март „Вечер на производственичката". На тази тържествена вечер бяха канени и членките на градската женкомисия. Пионери от училище „Ст. Караджа" с ръководител Берта Йорданова, поздравиха жените производственички от цеха с добре подготвена художествена програма. Другарката Куна Малакова прочете доклад за ролята на жените в производството и семейството. Другарката Иванка Даскалова прочете стихотворението „Другарката". Литературната програма продължи с песни и стихове и на края другарката Костантинка Нейчева каза няколко хуморески. Както винаги и тази сбирка на жените мина много весело. Домакините бяха инсталирали радиограмофон и се извиха връшни хора и танци.

Добро впечатление правеше подреденият кът в салона с фино изработените от жените карета, килимчета, милета и др. предмети.

Добрата подготовка и организация на тържествената вечер показва грижите и помощта на женотговорничката към цеха другарката Мариана Стилиянова, която винаги е сред жените, дава съвети и оказва помощ при срещане на трудности от тях.

Стоянка БОЕВСКА

Един месец преди срока

ПЪРВИТЕ месеци на настоящата година преминаха при голямо напрежение в животновъдните ферми на голяма част от кооперативните стопанства в окръга ни. Предварителното запасяване с фураж и други храни за птиците и добитъка още преди настъпването на зимата се оказа решаващо. Не е за подценяване и ролята на животновъдите. Те вложиха много труд и старание за решаването на важната стопанска задача — осигуряване на повече яйца и месо. Резултатите от дейността им са налице. Едва завърши февруари и десет кооперативни стопанства изпълниха с тридесет дни преди срока тримесечния си план и далече надхвърлиха броя на яйцата, предвидени в него. Изпълнението на плана е както следва:

ТКЗС	план	изпълнено	проценти
Бабук	56 200	108 360	193
Калипетрово	31 400	52 890	168
Дулово	31 500	50 520	160
Кайнарджа	175 500	241 867	138
Межден	84 000	107 940	129
Айдемир	81 900	94 320	115
Сребърна	85 700	94 680	110
Окорш	102 900	112 520	109
ДЗС—Окорш	167 600	176 840	106
Смилец	213 100	214 109	100

По отношение продаването на Месокомбината в Силистра на договорираните количества месо също се забелязват успехи. Държавното земеделско стопанство в Окорш изпълни тримесечния си план 147 на сто, като отчете не 19, а 28 тона месо. ТКЗС в село Малък Преславец продаде два тона повече месо и достигна 119.4 процента, а ДЗС — Силистра с 18 тона месо при 16 запланувани изпълни задачата си 109 на сто.

Постигнатите добри резултати от тези кооперативни и държавни земеделски стопанства им гарантира изпълнението на годишния план по тези показатели и ги сочат за пример на останалите.

Георги АНТОНОВ

През тези зимни дни кооператорите от село Искра усилено извозват оборски тор край зеленчуковата градина. Само трактористът Акиф Ахмедов на ден извозва по 12 тона тор.

Снимка: Ахмед НАИМОВ

ВИСОК ПРИРАСТ ПРЕЗ ФЕВРУАРИ

В началото на тази година угояването на телетата в село Зарник вървеше лошо. А това можеше да попречи на изпълнението на годишния план за месото. За да се подобри работата, общинският партиен комитет и управителният съвет на ТКЗС — Кайнарджа решиха да изпратят на работа във фермата младежите Йордан Иванов Маринов, Осман Касимов и Ахмед Алиев.

Сега те отглеждат 72 телета. За месец февруари трябваше да получат 900 г дневен прираст на теле, а те получиха по 1 200 г. Този висок прираст те постигнаха като подобриха храненето на животните, чрез редовна обработка на грубите фуражи.

15 от телетата вече достигнаха 350 кг и предстои да бъдат продадени на държавата. А до края на месец март и останалите телета ще бъдат подготвени за предаване.

Нюфел ИБРЯМОВ

ПЪРВИ УСПЕХИ

Големи трудности преодоляха стопаните от звената на Георги Илиев и Иван Георгиев от зеленчуковата градина в с. Сребърна при получаването на ран зеленчук. В студ и мраз копаха парници, превозваха с каруците оборски тор и ето първите резултати са вече налице. Преди няколко дни зеленчукопроизводителите изнесоха на кооперативния пазар в Силистра първите 1 200 връзки лук и 900 връзки чесън.

Първите успехи импулсират сребърци. Сега от сутрин до вечер не спира трудовата глъчка в зеленчуковата градина. Подема се надпревара между звената за получаването на по-хубав и качествен ран зеленчук.

Марин СЕРТЕВ

Когато задължението не се изпълнява докрай

ТАЗИ година кооперативното стопанство в с. Попина трябва да произведе и предаде на страната 1 000 000 яйца. За да получи исканата продукция, стопанството трябва да отглежда 9 000 кокошки — носачки.

Ако се съди по думите на главния зоотехник др. Тодор Тодоров, поетото задължение ще бъде изпълнено. Резултатите обаче от първия месец на годината показаха, че стопанството не изпълнява поетото задължение. За тази му слабост бе критикувано в страницата на осата на в. „Силистренска трибуна" излязла в брой 18 от 13 февруари т. г. Както се полага, критиката бе обсъдена и бяха набелязани мерки...

Какво показват обаче досегашните резултати?

Новата година завари в птичарниците на кооперативна не само планирания брой кокошки, а с 1 000 бройки повече. Сега в птицефермата на с. Попина птицевъдите Миачо Бенчев, Георги Бъчваров и Велика Бъчварова отглеждат 4 800 носачки, а птицевъдите Тодор Шербанов, Яна Шербанова и Пена Маринова в с. Гарван 5 200 носачки. През първото тримесечие те трябва да произведат 154 000 яйца. През м. януари трябваше да се получат общо за стопанството 37 000 яйца, а са получени едва 25 950 яйца. За м. февруари планът е 53 430, а до 28 февруари бяха получени 47 795 яйца. Показаните цифри най-красноречиво говорят, че планът за двата месеца няма да бъде изпълнен. Това не може да бъде и другояче, щом в село Гарван от гледаните 5 200 кокошки се получават едва по 600 650 яйца, а в Попина от 4 800 кокошки по 1 700 яйца дневно.

Запитате ли главния зоотехник защо в село Гарван носливостта е толкова ниска, той ще ви отговори, че по нечия вина тук е допуснато да се планират като носачки около 2 500 ярки, които според него ще започнат да снасят едва през май. Пита се обаче, до кога миналогодишни пилета ще считаме все още за ярки, когато знаем, че на 6 месечна възраст те започват да снасят. От друга страна гледачите ще ви кажат, че смеските, които се дават за храна на кокошките, не отговарят на исканите норми и т. н.

Може би заинтересоваността на на партийния комитет е била малка? Не! Партийният комитет няколкократно се е занимавал с въпросите в птицевъдството. Проведен е разговор с птицевъдите, поети са обещания. Направен е правилен извод, че да се изпълни планът необходимо е да се получават ежедневно не по-малко от 2 850 яйца.

Пита се обаче, кой в крайна сметка е виновен?

Според нас вината си остава изключително в партийното и стопанско ръководства. Затова защото не се държи взетите мерки да се изпълняват докрай. Необходимо е час по-скоро не да се обсъди, а да се направи всичко необходимо, за да се повиши рязко носливостта и през последния месец на тримесечието да може да се догони изоставането, а в края на месеца птицевъдите да се похвалят с изпълнен план. Работата трябва да се пренесе в птицефермата.

Иван ПЕЙЧЕВ

Международна информация

Фидел Кастро посетил националната селскостопанска школа

ХАВАНА. Министър-председателят Фидел Кастро посети националната селскостопанска школа. Той дълго беседва с учащите се, като подчерта, че овладяваните от тях специалности имат важно значение за страната. Фидел Кастро заяви, че всички випускници на тази школа, веднага след завършването й ще бъдат изпратени в различни райони на страната.

В почит на загиналите кипърци

ПОВЕЧЕ от 3 000 жители на кипърската столица се събраха да почетат паметта на загиналите кипърци в борбата за независимостта на родината. На тържествената церемония в присъствието на президента Макариос, говори министърът на вътрешните работи, като бивш ръководител на бойна организация на кипърските патриоти. Той заяви, че при нужда народът е готов с оръжие в ръка да отстоява своите свободи. „Ние ще се сражаваме на брега и в планините, в градовете и долините и докато всеки от нас има сили да държи оръжие, Кипър ще остане независим" — каза той.

ЗА ДИПЛОМАТИЧЕСКИ ОТНОШЕНИЯ НА ГФР С ЕВРОПЕЙСКИТЕ СОЦИАЛИСТИЧЕСКИ СТРАНИ

ДЕПУТАТЪТ социал-демократ от западногерманския бундестаг Фриц Зангер, призова правителството на Германската федерална република да установи дипломатически отношения с европейските социалистически страни.

Бразилия е за търговия със социалистическите страни

ПРЕДСТАВИТЕЛИТЕ на Бразилия на конференцията на латино-американските страни в град Алта Грация, — Аржентина, са заявили, че бразилското правителство ще защищава решително идеята за разширяване на търговията. Бразилия ще се бори за търговия със социалистическите страни, тъй като това отговаря на интересите на Латинска Америка.

Андерсън ще инспектира салазаровските армейски части

АМЕРИКАНСКИЯТ посланик в Португалия Джордж Андерсън замина със самолет за португалската колония Ангола. Това пътуване много напомня инспекционните посещения на военни и граждански ръководители на САЩ в Южен Виетнам. В Ангола Андерсън ще инспектира салазаровските армейски части. Ще се срещне с колониалната администрация и с командващите португалската армия. Очевидно американският посланик се интересува колко ефикасно 80-те хиляди салазаровски главорези в Ангола използуват даденото им от НАТО оръжие, за потъпкване национално-освободителното движение.

ПОДВОДНИЦАТА „ЛАФАЕТ" ПРИСТИГНА В ИСПАНИЯ

АМЕРИКАНСКАТА подводница „Лафает" съоръжена с ракети „Поларис" пристигна в американската база в Испания. „Лафает" е първата от осемте подводници, които ще действуват от тази морска база. Неотдавна в същата база пристигна плаващата база за подводници — корабът — „Трофей".

ПРЕЗ ЮБИЛЕЙНАТА ГОДИНА —ОЩЕ ПО-ГОЛЕМИ УСПЕХИ

(Годишна отчетна сесия на Окръжния народен съвет)

(Продължение от 1-стр.)

В областта на търговията планът на стокооборота на дребно при обещание 100.4 на сто е изпълнен 102.1 на сто. През 1963 година стокооборота е нараснал с 14.3 на сто и на населението са продадени стоки в повече в сравнение с 1962 година за 5 603 000 лева. Стокооборотът на глава от населението от 230 лева за 1962 година е нараствал на 265 лева за 1963 година.

Огромна работа е извършена в окръга и по строителството и благоустрояването на населените места. През годината в окръга е извършено лимитно и извънлимитно строителство без това от самооблагането за 3 472 000 лева. Завършени са и пуснати в експлоатация селскостопанския техникум — Силистра, гимназия и склад за петрол и бензиностанция в Тутракан, универсален магазин с ресторант в Дулово, детска градина в Силистра, училище в с. Кайнарджа, електрифицирани са селата Водно, Кутловица и др. Под ръководството на Окръжния и общинските народни съвети по линия на самооблагането в окръга се работеше върху 328 обекти на обща стойност 2 029 000 лева. През годината се завършиха читалищата в селата Бабук, Секулово и Малък Преславец училищата в селата Коларово, Ст. Караджа, Сяново и Чернолик, 3 търговски сгради, 6 фурни и др.

Значителни са постиженията и в областта на здравеопазването и народната просвета.

Броят на леглата е увеличен в сравнение с 1962 година с 100 броя, на линейките с 8 и др.

Сесията обаче показа, че успехите биха били много по-големи ако през годината не бяха допуснати и някои

СЪЩЕСТВЕНИ СЛАБОСТИ

Въпреки че планът за промишлената продукция общо за окръга е изпълнен, някои от предприятията като ДИП „Липа“, „Текстилни влакна“ — Силистра и горското стопанство — Тутракан не са изпълнили плановете си. В някои предприятия като ДИП „Липа“ и „Текстилни влакна“ — Силистра, горското стопанство—Дулово, ТПК „Дунав“ — Силистра и ТПК „Нов живот“ — Тутракан, работната заплата изпреварва ръста на производителността на труда. Планът за услуги на населението е изпълнен едва 76.9 на сто като са извършени в по-малко услуги за 212 000 лева. Слабости са допуснати и в областта на селското стопанство. В редица ТКЗС като: Попина, Добротица, Межден, Бабук, Сребърна и други са получени много ниски добиви от пшеницата, а кооперативните стопанства от Межден, Чернолик, Главиница, Сокол и др. не са осигурили нормално хранене и гледане на животните и не са изпълнили договорираната продукция към държавата. В резултат на това окръгът не се издължи към държавата с 10 000 тона пшеница, 3 000 тона боб, 1 140 тона месо, 19 000 000 яйца и др.

Слабости са допуснати и в останалите сектори, за което подробно се говори както в доклада на изпълнителния комитет, така и в оживените изказвания на съветниците и присъствуващите на сесията.

Другарят СПАС ТОТЕВ, председател на потребителната кооперация от с. Секулово посочи в своите изказвания редица съществени слабости в работата на строителната и проектанска организации, като —мудно придвижване на строителството, некачествени проекти и строежи и др. Той посочи също така и недостатъците в работата на едровите търговски организации, между които не редовно снабдяване на потребителните кооперации с нужните стоки, доставяне на некачествени такива и др.

За допуснати слабости в работата на отделните учреждения в окръга, на отделите при Окръжния народен съвет говори председателя на ТКЗС от с. Старо село др. ТОДОР ИВАНОВ. Той изтъкна, че недостатъчно помагат на кооперативните стопанства строителния отдел и инспекцията по селското стопанство в строителството и по снабдяването с различни материали.

За слабостите в работата на Окръжното пътно управление говори председателя на СОНС с. Ст. Караджа другаря ДИМИТЪР ДОНЕВ. На сесията се изказаха и направиха ценни предложения и другарите СТЕФАН РАЧЕВ, председател на СОНС Срацимир, МАРИЯ БУЧКОВА, началник отдел „Пенсии“ при ОНС, ФАХРИДИН ОСМАНОВ председател на СОНС Пайсиево, КОНСТАНТИН ПОПОВ директор на ДЗС Силистра, СТЕФАН РАДЕВ председател на Окръжния съюз на ТПК — Силистра и др.

На края думата взе министърът на Народното здраве и социалните грижи др. д-р КИРИЛ ИГНАТОВ. В своите изказвания той високо оцени дейността на трудовите колективи от промишлеността и селското стопанство от окръга по изпълнението на производствените планове. Във връзка с това посочи и предстоящите задачи по изпълнение на производствения план и приетите обещания през настоящата година. В областта на промишлеността той изтъкна, че е необходимо да се води борба за ритмичното изпълнение на плановете, за подобряване трудовата и държавна дисциплина, за увеличаване производителността на труда и подобряване качеството на продукцията. В областта на селското стопанство другарят Игнатов посочи като най-важна задача ритмичното изпълнение на плановете от животинска продукция, срочното и качествено провеждане на пролетната сеитба, борбата за намаляване смъртността при животните и др. В областта на здравеопазването той изтъкна, че е необходимо да се води решителна борба против антракса, дизентерията и др. заразни болести, да се води борба за намаляване до минимум на детската смъртност, за увеличаване на раждаемостта и др.

Накрая другарят Игнатов информира сесията за посещението на нашата партийно-правителствена делегация в Съветския съюз и призова трудещите от окръга през настоящата юбилейна година да работят още по-добре, за да постигнат още по-големи успехи.

Хаккъ РУФИЕВ

НА ДУНАВ

Възпяха те руски чутовни юнаци
и словеха теб запорожците.
С коне те преплуваха донски казаци —
на волен живот знаменосци.

Красив си при изгрев, при залез —
омаен,
видял ти битки горещи...
Спиш огледален, спокойно безкраен...
Но помниш със русите срещите,
но ти не забравяш:
азовските бездни
със сабя сече Тихий Дон.
Чедата му горди умираха с песни
за нашия скъп небосклон.

И тази река, във песни възпята
по цялата земна шир,
на тебе, о Дунав, е верен побратим
в копнежа за правда и мир!

Николай ЛАПКИН

86 години от Освобождението на България от турско иго

РУСКИЯТ КОННИК

ТО БЕШЕ през септември. Тогава бях малък. Но и като голям вече често си спомням оня ден, в който очите ми за пръв път съзряха руски войник.

Бяхме с Йордан и Петър на шосето зад Радославовата чешма. Нали я знаете — онази вековната, с ръждавия чучур. Пасяхме кравите. Изведнъж откъм Военската гора се вдигна облак прах. Черната точка се увеличаваше и вече все по-ясно се виждаше човек на кон.

— Това е Коч Вели! — протегна ръчица натам Йордан. — Той често препуска по Военското шосе. — Бягайте да не ни смачка.

Ние се отдръпнахме. Продължавахме да гледаме напрегнато.

Уплашихме се. А конникът летеше по изметеното шосе и подир малко беше пред нас. Той беше висок, слаб, с килнато кепе на [illegible] си кичур. И вместо да ни сплаши, усмихна ни се приятелски.

— Руснак! — изкреша Йордан. — Лягаме на земята и не мърдаме. Ние бяхме чували за идването на руските войски. Види се, войникът се учуди на нашата детска постъпка, защото се приближи към нас, слезе от коня си и каза:

— Ничево, ничево — и ни подаде по един шоколад. После се приближи към мене и погали чорлавата ми главица.

И продължи. След него изпод копитата на коня се вдигаше лек прашец.

Надвечер в селото пъзна войска. Големи каруци, запрегнати в тежковозни коне спираха из дворовете и там оставаха на бивак. Светваха огньове, бръмчаха моторите на закъснели камиони.

Ние се връщахме по същата улица, по която минавахме сутрин, за да изкараме добичетата на паша. Щом приближихме до къщата на баба Марина, от там излезе същият конник, когото срещнахме през деня. Столетницата баба Марина го изпрати до средата на пътя, прегърна го с разперени ръце и го целуна по челото като свой роден син. Сетне каза:

— Жива бях за втори път да посрещна руски войници! Благодаря ти, господи!

Тя мушна в ръцете му една диня за из пътя, а той благодари и все повтаряше:

— Спасиба, спасиба!

А на другия ден баба Марина разправяше из селото, че той бил от Новгород, че дядо му участвувал в освобождението на Плевен. Казвал се Сергей Николаевич. И той бил кавалерист като него.

Интересна беше тази баба Марина. Докато свърши, все за руския конник разправяше. А като умирала, разказала на близките си следната история.

...Било през Освобождението. Тя била малко момиченце. Като отстъпвали в паника, турците искали да убият баща ѝ. Вече го били вързали за стария орех в градината и се готвели да го разстрелят, когато изведнъж се дочул тропот от конски копита. А когато всички очаквали пушечния изстрел и кръвта да шурне, портата с трясък се отворила. Влязъл строен конник, а след него още няколко. Турците се разбягали — оставили жертвата си. Конникът в зелена униформа и червени пагони приближил изплашената Марина. И тя запомнила: руският конник спасил баща ѝ.

И беше много, много признателна за това, на руския войн беше признателна.

Конникът, когото видях аз, беше синът му. С неговия образ умря баба Марина.

Н. ДЕЛИОРМАНСКИ

Редом с освободителите, за свободата на отечеството

В СВЕЩЕНАТА война на легендарните руски войски за освобождението на България от турско робство са вървели и нашите опълченци, доброволческите чети, разузнавачите и преводачите. По централната магистрала Кишинев — проспект „Ленин“, където сега се издига триетажната сграда на Съвета на народното стопанство на Молдавската ССР, преди 87 години е започнало сформирането на първите дружини на българското опълчение.

На 31 март 1877 година сутринта, българските доброволци се събрали в Арменското селище, където са били топло посрещнати от председателя на кишиневско българското дружество Иван С. Иванов. На съобщението, че те постъпват в разпореждане на началника на българското опълчение генерал майор Столетов, опълченците отговорили с викове: „Ура!“ и „Да живее майка Русия!“ Така са били формирани три кадрови български батальони в които са вземали участие около 700 опълченци.

Формирането на първите дружини опълченци било съпроводено с ликуване от населението на Кишинев и особено от българите. Изпратени от тълпи местни жители, доброволците се отправили в колони към казармите на 55 ти пехотен Подолски полк, който е бил разположен в околностите на Кишинев. На 1 април 1877 година, ротите пристъпили към редовни занимания, в пълна форма и въоръжение, а на 12 април 1877 година, по време на парада в Скаковското поле, по случай обявяването на война на Турция, опълченците демонстрирали своето бойно майсторство. От тук рамо до рамо с руските воини, те са тръгнали да извоюват свободата на скъпото си отечество — България.

Свобода или смърт юнашка!

Свобода или смърт!

ПЕТСТОТИН години българският народ пъшка под гнета на феодалното турско робство, обречен на гибел и разорение. Страшните години на мъст, на кърви и сеч, родиха хайдушкото движение като опора на измъчените и онеправдани селяни, като надежда, че свободата рано или късно ще бъде извоювана. Хайдутите се заклеваха в ножа и пистолета като в нещо свято, пушката им беше вярна невеста, а звездното небе—завивка, и с думите „СВОБОДА ИЛИ СМЪРТ“ те срещаха многобройните вражи орди, пратени от султана, за да сломят всяка съпротива, за да накажат всяко непокорство, за да отрежат всяка хайдушка глава. Но врагът не успяваше, защото хайдушкото движение срещаше подкрепата на народа, защото беше в кръвта на младите и се разпространяваше като светлина, като зов, като радостна вест, като предчувствие за първата пролет.

Думите „СВОБОДА ИЛИ СМЪРТ“ раждаха омраза в сърцата на българските работници и селячи и към българските фашисти преди ДЕВЕТИ септември и бяха знаме за славните партизани в Балкана. Те горят в гърдите на всеки свободолюбив народ, който днес се бори за своята свобода и независимост, против робството, против всяко потисничество въобще.

ПО ПЪТИЩАТА НА ДЕДИТЕ

С многото статии и материали, които поместват фронтовите вестници през 1944, говорят за вековната дружба, която свързва нашите два народа. В една бележка всекидневния вестник на Трети украински фронт „Советский воин“ пише:

„Ти вървиш, другарю, по познатата земя. Тук, в долините на България, в тесните улички на градовете, по заоблачените балкански върхове, навсякъде те познават. Българските старци още от детство помнят твоето лице. Какво от това, че не ти си воювал тук преди 70 години за освобождението на българския народ. Твоят дядо също руски човек, както ти днес е пял в враждния поход бойка войнишка песен. Запомнили са я звънките клисури и дъбовите гори. В самото си сърце народът пази звуците на тази отдавнашна песен...“

* * *

33

Н. АСАНОВ
Ю. СТУРИТИС
Роман
НАПИСАН ПО СЛЕДИТЕ НА ДЕЙСТВИТЕЛНИ СЪБИТИЯ.

Делинш попита отвътре:

—Какво искате?

Нечий ясен, с градско произношение глас, помоли да отвори.

—Няма да отворя! —отговори Делинш.

—Защо?

—Страхувам се от вас! Вие сте много, а аз съм сам. Хазяинът отиде в Тукумс. Той ми забрани да отварям вратата!

—Стига сме слушали този глупак! — разнесе се нечий разгневен глас. Да строшим вратата и да го натупаме здравата...

—Той може би живее тук без документи! Арвид нищо не е съобщил в селсъвета, че някой живее при него...

Вратата започна да се тресе. Делинш се наведе към пода и прошепна през пролуката на капака:

—Лидумс, отивам при тях!

Вратата хлопна, рязко издрънка катинар, сякаш Делинш, още щом излезе, веднага заключи. След това се чуха раздразнени гласове, които постепенно се отдалечиха. Изглежда Делинш отвеждаше пристигналите по-далеч от дома:

В скривалището беше тихо. Но ето, че пред вратата отново заскърцаха шейни, отново се чуха гласове, но вече не така резки и груби. Види се, пристигналите се бяха уморили да уговарят Делинш или може би, бяха се споразумели с него. След това затропаха конете, някой извика: „Сядай!“ Друг, още веднъж се закани: „Ще те науча аз тебе, паленце!“ — изплющя камшик и шумът започна постепенно да се отдалечава.

Лидумс приповдигна със силните си ръце капака. Той чу как тежко дишаше Делинш отвъд вратата. Но ето, Делинш влезе внимателно и седна на кревата, без да забележи втренчените погледи на своите съквартиранти, които го гледаха през пролуката...

Лидумс вдигна капака, изкачи се горе и застана до стената, между вратата и прозореца, за да не го видят онези, които бяха дошли, ако им хрумне да се върнат.

—Е, какво?

— Отидоха си...—каза отмалял Делинш, изтривайки потта от челото си.

Вилкс седна на края на отвора и попита:

—Кои бяха?

—Братът на предишния горски... когото убиха...—уморено отвърна Делинш.—Убедих ги да дойдат друг път, когато Арвид си е у дома. Той искаше да види где е бил убит брат му и между другото да предаде мебелите, дървата.

—Е, хайде момчета, на закуска!—с привичен тон рече Лидумс.

—Делинш стана, помогна на Вилкс да излезе и го настани в кревата. Егле пропълзя до своето място, в ъгъла.

Едва седнаха край масата и Делинш видя по пътя някакъв човек, който се приближаваше доста плахо и се оглеждаше. Всичко се повтори отново. Лидумс, Вилкс и Егле се спуснаха в скривалището. Делинш излезе, заключи катинара и тръгна към пътника.

Върна се бързо, като им обясни:

—Човекът търси да купи от някъде сено. Видял каруците, но не разговарял с никого.

—И ти му повярва, а? — попита с насмешка Егле.

Той постепенно се окопити и неговия кучешки характер отново започна да се проявява.

—Млъкни. Егле — каза раздразнено Вилкс. —По-рано знаех, че си страхливец, но никога не съм очаквал, че от страх можеш да си загубиш ума.

—Кой е страхливец? — закрещя Егле, като бръкна в джоба си, но Вилкс се озъби злобно и му показа неговия пистолет.

—Млъкни! Оръжие ти повече няма да получиш! Неврастениците нямат право да държат в ръцете си оръжие!

Лидумс поугаси разгорялата се свада. Той опря на масата тежките си ръце и попита замислено:

—Какво ще правим по-нататък? Егле попита смутено:

—Защо, какво имате предвид?

—Това, че в този дом, според мен, повече не трябва да оставаме... отмерено отвърна Лидумс. — Тези хора от селсъвета утре ще извикат Арвид и ще се нахвърлят върху него а в други ден ще дойдат да проверят, дали наистина тук живее само Делинш. Какво ще стане тогава?

Всички млъкнаха объркани. Вилкс попита мрачно:

—Какво мислите, командире?

—Да се махаме оттук и то колкото се може по-бързо! — отвърна твърдо Лидумс.

Закусваха мълчаливо. Мълчаха и след като се върна Арвид. А вечерта Лидумс, с коня на Арвид, отиде в Тукумс да потърси някое ново пристанище...

Делинш се държеше спокойно, но Вилкс виждаше колко много му струва това спокойствие. Затова когато Егле започна да хленчи, че [illegible] с това хлапе, Вилкс го прекъсна така заплашително, че на Делинш се наложи, отгоре на всичко, да защити страхливеца. Нещо се прекърши в душата на Егле. Той вече с нищо не напомняше оня мъжага, опасен за всички заговорник, какъвто изглеждаше миналата пролет. Делинш разбираше, че това е болест, но тъй като той самият сякаш никога и от нищо не се боеше, дори и когато съжаляваше Егле, все пак го презираше.

Нещо сякаш се прекършваше и в природата. Виелиците изведнъж стихнаха, небето стана нежно-синьо и високо, сякаш в него се отразяваше далечното море. Къдравите, меки облаци се движеха бавно. Настъпваше пролетта — сияеща, пронизваща, мразовита, със сини сенки, с петънца земя, които се подаваха под топящия се сняг откъм слънчевата страна на горите, със звънки капки, падащи от покрива.

Кучето престана да се свива на двора, не се навираше в къщи. То бе изпълнено с тревоги — може би любовни, а може би ловджийски. Отиваше някъде далече в гората и от време навреме приглушеният му лай се донасяше, като че ли от оня край на света.

Лосовете* и дивите кози станаха толкова смели, че се приближаваха до зеленчуковата градина на горския, събориха оградата на градината, разпиляха и извлякоха купата сено. Само дивите свине още лежаха в своите леговища.

Тази пролет, измършавели, болни Вилкс и Егле облекли дебели дрехи, пропълзяваха до пруста и седяха там по цели часове, като гледаха високото небе, оредялата гора потъмнелия от разтопения сняг път, осеян с конски тор, вслушваха се в далечния грохот на тракторите. Отекващият грохот, сега се разнасяше от всички страни, сякаш тези двама души, от дома на горския, бяха обкръжени отвсякъде с трактори, като от танкови армии. И толкова безсилни бяха тия хора срещу тътнещата наоколо тракторна армия, че от време на време, ту единият, ту другият не издържаха ставаха и влизаха в дома. Пролетта в Латвия не беше такава, каквато я знаеха и каквато я очакваха.

Лидумс се върна на третия ден привечер.

Когато слезе от шейната, сне ръкавиците от кучешка кожа и заудря крак о крак, за да раздвижи отеклите си мускули, той приличаше ни повече, ни по-малко на селянин-каруцар. И конят, който вкусно хрупкаше овес, и шейната покрита със зебло — всичко това напомняше за старата Латвия, с далечните разстояния от село до село, за отиването на селяните на пазар, и когато най-сетне стопанинът се завръщаше, протягаше ръце под капрата на шейната, изваждаше от там подаръци за децата, а за себе си — бутилка водка... Но Лидумс, като отърси ботушите си, каза делово на излезлите да го посрещнат негови приятели:

— Домът на Арвид е под наблюдение. Друго подходящо място не можах да намеря. Трябва веднага да се връщаме в бункера...

Погледна към унилия Вилкс и към Егле, който се беше превил като стар кръст на гробища и добави иронично: — Не трябва да се отчайвате. Пролет е... и вдигна ръка. Някъде в тъмното нощно небе крякаха жерави, които се точеха един след друг към мястото, където щяха да нощуват.

Бързо натовариха багажа, внимателно огледаха всички ъгли, за да не оставят никакви улики, опаковаха радиостанциите, динамото, акумулаторите, сложиха ги внимателно в шейната, изнесоха малкия запас от храна, която им бе приготвил горският, облякоха се по-топло и застоялият се на едно място кон потегли в бавен тръс. Това не бе кон с бърз тръс, а обикновен селски кон, който бягаше с пет километра в час, а може би и по-малко.

8.

Едва на разсъмване стигнаха до бункера.

На един километър от бункера Арвид спря коня, изви го в обратна посока, а Лидумс насече елхови клонки и ги завърза на завоя така, че човек би помислил, че е дошъл някой бракониер, отсякъл едно-две дървета и ги отнесъл.

(Следва)

---

* Лос —северен елен

ВАЛИРАНЕТО И БРАНУВАНЕТО НА ПШЕНИЧНИТЕ ПОСЕВИ В КРАЯ НА ЗИМАТА

ВСЯКА пролет наред с подхранването на пшеничните посеви, възниква и въпросът за валирането и брануването за подпомагането на изтощените от зимата растения. В прилагането на тези агротехнически мероприятия обаче, твърде често се допущат в масовата практика груби грешки, които струват скъпо на народното стопанство. Грешките произлизат от това, че валирането и брануването, без оглед състоянието на отделните посеви се прилагат по придобити навици, шаблонно—наред и повсеместно върху цялата пшенична площ. С тази практика в повечето случаи се уврежда на изтощените от зимата растения, вместо да им се подпомага. В тази връзка възниква въпросът, кога е полезно да се валира и бранува даден посев и кога тези мероприятия се явяват неуместни и вредни.

Ще започнем с валирането. С него се оказва навременна и голяма помощ на пострадалите от зимата пшенични посеви при следните конкретни и строго определени случай:

1. Когато в края на зимата повърхността на почвата е до такава степен бухнала, че като се ходи в посева, краката потъват като в прясна оран.

2. Когато се забележат изтеглени растения от механичното действие на леда.

3. Когато почвената кора през зимните месеци е силно пропукана и в образувалите се пукнатини са попаднали голям брой растения.

Подземните стебла на такива растения се белеят и вятърът ги люлее. Ако не се валира навреме за отстраняване на пукнатините, попадналите в тях растения са обречени на гибел.

4. Когато повърхностният слой на почвата е така силно разпрашен, че вятърът отвява праха и възела на братенето се оголва.

В тези четири случаи валирането на посевите в края на зимата е оправдано, наложително и полезно мероприятие. С него пострадалите от зимата посеви укрепват и по-нататъшното им развитие се нормализира. Следователно, валирането е нормално, когато се приложи върху посеви, който действително се нуждаят от уплътняване на почвата.

Но не всички посеви и не всички блокове засети с пшеница, в дадено стопанство се намират през пролетта в такова състояние, че трябва обезателно наред да се валират, за да бъдат подпомогнати след събуждането на пролетната вегетация. И затова валирането наред на всички посеви е погрешно мероприятие. Неуместно и вредно е валирането на посеви, при които не се забелязва нито едно от посочените явления. Валирането по шаблон и на такива посеви е вредно, защото при обичайните за страната ни пролетни засушавания, уплътнената почва (особено при глинестите почви) образува дебела кора, която засилва изпарението на почвената влага — запича появата и затормозва растенията.

Още по погрешно и опасно, с лоши последствия за посевите е неуместното им брануване. От това мероприятие се получава обратно на очаквания резултат:

1. Когато се брануват слаби, неукрепнали и лошо иззимували посеви;

2. Когато се брануват посеви навлезли в зимата невкоренени, на 1-2 листа;

3. Когато се брануват посеви, които не са развили още вторични корени;

4. Когато се брануват посеви, рядко поникнали още от есента;

5. Когато се брануват посеви произлезли от плитко заровени семена на 1-2-3 см вследствие на некачествена сеитба;

6. Когато се брануват изтеглени посеви или такива, намиращи се на силно бухнала почва. Брануването на такива именно посеви е свързано със силно прореждане на растенията и с намалението на добива.

Неоправдано и погрешно е да се брануват пшеничните посеви и за унищожение на млади плевели или разтрошаването на почвената кора. С браната се унищожават наистина една част от плевелите, но вредата от изскубнатите растения е многократно по-голяма, особено в горепосочените случаи. Борбата срещу плевелите чрез брануване на посевите е остаряла мярка, а там където се налага разтрошаването на почвената кора, това се постига по-добре с ротационната мотика,която е съвременно оръдие. За борба с плевелите има по-ефективни съвременни средства, които са познати на селскостопанските специалисти.

Уместно и полезно е брануването, само когато се касае за гъст и силно избуял посев още от есента, за да се предотврати полягането. При тазгодишното състояние на пшеничните посеви, такива случаи могат да се явят много рядко—единични случаи от хиляди декари.

От изложеното се разбира колко неправилен метод на работа е да се брануват всяка пролет всички посеви наред и повсеместно по предварително съставен календарен график,както се практикуваше у нас доскоро.

Тазгодишното състояние на пшеничните посеви налага да се внимава много с това мероприятие.

Таню ШАРКОВ
Ст. научен сътрудник при Института по пшеницата и слънчогледа край Ген. Тошево.

Отчитане на дейността и набелязване на нови задачи

НАСКОРО в Тутракан се проведе годишно-отчетното събрание на местния „Наркооп". На него присъствуваха председателят на ЦКС — София Георги Йорданов, завеждащ отдела „Обществено хранене" при съюза Петко Йотов и председателя на ОТП—Силистра П. Гинев Другарят Кирил Спасов, председател на Управителния съвет на „Наркооп" — Тутракан изнесе доклад за едногодишната му дейност.

През изтеклата година бяха отстранени много от слабостите в основния вид дейност на кооперацията-общественото хранене. Ресторантите престанаха да бъдат губещи предприятия, поради подобряване качеството на храната и увеличаване асортимента на ястията. Сладкарницата в Тутракан с магазинери Зейхра и Махмуд Моллови има най-висок стокооборот — с 17 000 лева в повече спрямо 1962 година. В редица други магазини се забелязва същото явление. За пример, с добрата си работа се посочиха Иванка Семидчиева, Атанаска Събева, Мария Давидова, Петко и Янка Генови. Като добри търговски работници се очертават и Иванка Костадинова, Янка Джумалиева и Анка Славова.

Но недостатъци в работата все още има. Слаба е инициативата на магазинерите по подреждането на стоките и тяхното рекламиране. В някои магазини не се спазват необходимите санитарно-хигиенни изисквания, липсва стремеж за навременно набавяне на търсените стоки. Недостатъчен е транспорта, което се отразява на бързото снабдяване на селските магазини, особено със зеленчуци и безалкохолни напитки.

В предстоящата си работа УС на „Наркооп" трябва да обърне по-сериозно внимание на изучаване опита на първенците, ежемесечно да се анализира работата, с цел населението да се осигурява навреме с храна и облекло.

В направените след доклада изказвания се прояви много критичност и се дадоха добри предложения за подобряване на търговската дейност. Изтъкнаха се като слабости: липсата на подходящи складови помещения към магазините; беден асортимент на колбасите; да не се местят от бранш на бранш вече добре специализираните работници. Предложи се магазинерите да приготвят повече пакетирани стоки, което би облекчило и самите тях, и би спестило много време на клиентите. Другарят Георги Йорданов настоя магазинерите да разберат, че в техните ръце се съсредоточават стоките от промишлеността и ТКЗС, които те умело трябва да стопанисват и съхраняват. Да се насочи вниманието на УС към изоставащите магазини, да се проучат причините за това и се разбере, че не всеки може да стане търговски работник, а за такива да се търсят некултурни кора.

Събранието избра нов Управителен съвет, а за негов председател — К. Спасов. Събранието беше закрито с изнесената програма от служители— самодейци при „Наркооп" и духовата музика на училище „Стефан Караджа"

Иванка ДАСКАЛОВА
(наш кореспондент)

Мечтите стават действителност

ТОКУ-ЩО падналият няколко сантиметров сняг подскръцваше под краката ми. Отворих пътната врата, поогледах се. Отвътре се чу глас: „Заповядайте, влезте! В двора куче нямаме!"

На прага се показа стопанинът Али Мурадов — не много висок, слабичък човек. Здрависахме се и влязохме в стаята. Двама от синовете му — ученици се бяха надвесили над учебниците, а жена му, посмутена от моето гостуване, ми поднесе стол. Топло и уютно е в стаята. Чисто. От радиото се носи тиха музика. Но най много се набива в очите радостта на стопаните. Само преди половин час Али Мурадов получи от стопанската каса в село Долно Ряхово възнаграждението на целогодишния си труд — 870 лева. Отделно — 2 000 кг царевица, олио, сирене, захар. Доволен е Али. Доволно е и семейството му. Новопостроената къща ярко контрастира със старата — грохнала и схлупена, показвайки убедително превъзходството си. Старото... Али дори не иска да си спомня за него. Сякаш облак забуля очите му, когато започва да се рови в нерадостните спомени. Глад, мизерия, унижение. Достатъчни ли бяха шестте му декара, за да изхрани челядта си? Не, разбира се! От сутрин до вечер превиваше гръб и лееше пот във владенията на румънския колонист Мареш. И пак не успя да скъса с немотията. И пак не можа да заживее като човек. А сега?

— Сега е друго!—тръсва глава Али, сякаш да се отърве от миналите спомени. И очите му пак заблестяват. Те говорят повече от думите му. — Пълен ли е джобът на човек и куража му е по-голям. Така ли е?

Синовете му го гледат и се усмихват. И те са съгласни с него. Облечени, нахранени, те не ще преживеят това, което съсипваше баща им в миналото.

— На големия ще куня мотор а на по-малкия часовник.

Слушаш думите на Али Мурадов и си мислиш: „Какво време, наистина! Али, бившия ратай Али, живее в нова, обзаведена къща. На синовете си ще купи мотор, часовник. Мечтал ли е той за такива неща? Не е! Но времето, в което живеем е такова — и най-смелите мечти стават действителност."

Петър МИХАЙЛОВ

СЪБИРАНЕТО НА ЯЙЦАТА — ВАЖНА ЗАДАЧА

По решение на управителния съвет на ТКЗС Добротица тази година бяха раздадени на кооператорите 4 000 кокошки, а у тях се намираха още 9 000 носачки. Това гарантира изпълнението на плана за яйцата от личните стопанства. Наскоро общинският комитет на Отечествения фронт разгледа работата по изкупуването на яйцата, като броя на предадените на държавата до края на годината трябва да достигне 700 000. Определиха се двама специални закупчици за Добротица, а за съставните села на общината — магазинерите.

През първото тримесечие трябва да се изкупят 43 120 яйца, а до 19 февруари са събрани едва 25 194. Този факт показва че е нужна още по-сериозна работа от страна на закупчиците и магазинерите. Ежедневно те трябва да събират средно по 2 200, а през март по 4 000 броя яйца от цялата община.

Закупчиците от Добротица Васил Милев и Халид Наимов имат немалък опит в тази насока. Но първият от тях до 19 февруари е събрал 4 552 при план 6 300 яйца. Още по зле е Наимов, който при същия план е достигнал само до 2 915. С този темп на работа явно е, че планът въобще не може да се изпълни, независимо от получения предварително инструктаж. Има случаи, когато през деня не е събрано нито едно яйце, а се дава фиктивно сведение за изпълнение на дневния план. Това още повече затормозва изпълнението на поставените задачи. Яйца има! Самите закупчици сочат за пример семействата на Диню Желев, Иван Енев, Иван Шопов, Илия Чакъров и много други, които всеки ден предават по 15-20 яйца. Ясно е, че единственият изход е ежедневното обхождане домовете на кооператорите, системния контрол, работа с чувство на отговорност.

Георги РАЙЧЕВ

ТЮТЮНЪТ — РЕНТАБИЛНА КУЛТУРА

През 1963 година в ДЗС „Янко Забунов" трябваше да бъдат засадени 1 100 дка с тютюн от сорта „Остролист". Общата продукция, която трябваше да получим беше 110 тона сух манипулиран тютюн с планова себестойност 1.50 лева.

На профорганизационно събрание бригадата по отглеждане на тютюна, беше приела обещание да получи общо 132 тона тютюн. В резултат на упоритата работа на работниците от бригадата на Юсеин Алишев Аптиев бяха преизпълнени и плановете и обещанията. Получени бяха 172 тона сух манипулиран тютюн с фактическа себестойност 1.18 лева и изкупна цена 1.69 лева.

Увеличението на добива на тютюна, снижението на себестойността за единица продукция и добрата изкупна цена даде възможност от тютюна стопанството да реализира 87 720 лева печалба без премиалното заплащане от „Тютюнева промишленост"

За по правилно ръководство работниците от бригадата бяха разпределени на 6 звена. Още рано напролет се поде благородно социалистическо съревнование между отделните звена за получаване на ран и закален тютюнов разсад, което беше основен залог за увеличаване добива от тютюна. С този ентусиазъм продължи и по-нататъшната работа на звената до пълното прибиране и манипулиране на тютюна.

На първо място се наредиха звената на другарките Емине Юсеинова и Кера Михайлова. Не се посрамиха и Вича Кънчева, Гина Дочева, Мария Спасова, Радка Енчева, Джемиле Юзеирова, Зейнеп Алиева, Гана Денчева и други.

Наскоро на профсъюзно събрание бяха отчетени резултатите от миналата година и същевременно поети обещания за преизпълнение на плановетете за 1964 година—да се произведе общо 175 тона тютюн със себестойност 1.30 лева на килограм.

Кирил ТАСЕВ

ЗА ЯНУАРИ 9000 Л МЛЯКО ПОВЕЧЕ

Вдъхновен от миналогодишните успехи, още през първите дни на месец януари колективът при кравефермата в село Брадвари заработи упорито и ентусиазирано. Планът за месец януари доячите преизпълниха с 6 854 л мляко.

Първият получен добър резултат увери хората, че колкото повече се грижат за животните и разнообразяват тяхната храна, толкова повече животинската продукция расте Така дневният млеконадой на кравите се увеличи от 1 050 л на 1 220 л мляко. Това помогна доячите да си изпълнят месечния план още на 22 февруари и до края на месеца да предадат допълнително още 9 000 л мляко.

Измежду доячите като най-добър се слави Сали Алиев. Той още на 16 февруари изпълни месечния си план. Предсрочно преизпълниха плановете си и Исмегюл Мюмюнов, Али Мухаремов, Фатме Алиева, Эмбия Сюлейманова, Хатидже Мустафова и други. Във фермата няма доян, който да изостава в работата. Всеки от тях се стреми да работи колкото може по-добре, за да завоюва и по-големи трудови победи.

Рамие ДЕМИРДЖИЕВ

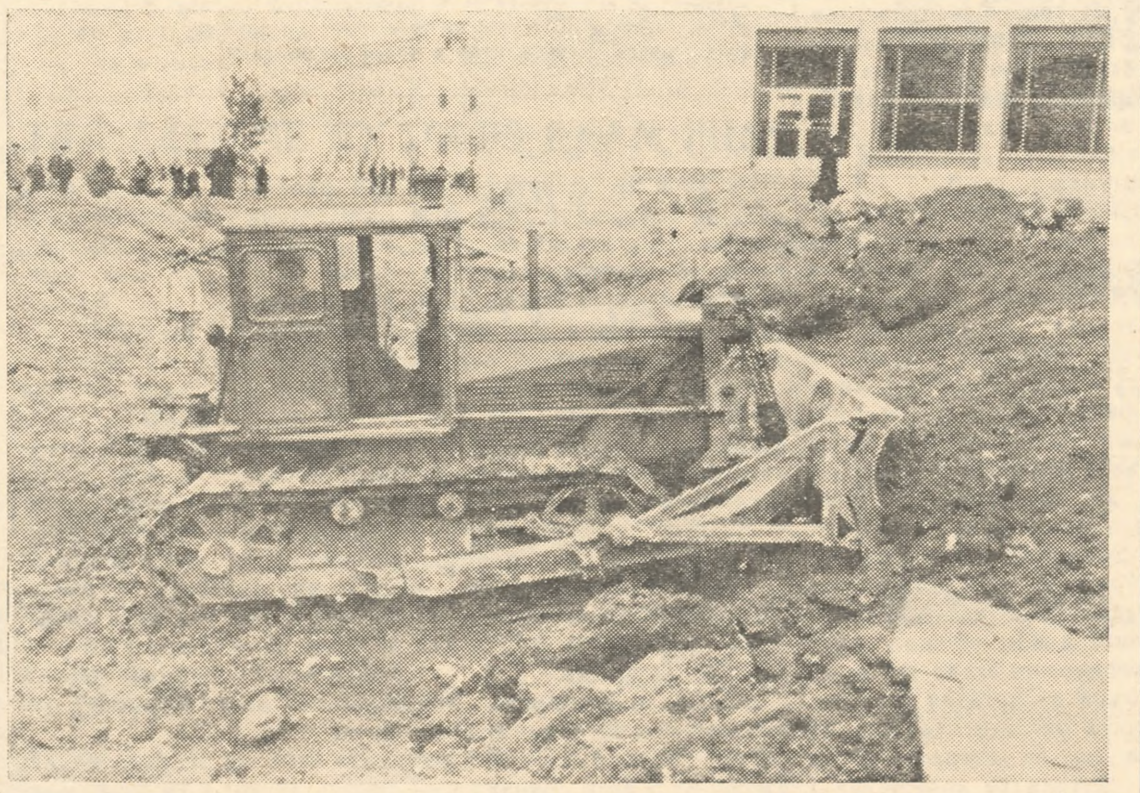

Сега тук все още се върти с грохот булдозерът и метър по метър слиза дълбоко в земята. Скоро там ще легнат основите на новата, модерна сграда на Окръжната станция на съобщенията. Центърът на Силистра ще се разкраси и дооформи.

Въпросът трябва да се реши!

В овцефермата в село Поройно се отглеждат 127 овце и шилета. В тази ферма работи един здрав и много добър колектив, който се стреми да изпълнява добре поставените му задачи, и сигурно добре би се справял с работата си, ако нямаше една постоянна трудност— липсата на вода. Овчарите са принудени да водят овцете, а и тези, които току—що са родили, на водопой чак на селската чешма, която е много далеч от фермата. В резултат на това голямо и уморително разкарване, тъй като ръководството на стопанството не е осигурило и бъчви за вода, през миналата година са умрели 20 овце, а в началото на тази година — 4.

Крайно време е ръководството на стопанството да помисли сериозно по този въпрос. И веднага да реши използването на минаващата зад фермата водопроводна мрежа —Дулово—Черноломник и резервоара, който се намира на близо, и да бъде построена чешма за овцете.

Ханиъ ХАМИДОВ

При майсторите на полуфабрикати

НЕОТДАВНА по инициатива на ръководителите на ГТП „Здрава храна" — Силистра беше построена нова транжорна. Като ново заведение, тя е обзаведена с всички модерни съоръжения и машини съгласно технологическите и хигиенни изисквания: месомесачка, електрически казан за варене на костите и получаване на бульон, електрически трион, три хладилни камери, от които една със железен рафт за съхранение, отлежаване и вреене на каймата, кебапчетата, полуфабрикатите и т. н. Помещението е осветено от луминисцетни лампи, подът е мозаичен, стените са бели.

Различните видове месо в зависимост от предназначението им се подлагат на технологичечна обработка. Всичко, което излиза от транжорната се дава на оформени порции по грамаж, които отиват за топлинна обработка в ресторантите, гостилниците, кебапчийниците и кулинарния магазин.

Колективът от десет души не допуска ощетяване на консуматорите от понижаване грамажа на порциите, спазва изискванията за тяхната заготовка и оформяне. Един стремеж е обхванал всички: „Да задоволим нарастващите нужди на гражданите!" Не случайно се пое обещание за спечелване званието „Бригада за комунистически труд". За преизпълнение на плана през миналата година, като награда се дадоха по 80 лева на човек. Колективът е награден от профкомитета при „Здрава храна" за спечелване званието „ударна бригада", спечелено е съревнованието с град Толбухин и е взето първото място между Коларовградски, Толбухински, Разградски и Търговищки окръзи; органите на Държавния ветеринарно-санитарен надзор и окръжната санепидстанция го удостоиха с „Образцово заведение по ветсан-надзор" и „Образцово санитарно-хигиенно заведение"; не е допусната нито една рекламация по отношение качеството.

Голям дял в успехите имат, както ръководителите на „Здрава храна", които оказват съдействие и дават необходите средства на транжорната, така и управителя ѝ Иван Дочев. Този майстор с петнадесет годишен стаж в тази професия не само активно работи в производството, но и помага на младите и там където напрежението е най голямо. За похвала е и работата на майсторите-транжористи Йордан Влепчев, Ешреф Керазимов, Йордан Костадинов и Димо Лазаров, които безрезервно предават своя опит на младите. Много добре работят и всички останали работници. Нека се надяваме, че със своя упорит труд транжористите скоро заслужено ще спечелят званието „Бригада за комунистически труд".

Отговорни задачи пред славната годишнина

През тази година нашият народ ще направи равносметка на постиженията си за 20 свободни години. Равносметка ще бъде направена и на спортните постижения, на успехите в повишаването на спортното майсторство, в масовизирането на физкултурата.

Вече се провеждат състезанията от втория кръг на Втората републиканска спартакиада. Трябва да се знае добре, че това, което покажат нашите дружества и колективи в спартакиадата, ще бъде мерило за ръста на успехите на нашия окръг в областта на физкултурата и спорта. А задачите, които поставя пред нас спартакиадата, са много и изискват голямо организаторско умение и разбиране, за да бъдат изпълнени.

40 000 участници във Втората републиканска спартакиада от нашия окръг! Тази цифра е наистина значителна и тя предполага изключително голяма масовост в състезанията от спартакиадата. За да бъде достигната тя, ще бъде необходимо напрежение не само във физкултурните колективи. Комсомолските организации трябва да бъдат първи техни помощници. С всичко възможно ще трябва да подкрепят нейното изпълнение и народните съвети, и партийните организации, и профсъюзите.

Спартакиадата трябва да бъде повод, за да станат до края на годината спортисти още 5 000 комсомолци. А това на дело ще означава много повече и по-добри състезатели във всички видове спортове, по-достойно представяне на окръга в републиканските състезания.

Масовостта на състезанията е един от основните показатели на Спартакиадата. В чест на 20 годишнината от Девети септември в Силистренски окръг трябва да спортуват два пъти седмично 13 500 физкултурници и да се занимават ежедневно със спорт 5 000 души. Тези цифри ще бъдат изпълнени, ако всички — работници, ръководители на предприятия, председатели на дружества и колективи, служители — почувствуват физкултурните занимания като своя необходимост, като необходимост за съвременния човек, строителя на новото общество.

На много спортове в нашия окръг сега трябва да се създадат добри условия за развитие и масовизиране. Но това най-много се отнася за леката атлетика. А нейните перспективи винаги ще бъдат по-големи, постиженията по-значителни, ако тя стане младежки спорт, ако разполага с цяла армия млади кадри, които в последствие се превърнат в живителни сокове и за другите видове спорт.

Задачите, които стоят пред физкултурните дружества в окръга няколко месеца преди Девети септември, са много и широки по своя обхват. Но основните са тези, които споменахме. Усилията трябва да бъдат насочени към тях, към тяхното изпълнение. Ако тези отговорни задачи бъдат въплътени в дела, може да вярваме, че в спортното поле Силистренски окръг ще посрещне достойно 20-годишнината на социалистическата революция.

СПАРТАКИАДАТА ИДВА, А ПОДЕМ ВСЕ ОЩЕ НЕ СЕ ЧУВСТВУВА

Вече на всички е известно, че 20-годишнината от Девети септември нашият народ ще посрещне с успехи във всички области на живота. Физкултурниците и спортистите също трябва да посрещнат тази светла дата достойно, с успехи, които да покажат ръста на физкултурното движение у нас за 20 години свободен живот.

Но в Ст. Караджа спортният живот все още линее, ни най-малко не се чувствува, че има организирана спартакиада. Подем не се чувствува и след отчетно годишното събрание на дружеството. Новото ръководство все още не е намерило време да се събере, за да обсъди обстойно предстоящите задачи.

Отборът по борба години наред е бил окръжен първенец. А сега борците от Стефан Караджа не тренират, защото не им е осигурено помещение. Преди известно време се почувствува раздвижване сред шахматистите. Но и тук всичко замря. Предвиденият шахматен турнир се провали още в началото на своето организиране. В Ст. Караджа в никакъв случай сега не може да се говори за редовна гимнастика, за лека атлетика, за зимни спортове. Девойките не спортуват.

Време е да се събуди ръководството на физкултурното дружество. Време е комсомолската организация, партийната организация да оценят по-добре задачите, осигуряващи масовизирането на физкултурата в Ст. Караджа, да мобилизират силите на младежите и девойките, да им създадат поне малко условия за спортуване. Докога най-сетне ще се говори само за планове и за неизпълнени задачи? Нека да се знае добре, че само чрез училищата районът не може да бъде представен в състезанията от Спартакиадата. И това не би отговаряло на действителното положение — младежи и девойки в района има много. И те биха искали да спортуват, но как!

Когато няма кой да ги сплоти, да ги организира!

Петко СВЕТЛИНСКИ

Физкултура и спорт

Оживление в дружеството

Пред 20-годишнината от Девети септември физкултурното дружество „Добруджа"—Зафирово развива активна спортна дейност. Усилията са насочени преди всичко към провеждане на включените по плана на Спартакиадата състезания по лека атлетика, футбол, волейбол, шахмат и тенис на маса.

Зимата не се оказа мъртъв сезон за спортистите от Зафирово, защото част от заплануваните състезания вече се проведоха или се провеждат през тези дни. В трите физкултурни колектива—в Коларово, Зафирово и Богданци—са проведени четири шахматни турнира сред комсомолците, три в училищата и два турнира по тенис на маса. Общият брой на участниците във всички турнири възлиза на 94.

Почти всяка вечер около тенис—масата в село Зафирово е оживено—любителите на този спорт могат да наблюдават интересни срещи между добре подготвените състезатели. Много са и младежите, които се събират вечер около шахматистите, за да наблюдават най-красивите и напрегнати двубои.

Досега в дружеството са излъчени 28 треторазредници, а броят на разредниците ще бъде много по-голям, когато завършат всички турнири. Най-добрите състезатели на дружеството сега се подготвят усилено, за да го представят на окръжните първенства по различните спортове, които ще се проведат по-късно.

Борис ДАШЕВ
председател на физкултурното дружество в Зафирово

ДА СЕ ПОДЧИНИ физическата култура на здравето и дълголетието на народа и младежта, да растат поколенията физически силни и жизнерадостни, да бъде българската нация здрава, силна и красива—ето главната линия на развитие на физкултурното движение.

Тодор ЖИВКОВ

Пред отчетно-изборната конференция на ОС на БСФС

УСПЕХИ — ГОРДОСТ ЗА ОКРЪГА

С ВСЕКИ изминат ден изискванията към физическата култура и спорта нарастват, за да бъдат в крак успехите в този сектор от нашия живот с бурното развитие на икономиката и селското стопанство. Но наред с това и усилията за масови физически занимания на младежта се подобряват.

Само преди пет години в нашия окръг нямаше нито един стадион, нямаше салони за спортна и състезателна дейност, спортни специалисти. Сега нашият окръг разполага с три градски стадиона, от които единият в Силистра — дрениран, вачимен, със сектори за лека атлетика, които още тази година ще бъдат завършени и предоставени на леко атлетите за тренировки. Строят се стадиони и в селата Искра, Алеково, Попина, Гарван.

Окръгът ни сега разполага с 12 физкултурни салони. На довършване е и спортната зала в гр. Силистра, в която ще могат да се провеждат състезания на закрито по баскетбол, борба, бокс, волейбол, тенис на маса и др.

Физкултурниците и спортистите от нашия окръг се отплащат за грижите, които полага нашата Партия за тях. Докато преди години състезателите ни не достигаха до републикански състезания, то през последните години все нечесто започнаха да се срещат имената и на състезатели от Силистренски окръг в състезания от национален мащаб. Две години нашият окръг участвува във финалите на републиканската спартакиада по баскетбол с отборите на Главиница и Ишерково. През миналата година пионерите от училище „Отец Паисий" — Силистра представиха достойно окръга ни: пионерките завоюваха първо място в страната, а пионерите — второ.

Радващи са успехите, които през миналата година постигнаха и нашите борци. Киркор Леонов и Мургаза Мургазов се наредиха между най-добрите в цялата страна състезатели от този спорт.

Ленинградка Добрева и отборът-юноши по лека атлетика на спортна школа — Силистра с доброто си представяне в състезанията от републикански мащаб също потвърдиха, че и този спорт е в настъпление в окръга ни.

Но особено значителни са успехите ни в масовизирането на физкултурата и спорта. Само в първия етап на Втората републиканска спартакиада участвуваха над 12 000 младежи и девойки. Във втория етап — от 1 октомври 1963 година до 1 февруари 1964 година — взеха участие над 15 000 младежи и девойки, работници, кооператори, ученици. Най-значителен е успехът на физкултурното дружество в село Секулово, което се класира на второ място в страната по масово участие в първия етап на Спартакиадата. Дружеството беше наградено с екип и съоръжения на стойност 500 лева.

Успехите на нашия окръг в областта на физкултурата и спорта са безспорни. Но те все още не съответствуват на грижите, които се полагат от нашата Партия, за масовизирането на спорта и повишаването на спортното майсторство. Сега ръководствата на дружествата и колективите трябва да превърнат в дело решенията на отчетно изборните конференции. Във всяко дружество трябва да се постави като основна задача за разрешение развитието на масовата физкултура, да се определят навреме отборите, с които то ще се представи на състезанията от Спартакиадата. В чест на 20-годишнината от социалистическата революция в България успехите на физкултурните дружества и колективите трябва да се удвоят.

Димитър МИНЕВ

НЕЗАБРАВИМ ЗИМЕН ПОХОД

За пионерите от основното училище в с. Брадвари физкултурата и спорта са неделима част от ежедневието. Редовно правят утринна гимнастика, никога не пропускат спортния полуден.

Сега те се стремят да използват и зимните условия за спортуване. На 26 февруари те устроиха еднодневен зимен поход до лобното място на съветските летци в местността „Домуз кулак". Разнообразните физкултурни игри по пътя неусетно ги изведоха пред паметната плоча на воините, където учителят Павлов произнесе вълнуващо слово за българо-съветската дружба и посещението на нашата партийно-правителствена делегация в братския Съветски съюз.

Никола ДОБРЕВ

С доброто си представяне в първия кръг от Втората републиканска спартакиада по баскетбол отборът на село Ишерково още веднъж потвърди, че този спорт в нашия окръг се ползува с много привърженици и добра организация.

ЕДИН МЛАД СПОРТ СИ ПРОБИВА ПЪТ

На 25 и 26 февруари залата на тенис-клуба при дружество „Доростол" се оказа тясна, за да побере любителите на малката топка. Два дена най-добрите състезатели и състезателки от окръга си дадоха среща, за да излъчат новите окръжни първенци по тенис на маса. Крайното индивидуално класиране добил следния вид:

МЪЖЕ: 1) Тодор Бекяров — „Доростол" — Силистра, 2) Валентин Салуиджиев — „Доростол" — Силистра, 3) Иван Хаджибеев — „П. Хитов" — Тутракан.

ЖЕНИ: 1) Екатерина Маринова — с. Попина, 2) Цветанка Николаева — с. Сребърна, 3) Гинка Маринова— „Доростол" — Силистра.

Оспорвана беше борбата между представителите — мъже на трите градски дружества в окръга — Силистра, Тутракан и Дулово. Затова говори и фактът, че във финалната група от осем състезатели четирима са представители на „Доростол", трима — на „Червена звезда" и един на „П. Хитов".

При жените радостен беше дебютът на 14-годишната пионерка от село Попина Екатерина Маринова, която убедително извоюва и първото място. За нейния успех голям дял има и работата на преподавателя по физическо възпитание Никола Гайдаров.

От друга страна срещите показаха, че техническият арсенал на състезателите е много беден и че в тази насока предстои много сериозна работа.

Но сега, на първо време, трябва да се обърне внимание на младите кадри, да се работи с децата, а пред мъжкия отбор да се постави задачата за влизане в „Б" републиканска група през следващата година.

Тодор ЯНКОВ

ЗИМЕН ИЗЛЕТ

Топлият зимен ден събра на 25 февруари в двора на I СПУ учениците от IX-в, г и-е класове, за да проведат зимен поход. Учителката Коцева, класна ръководителка на IX в клас поведе комсомолците извън града. В покрайнините му, след малка почивка, се присъединиха и останалите две паралелки от 9-ти клас. Глъч, смехове, закачки огласяха околността. По цялата дължина на колоната прелитаха снежни топки, завързваха се оживени престрелки, от които пострадали излизаха най-тихите ученици. Всичко това развеселяваше младите туристи, правеше маршрутът по-лек.

Красивата и заснежена местност „Памук—кулак" посрещна учениците спокойна, потънала в тишина и сняг. Но тишината веднага беше прогонена от виковете и шума, който донесоха със себе си деветокласниците, решили да продължат зимните игри тук, на воля. Фотографическите апарати запечатаха природните картини оживени от фигурите на момчетата.

Уморени, но бодри и радостни, се завърнаха по домовете си учениците, запомнили този ден, изпълнен с много оживление, прекаран на воля сред природата.

Румен ЧЕРНЕВ

ФУТБОЛНИ ВЕСТИ

Ръководителите на футбола в Хаити използуват, по думите на вестник „Ф. А. Нюз", изключително оригинален начин за наказание на футболистите, изгонени от главния съдия на мача от терена. Всеки нарушител се заставя да напише съчинение на тема „Как би трябвало да се държа на терена". Ако темата е разработена добре, а оценката е удовлетворителна, нарушителят има право да играе в състава на своя отбор. Както потвърждава вестникът, вече рядко е намаляло числото на наказаните.

* *

Председателят на Английската футболна асоциация Джо Меерс е предложил да се продължи футболният сезон с две недели, за да се използува това време за подготовка на отборите за международни срещи. „Англия ще спечели световното първенство през 1966 година — е заявил той,—ако нашите отбори имат повече международни срещи". Удължаването на сезона, по мнението на Меерс, ще облекчи решаването на тази задача.

„Ние напълно можем да намерим в нашия календар специален прозорец за международна събота — заявил Меерс,—в която да се провеждат вътрешни международни срещи между Англия, Шотландия, Северна Ирландия и Уелс".

РЪКОВОДСТВОТО НА ДСП „РОДОПА"-СОФИЯ, отговаряйки на повишения интерес на много селскостопански производители към неговите мероприятия, се обръща към всички СЕЛСКОСТОПАНСКИ ПРОИЗВОДИТЕЛИ в страната със следния

П Р И З И В

Обявява месец март за ударен в изкупуването на селскостопански животни. Местните потребителни кооперации започнаха да изкупуват по места ВЕДНАГА всякакви селскостопански животни от личното стопанство, ЗА СМЕТКА НА ДСП „РОДОПА", както следва:

а. Волове, крави, биволи, биволици, юници, малакини

— УГОЕНИ по 0.80 лв за кг живо тегло;
— НЕУГОЕНИ по цена 0.60 лв. за кг живо тегло;

Срещу всяко предадено животно, на производителя се предоставя ВЕДНАГА по 1 кг зърно за всеки кг живо тегло по цена 10 стотинки за килограм.

б. Телета и малачета

— УГОЕНИ по цена 1 лв за кг живо тегло, като на производителя се предоставя и ПО 1.5 кг ЗЪРНЕН ФУРАЖ за всеки предаден кг живо тегло по цена 10 стотинки за килограм.

— НЕУГОЕНИ по цени съобразно окачествяването им, за телета по 0.85 и 0.65 лв., а за малачета по 1 лв, 0.85 и 0.65 лв., като на производителя се предоставя и ПО 1 кг ЗЪРНЕН ФУРАЖ за всеки кг живо тегло, по цена 10 стотинки за килограм;

в. Овце, кози и шилета

Изкупуват се по установените цени, съгласно 22-то постановление на МС от 1961 год., като на производителя се предоставя и ПО 1 кг ЗЪРНЕН ФУРАЖ за всеки килограм живо тегло, по цена 10 стотинки за килограм.

г. Агнета и ярета

с тегло НАД 14 кг по цена 0.90 лв. за килограм живо тегло;
— с тегло ПОД 14 КГ по цена 0.70 лв за кг живо тегло.

При предаване на животното, освен изкупната стойност на производителя се ПРЕДОСТАВЯ БЕЗПЛАТНО И ПО 2 КГ ЗЪРНЕН ФУРАЖ за всеки килограм живо тегло.

д. Свине

— само угоени над 90 кг по цена 0.90 и 0.80 лв, според окачествяването им, като производителя получава ПО 4 КГ ЗЪРНЕН ФУРАЖ за всеки килограм живо тегло, по цена 10 стотинки за килограм.

ФУРАЖЪТ, който ДСП „Родопа" предоставя на производителите е САМО ЗЪРНО (царевица или ечемик) и се получава от склада на местната потребителна кооперация.

Всички производители, които са предали на месокомбинатите чрез потребителните кооперации или направо животни от личното си стопанство СЛЕД 1. I. 1964 год. и не са получили ПОЛАГАЕМИЯ ИМ СЕ ФУРАЖ, да потърсят същия от местната потребителна кооперация, срещу представяне на изплащателната бележка в срок до 31 III. 64 год. След тая дата губят правото на фураж.

ПРОИЗВОДИТЕЛИ, потърсете си фуража, за да ОТГЛЕДАТЕ НОВИ ЖИВОТНИ!

Сключвайте договори с ДСП „Родопа" за угояване на повече свине и други животни, за които ДСП „Родопа" ВИ ОСИГУРЯВА НЕОБХОДИМИЯ ФУРАЖ. Използувайте тази възможност, за да УВЕЛИЧИТЕ доходите си и да дадете вашия принос в производството на ПОВЕЧЕ МЕСО ЗА НАШАТА СТРАНА!

Всички договори за угояване и предаване на животните сключвайте чрез местните потребителни кооперации!

ПРОИЗВОДИТЕЛИ,

Търсете местните потребителни кооперации за предаване на животните и получаването на фуража.

За всички срещнати трудности при изкупуването и получаването на фуража търсете НАМЕСАТА НА ОКРЪЖНОТО ПРЕДСТАВИТЕЛСТВО НА ДСП „Родопа" В ГР. СИЛИСТРА, ПЛОЩАД „СВОБОДА" 4, ТЕЛ. 489 ДРУГАРЯ ВЪЛЧО В. КОКОНОВ.

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година IX, бр. 27 (735) | Петък, 6 март 1964 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

ДРУГАРЯТ ТОДОР ЖИВКОВ ПОЗДРАВЯВА СП. „ЙЕНИ ХАЯТ“ ПО СЛУЧАЙ ДЕСЕТГОДИШНИНАТА МУ

ДО РЕДАКЦИЯТА НА СПИСАНИЕ „ЙЕНИ ХАЯТ“

Скъпи другари,

Позволете ми най-сърдечно да ви поздравя по случай десетгодишнината от създаването на списание „Йени хаят“ и да ви пожелая нови творчески успехи във вашата работа.

В продължение на 10 години сп. „Йени хаят“ укрепна и се разви като широко популярно и любимо списание за турското население у нас. Както показва и неговото име — „Йени хаят“ — „Нов живот“, списанието се утвърди като страстен борец за новия живот в нашата Родина, за новия живот на турското население в Народна република България. В това преди всичко се състои голямата сила и широкото влияние на списанието сред това население.

Една турска пословица казва: „Който добре познава пътя, не се уморява“. Ние сме дълбоко уверени, че сп. „Йени хаят“ никога няма да се умори да показва и разяснява на своите братя верния и правилен път на социализма и комунизма, че с още по-голяма енергия и страст то ще се бори за тяхното благоденствие и щастие.

Тази година, заедно с целия български народ и турското население у нас ще чествува славната двадесетгодишнина от победата на социалистическата революция в България. Това е голям и славен празник. В чест на този празник Българската комунистическа партия и българският народ ще направят равносметка на изминатия досега път и с още по-голяма сила ще се заемат за изпълнение на грандиозните задачи, поставени от историческия Осми конгрес на нашата Партия. Няма съмнение, че вдъхновено от величавите успехи, активно участие в борбата за осъществяване на предначертанията на Осмия конгрес ще вземе и турското население у нас.

Братската дружба между трудещото се българско и турско население бе закалена в общата борба против фашизма и капитализма. Тази дружба още повече укрепна и получи своя пълен разцвет в годините на социалистическото строителство.

Благодарение на социалистическия строй, който напълно и завинаги победи в нашата страна, на правилната политика на Българската комунистическа партия, на постоянните грижи, които народната власт полага за всички трудещите се у нас, турското население завоюва огромни успехи. Сега неговият живот коренно се различава от тежкото положение, в което се намираше турското население преди 20 години. Потъпкани и унизени в условията на капитализма и фашизма, сега трудещите се турци са свободни и равноправни граждани на нашата Родина — Народна република България, трудолюбиви и неуморими строители на социализма.

В резултат на бурното развитие на социалистическата индустрия у нас голяма част от турското население навлезе в редовете на работническата класа, започна работа в нашите нови заводи и предприятия, където рамо до рамо се труди със своите братя българи. Турците сега не са само общи работници, както беше в миналото, но все повече стават висококвалифицирани и уважавани майстори и специалисти.

Създаването на трудово-кооперативните земеделски стопанства коренно преобразява турските села. По-рано селата в районите с турско население бяха едни от най-изостаналите, потънали в мрак и невежество. Сега трудещите се турци са господари на своя труд, те все повече стават заможни кооператори, хора, които уверено гледат в бъдещето. Днес животът в селата с турско население не може дори да се сравнява с миналото. Той става все по-добър и по-щастлив. По-голямата част от селата са благоустроени, електрифицирани и водоснабдени. В тях са изградени много обществени и културни домове.

Най-голямо постижение и най-голяма радост за всички нас обаче са новите хора, които израстнаха и израстват от турското население. Това са хора — достойни труженици на социализма и верни патриоти на своята родина. Те все повече преодоляват вековната изостаналост, религиозния фанатизъм и невежеството, които господствуваха в миналото. Особено важно наше завоевание е все по-голямото освобождаване на жената-туркиня от оковите на феодално-бейското робство. Докато по-рано много от турските деца не се учеха, сега всички те посещават училища, а много от тях продължават своето образование в средните и висши учебни заведения. От средата на турското население все повече израства нова, многобройна интелигенция — учители, инженери, агрономи, лекари, акушерки, журналисти, писатели, поети, режисьори, артисти и други творчески работници.

В съвместната работа и борба за пълното изграждане на социализма в Народна република България все повече се утвърждава равноправното положение на турското население, издига се неговото достойнство и авторитет, все по-ярко се проявява общественото признание на неговите успехи и постижения в труда и културното му развитие. Много другари турци сега заемат отговорни длъжности в Партията, държавата, народните съвети, в обществените и стопанските организации.

(Продължава на 2-ра стр.)

СЪОБЩЕНИЕ

На 3 март т. г. се състоя пленум на Окръжния комитет на ДКМС, на който освен членовете и кандидат-членовете на Окръжния комитет присъствуваха и секретарите на общинските комитети на ДКМС.

Участие в работата на пленума вземаха и другарите: АНДОН ТРАЙКОВ, секретар на ЦК на ДКМС и СТЕФАН ЖЕЛЕВ завеждущ „организационния отдел“ на ЦК на ДКМС.

На пленума бе съобщено решението на Бюрото на ЦК на ДКМС, за снемането на първия секретар на Окръжния комитет на ДКМС другаря ДИМИТЪР ТОНЧЕВ и секретаря на Окръжния комитет другаря ИВАН ГАНЕВ.

Пленумът избра за първи секретар на Окръжния комитет на ДКМС другаря ЙОРДАН ИВАНОВ ТАНКОВ, досегашен инструктор на ЦК на ДКМС и за секретар на Окръжния комитет другаря ЙОВКО ДОБРЕВ МАРИНОВ.

Среща на първенците в комплексната механизация

По инициатива на редакцията на в. „Силистренска трибуна“, съвместно с отдел „Селско стопанство“ при Окръжния комитет на Партията, Управлението на селскостопанското производство при Окръжния народен съвет и Профдружеството на работниците от селското и горското стопанство, на 5 този месец в Окръжния комитет на Партията се състоя среща на механизаторите в окръга, получили през изтеклата година най-добри резултати. Присъствуваха и другарите САВА ШИВАРОВ секретар на Окръжния комитет на Партията, ДИМИТЪР МИХАЙЛОВ, началник на Управление на селскостопанското производство и ХРИСТО ТАБАКОВ, председател на Профдружеството на работниците от селското и горското стопанство.

При откриването на срещата другарят САВА ШИВАРОВ изтъкна, че тя се свиква с цел да се обмени положителният опит в прилагането на комплексната механизация при обработката на културите и да се направи този опит достояние на механизаторите в окръга чрез вестник „Силистренска трибуна“.

МИХАИЛ СТАНЧЕВ, агроном от Управлението на селскостопанското производство, прочете информация за работата на звената и бригадите за комплексна механизация в Силистренски окръг през 1963 година. Другарят ЙОРДАН ХИНЕВ, завеждащ сектор „Механизация“ при Управлението на селскостопанското производство, говори за някои новости в изпълнението на тази задача.

За своя опит в прилагането на комплексната механизация разказаха всички механизатори.

След механизаторите взе думата другарят ДИМИТЪР МИХАЙЛОВ. Той подчерта, че звената и бригадите за комплексна механизация трябва да извършват с машини всички видове работи, определени в технологичните карти.

В началото на своето изказване другарят САВА ШИВАРОВ посочи, че в нашата страна се предвижда все повече да намалява работната ръка в селското стопанство за сметка на машините. Освен това в Силистренски окръг са увеличени площите на тютюна, цвеклото и други трудоемки култури, което налага да обърнем особено внимание на комплексната механизация, да се извърши прелом в това отношение.

Другарят Сава Шиваров препоръча да се организират срещи за обмяна на опит и по райони, на място да видят механизаторите как работят първенците. Въпросът за комплексната механизация в селското стопанство се поставя сега на широка основа. От името на Окръжния комитет на Партията другарят Сава Шиваров изрази твърдото убеждение, че механизаторите, ще заработят така, че да се даде широк път на комплексната механизация в нашия окръг.

Участниците в срещата приеха призив-обещание към всички механизатори в окръга, в който ги призовават на съревнование за изпълнението на така важна задача в селското стопанство. (Призива-обещание и изказванията на механизаторите-първенци ще отпечатаме допълнително.)

Нужно е увеличение на дневния прираст

През тази година, наред с другите стопански задачи в нашия окръг чака разрешение и въпросът за изкупуването на договорираните количества месо за държавата. С цялата си важност тази проблема стои и пред стопанското и партийно ръководство в кооперативното стопанство в с. Бабук.

За цялата 1964 година, кооперативът има да предаде на изкупвателните организации 150 тона месо в кланично тегло. Разпределено по график за първите три месеца от годината стопанството следваше да предаде 24 тона месо кланично тегло, или по 8 тона на месец.

Но какво е в действителност положението? До края на месец февруари от стопанството в с. Бабук са изкупени едва 8 тона месо. Този тревожен факт ни кара да обърнем поглед към въпроса: осигурени ли са необходимите бройки животни, предназначени за отчитане на договорираното месо и как се изхранват тези животни.

Ако се съди по думите на председателя на кооператива, броят на тези животни е отдавна известен. И не само това — те са поставени при режим на хранене, осигуряващ необходимия средноднeвен прираст. Но в стопанството прирастът е все още незадоволителен — около 460 гр за свинете и 550 гр за телетата на ден.

Неправилно е да се каже, че по този въпрос сега сред партийното и стопанско ръководство не съществува тревога. На всеки е известно нерадостното положение с проблема за предаване на договорираното количество месо. Но мерки за оправяне на положението са взети доста късно. Едва в края на февруари, когато е вече съвсем ясно, че стопанството не е в график със заплануваното количество месо е било проведено заседание на управителния съвет и партийния комитет с участието на животновъдните бригадири от селата. Разисквано е било тревожното положение с отчитането на месото. За да може до края на тримесечието да бъдат отчетени определените 24 тона месо за интензивно угояване са били определени 200 свине и 60 телета и говеда. Взето е било решение получаваният ежедневен прираст да бъде чувствително завишен чрез подобряване на режима на хранене и гледане на животните. Дано решенията станат дело.

Руси ШИМАБЕЕВ

Почти винаги в РТС — Силистра е оживено. Сръчно механизаторите ремонтират машините.

НА СНИМКАТА: Дочо Иванов и Добри Димитров ремонтират двигател на трактор.

Снимка: Стоян ТОДОРОВ

Международна информация

Българският павильон в Лайпциг привлича вниманието

ЛАЙПЦИГ. Изложбата на Народна република България на тазгодишния пролетен Лайпцигски панаир се посреща с голям интерес от германските и многобройните чуждестранни посетители и изложители. „Аз следя с голямо внимание промишленото развитие на Народна република България — заяви западноберлинският журналист и кореспондент на западногерманския вестник Хайнц Крюгер — Преди години главният привлекателен пункт в българския павилион беше държаваната розова вода. Днес тук ние виждаме визитната картичка на модерна индустриализирана България, чийто напредък е огромен“.

Посетителите разглеждат с любопитство и изложените български радиоапарати, магнетофони телевизори и други. Чуждестранните купувачи се интересуват от техническите им данни, изпробват качеството им. Българските електрокари, електротелфери, електромотори, акумулатори и автоматични телефонни централи, се ползват с добро име всред германските специалисти. Съгласно протокола за стокообмен, тази година Народна република България ще изнесе за Германската демократична република между другото 1 300 електрокара и 1 000 акумулатора.

На многобройните изложители и посетители на панаира, изложбата показва големия напредък на Народна република България, постигнат през 20-те години на народната власт.

Против разпространението на ядреното оръжие

ЛОНДОН. Първостепенно е значението на въпроса за предотвратяване разпространението на ядреното оръжие — заяви лидерът на лейбъристите Уелсън на пресконференция, след завръщането си от Вашингтон. Той подчерта особената опасност, ако ядреното оръжие попадне в ръцете на западногерманското правителство.

Уелсън посочи, че по време на разговорите си във Вашингтон във връзка с многостранните ядрени сили на НАТО, той не е оставил никакво съмнение, че лейбъристите са против този план. Уелсън отбеляза също, че е разисквал с президента Джонсън предложението на Полша за замразяване на ядрените оръжия в Централна Европа.

ГДР и Финландия ще продължат търговските отношения

МИНИСТЪРЪТ на външната и вътрешна търговия на Германската демократична република даде свой прием в чест на намиращата се в Германската демократична република правителствена делегация на Финландската република и финландският генерален консул в Германската демократична република. В разговорите беше подчертано убедително, че развитието на търговските отношения между двете страни ще продължи след дългосрочни споразумения.

За изпълнението на плана трябва да се мисли отрано

Носливостта на кокошките в окръга с всеки изминат ден расте. Напоследък тя вече достигна до 40 на сто. В ТКЗС — Ситово обаче тя е все още много ниска. Тук от 9 000 носачки се получават около 2 200 — 2 400 яйца на ден. Стопанството се нарежда сега на предпоследно място в окръга. Ниската носливост неминуемо ще създаде известни затруднения пред кооператива за изпълнението на плана за яйцата.

Не може да се каже, че ръководството на стопанството, специалистите и общинският партиен комитет не обръщат внимание на птицевъдството, не полагат грижи за кокошките. Напротив, грижите сега са много добри. Прави се всичко за подобрение на условията за отглеждане. Направени са новия тип хранилки и поилки, с което е избягнато замърсяването и навлажняването на пода на помещенията. Постелята се сменя често.

Взети са необходимите мерки и за подобрение на храненето на птиците. Въведена е дажба от пълноценни и разнообразни храни. Всяка кокошка получава по 130 г концентриран фураж, в който влизат смески, житни отсевки, ечемичено и царевично зърно. Част от концентрирания фураж се дава дрождиран и покълнал. На птиците се дават още суроватка, тревно брашно, креда и други.

Дневният режим в птицефермите се спазва добре. Птицевъдките идват на работа сутрин рано и си отиват вечер късно. Храната се залага винаги в определеното време и поилките са винаги пълни със суроватка или вода.

Кои са тогава причините за ниската носливост? Главните причини трябва да се търсят не сега, а преди, още при отглеждането на пилетата. Ръководството на стопанството е считало, че кооперативът няма да се развива в птицевъдно направление и не е взело необходимите мерки за създаване на добри птичи стада. Грижите за подрастващите пилета са били лоши. А такива пилета не могат да станат добри носачки.

За ниската носливост влияе до известна степен и това, че сред птичите стада се е появило разклогване и има известен процент квачки. За преодоляването му специалистите са предприели като мярка прегрятяване за известно време дрождирането. По-хубаво обаче ще бъде да се извърши третиране на кокошките против разпасване, а да не се спира дрождирането, което влияе отрицателно върху носливостта.

За да се повиши носливостта, може да се вземат още някои мерки за подобрение на храненето, като на птиците се дава бито мляко, някои храни от животински произход и др.

От положението в ситовските птицеферми може да направим един важен извод, а именно, че основите на високата носливост се залагат още с получаването и отглеждането на малките пилета. Само ранните пилета, излюпени през зимните месеци от яйца все още богати на каротин поставени при условията на добро хранене и гледане, са в състояние да осигурят високо продуктивни птичи стада. Това трябва да имат предвид ръководителите и специалистите от стопанствата на окръга.

А ръководството на ТКЗС — Ситово има вече това в предвид и е побързало да получи през миналия месец 12 000 пилета. Те се отглеждат при добри условия и смъртността им е ниска, по-малко от 2 на сто. Ако за тях се полагат добри грижи занапред, те могат да проносат още в края на лятото и до края на годината да дадат значително количество яйца.

Емил ПРАХОВ

Извозват оборски тор

За кооператорите от село Господиново зимата не е мъртъв сезон. Те от рано сутрин до късна вечер усилено извозват оборски тор на блоковете, защото знаят, че реколтата ще бъде толкова по-богата, колкото повече и по-добре е наторена земята. Досега кооператорите са извозили над 300 тона оборски тор.

Най-голямо участие в извършването на тази задача вземат механизаторите Ангел Бонев и Иван Драганов.

Христо ВАСИЛЕВ

Минка Станчева е една от най-сръчните работнички в цех „Ракита“ на Промкомбинат „Камъшит“ — Силистра. В дните преди Осми март тя е пак в челните редици, като редовно преизпълнява нормите си и дава качествена продукция.

Снимка: Стоян ТОДОРОВ

ДРУГАРЯТ ТОДОР ЖИВКОВ ПОЗДРАВЯВА СП. „ЙЕНИ ХАЯТ“ ПО СЛУЧАЙ ДЕСЕТГОДИШНИНАТА МУ

ДО РЕДАКЦИЯТА НА СПИСАНИЕ „ЙЕНИ ХАЯТ“

(Продължение от 1-ва стр.)

Както се вижда, положението на турското население у нас сега е коренно изменено. Разликата между онова, което беше в миналото, и това, което е сега, е огромна. Тази разлика никой не може да отрече. Тя се вижда от всички честни хора.

Кои са причините за това дълбоко изменение в живота на турското население у нас?

На този въпрос всеки може лесно да отговори. Както животът на българското, така и животът на турското население у нас бе коренно преобразен, защото бе унищожено капиталистическото робство и експлоатация, защото победи социалистическия строй в нашата страна, защото народът стана господар на своята съдба. Преди 20 години в България господствуваха фабрикантите, банкерите, търговците, селските тузове и кулаците. След победата на Девети септември 1944 година завинаги бе ликвидирано тяхното царство. Сега истински господари на страната са народните маси, работническата класа, селяните-кооператори и народната интелигенция. Фашистко-капиталистическата власт не считаше трудещите се турци за хора, а днес те заедно с българските си другари участвуват в управлението на своето стопанство, на своето село и град, на своята държава.

Съвършено друго е положението в капиталистическите страни където продължават да господствуват фабрикантите и банкерите, земевладелците и кулаците. Трудещите се в тези страни са подложени на жестока експлоатация и грабеж. Макар че са огромното мнозинство от народа, тях не ги допускат до управлението на страната. Богатствата, които те създават, се присвояват от шепата експлоататори, а тези които неуморно се трудят, живеят в бедност и недоимък, в лишение и безправие. Такива насъщни за всеки човек условия, като образование, култура, медицинско обслужване и пр., са трудно достъпни за тях.

Турското население у нас е гордо, че то живее в социалистическото общество, че то е избавено от мъките и теглилата на трудещите се в капиталистическите страни. При неуморните грижи на Българската комунистическа партия и народната власт, неговият живот днес е по-хубав от вчера, а утре ще бъде по-хубав от днес. Това е закон за нашето социалистическо общество, това е и главната задача на нашата Партия.

Народна република България е в неспирен възход. С бързи темпове се развива социалистическата индустриализация на страната. Все повече укрепва селското стопанство. Ние строим такива гиганти на промишлеността и енергетиката като металургичния комбинат в Кремиковци и ТЕЦ „Марица-изток“, Нефтохимическия завод край Бургас, Азотно-торовият завод край Стара Загора, промишления комплекс „Медет“, хидровъзела „Антонивановци“ и др. Страната ни става още по-богата и силна.

Икономическият и културният подем на Родината е основа за подобряване положението и на турското население у нас. На много от нашите строежи се трудят голям брой работници-турци. Една част от тези обекти се изграждат в районите с турско население, което значително изменя техния облик. Заедно с това Партията и народната власт вземат мерки в тези райони да бъдат построени и други промишлени предприятия. Големи грижи се полагат за развитието на селското стопанство. Както е известно, неотдавна в такъв важен тютюнопроизводителен район като Кърджалийски окръг отново бяха повишени цените на тютюна. Отделят се значителни средства за построяването на нови училища, детски домове и др. По указание на Правителството ще бъдат осигурени п о в е ч е строителни материали, които са необходими за жилищното строителство в тези райони.

За турското население у нас са създадени всички условия свободно да развита своята култура и език. Образуването на смесени училища бе от голям интерес преди всичко за самото турско население. Като усвоява български език, младото поколение от турското население по-добре се подготвя за живота. Пред него се разкриват много по-големи перспективи за участие в социалистическото строителство и управлението на страната, за усвояването на науката и културата. Като се обучават в общи училища, българските и турски деца растат и се възпитават като братя, още от най-ранна възраст в тях се създават отношения на тясна дружба и другарство, на близка взаимопомощ и сътрудничество. Общите училища, в които заедно се учат българчета и турчета, са незаменима школа за укрепване на братската дружба между българското и турското население. Те вече дават своите прекрасни резултати за правилното обучение и възпитание на децата.

Българската комунистическа партия и народната власт винаги са смятали и смятат, че и след обединяването на училищата турският език трябва да продължава да се изучава в тях. Децата на турското население трябва добре да усвоят своя майчин език и все повече да го усъвършенствуват. Това изисква още повече да се подобри неговото изучаване в училищата. Както сега, така и за в бъдеще турското население ще говори на своя майчин език, на този език то ще развива своите прогресивни традиции, ще създава своите съвременни литературни произведения и ще пее чудно хубавите си песни.

Все повече трябва да се развива и обогатява турският език и в изданията за турското население. В това отношение особено отговорна е ролята на сп. „Йени хаят“. Първостепенна задача на списанието е да утвърждава хубавия и чист турски език, обогатен от всестранното развитие на турското население в България.

На турски език трябва да се издават много повече книги у нас, в това число и най-хубавите произведения на прогресивните турски писатели. Турската интелигенция и младеж в своето огромно мнозинство са дълбоко верни на социализма и народната власт, те са възпитани в братска дружба към българското население, в преданост и любов към своята родина — Народна република България. Необходимо е да се оказва още по-голяма помощ за израстването и развиването на турската интелигенция и младеж, за тяхното комунистическо и патриотично възпитание, още повече да се сплотяват те около Българската комунистическа партия и народното правителство. Ние и занапред ще създаваме условия много повече турски младежи и девойки да следват и завършват средни и висши учебни заведения. Необходимо е още по-добре да се помага на младите турски писатели, поети, журналисти, режисьори, артисти, певци и певици, за да израстват те по-бързо в своето творчество като високоидейни и предани на народа и социализма творци. Техните произведения трябва да станат достояние не само на турското население у нас, но и на целия български народ.

Успехите, които постигна турското население в нашата страна, са големи и безспорни. Те радват всички честни хора. Но тези успехи са трън в очите на нашите врагове, на враговете на трудещите се българи и турци, които дружно изграждат своята социалистическа родина. Те не дават мира преди всичко на турските реакционни среди, които водят злобна кампания против нашата страна. Като виждат, че турското население у нас все повече се приобщава към народната власт и социализма, че неговият живот непрекъснато се подобрява, че то все повече се освобождава от религиозния фанатизъм и изостаналостта, турските реакционери излизат вън от кожата си и по всякакъв начин се стремят да ни създават трудности. Затова те сега са така озлобени и активни. В своята подривна дейност против Народна република България те се опитват да използват преди всичко някои среди на турското население у нас. За тази цел те засилват своята пропаганда против социализма и особени големи усилия полагат да противопоставят турците на българския народ, да насаждат и раздухват национализма и религиозния фанатизъм.

Турските реакционни среди се стремят да смущават мирния и спокоен живот на турското население в нашата страна. Затова те непрестанно съчиняват и разпространяват нелепи слухове за изселване на турското население от Народна република България в Турция. На тази карта те особено много залагаха през миналата година. Такава злорадна дейност те вършат и сега. Някои от агентите на турската реакция дори определят и срокове за това, разпространяват най-различни слухове и измислици.

Усилията и надеждите на турските реакционери обаче са обречени на пълен провал. В своето огромно мнозинство турското население у нас ясно разбира коварните им цели и решително ги отхвърля. От своя собствен опит то е дълбоко убедено, че неговите най-добри защитници са Българската комунистическа партия и народната власт, че неговите най-верни другари и братя са българските трудещи се.

За съжаление има и такива турци, които се хващат на въдицата на реакционната анкарска пропаганда. Някои от тях дори се поддават и на настроенията за изселване. На тези хора ние искаме да кажем, че те дълбоко се заблуждават, че те са подло измамени от враговете и злосторниците на нашата Родина. Тези, които подбутват турското население за изселване в Турция добре знаят, че това няма да стане, че те разпространяват лъжите за изселването, за да разстройват живота на това население, да пречат на неговия икономически и културен възход, да спъват участието му в социалистическото строителство. Като изхождат от интересите на турското население в България, Българската комунистическа партия и народната власт са заявявали и пак заявяват, че няма и не може да има никакви решения и планове за изселване на турците от Народна република България в Турция.

Турското население у нас е свързано здраво с победата на новия социалистически строй, неговото настояще и бъдеще е неразривно свързано с настоящето и бъдещето на Народна република България. Турците не са заинтересовани да напускат своите родни места, да се лишават от това, което са постигнали и което им осигурява народната власт, за да скитат немили-недраги, без дом и без работа по пътищата на други страни. Турското население у нас намира своя път и своето щастие в Народна република България. Това е пътят на социализма и комунизма, на преуспяването и добруването на народа. Друг път за него няма. Пътят, който му сочат агентите на изселването в Турция, ще го върне назад към тежкото и проклето капиталистическо робство, към жестоката капиталистическа експлоатация, към безработицата, невежеството, болестите, към ония мъки и тегла, от които то вече за винаги се е освободило.

Няма и не може да има никакво съмнение, че всеки турчин, който мисли за себе си и за семейството си, за своите деца и тяхното бъдеще, твърдо ще върви по нашия общ, верен и изпитан път и никога не ще се отклони от него. Затова тези, които подклаждат и разпалват настроения за изселване в Турция, са врагове не само на народната власт, но и негови лични злосторници. Всеки техен опит да смущават мирния творчески труд и спокойствието на турското население у нас трябва да се пресича най-решително, срещу тия, които пускат слухове и подстрекават към изселване, трябва да се вземат най-строги мерки, да се прилагат законите на страната. Турското население добре знае, че не бива да вярва на техните клевети и лъжи, не бива да се п о д д а в а на никакви внушения, слухове и измислици за изселване, че трябва да разобличава всички, които се опитват да пречат на неговия устрем към по-добър живот.

Ние сме дълбоко уверени, че под ръководството на Българската комунистическа партия турското население в България още по-активно и успешно ще се труди рамо до рамо с българските си братя за изпълнението на задачите в стопанското и културното строителство, още по-активно ще се бори за мир и разбирателство между народите, ще върви бързо по пътя на своя икономически и културен възход. Това ще създаде още по-добри условия, за да расте и се развива неговата патриотична интелигенция, да възмъжава и преуспява неговата прекрасна младеж.

Пожелавам от сърце и душа на сп. „Йени хаят“ да отдава всичките си сили на това високо благородно дело за щастието и благоденствието на турското население в нашата страна, за тържеството на социализма и комунизма.

Ваш ***ТОДОР ЖИВКОВ***

Първи секретар на ЦК на БКП
и Председател на Министерския
съвет на Народна република
България

ВЕСТИ ПРЕД ОСМИ МАРТ

В клуба е оживено

СЕГА, в навечерието на 8 март — международния ден на жената, в клуба на 38, 40 и 80 Отечествен фронтовски организации в Силистра е твърде оживено. Проведени са до сега над 15 седянки, на които се четат интересни статии от „Библиотека на жената“, обсъдена е книгата „Майка“ от М. Горки, пеят се песни и др. Освен това с жените се организира и колективно посещение и обсъждане на филма „Незавършени игри“, посетена е изложбата на Йордан Господинов в ДМЗ „Стомана“ и ДИП „Лапа“. Организиран е трудов ден за почистване и украсяване на клуба, уредено е дежурство и всяка вечер от 17.30 часа клубът е отворен.

Особено добре работят тази година женотговорничките Керана Петрова, Жана Сурова и другарките Мария Костадинова, Анка Няголова Иванка Йорданова и др.

Тонка ИВАНОВА

Весело посрещат своя празник — Осми март жените от първи квартал на Отечествения фронт в Силистра

РАВНОСМЕТКА ПРЕД ПРАЗНИКА

НЕОТДАВНА се свика пленум на общинския комитет на Отечествения фронт в с. Стефан Караджа, на което освен членовете на пленума присъствуваха и много жени-челнички в производството от района. На пленума отговорничката по работата с жените към общинския комитет на Отечествения фронт др. Василка Ганева изнесе доклад за участието на жените от района в борбата за високи добиви от растениевъдството и висока продукция от животновъдството през 1963 година. В доклада се отчете, че през годината активно участие в производството са взимали над 620 жени. Големи са трудовите подвизи и успехите на жените от района. Занизват се имената на челничките и наградените за добра работа от управителния съвет на кооперативното стопанство кооператорки. Името на Атчегюл Хюсеинова, звеноводка от с. Преславци с шепот се понася над женските редици. Със своето звено от 156 декара тя е получила средно по 211 кг слънчоглед от декар. След нея се нареждат и звеноводките Димитра Петрова и Марийка Бончева от с. Ст. Караджа. Те са получили средно по 204 кг слънчоглед от декар. За положения упорит труд и постигнатите успехи и трите жени са предложени за правителствени награди, а Димитра Петрова е н а г р а д е н а от управителния съвет на кооперативното стопанство с екскурзия до СССР. Отличени са с различни награди и жените: Ивана Стоянова, Фатме Хамдиева, Надежда Данова, Стана Банова, Хава Велиева, Еленка Николова и др.

Но не само в кооперативното стопанство работят добре жените. С топлата и сърдечност посрещат и изпращат своите клиенти магазинерките на селкоопа Сабитие Джафарова от с. Преславци и Недка Димитрова от с. Ст. Караджа. В студ и кал, денем и нощем са на своя пост сестрите Севдие Халилова от с. Преславци и Пенка Цветкова от с. Осен - бдят за здравето на кооператорките, дават първа помощ при заболяване. А кой не би признал голямата хуманност в професията на акушерката Марияна Георгиева от Ст. Караджа? Та нали тя първа чува гласа и дава живителна подкрепа на най-малките? Кой би отрекъл заслугите на др. Берова — директор на училището в с. Ст Караджа и др. Иванова на с. Осен? Кой не би признал себеотрицанието и труда на цяла армия жени учителки от района? Това са хората, които отварят на децата прозорците към живота, към науката и знанията. Те са възпитателите на бъдещите строители на комунизма.

„Жената е огледалото на дома“ — казва една народна поговорка. И това наистина е така. Когато човек се замисли над равносметката, която си направиха жените над постигнатите от тях успехи пред своя празник 8 март, неволно си мисли: Ако към жената се гледаше с такова признание и преди 9-ти септември, тя щеше да направи чудеса, сега живота, красотата и радостта към него щяха да бъдат на още по-високо ниво.

Петко СВЕТЛИНСКИ
(наш кореспондент)

Грейнали погледи и радостни песни за майките

ВРАТАТА на класната стая се отвори и в стройна редица влязоха. . . партизаните — учениците от VI а клас на училище „Отец Паисий“. Влезе малък партизански отряд, поел трудния път на борбата — отряд от смели синове и дъщери на Родината, заклели се в тишината на потайната балканска нощ да мъстят за избитите другари, да се бият на живот и смърт с фашиста-враг.

Екна песента „Септемврийци“, оживява хайдушката нощ на Веселин Андреев:

Землянката гърми от млада песен,
(ех, волна партизанска весело!) —
те пеят за смъртта: юнак чудесен
как паднал в бой за свобода.

Те пеят и широко се усмихват —
какво ще ги уплаши от света —
един ли път с врага се дръзко биха,
един ли път те срещаха смъртта?

Пеят за свободата, за героите. За оня незабравим ден, от който изминаха вече почти двадесет години „на труд, на подем, красота“. Години, в които се роди тяхната Димитровска пионерска организация. Върху снежнобелите блузи сега аленеят копринените връзки, късче от бойното знаме, обагрено от кръвта на героите. . .

И всичко това е посветено на майките в чест на големия им празник — Осми март. Греят лицата, трептят звуците на песните — за майката, която по цели нощи „с песни жалостно-упойни“ е бдяла над тях, за да пораснат те достойни синове на Родината. За нея са и букетите от дъхави цветя, за нея са предадените погледи.

Такова вълнуващо тържество грабва сърцето, стопля с искреността си всяко майчино сърце. На училищния фестивал такъв успех заслужено спечели първо място сред успехите на шестокласниците на училищния фестивал. На такива деца майките могат да желаят само щастие, здраве и пионерска дързост.

Мария СТОЯНОВА
председател на паралелков актив

СЕДЯНКА В КВАРТАЛА

САЛОНЪТ на блок № 10 в град Силистра е празнично украсен. Белите глобуси разливат мека и приятна светлина. Около топлата печка са насядали първите дошли на седянката жени Стоянка Максимова, Анка Петрова, Тинка Йотова, Мария Василева и Величка Денева, всичките от Пети отечественофронтовски квартал.

Гост на седянката е и другарката Елмаз Татарова от Централния комитет на БКП.

Прииждат още жени. Салонът постепенно се изпълва. Всяка е закичена с пъстра мартеница. Чуват се весели приказки, смехове, закачки.

Глъчката стихва. Думата е дадена на другарката Йорданка Абаджиева, която с голямо вълнение и патос прочете своят доклад, посветен на осми март и завърши с думите: „Майки от цял свят, борете се за мир! За щастието на вашите деца!“

Кръжокът по художествено слово при народно читалище „Доростол“, с ръководител другарката Марияна Ковачева, изнесе богата литературно-музикална програма, която силно развълнува жените. При изпълнението на любимата песен на Димитър Благоев „Ален мак“, присъствуващите я подеха, и тя прозвуча отново със същата сила, със същия сърдечен ритъм, както сам Дядото си я е пял. А ятачката Славка Савова разказа спомени за много жени партизанки, между които и за Йорданка Николова, Ана Вентура и др., намерили някога убежище в нейният дом. Жените от Пети отечественофронтовски квартал ѝ подариха една картина, изработена с акварел.

Литературната част свърши, писна гайда, залюля се кръшно хоро. Млади и стари играха.

След това група жени изпълниха народни песни и хумористични, а другарките Васие Фехимова, Фатме Заимова, Зекия Сюлейманова и Шахсине Османова играха турски танци. Веселието продължи до късно през нощта.

Цветанка ГРИГОРОВА

Семинар с комсомолския актив

Наскоро в с. Средище бе проведен семинар с комсомолския актив от двете училища, организиран от Окръжния комитет на ДКМС. Пред участниците в семинара др. Ахмед Юмеров изнесе беседа на тема: „Дружествените бюра и ученическите комитети — основни ядра при провеждането на инициативите и проявите на героизъм в Комсомола“. А чрез беседата на др. Александър Марков активът беше запознат с организирането и провеждането на заседания и събрания, с въпроса за мястото и ролята на секретаря на дружеството в живота на организацията. Разяснени бяха редица въпроси, свързани с финансовата отчетност в Комсомола и др. Накрая бяха поставени основните задачи, стоящи пред комсомолската организация за изпълнение в чест на 20-годишнината от Деветосептемврийската победа.

Комсомолският актив от с. Средище е доволен от провеждането на този семинар.

Викентий ДУКАНОВ

НАМАЛЯВАНЕТО НА СМЪРТНОСТТА ПО ЖИВОТНИТЕ — ВАЖЕН РЕЗЕРВ В ЖИВОТНОВЪДСТВОТО

ПРЕЗ миналата година загубите вследствие на умрелите животни в кооперативниге и държавни земеделски стопанства от нашия окръг възлизат на около 1 762 600 лв. Изчислението е направено средно на глава — за говедо по 200 лв, за свине и овце по 20 лв, за кокошка — 2 лв и за пиле — 0.50 лв. Само за ТКЗС-тата те са около 1 624 300 лв, а за ДЗС-тата 138 300 лв.

Макар че средният процент за смъртност на птици, свине и овце за годината е намален в сравнение с 1962 година, като е увеличена само смъртността при говедата с 0.5 на сто, ако се сравни средната смъртност за цялата страна, Силистренски окръг се нарежда в първите места по умрели животни. Това е много тревожно. През изтеклата година в ТКЗС-тата и ДЗС-тата на окръга умряха 1 613 говеда и телета, което представлява 3.3 на сто, 12 204 овце и агнета или 3.8 на сто, 19 637 свине и прасета — 14.3 на сто и 546 894 птици и пилета или 33.6 на сто.

Анализирайки работата на ръководителите и специалистите в областта на животновъдстото и данните за резултатите от нея особено в кооперативите, Управлението на селскостопанското производство счита, че тя е незадоволителна. Като се има предвид, че условията за настаняване и отглеждане на животните, птиците и фуражните възможности на окръга през миналата година бяха приблизително еднакви с тези от последните 3-4 години, то резултатите по отношение опазването на животните са незадоволителни, дори и лоши. Главните причини за това са преди всичко лошата организация при храненето и отглеждането на животните и птиците, недооценяване на животновъдството от значителен брой ръководители и специалисти, липса на необходимия контрол по изпълнение на мероприятията, недостатъчна просвета на животновъдите и изобщо ниската култура в животновъдството в сравнение с повишените изисквания и нужди на народа. Освен това значителни загуби претърпяха някои стопанства от закупените от други окръзи говеда, вследствие трудностите по транспорта и поради лошото им телесно и здравословно състояние.

От извършения анализ на причините за смъртността се вижда, че общо от умрелите животни от заразни и паразитни болести са отпадали 12.7 на сто от говедата, 22.3 на сто от овцете, 15 на сто от свинете, 36.4 на сто от птиците, като в тези проценти се включват съответно телета, агнета, прасета и пилета. От лоши грижи за животните, непълноценно и недостатъчно хранене и лоши зоохигиенни условия и режим на отглеждане са умрели 76.6 на сто от говедата, 66.9 на сто от овцете, 74.6 на сто от свинете и 47.9 на сто от птиците. Поради механични повреди, стихийни бедствия и хищници са отпадали 10.7 на сто от говедата, 10.8 на сто от овцете, 9.6 на сто от свинете и 15.7 на сто от птиците.

В някои стопанства смъртността по животните е много по-висока от средната за окръга. Така например в ТКЗС — Паисиево умряха 114 говеда и телета или 6.8 на сто, в ТКЗС — Сокол — 101 или 5.6 на сто, в Чернолик — 92 или 4.6 на сто, в Бабук — 84 или 5.5 на сто. Не по-добро е положението и в ТКЗС — Белица, Н. Черна, Тутракан, Кайнарджа, Алфатар, Межден, ДЗС — Н. Черна и др. Само от смъртност по говедата загубите възлизат на 342 200 лв. Най-голяма смъртност по овцете имат ТКЗС в с. Паисиево, където са умрели 1 141 овце и агнета, ТКЗС в с. Попина — 885, в Ст. Караджа — 430, в Кайнарджа — 652, в Межден — 655, в Голеш — 640, в Тутракан — 577 и др. Загубите от умрели овце възлизат на около 257 480 лв. По умрели свине и прасета на първо място се нарежда ТКЗС в с. Чернолик с 1 194 броя, следвано от кооператива в с. Сокол с 956 броя, Попина — 1 393, Кайнарджа — 1 198, Межден — 1 000, Тутракан — 1 194, ДЗС „Янко Забунов" — 1 528 и др. Загубите от умрели свине възлизат на около 589 110 лева.

По умрели кокошки и пилета първо място заема ТКЗС в с. Межден с 26 188 броя, следвано от Попина — 47 173, Ситово — 31 885 и др. Загубите от птици и пилета са около 464 436 лева.

Добре работиха и не допуснаха висока смъртност стопанствата в селата: Калипетрово, Айдемир, ДЗС — Силистра и др.

Ако през тази година средната смъртност при говедата бъде снижена на 1.5 на сто, за овцете на 2.5 на сто, за свинете на 8.5 на сто, за птиците на 20 на сто, задача поставена от Министерството на селскостопанското производство, това значи, че ще бъдат спасени около 700 говеда, 4 805 овце, 6 550 свине и 240 700 птици и пилета на обща стойност 640 000 лева или ще добием повече от 700 т месо кланнично тегло, а то е грамаден резерв за народното ни стопанство.

Изпълнението на тази важна и отговорна задача е напълно осъществимо, като се имат предвид и големите възможности в сравнение с другите окръзи. Затова е необходимо мобилизиране силите на всички животновъди, специалисти и ръководители. На първо място е нужно да се подобри организационната и просветна работа сред животновъдите. Трябва ръководителите и специалистите да посещават по-често фермите и да правят ежедневен анализ на успехите и слабостите в животновъдството. Да се поддържа постоянно хигиената на животните и в помещенията, да се спазва режима при храненето и гледането, като се осигурява колкото се може повече разнообразен и обработен фураж. Наред с това не бива да се подценяват навременните ветеринарно-профилактични и лечебни мероприятия, пропуските на които не веднаж са довеждали до нежелани резултати. Ежемесечно ръководителите на стопанствата, а при нужда и по-често да разглеждат състоянието на фермите, като заедно със специалистите анализират причините за допуснатата смъртност и намалена продукция и се вземат мерки за отстраняване на слабостите.

д-р Станко ИВАНОВ

д-р Георги СТЕФАНОВ

САМО ИЗКУСТВЕНИТЕ ТОРОВЕ НЕ СА ДОСТАТЪЧНИ

По отношение на наторяването в кооративното стопанство в с. Бабук години ред вече има установени хубави традии. В сравнение с другите стопанства в ръга тук на декар площ се хвърлят чително повече изкуствени торове. Не различно е положението и сега. Общо о на всички — на полевъди и механитори в стопанството са наторените вече 9000 дка. Около 800 от тях са яти с ечемик, а останалите с пшеница други култури.

За наторяване с изкуствени торове ават още 4 000 дка есевници. На декар ощ, бабушките кооператори разпръскват ло 15 кг амониева силитра, а това е дна гаранция за високите добиви през тоящата година.

Но докато на наторяването с изкусти торове се гледа с бащинско око, то тази година неоправдано се подценянаторяването с оборски тор. От планите 7 000 тона общо в кооператива, ега са извозени едва 2 572 тона. Тези ри са повече от показателни за недоборганизираната работа по извозването оборския тор.

Сега средно в стопанството биват звани едва 70 тона оборски тор. При темпо на работа, изпълнението на а е поставено под съмнение. От проата кампания ни делят броени дни. значи, че след известно време голяаст от механизаторите и превозните дства ще бъдат заети с друга работа и няма да могат да се включат в извозването на торта.

Това налага сега да не се губи нито ден. Всяка една каруца, всяко ремарке и други налични средства трябва да бъдат включени в акцията по извозването.

Кооперативното ръководство не е оценило достатъчно и ролята на материалния стимул при извършването на тази работа. Не е предвидено никакво допълнително възнаграждение, както за каруцарите, така и за механизаторите и товарачите на ремаркетата. А ролята на материалния стимул е отдавна известна. Редица кооперативи правилно се ориентираха в това отношение, като определиха награди за звената и бригадите-първенци в извозването на оборския тор.

Това ненормално положение в стопанството в с. Бабук не бива да става ежедневие. С общи усилия наличните количества оборски тор трябва на всяка цена да бъдат извозени на полето, защото нуждите на пролетните култури от него са големи. За ускоряването на работата кооперативното и партийно ръководство трябва да определят съответни поощрения. Да се обръща гръб на материалния стимул, днес е повече от грешна практика.

Броени дни ни делят от пролетната сеитба, а дотогава по-голямата част от заплануваното количество тор трябва да бъде вече на полето.

Руси МИХАЙЛОВ

Кампанията в силистренската люпилня е в разгара си. Заредени са вече 332 600 яйца и са излюпени 153 334 пиленца.

Работниците полагат всички усилия за предсрочно изпълнение на плана от 600 000 пилета.

НА СНИМКАТА: Добра Иванова навреме захранва новоизлюпените пилета и им дава вода за пиене.

Снимка: Г. СТЕФАНОВ

ПОД КОНТРОЛА НА НАРОДА

ЕДНО НАРУШЕНИЕ Е ПРЕДОТВРАТЕНО

Преди известно време в Инспекцията за партиен и държавен контрол се получи сигнал от член на квартална комисия за народен контрол в гр. Силистра за допуснато нарушение от служители на предприятието „Градска търговия", които закупили преоценени обувки направо от складовете на предприятието. Представители на Инспекцията за партиен и държавен контрол съвместно с представители на отдел „Търговия" при Окръжния народен съвет извършиха проверка по този сигнал. Констатира се следното:

Миналия месец специална комисия е извършила преоценка на голямо количество вносни обувки, залежали в складовете на „Градска търговия". След това трябваше обувките да се предадат в съответен магазин за преоценени стоки и да се пуснат за продажба на гражданите.

Но веднага след преоценката, служителите на „Градска търговия" Любен Попчев — плановик на „Градска търговия", Георги Абрашев — главен счетоводител, Ахавни Бохосян — инспектор ВВК, Елеонора Ганчева — касиер и Маргарита Костова — счетоводител, Олга Павлова — счетоводител, Марчел Емелянов — инспектор ВВК, Ана Попова — магазинер и други външни лица, всичко 31 човека, не дочакали обувките да бъдат пуснати за продажба в магазина, а си „купили" направо от склада. Някои от тях не се задоволили само с един чифт, а взели и по два.

Това деяние на посочените лица е сериозно нарушение на държавната дисциплина още повече, че е извършено от отговорни хора, които именно не трябва да допускат това. Закупуването на каквито и да е стоки, от когото и да било направо от складовете е забранено с постановлението на Министерския съвет от 4 април 1963 година — „За подобрение на организацията и реда в търговската мрежа". Вземането направо от склада може да затрудни както снабдяването на населението със стоки, така и да създаде условия за извършване на злоупотреби. А в случая трябва да се има предвид и това, че комисията, която извършва преоценката на стоки трябва веднага след пускането на стоката за продажба, да следи как върви изкупуването ѝ. В случай на масова разпродажба на стоката тя може веднага да спре продажбата и да коригира цената, която да отговаря на търсенето ѝ.

След проверката допуснатото нарушение беше предотвратено. Ръководството на „Градска търговия" и лично директорът взеха мерки всички взети обувки да бъдат върнати веднага. Любен Попчев, Олга Павлова, Маргарита Костова, Кръстинка Хаджидимитрова и Ахавни Бохосян са наказани с привеждане на по-ниско платена работа за срок от три месеца. Главният счетоводител Георги Абрашев е предложен за наказание от Градския народен съвет.

Бригадирът на щанда Атанас Костов е наказан с мъмрене, а Станка Миленкова — магазинерка, която е допуснала да се извърши нарушението, е наказана със строго мъмрене. Наказан е и доставчикът Кирил Димов, който е присъствувал, при вземането на обувките и не е взел мерки за предотвратяването му.

Допускането на това нарушение показва, че все още има служители, които не се съобразяват с разпоредбите на Министерския съвет и търсят странични, при това служебни пътища за снабдяване с по-евтини или дефицитни стоки. Това показва, че е необходимо бдителността на комисиите за народен контрол и на всички трудещи се да бъде на нужната висота, за да не се допускат такива нарушения.

Емил ПРАХОВ
член на Инспекцията за партиен и държавен контрол

ПОЛЗАТА ОТ ЗАСЯВАНЕ НА КУЛТУРНА ВЪРБА (РАКИТА)

РАЗВИТИЕТО на икономиката в нашия окръг наложи Промкомбинат „Камъшит" в Силистра да организира производството на ракитови изделия за износ. В него за сега са заети над 1000 работнички и с това се разрешава най-целесъобразно въпроса за заангажиране на работната сила на жените в Силистра, Тутракан и Дулово. Като изхождаме от перспективното развитие на това производство, работничките ежегодно ще се увеличават, тъй като ракитовите чанти намериха много добър прием на вътрешния и външния пазар. Но за да могат те да се задоволят напълно, необходимо е да се намерят трайни източници за добиване на културна върба (ракита). В нашия окръг има земи, които са много подходящи за нейното отглеждане. Добиването ѝ е съпроводено с влагането на много малко труд и средства. В резултат, кооперативните стопанства ще разработят допълнителни площи, от които ще могат да увеличат чувствително доходите си.

ТКЗС имат осигурени твърди пазарни цени, понеже „Камъшит" ще закупува целия добив от ракита в сурово състояние. Това улеснява стопанствата и те трябва да се заемат с нейното засаждане, носещо полза и за тях и за цялото ни стопанство.

В Полша, например, земеделските стопанства добиват ежегодно над 15000 тона ракита и дават възможност на индустриалните предприятия да заангажират в производството над 20 000 работници. Освен това от износа на сурова ракита се получават по 240 долара на тон.

Промкомбинат „Камъшит" с изработването на кошници за износ дава ценен принос в набавянето на така ценната за нас чужда валута. Ето защо трябва здраво да се заработи и осигурят 1000 декара площи за засяване на ракита и се достави необходимата суровина от 3 000 тона на промкомбината за 1964 год.

Отглеждането на ракитата е много рентабилно понеже от един декар се получават 3 тона ракита в сурово състояние. От нея ТКЗС могат да получават от декар по 300—350 лева чист доход. Същите пари се получават в Коларовградско в селата Мараш, Янково, Иванци и др. За съжаление „Камъшит" не може да разчита на тяхните добиви, защото от там се задоволяват нуждите на Коларовградски окръг.

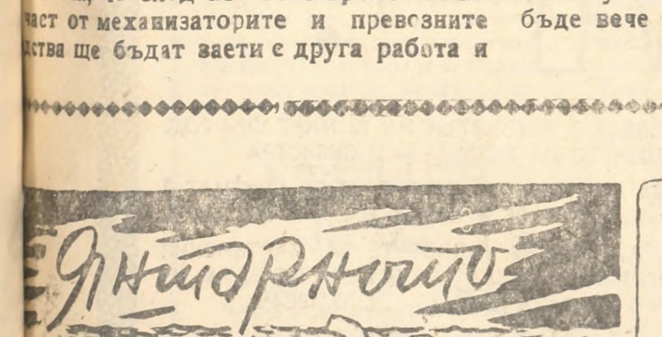

34

Н. АСАНОВ
Ю. СТУРИТИС
Роман
НАПИСАН ПО СЛЕДИТЕ НА ДЕЙСТВИТЕЛНИ СЪБИТИЯ

Разтовариха нещата и ги метнаха на гръб. вободиха Вилкс от носенето на товар. Онова, ето не можаха да вземат веднага, го засипаха сняг и тръгнаха.

Пътечката, която едва се забелязваше дори през лятото, сега съвсем не личеше, но Лидумс вървеше уверено. Егле изведнъж приклек, опипа с ръка нещо по снега и каза:

— Тук има следи...

— Да. Вчера аз минах! — равнодушно рече умс.

Вилкс веднага се успокои. Значи, не вървят луки, а всичко е проверено и подготвено.

Но той сбърка Лидумс беше успял само очисти снега от входа, да огледа постройката, провери цяла ли е, а останалото предстоеше се извърши сега.

Печката и коминът, предвидливо защитени дъждовете и снеговете с елхови клонки, бяха лели, но бяха влажни, а нямаше сухи ва. Делинш здравата се измъчи, докато я али.

Наместиха Вилкс на нара и не го безпокоя, но Егле също предпочиташе да стои без да ши нещо. Лидумс каза гневно:

— Егле, или ще правиш всичко, което ти заповядат, или можеш да вървиш, където ти видят очите!

— Ей сега ще го застрелям като куче! — бясно закрещя Вилкс. — Не мога да понасям страхливците и полюзновците!

Егле подскочи като ожилен. На Лидумс се стори, че Вилкс наистина може да застреля своя страхлив колега.

На четвъртия ден от това тежко, полугладно живеене в бункера — 5 април, Егле, който беше на пост, чу някъде в страни мелодията на познатата песен „Бункерочек", която свиреха с уста двама души. Егле като куршум нахълта в бункера и закрещя:

— Командире, сигнал!

Лидумс излезе, ослуша се и започна да свири припева:

— Лэй-рит! Лэй-рит!*

В гората изведнъж стана шумно. Иззад дърветата се появиха: ниският, с изкривен на една страна гърбав нос — Граф, брадясалият още повече Бородач, дебелият и гласовит Кох, а някъде в страни бухукаше с вечната си кашлица широкогърдият и набит Мазайс. След тях се показа шейна, изпод брезента на която се подаваха чували, кошници и даже една тумбеста бъчвичка с бира.

— А това какво е? — попита сърдито Лидумс, като почукваше с дръжката на пистолета по бъчвичката.

— Скоро е великден, командире! - съобразително отвърна Кох. — Моята вдовица я приготви за празника.

— И моята вдовица нещичко е приготвила! — додаде Мазайс. И като видя пребледнелия Вилкс, който се бе показал на входа на бункера, закрещя: — Ей, Вилкс, сега ще те излекувам! Има лекарство колкото искаш!

Разтовариха шейната и Графа скочи в нея и шибна коня. Стопанинът го чакаше на шосето, на около дванадесет километра и трябваше да се бърза.

Мазайс и Бородач се въоръжиха с трион и веднага отидоха за сухи дърва. Кох отиде при печката и започна да готви празничния обед. Дори Егле и Вилкс, увлечени от останалите, се разбързаха и излязоха с Делинш, опънаха антената и се заеха да зареждат акумулаторите.

Преди обяда, когато се върна веселият, никога не униващ Граф, Вилкс го попита:

— Как се сетихте да дойдете тук?

— Скитникът вятъра диша и вятъра слуша! Лидумс ни съобщи, че положението ви е тежко и ние не можехме повече да се излежаваме!

Като седнаха около масата и пиха от крепкото черно, заправено с кафяна отвара домашно пиво от „вдовицата" на Кох, Вилкс започна да срами своя колега за страхливостта му. Егле мълчеше, бледнееше, мрачнееше, а посърбналият Вилкс не спираше. В края на краищата той извади пистолета и завика:

— По време на войната разстрелвах такива страхливци! А сега трябва сегиз-тогиз да ги понаплашват!

Той се прицели и стреля. Егле завика и падна под масата. Вилкс, смеейки се, се зае да доказва, че куршумът минал на половин метър от слепоочието му и че няма защо страхливецът да се излежава под масата. Делинш с труд му взе пистолета.

Изправиха Егле, но той повече не седна на масата, а лежеше на нара. Вилкс настояваше да пеят „Бункерочек", химна на „горските братя", и ругаеше англичаните, които даже и не разбират, какви момчета седят тук в горите, че с тези момчета той е готов да отиде дори и на края на света!

В края на краищата Графът подхвана печалната песен за бункерчето, в което седят храбрите „горски братя", очаквайки по-добра съдба. Пригласяха му Кох, басовият Мазайс, който, за учудване, можеше да пее без да кашля, присъедини се и сам Вилкс

Вилкс пееше и плачеше, докато Лидумс не заповяда да замълчат. Делинш постави посърбналия се учител на обновеното място, редом с Егле но Егле веднага скочи и се отдръпна по-далече, под защитата на здравеняка Мазайс. Както се вижда, изстрелът на Вилкс начисто прекъсна последните приятелски връзки между тях.

В гората влажно и широко шумеше вятърът, звънеше водата в дупките на леда, през навлажнения покрив на бункера се оцеждаха капки влага, по земята властно крачеше топлият, мек април, напоявайки с вода и с първи сок оживяващата природа. На прага на бункера седеше с автомат в ръце Брадатият и това означаваше продължение на войната...

Обаче внезапното преминаване от спокойния живот в хуторите към това горско затворничество не мина даром. Нощем пак глухо кашлеше Мазайс. Даже веселият Граф нещо стана унил. Струваше се, че истинска топлина никога не ще настъпи. Валяха продължителни дъждове, те изядоха последния сняг, но блатата се препълниха с вода и се превърнаха в студени езера. Беше трудно да се промъкват до помагачите за продукти. Пак ги налегна гладът.

След относително спокойното и сито зимуване гладът беше особено непоносим. Мъчителна беше постоянната влага, която в бункера беше невъзможно да избегнат. Водата изливаше от пръстения под — наложи се да нахвърлят дървени скари и да вървят по тях, — капеше от пръстения таван, стичаше се от стените. Мокрите дърва не толкова горяха, колкото димяха, затруднявайки дишането. Студеният вятър притискаше дима ниско, гонейки го обратно в късата тръба. Събуждайки се сутрин, Вилкс със страх мислеше, че отново трябва да влиза в мокрото облекло — куртката и ботушите никога не изсъхваха.

Веднъж през нощта, лежейки редом с Брадатия, той чу тих стон. Обръщайки се към съседа, той докосна ръката му и усети на студените си пръсти горещината на чуждото болно тяло.

Той си спомни вече няколко дни Брадатият сякаш се промени. Винаги приветлив, весел, отзивчив на всяка шега, той в последно време повече мълчеше, с труд ставаше и излизаше на наряд на работа или на пост, макар никой да не чуваше от него да се оплаче. И ето той окончателно се предаде...

Вилкс побърза да се отдръпне от съседа: и сам той е болен, а кой знае, дали не е опасна болестта, която сега гризе Брадатия?

Сутринта той дълго изчаква ще стане ли Брадатият.

Брадатият стана, както винаги. Вилкс с известен страх наблюдаваше, как Брадатият, едва поклащайки се на отслабналите си крака, излезе от бункера за дърва — настъпваше неговият ред за дежурство. Като се обърна към Лидумс, който всяка сутрин, независимо студено ли е, лошо ли е времето, се залавяше най-напред да се обръсне, Вилкс току-що се канеше да каже,

(Следва)

СМИСЪЛЪТ И ЦЕЛТА:

КОМУНИСТИЧЕСКОТО ВЪЗПИТАНИЕ

ПРЕДСТОЯЩИЯТ фестивал изисква от всички читалищни съвети да погледнат назад, да оценят хубавото и трайното в своята работа и да го усъвършенствуват, т. е. да укрепят традициите на своите художествени самодейни колективи, за да постигнат голямата цел — високо майсторство при изпълнението на съдържателен и разнообразен репертоар. И то изпълнение не само на фестивалната сцена, а и на сцената на събранията, тематичните вечери, седянките, концертите.

Въпреки че в село Бабук организационният фестивален комитет се е стремил да постигне това, там

традициите не се тачат достатъчно

Не е отстоявано правото на съществуване, което битовият хор трябва да има. Театралният състав съвсем отскоро работи системно.

Само традиционният танцов състав е преживял своя „юношески" период, когато репертоарът е бил неуточнен и репетициите нередовни. Загубеното време сега се изкупва с чести събирания на танцьорите. Ръководството на ТКЗС, партийният комитет и читалищният съвет грижливо следят всяка негова стъпка. За ръководителя му Хараламби Димов от Силистра, който възлага сериозни надежди на 32-мата младежи и девойки, няколко пъти седмично от Бабук до окръжния град кръстосва джипът на стопанството. Загрижеността на цялата общественост вдъхновява самодейците. И те старателно пристъпят към сглобяването на „Сборенката" и „Ръченика". Хорото е почти готово. Скоро танцовият колектив ще може да се представи пред кооператорите, а после и на прегледите.

Но ако танцовият колектив, обграден с грижи и внимание, потвърждава запазването на хубавите традиции, несъществуващият хор показва едно

криво разбиране на въпроса за майсторството и масовостта

Преди 45 години в село Бабук имаше триглгасен битов хор с оркестър. Отишъл си диригентът — и певческите сили заглъхват. Няма кой да ги ръководи, за да се подготвят за фестивала. Много естествен е късният вече извод на партийното бюро, комитета на Отечествения фронт и читалищния съвет, че кадрите се отглеждат и подготвят с години наред. Но въпросът сега се свежда до друго — трезво да се преценяват обективните възможности. В Бабук обективна възможност за съществуване на битов хор или битова вокална група има: учителят по пеене Памуков би могъл да ръководи такъв колектив, без да се живее с мисълта за убедително представяне на фестивала. Но ръководителите от селото напразно са проявили неубедителна настойчивост, а преподавателят по пеене неоправдано е отказвал да го ръководи, защото нямало да стигнат до фестивала.

А нима въпроса за майсторството винаги трябва да бъде претекст за отказ от организирането на трудещите се в художествени колективи? По-добре една обикновена и непретенциозна вокална група, отколкото едно голямо нищо. Защото фестивалът е за художествената самодейност, а не самодейността за фестивала. Защото

обществено-културната дейност е най-важното

след като един колектив е достигнал задоволителна степен на майсторството. Наслаждават ли се трудещите се от Бабук на някакво хорово изпълнение сега? Видели ли са кръшни танци на своя сцена макар че танцовият колектив е възобновил работата си още през ноември миналата година? И развълнувани ли са те поне един път от съществуващия театрален колектив — така, както кооператорите в Старо село, Ирник, Долно Ряхово? Не. Защото организационният комитет с председател др. Георги Стойчев се е примирил с бавния темп на работата, с протакането. Иначе не може да не се признае положителното както в подготовката на танцовия колектив, така и на театралния. Сега репетициите са редовни. Едноактната пиеска „Иненда" от Александър Гиргинов ще бъде представена след няколко седмици и изглежда — нелошо, след като и тук е потърсена външна помощ — сега репетициите се ръководят от Вера Иванова, артистка от Народния театър в Силистра. Ако тревогата за декора и други технически подробности се е породила по-рано, ако колективът е бил оформиран не преди месец, а още в края на миналата година, хубавото вече щеше да бъде достояние на тези, за които всъщност трябва да бъде предназначено — трудещите се от Бабук.

Състоянието на художествената самодейност в село Бабук показва, че местните организационни комитети трябва добре и навреме да отчитат възможностите на своите самодейно-художествени кадри, да се отнасят еднакво грижливо към всички форми на самодейността и да поддържат такъв темп на подготовката, че художествените постижения на колективите да достигнат до трудещите се много по-рано, отколкото до фестивалното жури. Иначе се изгубва смисълът и на художествената самодейност — комунистическото възпитание на трудещите се.

Александър ПОПОВ

ПО-ШИРОКО УЧАСТИЕ НА УЧИТЕЛИТЕ В ДВИЖЕНИЕТО ЗА КОМУНИСТИЧЕСКИ ТРУД

ДВИЖЕНИЕТО за комунистически труд е едно от най-прекрасните явления на нашата социалистическа действителност. То е израз на ново отношение към труда, проява на порасналата творческа активност на трудещите се. Възникването му сред учителите е резултат както на заразителния пример на съветските просветни работници, така и на бурния подем на нашето образование след излизането на Закона за по-тясна връзка на училището със живота.

В нашия окръг първата група, бореща се за званието за комунистически труд, образуваха учителите по история от училище „Отец Паисий" в Силистра с отговорничка Стела Папазян през 1961 година. Досега в движението са включени 16 групи с 40 души и два колектива с 43 души, а 4 учителя участвуват в него с индивидуални обещания.

Най-много и с ентусиазъм в движението навлизат началните учители, по-малко — учителите от средния и горния курс, а никак — преподавателите от промишлените и професионално-техническите училища. Това донякъде може да се обясни с естеството на работата им. Но само донякъде. Ако пък се сравни темпът на образуване на групи за комунистически труд в учебните заведения и в стопанските предприятия, ще се види, че участието на учителите в това благородно движение е още твърде недостатъчно.

Затова Окръжното дружество на Съюза на българските учители организира неотдавна среща на участниците в групите за комунистически труд, директорите на училищата, председателите на учителските организации и други съюзни активисти.

В доклада си председателят на Окръжното дружество на учителите Стоян Стойчев проследи развитието на движението за комунистически труд сред учителите от окръга и отчете хубавите постижения на участниците в него. Той посочи, че с работата си се откроява особено много групата на историците от училище „Отец Паисий", колективите на училище „Н. Вапцаров" — Силистра и училище „Л. Каравелов" — Тутракан, комсомолската група в I СПУ — Силистра, групите в силистренските училища „Иван Вазов", „А. С. Макаренко" и др. След това докладчикът подчерта основните задачи пред учителските групи за комунистически труд.

Изграждането на ново, комунистическо отношение към труда, се изразява в издигане на учебно-възпитателната работа на по-високо равнище, в разнообразяване на формите на уроците и подобряване на онагледяването, в свързването на обучението с производителния труд. Това от своя страна съвсем естествено води до активизирането на учениците и повишаване качеството на знанията им, до намаляване на второгодничеството и подобряване на възпитателната работа.

Непрекъснатото повишаване на идейно-политическата подготовка на учителите е важна задача пред участниците в движението за комунистически труд. Докладчикът посочи положителния пример на колектива на началното училище „Н. Вапцаров", където всеки учител работи по отделен въпрос дълго време, проучва го най-пълно теоретически и го проверява в практиката, а после запознава колегите си със своите постижения. Резултатна е и разнообразната културно-масова работа в това училище, която се разгръща до голяма степен съвместно с бригадата за комунистически труд „Н. Вапцаров" от ДМЗ „Стомана".

Изказванията на участниците в срещата послужиха за обмяна на опит в това благородно движение. С голямо внимание бяха изслушани другарките М. Съботинова и Стойка Михайлова от училище „Н. Вапцаров", където първите групи са образувани през февруари 1963 г. Ятро Георгиев от училище „Иван Вазов" — Силистра каза, че плахостта на първите крачки при тях вече е преодоляна и са подхванати интересни инициативи. Учителите и паралелките активно обменят опит със съветските си другари чрез кореспонденция.

Докладът и изказванията изясниха най-важните въпроси на движението за комунистически труд сред учителите. Разбра се, че досега е имало известно подценяване на това движение и малко страх, и излишно умуване, особено сред учителите в промишлените, професионално-техническите и някои основни училища в селата. Но вече и там предстои активна работа на учителските организации.

Стоян МАРИНОВ

ВЕСТИ ОТ ПАИСИЕВО

МЛАДОСТТА НА СЕЛОТО

НАВЪН е студено и вятърът яко шиба по зачервеното лице на всеки, който е напуснал затоплената стая. Свечерява се, но младите самодейци от Паисиево оживяват читалищната сграда. Още не влязъл в репетиционната стая, човек неволно се заслушва в нежната мелодия на мандолините, отсечените удари на тенис-топчетата и веселите гласове на хористите, подели звучна българска песен. Макар че свободните стаи в читалището са малко, комсомолците намират начин да провеждат редовно репетиции и да тренират. В киносалона тренират представителите на дружеството по тенис на маса Илия Милков, Петър Банков, Иван Димитров и други, а на сцената танцовата група под ръководството на Величка Кулева усъвършенствува изпълнителското си майсторство. В другата стая пък вокалната група, ръководена от Авка Желева, разучава нови български и македонски песни.

И тази година дългогодишният ръководител на турския художествен колектив Джемал Узунов се е заел сериозно с работата си. Тази година колективът обхваща около 80 души, които разучават програма, изготвена от него. Амбицията на самодейците вече възхити цялото население на Паисиево. Всички още си спомнят пиесата на Иван Аржентински „Герои с чисти сърца", преведена на турски от Джемал Узунов и поставена сполучливо преди известно време от младите самодейци.

В Паисиево сега шествува младостта.

Майсторство, което ни възхити

ПРЕДИ няколко дни група изпълнители на народни песни и хора от „Българска концертна дирекция" — София гостува на паисиевските кооператори. Отдавна салонът не е бивал така препълнен, както тази вечер. Бяха се стекли на концерта и хора от съседните села.

С много възторг зрителите посрещнаха изпълнението на акордеониста Ивайло Петров, на певците Марин Дудински и Мирка Димитрова. Накрая секретарят на Комсомола Севледин Хабилов от името на присъствуващите и обществеността благодари на изтъкнатите изпълнители за завладяващото им изкуство.

Милко НИКОЛОВ

Из република Кипър

Както стана известно, народът на Кипър се противопостави твърдо на опитите на американските империалисти да намесят НАТО във вътрешните работи на Кипър

НА СНИМКАТА: Хиляди работници, зачаятчии, служащи и други граждани от Никозия участвуваха в протестната демонстрация срещу НАТО.

Пионерски фестивал в Старо село

Преди няколко дни в читалищния салон в Старо село се проведе пионерски фестивал на самодейността. Салонът се оказа тесен, за да побере многото кооператори, дошли да видят изпълнението на най-малките певци и танцьори.

Онова, което показаха пионерите, укрепи увереността в учителите и дружинната ръководителка, че танцовият състав и някои индивидуални изпълнители са повишили чувствително много своето майсторство. Най-добре се представи вокалната група на VII-б клас с класен ръководител Васил Минов, следвана от вокалната група на VII а клас с класен ръководител Димитър Григоров. Кооператорите дълго ръкопляскаха на малката изпълнителка Йорданка Генева, която изпя прочувствено българската народна песен „Снощи турци дойдоха" и зае първо място между индивидуалните изпълнители.

Задоволително се представи и танцовата група на VII б клас с ръководител Иван Стойков.

Тодор ГЕОРГИЕВ

Отново оживява една хубава традиция

Хубав февруарски ден. Слънцето е грейнало над новите селски къщи. На площада се е събрал народ. Чуват се радостни възгласи, смях, музика. Младежите вият кръшно добруджанско хоро...

И в съвета е шумно. Пред председателя са застанали младоженците Пена и Колю Николови, Радка и Стоян Петрови. С трепет подписват те онези документи, които показват, че се събират за цял живот. Председателят вдига тост — за здраве, за много щастие на младите. Звънват чашите, трепва в тях рубиненото добруджанско вино... И пожеланията започват да се леят като него. Колко е хубаво така — когато всички другари от комсомолското дружество са тук, в най-щастливия момент!

От много години в нашето село не са празнувани така сватбите. Но сега се възобнови тази хубава народна традиция. И всички одобряват това. Когато в селото извиси снага културният дом, в него най-светлата зала ще бъде сватбената. Там младостта на много комсомолци ще се слее с младостта и мечтите на скъпите им приятели. Оттам те ще поемат общия път в живота.

Надежда СЛАВОВА

ОБЯВА

ДМЗ „Стомана"—Силистра търси: един старши счетоводител на цех, един счетоводител по чл. 64 от КТ за срок от 5 месеца. Постъпване веднага. Заплата по щат.

М ТОТО 2
извънреден
мартенски
тираж

ЩЕ СЕ ПРОВЕДЕ В ЧЕТВЪРТЪК НА 12 МАРТ 1964 ГОД.
ТЕГЛЕНЕТО НА ТИРАЖА — В СИЛИСТРА

ФИШОВЕ ЗА МАРТЕНСКИЯ ТИРАЖ ЩЕ СЕ ПРИЕМАТ В ПОНЕДЕЛНИК, ВТОРНИК И СРЯДА НА 9, 10 И 11 МАРТ.

ПРИ ПОПЪЛВАНЕТО НА ФИШОВЕТЕ ЗА МАРТЕНСКИЯ ТИРАЖ В ГРАФАТА „ТИРАЖ" СЕ ВПИСВА БУКВАТА „М", А В ГРАФАТА „ДАТА" — „12. III. 1964".

РЪКОВОДСТВОТО НА ДСП „РОДОПА"-СОФИЯ, отговаряйки на повишения интерес на много селскостопански производители към неговите мероприятия, се обръща към всички СЕЛСКОСТОПАНСКИ ПРОИЗВОДИТЕЛИ в страната със следния

ПРИЗИВ

Обявява месец март за ударен в изкупуването на селскостопански животни. Местните потребителни кооперации започнаха да изкупуват по места ВЕДНАГА всякакви селскостопански животни от личното стопанство, ЗА СМЕТКА НА ДСП „РОДОПА", както следва:

а. Волове, крави, биволи, биволици, юници, малакини

— УГОЕНИ по 0.80 лв за кг живо тегло;
— НЕУГОЕНИ по цена 0.60 лв. за кг живо тегло;

Срещу всяко предадено животно, на производителя се предоставя ВЕДНАГА по 1 кг зърно за всеки кг живо тегло по цена 10 стотинки за килограм.

б. Телета и малачета

— УГОЕНИ по цена 1 лв за кг живо тегло, като на производителя се предоставя и ПО 1.5 кг ЗЪРНЕН ФУРАЖ за всеки предаден кг живо тегло по цена 10 стотинки за килограм.
— НЕУГОЕНИ по цени съобразно окачествяването им, за телета по 0.85 и 0.65 лв., а за малачета по 1 лв, 0.85 и 0.65 лв., като на производителя се предоставя и ПО 1 кг ЗЪРНЕН ФУРАЖ за всеки кг живо тегло, по цена 10 стотинки за килограм;

в. Овце, кози и шилета

Изкупуват се по установените цени, съгласно 22-то постановление на МС от 1961 год., като на производителя се предоставя и ПО 1 кг ЗЪРНЕН ФУРАЖ за всеки килограм живо тегло, по цена 10 стотинки за килограм.

г. Агнета и ярета

с тегло НАД 14 кг по цена 0.90 лв. за килограм живо тегло;
— с тегло ПОД 14 КГ по цена 0.70 лв за кг живо тегло.

При предаване на животното, освен изкупната стойност на производителя се ПРЕДОСТАВЯ БЕЗПЛАТНО И ПО 2 КГ ЗЪРНЕН ФУРАЖ за всеки килограм живо тегло.

д. Свине

— само угоени над 90 кг по цена 0.90 и 0.80 лв., според окачествяването им, като производителя получава ПО 4 КГ ЗЪРНЕН ФУРАЖ за всеки килограм живо тегло, по цена 10 стотинки за килограм.

ФУРАЖЪТ, който ДСП „Родопа" предоставя на производителите е САМО ЗЪРНО (царевица или ечемик) и се получава от склада на местната потребителна кооперация.

Всички производители, които са предали на месокомбинатите чрез потребителните кооперации или направо животни от личното си стопанство СЛЕД 1. I. 1964 год. и не са получили ПОЛАГАЕМИЯ ИМ СЕ ФУРАЖ, да потърсят същия от местната потребителна кооперация, срещу представяне на изплащателната бележка в срок до 31 III. 64 год. След тая дата губят правото на фураж.

ПРОИЗВОДИТЕЛИ, потърсете си фуража, за да ОТГЛЕДАТЕ НОВИ ЖИВОТНИ!

Сключвайте договори с ДСП „Родопа" за угояване на повече свине и други животни, за които ДСП „Родопа" ВИ ОСИГУРЯВА НЕОБХОДИМИЯ ФУРАЖ. Използувайте тази възможност, за да УВЕЛИЧИТЕ доходите си и да дадете вашия принос в производството на ПОВЕЧЕ МЕСО ЗА НАШАТА СТРАНА!

Всички договори за угояване и предаване на животните сключвайте чрез местните потребителни кооперации!

ПРОИЗВОДИТЕЛИ,

Търсете местните потребителни кооперации за предаване на животните и получаването на фуража.

За всички срещнати трудности при изкупуването и получаването на фуража търсете НАМЕСАТА НА ОКРЪЖНОТО ПРЕДСТАВИТЕЛСТВО НА ДСП „Родопа" В ГР. СИЛИСТРА, ПЛОЩАД „СВОБОДА" 4, ТЕЛ. 489 ДРУГАРЯ ВЪЛЧО В. КОКОНОВ.

21 425

ДЕПОЗИТ

ЧЕСТИТ ПРАЗНИК, ЖЕНИ!

ПРИВЕТ НА ВАС, СТРОИТЕЛКИ НА НОВИЯ ЖИВОТ

БОЯН МИХНЕВ член на бюрото на ОК на БКП и председател на Окръжния комитет на Отечествения фронт

Скъпи жени, днес ние от сърце ви приветствуваме по случай вашия голям празник — Осми март — международния ден на жената. Буйно и неудържимо напират у нас най-нежни, топли чувства към вас. Днес ние празнуваме вашата доброта, скромност, красота и творчески устрем, вашата борба за мир и щастие. Ние се прекланяме пред вашата твърдост, достойнство и себеотрицание, които проявявате векове наред. С героичния си и несломим дух вие победихте своята тежка съдба на обиди и унижение. Правдата, в името на която и вие воювахте, възтържествува. Днес вие сте свободни, равноправни и уважавани гражданки на своята родина. Рамо до рамо с нашите работници, селяни и народна интелигенция и вие в един ритъм движите колелото на новото общество. Светло и радостно е във вашите сърца, защото Партията и народната власт ви дадоха достойно място в нашия стопански и обществено-политически живот. Вие с чест оправдавате голямото доверие. През 1963 година безброй жени от промишлеността, селското стопанство, търговията, строителството, народната просвета и здравеопазването в нашия окръг, работеха с ентусиазъм и всеотдайност. Те с чест изпълняват условията, които приеха на Окръжния събор на жените-челнички през май миналата година. А това е най-хубавият дар, който жените могат да направят на нашата родна Партия по случай Осми март.

Ние сърдечно благодарим на колектива при кравефермата с бригадирка Деспа Плугарова от село Ситово. Той изпълни плана си за млеконадоя 119 на сто, благодарим и на Емине Халидова от село Паисиево за дадените от нея 5 тона мляко над плана, на Хатче Зюлкюфова от село Звенемир, която допусна само 4 на сто смъртност при малките пилета, на Стоянка Борисова от село Нова Черна, получила по 7 020 кг домати от декар при план 3 000 кг. Това са новите жени, които бодро крачат в живота, които успешно изпълняват всяка поставена им задача. Техният стремеж да произвеждат повече и по-евтина продукция от растениевъдството и животновъдството се увенчава с нови и нови успехи, благодарение на това, че те са хора с нов комунистически морал

Партията високо цени и труда на нашите неуморни труженички, заети в промишлеността, търговията и строителството. Над 4 000 жени от нашия окръг активно участвуват с труда си в най-големите ни предприятия промкомбинат „Камъшит", ДКК „Нектар", фабрика „Добруджа" ТПК „Дунав" и други и повечето жени са ударнички, челнички в производството. Те винаги са в първите редици при решаването на най-важните и трудни задачи. За техния самоотвержен труд неведнъж Партията ги награждава с ордени и медали. Трудно и невъзможно е да се изброят имената на всички жени, които проявяват истински героизъм в своето трудово ежедневие.

Другарки, гордеем се с вашите трудови победи, които са голям принос в социалистическото строителство на нашата страна. Ние със задоволство отчитаме, че и вие заедно с нас се радвате не само на успехите постигнати през тези деветнадесет години, но се радвате и затова, че нашите настоящи и бъдещи трудови дела са озарени от сиянието на Осмия конгрес на Партията, който начерта на българския народ най-светлите перспективи на живота — комунизма.

Скъпи жени, майки и другарки, по случай вашия празник ние ви приветствуваме сърдечно и ви пожелаваме много здраве и радост.

Приканваме ви всички активно и творчески да се трудите, за да участвувате масово на предстоящия Окръжен събор на жените първенци от Силистренски окръг. Приканваме ви за още по-упорита, още по-творческа работа в изпълнение на задачите по народостопанския план за 1964 година, за да посрещнем с още по-големи трудови победи 20 годишнината на 9-ти септември.

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година IX, бр. 28 (736) | Неделя, 8 март 1964 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

Тържествено събрание по случай 8 март

Стотици работнички, служителки и общественички изпълниха снощи салона на Народния театър в Силистра, за да чествуват при голяма тържественост своя празник — Осми март. В президиума на събранието заеха места членовете на Бюрото на Окръжния комитет на Партията Стефан Габровски и Мико Николов, общественички от града.

Тържественото събрание бе ръководено от другарката Минка Гизева, завеждаща отдела за работа сред жените при Окръжния комитет на Партията. Вълнуващо слово за значението на Осми март и международната солидарност на трудещите се жени произнесе другарката Благовестка Рафлева, председателка на Комисията за работа сред жените при Окръжния комитет на Отечествения фронт.

Другарката Кина Тодорова, цехов майстор от промкомбинат „Камъшит", прочете поздравителни телеграми до ЦК на БКП и Комитета на българските жени. Присъствуващите на тържеството гласуваха телеграмите при голямо въодушевление.

Тържественото събрание завърши с богата литературно музикална програма. Между изпълнителите бяха хор „Седянка" и вокалната група при хор „Дунав".

Димо **ИВАНОВ**

ДА БЪДЕШ ЗДРАВА И ЩАСТЛИВА!

Разсъмва се. Вратата леко скръцва и се отваря. В стаята влиза мама. Познавам я по стъпките. Приближава се на пръсти до леглото, навежда се над мене и аз чувствувам дъха й. Бавно прокарва ръка по разрошената ми коса и тихо въздъхва.

Аз отварям очи и срещам благия й поглед. В меките й кадифени очи виждам много обич и нежност. В тях гори живо пламъче, а гладко сресаните й коси изглеждат сребърни. Само над челото й е паднала една къдрица, която докосва бръчките, останали от многото грижи за мене. Тя ме милва гальовно и тихо шепне:

—Хайде, ставай! Ще закъснееш за училище.

В гласа й трепти загриженост. Тя е станала толкова рано, за да запали печката, да приготви закуската ми и е свършила още толкова много неща. Тя така се грижи за мене, че понякога забравя дори и себе си. Затова най-големия подарък, който ще й направя за 8 март ще бъдат моите отлични бележки. Какво мога да направя друго за нея — освен да я слушам винаги, да й помагам, за да бъде все здрава и радостна?

Мариана **БРЕЗОЕВА**
ученичка от V д клас на
училище „Отец Паисий"
Силистра

В ЧЕСТ НА ОСМИ МАРТ

СЪРДЕЧНА СРЕЩА С ГРУПА ПОЛИТЗАТВОРНИЦИ

За деветнадесети път българските жени празнуват свободно и щастливо Международния ден на жената — Осми март. Никога обаче ние няма да забравим с цената на колко жертви и на какъв безпримерен героизъм е извоювана тази наша радост и щастие! Затова в дните пред празника ние си спомняме за тези, които даваха живота си, за да бъде ведър небосводът над главичките на рожбите ни, за да творим в мир.

На 6 март вечерта скъпи гости на силистренските жени бяха група активни борци против фашизма и капитализма от гр. Варна. Тежка е била борбата против фашизма, но идеала, в името на който се е водила тя, е правила трудния път по-лек.

Топло и увлекателно др. ДОРА СПАСОВА, политзатворничка, разказа за арестите и побоищата. Присъствуващите на срещата жени чувствуваха колко мъки и тегла, колко разплакани човешки очи, колко нещастни деца се крият зад тези думи. Но нищо не е било в състояние да сломи духа на борците, дори смъртта на Мара Тасева, първата и единствена жена, обесена през съпротивителното движение 1941-1944 година.

Верен помощник на Партията във всенародната борба бе и РМС. В героичните редици на борческия РМС участвуваха и много девойки. Една от тях е била и др. СИЙКА СТЕФАНОВА. В разстояние на 2 год. на три пъти тя е попадала в ръцете на врага, но какво представлява зверския бой пред мисълта, че победата непременно ще възтържествува?! Тя кара устата да мълчи. Пребиване до смърт и отново осигуряване храна на партизаните, разпространяване на позиви, тайни срещи, и отново арест и бой, и пак работа. Такава е съдбата на несломимата ремсистка и нейните другари. Мечтата на българския народ е осъществена, но строителството на социализма иска грамотни хора. Както много свои другари, така и Сийка Стефанова започва да учи. Сега е електротехничка, началничка на подстанция в содовия завод „Карл Маркс".

Свои спомени за партизанския живот разказа и др. НИКОЛА ЧАКЪРОВ, председател на Окръжния комитет на борците против фашизма във Варна. И в партизанските отряди жените бяха наравно с мъжете. Още твърде млада, смелата ЖЕЧКА КАРАМФИЛОВА става политкомисар на отряда. Тя и другарките й са винаги първи в бойните акции. Скромни и смели, предани до смърт на делото на Партията, в същото време безкрайно нежни и силно любящи — такива са винаги жените в спомените на партизаните.

Тъга навяват разказите на гостите, но това е само личното чувство. Гордост обхваща всички жени, които слушат за своите сестри — героини. Затова те още по-упорито решават да осъществят докрай мечтите им — в страната ни да грее слънцето на комунизма.

След срещата гостите, с които беше и нашата стара партийна деятелка др. МАРИЯ РУСЕВА присъствуваха на тържеството на жените от ДЗС — Силистра.

Донка **АЛЕКСИЕВА**

РАЗДАДЕНИ ГРАМОТИ И НАГРАДИ

По инициатива на Градския комитет на ДОСО и женкомисията при Окръжния съвет на професионалните съюзи, преди няколко дни в Силистра бяха организирани градски състезания по спортна стрелба в чест на Осми март — Международния празник на жената. В състезанията участвуваха 40 жени — производственички и служителки от града.

В отборното класиране добре се представиха отборите при промкомбинат „Камъшит", ТПК „Дунав" и ОТ „Материално-техническо снабдяване".

На първенците в отборното класиране и на индивидуалните първенци бяха раздадени грамоти и награди.

Мария **МИХНЕВА**

РАДОСТЕН ОТЧЕТ

С чест посрещат своя празник и жените от първи квартал на Отечествения фронт гр. Силистра. Много мероприятия проведоха жените от района на 71 и 29 низови организации под ръководството на женкомисиите с отговорнички Станка Илиева и Величка Краева. Проведената седянка в навечерието на празника беше необикновена. На нея освен жените присъствуваха и техните мъже. Радостен е отчета на жените от този квартал пред празника. Проведени са над 23 седянки по домовете, посетили са колективно ДИП „Добруджа", Винпром и ДИП „Камъшит". Много доволни са жените от отговорничката на цеха фина керамика, където те са разгледали всички цехове и са се запознали с отделните манипулации. Освен това закупени са подаръци за старците от „старческия дом" които им са поднесени пред празника. Жените от района на 71 ва низова организация са събрали и предали на държавата над 500 кг старо желязо, 100 кг хартия и др. В организацията и провеждането на тези мероприятия най-дейно участие взеха другарките Маринка Калинова, Йорданка Марчева и Бойка Стоянова.

Петранка **ДОДОВА**

Тържествена, задушевна вечер

Неотдавна работниците от първа бригада на регозарския цех на Промкомбинат „Камъшит" приеха шефство над учениците от IV-б клас при училище „Ю. Гагарин". Денят на тяхната първа среща беше истински празник както за учениците, така и за работниците.

Малките възпитаници с класен ръководител Руска Лазарова и дружинна ръководителка другарката Костова изнесоха пред работниците богата литературно-музикална програма. И пионерите, и работниците обещаха, че занапред ще поддържат тесни връзки помежду си, ще се информират взаимно за трудовите успехи на работниците и успехите на учениците в училището. И ето, обещанието не се забрави.

На проведената неотдавна осмомартенска вечер работничките поканиха и своите нови приятели. Отново зазвучаха веселите песни на децата и игривите хора. Особено затрогваща беше песента на малката Тодорка Димитрова „Двамата сираци"

Сълзи бликнаха от очите на работничките, зажалили тежката съдба на двама сираци, на които баща им е убит от фашистите. Задружният колектив на работничките също се отсрами. Пяха се весели песни, виха се кършни хора.

На края на тържеството работниците от сърце благодариха на пионерите, че се отзоваха на тяхната покана и ги почерпиха с бонбони.

Тази тържествена и задушевна вечер ще остане незабравима в съзнанието на двата колектива.

Гина **ГИЛОВА**

АКТИВНА ДЕЙНОСТ

Много са инициативите, проведени от женкомисията при квартал Г. Попове на с. Алфатар с отговорничка другарката Николинка Недева. Освен проведените вечеринки с подходяща програма, тук жените активно участие вземат и в подготовката за предстоящия Втори републикански фестивал, за районните и окръжни прегледи. Под ръководството на другаря Любомир Калев — учител в с. Алфатар редовно репетира вокалната група, театралната група под ръководството на другарката Недева подготвя едноактната пиеса „Една майка". Не остават назад в своята подготовка и танцовия състав и индивидуалните изпълнители. Но не само с това се изчерпва дейността на жените. В чест на любимия си празник жените решиха да се включат активно и в кампанията за събиране повече яйца от личните стопанства. И трябва да се каже, че те с чест изпълняват даденото обещание. Само от жените са събрани досега близо 5 000 яйца. Най-много яйца са предали на държавата Иванка Иванова, Донка Василева, Нейка Иванова, Руска Иванова и др.

Димитър **ХРИСТОВ**

Отзиви по писмото на др. Т. Живков до списание „Йени Хаят"

Партията сърдечно и топло ни покровителствува

В приветствието си до редакцията на списание „Йени Хаят" др. Тодор Живков правилно отразява всестранния възход на турското население в България и неговата борба рамо до рамо с българските братя за социализъм и комунизъм. Ние, всички наши съвременници както в България, така и тези, които се мъчат да отклонят турското население от правилния път, много добре знаят, че за някакви си 15 20 години обликът на нашите сънародници коренно се измени. За пример можем да посочим нашия окръг, където живее значително компактно турско население. Навсякъде кипи трудов живот. Турци и българи строят новия живот, осигуряват щастливо бъдеще на своите деца. Няма да минат много години и под грижите на Партията турското население окончателно ще ликвидира своята вековна изостаналост и религиозен фанатизъм.

Дълбоко съм развълнуван от топлите думи, изказани в поздравлението на др. Тодор Живков. Както много други мои колеги и съученици аз успях да завърша средното си образование, а след това бях изпратен в СССР, където завърших електроинженерство. Докато преди 15 20 години нямах дори и понятие от наличието на електрическо осветление, днес нашата власт ми е доверила ръководството на електростопанството в нашия окръг. Такава е съдбата на много наши колеги, съученици и другари.

Ние също много добре знаем, че нашите класови врагове от Анкара се мъчат по всякакъв начин да попречат на този стремителен възход на турското население у нас и да създадат трудности в нашия живот.

Приветствието на др. Тодор Живков обаче се яви като удар срещу интересите на враговете. Турското население трябва да знае, че нашата Партия сърдечно и топло го покровителствува.

Затова смятаме, че разяснявайки по-често и по-широко правилната политика на нашата Партия по отношение на турското население, турският актив ще има мощно оръжие срещу домогванията на реакционните елементи и ще насочи цялото турско население за вярност в партийната политика, в делото на социализма и комунизма, в братско единство с българското население.

инж. Ибрахим **ХАМИДОВ**

Бригада окръжен първенец в извозването на тор

Още от началото на тази година след излизането на призива на срацимирци за извозването и съхраняването на полето на по-големи количества оборски тор в целия окръг се разгоря съревнование за изпълнението на тази задача. Във всички кооперативни стопанства бригадите и отделните кооператори се надпреварваха в извозването на повече тор.

Наскоро Управлението на селскостопанското производство в ОНС се отчетоха резултатите от съревнованието между бригадите и се определи бригадата завоювала първото място в окръга досега. Като такава беше определена зеленчуковата бригада от ТКЗС — Калипетрово с бригадир Пею Искрев Николов, извозила 1 600 т тор.

Съгласно решението на Управлението на селскостопанското производство бригадата беше наградена с един транзисторен радиоприемник. На 6 март в Окръжния народен съвет наградата беше връчена на бригадира Пею Искрев.

Емил **ПРАХОВ**

ПРЕЗ ЮБИЛЕЙНАТА ГОДИНА —ОЩЕ ПО-ГОЛЕМИ УСПЕХИ

(Годишна отчетна сесия на Окръжния народен съвет)

На 28 февруари т. г. се проведе годишната отчетна сесия на Окръжния народен съвет, на която освен съветниците присъствуваха директорите на промишлените предприятия, началниците на учреждения, председателите на ТКЗС и много други общественици и граждани от окръга. Участие в работата на сесията взема също така и министърът на Народното здраве и социалните грижи др. д-р Кирил Игнатов.

В отчетния доклад на изпълнителния комитет на Окръжния народен съвет, прочетен от председателя на същия другаря ВЕЛЮ МАКСИМОВ, се направи задълбочена преценка за постиженията и слабостите във всички области на живота в окръга през изтеклата 1963 година.

В резултат на правилното ръководство и близката помощ на Окръжния комитет на Партията и Окръжния народен съвет и положените усилия от трудовите колективи в борбата за изпълнението на плановете през годината в окръга са постигнати

ЗНАЧИТЕЛНИ УСПЕХИ

Планът за промишлената продукция е изпълнен 104.1 на сто, като на народното стопанство е дадено надпланова продукция за 1 930 000 лева. Планът за производителността на труда е изпълнен 105.5 на сто при средна работна заплата 101.4 на сто. Добри успехи са постигнали трудовите колективи от ДпК „Нектар“, Винпром, Държавно горско стопанство — Силистра, ТПК „Инвалид“ Промкомбинат Тутракан и др.

Въпреки трудностите, създадени от тежката зима и сушата, значително е преизпълнен и планът в областта на селското стопанство. По плана кооперативните стопанства от окръга трябваше да реализират за 78 702 724 лева селскостопанска продукция, а са реализирали за 80 320 000 лева или планът е изпълнен 103 на сто. В резултат на това на кооператорите са раздадени над плана 2 500 000 лева, а в сравнение с 1962 година в повече с 8 144 618 лева. В сравнение със същата година редица кооперативни стопанства получиха сравнително високи доходи от основните култури — пшеницата и царевицата. В областта на животновъдството значително подобрение имат говедовъдството и овцевъдството. През годината средният млеконадой от фуражна крава е увеличен с 54 литра и са надоени 2 400 тона краве мляко в повече в сравнение с 1962 година. А в овцевъдството плана е изпълнен по всички показатели. Добри успехи имат в това отношение кооперативните стопанства от селата: Айдемир, Калипетрово, Нова Чрена и други.

В областта на търговията планът на стокооборота на дребно при обещание 100.4 на сто е изпълнен 102.1 на сто. През 1963 година стокооборота е нараснал с 14.3 на сто и на населението са продадени стоки в повече в сравнение с 1962 година за 5 603 000 лева. Стокооборотът на глава от населението от 230 лева за 1962 година е нараснал на 265 лева за 1963 година.

Огромна работа е извършена в окръга и по строителството и благоустрояването на населените места. През годината в окръга е извършено лимитно и извънлимитно строителство без това от самооблагането за 3 472 000 лева. Завършени са и пуснати в експлоатация селскостопанския техникум — Силистра, гимназия и склад за петрол и бензиностанция в Тутракан, универсален магазин с ресторант в Дулово, детска градина в Силистра, училище в с. Кайнарджа, електрифицирани са селата Ведно, Кутловица и др. Под ръководството на Окръжния и общинските народни съвети по линия на самооблагането в окръга се работеше върху 328 обекти на обща стойност 2 029 000 лева. През годината се завършиха читалищата в селата Бабук, Секулово и Малък Преславец, училищата в селата Коларово, Ст. Караджа, Сяново и Чернолик, 3 търговски сгради, 6 фурни и др.

Значителни са постиженията и в областта на здравеопазването и народната просвета.

Броят на леглата е увеличен в сравнение с 1962 година с 100 броя, на линейките с 8 и др.

Сесията обаче показа, че успехите биха били много по-големи, ако през годината не бяха допуснати и някои

СЪЩЕСТВЕНИ СЛАБОСТИ

Въпреки че планът за промишлената продукция общо за окръга е изпълнен, някои от предприятията като ДИП „Липа“, „Текстилни влакна“ —Силистра и горското стопанство — Тутракан не са изпълнили плановете си. В някои предприятия като ДИП „Липа“ и „Текстилни влакна“ — Силистра, горското стопанство —Дулово, ТПК „Дунав“—Силистра и ТПК „Нов живот“ — Тутракан, работната заплата изпреварва ръста на производителността на труда. Планът за услуги на населението е изпълнен едва 76,9 на сто, като са извършени в по-малко услуги за 212 000 лева. Слабости са допуснати и в областта на селското стопанство. В редица ТКЗС като: Попина, Добротица, Межден, Бабук, Сребърна и др. са получени много ниски добиви от пшеницата, а кооперативните стопанства от Межден, Чернолик, Главиница, Сокол и др. не са осигурили нормално хранене и гледане на животните и не са издължили договорираната продукция към държавата. В резултат на това окръгът не се издължи към държавата с 10 000 тона пшеница, 3000 тона боб, 1 140 тона месо, 19 000 000 яйца и др.

Слабости са допуснати и в останалите сектори, за което подробно се говори както в доклада на изпълнителния комитет, така и в оживените изказвания на съветниците и присъствуващите на сесията.

Другарят СПАС ТОТЕВ, председател на потребителната кооперация от с. Секулово, посочи в своите изказвания редица съществени слабости в работата на строителната и проектанска организации, като — мудно придвижване на строителството, некачествени проекти и строежи и др. Той посочи също така и недостатъците в работата на едровите търговски организации, между които нередовното снабдяване на потребителните кооперации с нужните стоки, доставяне на некачествени такива и други.

За допуснати слабости в работата на отделните учреждения в окръга, на отделите при Окръжния народен съвет говори председателят на ТКЗС от с. Старо село др. ТОДОР ИВАНОВ. Той изтъкна, че недостатъчно помагат на кооперативните стопанства строителния отдел и управление селското стопанство в строителството и по снабдяването с различни материали.

За слабостите в работата на Окръжното пътно управление говори председателят на СОНС с. Ст. Караджа другаря ДИМИТЪР ДОНЕВ.

На сесията се изказаха и направиха ценни предложения и другарите СТЕФАН РАЧЕВ, председател на СОНС—Срацимир, МАРИЯ БУЧКОВА, началник отдел „Пенсии“ при ОНС, ФАХРИДИН ОСМАНОВ председател на СОНС —Паисиево, КОНСТАНТИН ПОПОВ директор на ДЗС—Силистра, СТЕФАН РАДЕВ председател на Окръжния съвет на ТПК—Силистра и др.

На края думата взема министърът на Народното здраве и социалните грижи др. д-р КИРИЛ ИГНАТОВ. В своите изказвания той високо оцени дейността на трудовите колективи от промишлеността и селското стопанство от окръга по изпълнението на производствените планове. Във връзка с това посочи и предстоящите задачи по изпълнение на производствения план и приетите обещания през настоящата година. В областта на промишлеността той изтъкна, че е необходимо да се води борба за ритмичното изпълнение на плановете, за подобряване трудовата и държавна дисциплина, за увеличаване производителността на труда и подобряване качеството на продукцията. В областта на селското стопанство другарят Игнатов посочи като най-важна задача, ритмичното изпълнение на плановете от животинска продукция, срочното и качествено провеждане на пролетната сеитба, борба за намаляване смъртността при животните и др. В областта на здравеопазването той изтъкна, че е необходимо да се води решителна борба против антракса, дизентерията и др. заразни болести, да се води борба за намаляване до минимум на детската смъртност, за увеличаване на раждаемостта и др.

Накрая другарят Игнатов информира сесията за посещението на нашата партийно правителствена делегация в Съветския съюз и призова трудещите се от окръга през настоящата юбилейна година да работят още по-добре, за да постигнат още по-големи успехи.

Хаккъ РУФИЕВ

Преди да стъпим на фестивалната ЕСТРАДА

„РОДНА ПЕСЕН НАС НАВЕК НИ СВЪРЗВА...“

През последните години, под ръководството на такъв изпитан музикант и педагог като Петър Карагеоргиев хор „Седянка“ постигна значителен успех, проличал от изнесените в града концерти и в турнетата му из страната. Но за съжаление по здравословни причини Карагеоргиев, се оттегли временно от полето на дейността си и работата замря.

Неотдавна „Седянка“ бе поета от диригента Арам Берберян. Още е рано да се правят по-далечни прогнози, но в момента може да се предполага, че тя се намира в ръцете на човек познаващ тънкостите на професията си, и музикант, който ще намери условия и тук да изяви таланта си. Той пое хора в незавидно състояние. На репетициите идваха не повече от 30—40 души от общ брой 112. За превръщането му в сплотен колектив беше нужна здрава ръка, а такава се оказа ръката на диригента, подкрепена от читалищното ръководство и партийните бюра на предприятията където работят хористите. Скоро

Нивото на дисциплината се повиши

но се установи, че доста от заученото от по-рано е позабравяно, щом като изискванията не са били системни. Ето защо Берберян в момента набляга най-много на повишаване изпълнителското майсторство, дикцията, усета към художествена мярка, интонацията, фразата. По време на общите или по партии репетиции, той се принуждава да работи едва ли не с всеки хорист по отделно.

— Взискателността ми е голяма, дори педантична, — казва той, — но перспективата ме кара да бъда такъв.

А тя не е толкова далечна. Първото тазгодишно излизане на хор „Седянка“ на сцената ще бъде на тържественото събрание за Осми март. По нататък, един вид като генерални репетиции за фестивала, ще последват концерти във Варна, Толбухин, Силистра, Тутракан. Не много по-късно след тях ще дойде и голямото изпитание — зоналният преглед в Толбухин, където ще мерят сили с тамошния хор, с хоровете от Русе, Коларовград и Варна.

Но за да защитят името си на реномиран хор, членовете на този колектив трябва да положат не малко усилия. Заздравяването на дисциплината се оказа един от решаващите фактори за провеждане на репетициите на високо художествено равнище. Сега от тях се освобождават само възпрепятстваните от сериозни причини. Заучаването на текстовете и съързването им с мелодията изисква много труд. Това налага броя на седмичните репетиции да се увеличи. Решено е вече те да станат ежедневни, понеже

Репертоара

е богат и труден. В него за прегледа са включени „Дунав танец води“, „Заплакала е Рила планина“, „Сетен залп заглъхва“, „Партийо, води ни в комунизма“ от Арам Берберян, „Лагерът на смъртта“ „Тремблинка“ от Конрад Ман, „Поема“, от Ф бах. Извън него се готвят „Другарят Антов“, „Овчар македонец“ и още много други. Почти половината от подготвените песни са от стария репертоар на хора, но усвояването на някои нови изисквания на диригента, налага те да се повтарят. Преобладаващата част от песните, в това число и тези чужди автори, се пеят на български език. Някои от тях не са леки за подготвяне, като например „Лагерът на смъртта „Тремблинка“, понеже се изпълнява на немски и при това на диалект.

Във връзка с репертоара уместно е да се даде една препоръка. В него изобилствуват тежките, не само за изпълнение, но и за слушане песни. В тях действително проличават възможностите и на хор, и на диригент, но слушателя иска и весели, жизнерадостни песни. Ето защо хубаво би било в репертоара на „Седянка“ да намерят място и леките за възприемане жизнерадостни песни, макар и с трудно изпълнение. Те вероятно биха допълнали и ободрили и самите хористи.

Някои от песните на „Седянка“ са със соло. След внимателен подбор диригентът определи солистите, с които постоянно работи за повишаване изпълнителското им майсторство и подобряване на гласовите данни.

За един сравнително кратък срок Арам Берберян успя да [illegible] поверения му хор и сега, съединил силите си с тези на участващите в него, усилено те готви за предстоящите концерти. Съзнателната работа на диригент и изпълнители вече е дала добри резултати. Но зрелостта ще бъде преценена от жури и публика, когато от сцената отново чуем: „Родна песен нас навек ни свързва...“

Георги УЗУНСКИ

Окръжна предконгресна конференция на Българския червен кръст

Истинска опора на здравното дело в окръга

На 24 февруари в салона на читалище „Доростол“ — Силистра се състоя окръжната предконгресна конференция на Българския червен кръст. Задачата на конференцията беше да оцени работата на окръжната организация в навечерието на V я конгрес на БЧК, да обсъди проекто-решенията му и проекта за новия му устав и да излъчи от редовете на най-активните червенокръстци делегати за конгреса. В работата й взеха участие членът на ЦС на БЧК Александър Митов и секретарят на Окръжния народен съвет д-р Димитър Бичев.

Председателят на ОС на БЧК д-р Н. Недков изнесе обстоен доклад за работата на окръжната организация. Той изтъкна, че в навечерието на 20-годишнината на социалистическата революция в България и V я конгрес на БЧК червенокръстката работа в нашия окръг се подобрява решително. Директивите на Осмия конгрес на БКП и решенията на Декемврийския пленум на ЦС на БЧК са били винаги ръководно начало в нейната работа. В резултат на това Българският червен кръст в нашия окръг има дружества във всички стопански предприятия, във всички учреждения и през 1963 година е постигнал значителни успехи, превръщайки се в действителна масова опора на здравното дело в окръга. В червенокръстките дружества са обхванати вече над 20 процента от населението, а в курсовете ГСО и БГСО са обучени над 50 000 души, т. е. около 45 процента от населението. Санитарните дружини са нараснали близо три пъти. Санпостовете също са показали голям ръст. Вече втора година успешно работи здравният университет в Силистра, разгърна се лекционната пропаганда, кинолекториите се утвърдиха като надеждна форма на здравно-просветната дейност.

Много значителни са успехите на Червения кръст в училищата, особено в Силистра, Дулово, Сребърна, Иширково, където здравното възпитание е станало неделима част от комунистическото възпитание на учащите се. Големи са постиженията на нашия Червен кръст и по хигиенизирането на населените места и превръщането им в истински селища от социалистически тип. В окръга 1086 дома са обявени за образцови.

Ако успехите на нашата окръжна организация по всички задачи са така значителни, както по кръводаряването, което вече престана да бъде кампанийна задача, резултатите ще бъдат още по-добри.

Окръжната организация има да постига нови големи задачи, да преодолява някои съществени недостатъци в работата си: тя трябва да превърне здравната просвета, профилактичната си дейност в основна своя задача, подчинена на двата основни лозунга: „Да опазим здравето на здравите!“ и „Опазване здравето на трудещите се — дело на самите тях“; трябва да укрепи и разгърне още повече здравната самодейност на трудещите се и обучението им в курсовете по гражданска отбрана; да изучава и прилага по задълбочено челния опит; да утвърждава все повече принципа на обществените начала.

Разискванията по доклада на д-р Н. Недков и допълненията към проекто резолюцията на V я конгрес и устава на БЧК след доклада на д-р Костов показаха изключителната активност на делегатите и дружествата в нашия окръг. Всички изказали се направиха трезва преценка на постиженията и споделиха своя положителен опит. Председателят на дружеството в с. Ст. Караджа съобщи решението на членовете на своето дружество да обявят съревнование на всички дружества в окръга за най-добра работа в чест на 20 годишнината на социалистическата революция у нас.

В изказването си д-р Александър Митов изтъкна, че ЦС на БЧК е доволен от работата на Силистренската окръжна организация, счита, че тя живее с новите задачи и е постигнала сериозни успехи, които са солидна предпоставка за превръщането й в истинска опора на здравното дело в окръга.

Делегатите единодушно приеха призива на разградската организация на БЧК за съревнование в чест на V я конгрес на БЧК и 20-годишнината на социалистическата революция в България. На най-активните деятели на Българския червен кръст в окръга бяха раздадени награди.

Александър ПОПОВ

ЗА ОЩЕ ПО-ШИРОКА ДЕЙНОСТ

в идейно-естетическо възпитание на трудещите се

Неотдавна се проведе отчетно-годишното събрание на читалище „Доростол“ — Силистра. Доклад за и годишната дейност през 1963 година прочете председателят му другарят Асен Чакънов. В уводната част на своя доклад той припомни важната общонародна задача, която имат да изпълняват читалищата за идейното, културното, и естетическото израстване на хората в нашата страна на този важен етап от развитието ни. Затова дейността им никога досега не е била така многостранна и богата както сега, призована да съдействува за хармоничното развитие на трудещите се.

През изтеклата година читалище „Доростол“ е живяло именно с претворяването на тези задачи, като ръководен принцип в неговата работа е било изискването да бъде колкото се може по-добър помощник на Партията в осъществяването на културната революция в окръга, чрез богатото разнообразие на самодейните форми, наследени от миналото и обогатени сега.

Едногодишната дейност на кръжоците към читалището и на всички останали колективи другарят Асен Чакънов разгледа като дейност още по-полезна. Тази година възможностите са били далече по-големи отколкото преди, защото за пръв път от своето развитие читалище „Доростол“ разполага с нова, съвременна и уютна сграда. В нея през годината работиха при добри условия и хор „Седянка“, и народния университет с трите си факултета, и библиотеката, и кръжока по художествено слово. Докладчикът посочи, че никога досега библиотеката към читалището не е имала такива възможности, за да популяризира хубава книга сред трудещите се от Силистра, да развива културно-масова дейност. Но и никога досега библиотеката не е раздавала 112 000 тома литература за прочит, колкото са раздадени през 1963 година. Хубави успехи през годината имат и самодейците от кукления театър и хор „Седянка“, членовете на краеведческия кръжок и др.

Но докладчикът изтъкна че ръстът на постигнатото е все още далече от задачите за изпълнение от читалището. Сега формите на работа и организация трябва да се разнообразяват непрекъснато, за да бъдат привлечени към самодейните колективи повече младежи, повече работници, да се привлекат за членове нови, млади хора. И сетне — дейността на колективите трябва да става все повече целенасочена, по-богата, подчинена на едно основно изискване — да подпомага културното израстване на работниците, младежите. А това изискване през годината е било забравено от членовете на литературния кръжок, които са организирали съвсем малко четения. Малко са изнесените концерти и от хор „Седянка“. За да почувствуват гражданите на Силистра, че читалище „Доростол“ живее богато ежедневие, то самодейците трябва да отиват по-често при тях с разнообразни програми.

В изказванията си читалищните членове направиха преценка на едногодишната дейност на ръководството и изтъкнаха, че резултатите биха били далече по-добри, ако в ръководството се избират хора, които имат желание и време за работа, които живеят с работата на самодейците.

Накрая събранието избра ново читалищно ръководство от 11 души.

Светослав ИВАНОВ

ОБЯВА

ТПК „Домостроител“—Тутракан търси технолог-керамик за производство на тухли.

Справка — предприятието

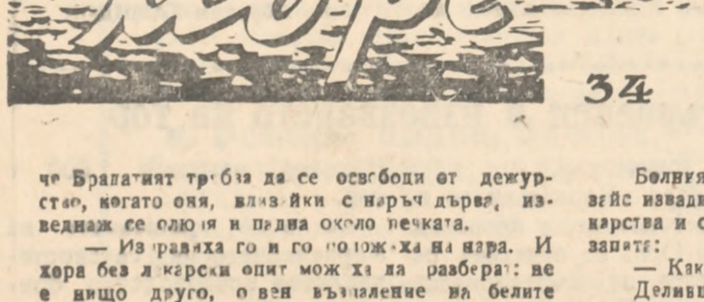

Янтарното море

34

Н. АСАНОВ
Ю. СТУРИТИС
Роман
НАПИСАН ПО СЛЕДИТЕ НА ДЕЙСТВИТЕЛНИ СЪБИТИЯ.

че Брадатият трябва да се освободи от дежурство, когато оня, влизайки с наръч дърва, изведнаж се олюля и падна около печката.

— Изправиха го и го положиха на нара. И хора без лекарски опит можеха да разберат: не е нищо друго, освен възпаление на белите дробове, отдавна скривано и превърнало се сега, може би, в смъртоносна болест. Мазайс, постоянният мъченик, познаващ, както се виждаше, всички лекарства и даващ съвети на всички заболели „братя“, извади от някъде термометър, мушна го под мишницата на Брадатия, който все се опитваше да стане и да върши нещо, като че да скрие своята слабост. Брадатият имаше температура над четиридесет!

Болния поставиха по-близо до печката. Мазайс извади всички температуропонижаващи лекарства и се зае да лекува. Ладумс загрижено запита:

— Какво ще правим, момчета?

Деливш неуверено посъветва да отпратят болния в хутора на Арвид. Ладумс недоволно каза:

— Как ще го откараш на четиридесет километра? Пък и пътищата в гората са залети с вода. Кой има приятели сред местните жители?

Графът пожела да обиколи близките хутори.

— Не може да не се намери добър човек, — твърдеше той. — Брадатият, — каза той — тук има много познати хора. Към тях ще се обърна.

Подготвиха Графа за поход. Той остави автомата, а взе два пистолета. Горската четина обръсна, преоблече се в куртката на Мазайс: у този грижлив човек неизвестно защо вещата изглеждаха винаги по-чисти и по-здрави, отколкото у останалите. Ладумс го посъветва много да не се доверява на хуторяните, в този район беше вече опасната среща с ловеца, опитал се да задържи Юрка, тъй че появяването на страничен човек може да привлече вниманието на властите...

Графът се върна чак вечерта на втория ден, когато Ладумс вече предприе особени мерки за предпазливост, боейки се, че са хванали момъка. За радост Графа приветствуваха като победител. Нему наистина беше провървяло. След три отказа той все пак открил хуторянин, който някога сам бил в горски отряд. Хуторянинът се съгласил да приеме болния, да осигури добри грижи и даже да повика лекар, който съчувствува на „братята“. Утре хуторянинът ще бъде към обед на уговореното място. Болният трябва да се пренесе на носилка само до горския път, на около пет километра от бункера.

Ладумс изпрати да съпровождат Брадатия, Графа и Юрка. Двамата бяха въоръжени с пистолети. Те трябваше да отидат до самия хутор и да проследят дали за болния се грижат както следва. Мазайс направи носилка и пожела да отиде като трети човек до мястото за среща с хуторянина. Брадатият беше много тежък, а трябваше да се разузнава без прекъсване...

В десет часа се сбогуваха с болния. Той беше в съзнание, но така ослабнал, че не можеше да вдигне ръце, само се усмихваше смутено и, дишайки поривисто, молеше да му простят, че им е причинил толкова грижи...

Мазайс се върна след два часа и успокои всички. Хуторянинът не ги е подвел. Таратайката, наистина, била неудобна, двуколка, но стопанинът донесъл сено и две одеяла. Графът седнал с болния, а Юрка първи напред разузнава пътя. Ще пътуват бавно, поради това момците ще се върнат чак през нощта.

Всичко вървеше отлично и Вилке се учуди, че Ладумс не сне предишните постове. Нещо повече: той не отмени заповедта за събиране на вещите, заради това обедът беше така оскъден, тъй като продуктите също бяха завързани. Сам Ладумс се занимаваше със своите рисунки, завиваше бележниците и отделните листове в парафинирана хартия, след това всичко нави на тръба и постави в специален чер калъп, а капака заля с разтопен стеарин, без да пожали цяла свещ, макар че свещите бяха малко. Той сякаш се готвеше да минава през реката с подръчни средства и се страхуваше да не потопи своите работи..

Колкото по се приближаваше нощта, толкова по-тревожно ставаше в лагера. Ладумс провери постовете и се върна, но не легна да спи.

Около полунощ се чу далечно ухане на бухал — сигналът на Юрка. Мазайс отиде насреща му.

Юрка се върна сам, но в какъв вид! Мокър от главата до краката, целият изподраскан от драките, едва движещ се. Първите му думи бяха:

— Хванаха Брадатия!

Всички се отдръпнаха на страна, сякаш очакваха, че ей сега из тъмното ще загърмят изстрели. Ладумс гневно запита;

— Къде е Графът?

— Ние за всеки случай предварително се уговорихме: ако ни примамят в капан, да се пръскаме в различни страни, за да разединим преследвачите. Даже ако се окаже у тях куче, ще им е трудно да ни заловят. Аз приближих към хутора преди стопанина и веднага забелязах чужди следи: войнишки ботуши с подкова. Когато започнах да се оттеглям, от къщата ме обстрелваха. Графът разбра каква е работата, стреля в предателя и обърна кола с Брадатия към гората. Тук Брадатият каза на Графа да го остави и да се спасява сам — вече се чуваше как чекистите се пръскат във верига из гората. Графът ме изтика, запита какво да прави, но Брадатият все молеше да го оставим и да отстъпим и ние заминахме. Графът избяга към нашия стар бункер, към езеро Енгуре, а аз обърках следите в блатата и дойдох да ви предупредя...

(Следва)

ПРОВЕРКА НА РЕЗУЛТАТИТЕ ЗА 1963 ГОДИНА

МАЛЪК се оказа читалищният салон на село Секулово, да побере кооператорите, дошли на годишното отчетно събрание на ТКЗС „VII конгрес на БКП". Празнично пременени, един по един делегатите пристигаха в украсения салон.

Преди деловата част изнесоха кратка музикална програма певческите състави на селата Грънчарово и Секулово, след което събранието започна.

В доклада на управителния съвет на ТКЗС, изнесен от председателя на стопанството др. Димитър Михайлов, в изказванията на 15 кооператори, специалисти и бригадири се отчетоха положителните страни в работата на стопанството по изпълнение и преизпълнение на плановете и обещанията, а така също и остро бяха разкритикувани основните слабости допуснати през отчетната год.

Водещ отрасъл в кооперативното стопанство е полевъдството. Пред кооператорите в този отрасъл, бе поставена задачата: да работят за разрешаване на зърнения проблем, за което следваше да произведат продукция за 1 260 483 лева. Тази задача в общи линии е почти решена. Стопанството получи по 205 кг пшеница от декар, 301 кг ечемик, 352 кг царевица, 122 кг фасул, 174 кг слънчоглед и други. Благодарение на правилното ръководство на управителния съвет и бригадните съвети, на съзнателната и качествена работа на кооператорите, механизаторите и селскостопанските специалисти в сравнение с 1959 год., стопанството получи от декар 23 кг пшеница, 87 кг ечемик, 196 кг царевица, 62 кг фасул, 50 кг слънчоглед, 365 кг захарно цвекло и 90 кг тютюн в повече през отчетната 1963 година.

Отделни звена и бригади получиха далеч по-големи успехи от тези. Например бригадата на Димитър Ковачев получи по 224 кг пшеница от декар. Звеното на Димитър Йорданов от Секулово получи по 424 кг царевица от декар и други.

Тези успехи бяха постигнати в резултат на срочното и качествено провеждане на отделните агротехнически мероприятия. Но те бяха били далеч по-добри ако контрола на управителния съвет, бригадните съвети, специалистите и звеноводите беше още по-деен, ако не се допускаха и някои организационни недостатъци, които пречеха в много случаи за строгото спазване на агротехническите срокове. Друга слабост, която е не по-маловажна бе слабото използване на органичните и минерални торове. Показателен е фактът, че през годината са използвани само 1 750 тона оборски тор и са наторени едва 770 дка. Сега въпроса за използване на оборския тор, ежедневно стои пред вниманието на кооператорите и ръководителите задача № 1. До датата на събранието са извозени 3 000 тона оборски тор, с 1 250 тона в повече от миналата година.

През отчетната година слабо се работи за изучаване опита на първенците и неговото практическо приложение. По този въпрос ръководители и специалисти много умуваха без да се заемат с практически действия. Продължават да умуват и през настоящата година.

Втори по важност отрасъл в стопанството е животновъдството. Имайки предвид подценяването на този отрасъл година наред, общинският партиен комитет и управителният съвет на ТКЗС съсредоточаваха вниманието си през изтеклата година към него и системно контролираха дейността му. Трябваше да се скъса със схващането, че животновъдството е губещ отрасъл и се докаже, че той е рентабилен и може да носи печалби. Това действително беше доказано. Докато през 1962 година от 411 крави стопанството е получило 648 575 л мляко при себестойност 0.20 лв на литър, през 1963 година от 410 крави получи 901 697 л мляко със себестойност 0.18 лв на литър. От птицефермата през 1962 год. от 15 846 носачки са получени 605 241 яйца при себестойност 8 ст, а през 1963 година от 11 968 носачки са получени 1 045 754 яйца със себестойност 5 ст. В сравнение със същата година през отчетната е получена с 30 000 литра в повече овче мляко и е настригана в повече 3 000 кг вълна. Тези цифри и факти говорят красноречиво за успехите на стопанството през последната година в животновъдството.

Наред обаче с успехите, управителният съвет заедно със специалистите допуснаха и редица слабости при храненето и отглеждането на животните. Не можа да се осигури изпълнение на плана за броя на животните. Към 31 декември 1963 год. стопанството трябваше да има 1 200 говеда, от които 470 крави. Но изпълнението към горната дата е 1 013 говеда, от които крави 410. Неизпълнението на плана се дължи до известна степен на това, че стопанството имаше висок план за месо. Но по-важно е това, че специалистите и управителния съвет не са работили за подмладяване на стадото. През отчетната година имаше крави още от основаването на стопанството без всякаква породна чистота и и много ниска млечност. Наложи се те да отпаднат, с което плановия брой не можа да се осигури.

Свиневъдството в стопанството има възможност да се развива, но няма създадени достатъчно добри условия за отглеждането на животните. Условията, при които сега се отглеждат свинете, са все още примитивни. От страна на управителния съвет и специалистите не се чувствува никакъв стремеж за създаване на по-добри условия тъй като се смята, че за в бъдеще стопанството няма да се развива в свиневъдно направление. Именно това допринесе да не се изпълни плана за приплодите с 618 прасета и да се допусне смъртност на повече от 800 прасета.

Под бащинските грижи и правилната политика на нашата Партия, в резултат на съзнателния труд на секуловските кооператори стопанството увеличи доходите чувствително през последвата година. През 1963 година общия обем на селскостопанската продукция възлиза на 2 393 428 лева, като е нараснала в сравнение с първата година от обединението—1959 год. с 49 на сто. Наред с увеличаване на продукцията ежегодно се намалява относителния дял на материалните разходи както по абсолютен обем, така и в процент спрямо общия обем на продукцията. Докато през 1959 год. материалните разходи са представлявали 40 на сто от общата продукция, то за 1963 година те са 34 на сто.

Ежегодно се увеличава и стоковата продукция на стопанството. Докато през 1960 година тя е възлизала на 1 098 000 лева, то през 1963 г. тя възлиза на 1 616 000 лева, или е нараснала с 47 на сто в сравнение с 1960 година.

Чувствително се повиши заплащането на кооператорите. През 1959 година на един работоспособен кооператор е разпределено 368 лева, то през отчетната 1963 година е разпределено по 728 лева или увеличение с 198 на сто. През 1959 година на едно кооперирано домакинство се е падало по 764 лв, то през 1963 година е 1 307 лева. На глава от населението през 1959 година се е падало по 165 лева, то през 1963 година се пада по 276 лева.

Вдъхновени от завоюваните успехи партийните и стопански ръководители, кооператорите, механизаторите и специалистите при секуловското стопанство обещаха в чест на юбилейната двадесетгодишнина от Девети септември да преизпълнят годишните си планове.

Христо Стоянов ГАНЕВ

Йордан Василев РАЙНОВ

РАДОСТТА НА ОВЧАРИТЕ

САМО бригадирът Джевдет знае, колко трудно се съгласиха тогава овчарите от с. Чернолик да останат на работа в овцефермата и да не заминат по ДЗС-тата в Толбухинско. Лятото беше дълго, мерите зеленееха до късно през есента, есента беше тиха и слънчева, но покрай овчарниците се виждаха само няколко купи сено, няколко дълги редици царевичак и две-три камари слънчогледови пити. Имаше повече силаж в ямите, но само със силаж става ли? Трудно щяха да изкарат зимата. Мъчно можеше да устоят на острите игли на вятъра, който, като се надуеше откъм Праведенската гора, помиташе всичко по пътя си. Малко беше възнаграждението на овчарите, зоотехникът Петко им обеща да се повиши, но така си остана и овчарите един по един напускаха овцефермата.

А зимата беше страшна. Сняг и преспи се трупаха като планини по пътищата, по кошарите, чешмите замръзнаха и нямаше къде да поят овцете. През сламата и плетищата показа острите си зъби смъртта. Агнетата се раждаха слаби, рошавите им гърбове треперяха от студ, а голяма част от тях умираха, преди още да са засукали.

— Няма, няма а! — казваха овчарите и в гърдите им нещо се свиваше, те навеждаха мрачни погледи надолу. Но затова те упрекваха управителния съвет на ТКЗС, бригадира Джевдет, специалистите. И бяха прави, защото овцете, както и хората, се нуждаят от храна. Само Кадир и Сюлейман не казаха нищо, пушеха мълчаливо и все към вековното сухо дърво до гьола поглеждаха. Няма ли веднъж да мине зимата, че да се отърват от това тежко време? А в кошарите агнетата се множаха, но бяха хилави и болни, гаснеха като свещички. Умряха половината, а другите продадоха на държавата, за да използуват млякото поне.

— Това стока ли е? — сърдеше се каруцарят на овцефермата Ахмед. — Щом блеят жално агнета! Щом няма усмивка в овчаровите очи!

Цялата пролет те пасоха стадата си по баирите, дето след всеки дъжд никнеха гъби и цъфтяха билки и треви. До всяко стадо, подпрян на гегата си, се виждаше по-слаб, по-дебел, по-нисък или по-висок овчар, които посрещаха изгрева и изпращаха залеза на слънцето. До късно. До полунощ. Докато луната се покаже откъм страната на с. Поройно — червена и кървава, като махмудия.

Кадир и Сюлейман пасяха стадата си наблизо и често си приказваха, приседнали до някоя трънка.

— Да дойде август да ги пресушим, да ги заплодим по-рано тази година, както правят в другите ТКЗС-та, че и ние да им видим хаиря веднаж — казваше Кадир на Сюлеймана.

Двамата овчари знаеха това от опит. Но така мислеше и Джевдет, и зоотехникът Петко, а и инструкциите отгоре бяха такива. Нямаше от какво да се плашат: недалеч от овчарниците сега се виждаха повече купи с люцерна, много повече царевичак беше струпан по надолнището, а царевичните кошове пръщяха от жълти като злато кочани. И повече слънчогледови пити подаваха кръглите си тъмно-кафяви чела изпод сламата. За радост на овчарите, които живееха с надежди и в очакване. Най-вече Кадир и Сюлейман, които решиха да се съревновават помежду си, като си помагат.

Раждането на първото агне беше истински празник за овчарите. То беше от Сюлеймановото стадо. Донесе го той в стаята, сложи го до зачервената печка да се стопли, а после го взе, погали го по още необлизания гръб и го подаде на бригадира Джевдет.

— На! Вземи! То е първата радост и нека ни носи щастие!

Малкото, пухкаво черно агне се ококори и тръсна късите си уши. Бе празник тогава. Бе истинска веселба за овчарите.

Но това беше през декември, а сега сме края на февруари. В стадото на Кадир Мустафов вече блеят 105 агнета, в стадото на Сюлейман Сюлейманов—112. И, докато през миналата година по това време в овцефермата имаше 600 агнета, то сега те са 1 200. По-едри, по-жизнени, по-игриви и по-тежки. Защото на овца тази година се дава и по 200 грама концентриран фураж, на воля сено, пити и царевичак. А сдруженият колектив на овчарите вече се завърна в старото си гнездо, събра опит и, щом кукне кукувицата, отново ще подкара стадата по поляните, за да търси по-добра паша за тях. За да е все така силна радостта на овчарите и през следващата зима.

Никола НАНЕВ

ДОБЪР ПРОТИВОПОЖАРЕН РЕД НА РАБОТНОТО МЯСТО

С всяка измината година все нови и нови предприятия влизат в строя, а други се преустрояват или разширяват. Въвеждат се нови, непознати до сега производства, при които ако не се спазва технологията, несъзнателно могат да се предизвикат пожари. Ето защо опазването на промишлените предприятия от пожари е дело не само на органите на противопожарната охрана, а и на самите работници. Самите те най-лесно могат да отстранят причините за възникване на пожар. Но за съжаление и в нашия град бяха допуснати редица нарушения на противопожарните изисквания главно поради небрежност на самите производственици.

През месец януари електроженистът от ТПК „Метал" при изтегляне не кабела на електрожена направи късо съединение с тава с бензин, следствие на което възникна пожар. Немърливостта на Желязко Колев електроженист от Сградостроителното училище, доведе до повреда на апарата.

Най-големи нарушения на противопожарния ред се допускат в Промкомбинат „Камъшит". В напурения цех работничка почиствала печката и неизгасената сгур хвърлила във варела за смет, където тя отново се разгаря. Само благодарение бдителността на друга работничка огънят не се е разпрострял върху складовете от сурова продукция. Подобни нарушения се допускат и в куфаро-чантаджийския отдел, и в ракитения. Системните проверки на противопожарните служители предотвратиха много евентуални пожарни огнища.

Особено внимание за спазване на противопожарния ред трябва да отделят цеховите ръководители, тъй като постоянно се намират в производството и могат да отстранят причините за пожар.

Напоследък зачестиха случаите на пожари от неизключени след работа електромотори и други електросъоръжения. Въвеждането на режим за ползването на електроенергия налага всякога след спиране на тока да се извърши контролна проверка на съоръженията. Не бива поради небрежността на един работник, който не е изключил електрическия ток, да се опожари цялото предприятие.

Поддържането на образцов противопожарен ред на работното място трябва да се осъществи във всяко предприятие. Само при строго съблюдаване на противопожарните правилници се гарантира съществуването на едно предприятие от една страна, а от друга—при безаварийна работа то ще даде повече продукция за народното стопанство.

Н. НАЧЕВ

За овцевъда Алекси Иванов от кооператива в село Алеково последните дни от зимата са усилени, напрегнати. За яклото стадо от 100 овце Алекси не скъпи нито време, нито сили. Животните са винаги добре нахранени с разнообразна и калорична храна.

НА СНИМКАТА: Алекси Иванов зарежда хранилките.

Подхранването на посевите — важна задача

Преди няколко дни в Тутракан беше проведено съвещание с всички агрономи от района. Пред присъствуващите говори др. Друмев, зам. началник на управлението на селскостопанското производство при ОНС — Силистра. Той даде известни указания за торенето на есенните посеви.

И тази година добросъвестната работа и изпълнената в срок задача по подхранването на посевите е решаваща за осигуряване на високи добиви, за решаване на зърнения проблем.

Специалистите—агрономи имат важен дял в изпълнението на селскостопанските задачи. Ето защо те трябва да бъдат най-инициативни ратници за изпълнението на дадените указания и внедряването на новостите в нашето селско стопанство.

Иванка ДАСКАЛОВА
(наша кореспондентка)

ГРИЖИТЕ СЕ ОТПЛАЩАТ

Птицевъдството в ДЗС — „Янко Забунов" е било винаги в центъра на вниманието на стопанското ръководство. Редовно са полагани грижи за птиците, което от своя страна довежда до повишаване на доходите от птицефермата.

И сега още в началото на новата година бяха взети мерки за обезпечаване на птичите стада с достатъчно смески и други фуражи. Стопанството разполага със 7 300 носачки само в централната птицеферма, от които получава по 4 200 яйца или носливостта е повече от 60 на сто. От началото на годината до сега бригадата е събрала повече от 152 473 яйца. Най-добри постижения имат гледачите Салим Алемов — от 1 800 носачки — 1 100 яйца дневно, Осман Мюекеров — от 1 800 носачки — по 1 200 яйца и Иван Николов — от 1 700 носачки — по 1 100 яйца ежедневно.

Успехите на птицевъдите са преди всичко в резултат на грижите по храненето и гледането на птиците. Дава им се редовно както смески, така и зърнена храна и един път дневно дрождиран фураж, към който редовно се прибавя и трупно брашно.

Не са лоши успехите и при малките пиленца. Стопанството получи в началото на годината 12 300 б оя, от които досега са отпаднали 500. Пиленцата са в добро телесно състояние, защото за тях непрекъснато бдят опитните птицегледачки Христина Георгиева и Кръстина Минчева. А там, където на птиците се гледа с майчинско око, и успехите няма да закъснеят.

К. ТАСЕВ

Във всеки дом повече животни

УКРЕПВАНЕТО на животновъдството в личните стопанства на кооператорите в гр. Тутракан и съставните села, е една от основните задачи в дейността на Градския комитет на Отечествения фронт, Изпълнителния комитет на Градския общински народен съвет и управителния съвет на ТКЗС.

Досега са проведени редица мероприятия за увеличаване броя на животните в личните стопанства. Управителния съвет на ТКЗС раздаде на кооператорите 9 126 дка земя за лично ползване. Освен това кооператорите получиха за изхранване на личните си животни през зимата царевичак — 1 280 т, слама — 179 т, ечемик — 150 т и люцерново сено от 30 декара за дойните крави. Получавайки тези количества фуражи, кооператорите започнаха да увеличават животните в личните си стопанства и закупиха през 1963 година 1 342 прасета, 8 300 кокошки-носачки, 250 овце и други животни.

В резултат на тези мерки, броят на прасетата на 1 януари т. г. в сравнение с миналата година се увеличи от 624 броя на 1 147, на овцете от 3 628 на 4 058, на птиците от 22 812 на 28 309. Много от отгледаните през 1963 година животни — прасета, телета, овце и птици, кооператорите продадоха на държавата. Народното стопанство получи от личните стопанства 12 443 кг свинско и говеждо месо в кланично тегло, 1 306 кг птиче месо и 324 400 яйца.

Широка разяснителна работа се проведе от партийните и отечественофронтовските организации по квартали и в селата за развитието и умножаването на животните в личните стопанства. Броят на животните във всеки дом расте. Така например в село Търновци, което има 100 домакинства се отглеждат 45 говеда, от които 21 дойни крави, 1 295 птици, 243 овци, 75 кози и други животни. В село Царев дол със 175 домакинства се отглеждат 228 прасета, 2 557 птици, 685 овце. А в гр. Тутракан кооператорите и работниците отглеждат 155 говеда, от които крави за мляко 52, прасета 289, птици 12 892, овце 1 679 и други животни. Най-добре е развито животновъдството в личните стопанства на кооператорите и работниците в III квартал, с председател на Отечественофронтовския комитет др. Живко Трушев. Там няма дом без животни. Добри успехи има и в II квартал.

Може ли да се счита, че постигнатото в развитието и укрепването на личните стопанства е предел, и че е направено всичко да има лично животновъдство в всеки дом?

Не! Далеч под своите възможности е състоянието на личното стопанство. Макар и благоприятни да са условията за създаване на лично стопанство във всеки дом, наличието на пасбища и мери във всяко населено място, даване на земя за лично ползване за отглеждане на фуражни култури, незадоволителен е броят на дойните крави—83 за града и селата. А би могло, при изтъкнатите по-горе условия да се отглеждат голям брой млечни крави и биволици, както и да се увеличи броят на овцете. Разбира се необходимо е градският комитет на Отечествения фронт, изпълнителният комитет на Градския народен съвет, съвместно с управителния съвет на ТКЗС да осигурят на кооператорите да закупят и отгледат по-голям брой животни в личните стопанства. Нужно е в това отношение местния съвет на профсъюзите и профорганизациите по предприятия и учреждение да проведат разяснителна работа сред работниците и служителите, да отглеждат прасета и птици. Могат да помогнат и Комсомола и БЗНС.

Наскоро Градският комитет на БКП проведе разширено съвещание с актива от града. Изградиха се групи от политическите и масови организации, които с представители на ГПК „Наркооп" обхождат всеки дом, за да провеждат разяснителна работа и сключват договори със стопаните за отглеждане на животни. До сега са договорирани около 600 прасета, 11 000 носачки, 600 000 яйца. На стопаните, договорирали животни, вече са раздадени 93 тона фуражни смески, като са осигурени допълнително още 60 тона. Освен това на населението ще бъдат раздадени 34 000 пилета от люпилните на Тутракан и Дулово. За осигуряване на прасета за отглеждане от всяко домакинство, управителният съвет на ТКЗС е запланувал да продаде на кооператорите 2 000 броя.

Доброто начало трябва да продължи. В чест на Двадесетата годишнина на социалистическата революция във всеки дом да има повече животни.

Рачо НИКОЛОВ

8 Март Честит празник, боркини за МИР И СОЦИАЛИЗЪМ!

Честит празник, мамо!

ЖЕНА, КОЯТО ТЕЖИ НА МЯСТОТО СИ

Както всяка сутрин, тя се събуди преди да е звъннал будилникът, нахлузи панталоните и топлата блуза и мина в кухнята. Завъртя електрическия ключ и ахна: „Прозорците замръзнали!... Как е възможно! — не искаше да повярва Мария. — Само преди един ден беше като пролет!...“

Залови се да пали печката. Големият син учи след обяд — да му е топло. Приготви му закуска и внимателно отвори вратата на спалнята — да събуди малкия.

— Зарко, ставай.

Но Зарко не се събуди и тя го взе на ръце, отнесе го в кухнята. Студената водна струя разсъни малчугана. Мария го облече, надяна си вълнената фланела и ватенката и преди да затвори вратата, подвикна на първокласничето:

— Да не се успиш!

И стъпиха със Зарко на заледения тротоар. Близна ги лютият вятър, заблъска ги в гърдите, запрати в очите им снежен прах. Мария вдигна яката на ватенката си и се сгуши. Въпреки големия студ, беше излязла пак с гола глава, не можеше да понася забрадка. Дългата свободна платка се заскрежи бързо и натежа. Но Мария бързаше. Чакаха я работниците. Затова и Зарко се силеше да я настига, подтичваше.

Като остави Зарко в детския дом, Мария тръгна с по-едри крачки. Отби се на стария обект — общежитието до Дунавската градина, уточни с бригадира Лапков строителните работи за през деня — и закрачи обратно... Вятърът я удряше сега в гърба. Мислите ѝ се кръстосваха като редките снежинки и не разбра кога е стигнала на новия обект — Пощата. Той съществува от месец и половина, но върви добре. И все пак Мария се вълнува, неспокойна е, все се страхува да не повтори стари грешки. Че стане ли тъй — пак ще се люти на себе си. Пощата е пусков обект — трябва всичко да върви отмерено, точно!

— Бай Георге, как ще я караме в този студ? — подхвърли закачливо Мария на очакващия я в канцеларията бригадир.

— Студ ли? Къде е този студ?! — отговори насмешливо — ободряващо бай Георги.

И започнаха да уточняват задачите...

Като се постопли малко, Мария се спусна в дълбокия ров при работниците, тикна по мъжки ръцете си в джобовете на панталона и застана като капитан на мостика си.

Работата започваше... Хората знаеха какво трябва да вършат.

От три години я познават те — нея, техничката Мария Трайкова. И никой от тях не е казал още: „Абе женско бе, все женско!“ Мария доказа, че е не по-малко издръжлива от тях. А в къщи децата и съпругът чувстват, че тя е и грижовна майка, и добра съпруга. С две думи — една жена, която тежи на мястото си.

Катя УЗУНОВА

Те са първи на трудовия фронт

В чест на международния ден на жената — Осми март и 20-годишнината от социалистическата революция в България кооператорките, учителките, медицинските работнички и служителките от района на общинската организация на Отечествения фронт в село Кайнарджа, решиха да бъдат за пример в изпълнението на своите служебни задължения.

Кооператорките обещаха да вложат всичките си сили и умение за получаване на повече от заплануваните добиви царевица, тютюн, фасул, кайсии и грозде. Доячките дадоха дума, че ще преизпълнят плана си за кравето мляко. Отново птицевъдките заявиха, че не ще се посрамят и ще изпълнят обещанието, дадено на окръжната среща на жените-челнички в птицевъдството, като получат за годината по 180 яйца от кокошка носачка.

Жените обещаха да продадат на държавата от личните си стопанства 450 000 яйца. Да се борят за висока санитарна култура, за повече образцови домове, за недопускане на детска смъртност. С голяма амбиция учителките заявиха, че ще подобрят още повече учебно-възпитателната си работа с учениците, като създават у тях трайни знания.

Няма и съмнение, че празника на свободата — Девети септември жените посрещат с достойнството на хора, изпълнили с чест своите обещания.

Димитър КОРАЧЕВ
Николина ГРАДИНАРОВА

ПЕСЕН ЗА ТРУДОВАТА ЖЕНА

За тебе много, много песни има,
възпели са те хиляди творци:
като жена, и майка, и любима
ти имаш накит от безброй венци!

Но тази песен топла и сърдечна,
изникнала из моята глъбина,
изпях за тебе — простата и вечна,
калена в труд и тежък бой жена.

За теб, която беше пръв съратник
и пръв другар в житейския двубой,
която мина битките повратни
със светла слава на борец — герой!

За теб, която носиш длани груби,
тъчеш и шиеш, жънеш и твориш,
умееш бой да водиш и да любиш
и светъл дух у нас да разгориш!

О, нека тази песен с обич жива
до тебе стигне в пътя ти суров
и украси лицето ти красиво
със нов венец на почит и любов!

Иван ГЕНОВ

За упоритостта и успехите --поздрав от сърце

Девет жени работят в кравефермата в село Ситово. Девет жени. Млади, енергични доячки. Здравка Стоянова, Тодорка Тодорова, Иванка Желева, Ирина Ангелова, Димка Стоянова, Мария Иванова, Стоянка Христова, Маринка Петрова и тяхната бригадирка Деспа Плугарова. Тях никой не ги смята за героини. И защо ли? Животът и работата им не ги отличава от другите. И тяхното ежедневие е както на всички изпълнено с труд, тревога и радост. Не може би героичното в техния живот започва от тук, от стремежа им да получават, да предават повече мляко на стопанството, на държавата. Иначе всичко някак е ежедневие — пълненето на яслите с храна, утринното чешене на кравите, свистенето на млечните струи в гюмовете, всичко това, което се повтаря всеки ден в продължение на година и два месеца.

Героичното в техния живот започна още в първите месеци на постъпването им на работа, когато доячките обещаха да получат по 2 200 литра мляко от крава. През цялата година те се трудеха упорито, не се оплакваха дори една на друга, че работата е тежка, че ръцете ги болят, че се покриват с тънки мехури, които се пукат и на тяхно място излизат нови, нови до тогава, докато кожата на ръцете им стана груба и дебела. Вече ръцете не ги болят, а обещанието, което дадоха, го изпълниха и преизпълниха. Доячките получиха по 2 450 литра мляко от крава и колективът изпълни плана си за миналата година със 119 на сто.

Измежду упоритите доячки изпъкнаха най-упоритите — Здравка, която обеща да надои 32 тона мляко, а надои 42 тона, Иванка вместо 30 тона мляко, даде 40 тона, Стоянка даде 9 тона мляко повече от запланувaното.

С голямото си трудолюбие и старание доячките спечелиха обичта и уважението на всички в стопанството.

Девет жени работят в кравефермата в село Ситово. Девет жени всяка сутрин, преди още зорницата да се покаже, те са на път към краварника. Девет жени бодро крачат към новия ден.

Днес и те ще празнуват своя празник — Осми март. Да ги поздравим за техните трудови успехи, за тяхната голяма упоритост и воля на трудовия фронт.

Иванка АЛЕКСАНДРОВА

Вдъхновена и неуморна организаторка

Годините ѝ не са нито много, нито малко. Но всичките са наситени със спомени за нещо хубаво и полезно за борбата в името на щастието. То, хубавото, винаги свети в добродушната ѝ усмивка, в живия ѝ поглед. Мария Бучкова, една от ветераните на прогресивното женско движение в нашия край, е родена през 1906 година в село Добромир, Северна Добруджа. Израства в средно земеделско семейство. Просветен човек, един от активните леви земеделци, бащата ѝ обича да общува с прогресивните учители от селото. А неин брат е смелият, предания комунист Димитър Дончев — Доктора. След дълга емиграция в България, още при първата си среща с нея, той спечелва нова пламенна привърженичка на комунистическите идеи. Тук, в Добрич, седемнадесетгодишната девойка се вдъхновява от идеалите и стремежите на своя брат и неговите другари. Тогава тя получава и първото партийно поръчение — „на всяка цена“ да предаде партийни документи на един отговорен деец. Много смелост и съобразителност проявява девойката, за да опази от очите на полицията нелегалните материали, укривани у тях.

През 1933 година Мария Бучкова става член на Комунистическата партия. Откакто заживява в Силистра, след като се омъжва, тя се включва активно в работата на женските дружества. Вдъхновявана от идеята за равноправието на жената, прегърнала партийните задачи, тя става една от най-дейните участнички в партийната ядка на женското дружество, която насочва и води работата на жените. И не една вражеска проява е саботирала това дружество. Достатъчно е Бучкова да разказва за успеха на пропагандата му против изпращането на колети за немската грабителска войска, достатъчно е да припомни един — два епизода за просветните беседи, изнасяни под нейното ръководство и човек разбира колко упорита и колко всеотдайна на делото е била тази енергична жена.

Тя е научена от живота да мисли, да действува, да организира. И когато Девети септември светна над нашата равнина, заедно със своите другарки тя организира женското дружество, призвано да върши толкова голяма дейност тогава. Женските клепачи не затваряли ресниците си — било нужно дежурство в болниците; женските ръце не почивали — била необходима топла храна за братушките — съветските войници, които донесли свободата. С тях била Мария Бучкова — тя се чувствувала в стихията си, събирала в новото голямо семейство всички трудови жени. И тя в продължение на няколко години е всепризнатата председателка на Околийското ръководство на женското дружество, а после — завеждаща женотдела към Бюрото на ОК на Партията. И сега тя е активна членка на този отдел. И сега е неуморна бодра и отзивчива — въпреки многото задачи, въпреки нарасналия брой на годините, които тежат на плещите ѝ.

Партийната закалка на Мария Бучкова, пламенната ѝ душа, упоритостта ѝ и любовта ѝ към новия живот с право я нареждат между най-вдъхновените и обичани ръководителки на трудовите жени в нашия окръг.

Стефанка СТАНЕВА

ЦАРСТВОТО НА ЖЕНСКИЯ ТРУД

Тук е царството на жените. Във всяка бригада мъжете са толкова малко, че се изгубват сред цветните забрадки и крехките гласове.

Цех „Ракита“ на Промкомбинат „Камъшит“ е едно голямо семейство на жените със сръчни ръце, които всяка минута с гъвкави пръсти изплитат от ракита и найлон красота и удобство. Някога тук е имало само няколко жени. Кака Минка Кирилова е била една от тези ветеранки. А сега само в нейната бригада (снимката в ляво) работят десетки девойки и жени. И живеят, и работят така задружно, че всички им се радват: и когато надхвърлят процентите на плана, (а това става винаги), и когато наведат глави като ученички на вечерния курс по квалификация или по руски език, и когато се заливат от смях и песни на седянките и рождените дни. Неразделни приятелки, изпитани майсторки в работата!

Но майсторки в работата си са и жените от другите бригади. Майсторки са и младите моделистки Мария Тодорова и Калинка Добрева — (снимката в дясно), проектиращи всеки ден онази красота, която големият колектив ще раздаде утре на хората.

Българска академия на науките Библиотека София
ДЕПОСИТ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година IX, бр. 29 (737) | Вторник, 10 март 1964 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

ГОРЕЩО ОДОБРЕНИЕ НА ПРИВЕТСТВИЕТО НА ДР. ТОДОР ЖИВКОВ ДО СП. „ЙЕНИ ХАЯТ“

Всичко дължа на Партията и народната власт

С ЧУВСТВО на радост и дълбоко вълнение прочетох приветственото писмо на другаря Тодор Живков до редакцията на списание „Йени Хаят“ по случай 10 годишнината на списанието. Приветствието е нова ярка проява на бащинските грижи на Партията за по-нататъшното икономическо, политическо и културно въздигане на турското население в нашата Родина — НР България.

Благодарение правилната национална политика на Българската комунистическа партия, няма области в нашия обществено-политически живот, където турското население да не е постигнало огромни придобивки. Но особено благодарни сме ние, жените туркини, на нашата Партия, защото тя ни измъкна от мрака и религиозните заблуди даде ни равноправни с мъжете. Та кой не знае положението на жената туркиня преди 9 септември? Можеше ли тя преди дори да мечтае за образование или някакви права?

А днес, благодарение на бащинските грижи и помощта на Партията и Народната власт, сред жените туркини израснаха учителки, лекарки, агрономи, акушерки, сестри и др. Днес жената туркиня в промишлените предприятия и кооперативните поля се чувствува равноправна строителка на новия живот, радва се на огромните успехи които постига нашата страна в това строителство.

И ако аз жената туркиня успях да завърша висшето си образование в Съветския съюз и днес съм гимназиална учителка, всичко това дължа на Партията и Народната власт.

Нека си лаят анкарските лакеи на империализма, че ние турците в България сме онеправдани, че нашата родина не е социалистическа България, а капиталистическа полуфеодална Турция. На тях нашият отговор ще бъде: „кучето си лае, керванът си върви“.

Ресмие НАИМОВА
учителка по химия I во СПУ
— Силистра

Пътят, начертан от Партията, е и наш път

ПРИВЕТСТВЕНОТО писмо на другаря Тодор Живков до списание „Йени Хаят“ четох с голямо внимание и радост.

В него още веднъж ярко и убедително се осветлява правилността на политиката на Партията сред турското население в България. Та кой не вижда огромните успехи постигнати от трудещите се турци у нас под бащинските грижи на Партията, във всички области на живота? Кой не знае, че преди при условията на фашистката власт това население тънеше в мизерия, мракобесие и неграмотност? Не са ли невъзможни онези, които се хващат на въдицата на реакционната анкарска пропаганда и се мъчат да отклонят нашето население от правилния път?

Ние младежите-турци от България, завършили средно и висше образование, израснали като инженери, агрономи, зоотехници, ветеринарни лекари, лекари, учители и др. внимателно следим и добре знаем положението на младежите в днешна полуфеодална Турция. Нас чуждата пропаганда не е в състояние да ни измами, защото днес Партията и народната власт ни предоставят всички условия и възможности да израснем като специалисти във всички области на живота.

Въодушевени от историческите решения и грандиозната програма приета на Осмия конгрес на БКП, рамо до рамо с нашите български братя, ние активно се включваме и ще се включим в строителството на новия живот в нашата страна. Пътят начертан от нашата Партия за изграждане светлото бъдеще на нашия народ е и наш път. По него ние ще вървим до окончателната победа на социализма и комунизма в нашата скъпа Родина — НР България.

Джевдет АЛИШЕВ
главен инженер на РТС
— Дулово

ПРЕЗ ЮБИЛЕЙНАТА ГОДИНА

Широк път на комплексната механизация!

ДА ВНЕДРИМ ПО-ШИРОКО И ПО-СМЕЛО КОМПЛЕКСНАТА МЕХАНИЗАЦИЯ

САВА ШИВАРОВ
секретар на Окръжния комитет на Партията

В историческите решения на Осмия конгрес на Българската комунистическа Партия се поставиха много важни и отговорни задачи пред селското стопанство. Една от тези задачи е в близките няколко години да се механизират трудоемките процеси при отглеждането на културите, които сега поглъщат много ръчен труд. Този голям разход на труд говори за недостатъчното използване на машините в работните процеси при отглеждането и прибирането на селскостопанските култури.

От няколко години в нашия окръг се работи за внедряването на комплексната механизация при отглеждането на житните, окопните и техническите култури.

Миналата година успешно приключиха работата си по комплексното обработване на културите 81 звена и 15 бригади. Те обработиха 182 000 декара пшеница и ечемик, 36 000 дка царевица за зърно, 52 000 дка за силаж, 43 000 дка слънчоглед.

По-добре в това отношение беше организирана работата на общинските партийни комитети и управителните съвети на ТКЗС в Ситово, Средище, Дулово, Окорш, Секулово, Межден и Белица. В тия кооперативни стопанства бе оказана по-добра помощ на механизаторите и получените резултати не са лоши. Например бригадата за комплексна механизация от село Межден постигна 4,21 лева себестойност на 100 кг пшеница, а тази в Белица — 4 лева. Бригадите в Окорш, Дулово и Секулово получиха над 220 230 кг пшеница от декар. Механизаторите от ТКЗС Средище при план 323 кг среден добив получиха от 1 000 дка средно по 490 кг зърно царевица. Звената за комплексна механизация в Ситово и Дулово получиха по 500 520 кг царевица от декар. Общо в окръга през миналата година с машини е прибрана царевица за зърно на площ от 9 080 дка. Добри добиви имат комплексните звена от Малък Преславец, като при план 196 кг те получиха по 220 кг слънчоглед от декар.

През изтеклата година машините и прикачния инвентар бяха по добре използвани. Средното натоварване на квадратно-гнездовите сеялки достигна 1 600-2 000 дка, а механизаторите от Зафирово са достигнали 3 500 дка. Старши трактористът Иван Петров от Старо село е окопал с ротационна мотика 2 620 дка. Добре бяха използвани кукурузокомбайните и силажокомбайните в Ситово. С тях те обраха 450 дка царевица и приготвиха 5 543 тона доброкачествен силаж.

През тази година ще се увеличат площите на тютюна и захарното цвекло. Това налага да се обърне по-голямо внимание на комплексната механизация, да се извърши прелом в нейното използване.

Сега стопанствата в окръга са планирали да обработват по линията на комплексната механизация 244 471 дка зърнено житни култури, 41 537 дка царевица за зърно и 43 500 дка царевица за силаж, или всичко 401 716 дка. Още толкова площ ще се обработва по линията на разширената механизация. Това ще рече, че е необходимо общинските и градските комитети на Партията, първичните партийни организации и управителните съвети на ТКЗС още отсега да поемат на отчет работата на комплексните звена и бригади. Правилно да извършат подбора на механизаторите, които ще работят в това направление. Да организират масово социалистическо съревнование сред механизаторите и полевъдите от звената и бригадите за комплексна механизация, като широко използват материалните и моралните стимули. Нужно е да се организират курсове за повишаване знанията на участниците в това движение. Технологическите карти да бъдат своевременно изготвени от специалистите и площите зачислени на звената и бригадите.

Призивът на шестимата механизатори от окръга, работили по комплексния начин, който се публикува в този брой, трябва широко да се разясни. Да се изучи опита на механизаторите първенци е належаща задача, за да може комплексната механизация през 1964 година да се постави на още по-широка основа.

Тази година нашият народ се готви да чествува юбилейната 20 годишнина от победата на социалистическата революция в нашата страна. Необходимо е механизаторите, кооператорите, общинските партийни комитети, първичните партийни организации, управителните съвети на ТКЗС да положат още по-големи усилия, знания и умение за разширяване на комплексната механизация, която ще даде възможност да се получат още по-големи резултати в селското стопанство в окръга през 1964 година, да се изпълнят и преизпълнят решенията на партията и Правителството за увеличаване и поевтиняване на селскостопанската продукция.

ПРИЗИВ — ОБЕЩАНИЕ

На механизаторите-първенци от звената за комплексна механизация, участници в окръжната среща, организирана от отдел „Селскостопански“ при Окръжния комитет на БКП, Управлението на Селскостопанското производство, Профдружеството на селскостопанските и горските работници и редакцията на в. „Силистренска трибуна“.

НИЕ участниците на окръжната среща с радост отчитаме успехите, постигнати от бригадите и звената за комплексна механизация в нашия окръг през миналата година. По комплексния начин бяха отгледани 244 471 дка есенни посеви, 41 537 дка царевица за зърно, 48 500 дка царевица за силаж и 67 068 дка слънчоглед. В резултат на това се повиши производителността на труда, снижи се себестойността на продукцията и се получиха значително по-високи добиви от отглежданите площи. Така от царевицата механизаторите получиха по 150 200 кг повече в сравнение с добивите от останалите площи, по 40 50 кг слънчоглед и 20 30 кг пшеница.

Тези наши успехи ни показват, че е възможна пълна механизация при отглеждането на основните култури. В чест на 20-та годишнина от победата на социалистическата революция у нас, ние

ОБЕЩАВАМЕ:

Всеки от нас да отгледа не по малко от 1000 дка царевица за зърно и 600 дка царевица за силаж и 1000 дка слънчоглед при пълна механизация. Заедно с другите наши колеги от стопанството да механизираме всички процеси при обработката на есенните посеви.

Да получим от зачислените ни площи не по малко от 220 кг пшеница от декар, 450 кг царевица за зърно, 3 000 кг царевица за силаж и 220 кг слънчоглед от декар.

Да поддържаме машините и прикачния инвентар винаги изправни и да извършваме всички мероприятия в най-благоприятните агротехнически срокове.

Да работим по почина на Дойчо Кюлев от МТС гр. Ямбол и Динко Грудев от с. Радково Старозагорско, като всеки шести ден работим с икономисано гориво.

Да оказваме другарска взаимопомощ на всички механизатори в нашето стопанство за прилагане на по-пълна механизация при отглеждането на културите.

Призоваваме всички механизатори от ТКЗС и ДЗС на окръга да приложат пълна механизация при отглеждането на пшеницата, ечемика, царевицата за зърно и силаж и слънчогледа. Да внедряваме разширена механизация при обработката на тютюна, захарното цвекло, фасула и други култури.

Подписали призива:

Христо РАЧЕВ
ТКЗС — Межден
Никола АТАНАСОВ
ТКЗС — Мал. Преславец
Георги АТАНАСОВ
ТКЗС — Попина

Иван ПАВЛОВ
ТКЗС — Ситово
Никола ЦАНКОВ
ТКЗС — Мал. Преславец
Кирил ОБРЕТЕНОВ
ТКЗС — Бабук

Птицегледачката Маринка Иванова от с. Поляна отглежда 1 500 носачки, от които ежедневно събира по 800 яйца. Планът си за февруари тя изпълни десет дни предсрочно.
СНИМКА: Ст. ТОДОРОВ

ЩАСТЛИВО ОТПРАЗНУВАХА 8 МАРТ

ГОДИНИТЕ неусетно минават у нас, повлечени от буйния темп на социалистическото ни строителство. И всяка измината година носи за нашия народ все по-голяма и по-голяма радост. И все по-далеч остават тежките спомени за мрачния фашизъм. Но хората помнят, народът помни, силистренци помнят и винаги ще помнят и тачат тези, които със суровата правда в сърцето, с несъкрушимата вяра в светлото бъдеще за Свободата загиваха с гордо вдигната глава. Един от тях е и безсмъртният добруджански революционер Дочо Михайлов. На него в деня на своя голям празник — Осми март отдадоха своята почит над 2 500 жени от Силистра.

Една огромна, внушителна група от празнично облечени жени от различни предприятия и учреждения в града, дойдоха пред паметника на Дочо Михайлов. Под тържествените звуци на духовата музика, пред паметника на героя бяха положени венци от свежи цветя — скромен израз на голяма благодарност на силистренските жени за настоящите и бъдещи слънчеви дни. В едноминутно мълчание, приклонили ниско глави, жените изразиха своята дълбока признателност към смелото загиналия в борбата за щастлив живот Дочо Михайлов.

След това под веселия такт на музиката жените извиха кръшни добруджански хора.

Вечерта до късно прозорците светеха на ресторантите и предприятията, където жените щастливи празнуваха за деветнадесети път Осми март. Голяма част от силистренки се веселяха и в бившото кино „Култура“, където бе организирана от женкомисиите при Градския комитет на Отечествения фронт и Окръжния съвет на Профсъюзите традиционната осмомартенска вечеринка.

Много са проведените мероприятия от женкомисиите към Отечественофронтовските организации от града и окръга в чест на 8 март. За тях ни съобщават нашите дописници и кореспонденти.

НАШИЯТ кореспондент от Тутракан, другарката ИВАНКА ДАСКАЛОВА съобщава, че в чест на международния ден на жената 8 март, женкомисията от града е организирала тържествена вечер с последваща литературно-музикална програма.

ДРУГАРКАТА МИТА КРАЕВА от ТПК „Дунав“ — Силистра ни съобщава, че в чест на празника, жените от кооперацията са организирали голяма осмомартенска вечеринка.

ДЪЛГО и старателно са се готвили за своя празник и жените от с. Срацимир, които под ръководството на учителя Петър Чочев са подготвили и изнесли в съставните села едноактната пиеса „Стадион с козирка“ и литературно-музикална програма, за което ни съобщава другарката МАРИЯ МИЛУШЕВА.

ДОПИСНИКЪТ ни от Дулово другаря АЛЕКСИ ВЕЛЕВ съобщава, че любителската театрална трупа при читалището е подготвила и изнесла с успех в чест на 8 март, пиесата „Мераците“.

МНОГО мероприятия в чест на своя празник са провели и жените от „Месокомбината“ — Силистра, за което ни съобщава другарката ВЕСКА НЕДЕВА.

Ценна придобивка на техническия прогрес

Ако имаме възможност да се върнем с няколко години назад и да надникнем в работните помещения на тогавашните промишлени предприятия в Силистра, не може да не забележим големия напредък достигнат сега по отношение механизацията на отделните процеси и операции. Това особено силно личи в промкомбинат „Електрометал“, чийто колектив води непрекъсната борба за ликвидиране на ръчния труд за по-пълно използване на наличната техника и за въвеждане в действие на нови по-производителни машини.

За да се повиши производителността на труда и да се разрешат някои тесни места в производството, неотдавна в промкомбината се достави от братска Полша нова радиална бормашина „WPSO—12“. От техническите ѝ данни се вижда, че сега в окръга ни ще се извършват някои операции, за които се губеше ценно време за осъществяването им в други машиностроителни заводи. Машината тежи 6 400 килограма, хода на супорта ѝ е 1 510 мм и има 36 вида обороти — от 30 до 1 700 в минута. Благодарение на голямото разнообразие на оборотите и широкото подаване на супорта, с нея може да се пробиват отвори в различни видове стомана и сплави с диаметър до 70 мм и дълбочина 1 130 мм. Пълната автоматизация на машината позволява да се обслужва само от един работник, с което се прави икономия на значително количество труд.

За по-пълното използване и за срочно изпълнение на поръчките от други предприятия, предвижда се тя да работи на две смени. Пробните изпитания показаха, че машината е с висока производителност и отлично качество на изработка.

Виктория ИВАНОВА
Ставчо ЕНЧЕВ

СВЕДЕНИЕ

за изкупените яйца от личните стопанства към 7 март 1964 год.

Селкооп.	план за I тримесечие	събрани до 7 март 1964 г. д	процент
Айдемир	106 000	48 996	46
Алеково	143 000	40 514	28
Алфатар	274 000	43 465	25
Бабук	133 000	41 960	37
Голеш	112 000	43 485	39
Ишърково	133 000	34 410	26
Калипетрово	82 000	18 630	23
Кайнарджа	143 000	79 204	52
Попина	153 000	62 838	41
Ситово	164 000	69 116	42
Смилец	76 000	20 838	27
Срацимир	123 000	50 122	41
Сребърна	123 000	47 660	39
Средище	163 000	79 204	48
Тутракан	174 000	83 520	48
Белица	82 000	29 423	36
Варненци	112 000	50 180	45
Главиница	164 000	57 247	35
М. Преславец	72 000	34 839	48
Зафирово	143 000	60 944	43
Нова черна	102 000	[illegible]	36
Старо село	82 000	29 779	36
Сокол	143 000	42 472	30
Ст. Караджа	102 000	33 644	33
Цар Самуил	92 000	33 247	36
Дулово	184 000	100245	54
Брадвари	61 000	17 216	28
Добротица	143 000	64 548	45
Межден	164 000	57 311	35
Окорш	143 000	45 028	31
Паисиево	164 000	52 904	32
Правда	123 000	34 301	28
Секулово	133 000	42 705	32
ЧерноЛик	82 000	20 884	25
Общо за окръга	4 295000	1608195	37
По графика към 7. III.			64

В ПОДГОТОВКА ЗА ПО-ГОЛЯМА МЕХАНИЗАЦИЯ

НАРЕД с цялостната подготовка за провеждането на пролетната кампания в ТКЗС — Ситово се извършва и усилена подготовка за въвеждането на по-голяма механизация в отглеждането на полските култури. Ръководството на стопанството и специалистите много добре разбират голямата роля, която играе механизацията в борбата за получаване на високи добиви при ниска себестойност. Затова те полагат всички усилия за създаването на необходимите условия за широкото използване на механизацията. А и самите механизатори имат вече немалък опит в тази насока. През миналата година в стопанството бяха изградени 7 бригади за комплексна механизация, които обработиха над 30 000 дка полски култури.

През тази година в ТКЗС — Ситово са запазени бригадите за комплексна механизация, в които участвуват 50 механизатори. В помощ на тях са предадени група кооператори за извършване на различни спомагателни работи. Тези бригади ще въведат пълна механизация в отглеждането на 31 850 дка, от които 21 050 дка есенни посеви, 4 600 дка царевица за зърно, 3 250 дка царевица за силаж и 2 950 дка слънчоглед. Предвидено е и разширяване на механизацията върху 250 дка лозя, 50 дка зеленчукови култури и други.

Успоредно с ремонта на машините и прикачния инвентар, през зимата механизаторите положиха и немалко труд за приготвянето на различни приспособления, с които да се постигне по-голяма механизация в отглеждането на културите. Сеитбата на царевицата и слънчогледа ще се извърши по пунктирания начин. Така ще бъде избегнат или намален до минимум ръчния труд при разреждането на посевите. Всяка бригада е снабдена с една квадратно-гнездова сеялка, която механизаторите са приспособили за пунктирана сеитба. В ТКЗС — Ситово има известен опит в извършването на този вид сеитба. Миналата година по-голяма част от площите на царевицата и слънчогледа бяха засети именно по този начин. Сега сеялките се приспособяват за едновременна работа: внасяне на минерален тор в редовете и извършване на сеитбата.

Бригадите са снабдени с необходимите ротационни мотики, които са ремонтирани и готови за работа. С тях ще бъдат окопани посевите в първите фази от тяхното развитие и ще бъдат предпазени от заплевеляване.

Техническото ръководство е помислило и за механизиране на обработките в по-късните фази от развитието на царевицата и слънчогледа. В стопанството се приготвят култиватори по типа на съветските, които позволяват окопаване на значително по-едри посеви. Изработени са и специални огърлячи, които ще бъдат прикрепени към култиваторите и с които ще бъде извършено загърлянето на растенията и на защитните зони и по този начин растенията ще бъдат предпазени от заплевеляване. Работи се и по внедряването на други новости в механизацията на полските култури.

Ръководството на стопанството е взело необходимите мерки и за теоретическата подготовка на механизаторите.

Организирани са три курса за механизаторите на тежките, средните и леките машини. Първите два вече завършиха своята работа. През следващата седмица остава да бъде проведен и курса с механизаторите на леките машини.

Но не всичко в стопанството е доведено докрай. Необходимо е да се помисли и за по-голяма механизация в отглеждането на захарното цвекло и тютюна. Това са култури, които поглъщат много труд при обработката им, и без приложението на механизацията работата ще бъде затруднена.

Емил ПРАХОВ

ПАРТИЕН ЖИВОТ

ПО-ГОЛЯМО ВНИМАНИЕ НА СЕМИНАРИТЕ С ПРОПАГАНДИСТИТЕ

Различни са формите, с които партийния кабинет към Окръжния комитет на БКП си служи за подпомагане на пропагандистите в тяхната работа — съвещания за обмяна на положителния опит, курсове, семинари и др. Особено семинарите, които са най-използуваната форма, дават най-добри резултати. На тях се изнасят най-трудните лекции от програмата, по които пропагандистите биха се затруднили.

В зависимост от сложността на материала се провеждат повече или по-малко семинари. Например с пропагандистите по политикономия, от всичко седем теми по раздела „Капиталистически начин на производство", е предвидено по шесттях теми да се проведат семинари. Досега са проведени три от тях. С пропагандистите по научен атеизъм постъпваме по същия начин. За лектори на същите партийният кабинет се е стремял винаги да изпрати най-добрите си сътрудници, най-добре подготвените другари. С лекции на семинарите са излизали др. Али Рафиев, член на ЦК на БКП и първи секретар на Окръжния комитет на Партията, Стефан Габровска и Йордан Георгиев, секретари на Окръжния комитет на Партията, а по някои въпроси са призовани лектори и от ЦК на БКП.

Редица общински комитети обаче, в това число и градските комитети на БКП, не оценяват правилно значението на семинарите за подготовката на пропагандистите. На първия семинар, проведен в началото на месец октомври 1963 година, от Ишпирковския общински партиен комитет отсъствуваха повечето от пропагандистите по липса на превозно средство. На семинара, който се проведе на 26 януари т. г., от същия комитет не присъствува нито един пропагандист, затова че секретарят на общинския партиен комитет, др. Марин Петрушев, е забравил да ги уведоми. А за датата и темата, по която ще се проведе той, му е изпратено писмо и освен това на два пъти е говорено с него по телефона. По същите причини на този семинар не присъствуваха пропагандистите и от общинските партийни комитети в селата Срацимир и Алфатар, а от градския комитет на БКП в гр. Тутракан присъствува само един пропагандист от всичко осем.

Много са отсъствуващите и от гр. Силистра. Например на 17 февруари т. г. се проведе семинар с пропагандистите по икономика на промишлеността, на който от шестнадесет души присъствуваха само шест.

На семинарните занимания пропагандистите трябва да идват добре подготвени, да са прочели посочената им литература по съответната тема, за да може да станат събеседвания по въпросите. Тогава става ясно кой как е разбрал материала, а семинарът си играва своята роля. На практика обаче става така, че някои пропагандисти идват неподготвени и събеседванията се провеждат трудно. Това е така защото, някои общински и градски партийни комитети, като в с. Нова Черна, гр. Силистра, Тутракан и Дулово съобщават на пропагандистите датата и темата за провеждането на семинара един-два дни по-рано независимо, че те са уведомени 20-30 дни по-рано преди семинара. Така стана и на последния семинар с пропагандистите по политикономия, който се проведе на 11 февруари т. г. На него пропагандистите от гр. Силистра, Дулово и селата Алеково и Нова Черна казаха, че само един ден преди това им е била съобщена темата, за което и не можа да се проведе събеседване.

Общинските и градските комитети на Партията трябва да уважават семинарната форма на работа с пропагандистите — да осигуряват както присъствието на пропагандистите, така също и подготовката им, за да могат семинарите да се провеждат на високо идейно теоретическо ниво, да изиграват своето предназначение.

Стоян ГЕОРГИЕВ
консултант към партийния кабинет при Окръжния комитет на Партията.

КНИГИТЕ АКТИВЕН ВЪЗПИТАТЕЛ

В детската читалня на Окръжната библиотека неотдавна бе обсъдена книгата на Спас Кралевски „Подадена ръка" с пионерите от IV-б клас на училище „Ю Гагарин" с класен ръководител Руска Лазарова. Обсъждането беше организирано от детския отдел на библиотеката и се предшествуваше от малка изложба за творчеството на автора.

Ученичката Генка Иванова прочете доклад за творчеството и живота на Спас Кралевски, а Никола Денев, председател на отряда — за книгата му „Подадена ръка". Обсъждането мина много непринудено, при голяма активност, която показа, че нашите пионери вникват в смисъла на прочетеното, учат се от постъпките на героите и това въздействува за тяхното възпитание в комунистически дух.

Още по-хубаво е това, че пионерите вече четат нова книга на Спас Кралевски — „Прочет в планината". За предстоящото й обсъждане те са решили да поканят и автора. Така те ще се запознаят с най-хубавите му творби.

Това обсъждане не е изолирано явление в работата на детския отдел на библиотеката. Сега той организира подобни обсъждания в почти всички училища на града — в „Ю. Гагарин" — „Митко Палаузов" от М. Марчевски, в „Н. Вапцаров" — „Витя Малеев в училище и в къщи" от Н. Носов и „Под крилото на Партията" от Бончо Несторов. Читателски конференции се подготвят с учениците от училищата „А. С. Макаренко", „Отец Паисий" и други.

Анка НИКОЛОВА

В чест на славната годишнина

И в ОП „Фотография" — Тутракан се чувствува вече трудово оживление в месеците пред големия празник — светлата Двадесетгодишнина от социалистическата революция в родината ни. Малкият колектив на предприятието, ръководен от Тодор Ганев, сега упорито се стреми да изпълнява и преизпълнява месечните си планове.

И успехите постигнати досега са много радостни. От 1 март колективът започна да работи по плана за второто тримесечие на годината. До края на февруари ОП „Фотография" – Тутракан изпълни плана си за първите три месеца 100,8 процента.

Колективът се бори не за спечелване на окръжното преходно знаме, а за неговото задържане и през тази година. Затова всички работят задружно, не се допуска лошокачествена продукция. Най-високо изпълнение на личния си план има външния снимач Ангел Тодоров.

Иван ВАСИЛЕВ

В цеха за пирография на Промкомбинат „Камъшит" се иска не само сръчност. Нужен е и голям усет към красотата. А женските ръце и очи могат да се похвалят и с едното, и с другото.

НА СНИМКАТА: Василиса Желязкова и Еленка Василева работят над салонните кутии за цигари.

МНОГО СА ИМЕНАТА НА ЧЕЛНИЧКИТЕ

ПРЕДИ няколко дни в читалищния салон на село Ситово се проведе пленум на жените от територията на Ситовския общински съвет.

Доклад за изпълнението на условията, приети от жените челнички в ТКЗС — Ситово на Окръжния сбор в гр. Силистра през май 1963 година прочете др. Радка Вълканова — председателка на женкомисията при общинския комитет на Отечествения фронт. Малък изглеждаше салонът, за да побере жените, дошли да чуят каква работа са извършили 510-те труженички приели обещанията. Голяма е поредицата от имената на онея, които вложиха в работата цялото си умение и старание и не пощадиха здравето си, за да се борят с трудностите за повече продукция от животновъдството, за по-високи добиви от растениевъдството.

Особено внимание заслужават жените доячки от кравефермата в село Ситово с бригадирка Деспа Плугарова, изпълнила плана за млеконадоя за 1963 година още през месец октомври. От тях най-добра доячка е Здравка Стоянова, поела обещание да надои 32 000 л мляко, а надоила 42 000 литра. Управителният съвет на ТКЗС награди др. Стоянова с екскурзия в чужбина. С голяма упоритост я догонват доячките от село Искра — Пембегюл Нежерова и Зехра Мехмедова, преизпълнили обещанията си с по 6 500 — 7 000 л мляко и Ангелина Илиева от село Поляна — с 3 700 литра.

Хубави резултати постигнаха жените и в растениевъдството. На челно място е първа полевъдна бригада в село Ситово.

Звеноводката Величка Стоянова получи 394 кг царевица от декар при обещание 350 кг. Марина Гърдева при обещание да произведе 2 650 кг домати от декар, получи по 3 339 кг. Кръстина Димирова набра по 1351 кг кехлибарено грозде от декар вместо по 900 кг.

Основен принцип в работата на кооператорките от село Искра е станал Ловешкия почин: „Да достигнем и надминем първенците", съчетан с пълния със съдържание местен почин „Да работим без грешки". Красноречиви са резултатите на другарките Хурие Хасанова и Тинка Миронова, преизпълнили обещанията за добив от царевица с по 50 кг от декар, Йорданка Георгиева дала на кооперативното стопанство вместо обещаните 1150 кг грозде от декар, 1953 кг и скромната тъмноока от 14 години звеноводка Левтерия Божкова, поднесла със звеното си скъп дар на народното стопанство — по 314 кг висококачествен тютюн от декар вместо по 105 кг.

Преизпълниха обещанията си и другарките Стоянка Дончева от село Поляна, Величка Георгиева от село Нова Попина. За добрата си работа похвала заслужават и Минка Петкова и Йовка Ташева, телефонистки от село Ситово, Митана Петрова — магазинерка от село Нова Попина, учителките Стела Енчева от село Поляна, Мария Дичева от село Слатина, Генка Йорданова от село Нова Попина и много други.

След избора на делегатките за Окръжния събор др. Вълканова раздаде на жените-първенци подаръци. Наградените се изкачваха на сцената и в сърдечното ръкостискане, в усмихнатите лица, в ясния им поглед се четеше тяхното мълчаливо обещание: „В чест на 20-годишнината от победата на Септемврийското въстание ще претворим в дело дадената дума, ще получим още по-високи добиви, още по-голяма продуктивност от животновъдството, ще положим още по-големи грижи за комунистическото възпитание на подрастващото поколение, още по-топла грижа за човека".

Мария СТОЯНОВА

Вълнуващи постижения

Активизира се дейността на комсомолците от самодейните колективи в квартал Попово на село Алфатар. Неотдавна те изнесоха пред селскостопанските труженици художествена програма в чест на Трети март.

Вълнуващо пяха солистките Анка Илиева, Минка Желева и Тодорка Кирилова.

Едноактната пиеска „Мераци" събуди у публиката не по-малък интерес. На сцената много добре се проявиха Денка Кралева, Слави Йорданов, Желю Иванов и др.

Няма да бъде чудно, ако тези два колектива на предстоящите прегледи завоюват едно от първите места.

Гео ДОНЕВ

Честити чавдарки, мили първокласници!

Първокласниците от училище „Иван Вазов" в град Силистра отдавна се готвеха за този тържествен ден. С много любов и старание те научиха песни и стихове за синята чавдарка, за ЧАВДАР войвода, за скъпата ни РОДИНА. И ето, че на 2 март т. г. техните звънки гласове изпълниха салона на профсъюзния дом. Днес за тях беше двоен празник — чествуване патрона на училището и приемане на първокласниците в чета „ЧАВДАРЧЕ".

Тържественият пионерски сбор бе открит. С мощно „УРА!" пионерите посрещнаха знамето. Директорът на училището Я. Георгиев прочете доклад за живота и творчеството на Иван ВАЗОВ.

На сцената се подредиха първокласниците. Като бели кокичета изглеждаха те в новите си блузки. Заблестяха ясните им очички, чисти усмивки озариха малките им лица. Пионерите единодушно гласуваха за приемането им в четата „ЧАВДАРЧЕ".

Ето ги и сините връзки. Като че ли щедрата пролет закичи децата с чудни незабравки.

Радостта на новите чавдарчета бе голяма. Тя зазвуча в песните, в стиховете, в обещанията. Като ЧАВДАР войвода те ще обичат скъпата си РОДИНА. Ще се трудят. Ще станат всички отличници, дисциплинирани ученици. Както им пожела и другарката Иванка ГАБРОВСКА, която приветствува топло чавдарчетата.

Шефствуващият отряд изнесе кратка литературна програма.

На сцената са пак новите чавдарчета. Момиченцата и от двата класа показаха своето танцьорско майсторство. Като бели пеперудки, те изпълниха чудни танци.

Този ден най-щастливи бяха първокласниците. Защото и върху техните гърди се веят сини вратовръзки.

Стефанка СТАНЕВА

МАТЕМАТИКАТА В НАШЕТО УЧИЛИЩЕ СТАВА ЛЮБИМ ПРЕДМЕТ

Специалните грижи на Министерството на народната просвета, на ОК на БКП и отдел „Народна просвета" при ОНС породиха у учителския колектив в основното училище в село Босна стремеж за превръщане на математиката в любим учебен предмет.

Още от началото на учебната година учителите заработиха много старателно за трайност в математическите знания на учениците. По инициатива на директора на училището сред учениците се разгаря движение за извоюване на званието „хилядник". То ще се получи от онези ученици, които докрая на годината решат безпогрешно хиляда задачи. Досега повече от двадесет ученика са решили над 200 задачи, а има и някои решили по 350.

Началните учители и учителят по математика в средния курс Цветан Маринов системно следят за пропуските в знанията на всеки ученик, работят за тяхното отстраняване. Тези ученици те събират за извънредни часове и обхождат домовете им, където също им оказват помощ. За да се повишава взискателността към учителите, дирекцията също прави проверки и преценява постиженията на отделните учители. Добре работят учителките Василка Дончева и Стоянка Станева. Малкият педагогически и методически опит на Цветан Маринов не е пречка той да създава заинтересованост сред учениците, използувайки широко в уроците си нагледните средства. Резултатността на неговата работа се потвърждава и от нивото, при което премина първият кръг на олимпиадата: 50 процента от участвуващите в нея ученици се класираха за следващия кръг.

Учителите от село Босна имат сили да осъществят задачата, която ОК на БКП поставя пред тях — математическите знания и умения да растат, да стават по-трайни и практически насочени.

Митко БЛАГОЕВСКИ
директор на основното училище в с. Босна

* * *

Н. АСАНОВ
Ю. СТУРИТИС
Роман
НАПИСАН ПО СЛЕДИТЕ НА ДЕЙСТВИТЕЛНИ СЪБИТИЯ.

34

— Върви се преоблечи! — каза Лацумз.

— Може би ще се махнем от тук?

— Ще се махнем сутринта. Брадатият няма да ни предаде. Трябва да проверим дали не ще отидат чекистите по следите на Графа към Енгурския бункер. Мазайс, ти сега ще се отправиш към Енгуре и ще посрещнеш Графа. С тебе ще дойде Делиниш. Ще го изпратиш утре срещу нас към пощенската кутия при езерото. Бедният Брадат!

Това прозвуча като епитафия на изгребен паметник. Никой не каза нито дума, макар, навярно, всички да мислеха за едно и също: а кога ще дойде моят ред?

Мазайс и Делиниш излязоха от бункера и изчезнаха в нощта; Юрка, здрав, силен момък, падна на нара и изведнъж застена от обида. И всички направиха вид, че нищо не забелязват.

Да, войната продължаваше, и в нея, като във всяка война, имаше жертви. Това Вилкс разбра много ясно.

9

ПРЕЗ НОЩТА на 12 срещу 13 април немски бързоходен катер от типа „Люрсен—С" под командата на капитан Хелмут Клове приближи със загасени сигнални светлини и приглушени мотори към курландското крайбрежие недалеч от Ужавския фар.

Катерът спря на две мили от съветския бряг. Веднага от борда му бе пусната гумена лодка с две весла с кормилно управление и компасно оборудване, в лодката скочиха четири души, които приеха няколко раници и куфари и се отделиха от борда.

Нощта беше обичайна, тъмна, влажна, с остър, но не силен вятър, тласкащ към брега дълга, улегнала вълна.

Нито една светлинка не се виждаше от брега. Само Ужавският фар очертаваше малка дълга линия по целия хоризонт, оповестявайки на преминаващите през нощта кораби, че те са влезли в траверса на Вентспилското пристанище и трябва да изменят курса си за влизане в река Вента.

Още се виждаше неясният силует на катера, сякаш той се бе прилепил към водата, скривайки своите очертания. Той трябваше да очаква светлинния сигнал от пътниците на лодката, когато те достигнат на брега, а в случай че граничарите посрещнат негостоприемно тази лодка, да приеме хората обратно.

Но ето от брега мигна тесният лъч на сигналното фенерче, предаде тире-точка-тире, и катерът почна бавно да се оттегля в морето, движейки се така безшумно, сякаш сам беше привидение и беше населен не с хора, а само с душите на хора. Така той пълзя дълго-дълго, докато вълните не скриха брега. Тогава Клове заповяда да включат двата мотора, и катерът като хищна риба, сякаш подскочи, излизайки от водата, и тръгна със скорост не по малко от четиридесет и пет възела.

Четиримата пътници измъкнаха лодката на брега, разпориха я и я закопаха в пясъка. Премествайки тежките раници и куфари със снаряжение на високия, обрасъл с храсталак бряг, където още се пазеха окопите и стрелковите гнезда от времето на войната, те се върнаха на брега и щателно заличиха, изравниха и замаскираха своите следи. Сега те се измъкваха следа в следа, и последният, естонецът Густав, измиташе с клонче всяка вдлъбнатина от тежките чепици.

В бившия окоп и четиримата намазаха чепиците си с миризлива течност, объркваща нюха на кучетата, отново се натовариха и тръгнаха, прегърбвайки се и задъхвайки се, през шумящия лес, щателно заобикаляйки редките снежни преспи, за да не оставят излишна следа.

Преминавайки около три километра с тежкия товар, те се добраха на едно хълмче, гъсто обрасло с елхови храсти; напред се виждаше шосето с телефонните и телеграфните стълбове, със знаци за движение. На хълмчето всички спряха, посъвещаваха се, и двама от четиримата, скривайки в набързо направеното скривалище излишния товар, взеха само по раница и малък куфар и почнаха да се сбогуват.

Слабоватият, дългокрак латвиец, когото всички наричаха Петерсон, запита:

—Може би ще тръгнете с нас?

—Не, ние имаме особен път.

—Е какво пък, до среща в Англия! — произнесе Петерсон.

—Или на друго място, — нервно се подсмихна най-младият, когото наричаха Том.

—Да ти окапе езика! — измърмора вторият, Адолф, заминаващ с Том.

— Къде ще денеш с мене, немият? — язвително запита Том.

— Просто ще те застрелям!

И този разговор, и нервният трепет, обхванал и жилестото тяло на Петерсон, и по юношески младежкото още гладко лице на Том, яростта на Адолф показваха, че даже благополучното слизане и преодоляването на първия рубеж не са им донесли някаква особена надежда. Том и Адолф измърмориха:

— Да вървим!

— До среща!

И изчезнаха в мрака и тишината.

Петерсон и мълчаливият му спътник, говорещ с Петерсон само на английски, Густав бързо заковаха тежките чували, оставяйки също по раница и куфар. Внимателно огледаха скривалището, направиха няколко белега на дърветата и се спуснаха по пътя.

В това нощно време пътят беше пуст, обаче пришълците все пак опитаха да свърнат настрани от него и да вървят успоредно.

Точно пред тях се откриваше дълга безкрайна ливада, покрита с мъгла, но едва излязоха от пътя и краката им потънаха в студена вода. Петерсон загреба вода с високите си ботуши, изруга полугласно и каза на английски:

— Изглежда това е знаменитата Жеравна ливада...

— С какво е знаменита!

— С това, че е непроходимо блато и съвсем не е ливада!

Густав вдигна рамене, но замълча.

Изкачиха се обратно по пътя и тръгнаха по-бързо.

Вървяха доста дълго, вслушвайки се във всеки звук. Някъде наоколо се обадиха петли. Настрани залая куче. Жеравната ливада се свърши, от двете страни на пътя почнаха да се появяват мълчаливи спящи хутори. Започна да се съмва.

Това дълго, предпазливо пътешествие в мокро облекло, в мокри обуща макар и да умори, но загря пешеходците. И даже ниската мъгла, легнала над пътя от към блатото, а понякога и откъм не така далечното море, не толкова плашеше, колкото ги успокояваше. Досега нищо не се случи. Граничарите, както се виждаше, не са попаднали на техните следи в тази влажна, мрачна нощ, машини и пътници, от които би следвало да се пазят, още не са се появили по пътя, а някъде недалече трябваше да е безопасният превал...

Около поредния стълб с указател за разстоянието на металическа плочка Петерсон се спря, посветил с фенерчето, макар цифрите да ставаха видими в млечната мъгла на разсъмването.

— До Вентспилс остават тридесет километра. Значи, някъде недалеч е и нашият Славеев хутор...

Густав също погледна цифрите, заслуша се. Както и преди беше тихо, даже петлите замълчаха, приветствувайки раждането на деня.

Петерсон тръгна по-бавно. Сега той внимателно оглеждаше двете страни на пътя, търсейки белезите, които така дълго заучаваше в Лондон.

Напред, в ляво, се показа голямо здание с червен висок покрив — училище, а може би къща, по-рано принадлежаща на богат стопанин, отдадена сега на управлението на колхоза. Вдясно се виждаше тъмна ивица ели — изкуствено насаждение, прикриващо някакви строежи. Петерсон бързо слезе от пътя в храстите. Тука също имаше вода, но само снежна, под която понякога се усещаше лед. Густав го последва.

Пошляпвайки по водата около сто метра, те намериха точката, от която хуторът се виждаше изцяло, с всички постройки: с продълговатата плевня за сено, с жилищния двор и баня. Той се намираше много близо от пътя, може би, на петдесет-шестдесет метра. Но това, че е редом с тях, радваше, тъй като обещаваше отдих на умореното тяло и уморения мозък.

Той спеше, този благословен хутор, и никакви славеи не пееха около него, пък и беше много рано за славеите — студено.

Петерсон избра по-сухо място, постави куфара, върху него — своята раница. Густав също се освободи от вещите.

Мисля, че е по-добре отначало да отида сам... — каза Петерсон. — Вие, с вашия лош изговор, можете да изплашите стопанина.

(Следва)

НА РЕШИТЕЛНА КРАЧКА В КОМПЛЕКСНАТА МЕХАНИЗАЦИЯ В СЕЛСКОТО СТОПАНСТВО!

Механизацията и торенето са основата на високите добиви

През миналата година в нашето стопанство нямаше определени звена за комплексна механизация. Но на мен ми беше зачислен трактор „Беларус“ и с него аз успях да обработя 3 000 дка царевица и 1 000 дка слънчоглед. Предсеитбената подготовка на площта беше извършена с трактор „ДТ—54“. Сеитбата извърших с навесна квадратно-гнездова сеялка. За пръв път сях с такава сеялка и срещнах големи трудности при нейната регулировка. При сеитбата на слънчогледа срещнах трудности и от това, че площта не беше добре подготвена и не беше изравнена. Самата сеитба не можа да се проведе много добре. На площите за царевица обаче бяха извършени три култивирания, от които те бяха много добре подравнени и сеитбата се извърши високо качествено.

Окопаването извърших с навесен съветски култиватор. На него монтирах приспособление за едновременно подхранване на посева. Успях да наторя 1 500 декара царевица и слънчоглед. От наторените слънчогледови площи добивът беше отчетен отделно и се оказа с 60 кг повече отколкото ненаторения или 220 кг от декар, срещу 160.

Тази година съм включен в комплексно звено и имам определена площ, която да обработвам. С помощта на главния инженер, бригадира и агронома ще положа всички усилия за да приложа пълна механизация при обработката на зачислената ми площ.

Никола ЦАНКОВ
от ТКЗС — Малък Преславец

Шестимата механизатори, инициатори на призива до всички механизатори от окръга за въвеждане по-голяма механизация в обработката на културите, заедно с др. Сава Шиваров, секретар на ОК на БКП др. Димитър Михайлов, началник на Управлението на селскостопанското производство при ОНС, др. Христо Манджуков главен редактор на вестник „Силистренска трибуна“.

На 5 март по инициатива на редакцията на вестник „Силистренска трибуна“, заедно с отдел „Селско-стопански“ при Окръжния комитет на БКП, с Управлението на селско-стопанското производство при ОНС и Профдружеството на работниците от селското и горско стопанство се проведе среща с механизатори-първенци във въвеждането на комплексната механизация при отглеждането на полските култури в окръга. На срещата присъстваха механизаторите: ГЕОРГИ АТАНАСОВ от ТКЗС — Попина, КИРИЛ ОБРЕТЕНОВ от ТКЗС — Бабук, ИВАН ПАВЛОВ от ТКЗС — Ситово, НИКОЛА ЦАНКОВ и НИКОЛА АТАНАСОВ от ТКЗС — Малък Преславец и ХРИСТО РАЧЕВ от ТКЗС — Межден.

Срещата беше ръководена от другаря САВА ШИВАРОВ, секретар на Окръжния комитет на БКП. В нейната работа взеха участие и другарите ДИМИТЪР МИХАЙЛОВ, началник на Управлението на селскостопанското производство при ОНС, ХРИСТО ТАБАКОВ — председател на Профдружеството на работниците от селското и горско стопанство, специалисти от ОНС.

Кратки доклади за работата на бригадите и звената за комплексна механизация през миналата година и за предстоящите задачи в тази насока през тази година изнесоха другарите МИХАИЛ СТАНЧЕВ — агроном при управлението на Селскостопанското производство и ЙОРДАН ХИНЕВ — началник на сектор „Механизация“ при Управлението на селскостопанското производство. Те изтъкнаха голямата роля, която има да играе механизацията в по-нататъшното развитие на селското стопанство. През миналата година 15 бригади и 81 звена за комплексна механизация успяха да отгледат над 320 000 дка житни посеви, царевица за зърно и силаж и слънчоглед по комплексния начин. От тези площи бяха получени чувствително по-високи добиви със значително по-ниска себестойност на продукцията в сравнение с тези на останалите звена и бригади.

Тази година в окръга ще работят 22 бригади и 88 звена за комплексна механизация, които ще отгледат селскостопански култури на 402 000 дка площ без участието на ръчен труд. Освен това на значителни площи захарно цвекло, тютюн, фасул, лозя и зеленчукови култури ще бъде въведена разширена механизация.

На срещата механизаторите разказаха за своята работа през миналата година, споделиха своя опит като изтъкнаха положителните страни в своята дейност и посочиха трудностите, които са срещали. Те обещаха през тази година да положат всички усилия и да осъществят пълна механизация върху зачислените им площи и призоваха всички механизатори на благородно социалистическо съревнование. В чест на Двадесетата годишнина от победата на социалистическата революция в нашата страна трябва да бъде направена решителна крачка по пътя на по-нататъшната механизация на селското стопанство в нашия окръг.

Общинските партийни комитети и ръководствата на кооперативните стопанства трябва да организират широко обсъждане на Призива—обещание, което поеха шестимата участници на срещата. Механизаторите от стопанствата трябва да преценят своите възможности и излязат с обещания — отговори.

В целия окръг да се разгърне масово движение за по-широко въвеждане на пълна и разширена механизация върху по-големи площи, върху повече култури

ПОЧИНЪТ „ДА РАБОТИМ БЕЗ ГРЕШКА“ — ОСНОВА НА НАШАТА ДЕЙНОСТ

През миналата година работих с трактор „КДП“. С него успях да осъществя комплексна механизация върху зачислената ми площ — 1 700 декара царевица. Площта беше изорана на дълбочина 30-35 см. През пролетта тя беше култивирана и бранувана само веднаж. Дъждовете попречиха да се извърши второ култивиране. Сеитбата извърших пунктирано с квадратно-гнездова сеялка.

Окопаването на посева с ротационна мотика беше извършено с трактор „Беларус“. Считахме, че „КДП“ не може да работи на големи скорости. Окопаванията извърших с български навесен култиватор, но понеже гредата му е ниска, когато царевицата избуя, аз не можех да влизам в нея. А напоследък имаше валежи и щеше да бъде много хубаво да извърша поне едно окопаване в по-късните фази от развитието на царевицата, за да разруша почвената кора и запазя влагата от изпарения.

През миналата година ние, механизаторите от нашето стопанство, работехме по почина „Да работим без грешка“. Той изигра голяма роля за успехите в нашата дейност. Особено важен е този почин за механизаторите, където и малки грешки засягат големи площи и дават много лоши резултати, които се отразяват чувствително върху добивите. Самият почин издига и културата на механизаторите, кара ги да бъдат по-прецизни в своята работа и да повишават своите знания.

През тази година, както и през миналата участвам в бригада за комплесна механизация. Заедно с другите механизатори ще обработя царевицата, слънчогледа и житните посеви по комплесния начин.

Иван ПАВЛОВ
от ТКЗС — Ситово

Качествено подготвената площ — главно условие за пълна механизация

Главно условие за въвеждането на комплексна механизация и за извършване на висококачествени обработки на културите е подравняването на площите. Сега оранта се извършва на голяма дълбочина — 30-35 см и се получават дълбоки бразди. Това пречи особено много на извършването на висококачествена сеитба, особено с навесните квадратно-гнездови сеялки. В продължение на две години сея с такава сеялка. Забелязал съм, че около браздите остават най-малко около 1 м от двете им страни празни места, с което се намалява добивът. Освен това самите бразди пречат по-нататък и при окопаването на посева. Затова считам, че трябва подготовката на площите да се извършва висококачествено и чрез нея да се постига добро изравняване на площта. Това може да стане с плугове-петорки, които до известна степен заравят браздите, а след това култиваторите ги подравняват почти напълно.

В нашето стопанство ние успяхме да постигнем пълна механизация при отглеждането на слънчогледа. Успешно решихме въпроса за прибирането на стъблата. С валяци ги събаряхме на земята, а с навесни култиватори ги събирахме и след това изгаряхме.

Работя на високи скорости. С ротационната мотика на равни места

карам винаги на четвърта скорост. Колкото по-голяма е скоростта, толкова по-добре се извършва и самото окопаване. През пролетта извърших трикратно окопаване на слънчогледа с ротационна мотика, което помогна много площта да бъде обработена и без участието на работна ръка.

През тази година обещавам да положа още усилия и да обработя без участието на работна ръка зачислените ми площи с царевица и слънчоглед.

Кирил ОБРЕТЕНОВ
от ТКЗС — Бабук

ГРИЖИТЕ НА РЪКОВОДСТВОТО — ГАРАНЦИЯ ЗА НАШИЯ УСПЕХ

През миналата година нямахме зачислени площи за комплексна механизация и всички механизатори в бригадата се старахме да увеличим механизацията на зачислените ни площи. Тази година в нашето стопанство се изградиха звена за комплексна механизация. На мене е зачислен трактор „Беларус“, заедно с другия необходим инвентар. Имам една прикачна квадратно гнездова сеялка, която приспособих за извършване пунктирана сеитба. Също така поставих и приспособление за едновременно внасяне на тор. Смятам да положа всички усилия и да отгледам по комплексния начин зачислените ми площи. Помощта от страна на специалистите и управителния съвет е добра, а това ще гарантира успеха в нашата работа.

Никола АТАНАСОВ
от ТКЗС — Малък Преславец

Нужна е по-голяма помощ, по-добра отчетност и по-добро комплектуване на комплексните звена

През миналата година аз обработих 1100 дка царевица по комплексния начин. Предсеитбената подготовка на площта беше извършена много добре. Сеитбата извърших квадратно—гнездово. Понеже проявявахме известни опасения по отношение на калибрираните семена, засяхме с по-голяма посевна норма. Това в последствие наложи да се извърши ръчно разреждане на посева.

Още в началото на пролетта специалистите ми обещаха, че ще напръскаме посева с хербициди. Но когато дойде време за пръскане, агрономите проявиха известен страх да не би посева да пострада и не разрешиха да го напръскаме. Бюка успях да окопая два пъти в двете посоки. Трето окопаване не можах да извърша, поради големите дъждове. Срещах голяма съпротива от страна на кооператорите и бригадира, които настояваха царевицата да се окопае на ръка, за да направят повече трудодни.

Не съм доволен от отчитането на добива на царевицата от зачислената ми площ. Добивът от нея възлизаше на около 450 кг от декар чисто зърно. Но добивът беше отчетен заедно с добива от останалите площи на бригадата, който беше 330 кг от декар.

Тази година сеитбата ще извърша пунктирано. Този вид сеитба се оказа с известни предимства пред квадратно-гнездовата. Най-напред тя се извършва по-лесно. Също така може да бъде извършена върху по наклонени терени. Допуснатите при нея грешки не се отразяват така лошо, както при квадратно-гнездовата сеитба, където могат да затруднят по-нататъшната обработка.

Считам, че трябва да се помисли за снабдяването на комплексните звена с повече машини. Не трябва да се смята, че само с един трактор „Беларус“ и инвентара към него може да се образува комплексно звено. Трябва да има и други машини, с които да се извършват по-голям брой работи. Много е необходимо един трактор „ДТ—20“, с което да се извършва пръскане на посевите.

Ние трябва да използваме кукурузокомбайна, който върши хубава работа. Миналата година с него се работи в нашето стопанство, но царевицата беше много изсъхнала и не се получиха добри резултати.

Голяма пречка за нашата работа е липсата на резервни части в „Материално-техническо снабдяване“. Особено голяма е нуждата от резервни части за хидравлическата система на тракторите за управление на навесните машини. Често се налага при съвсем малки повреди да изкараме хидравлика от употреба.

Ние механизаторите разполагаме с всички възможности да въведем комплексна механизация на определените ни площи. Но трябва да се следи нашата работа от страна на управителните съвети и агрономите и да ни се оказва помощ.

Георги АТАНАСОВ
от ТКЗС — Попина

Необходима е по-голяма отзивчивост

Аз съм един от най-младите механизатори. Като такъв работя от две-три години. Имах зачислен през миналата година трактор „Владимировец“. Не ме водеха за комплексно звено. Но аз засях всичката царевица и всичкия слънчоглед на нашата бригада в село Цар Асен по редово-гнездовия начин. Осемдесет процента от засетите посеви окопах с ротационна мотика. Работех винаги на големи скорости. Но не можах да окопая с култиватор всичката площ на царевицата и слънчогледа, понеже беше много, близо 4 000 дка. Наложи се да се пуснат в окопаването и дивели. Това обаче не е правилно. Трябва, която машина сее, тя и да скопава. Така се получава по-качествена обработка.

Срещам някои трудности от страна на ръководството на бригадата. Имах определен човек за сеяч, който аз подготвих много добре, но в последствие искаха да ми го вземат и да пратят на негово място друг, неопитен. Имах сериозни недоразумения по този въпрос с бригадира. Считам, че към бригадите и звената за комплексна механизация трябва да се определят постоянни хора, които да се подготвят добре и да не се подменят.

Тази година имам зачислена площ и ще работя по комплексния начин. Но помощта на управителния съвет трябва да бъде по голяма. Сега трябва да се обърне най-голямо внимание на подготвката на площите и на тяхното подравняване. Само по този начин ще може да се извърши висококачествена сеитба и да се обработи площта по комплексния начин, а ние да изпълним поетото обещание за въвеждането на пълна механизация при основните култури.

Христо РАЧЕВ
от ТКЗС — Межден

В очакване на пролетните дни

И за механизаторите от кооперативното стопанство в с. Алеково, последните дни на зимата са изпълнени с усилена подготовка за предстоящата пролетна сеитба. Под ръководството на главния инженер Нечо Панев всичката налична техника е ремонтирана. Наред с това се провежда и усилена подготовка за въвеждането на по-голяма механизация в отглеждането на културите. Изградени са три комплексни звена. Участниците в тях — механизаторите Слави Кръстев, Петър Джамбазов, Станко Янков и др. ще се грижат за качественото провеждане на всички агротехнически мероприятия върху определените им площи, без участието на друга работна ръка. Те положиха много труд и старание при ремонта на своите машини, а това е гаранция за техните бъдещи успехи.

Руси ШИМАБЕЕВ

Въпросът е поставен ребром

Ст. Димитров

Годишната отчетна сесия на Окръжния народен съвет отчете, че планът за услуги на населението през изтеклата година е изпълнен едва 76.9 на сто.

НАРОДНА ПЕСЕН

която се изпълнява от председателя на ТКЗС в с. Попина. На китара му приглася агрономът, а бригадирът на зеленчуковата градина трябва да тупа на тъпан, ама нещо много го пуши на смях, та затова си стиска носа в два пръста.

Слушайте, хора българи,
българи, турци и гърци,
какво е чудо станало
в Попина село голямо
с пустия разсад доматен
в зеленчуковата градина.

Господ си на небе стоеше,
върла ракия пиеше,
кисели чушки гризеше
и се по врата чешеше,
по врата, та зад ухото.
— Каква ли беля да сторя,
ама белица тъничка,
тъничка още хубава,
на разсеяните попинци,
дето си лошо покриват
тези безбройни парници,
парници, пълни със разсад,
със разсад дребен доматен.
Сетне си господ обърна
кратунка, пълна с ракийка,
и си на Сатана намигна,
па го и отзад подритна,
подритна още побутна,
да върви нещо да върши —
стига е вече лентяйствал,
в тези небесни чертози.
Щом няма в ада работа,
да слезе барем в Попина
да види тези парници,
дето са пак непокрити.

Па си подхвръкна Сатана
и кацна точно в Попина.
Щом видя тези парници,
толкова лошо покрити,
Сатана с пръсти пощракна,
пощръкна сетне подскокна
и ми се люто разфуча.
Донесе студ и вихрушки,
донесе мраз като огън,
дето ми всичко спърли,
опърли още изгори.
Че ми се разсад наведе,
наведе разсад, склюма,
защото беше измръзнал.
Ах, мале, мила майчице!
Де гиди зимни студове!
Де гиди грижи разсадни!

Странен диалог

Посвещава се на ръководството на ДАП — пътническа в Силистра

—Пуффф! — каза автобусът, който пътува по линията Силистра—Срацимир, на колегата си, който пътува до Бабук. — Как си със здравето?

Запитаният отговори:

— Би бииип! Караме я криво-ляво. Тръгвам, когато се случи, стигам, когато мога. Би бииип! А ти?

— Аз ли? Ких-ких... — изкашля се срацимирският автобус. — Аз я карам терсене — тръгвам, когато мога, стигам, когато се случи... Старост, братко, старост! Кокалите ми не издържат вече. Забутват ме насам-натам и докато дойде ред да замина за Срацимир, слънцето се покатерва на върха на небето.

— И при мен е така — отговори бабукският автобус. — Само, че аз, когато тръгна, чак слънцето започва да ми ръкопляска, че все пак съм тръгнал... Бииип!

Угояване

Хр. Велчев

ТКЗС — Окорш изостава в предаването на свинското месо на държавата поради голяма смъртност и малка хигиена във фермите.

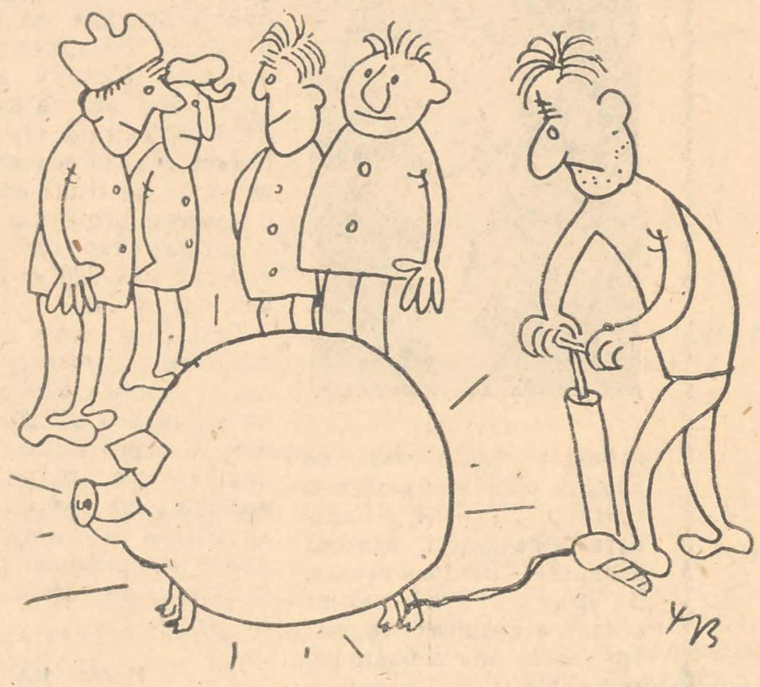

Обмяна на опит

Падението на Горчо Карагорчев — гробар.

Кой ще плаща кокошките?

Когато през есента съобщиха на Горчо Карагорчев, че ще бъде изпратен на работа в окръга, той само преглътна. Изведнаж почувствува, че нещо му приседна на гърлото, поради която причина той протегна шия — точно както правят пуйчетата, когато кълват ярма. Когато обаче му съобщиха, че ще бъде изпратен на работа в с. Гарван като гробар, той направо се разхълцука и стана нужда да вземе хапче, за да спре това проклето хълцукане. Но проклетото хълцукане не спираше и затова Горчо Карагорчев си отиде. Тоест, отиде при жена си. Когато жена му разбра защо е това хълцукане тя също се разхълцука. В това време двете деца на Горчо се връщаха от училище. Когато бяха уведомени, че татко им заминава в Гарван като гробар, те ококориха очи и също се разхълцукаха. Изобщо получи се едно хълцукане на колективна почва.

Колко време продължи тази драма, не може да се каже, защото след малко дойде кола, която отведе Горчо Карагорчев в с. Гарван, а заедно с него замина и автора на този фейлетон, и затова той — авторът, а не фейлетонът — не можа да види какво стана с хълцукащото потомство на Горчо Карагорчев.

Но той видя друго. Той видя как Горчо Карагорчев се разхълцука за втори път. А това стана, когато заместник-председателят на стопанството каза на Горчо, че ще погребва кокошки.

— Какво падение! — каза си Горчо Карагорчев, когато разбра, че ще погребва пернати гадини. Стана дума естествено за пернати, а не за рунати гадини, макар че Горчо Карагорчев разбра веднага, че в Гарван има и от вторите. И именно със съществуването на вторите той си обяснява многото работа която го погълна още от първите дни.

На Горчо Карагорчев бе поверена специална кола, тоест каручка, която се предвождаше от едно сиво, клепоухо, дръглесто, мълчаливо, тъжно и отчаяно магаре, което Горчо тутакси нарече Шопенхауер. Така че Горчо Карагорчев и Шопенхауер станаха гробари в с. Гарван. Те ежедневно пренасяха по 30 40 50, та дори и по сто кокошки. Когато те се поувеличаваха количествено, Горчо ги тъпчеше като слама, тананикайки си:

„Парати, стари канибали, танцуват танца на смъртта..."

Откъде беше научил тези човеконенавистнически канибалски песни, Горчо не можеше да си спомни, но си ги пееше, когато тъпчеше кокошките в каручката.

Пренасяше мъртви кокошки и пееше.

Пееше и пренасяше мъртви кокошки.

Горчо Карагорчев се чувствуваше много добре. Даже покани жена си за помощник с едно писмо, но тя не се съгласи.

Само едно не може да разбере Горчо — откъде извират тези кокошки. Все мрат и все има. Бяха 5 000, станаха 4000, после 3000. Един кошарник се изпразни. Всичките му обитатели бяха пренесени от Шопенхауер и опети от Горчо по отвратителен канибалски маниер.

Един ден донесоха младички мънички пернати гадинки и Горчо Карагорчев се зарадва много, защото бяха мънички, дребнички и той си представи как ще ги прехвърля в каручката без особено затруднение. Защото при възрастните кокошки Горчо чувствуваше затруднение. Те бяха големи и се пренасяха трудно в каручката. А гледачките се меняха бързо. Те идваха, поглеждаха как гинат стотици птици и си отиваха. Идваха други, после пък други и така нататък. Горчо ги смяташе все за непознати и не смееше да ги покани да му помагат, макар че те така и така не вършеха нищо, а само гледаха как измират кокошките.

Един ден, това беше в началото на януари, заместник председателят на стопанството Ангел Драганов се обади по телефона на Горчо.

— Какво има бре, Ангеле — отговори Горчо, без да влага никаква ирония в ангелското име на заместник председателя.

— Има ли там някакви яйцо?

— Яйца ли? — учуди се Горчо. — Че аз съм гробар бе. Значи аз погребвам кокошки, а не снасям яйца.

Заместник председателят се обади и затвори телефона. Любопитството на Горчо обаче надделя. Той надникна във ведомостта, която бързосменящите се гледачи все пак водеха и видя, че на първи януари например са събрани всичко 47 яйца, а на 1 февруари — 500. Кокошките, които трябваше да снесат тези бройки — така си [illegible] Горчо „бройки" — бяха 5000, макар че почти половината от тях беха измрели. А за целия месец януари тези гадинки бяха снесли всичко 4 576 розовобели яйца.

Горчо Карагорчев се почеса по врата и си каза:

— Тц-тц-тц!..

После се почеса още веднъж по врата и пак каза:

— Тц тц-тц!.. Кой ли ще плаща тези измрели птици. А кой ли може да плати неснесените яйца... Тц тц-тц..

И повтори цъкането си деветина пъти.

Николай ПЕТРОВИЧ

Ст. Димитров

Почистването на семената е в разгара си.

ПАТРИОТИЧНА ГОРДОСТ

Посвещава се на председателя на селсъвета в Зафирово Георги Проданов, който оправдава лошото състояние на площада и шосето през селото с липсата на...валяк.

Сред селото шум се вдига,
лъскат локви, калове.
Автобусът пак пристига
и шофьорът пак реве:

— Ей, зафировци нервозни,
влезте в моята кола!
В друго село ще ви возя
с път от злато и асфалт.

— Не щем злато, ни асфалти —
имаме си ний море!
Превозът ни е безплатен —
плуваме си... по корем.

Александър ПОПОВ

НОВИ ФИЛМИ В КАЛУГЕРЕНЕ

Отговорникът на подвижното кино в с. Калугерене е много оперативен киноактьор. През последните месеци е пуснал в обръщение няколко много интересни филма. Прожектира си ги ежедневно подсвирква си с уста „Тодоро ле..," и по този начин възпитава кооператорите музикално, макар че името му е Борис Терзиев Тоест, с терзийство не се занимава, а оформя филмите си с „Тодоро ле..."

Ето самите филми:

„НЕ ТЪГУВАЙ ЩЕ СЕ ВЪРНА". Този филм се прожектира в Калугерене и Подлес вече два месеца. Това е драматична и мелодраматична продукция, от която кооператорите не са чак дотам доволни, защото все пак искат да видят истинско кино, а и самия отговорник.

„ДЖИМ, УДАРИ МИ ГЕЧАТА И ЩЕ ТЕ ЗАКОЛЯ". Този филм прилича малко на ковбойски, упадъчен макар че в него няма убийства. Борис Терзиев го прожектира в края на всеки месец в Калугерене, където идва да си получава командировъчното удостоверение. Много интересна сцена от филма е сцената, когато той си слага шапката на тежка и си тръгва.

Между мъже

(Следосмомартенска)

Хр. Велчев

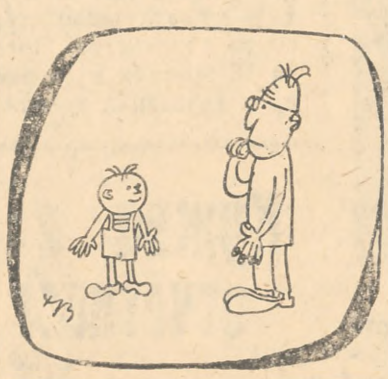

— Татко, за дръвник ли съм? Мама каза, че всички мъже, които забравят да купят подаръци на Осми март, са дръвници...

ЩО Е СВЪРШИЛА „ОСАТА"?

„НЕОБИЧАЕН КОНКУРС"

Нали си спомняте? Обявихме в брой 18 на вестника конкурс между мистификаторите в окръга за откриване собственика на една балировачна машина в землището на ТКЗС в Срацимир.

Оказа се, че сме създали излишни грижи на врачките. Председателят на ТКЗС—Срацимир др. Нешо Нешев откри и ни писа, че въпросната механизация е била зачислена на тракториста Йорго Славов Георгиев, който плеснал с ръце мелодраматично, чак когато разровил сламата и видял машинката. Едновременно с това той промълвил:

— Я гледай! Че тази антика е зачислена на мене бе!

Докога ще се чуди др. Славов, не може да се определи категорично, но управителният съвет на ТКЗС съвсем категорично решил, че чудещият се тракторист ще бъде наказан за лошо съхранение на зачисления му прикачен инвентар.

„РЕПЛИКА ПО ТЕЛЕФОНА"

Пак в същата хумористична страница на вестника бе критикувано кооперативното стопанство в с. Кайнарджа за изоставане в извозването на оборския тор. От писмото на управителния съвет на ТКЗС се изясни, че стопанството досега наистина се е бавило по въпроса за извозването на оборския тор. Но че вече няма да се извозва — е ясно, кой каквото ще да казва, защото ще извозва тор. Първи май ще бъде не само празник на труда, но и празник на извозения тор, понеже до Първи май стопанството ще изнесе 13 000 тона, по 200 250 тона на ден, вместо по 130 тона, както е по графика на Окръжния народен съвет.

Толкова!

„На кино в Паисиево"

В брой 18 също в хумористичната страница, критикувахме киноператора Мехмедали Расимов от с. Паисиево за лоши кинопрожекции. ОП „Кинефикация" в Силистра ни съобщи, че изнесеното във вестника е вярно. Мехмедали Расимов е освободен от работа

—Чок селям, Мехмедали! Тоя филм вече не се прожектира...

Фестивална

Хр. Велчев

КОНФЕРАНСИЕТО: Следва „Лудо младо" — изпълняват баба Пена и стрина Гена.

ЗРЪНЦА

Директорът смело издигаше младежите: сина си, дъщеря си и даже своя племенник.

* * *

—Началникът ме изгони от работа. Не, не, не затова че спях, а защото хърках. Това го събуждаше.

* * *

Тунеядецът не може да каже колко време не е работил. Той е загубил свидетелството си за раждане

* * *

— Скъпа Ела, аз бих искал да извървя целия си живот заедно с тебе...

—Да извървиш? Та ти имаш кола.

* * *

— Представи си какъв ужас! Вчера моят тригодишен син хвърли в печката петдесет страници от ръкописа на новия ми роман!

—Как, нима той вече чете?

ПИСМО ОТ с. ВОКИЛ

Край магазина във Вокил
лежат и гният във снега
сандъци, бурета, варели,
не зная вече откога.
И колко жалко, че не могат
като сирени да пищят,
та белким нашите другари
се сетят да ги приберат.

Ван ПЕЙ-ЧУ

(По материали на Н. М.)

ФУТБОЛ

ПРОГРАМА

ЗОНА „ДУНАВ"

МАРТ

18.	Академик — Русе	— Локомотив — Русе
18.	ДМЗ „Стомана" — Силистра	— Доростол — Силистра
18	Ст. Саров — Калипетрово	— Панайот Хитов — Тутракан
18.	Ятра — Ценово	— ДМЗ „Г. Димитров" — Русе
22.	Миньор — Сеново	— Бенковски — Исперих
22	Вихър — Завет	— Бенковски — Бяла
25.	ДМЗ „Г. Димитров" — Русе	— Вихър — Завет
	Локомотив — Русе	— Миньор — Сеново
	Ятра — Ценово	— ДМЗ „Стомана" — Силистра
	Панайот Хитов — Тутракан	— Академик — Русе
	Бенковски Бяла	— Ст. Саров — Калипетрово
28.	Бенковски—Исперих	— Доростол — Силистра

АПРИЛ

1.	Академик — Русе	— Бенковски — Бяла
	Ст. Саров — Калипетрово	— ДМЗ „Г. Димитров" — Русе
	Доростол — Силистра	— Локомотив — Русе
5.	Бенковски — Исперих	— ДМЗ „Стомана" — Силистра
	Миньор — Сеново	— Панайот Хитов — Тутракан
	Вихър — Завет	— Ятра — Ценово
8.	ДМЗ „Г. Димитров" — Русе	— Академик — Русе
	ДМЗ „Стомана" Силистра	— Вихър — Завет
	Ятра — Ценово	— Ст. Саров — Калипетрово
	Бенковски — Бяла	— Миньор — Сеново
	Панайот Хитов — Тутракан	— Доростол — Силистра
	Локомотив — Русе	— Бенковски — Исперих
14.	ДМЗ „Стомана" — Силистра	— Локомотив — Русе
15.	Академик — Русе	— Ятра — Ценово
	Доростол — Силистра	— Бенковски — Бяла
	Ст. Саров — Калипетрово	— Вихър — Завет
18.	Бенковски — Исперих	— Панайот Хитов — Тутракан
	Миньор — Сеново	— ДМЗ „Г. Димитров" — Русе
22.	ДМЗ „Стомана" — Силистра	— Ст. Саров — Калипетрово
	Ятра — Ценово	— Миньор — Сеново
	ДМЗ „Г. Димитров" — Русе	— Доростол — Силистра
	Бенковски — Бяла	— Бенковски — Исперих
	Панайот Хитов — Тутракан	— Локомотив — Русе
25.	Вихър — Завет	— Академик — Русе

ПРОГРАМА

РУСЕНСКА ЮНОШЕСКА ЗОНА

МАРТ

18.	Панайот Хитов — Тутракан	— Дунав — Русе
18.	Доростол — Силистра	— Локомотив — Русе
18	Светкавица — Търговище	— Бенковски — Бяла
22	Лудогорец — Разград	— Бенковски — Исперих
22	Стамо Костов — Попово	— Малчика — Кубрат
25.	Стамо Костов — Попово	— П. Хитов — Тутракан
25.	Бенковски — Бяла	— Доростол — Силистра
25.	Локомотив — Русе	— Дунав — Русе
29.	Малчика — Кубрат	— Лудогорец — Разград
29.	Бенковски — Исперих	— Светкавица — Търговище

АПРИЛ

1.	Панайот Хитов — Тутракан	— Локомотив — Русе
1.	Дунав — Русе	— Бенковски — Бяла
1.	Доростол — Силистра	— Бенковски — Исперих
1.	Светкавица — Търговище	— Малчика — Кубрат
5.	Лудогорец — Разград	— Ст. Костов — Попово
8.	Стамо Костов — Попово	— Светкавица — Търговище
8	Бенковски — Бяла	— Локомотив — Русе
12	Лудогорец — Разград	— П. Хитов — Тутракан
12.	Малчика — Кубрат	— Доростол Силистра
12.	Бенковски — Исперих	— Дунав — Русе
15.	Панайот Хитов — Тутракан	— Бенковски — Бяла
	Локомотив — Русе	— Бенковски — Исперих
	Дунав — Русе	— Малчика — Кубрат
	Доростол — Силистра	— Ст. Костов — Попово
	Светкавица — Търговище	— Лудогорец — Разград
22	Светкавица — Търговище	— П. Хитов — Тутракан
22	Стамо Костов — Попово	— Дунав — Русе
26.	Лудогорец — Разград	— Доростол — Силистра
26.	Малчика — Кубрат	— Локомотив — Русе
26.	Бенковски — Исперих	— Бенковски — Бяла

21 425

ДЕПОЗИТ
Библиотека

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година IX, бр. 30 (738) | Петък, 13 март 1964 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

ДОБРА ОРГАНИЗАЦИЯ, ДОБРИ РЕЗУЛТАТИ

ЖЕНКОМИСИЯТА към общинския комитет на Отечествения фронт и ръководството на потребителната кооперация в с. Ситово в началото на месец февруари взеха решение да подобрят организацията по изкупуването на яйцата от личните стопанства на кооператорите. Обявено беше съревнование между жените, за предаване на най-много яйца и се определиха награди за проявилите се.

Първият месец от съревнованието даде добри резултати. МАРИЙКА ВАСИЛЕВА от с. Искра предаде на потребителната кооперация 1 190 яйца, спечели съревнованието и получи награда един жакардов когьор. На второ място застана ВЕЛИЧКА ЙОРДАНОВА, също от Искра, като предаде 650 яйца и получи една силонова блуза награда. Третата награда — копринен плат за блуза — ЗАЙДЕ ОСМАНОВА, получила и предала 530 яйца. Общо бяха раздадени 14 награди на жени, получили повече от 450 яйца.

„Аз имам договор да предам 5 000 яйца на държавата — заяви МАРИЙКА ВАСИЛЕВА при получаване на наградата — досега съм предала 1 190 броя, но обещавам в чест на годишнината от победата на Девети септември да преизпълня договорното си задължение и да предам 6 000 бр. яйца".

Атанас ЖЕЛЕВ

ПРЕД 20-та ГОДИШНИНА НА ДЕВЕТИ СЕПТЕМВРИ

ПО-ШИРОК РАЗМАХ НА СОЦИАЛИСТИЧЕСКОТО СЪРЕВНОВАНИЕ ЗА ПО-ГОЛЕМИ ТРУДОВИ ПОБЕДИ!

Неотложни грижи за есенниците

Есенниците са култури, от които зависи решаването на зърнения проблем. Получаването на високи добиви от тях и преди всичко от пшеницата е много важна политическа и стопанска задача, свързана с осигуряването хляба на нашия народ. Силистренски окръг е един от решаващите окръзи в производството на повече пшеница за изхранване на населението в страната и затова грижите за нея трябва да отговарят на изискванията на това наше задължение. Общо в окръга са засети над 540 000 дка пшеница, от които трябва да се осигури производството на повече от 110 000 тона зърно. Получаването на това количество зърно е свързано с непрестанни грижи за тази култура.

Състоянието на пшеничените посеви не е добро. Сеитбата в окръга през миналата година се извърши при неблагоприятни условия и със семена с понижена кълняемост. Ето защо грижите през пролетта трябва да бъдат много по-големи, за да решим задачата така, както е поставена от Партията и правителството.

Първата и неотложна грижа, която стои сега пред ръководствата на кооперативните и държавните земеделски стопанства е подхранването на посевите. С това мероприятие засега се изостава. Изпуснаха се най-благоприятните дни за неговото провеждане. Правилно се решава този въпрос само в няколко ТКЗС — Бабук, Тутракан, Кайнарджа, Белица, а сериозно се подценява от ръководствата на ТКЗС — Айдемир, Ситово, Средище, Ст. Караджа, Зафирово, М. Преславец, Паисиево, Секулово, Дулово и др. Вина за това имат главно специалистите в стопанствата. Те умуваха в благоприятните зимни дни и чакаха указания. Определена вина има и Управлението на селскостопанското производство при ОНС, което предостави тази задача да се решава само от ТКЗС и се намеси твърде късно.

Проверките показаха, че въпреки недостатъчното количество торове през тази година се подхожда шаблонно при извършване на торенето. Торовете се разпределят по равно между бригадите, а не според нуждите на отделните посеви. Време е нашите специалисти да застанат на своето място като технолози на производството. Тяхното мнение трябва да се зачита и да е задължително за изпълнение от работниците в ТКЗС и ДЗС.

Не бива обаче да се счита, че задачата е напълно провалена. Все още има време да се оправят пропуските, да се използват торовете най-ефективно. При определяне на торовата норма трябва да се подхожда съвсем конкретно за всеки блок, като се има предвид състоянието на посева, сорта, предшественика, плодородието на почвата и други.

Особено внимание трябва да се обърне на подхранването на сорт „Безостая". За него трябва да се осигурят оптимални количества торове, и подхранването му да се извършва с предимство. „Безостая" е сорт с големи продуктивни възможности и при правилни грижи се отплаща добре. Това показва опита през миналата година. В ДЗС — Окорш, ТКЗС — Окорш, Секулово, Дулово, Главиница и др от него бяха получени високи добиви. На второ място вниманието трябва да се обърне към сорт „100 — 10". За него трябва да се отделят също по-големи количества торове.

Разтопилият се в последно време сняг създава условия за заблатяване на някои посеви, затова е необходимо да се вземат незабавни мерки тези площи да се отводнят, като се прокарват отточни бразди за изцеждане на водата. Липсата на снежна покривка и колебанието на температурата причини изтеглянето на известна част от посевите, затова валирането върху тези площи ще бъде задължително мероприятие и при първия благоприятен момент специалистите трябва да организират провеждането му. Върху част от посевите се налага да се извърши и брануване.

Мероприятието валиране и брануване не бива да се прилага по някаква рецепта, а конкретно, според нуждите и условията.

Не бива да отслабва и вниманието върху вредителите по пшеницата — житния бегач и житната дървеничка. Практиката ясно показа, че тези вредители са в състояние да нанесат големи загуби, ако не се вземат навреме мерки и не се поведе решителна борба за тяхното ограничаване и унищожаване. За целта трябва да се създаде добра организация, като се мобилизира сигнализаторския апарат, като се монтира правилно и навреме растително-защитната техника и се набавят необходимите препарати.

Голяма част от посевите в окръга са редки и са създадени благоприятни условия за развитие на плевелите. Това налага да се вземат мерки за борба с тях. Редица години това мероприятие се подценява и плевелите нанасят сериозни щети на производството. Наред с ръчното плевене през настоящата година широки размери трябва да вземе и химическата борба с плевелите.

От правилното и навременно извършване на горепосочените мероприятия ще зависят добивите от пшеницата през настоящата година. Затова общинските комитети на Партията, ръководствата на ТКЗС и ДЗС, общинските народни съвети, агрономите и бригадирите трябва да вземат решителни мерки за осигуряване правилно развитие на есенните посеви. Колкото по-добри са грижите за тях, толкова по-голяма е гаранцията, че ще се получат по-високи добиви и ще се разреши зърненият проблем.

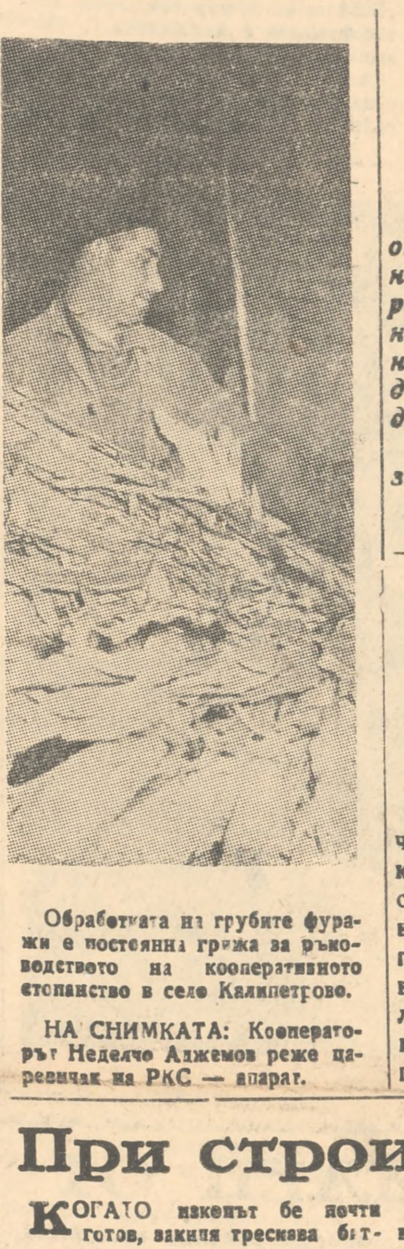

Обработката на грубите фуражи е постоянна грижа за ръководството на кооперативното стопанство в село Калипетрово.

НА СНИМКАТА: Кооператорът Неделчо Аджемов реже царевичак на РКС — апарат.

В СЕЛО ВЪРБИНО ПОДХРАНВАТ ПШЕНИЦАТА

Преди известно време кооператорите от с. Върбино проведоха бригадно събрание, на което бяха дадени обещания за преизпълнението на стопанските задачи през настоящата година.

Веднага след събранието започна усилена работа. Въпреки студовете, с общи усилия стопаните успяха да подхранят с амониева селитра 2 250 дка засяти с пшеница. Това мероприятие ще гарантира изпълнението на даденото обещание за получаване на 220 кг пшеница от декар.

Стоянка ДИМИТРОВА

Над един декар тютюневи лехи

Времето, макар че още е студено, кооператорите от село Ножарево от няколко дни насам подготвят тютюневите лехи. Миналата година те произведоха три пъти повече тютюн от запланувания. За да не останат назад и тази година, стопаните отрано започнаха направата на тютюневи лехи.

Най-голямо усърдие в работата проявяват Есма Хюсеинова, Фатме Мехмедова, Ариф Салимов и други.

Досега в стопанството са направени над един декар тютюневи лехи.

Реджеб ЕБАЗЕРОВ

При строителите на „Лилия"

КОГАТО изкопът бе почти готов, закипя трескава битка, — но сега със студената стомана и бетона. Наведен над чертежите, бригадирът Ради Пенчев обмисля всяка подробност, разпределя по широкия фронт своите 36 другари, въоръжени с лопати, тесли и триони. С дружни усилия те ще издигнат най-голямата сграда в Силистра, която ще има 48 апартамента и 6 големи магазина.

Обект „Лилия" — така нарекоха строителите новия обект на ул. „Георги Димитров" в Силистра. Може би те са намерили най-правилното название на бъдещата красива сграда. Та една ли белокаменна „лилия" разцъфна на мястото на старите изгнили от десетилетията сгради.

Мразовитите януарски дни сковават земята, пронизват с ледените си стрели дори дебелите ватенки. Ръцете премръзнали до болка стискат студената стоманена арматура, а тя се прегъва и ляга покорно в бетона, за да се слее с него и образува здравите дебели основи. Така строителите на „Лилия" побеждават природата, а понякога и себе си, когато трудностите изчерпват и последните сили. В горещите им сърца се стопиха и най-мразовитите дни, а „Лилия" расте, за да разцъфне в топлите летни дни.

Последните дни на месец януари строителите изпратиха с гордо издигнати чела. Планът за месеца бе изпълнен 106 на сто. Победата вля нови сили, пред които отстъпи и студът на февруари. Върху бетонните основи нестихващо се понесе тракането на десетките тесли, съска на трионите, миризмата на влажните дъски, от които се изковават дървените кофражи. Дъска до дъска, греда до греда — създава се чудната плетеница на скелите.

Голяма човешка любов се чете в очите на опитните строители Иван Илиев и Атанас Аджемов, когато понякога за минутка вдигнат поглед, за да се полюбуват на упорития труд на другарите си. Те са най-добрите съветници на бригадира — заедно обмислят и решават задачите за утрешния ден. Все още тухлите не са влезли в боя, но на сръчните зидари Коста Атанасов и Тодор Русев това не пречи. Заедно с кофражистите Димитър Ангелов и Йордан Йорданов да коват дървените скели, да подготвят всичко за отливането на първата бетонна плоча.

Без да прекъсне нито ден работата на обекта, измина и месец февруари. Упоритостта донесе на строителите нови по-големи успехи. Планът за месеца е изпълнен 127 на сто, а в началото на месец март те се [illegible] и е изпълнение на плана за второто тримесечие.

Голямата победа ги накара да поемат ново задължение — до края на месец март да усвоят допълнително не по-малко от 6000 лева, предсрочно да отворят фронт на зидарите, а когато бетонната плоча се излее, да поемат построяването на обекта по твърда договорна стойност.

Предсрочно и качествено да построят новата „Лилия" — такъв [illegible] хората от бригадата на Ради Пенчев по случай Двадесетгодишнината от социалистическата революция у нас.

Румен ПЕЕВ

Предадоха 84 000 яйца повече

„Всичко трябва да бъде строго определено и съобразено с научните изисквания. Не може да няма резултати, когато се работи по дадени научни указания" — така разсъждаваха ръководителите на ТКЗС в село Средище в края на миналата година, когато обмисляха как да увеличат яйцедобива в стопанството. Тогава още зоотехникът Славчо Ненов изработи дажбена таблица за разхода на фуражите при изхранването на кокошките — носачки през януари, февруари и март.

Още в началото на тази година дажбената таблица стана закон в работата на гледачите. И ето резултатите. За януари и февруари птицегледачите трябваше да получат по план 37 000 яйца, като на държавата се предвиждаше да предадат 32 000 яйца, а получиха 117 000 яйца и предадоха на държавата 116 000. Всичко това стана благодарение на амбицията на гледачите да увеличават непрекъснато количеството на получените яйца.

„Днес яйцата са повече от вчера" — тази констатация разтуптява сърцата на гледачите, прави техния сън лек и сладък. Животновъдите от птицефермата са радостни. Те най-стриктно изпълняват съветите на специалистите, а това най-много им помага да имат висока носливост от кокошките.

Венко ДАКОВ

Хора от челните редици

Орденоносецът

„**ЛЮБОВТА** ми към машините се роди още в детските години, изживяни в мрачното минало. Тогава, когато радостта не спохождаше всеки дом, когато мечтите гаснеха сред селската кал. А сега, повярвайте ми, с нищо не бих заменил своя трактор".

В тези прости думи на механизатора Кирил Обретенов от с. Бабук се крие голямата му любов към стоманеното сърце на машината, непреклонността пред трудностите по пътя към трудовата слава...

Кирил Обретенов е един от шестимата механизатори, отправили призив към своите колеги и управителните съвети на ТКЗС в окръга за най-широко внедряване на комплексната механизация.

Когато над родината се развя победното знаме на свободата и по коравата гръд на земята се понесе песента на тракторите, Кирил бе още юноша. В малкото сърце на селския момък още тогава се бе свила голямата любов към машините. Не веднаж примамен от миризмата на бензина, жадно, с часове унесен Кирил слушаше песента на мотора и без да вижда своето светло бъдеще, до болка завиждаше на онези, които стояха зад кормилото, махаха с ръка за поздрав и понесени потъваха някъде далеч зад хоризонта.

Любовта си към машините Кирил с нищо не може да замени. Затова когато реши да отиде на работа в машинно-тракторната станция в Силистра, не се поколеба. Единствената мисъл, която го вълнуваше, бе дали ще го приемат. В молбата си тогава той молеше да го вземат поне за прикачник. Разбрало голямото му желание, ръководството не му отказа. Първият успех по трудния път разпали в Кирил още по-силно голямата любов за знания. Скоро ръководството на станцията реши да го изпрати на курсове за трактористи в гр. Ямбол. Завършил успешно, Кирил се върна отново в станцията. Заредиха се дни и нощи на упорита работа по кооперативните поля. Така изминаха 12 години. Понесен върху стоманената гръд на трактор „ДТ—54", машината и човекът станаха неразделни, верни на своите цели. С радост си спомня Кирил как през последните 4 години можа да работи без основен ремонт, да извърши над 160 000 декара мека оран и направи икономия от над 10 тона гориво.

Когато преди повече от две години стопанството закупи машините и стана техен собственик, с тях в кооператива дойде и Кирил. Тук опитният механизатор заработи с трактор „Беларус". С пламъка на неугасимата упоритост Кирил поведе борба за качествена и навременна полска работа. Изминалото време в кооператива не е дълго, но то е достатъчно, за да се види трудолюбието, да се спечели любовта и уважението на всички.

За близо 14 години непрекъсната работа като механизатор Кирил е внедрил не една новост в културата на нашето земеделие. Лани той се зае да обработва по комплексния начин голяма част от царевицата и слънчогледа на стопанството. След като засея слънчогледа с навесна сеялка, Кирил го окопа 3 пъти с ротационна мотика. Освен това окопа и засятата царевица. Така слънчогледа можа да се отгледа, без да се използва ръчен труд. Машинната обработка на двете култури донесе за стопанството големи икономии от труд и спомогна за ниската себестойност на получената продукция.

Тази година опитният механизатор ще обработва повече от 2 000 декара основни култури при пълна комплексна механизация.

Трудовият героизъм донесе за Кирил не само уважението на хората. През миналата година върху гърдите му блесна сребърният орден на труда. Радост и заможен живот изпълват новия му дом. Музика и детски смях огласят подредените стаи. Само за миналата година Кирил сам получи 1 700 лева.

Когато грейне топлото слънце и стоманеното сърце спре, за да си почине, Кирил яхва своя мотоциклет — вихрогон, озарен от радостна усмивка, дълго се носи сред избуялите кооперативни блокове, за да погледа плода на своя труд.

Така Кирил Обретенов превърна мечтите в действителност, целите в дела и уверено крачи към още по-голяма трудова слава.

Иван НИКОЛОВ

Съзнателната работа гарантира успеха

Комплексната Бригада в с. Ножарево първа в района взе за отглеждане малки пилета. Предварителната подготовка даде възможност още през първите дни работата да бъде подета добре. Помещенията бяха добре почистени и измазани.

Първата партида от 3 500 пиленца растат вече под непрестанните грижи на гледачките Зюмбюл Наимова и Сале Хълмиева. Редовната храна, липсата на влага и спазването на всички зооизисквания дават вече своя положителен ефект. Смъртността е съвсем малка, а общото телесно състояние на пиленцата — добро.

Реджеб ЕБАЗЕРОВ

Старши-трактористът Димитър Тодоров и кооператорите Стоян Балканджиев, Иван Узунов и Тодор Иванов от ТКЗС — Попина торят овощната градина. Дневно те извозват по 20 тона угнил оборски тор.

Снимка: Стоян ТОДОРОВ

Из живота на комсомолските дружества

Когато се работи с младежки жар...

САМО преди една година комсомолската организация от село Каменци беше на едно от последните места в района на общинския комитет на ДКМС с. Средище. Организацията живееше зимничен живот, не се провеждаха редовно организационните и просветните събрания, трудно се придвижваха стопанските задачи сред младежта. Ето защо миналата година на годишното отчетно-изборно събрание на организацията част от членовете на дружествения комитет бяха подменени, а за секретар по предложение на партийното бюро, беше избран младия комунист Никола Качевелов.

Първата работа на новото ръководство беше да издигне авторитета на организацията, а за това беше необходимо преди всичко да се затегне дисциплината, редовно да се провеждат организационните и просветни събрания. За да се осигури присъствието на младежите на проведените събрания, членовете на дружествения комитет предварително се срещаха с младежите, обясняваха им въпросите, които ще се поставят на разглеждане, търсеха път към сърцето на всеки младеж. Но само със събранията не можеше да се разреши въпросът. Необходимо беше да се разгръща художествената самодейност, да се повиши трудовата активност на младежите да се създаде интересен живот в организацията. По всички тези въпроси дружествения комитет набеляза мероприятия и заработи активно. Резултатите не закъсняха. Макар че от избирането на новото ръководство е минала едва една година, сега може смело да се каже, че голяма част от миналогодишните недостатъци са преодоляни и младежите от Каменци отново заеха своето подобаващо място в района. Сега по поръчение на своята организация, те най-активно се включват при изпълнението на стопанските задачи. Така например в началото на тази година изнасянето на оборска тор се пое от комсомола и само за един месец младежите извозиха над 280 тона оборска тор на полето. И през най трудните и студени зимни дни комсомолците Трифон Грозев, Иван Хърватев, Иван Атанасов и др, а заедно с тях и секретаря на дружествения комитет Никола Качевелов не спряха работата.

Сега, пред Втория републикански фестивал на младежта, комсомолците от селото се готвят активно за да се представят достойно на предстоящите зонални и окръжни прегледи. Редовно репетират във вокалната група: Кера Димчева, Мария Димитрова, Тонка Елева, Гинка Драгоева и др. С успех бе представена пиесата: „Килия № 26“.

Голяма част от трудностите в работата с младежите са вече преодолени. Сега вече младежите изпълняват всички поръчения на организацията, поставени задачи от секретаря на същата, този млад, сияжен и енергичен младеж с буйна черна коса, който винаги е сред своите другари.

Пред 20-годишнината на Девети септември, комсомолците ще нанижат нов венец от трудови дела, а там на полето в трудовото ежедневие на младежкото звено ще екне песента за младост и щастие, за организирания комсомолски живот.

Викентий ДУКАНОВ

АКТИВЕН, ЛЕНИНСКИ ПОДХОД КЪМ НАЙ-МАСОВОТО ИЗКУСТВО

Киното е най-действеното и най-масовото изкуство. То все по-дълбоко навлиза в живота на нашия народ, все по-активна става ролята му в културната революция у нас, получила решителен тласък с решенията на Осмия конгрес на БКП и речите на другаря Тодор Живков по въпросите за борбата против буржоазното влияние в изкуството. Сега киното е едно от най-изпитаните оръжия за формиране духовния облик на новия човек — строителя на комунизма.

Нашият филмов фонд създава възможност за огромна възпитателна работа. И тази възможност бе използувана добре от доста наши киноработници. Натрупан е вече значителен опит. В тяхната ежедневна културно-масова работа с филмите се прилагат най-разнообразни форми: тематични кинопоказа, киноекскурзии, кинолектории, обсъждания на филми, конференции със зрителите и много др. През 1963 година в окръга ни са организирани 601 обсъждания на филми с 46 277 зрители, 67 тематични кинопоказа. Между тях особено сполучливи с въздействието си върху зрителите бяха кинопоказите „Борбата на българския народ против фашизма и капитализма“, „Бележити ръководители на БКП“, „Октомврийската революция в съветския филм“ и др. 109 кинолектории събраха в продължение на една година повече от 18 000 любители на седмото изкуство. В 88 срещи със зрителите нашите киноработници обсъждаха работата и репертоарния план на кината, постигайки по този начин активна намеса на обществеността в подобряване на кинообслужването.

Наред с всички тези мероприятия през 1963 година нашите киноработници проведоха Седмица на румънския и на немския филм, Празник на съветския филм в чест на годишнината от Великата октомврийска социалистическа революция, Месец на българския филм. С успех бе организиран и проведен фестивал на научно-популярните филми със селскостопанска тематика, който изигра положителна роля за повишаване агротехническите знания на селскостопанските труженици, за разпространяване на челния опит.

По тези големи задачи най-добре работи киното в село Окорш с ръководител Махмуд Садъков. То стана първенец на окръга по културно-масовата работа с филмите и зае трето място в републиканския преглед за най-добро кино. Добре работила и кината в Айдемир, Тутракан, Дулово.

Широката културно-масова работа с филмите подпомогна сериозно идеологическата работа на нашата Партия, разшири политическите, професионалните и естетическите знания на трудещите се, спомогна за оформянето на здрави естетически вкусове у тях.

Обаче една немалка част от кината в нашия окръг не изпълнява и не изпълняват добре своя дълг в това отношение. Културно-масовата работа с филмите в селата Главиница, Попина, Зафирово, Бабук, Добротица и др. както и цялостната работа на подвижните кина, е съвсем слаба. Те не търсят съдействието и помощта на партийните комитети, на Комсомола и Отечествения фронт, за да организират обсъждания на филми, тематични кинопоказа, лектории и др. Задоволяват се само с някои мероприятия сред учениците. А това означава, че една част от нашите кина не съдействуват добре за комунистическото възпитание на младежта, не подпомагат сериозно идеологическата работа на Партията.

В навечерието на 20-годишнината на социалистическата революция в България тези слабости трябва да се избегнат, киноработниците от всички села на окръга трябва да се активизират. В разнообразния план на ОП „Кинефикация“ за тази година са предвидени много културно-масови мероприятия — фестивали, празници и седмици на филмите, тематични кинопоказа и много други. Те могат да се осъществят само ако на практика киноработниците в нашия окръг покажат правилен ленински подход към задачите на киното — най-действеното, най-могъщото изкуство на съвременността. Пред славната двадесетгодишнина това става вече повече от служебно задължение. То се превръща в граждански патриотичен дълг пред многобройните любители на голямото социалистическо изкуство.

Александър ЖЕЧЕВ

НА ДВИЖЕНИЕТО ЗА КОМУНИСТИЧЕСКИ ТРУД НА СЕЛО — ЗЕЛЕНА УЛИЦА

ДВИЖЕНИЕТО за комунистически труд е нова, по-висша форма на социалистическото съревнование, което се роди в нашата страна по примера на Съветския съюз, при изпълнение историческите решения на Осмия конгрес на Партията. Неговият девиз „Да се учим, да работим и живеем по комунистически“ с всяка изминатата година завладява умовете и сърцата на хиляди трудещи се у нас, В нашият окръг значителен размах получи движението в промишлеността. Тук през 1963 година за завоюване на това високо звание се бореха 188 бригади с 3 621 участника, което представлява около 60 на сто от общия брой на работниците. Званието завоюваха 51 колектива с 1 269 участника.

Хубави наченки имаше и в селското стопанство. През 1963 година 17 полевъдни звена и 14 ферми от окръга се включиха в борбата за спечелване на това звание. Добри успехи постигнаха в това отношение колективите на кравефермата и птицефермата от с. Прохлада с бригадир Петко Петков. Тук доячите обещаха да надоят над плана 5 000 литра мляко, а надоиха 36 000 литра. Себестойността на литър мляко снижиха вместо на 0,12 на 0,10 лв. Птицегледачите при обещание да получат от кокошка-носачка по 120 яйца, получиха по 123, като снижиха себестойността на 0,03 лв на вместо 0,05, както бяха обещали. Освен това тук колективите редовно изпълняваха и другите задължения като посещения на кино, четене и обсъждане на книги, честване на рождените дни, другарска взаимопомощ по между си и др.

Тези резултати в посочените ферми бяха постигнати поради това, че общинския партиен комитет от Секулово правилно оцени голямото значение на това движение, отблизо следеше работата на тези колективи, и помагаше за своевременното отстраняване на слабостите и преодоляване на трудностите. Ето защо през годината колективите на двете ферми бяха удостоени с това високо звание.

Не така обаче постъпиха общинските партийни комитети в Айдемир, Кайнарджа, Калипетрово, Окорш, Сребърна, Главиница и др., където движението „за комунистически труд“ беше подценено и голяма част от колективите приели условията за спечелване това звание отпаднаха като такива. Колективът на кравефермата от с. Айдемир години наред се нарежда на едно от първите места по изпълнение плановете и обещанията от млеконадоя. Тук редовно се провеждат дните на животновъда, четат се вестници и списания, изучава се челния опит на първенците и др. С малко помощ от страна на общинския партиен комитет и първичната партийна организация, този колектив има условия и възможности да се бори и спечели званието „ферма за комунистически труд“. У отговорните другари от селото обаче съществува известно неверие в силите на колектива.

Подценяване и неверие по този въпрос има и в други добри стопанства от окръга като Дулово, Калипетрово, Ситово и др., където все още се мисли, че в селското стопанство няма условия и възможности за разгръщане на това движение, което е неправилно. Защото ако партийният комитет правилно оцени важността на това движение и се заеме отблизо с неговото ръководство, такива колективи, които имат всички условия и възможности да се включат и спечелят това звание ще се намерят. Но не само това е бедата. Бедата е там, че някой общински и градски партийни комитети не се интересуват от работата и не оказват помощ и на ония колективи, които вече са се включили в движението и се борят за спечелване на това звание. Иначе как да си обясним факта, че от 17 полевъдни звена и 14 ферми, които миналата година се бореха за това звание, само 2 ферми от Прохлада и 1 звено от Брадвари бяха удостоени? С какво ако не с подценяване да се обясни факта, че общинският партиен комитет от с. Окорш, миналата година нито веднъж не се е занимал с работата на колектива на кравефермата от село Вокил, който в началото на годината прие условията да се бори за званието „ферма за комунистически труд“, но на края отпадна?

За да се отстранят тия недостатъци от миналата година е необходимо, общинските и градски комитети да ликвидират с това подценяване, да огледат условията и възможностите на всяка ферма, звено или трактерна бригада и широко да популяризират и разгръщат сред тях това движение. Това с още по голяма сила се налага тази година, когато в чест на предстоящето честване на двадесетгодишнината от Деветосептемврийското въстание целия наш трудов народ се вдига на благородно социалистическо съревнование за изпълнението и преизпълнението на плановете и дадените пред Партията обещания.

Кольо ВЪРБЕВ

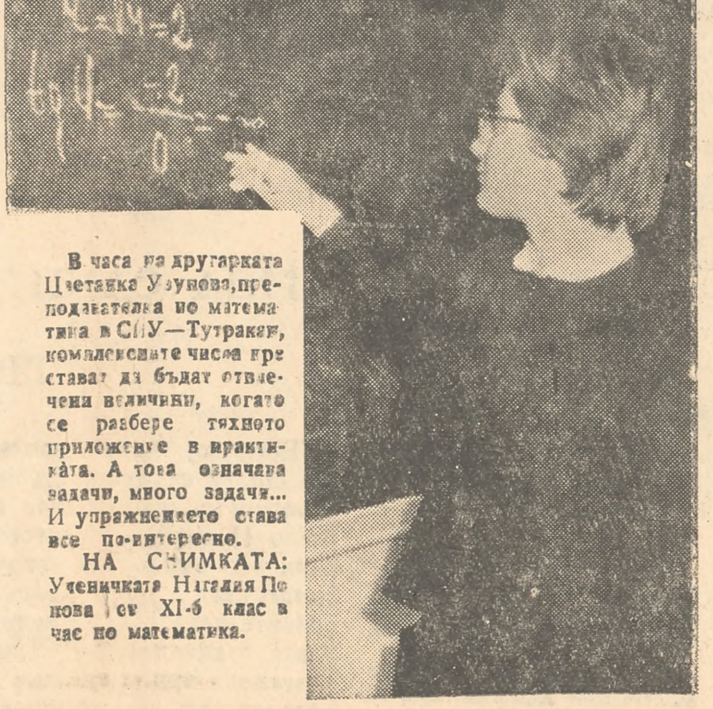

В часа на другарката Цветанка Узунова, преподавателка по математика в СПУ—Тутракан, комплексните числа престават да бъдат отвлечени величини, когато се разбере тяхното приложение в практиката. А това означава задачи, много задачи... И упражнението става все по-интересно.

НА СНИМКАТА: Ученичката Наталия Попова от XI-б клас в час по математика.

За да светне час по-скоро селото

Тази година кооператорите от село Колобър ще имат още една голяма придобивка. От събрани средства по самооблагането и с помощта на държавата селото ще се електрифицира. За да може тая задача да се разреши час по-скоро, тези дни в селото кипи усилен труд.

Още през месец февруари техниците дойдоха и набиха колчетата, където трябваше да се изкопаят дупките за електрическите стълбове. На поканата на пълномощника и главния бригадир да се проведе трудов ден, се явиха всички мъже от селото и само за един ден бяха изкопани всичките необходими 149 дупки.

За да може да се осигури нормално движение на автомобилите при навозването на стълбовете, необходимо беше да се поправи пътя. За това се организира пак трудов ден. Явиха се над 120 кооператори. Пътят се поправи и сега продължава возитбата на стълбовете.

Иван ЧИНКОВ

ПО-СИЛЕН ОТ ТРУДНОСТИТЕ

ДРУГАРИТЕ му го наобиколиха с несдържани възгласи.

— Разправяй, как мина изпита?

— Добре — засмя се Господин.

— И по петте предмета ли издържа? — учуди се Жеко.

— Всичките — рече Господин и по лицето му премина радостно усещане. — И ти трябва да се запишеш да учиш, Жеко! — посъветва го той.

Още тази година — съгласи се с него Жеко и запита: — Много ли е трудно?

— И трудно, и славно! — каза уверено Господин — Иска се и упоритост, и постоянство!

Още като ученик в училището по дървообработване в град Силистра Господин Назлиев реши да продължи образованието си, Първите успехи в предприятието където той постъпи на работа, и после редовното му излъчване за ударник и най-добър в професията си, му вдъхваха кураж. Тогава Господин си каза: „Войниклъка изкарах, имам нужния стаж, ще записвам, докато не съм отвикнал да чета!“ Но оказа се, че е отвикнал. Пет-шест години бяха се изминали, откакто Господин се беше разделил с учебниците и не беше похващал книга. По специалните предмети му вървеше по-добре, но по общообразователните? . . . Ето къде трябваше да насочи вниманието и упоритостта си. А затова му помагаше Стойка, жена му, която наскоро беше преминала през същото изпитание във вечерната гимназия. Като го видеше как се измъчва над теоремите или с учебника по литература, тя отиваше до него, показваше му, съветваше го. Жена, но намираше морални сили да го подкрепи. И Господин наблягаше, често заспиваше по-късно, но смело навлизаше в тайните на науката и я превземаше.

Няколко дни след завръщането му, при него дойде началникът на участъка и му съобщи, че трябва да приеме шлайфмашина. Господин тъкмо байцваше една дървесна плоскост. Изкара я и тръгна след началника си малко тромаво. „Дали ще му се подчини машината?“ — мислеше си той. Трябва да му се подчини: нали само преди няколко седмици положи изпит и по машинознание!

Този ден донесе голяма радост на Господин. Шлайфът бръмчеше послушно, усетил до себе си знаещ човек.

В края на смяната, когато и синиите му дочени дрехи, и книжното кепе на главата му, и миглите му бяха побелели от дървесното брашно, при него дойдоха приятелите му Георги и Жеко.

— Слушай, Господине, ние наистина решихме да се запишем да учим задочно в „твоя техникум“.

Господин не можа да скрие радостта си. С щастлива усмивка той ги поведе след себе си, да напишат молби до техникума.

Господин крачи бързо към своя дом. Беше на заседание на дружествения комитет на ДКМС, а е запланувал тази вечер да си направи пултче за чертаенето. На масата е неудобно. Чертежите от ден на ден стават все по-трудни. Все по мъчни стават и изпитите, но желанието на Господин Назлиев да стане среден техник в ДИП „Липа“, е по-силно от трудностите. Нали затова е член на градския комитет на ДКМС, за да дава пример на другите както в труда, така и в учението. И той го дава! Комсомолецът Господин Назлиев заслужи доверието на партийната организация и комсомолското дружество в предприятието.

Катя УЗУНОВА

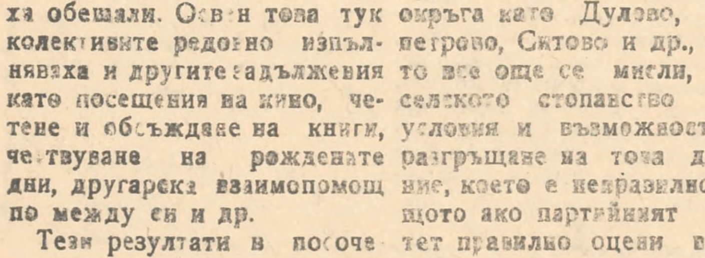

Н. АСАНОВ
Ю. СТУРИТИС
Роман
НАПИСАН ПО СЛЕДИТЕ НА ДЕЙСТВИТЕЛНИ СЪБИТИЯ.

37

— Съгласен съм, — заговори Густав на латвийски. — А какво, собствено, има напред, по пътя за Рига?

— Река Вента. А по-нататък — прям път, за Рига.

— Каква река Вента? Аз видях на картата: ручей.

— През лятото — да, но не през пролетта. Впрочем, аз мисля, че стопаните ще намерят начин да ни прехвърлят през тази река. Щом вече се прехвърлихме през морето... Е, аз тръгвам — прекъсна той своите спомени.

Густав седна на куфара, наблюдавайки след Петерсон.

Петерсон приближи до хутора и внимателно надникна в прозореца.

Всичко беше тихо в дома, но Петерсон безпогрешно чувствуваше движение. Даже му се стори, че в съседния прозорец мръдна завеската, сякаш някой, скрил се зад нея, се опитваше да разгледа човека, разтревожил домашния покой. Той малко се отстрани от прозореца, за да не го види оня, който го наблюдава.

Но ето щракна ключалката вътре в къщата, заскърца подът в антрето. Сипкав от съня или от страх глас неразбираемо запита:

— Кой ви трябва?

— Нужно ми е да поговоря с Курсис...

— С Куркис? — чудно запита гласът.

— Да, да, именно с Курсис.

След пауза човекът заговори с треперящ глас ответната фраза на паролата:

— Курсис преди два дни замина в Рига и ще бъде чак утре...

— А на мене каза, че ще бъде у дома днес рано сутринта, — отговори с уговорените думи Петерсон.

Вратата едва се поотвори — толкова, колкото да се пъхне дългият нос на стопанина и се килна кичур червеникава, като пламък, коса. Но Петерсон вече пъхна крак в отвора. И стопанинът, като огледа пришелеца с явно задгранично облекло, сякаш се успокои, но заговори с предпазливост.

— В дома не влизайте: опасно е.

— А къде ще се устроя?

— Отворете плевнята, вляво, под сеното има вход за скривалище. Почакайте там. Аз ще известя тоя, който ви чака. Вие сам ли сте?

— Двама сме. Но вие покажете скривалището.

— Почакайте, ще се облека.

Той се върна много бързо. Петерсон се огледа, за да сигнализира на Густав: „Всичко е в ред!“ — и видя, че Густав, поставил раницата на рамо и взел в лявата ръка куфара, отива от хутора в гората...

Петерсон не можа да разбере, какво е изплашило този човек. Той притича до еловото насаждение, но пътят беше пуст. Тогава завика с приглушен глас:

— Густав, Густав, къде отивате?

Оня отиваше все по-нататък и изчезна в елите.

Петерсон внезапно с мъка помисли, че не може да разбере нищо от мислите на своите господари. Той бавно отиде до оставените вещи. Стопанинът, настръхнал от студ, го чакаше, без да издава с нещо своите мисли. Петерсон довлече раницата и куфара. Стопанинът го заведе в плевнята, показа му входа и чак тогава каза:

— В случай на нещо, вие не сте били при мене, не сте ме виждали, просто сте се отбили от пътя, когато сте се уморили...

— Добре — съгласи се Петерсон.

Той се мушна във входа, чу как стопанинът взе наръч сено, после го хвърли на кравата, зад стената се чуваше треперящият му глас, но той правеше всичко по навик правилно. В скривалището беше доста сухо и почти топло. Петерсон даже се събу, обу сухи чорапи и не забеляза как го притисна сънят.

Когато се събуди, дъската, прикриваща входа, беше едва поместена, слънчевият лъч, промъкнал се в плевнята, позлатяваше пръстената стена на скривалището. Петерсон погледна от входа и видя чинии с храна, покрити с чиста кърпа. Той се усмихна: в този подземен затвор все пак хранят!

Стопанина той видя чак късно през нощта. Оня отново му донесе храна, постави газен, чието натрит фенер, приседна край дупката и обяви:

— Вечеряйте по-скоро. Будрис ще ви чака на края на гората в дванадесет през нощта, а сега е вече единадесет

— Как ще го намеря в такава тъмнина? — недоверчиво запита Петерсон.

— От плевнята ще тръгнете направо към гората. Той ще погука като букал. Ако се върнете обратно за вещите или още да поживеете тук, вратата на плевнята ще бъде отключена. . .— и с тези думи си отиде, сякаш му беше дотегнало да съветва безумен човек.

В дванадесет без пет минути Петерсон предпазливо погледна зад вратата. Нощта пак беше мрачна. Петерсон бързо, без да гледа пътя, пробяга откритото пространство между плевнята и гората и се спря сред също такива дребни ели, в каквито сутринта изчезна Густав.

На около двеста метра в страни, по шосето, премина автомобил с ярки фарове, и макар светлината на фаровете да не бе насочена към гората, Петерсон приседна, като че ли можеха да го видят в този непрогледен мрак от пътя, където весело и трудолюбиво бръмчеше моторът.

Петерсон направи първите няколко крачки безмълвно. И веднага чу доброжелателно повикване:

— Елате тука!

Той инстинктивно отскочи и се долепи до земята, както го учеха в школата. На фона на посветлото небе той видя спокойно седящ човек. Човекът се понадигна, светна с фенерче и Петерсон, без да изважда ръка от джоба, тръгна към него.

—Вие търсехте Будрис нали? — спокойно се осведоми човекът и посвети с фенерчето към краката си: там имате пън, сякаш нарочно приготвен за тази нощна беседа.

—Аз исках да поговоря с Курсис! — с ударение каза Петерсон.

—Курсис преди два дни замина в Рига и ще се върне чак утре. . .

—А на мене каза, че ще бъде днес рано сутринта.

—Така, паролата е правилна. Може би, ще преминем към работа? —спокойно каза седящият.

—Да, — тихо, сякаш някой може да подслушва, отговори Петерсон.

—Отгъде идвате? — запита Будрис.

—От другата страна. Петерсон неопределено махна с ръка.

—Позволете! —Будрис, вижда се, се разсърди, гласът му стана мрачен. — Аз не ви разбирам, как така — от другата страна?

—Англичаните ни дадоха вашите координати и паролата за свръзка. Ние слязохме вчера, —виновно обясни Петерсон.

—Кои сте това „ние“?

—Трима латвийци и един естонец.

—Но къде са другите?

—Двама заминаха за Рига. Естонецът трябваше заедно с мен да постъпи на ваше разпореждане, но неизвестно защо се побоя да се яви в посочения ни хутор и вчера се отдели от мене и замина.

—Да, глупаво! — рязко каза Будрис.— Сега ми е ясно, защо на шосето срещнах граничари. —Той помълча. — Какво смятате да правите?

—Дойдох тук специално да се срещна с вас и за координиране на дейността. . .

Петерсон се канеше веднага да поласкае неизвестния Будрис, но не можа да разбере подействува ли неговото ласкателство.

Будрис, като помълча, каза:

(Следва)

80 рационализаторски предложения за два месеца

СЪЗДАВАНЕТО на ДМЗ „Стомана“ в машиностроителен завод от републиканско значение постави пред колектива за разрешение редица задачи от технически, организационен и производствен характер. В процеса на изпълнението им се срещна не една трудност. Налага се да се измени технологията на редица производства, да се усъвършенствува въоръжеността на труда, да се правят икономии на средства и материали и т. н. В помощ на заводското ръководство се притекоха над 120 рационализатори, които със своето умение, знания и дръзновени търсения придвижват техническия прогрес напред.

През миналата година въпросите на рационализаторското движение не бяха поставени на здрава основа. Ръководството му се осъществяваше от служители, които имат друга пряка работа и с движението се занимават, когато имат „свободно време“. Сега работата се измени коренно. Административното ръководство отдели специален човек, който да оглавява рационализаторското движение. Той получава предложенията, извършва необходимите проучвания върху тях и ги предлага за одобрение и експериментиране. Съставен се вътрешнозаводски правилник за реда на приемането и решаването на предложенията, който бе разгледан пред работниците и техническите кадри. Ръководството през тая година оцени ролята на материалния стимул и обяви вътрешен конкурс. Така цех, който постигне годишна икономия над 100 000 лева, в резултат на рационализаторски предложения получава 600 лева премия. Комплексни рационализаторски бригади, реализирали икономия 75, 60 и 40 хиляди лева ще, получат съответно награди от по 1 500, 1 300 и 1 000 лева. За индивидуални предложения с икономически ефект от 5 до 100 хиляди лева се предвиждат награди от 1 500-2 000 лева, вноска за строеж на апартамент, мотор „Балкан“, телевизор и хладилник „Мраз“.

Разяснителната работа и грижите към рационализаторското движение доведоха до рязко увеличение на предложенията. Докато през първите два месеца на миналата година са постъпили 28 рационализации, то тази година за същия период са подадени 80 предложения. Особено радостно е, че в движението участвуват вече и жени. Така например Мария Дворникова има вече 8 рационализации. Интерес представлява предложението ѝ за изменение конструкцията на тротоарните кранове. Интересно е и колективното предложение на Велико Монговор, Христо Станчев и Димитър Иванов за направата на нови крайни изключватели на телферите, с икономически ефект 880 лева годишно.

Съгласно тематичния план, до края на годината трябва да постъпят 160 рационализаторски предложения, от които 80 да се внедрят в производството, с общ икономически ефект 80 000 лева. Досегашната работа и набелязаните мероприятия са убедителни показатели, че рационализаторите от ДМЗ „Стомана“ ще изпълнят тази задача с чест.

Иван ПЕЙЧЕВ

По-голямо внимание на охраната на труда!

Яким ПЕТКОВ

завеждащ отдел „Промишлено-строителен“ при ОК на БКП

ПАРТИЯТА и правителството винаги са посочвали, че борбата за ускорено икономическо развитие, за разкриване и използване на вътрешните резерви в никой случай не бива да се откъсва от грижите за човека, от задълженията на ръководствата на предприятията да създават хигиенични и безопасни условия на труда за работниците.

Проведената неотдавна основна проверка на охраната на труда показа, че общо в окръга и в редица предприятия условията на труда са подобрени — заболеваемостта, трудовите злополуки и извънредния труд са намалели в сравнение със същия период на миналите години. Там, където административните, профсъюзните и партийните ръководства са се обърнали с лице към тези въпроси и са изпълнили задълженията си по трудово-колективните договори, са настъпили чувствителни подобрения. За пример може да се посочи ДИП „Дунав“ — Силистра. Заболеваемостта през 1963 година в това предприятие е намалена два пъти в сравнение с миналите години и не е допусната нито една трудова злополука. Затова то се сочи за пример в страната. На 20 март Комитетът по хранителната промишленост и Централният комитет на профсъюза на работниците от леката и хранителната промишленост организират в ДИП „Дунав“ национално съвещание по охраната на труда в маслодобивните предприятия.

В промкомбинат „Електрометал“ трудовите злополуки и заболеваемостта са намалели, в резултат на цялостно проведените мероприятия и най-вече на проведената разяснителна работа сред работниците. По инициатива на профкомитета и административното ръководство, при всяка злополука, или заболеваемост се извършва разясняване на причините на произшествието, издават се „тревоги“ и други агитационни материали. В ДИП „Липа“ се използва за тази цел радиоуредбата, провеждат се редовно инструктажите с новопостъпилите работници, на които се разясняват правилата за безопасна работа.

Не навсякъде обаче въпросите по охраната на труда са станали ежедневна грижа на ръководствата. В Промкомбинат „Камъшит“, ОСО, Строително промишлено предприятие, ДИП „Добруджа“, Промкомбинат „Текстил“ и други работата по подобряването на производствените условия се движи много мудно. Тук не е доведено до край изпълнението на предписанията от комисиите, извършили проверката. В промкомбинат „Камъшит“ от 23 предписания едва 13 са изпълнени. Не е безопасена машината за цепене на ракита, която отне един пръст от дясната ръка на Кадрия Ибрямова. В цех „Ракита“ на същия промкомбинат работят 1 280 работнички, а още не е осигурена стая за хигиена на жената. Помещенията на клона в Дулово не са достатъчно затоплени, следствие на което само от 1. I. до 9. II. т. г. поради простудни заболявания са отсъствували 37 работнички от всичко двеста и седемдесет. Помещението за оцветяване на шапките е пренаситено с ацетонови пàри над пределно допустимите граници. В резултат на тези и редица още недостатъци, работата по охраната на труда в „Камъшит“ отбелязва тенденция на влошаване спрямо 1962 година. Случаите на заболяване са се увеличили от 38 на 40 на сто, загубите на дни по болест от 363 на 365 на сто и трудовите злополуки от 4 на 13.

Работата по охраната на труда в ДМЗ „Стомана“, макар да е чувствително подобрена, по някои показатели с основание буди тревога. Така например заболяванията от 866 са нараснали на 412 на сто, а коефициентът на злополуките от 5,70 на 15,20

За издигане на работата по опазване здравето и живота на хората на по-висок етап и цялостното ѝ подобрение, твърде много ще допринесе организираният в чест на Двадесетгодишнината от въоръженото Деветосептемврийско въстание, обществен преглед по държавното обществено осигуряване и охраната на труда. Окръжният съвет на профсъюзите и профдружествата са изработили условия, които са разгледани и обсъдени от колективите на всички предприятия. Необходимо е сега, при подготовката и отчитането на трудово-колективните договори, въпросите по осигуряване на високохигиенни и безопасни условия за работа да бъдат поставени на най-голямо внимание.

Административните и профсъюзни ръководства трябва своевременно да поемат своя дял и мобилизират силите на трудовите колективи, да разгорят съревнование за образцово изпълнение на условията по обществения преглед на охраната на труда. Партийните организации да следят по-отблизо работата в това отношение и да водят системна и непримирима борба за спазване на трудовите закони. Тези задачи са от първостепенно политическо значение. Те са най-тясно свързани с политиката на Партията за непрекъснато подобряване на грижите за човека, за още по-активно включване на трудещите се в изпълнението на производствените задачи.

ПТИЦЕВЪД — ПЪРВЕНЕЦ

ОТ 6 ГОДИНИ вече в една от птицефермите в с. Коларово работи опитният и трудолюбив птицевъд Велико Димитров. Той влага голяма амбиция и старание в работата си, затова и успехите му са добри. Него сочат като първенец сред птицевъдите в кооператива, и то с пълно право. Сега той се грижи за 2,700 кокошки, които са в много добро състояние. Полага винаги стремеж да им достави необходимите храни, както и да осигури нужните зоохигиенни условия в птичарника. Поддържа постелята постоянно чиста и суха, а в птичарника е сложил сандъчета с негасена вар, за да може да я поемат.

Сутрин, още щом като се съмне на кокошките, той дава по 10 г дрождиран ечемик. Към 10 часа ги храни с мека храна, след това към 13 часа — дрождирана храна, а вечерта — царевично зърно. Такава е всекидневната дажба на кокошките, която възлиза общо на 110 г концентриран фураж, от който 60 г смеска, приготвена от фуражния цех, 40 г царевично брашно, 10 г ечемик, 10 г люцерново брашно, 10 г суровината, 2-3 г креда и 5 г месокостно брашно на глава.

За дрождирането и покълването на ечемика птицевъдът Димитров има специална стая, която сега през зимните дни отоплява. В голям съд той слага ечемика и го залива с вода за да се навлажни добре. На следващия ден го изгребва и поставя в дървени сандъчета на дебелина 3-4 см. Ежедневно зърното се поръсва с хладка вода и добре се разбърква, за да могат всички зърна да получат въздух, топлина и светлина. Когато кълновете станат около 1-1.50 см, ечемикът е вече готов за изхранване. На птиците редовно се дава покълнал ечемик, защото птицевъдът от опит знае, че когато не им дава покълнало зърно, носливостта намалява значително.

Дрождирането става в дървен сандък. Царевичната ярма се забърква с хладка вода, в която е разбита мая за хляб. В продължение на 4-5 часа сместа се разбърква два-три пъти, за да може да стане правилна ферментация. След 4-5 часа дрождираната храна е вече готова и се дава на птиците.

— През дните, когато на кокошките не се дава дрождирано и покълнато зърно — разправя птицевъда Велико — носливостта спада чувствително. Его защо ние сме решили да не оставяме птиците без тези храни.

Освен разнообразното хранене и строгият режим при провеждането му големи грижи се полагат и за хигиената в птичарника. Него птицевъдът почиства редовно. Стените и кацалките редовно се варосват и са винаги бели. В гнездата винаги има чиста слама, за да не се замърсяват яйцата. Изобщо личи, че тук шета грижовна ръка.

В резултат на добрите грижи и птиците се отплащат богато. Въпреки затрудненията, които съществуват през тези зимните месеци, носливостта надминава 50 на сто или за сега Велико Димитров държи първо място в стопанството. Наред с това и смъртността в стадото му е найниска. През първите два месеца на годината са умрели само 19 птици.

В чест на 20 годишнината от социалистическата революция в България опитният птицевъд обещава да получи най-висока носливост при най-ниска смъртност. И той сигурно ще успее защото работи със сърце и обича професията си.

Георги КИРИЛОВ

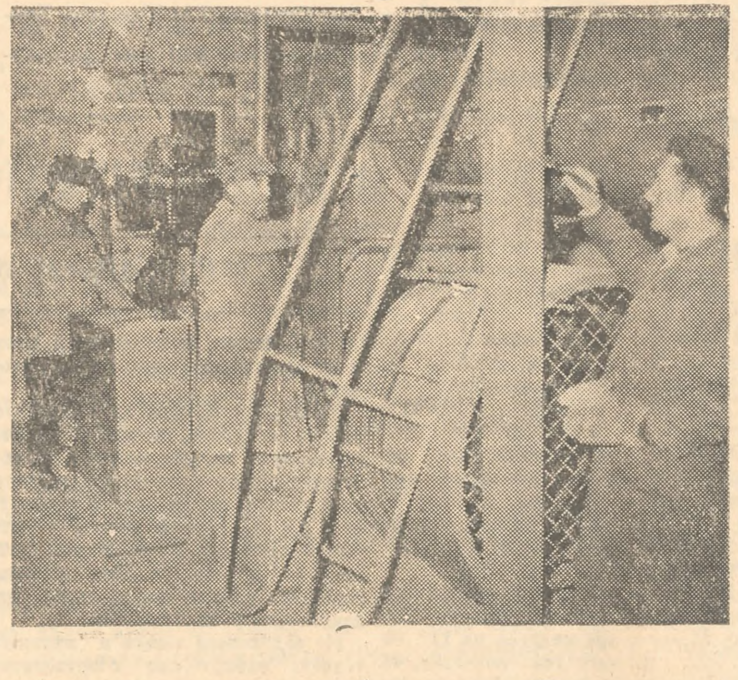

Тази година в ДИП „Дочо Михайлов“ в Силистра бе монтирана нова вакуумна преса за производството на тухли. Новата машина ще произвежда по 4 000 тухли в час.

НА СНИМКАТА: Монтьорите Гено Добрев, Чаню Чанев и Петър Петров извършват последните приготовления на машината.

Добри грижи — добри стада

Добре работят овчарите от фермата на село Йорданово. Миналата година те получиха надпланово възнаграждение 1 500 лв общо за фермата.

И през тази година овчарите полагат усилия да си преизпълнят плана по всички показатели. Те хранят овцете пълноценно и разнообразно. Чистотата и реда във фермата поддържат винаги в добро състояние. Агненето на овцете е вече към своя край. Благодарение на добрите грижи не е допусната никаква смъртност както при овцете, така и при агнетата.

Досега са продадени на държавата 60 агнета по над 14 кг. В близките дни ще бъдат продадени още 150.

В. АДЕМОВ

НА МЕЖДУНАРОДНИ ТЕМИ

По пътуването на Макнамара в Сайгон

За трети път през последните шест месеца министърът на отбраната на САЩ Роберт Макнамара замина за Сайгон, за да изясни на място обстановката в Южен Виетнам.

Пътуването на министъра на отбраната на САЩ се съпровожда със словесен шум в американския печат, в който не се прекратяват разговорите относно проекта да се разширят военните действия и да се пренесат на север против Демократична република Виетнам. Още на 1 март „Ню Йорк таймс“ писа, че е възможно американската авиация да бомбардира градовете на ДРВ, а „Ню Йорк хералд трибюн“ добави, че е възможно да се организира и морска блокада по крайбрежието на ДРВ.

Официални вашингтонски източници поясняват, че такива действия в даденя момент не отговарят на политиката на правителството на САЩ. При това веднага се уточнява, че окончателно решение ще бъде взето след връщането на Макнамара от Сайгон.

Но всякакви разговори за разширяване на войната в Южен Виетнам сами по себе си носят опасен и съвършено недопустим характер. Те заслужават най-сурово осъждане. Нали всъщност открито се обсъждат планове за агресия против Демократична република Виетнам?

Тези планове са продиктувани не от здравия смисъл, а от отчаянието: техните автори искат, спасявайки се от дъжда, да скочат във водата. Такъв скок може да извърши само човек, който напълно е загубил ума си.

Американската военна машина безнадеждно затъна в джунглите и блатата на Южен Виетнам. Фронтът за национално освобождение контролира две-трети от територията на страната. Инициативата във военните действия е здраво в ръцете на партизанските сили.

Боевете се водят на няколко десетки километра от Сайгон. В самата южновиетнамска столица почвата гори под краката на американците. По улиците на града постоянно се чува далечният шум на артилерийската канонада, а посолството на САЩ, обградено с няколко реда бодлива тел, по-скоро прилича на укрепен пункт, отколкото на дипломатическо представителство. Вече се обсъжда въпросът за евакуацията на семействата на американските военнослужащи, макар че от нея се бяха отказали официално, за да не се създава впечатление на масово бягство на американците. Обаче много военнослужащи на САЩ тихомълком евакуират своите близки зад океана.

Ако се съди дори по военните сводки от Сайгон, положението на американските войски и на техните протежета се влошава всеки ден.

При тези условия какво би дало на американците разширяването на военните действия? Джунгли и блата има не само на юг, но и в северната част на страната. А народът на север, в Демократична република Виетнам, не по-малко от народа на Южен Виетнам е изпълнен с решимост да отстоява своята независимост. Министърът на отбраната на САЩ би могъл да получи по този въпрос изчерпателни консултации даже без пътуване до Сайгон: за него би било достатъчно да се обърне към френските управляващи кръгове, които вероятно не биха отказали да споделят опита на провала на своята собствена война във Виетнам, завършила с разгрома при Диен Биен Фу.

На какво тогава разчитат авторите на всевъзможните планове за разширяване на войната? Може би те предполагат, че това би им дало възможност да вмъкнат във военните действия съюзниците на САЩ от военните блокове НАТО и СЕАТО и с тяхна помощ да воюват, както това беше в Корея? Ако е така, то вече първите отзиви от Лондон, Париж и от другите западни столици ясно говорят, че подобни сметки нямат никакви основания.

Разширяването на „мръсната война“ в Южен Виетнам неминуемо още повече би усложнило положението в Югоизточна Азия. Съветските хора, които с голяма симпатия следят справедливата националноосвободителна война на южновиетнамския народ, не биха могли да останат безразлични към такова развитие на събитията. Интервентите няма да спечелят войната в Южен Виетнам. На тях им остава само едно — да се махнат зад океана, откъдето са дошли, и да оставят народа на Южен Виетнам сам да решава своята съдба.

Борис ИЗАКОВ

агенция „Новости“

ВОЛЯ

ОБЛАЦИТЕ снежинки, подгонени от януарския вятър се мятаха безпомощно из въздуха, едва докосваха земята, отново се вдигаха, за да паднат изтощени зад някоя буца на разораните ниви, или в дълбокия изкоп, който ги разсичаше.

Спуснатите наушници на ушанката на един мъж сърдито се развяваха, като че ли искаха да разрязват играещото бяло було пред очите му. Те се взираха нейде там, към отсрещния баир край Черковна, където зееше дълбоко изровеното ложе на водопровода от Силистра за Дулово. Слезе към него, поогледа го, пък се върна. Посрещнаха го четири чифта любопитни очи.

— Как е, Сабри?

Не отговори. Седна до зачервената печка и простря над нея едрите си ръце.. Нощта преваляше, а Сабри още не беше заспал — даваше ухо навън да разбере поутихнала ли е бурята. Към разсъмване се унесе, но едва задрямал, скочи и изтича на двора. Времето се беше поотпуснало.

— Хайде, момчета, тръгваме!...

Пет души, нарамили лопати и лостове, поеха към обекта. Покрай трасето на водопровода, като насечен гигантски червей, лежаха етернитовите тръби. По тях трябваше да потече до края на март живителната струя на водата. Но първом се налагаше да бъде преодоляна силата на тази, която бълбукаше под краката им и превръщаше до вчера скованата земя в гъст клей. Така започна тази година щурмът за срочно завършване на обекта...

* * *

Повече от дванадесет хиляди метра положени тръби има зад себе си бригадата на Сабри Исмаилов. Ако съпоставим това разстояние с общата дължина на водопровода — 40 километра, става ни ясно какъв огромен труд е вложен, с какво напрежение са работили тези пет души. Оставиха те отдавна родното си село Киченица, Разградско, за да дойдат на работа тук. Кое ги задържа на този така труден обект, където дошлите веднъж, не мислят да идват втори ден. Волята ли или непоклатимия авторитет на бригадира? Може би и двете са еднакво силни и ефикасни в битката със съживяващата се земя. Ще кажете, че и тази е както друга физическа работа? Но условията?

Земята е станала като пързалка и стъпиш ли, не пуска лесно крака ти. От околните височини безброй ручейчета се стичат в изкопа. Това беше страшното. Изпълни ли се леглото с вода, иди че работи после. Бързаха, изхвърляха с кофи, ринеха с лопати, изтръпваха от студ и умора, но издържаха. И победиха! Сега един булдозер зарива монтираните тръби, а момчетата на Сабри са горе на баира. Мяркат се като призраци. Сивата мъгла ги обгръща във влажното си покривало и се промъква във всяка нишка на дрехите им.

Било решено водопроводът да бъде готов за 1 април, но Сабри, какъвто е скъп на думите си, отсякъл:

— Може и по-рано!

И ето ги. Сабри и Рамзи, най-опитният и най-младият, са в изкопа. По тях няма чисто място. Слой кал ги покрива и струйки пот правят бели бразди по челата им. Рамзи крепи, а бригадирът с два лоста поставя муфата на мястото ѝ. Останалите трима подготвят за спущане следващата тръба. И с нея трябва да се преборят. Тя не може да се отличи по цвят от земята: прилича на малаче, излязла от някой гьол. Не само тя е такава. Мустакатият четиридесет и осем годишен „комсомолец“ Мехмед напразно се мъчи да изчисти ръцете си в една локва, та да не се изплъзва от тях всичко, което кване. Джеват и Осман, почти легнали на земята, с мъка я откъсват от мястото ѝ. Краката джвакат из калта, хлъзгат се от напъна, лицата се наливат с кръв, ръцете линеят. Търпят. Това са още четири метра водопровод. И още четири. И още... До Дулово! Голобрадият Бейзат Наимов напряга мишци. На него сигурно му е най-трудно: сутрин идва пешком от Межден, а вечер, капнал от умора се прибира пак там. Не може да се допусне, че в крехкото му тяло има такава сила! Воля и трудолюбие. И двете дават своя дял.

„В колко часа започвате работа?“ се оказва неуместен въпрос.

— За нас няма часовник и кодекс — отговаря Сабри от името на всички. — Когато може да се работи, работим. На някои не им се хареса това. Който не ми арадиса с работата си, давам му пътя. На мене ми трябват мъжаги, като тези — и сочи калните фигури около себе си. — Пешкин хора са. Колкото са изпоцапани, толкова са и упорити.

Мръква. Свързват се последните тръби. Над 100 метра са положени и днес в тежка схватка с лошото време и топящия се сняг. И днес водата отстъпи в битката за вода. Отстъпи пред волята на петтимата от Кичениица. Пред волята на новите хора.

Георги УЗУНСКИ

ВТОРИ РЕПУБЛИКАНСКИ ФЕСТИВАЛ

С УВЕРЕНОСТ ЗА ДОБРО ПРЕДСТАВЯНЕ

МНОГО ХОРА сега си задават въпроса дали попинските самодейни артисти ще се представят в прегледите от предстоящия Втори републикански фестивал достойно — тъй сполучливо, както са, участвували в много състезания. И разбира се, за отговор погледите почти винаги са обърнати към ръководителя на самодейната група Любен Славов. А неговият отговор сега е по категоричен от всеки друг път:

— Подготвяме се. Усилено се подготвяме, репетираме усилено. Погледите ни са отправени към зоналните прегледи, а може би и още по-нагоре...

Това са думите на ръководителя. И той ги изговаря с пълна сигурност. Изглежда, има доста голямо право. Защото зад себе си Любен Славов има опитът на дългогодишен постановчик и човек работил над много пиеси. Сега Любен Славов заедно със самодейците подготвя пиесата на Мария Симова „Зимна балада“. Подготвя я от месец декември и затова вече са проведени над 25 репетиции, през време на които са огледани подробностите, уточнени са детайлите.

Може да се каже, че цялото село живее с подготовката на театралната група: всички помагат — ту за подготовката на декора, ту за направата на осветителните прожектори. И всички очакват първото излизане на самодейците. Изготвен е и хубав плакат, макар че и без всякаква разгласа попинските кооператори биха дошли на премиерата.

Години наред с помощта на Любен Славов театралните самодейци от Попина са спечелвали окръжни първенства. Думите на ръководителя на групата ни дават право да му вярваме, че и тази година — годината на Втория републикански фестивал — те ще се представят добре, много по-добре дори от друг път.

В подготовка за близките пунктови и общински прегледи живее танцовата група в Попина, ръководена от Димитър Тодоров, който е доста добре запознат с въпросите на хореограф като изкуство. 25 те танцьори и танцьорки репетират 3 пъти седмично и имат вече две излизания пред кооператорите. Репертоарът е обмислен добре и сега се работи преди всичко за повишаване изпълнителското майсторство на участниците в групата.

Един голям минус за работата на организационния комитет за фестивала е неумението му да организира хора, който много години е прославял Попина. Оправданието, че е малък броят на хористите, че е лошо посещението — не може да се счита за напълно обективно. По-скоро липсвала е добра организация, липсвала е помощта на съвета, за да се стегне дисциплината на хористите.

Прегледите са близо. Те най-добре ще покажат как са се готвили за тях самодейците от Попина. Прегледите наистина са много близо, но по нищо в селото не личи, че това е годината на двадесетгодишнината от Девети септември, на Втория републикански фестивал. Защото няма почти никакви агитационни материали, което говори, че комисията по агитацията и пропагандата в организационния комитет няма никаква дейност, че съществува само фиктивно. Място, където да се поставят плакати и лозунги, може да се намери. Стига за това да има желание, стига да почувствува своите задължения добре организационният комитет.

Светослав ИВАНОВ

Химията е науката на комунизма, науката на гигантския прогрес в промишлеността и селското стопанство. В Средното политехническо училище — Тутракан тя е станала вече един от любимите предмети.

НА СНИМКАТА: Ученикът Христо Антонов от VIII клас пред черната дъска в час по химия.

нашият конкурс 20 Свободата на години

Двадесетгодишнината

Ти бе зачената във двадесет и трета
сред кървавия вихър пред изгрева червен.
Сред дим и сред снарядени парчета
дойде рождения ти светъл ден.

И Партията за ръката те поведе
по пътя на народните мечти.
Растеше ти—и растяха победите,
окъпани във светлината на очите ти.

Растеше—сред жита и стройни скели,
оглеждаше се в язовирните води.
И хората във утрото пели,
със теб растяха до незнайни висоти.

Каква си хубавица, Двадесетгодишнино!
Ще минат на годините грамадите,
но ти ще бъдеш все така обичана,
защото първите остават вечно млади!

Георги БЪРИЕВ

СМИСЪЛЪТ И РИТЪМЪТ на предфестивалните дни

ДЕСЕТИНА дни остават — и на сцените на нашите села ще се усмихне фестивалната младост. Ще зазвънят песните, ще прозвучат любимите инструменти, а образът на съвременника ще ни заговори с искрения си глас, превъплътен от любителите на театралното изкуство. Ще се люшнат добруджанските танци... Местните прегледи вече са пред нас.

Как ще ги посрещнем?

С какво се осмислят нашите дни и вечери преди фестивалните празници?

В някои села самодейните колективи вече имат зад гърба си немалка обществено-културна дейност Периодът на мъчителните репетиции за тях е минал. Те щедро раздават на трудещите се това, което са постигнали, защото смисълът на предфестивалните вечери е именно този. Така правят самодейците от село Гарван, които са се представили пред публиката вече 12 пъти — и с оркестъра си, и с танцовия си състав, така неуморими са и самодейците от Ситово — със 7 излизания на танцовия колектив и 5 на театралния, младежите от Сокол — също с 5 излизания на сцената, от Средище — с 4 представления на театралната група. Подобна активност проявяват художествените колективи в Сребърна, Яребица, Руйно, Ветрен, Срацимир, Кайнарджа и др.

Тази активност означава не само задоволителна подготовка, достигната степен на майсторство. Тя показва добра организация на работата, разумно използуване на местните сили и правилно разбиране на самодейността не като самоцел, а като средство за идейно-естетическо въздействие и възпитание.

Разбира се, тя не означава, че именно тези колективи са най-добре подготвени, че техният репертоар е най-съдържателен, най-завладяващ.

Но всяко излизане пред публиката допринася много повече, отколкото вялите, нередовни репетиции за „шлифоване“ на програмите. И затова неоправдано е самодейците от село Искра да нямат нито едно представяне пред своите съселяни, неоправдано е и младежите от Коларово досега да подготвят пиеса, невиждана от кооператорите, когато и вокалната им група все още бездействува. А жаждата на публиката, а задачите на фестивала, на юбилейния фестивал? Защо се забравят те? И от самодейците в Нова Черна, чиито състави не са се явявали пред публиката, и от самодейците в Малък Преславец, където вокалната група пее само на книга?

Малко са и взаимните гостувания и концерти като форма, допринасяща за укрепване на майсторството чрез обмяна на опит. А резултатите от тях са безспорни. Това може да бъде потвърдено от самодейците в Старо село, Белица, Ситово, Добротица.

Десетина дни има само до местните прегледи и само почти двадесет до районните. Стига сън, самодейни ръководители и фестивални комитети! Нужни са концерти за трудещите се. Нужни са повече представления и бързо преодоляване на всякакви технически и организационни трудности. Фестивалът трябва да стане завършек на празника, а не еднодневен празник сам за себе си. Окръжният организационен комитет през тези решителни дни отделя колкото може повече сили за методична помощ на колективите от всички села Тя трябва да се съчетае с активната изпълнителска дейност пред публиката — и тогава фестивалът ще дойде не като изненада. Дотогава и майсторството ще се укрепи, и трудещите се ще почувствуват, че преживяват богато ежедневие — ежедневието на юбилейната годишнина от социалистическата революция.

Всичко това не бива да се забравя. Сега всяка вечер, всеки час и минута са скъпи.

Александър ПОПОВ

МАСОВОСТТА И МАЙСТОРСТВОТО — ДВЕТЕ ОСНОВНИ ЗАДАЧИ

ОТЧЕТНО-ИЗБОРНА КОНФЕРЕНЦИЯ НА БСФС

НЕОТДАВНА в Силистра се проведе окръжната отчетно-изборна конференция на Българския съюз за физическа култура и спорт. В работата на конференцията взеха участие и другарите НЕДЯЛКО ДОНСКИ, заместник-председател на ЦС на БСФС СТЕФАН ГАБРОВСКИ, секретар на ОК на БКП, МИКО НИКОЛОВ, секретар на ГК на БКП. На конференцията присъствуваха и много секретари на партийни и комсомолски комитети, ръководители на предприятия и учреждения от окръга.

Доклад за работата на окръжната организация прочете другаря Велин Мавров, председател на ОС на БСФС. В него той подчерта, че през отчетния период бюрото на ОС на БСФС винаги се е ръководило от решенията на Партията и на ЦС на БСФС. Ръководни са били решенията и на Втория конгрес на БСФС за развитие на масовата физкултура и спорта, за тяхното навлизане в бита на народа, за подобряване на работата по повишаване на спортното майсторство, за организационното укрепване на физкултурните дружества и колективи, за подобряване на стила и метода на работа, за преодоляването на формализма, заседателщината и празния шум.

В единодействие с Комсомола, Профсъюзите и другите масови организации бе проявена по-голяма инициатива, потърсени нови форми за привличане на по-широк кръг от трудещите се в системни физкултурни занимания. В резултат на това сега в окръга са покрити 12 796 разредни норми, има 5 000 спортисти, излъчени са 7 609 значкисти ГТО на НРБ, във Втората републиканска спартакиада досега са участвували общо 50 831 души, от които индивидуално 21 544. Ученическият спортен ден е въведен във всички училища.

Не веднага трябва да се каже, че перспективния план за 1962-65 г., който трябва да изпълним до края на 1964 година в чест на 20 годишнината от победата на социалистическата революция в България, е изпълнен 88,26 процента спрямо 1965 година. Изостава и изпълнението на другите показатели — физкултурници и спортисти, значкисти на ГТО на НРБ и подготовката на кадри.

Важен момент от дейността на Окръжния съвет през отчетния период е въпросът за спортното майсторство. В тази насока известни успехи са постигнати. Особено задоволителна е работата и областта на леката атлетика. Но за нейното развитие и популяризиране сега работи само УСШ. Затова трудно може само по такъв начин тя да стане масов спорт.

Най-добре работи окръжната секция по баскетбол. Този спорт има и хубави успехи в нашия окръг. Оценката на специалистите е, че в окръга се играе модерен баскетбол. Направено е предложение в Силистра да се открие школа за спортно майсторство по баскетбол.

Останалите секции за съжаление не работят добре, не правят необходимото за популяризиране на отделните спортове, за масовизирането им в окръга. Не се работи съвместно с ДКМС, с профсъюзите и другите обществени организации. Необходимо е да се подобри учебно-спортната работа — тя да стане целенасочена и целогодишна.

Не задоволява засега и възпитателната работа със спортистите. Все още се срещат несъвместими с комунистическия морал прояви по спортните игрища. А е време физкултурникът да стане образец на трудолюбие, на висок морал и пример за подражание.

Всичко това не би могло да се осъществи без организационно укрепнали колективи, без правилен стил и метод на работа. Но малко са в нашия окръг организационно укрепналите дружества и колективи. Зле е и в градското дружество „Доростол“ в Силистра. Недостатъчна е материалната база, която е много голяма спънка за популяризирането на спорта, за подобряването на майсторството.

В заключение другарят Велин Мавров подчерта, че наред с масовостта сега трябва да се обърне внимание на подготовката на представителните отбори за състезанията и първенствата от спартакиадата. Изобщо цялата работа трябва да се подчини на Втората републиканска спартакиада.

След прочитане доклада на ревизионната комисия станаха интересни и съдържателни разисквания от делегатите и гостите на конференцията. Всички с радост споделиха мисли за успехите загрижено поставиха на обсъждане слабостите в работата на ОС на БСФС, колективите и дружествата.

В своето изказване другарят Недялко Донски подчерта, че бюрото на ОС на БСФС правилно се е ориентирало, като поставя на преден план въпроса за масовостта във физическата култура и спорта. Но този въпрос не стои добре в Силистренски окръг, защото липсват грижи от страна на обществеността за развитието на физическата култура. Радостно е това, че ОК на БКП има правилно отношение към големите въпроси на физкултурата и спорта. Другарят Недялко Донски се спря и на въпроса за развитието на футбола. Според него той е мъжествен и емоционален спорт. Но в никакъв случай на състезателите не бива да се дават възнаграждения, когато не работят. Те не бива да се ползват с такива привилегии. Футболът наред с всички останали спортове има за цел да закалява организма на състезателите, да спомага с това за повишаване на производителността на труда.

В своето изказване другарят Стефан Габровски направи сравнение между развитието на селското стопанство и развитието на физическата култура и спорта в нашия окръг. Докато селското стопанство се развива много бързо, то физическата култура и спортът напредват с „темпове на костенурка“. Бюрото на ОК на БКП неотдавна е разгледало работата на окръжната организация и е констатирало, че физическата култура и спортът укрепват много бавно. Основната задача сега е да спортуват два пъти седмично 40-50000 души два пъти седмично. Това може да стане, когато масовите организации изменят отношението си към въпросите на физкултурата. За високо спортно майсторство трябва да работят и всички партийни, комсомолски, профсъюзни и физкултурни деятели.

Работата на конференцията приключи с избирането на нов окръжен съвет.

Руска ПЕТРОВА

Окръжното средношколско първенство по баскетбол от спартакиадата вече приключи, но зрителите дълго време ще помнят много от срещите, изпълнени с красота и напрежение

НА СНИМКАТА: Момент от срещата между отборите на II СПУ — Силистра и СПУ — Тутракан — девойки.

Вести от Тутракан

ВСИЧКИ СТАИ на читалището в Тутракан вечер са пълни с хора, събрали се тук след дневния труд. Хорът усилено репетира своите песни, подготвяйки се за фестивала. От другата стая се чуват гласовете на участниците в театралния колектив. Сега те работят над нова постановка — „Всяка есенна вечер“ от Ив. Пейчев. Театралните се [illegible] тази зима. Не се посрамиха с „Вампир“ от А. Страшимиров — 15 пъти я представиха само на селска сцена! Затова и сега репетират с усърдие, с увереност в силите си.

Задъхани, със зачервени лица идват тук и танцьорите. Въодушевлението им е така голямо, че инструменталистите често идват на репетиции преди тях, за да им свирят, пък и да им се радват на кършените хора и танци.

Предфестивалните дни в Тутракан са оживени, изпълнени с песни и жизнерадост. И заслугата за това е заслуга на читалищните самодейци.

Стоянка БОМВСКА

НЕОТДАВНА читалището в Тутракан проведе хубава Вечер на музиката, посветена на големия италиански оперен композитор Росини. От грамофонните записи слушателите имаха възможност да чуят отново откъси от най-забележителните му творби, след като изслушаха с внимание доклада на другаря Черния.

Вечерта на музиката е само една от културно-масовите прояви, която читалището е запланувало за този месец.

Иванка ДАСКАЛОВА

Албум на двадесетилетието

СЛЕД Девети септември броят на млечните кухни, детските градини и сезонните и постоянни детски ясли непрекъснато нараства, което най-аргументирано потвърждава колко големи са грижите на Партията за подрастващото поколение, за облекчаване труда на майките. Цифрите също потвърждават това. Броят на постоянните яслени места в Силистренски окръг през последните три години се е променял както следва: 1961 г. — 180, 1962 г. — 260 и 1963 г. — 340.

От 1 февруари една група в комбината ясла и градина към ДЗС — Силистра прераства в дневна и седмична. Това дава прекрасна възможност една част от заетите в производството майки в продължение на цялата работна седмица да предоставят грижата за своите рожби в ръцете на здравните работници и да се отдадат на спокойна пълноценна трудова дейност. На децата пък ще бъдат спестени ранното ставане сутрин и ежедневното носене до яслата и обратно, свързано с много неудобства.

Откриването на седмичната ясла към ДЗС — Силистра е още един хубав успех в здравеопазването в нашия окръг, още една хубава придобивка за трудещите се в годината на Двадесетилетието.

НА СНИМКАТА: Детска спалня при седмичната детска ясла към ДЗС — Силистра.

д-р Елисавета БИРЧЕВА

Нови книги на „Профиздат“

1. Л. Белмустаков — „Упадък на съвременното буржоазно изобразително изкуство“.
2. Ст. Бачев — „Профкомитетът се бори за по-висока производителност на труда“.
3. Ат. Тончев — „Майсторът Иван Чамов и неговата бригада“.

СЪОБЩЕНИЕ

ОБЩА ТПК „ДУНАВ“, ХЛЕБАРСКИ ОТДЕЛ — гр. Силистра, съобщава на всички граждани, които притежават купони за дадено БРАШНО ЗА ИШЛЕМЕ при кооперацията ни, да ги представят в хлебарския отдел за заверка в срок от 15 март до 15 април 1964 год, след която дата непредставените купони за заверка остават невалидни.

ОБЯВА

ОНС, отдел Народна просвета — Силистра, съобщава, че ще се проведе изпит по **машинопис** на 26 март 1964 г в 8 часа.

Всички кандидати, желаещи да се явят на изпит, да изпратят молби до отдела до 23 март 1964 година.

ОБЯВА

ТПК „Домостроител“ — Тутракан търси технолог-керамик за производство на тухли.

Справка — предприятието

ДЕПОЗИТ

20-ГОДИШНИНАТА НА ВЕЛИКИЯ ДЕВЕТИ СЕПТЕМВРИ ДА ПОСРЕЩНЕМ С БЛЕСТЯЩИ ТРУДОВИ ПОБЕДИ!

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година IX, бр. 31 (739) | Неделя, 15 март 1964 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

Централният комитет на Българската комунистическа партия се обръща към народа, към всички трудови хора в нашата страна и пламенно ги зове:

„На всенародно движение за изпълнение и преизпълнение на народностопанския план за 1964 година, за предсрочно изпълнение на четвъртата петилетка!“

(Из „Възванието на Централния комитет на Българската комунистическа партия към българския народ по случай 20-годишнината на социалистическата революция в България“)

ИЗКУПУВАНЕТО НА ЯИЦАТА — В ГРАФИК

В резултат на своевременно взетите мерки за правилното хранене и гледане на птиците, носливостта от тях през зимните месеци средно за окръга е задоволителна. За януари и февруари от общественото птицевъдство е получена обща продукция от 4 141 324 яйца или средно по 17.6 на кокошка. За същия период през миналата година бяха получени по 9 яйца на кокошка. Има стопанства, които през цялата зима поддържаха висока носливост и преизпълниха плана за общата и стоковата продукция. Така например ТКЗС – Айдемир изпълни стоковата продукция за първото тримесечие 123 на сто, Алфатар 102 на сто. Бабук 193 на сто, Калипетрово 188 на сто, Кайнарджа 168 на сто, Смилец 106 на сто, Дулово 186 на сто и други.

Благодарение на високата носливост окръга преизпълни плана за договорното изкупуване на яйцата. От обществения сектор до 12 март трябваше да се получат 3 122 500 яйца, а са получени 4 780 449 яйца или в повече с 1 658 000. Но докато с изкупуването на яйцата от обществения сектор сме добре, чувствително изостава изкупуването в личното стопанство. До същата дата по план трябваше да се изкупят 2 947 000, а са изкупени 1 882 330 яйца или с 1 065 170 по малко от заплануваното.

От началото на месец март изпълнението на дневния график в окръга започна да изостава не само в личния сектор, но и в обществения. При график 100 000 яйца от личното стопанство дневно се изкупуват около 50 000, и при 90 000 от обществения сектор, се изкупуват 60 70 000. Има кооперативни стопанства, които чувствително изостават с изпълнението на плана за яйцата. Такива са ТКЗС—Срацимир, Попина, Алеково, Средище, Ситово и други. Тези стопанства и досега не можаха да увеличат носливостта повече от 30 32 на сто. А най-зле с изпълнението на плана за изкупуването на яйцата са селкоопите на селата: Алфатар, изпълнили тримесечния си план едва 29 на сто, Иширково — 31 на сто, Чернолик — 31 на сто, Алеково — 33 на сто, Смилец — 34 на сто. Изостават също така селкоопите в Паисиево, Зафирово, Бабук и други.

Необходимо е да се вземат бързи и сериозни мерки за увеличаване на носливостта както в кооперативните така и в личните стопанства. Необходимо е да се подобри и работата на селкоопите за навременното изкупуване на яйцата, за да не бъдат отклонявани в други насоки. Управителните съвети на стопанствата, в които носливостта е под 40 на сто, трябва да се занимаят още веднъж с този въпрос, да потърсят причините за това и да вземат необходимите мерки за бързото й увеличение. Времето от ден на ден става по-благоприятно и вече не могат да съществуват дори обективни причини за оправдание на ниската носливост. Птиците навлязоха в подходяща възраст, разполагаме и с достатъчни количества фураж. Липсата на фуражни смески може да бъде допусната само по организационни причини, поради неоперативност на ръководствата на стопанствата. В такива случаи на виновните лица трябва да се търси най-строга отговорност. Още до края на март носливостта трябва да достигне 50 на сто, а през месец април, май и юни, които са решаващи по изпълнение на плана за яйцедобива, тя трябва да достигне и надмине 60 на сто.

Сериозни мерки трябва да бъдат взети от страна на общинските народни съвети, отечественофронтовските организации и селкоопите за достигане дневния график за изкупуване яйцата от личните стопанства. Закупчиците на яйца трябва най-редовно да обхождат стопаните, за да не се допусне задържане на яйца в тях за по-дълго време. Планът за яйцедобива трябва да бъде разпределен от ръководствата на селкоопите по отделни домакинства и своевременно съобщен на стопаните. Наред с това трябва да бъде извършена и разяснителна работа сред самите стопани, за необходимостта от изпълнението на определения план, особено пред стопани, които не го изпълняват. Кокошките в личното стопанство трябва да бъдат поставени при добри условия на хранене и гледане. Всички селкоопи разполагат с необходимите фуражни смески, които се отпускат на стопаните срещу продадени договорирани яйца. Добре работят в тази насока Каркооп в Дулово, селкоопите в Кайнарджа, Малък Преславец и Средище, където плана за тримесечието е изпълнен около 60 на сто. Така Никола Илиев от Дулово при план да продаде 530 яйца до 10 март е продал 600 яйца, а Йовка Тодорова вместо 800 е продала 950 яйца. Затова и наркоопът в Дулово ги е наградил с риза и блуза.

Но много зле е работата в районите на Паисиево, Зафирово, Алфатар и други. Тука все още нищо не е направено от председателите на селкоопите за разпределение на плана по отделни стопани и не е определен дневен график. Също така закупчиците не обхождат навреме отделните домакинства.

Слабостите, допускани в окръга по изкупуването на яйцата, налагат да се вземат сериозни, бързи мерки за повишение носливостта както в обществения, така и в личния сектор. Общинските партийни комитети трябва да осигурят по голям контрол, както на кооперативните стопанства, така и на работата на селкоопите и отечественофронтовските организации, за да може окръга да влезе в график и да изпълни спуснатия план. Възможности има. Необходима е стегната организация.

ПРОМКОМБИНАТ „ТРАНСМАРИСКА“ — ТУТРАКАН — НА ПЪРВО МЯСТО В СЕВЕРНА БЪЛГАРИЯ

НА 12 МАРТ в промкомбинат Тутракан се проведе тържествено събрание по случай връчването на преходното червено знаме от Управление „Народни съвети, местна промишленост и комунална дейност“ при Министерския съвет и Централния съвет на профсъюза на работниците от местната и хранителна промишленост. Гости на събранието бяха другарите: ПЕТКО КАНЧЕВ — началник на управлението, ИВАН ТРАЙКОВ — началник отдел „Местна промишленост“ при управлението, ЙОРДАН ГЕОРГИЕВ — секретар на ОК на БКП — Силистра, КРЪСТЮ АТАНАСОВ — зам. председател на ОНС, ЙОВЧО НИКОЛОВ — секретар на ОС на професионалните съюзи, директори и партийни секретари от окръга и града.

В отчетния си доклад директорът на промкомбината НЕДЯЛКО НЕДЯЛКОВ направи кратък анализ на работата на колектива през четвъртото тримесечие на 1963 година. С упоритиия си и творчески труд работничките и работниците изведоха предприятието от изоставащо през последните години на челно място в системата на промишлените предприятия в окръга и страната. През второто, третото и четвъртото тримесечия на годината промкомбинат „Трансмариска“ е на първо място между четирите съревноваващи се промкомбината от Дряново, Исперих и Кубрат. Последователните и трайни успехи го доведоха до завоюване на званието „Предприятие първенец“ в Силистренски окръг и „Промкомбинат първенец в Северна България“, като едновременно с това стана носител на преходното червено знаме, получи грамота и 500 лева парична награда.

За успеха на предприятието най-убедително говорят цифрите. Планът за обема на промишлената продукция е изпълнен 116,50 на сто, за ишлемето и услугите 105 на сто, за проивводителността на труда 119,21 на сто при средна работна заплата 100,8 на сто и за печалбата 101,84 на сто. Социалистическото съревнование е обхванало в своя пламък всички работници. От общия им брой 63,1 на сто са включени в благородна надпревара за завоюване званието „ударник за комунистически труд“. От всичко 17 бригади, 10 са удостоени със званието „Бригади за комунистически труд“, 66 работника са носители на званието „ударник“, „най-добър в професията“ и „отличник“.

Връчвайки преходното червено знаме другарят Петко Канчев поздрави колектива с постигнатите успехи и му пожела още по-усилена работа през юбилейната 1964 година. Работниците бяха поздравени от името на ИК на ОНС от другаря Кръстю Атанасов, който връчи на майстора от дърводелския цех Георги Неделчев правителствената награда — „Народен орден на труда — бронзов“, а на шлосерът Иван Рачев и мебелиста от дърводелския цех Георги Стефанов — значката „отличник“.

Накрая събранието изпрати телеграма до ЦК на БКП, с която увери Партията, че през юбилейната година от социалистическата революция в България колективът ще се бори за още по-високи успехи.

Васил ПЕТКОВ

И кооператорите от бригадата на Иван Стоянов от с. Поляна не жалят сили за по-бързото внасяне на оборски тор по полето. Колоната от пълните с тор ремаркета не спира нито за миг.

НА СЪРЕВНОВАНИЕ ЗА ПОВЕЧЕ ЯЙЦА ОТ ЛИЧНИТЕ СТОПАНСТВА

Големи са грижите на Партията и Правителството за развитието на птицевъдството. Със 713-то разпореждане на Министерския съвет от 26 септември м. г. се реши проблемът за фуража — за всяко продадено яйце от личните стопанства на кооператорите се дават по 100 грама фуражни смески.

Всички кооперации в окръга получиха смеските и ги раздават на стопаните. При план да се изкупят от личните стопанства през първото тримесечие на годината 4 295 000 яйца, към 11 март са изкупени 1 816 692, а са раздадени 700 тона фуражни смески и 380 тона ечемик. Яйца има, носливостта не е малка, но организацията по изкупуването е слаба. Така потребителната кооперация в Алфатар при план за тримесечието 174 000 яйца е изкупила едва 48 880, а е получила и раздала 38 тона фураж; кооперацията в Главиница при план 164 000 яйца е изкупила 64 000, а е получила 51 тона фуражни смески. Тези факти говорят, че в ред потребителни кооперации работата по изкупуването на яйцата от личните стопанства на кооператорите е подценена, не е създадена необходимата организация, няма ежедневен контрол.

За разгаряне на социалистическото съревнование между потребителни кооперации, закупчици и производители за получаване на повече яйца и за изпълнение на плана по изкупуваното на яйцата, в чест на 20-годишнината от социалистическата революция в България, Окръжният кооперативен съюз в Силистра обявява следните награди:

1. ЗА ПОТРЕБИТЕЛНИ КООПЕРАЦИИ изпълнили годишния си план над 70 на сто до 30 юни т. г. но най-високо за окръга:

а) С ГОДИШЕН ПЛАН НАД 700 000 ЯЙЦА
- I-ва награда — 40 лева
- II-ра награда — 30 лева
- III-та награда — 20 лева

б) С ГОДИШЕН ПЛАН ОТ 500 000 ДО 700 000 ЯЙЦА
- I-ва награда — 35 лева
- II-ра награда — 25 лева
- III-ра награда — 20 лева

в) С ГОДИШЕН ПЛАН ДО 500 000 ЯЙЦА
- I-ва награда — 30 лева
- II-ра награда — 25 лева
- III-та награда — 20 лева

2. ЗА ЗАКУПЧИЦИ изпълнили плана си 70 на сто до 30 юни при годишен план над 150 000 яйца, но най-високо за окръга:

а) С ГОДИШЕН ПЛАН НАД 150 000 ЯЙЦА
- I-ва награда — 40 лева
- II-ра награда — 35 лева
- III-та награда — 30 лева

б) С ГОДИШЕН ПЛАН ОТ 80 000 ДО 150 000 ЯЙЦА
- I-ва награда — 35 лева
- II-ра награда — 30 лева
- III-та награда — 25 лева

в) С ГОДИШЕН ПЛАН ДО 80 000 ЯЙЦА
- I-ва награда — 30 лева
- II-ра награда — 25 лева
- III-та награда — 20 лева

На всички останали закупчици, изпълнили плана си над 70 на сто до 30 юни, но заели след третото място в окръга, ще бъдат раздадени награди от потребителните кооперации.

Кооперация и закупчици изпълнили годишния си план 90 на сто до 31 август тази година, се награждават с екскурзия до Пловдивския панаир.

3. СТОПАНИ:

а) Отгледали 50 носачки и продали до 31 август т.г. 3 500 яйца се награждават с екскурзия до Пловдивския панаир.

б) Окръжни първенци, отгледали 80 носачки и продали над 6 000 яйца до 31 август получават
- 3 награди от по 30 лева и
- 3 награди от по 20 лева.

в) Окръжни първенци, отгледали 35 носачки и продали до 30 август 2 100 яйца получават:
- 3 награди от по 25 лева и
- 3 награди от по 20 лева

Останалите стопани, които отговарят на условията получават награди в същите размери, но от потребителните кооперации.

Кооперативни деятели, закупчици, кооператори, на упорита работа за отглеждане на повече кокошки, за продаване на повече яйца на държавата, за достойно посрещане на Девети септември.

БРАВО, СИТОВКИ!

По инициатива на женкомисията при общинския комитет на Отечествения фронт и профорганизацията при селкоопа в с. Ситово бе обявено съревнование между всички жени в района за предаване на най-много яйца в чест на Международния ден на жената 8-ми март. Още на 1 февруари радиоуредбите в селата Ситово и Искра обявиха условията за съревнованието и наградите, които ще бъдат раздадени на жените, предали най-много яйца на търговските организации.

Съревнованието даде своите добри резултати. Още в първите дни на миналия месец броят на изкупените яйца нарасна значително. Всяка яйчарка записваше в специална тетрадка коя жена колко яйца е предала.

На 7 март съревнованието бе отчетено. Голяма бе радостта на участвувалите в него жени, защото районът наистина постигна значителни успехи в изкупуването на повече яйца. Първа награда — плюшено килимче — спечели Марина Николова, която предаде 1 190 яйца. След нея се наредиха Величка Йорданова, Зайде Османова, Мита Станкова, Гина Петрова, Величка Петрова, Бона Камберова и др, които получиха блузи. Бяха наградени с копринени забрадки още 25 жени, постигнали високи резултати в това съревнование.

Като оцени инициативата на женкомисията и профорганизацията от селото, общинският комитет на Отечествения фронт реши съревнованието по предаване на най-много яйца да продължи до 1 май.

Браво, ситовки!

Тодор НЕДЕЛЧЕВ

Хора от челните редици

ПО ТРУДЕН ПЪТ

ПРАШНИЯТ автобус спря сред с. Ситово късно вечерта. Малкото пътници, уморени от лошото пътуване, заслизаха мудно по стъпалата. Слезе и момчето в чистичките, спретнати дрехи. То провери с поглед посрещачите и свъси вежди — никой не беше дошъл да го посрещне. Стисна куфарчето си и пое по стръмната улица. Идваше от Силистра — беше завършил курс за тракторист, имаше свидетелство.

На заранта отиде в стопанския двор и се представи на бригадния механик. В душата му пърхаше неспотаена радост. Мислеше, че всеки знае за свидетелството му, че всеки ще го пита за това, ще му говори като на равен със себе си. Но механизаторите бяха заети премного с работата си и сякаш не го виждаха.

Бригадният механик първи забеляза смущението му. Повика го.

— Ти не им забелязвай. Такива са си момчетата от бригадата. Груби на вид, но добри. Ти поработи с тях, пък ще видим.

И механизаторите свикнаха с него. Приятен беше този момък с любознателността си, със стремежа си да научи всичко, да помогне, където е нужно. И го кръстиха „момчето“. Но не беше изминал и месец и самоуците-механизатори започнаха без свян да го запитват за това, което сами не разбираха и практиката не можеше да им подскаже. „Момчето е учило тези неща и сигурно ги разбира“ — така си мислеха грубите мъже в омаслените ватенки.

И не се лъжеха. Иван Иванов Павлов — Момчето започна да ги опътва. Стана ясно на всички, че практиката без науката е като саката ръка.

Една заран мъжете го посрещнаха още на портата усмихнати.

— От днес ти зачисляват КДП. Има да си блъскаш главата с него!

Иван знаеше, че тази машина е стара и подлежи почти на бракуване. Стана му изведнаж страшно. Как щеше да работи с този куп от стари железа. Щяха да му се смеят и децата по улицата.

Ходи около грохналата старина, обикаля я от всички страни, ляга под омаслените й шаси, почуква тук и там с гаечния ключ и най-после решава да я вземе.

Пак се заизнизаха дните, слънчеви, пролетни дни. По полето запъпли старо и младо. Изкара своята машина и Иван. Дъхът му замря, когато влезе в блока. Тялото на плуга затъна дълбоко в пръстта. Машината се напъна и забоботи. Цялото и шаси се затресе, но КДП-то надделя. На прави редове зад машината се диплеха дълбоките бразди.

Десет години вече механизаторът Иван Иванов Павлов от с. Ситово се преборва с добруджанския чернозем. Колко декари кооперативна земя е орал и засявал със своето КДП — не можеш ги преброи. През миналата година за пръв път той беше включен в бригадата за комплексна механизация. Проведе редица агротехнически мероприятия върху 1 750 дка царевица, 580 дка слънчоглед и още стотици декари кооперативна земя, засята с други култури.

И през настоящата година Иван Павлов ще вложи цялото си майсторство, всичките си знания и опит в механизираното отглеждане на пролетните култури. На проведената среща в Силистра с механизаторите-участници в звената за комплексна механизация от окръга, той обеща да обработва механизирано определените му площи без участието на ничия работна ръка. На тази среща той прочете призива-обещание, което приеха шестимата механизатори.

Р. ШИМАБЕЕВ

НЕ УВЛЕЧЕНИЯ, А МУЗИКАЛНО ВЪЗПИТАНИЕ!

ВЪЗПИТАНИЕТО на младежта в здрав вкус към музиката е съставна част от огромната работа по комунистическото възпитание, тъй като музиката е наш непрестанен спътник в живота.

Музиката преди всичко народната песен до голяма степен спомогна за запазване на националното съзнание на българина. Тя поддържаше борческия му дух и в борбата му за освобождение от фашизма. И днес нейното влияние върху младежта е огромно. Но в музикалното възпитание на младото поколение съществуват тревожни явления. Забелязва се спекулиране с понятието музикалност, ограничено свеждане на неговото съдържание до познания относно танцовата и забавната музика.

Неотдавна посетих една музикална вечер. Изпълняваше се симфонична, народна и джазова музика. Когато звучаха народните мелодии и симфоничните творби, внимателно слушаше само малка част от публиката. Щом започна обаче изпълнението на джазовата музика, по-голямата част от залата се раздвижи под буйния ритъм. Това показва, че на нашата младеж се нрави повече леката музика, а усет за здравото, дълбоко-идейното изкуство ѝ липсва.

На какво се дължи това?

Причините са много. Но то се дължи и на това, че мерките, които се вземат от нашите комсомолски дружества, за да се насочи младежта към високохудожествената, мелодична музика, са ограничени. Не се пресича пътя на отровата, която излъчва изкълчената джазова музика, покрай хубавата. На нашите младежи не се разяснява истински красивото в танцовата музика. И затова те се увличат по разложените тактове и движения, тъй като нямат утвърден естетически вкус.

Ние и сега работим по музикалното възпитание: организираме хорове, музикални групи, естрадни състави, оркестри, стремим се да направим сполучлив подбор на репертоара, който да възпитава. Но работата в тези състави е половинчата, защото те разучават само песни, а разговори за музикалната култура почти не се подемат. Рядко се случва ръководителите на съставите да запознават изпълнителите с историята на текста и музиката, с особеностите на жанра и т. н. Това между другото се дължи на факта, че нямаме навсякъде добре квалифицирани кадри, а подготвените не си поставят тази възпитателна задача, макар да съзнават необходимостта от нея.

Малко са онези дружества, в които се провеждат музикални лектории, музикални вечери, концерти—загадки, рецитали и др. Липсва музикално ограмотяване на младежта. Живее се с мисълта, че обясняването на музиката не е чак толкова необходимо и тъй като човек не може без музика, той се насочва към нея често пъти неориентирано. А така той лесно може да изпадне в увлечение от упадъчната музика.

Ако със сила се противопоставим на изкълчената музика, едва ли ще получим някакви резултати. Нужно е системно и упорито да се разгръща музикално-образователната дейност сред младежта. Още децата трябва да се закърмят с хубавата песен и се приучават да слушат музиката, за да стане тя осъзната необходимост. Сега, когато фестивалните дни са съвсем близо, в нашия град трябва да се организират повече концерти, по-често да гостуват изпълнители на музикални творби от други места.

За да се издигне още по-високи идейно-възпитателната работа сред младежта, необходимо е да работим неуморно за разкриването на светлия и прекрасен свят на музиката, който неминуемо слага своя отпечатък за оформянето на комунистическата нравственост и култура.

Йовко МАРИНОВ
секретар на ОК на ДКМС

ИЗПЪЛНИТЕЛИ С ВДЪХНОВЕНИЕ, С ЖАР

Пети март. Смрачава се, а на автобусната спирка са се струпали много младежи. Очакват курсистите от Селскостопанския техникум в Силистра. И ето тежката кола спира. Усмихнати и бодри слизат младите хористи, инструменталисти и танцьори...

Противно е времето навън, но салонът бързо се препълва от хора, обичащи народните песни и танци. И концертът започва. Пред публиката се понасят кръшните танци, зазвучават хубавите песни и мелодии.

Солистите Ганка Стефанова, Кера Ранчева и Димитър Атанасов заслужено спечелиха симпатиите на присъствуващите, които останаха много, много доволни от всички самодейци, защото те са изпълнители с жар, с вдъхновение.

Минчо ДОЧЕВ

БЕЛЕЖИТИ ГОДИШНИНИ

ХЕКТОР БЕРЛИОЗ

(95 години от смъртта му)

„Преобладаващите качества на музиката ми са: страстен израз, вътрешен огън, ритмичен замах, необикновеното, изненадващото“—казва композиторът за себе си. И действително за тези, които познават макар и малко неговото творчество, той е истински революционер в изкуството си, който руши установените композиционни норми и създава нови пътища за музикалното изкуство. Родоначалник на програмната музика и един смел новатор в музикалната история — затова Берлиоз се счита за създател на модерната оркестрова техника.

Отклонявайки се от създадената при класицизма симфонична форма, той написва „Траурно — триумфална“ симфония в три части и за два оркестъра. В годината на Юлската революция във Франция—1830 година—Берлиоз създава прочутата си „Фантастична симфония“ в пет части, с която поставя началото на програмната симфонична музика. В тази си симфония той прилага за първи път така наречената „идея фикс“—музикална тема или мотив, който преминава като червена нишка през цялата композиция, използувана по-късно от Вагнер под името „лайтмотив“.

В сравнение с оркестъра на музикалните класици новият симфоничен оркестър на Берлиоз е обогатен с много нови инструменти. Може да се счита, че като оркестър той и до днес няма равен на себе си.

Музикалното наследство на композитора не е голямо—симфониите „Фантастична“, „Харолд в Италия“, „Траурно—фантастична“ и „Ромео и Жулиета“; 3 опери, прочутият „Реквием“, драматичната легенда „Проклятието на Фауст“ и др.

Цялата композиторска, публистична и диригентска дейност на големия творец на Франция е оценена едва след смъртта му. Последните години от живота на Берлиоз са изпълнени с неуспехи, огорчения и страдания. Самотен и почти забравен той работи до края на живота си като обикновен библиотекар в Парижката консерватория.

ПАБЛО САРАСАТЕ

(120 години от рождението му)

През епохата на неоромантизма, който импулсира музикалния живот на национална почва, се счита за характерна проява фактът, че в почти всички европейски страни се налага стремежът към националност в художествената музика. Оформят се така наречените „национални школи“ в музикалното изкуство.

Оперната и симфоничната музика в Испания се развивала под влиянието на италианското и френско творчество. Разпространител на истинското национално изкуство е известният виртуоз-цигулар Пабло Сарасате.

Още на 10 години той получава награда от испанската кралица ценна и скъпа цигулка — Страдивариус. Завършил Парижката консерватория, Сарасате получава първа награда от класа по цигулка. Неговото съвършено изпълнителско изкуство е оценено по време на концертните му турнета из Америка и Европа. Сарасате концертира до последните години от живота си. Вдъхновен от съвършеното му майсторство, испанският композитор Лало посвещава на него първия си концерт за цигулка, а известният немски композитор Брух — втория си концерт и една фантазия. В музикалната история високо са оценени баснословната техника, сигурната интонация и вълшебният тонов израз на Сарасате

Като композитор той се представя с няколко солови творби за цигулка, между които известните „Испански напеви“.

Йонка ЧЕРНЕВА

НОВОСТИ В МЕДИЦИНАТА

Присаждането на бъбреци

Кореспондент на агенция АП съобщи от гр. Уелстън (щат Оклахома), че Едит Хелм, първата жена, на която е бил присаден бъбрек през 1956 г, не само се чувствува превъзходно, но след операцията е родила две деца — през 1958 и 1960 година, макар лекарите да не са ѝ препоръчвали да ражда.

На 20-годишна възраст, наскоро след женитбата ѝ, лекарите са установили, че тя е болна от неизлечима бъбречна болест. Нейната сестра-близнак се съгласила да ѝ даде единия от бъбреците си. Операцията по присаждането е направена на 24 май 1956 година. Собствените болни бъбреци на пациентката са били извадени след няколко месеца.

В болницата на Питер Брайхъм, където е била направена тази операция, досега са извършени 61 операции по присаждането на бъбреци. 20 от оперираните са живи.

От 20 операции на близнаци 15 от тях са живи.

Новак е в работата си е кинооператорът Христо Митев от с. Попина, но вече навлиза в „тайните“ на тази интересна професия.

ДОБРИЯТ ОПИТ — ДОСТОЯНИЕ НА ВСИЧКИ

КЛЮЧЪТ НА УСПЕХА:

активно внимание и практическа насоченост

Още преди да се заговори у нас за липецкия опит, другарката Мария Димитрова беше намерила ключ към сърцата на своите ученици. Разнообразните упражнения, добрата организация на урока и уплътняването на 45-те минути, разчупването на шаблона — това са най-ценните черти в този опит. А годени наред те са най-характерните в работата на учителката Димитрова, защото тя по свой път, водена от желанието да активизира учениците беше достигнала вече тези заключения. На всички, които са я посещавали, прави впечатление, че нейните ученици са много добри по български език — писмен — един предмет, по който се получават най-много слаби бележки в средния и горния курс. Учителката Мария Димитрова е разбрала, че в писмените упражнения на учениците трябва да бъде поднасяно онова, което е близко до тях, до техните мисли, интереси и чувства...

Класът посещава румъно-българската граница. Няколко недисциплинирани момчета преминават граничната бразда. Вдига се тревога и нарушителите са заловени от румънските граничари. На другия ден класът прави съчинение на тема „Нарушители“. Четеш съчиненията на учениците и пред теб наистина оживява картината на тревогата, сигналните ракети, уплахата по лицата на нарушителите и радостта, че все пак всичко завършва благополучно.

На всички е известно, че най-леко се пише за това, което ние сме преживели, което е близко до мислите и чувствата ни. И Димитрова винаги държи на това. Децата никога не пишат за нещо, което не са почувствували със своите сърца. В час за писмени съчинения се правят съчинения по картината на руския художник Н. Богданов — Белски. Дореволюционна Русия —малко схлупено училище. През полуотворената врата на класната стая се вижда бедната обстановка и няколко ученика, а пред вратата в едър план се откроява фигурката на бедно, окъсано пастирче. Това се вижда на картината, но Димитрова неусетно повежда учениците по изпълнените с мъка прашни пътища на стара Русия, разказва им за художника, който сам е бил пастирче и по някаква случайност попаднал в училище, след което е станал голям творец. Детето-герой на картината заживява заедно с целия клас: всеки иска да каже нещо за него — как е живяло то, за какво мечтае, какво го е довело до школските врати. Пред очите на всички израства образът на художника, герой на картината и неговата голяма мечта да се научи да рисува. За всичко това се говори много емоционално. Очите на децата започват да светят и чак сега те вземат писалките...

Затова писмените им работи са изпълнени с топли думи, с много любов към трудовите хора. Децата пишат с разбиране, защото един час са живели с онова, за което трябва да разказват. Това е една от тайните за успеха на учителката Димитрова.

Другата „тайна“ това са разнообразните упражнения и форми на урока. Часът по естествознание например започва със задаване на писмени въпроси към класа 1.) Как се познава варовикът? 2.) Видове варовици? Всеки ученик отговаря писмено на поставените въпроси. По този начин се постига голямо активизиране на всички деца. Всяко от тях се чувствува задължено да мисли. Разбира се устните въпроси също се използват широко. Ценното в едните и другите въпроси е това, че те са поставят по много занимателен начин и това активизира ученическото внимание. Всички въпроси са с изключително практическа насоченост, непрестанно отвеждат към живота.

Така поставените въпроси представляват една хубава проверка на ума ученика, защото не е все едно да пишеш „От какъв варовик е построена стара Москва?“ или „Защо днес Москва е наречена белокаменна?“. Резултатът при такива въпроси е показателен: една гора от вдигнати ръце. Защото учителката добре познава и използва особеностите на детската психика. Така тя успешно съчетава една от най-важните съставки на урока — проверка и оценка на знанията.

В останалата част от часа, когато се дават предимно нови знания, учителката също предизвиква голяма активност, използвайки активно нагледните средства. Така урокът допринася за трайно усвояване на знанията.

Вярно е че майсторството идва с годините. Мария Димитрова работи дълги години като учителка. Но към това сигурно има и нещо не по-малко важно. В сърцето на учителката има едно живо огънче, което винаги я кара да търси все нови начини за усвояване на знанията и уменията от учениците. Затова и младите учители често посещават нейните уроци. И техните очи светят, като очите на малките, които също я слушат.

Борис ПАВЛОВ

В ИМЕТО НА ЧОВЕКА

Като бяла птица е кацнала на възвишението сградата на здравната служба в село Долно Ряхово. Всеки ден в чакалнята ѝ човек може да види и българи, и турци, дошли за помощ или съвет. Мина времето, когато турското население гледаше с недоверие здравните работници, когато търсенето на лекарската помощ се смяташе грях.

Авторитетът на здравните работници сега е голям. Всички слушат здравните беседи, изнасяни от тях. И понеже интересът към тях все повече пораства, напоследък е решено да станат ежеседмични.

Но не само на това се радват долноряховци. Сега те осъществяват и инициативата за събиране на средства по линия на самооблагането, чрез които ще закупят линейка.

Петър МИХАЙЛОВ

В ПОМОЩ НА УЧИЛИЩЕТО

Голяма е грижата на родителите, учителите и обществеността от Дулово за правилното комунистическо възпитание на децата в училището. С обединени усилия те търсят начини и форми за повишаване успеха и подобряване дисциплината на учениците.

С този въпрос неотдавна се занима събранието на Х-та низова организация на Отечествения фронт от града, в работата на което взима участие и секретарят на Окръжния комитет на Отечествения фронт др. Огнян Модев.

Доклад за възпитанието и успеха на децата от прогимназията изнесе другарката Тодорка Колева, а за успеха на учениците от гимназията другаря Стою Стоев.

Както в докладите, така и в изказванията на родителите и учителите се подчерта, че само със задружни усилия ще може да се насочат децата-бъдещите строители на комунизма, по правилния път, ще се подобри дисциплината и успеха на учениците.

Проведеното събрание по този много важен в момента въпрос, прие конкретни мероприятия за подобряване на работата по повишаване успеха и подобряване дисциплината в училищата. Това бе хубава инициатива на ръководството на отечественофронтовската организация, което неминуемо ще помогне на училището. Присъствуващите препоръчаха за напред да се проведат пак такива събрания, като се подготвят още по-добре.

Венета ГЮРОВА

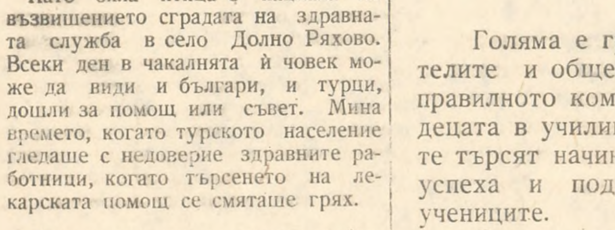

38

Н. АСАНОВ
Ю. СТУРИТИС
Роман
НАПИСАН ПО СЛЕДИТЕ НА ДЕЙСТВИТЕЛНИ СЪБИТИЯ

— Ще ви се наложи да изчакате два-три дни тука, без да излизате от бункера, докато не създам условия за преминаване в по-безопасно място. Вие не се безпокойте! — сякаш утешавайки госта, добави той. — В определен час при вас ще дойде човек и ще каже, че е изпратен от мене. Доверете му се и го последвайте. Аз мисля, че скоро ще видите някои ваши приятели...

Той стана, и Петерсон, никога не чувствувал себе си слаб, изведнаж помисли, че е по-добре да има този човек в числото на своите приятели. И угоднически каза:

— Има писмо за вас от Силайс. Но то е скрито така далече, че аз не бих рискувал да го доставя.

— Нищо, ние ще се видим!

Изглеждаше, че наличността на писмо от официалния сътрудник ни английското разузнаване не утеши много Будриса. Петерсон помисли: „Тези англичани правят глупости! Добре е, че Будрис не ме счита за отговорен за пропуските на моите господари“.

Будрис стисна ръка на Петерсон. Петерсон почувствува, как горещината на тази твърда ръка премина по него. Чак сега в известна степен се поуспокои.

Будрис си обърна гърба и закрачи направо в гората така ловко и бързо, сякаш виждаше и в тъмната влажна нощ. Петерсон тръгна обратно към своята плевня и едвам с труд разгледа, прикляквайки до земята, на фона на небето острогърбия ѝ покрив.

10.

ГУСТАВ САМ НЕ РАЗБРА, какво го подтикна да избяга от този острогърб дом, от който вече се чуваха тихите и напълно мирни гласове на Петерсон и собственика.

Във всеки случай в последната минута, когато Петерсон вече се връщаше при него от хутора, а хуторянинът чакаше при вратата, настръхнал от студения вятър само по бельо, Густав изведнаж си спомни, че господарите, изпращайки го с Петерсон, в последната минута му напомниха, че той винаги имаха право на самостоятелен избор: да върви със своя спътник или да се отдели от него...

Той не си признаваше пред себе си, че се изплаши, той само предположи, че е по-правилно да се измъкне колкото се може по-далече и от този хутор, който е до самия път, и от пътя, колкото се може по-далече!

Когато между него и хутора се оказа не по-малко от пет километра място без пътища, той вече можа да си признае и да се похвали за предвидливостта. Сега къде по-малка е опасността! Той отдавна излезе от пограничната зона, и сега оставаше само да се прехвърли на отсрещния бряг, за да отиде в далечния запасен адрес, от където ще му помогнат да се добере до Естония...

До изгрев слънце той измина още три километра. През това време му попаднаха два малки хутора и той щателно огледа брега около тях, надявайки се да намери лодка, но тука живееха, както се виждаше, не рибари, лодки нямаше.

Слънцето вече изгря, мъглата се притисна във водата, денят беше ясен и да върви понататък ставаше опасно. Той мина край голямо селище, разположено на другата страна на реката, и пак се появиха залятите от пролетните води ливади, отново се показаха разорани поля, и изникна още един хутор, прилепил се на високия бряг над самата вода.

От брега той видя лодка.

В хутора вече се събудиха хората, гореше вече печка, но това може би, не би го спряло. Той беше въоръжен и можеше без страх да седне в лодката и да отплува. Спря го друго: лодката беше прикована с тежка верига, с хамбарски куфар на нея към голямо дърво, наклонило се над самата вода. Да разбие веригата сега, през деня, пред погледа на стопаните на хутора беше опасно.

Густав постави куфара зад ъгъла на плевнята, сне раницата от рамо и, като приседна на припек, започна да наблюдава хутора. Искаше му се да изясни, кой живее тук, има ли мъже, как изглеждат обитателите, може ли да им се довери и да помоли да го прехвърлят през реката... А ако в къщи са само жени — това сега, след войната, се случва често — може и да ги заплаши.

Къщата бе разделена на две половини и изглеждаше живееха и в двете. Но Густав се успокояваше от това, че хуторът се намираше далече от други къщи. „Това не е колхоз — помисли си той, — възможно е тук да живее лесничей или просто рибар, а може и едноличник“ Густав знаеше, че не всички селяни — владетели на хутори са влезли в колхозите. Това до известна спепен го обнадеждваше.

Отвори се, едва поскръцвайки, врата и излезе жена с ведро за мляко. Густав я разгледа докато тя вървеше, ширококрачейки към обора. Не млада селянка със здрави ръце, с широки рамене, с мъжка крачка. Тя влезе в обора и дълго разговаря с кравата, после се зае да я дои, зацвъркаха струйките мляко, замириса на свежест и топлина, и на Густав изведнаж му се прииска да яде.

В другата половина на дома също се пробудиха, там зашумоля завеска, после в антрето заскърцаха дъските на пода под тежки крачки. „Мъж“! — кипна Густав. Там наливаха вода в омивалника, плискаха се, после всичко затихна. Густав забеляза, че двете половини на дома не са свързани.

Стопанката се върна в дома с пълно ведро, по-гъсто заискача от комина дим, виждаше се че подготвят закуска. И пак Густав си спомни, че нищо не е ял, че е уморен, че напред има дълъг път.

Стопанката излезе отново, сега тя пусна птиците: кокошки, гъски. Гъските, крякайки и надпреварвайки се, бързаха към водата. Стопанката хвърли храна на кокошките и те зачукаха с човките си по дървеното корито. Ето тя зави към ъгъла на плевнята от отсрещната страна, сега тя ще види Густав. . .

Густав, като се престори на равнодушен, чакаше.

11.

МИЛДА ЦЕЛМС преживя голям и труден живот. . .

Тези думи отдавна станаха привични, ние някакси даже не усещаме тяхното тегло. Ние ги четем във вестниците, в книгите, те са приложени за различни хора, но всеки от нас е преживял голям и труден живот и ние само съчувствено спомняме своите горести или просто хвърляме бегло очи на тези редове, и те нищо не възбуждат в душата.

А си струва да подържиш тези думи в шепа, за да усетиш тежестта им.

Тя се роди и израстна в хутора, но, хуторът, беше чужд. Чужди ѝ бяха и земята и добитъкът. А господарите много обичат да потвърждават своето достойнство с вик, или с бой. Наистина, боят е по-често в детските години, а викове можеш да слушаш цял живот и да им се подчиняваш, както се подчинява работният кон

През 1940 година Милда не успя нищо да разбере, макар и да виждаше, че животът се промени. Малко преди това тя се омъжи за такъв като нея ратай Янис Целмс. Янис разбираше повече, той даже участвуваше в някаква комисия, която делеше между безимотните ратаи земята, взета от помешчиците и отрязана от едри земевладелци. Но и година не мина, как в Латвия нахълтаха немците и всичко стана по старо му.

(Следва)

Техническият прогрес в селското стопанство

НОВ НАЧИН ЗА ХРАНЕНЕ НА ТЕЛЕТАТА ДО 6 МЕСЕЦА

ЕЖЕГОДНО за изхранването на телетата се изразходват големи количества пълноценно мляко, което значително намалява дяла на стоковата продукция и лишава пазара от значителни количества от тоя ценен продукт за изхранване на населението.

Възприетият начин на хранене на телетата до 6 месечна възраст с 250-300 литра пълноценно мляко в последните години съвсем не задоволява нашите изисквания. Това наложи да се проведат редица изследвания за заменяване на пълноценното мляко с други видове фуражи. В резултат на това в практиката намериха приложение редица начини на хранене на телетата с намалени количества пълноценно мляко и резултатите са много добри.

Особено резултатен начин на хранене на телетата до 6 месечна възраст е постигнат в ТКЗС—Ново село Русенски окръг, където заменянето на пълноценното мляко е постигнато чрез използването на тъй нареченото егализирано мляко, което представлява мляко приведено към 2 на сто масленост. Практически се получава чрез смесване на равни количества пълноценно и бито мляко.

А битото мляко в дажбите на телетата може да се замени с изкуствено мляко, което се приготвя по следния начин: В един млекарски гюм с вместимост 40 литра се наливат 20 литра бито мляко, към което се прибавя 3 кг ярма или ситно пресято овесено брашно, 0,250 кг захар, 0,250 кг креда, 0,250 кг грахово брашно, 0,120 кг морковено брашно, което може да се замени с 0,100 кг рибено масло. Към тая смес се прибавят и 2 яйца. След това гюма се допълва с вода, добре се разбърква и се затопля във водна баня до температура 37 градуса, след което се изхранва на телетата.

Така приготвения заместител се равнява по кръмна стойност и съдържание на минерални вещества (Са и Р) и витамини на битото мляко. В по-малко количество е смилаемия протеин, който се компенсира с даването на телетата на доброкачествено люцерново сено.

При използването на егализираното мляко и заместителя се прилагат следните схми на хранене на телетата.

При тоя начин на хранене се използват 225 литра пълноценно мляко за телетата за разплод и 150 литра за телетата за угояване, а бито съответно 585 и 570 литра.

Ако всичко това се въведе в ТКЗС и ДЗС в окръга, изгодата ще бъде много голяма: тъй като ще намалим пълноценното мляко на женските телета за разплод с около 15 литра на глава, което представлява допълнително стокова продукция от около 45 тона мляко. Много по-голям ще бъде ефектът от такъв начин на хранене при женските и мъжките телета за месо, където пълноценното мляко ще бъде намалено с около 50 литра на глава или за годината ще се предадат допълнително 400 тона като стокова продукция.

Увеличението на стоковата продукция с 445 тона за годината е факт, който не е за пренебрегване. Това налага ръководствата и специалистите от ТКЗС и ДЗС незабавно да се заемат за внедряването на тоя начин на хранене на телетата, което ще бъде един голям дар на родината през юбилейната 1964 година.

Марин МАРИНОВ

А. Телета за разплод

Възраст в дни	Разход на мляко на теле дневно в кг			
	пълноценно мляко	егализирано мляко	обезмаслело мляко	заместител
до 15	6	—	—	—
15-60	—	6	—	—
60-120	—	—	6	—
120-180	—	—	—	3

Б. Телета за месо

Възраст в дни	Разход на мляко на теле дневно в кг			
	пълноценно мляко	егализирано мляко	обезмасленo мляко	заместител
до 15	6	—	—	—
15-30	—	6	—	—
30-45	—	2	4	—
45-90	—	—	6	—
до 150	—	—	—	6

Овчарите от село Поляна и техният бригадир Стальо Петров заприходяват малките агнета.

Снимка: Стоян ТОДОРОВ

Дадената дума се изпълнява

Добре се трудиха през февруари телчарите от сектор — угояване в филиала—Ножарево на ДЗС „Янко Забунов“ затова и резултатите са похвални.

При план 756 кг прираст за месеца и обещание 814 кг—Георги Николов постигна 1 202 кг Стоян Иванов при план 756 кг и обещание 819 кг постигна 975 кг и Меджелит Мюслемов при план 756 кг и обещание 819 кг получи 867 кг прираст.

Това изпълнение не е случайно. То се дължи преди всичко на грижите и навременното изпълнение на задачите, поставени пред телчарите от кооперативното ръководство и специалистите. То естествено е и гаранция за изпълнението на плановете през настоящата година.

Николай ГЕОРГИЕВ

ЗА ДА СЕ РОДИ ИЗОБИЛИЕТО

Редица години в кооперативното стопанство в с. Кайнарджа по отношение на навременото наторяване на пшеницата има установени традиции. И тази година стопаните подемат решителна борба за получаване на най-високи добиви от тази култура. Не жалейки сили, те използват всеки благоприятен момент за наторяване на площите засети с пшеница. 8 240 дка със сорт „Безостая — 1“ са вече наторени. Оживено е тези дни и по блоковете, засети със сорт „301“. На декар стопаните хвърлят по 10 кг амониева силитра.

Това мероприятие, съчетано с други агротехнически дейности, ще гарантира получаването на хубави добиви от посочената култура.

Р. МИХАЙЛОВ

Навременни грижи

През 1963 година стопаните от бригадата в с. Орешене регистрираха добри добиви от есенните култури. Доходите от тях бяха значителни, а това се отрази и върхи заплащането на кооператорите за положения труд.

И през тази година те отрано вземат мерки за навременното подхранване на есенниците. Върху тези площи стопаните, използвайки всеки благоприятен час, разхвърлят амониева селитра. В близко време голяма част от есенниците ще бъдат наторени.

Похвално е трудолюбието на стопаните от звената на Фахри Ердинчов, Харун Диляверов, Ахмед Кязимов и др.

Тахсин ЕБАЗЕРОВ

УСЛОВИЯ ИМА, НО Е НУЖНА ПО-ГОЛЯМА НАСТОЙЧИВОСТ

ПРЕЗ настоящата година Окръжната строителна организация разпределя силите си на около двадесет обекта из града и окръга. Част от тях трябва да бъдат завършени до края на 1964 година. Без да се вземат под внимание транспортните средства, организацията разполага с 26 хаспела и подемника, 14 бетонарки, 13 вибратора, 12 мозайкотъркачки, 8 варомешалки и т. н. Тяхната наличност осигурява във висока степен механизацията на строителството. Достатъчен за неговите нужди е и броят на работната ръка. Но за повишаване производителността на труда това съвсем не е много.

Рационализаторското движение е оставено на заден план.

В ОСО по този въпрос съществува едно неоправдано нехайство, едно летаргично спокойствие, което влачи след себе си неприятни последици. За неизпълнението на миналогодишния план има редица обективни причини, като тежката зима, недостигът на работна ръка, липса на някои материали и други. Тези са спънките, които се изтъкват официално. Но абсолютно нищо не се споменава за слабото развитие на рационализаторското движение. Може би то въобще не влиза в сметката, като една от причините за неизпълнение на плана. За цялата 1963 година са направени само четири рационализаторски предложения с организационно-технически характер, три от които са внедрени с общ икономически ефект 5 500 лева. Тези предложения са направени само от технически ръководители.

При това положение възниква въпросът: защо броят на рационализаторските предложения е толкова малък? От Окръжната строителна организация дават един будещ недоумение отговор — няма специалисти, които да разглеждат предложенията! Излиза така, че в ОСО не се правят предложения, защото няма кой да ги разглежда, експериментира и одобри. Ако се задоволим с подобно обяснение, пред нас се поражда още един въпрос—защо направените предложения са само от техници? Защо няма нито един автор-работник? Следва оправданието: имаме голямо текучество. Това е вярно, но не можем да го приемем като извинение. По обектите се трудят и много дългогодишни работници на организацията, които при по-добро желание от страна на административното и профсъюзно ръководство, биха могли да разгърнат широко инициативата си. На базата на своя богат практически опит те биха направили добри рационализации, с които да се повиши значително производителността на труда.

За два месеца само едно предложение

От началото на годината до сега изминаха повече от два месеца. Още в нейното начало се набелязаха някои организационно-технически мероприятия, в които има специален отдел за техническия прогрес и рационализациите. В него виждаме 10-12 точки, които се предполага да бъдат разрешени с помощта на Научно-техническото дружество. Създаден е и Технико-икономически съвет от щест души специалисти. За завеждане на постъпилите предложения е определен инженер Манов от конструкторския отдел, който покрай пряката си работа се занимава и с рационализациите. ТИС се събира веднага на заседание, щом постъпи рационализаторско предложение. Но заседанията не са много чести, понеже за два месеца е направено само едно предложение от техническия ръководител Йордан Минков.

Да се разгърне работническата инициатива

Набелязаните организационно-технически мероприятия се отнасят за разрешаване на тесните места в производството. След отпечатването им на циклостил те ще бъдат разпространени между работниците. И толкова! Не счита ли за необходимо административното, партийното и профсъюзното ръководство на ОСО да се погрижи и за „тясното място“ в своята работа—разгръщането на работническата инициатива, подкрепянето ѝ и даването насока за действие. При изучаването опита на първенците, не веднъж (и това е доказано) се е стигало до оригинални хрумвания при неговото приложение на място, хрумвания, довели до ценна рационализация, до повишаване производителността на труда. Но за съжаление такава школа в ОСО не е създадена. Курсовете за квалификация също са една удобна форма, но те още не са започнали.

Ръководството на Строителната организация, преди всичко профсъюзното, трябва да разясни пред всички работници Закона за рационализациите, начинът на тяхното правене и предлагане, премиите, които се дават за всяка една. Трябва да се направи всичко възможно, но да се разбуди дремещата творческа мисъл и инициатива у работниците, да се осигури квалифицирана помощ на рационализаторите в тяхната работа, да се насочват те към активна творческа дейност. Строителството е безкрайно поле за създаване на новости и подобрения. В много строителни организации, където спецификата на работата не се различава от тукашната, ежедневно постъпват рационализаторски предложения. С по-голям или по-малък икономически ефект, всички те преследват и постигат една цел—повишаване производителността на труда, правене на икономии и ритмично изпълнение на плана. Защо тогава в Окръжната строителна организация не се прави нищо за поставянето на рационализаторството на здрава основа? Строителите трябва в най-кратък срок да отговорят положително на този въпрос!

Георги УЗУНСКИ

УСЛОВИЯ ЗА МЕХАНИЗИРАНЕ НА ПРОЦЕСИТЕ В ЗЕЛЕНЧУКОПРОИЗВОДСТВОТО

ЗЕЛЕНЧУКОПРОИЗВОДСТВОТО в нашия окръг е най-забравения от механизацията отрасъл на селското стопанство. Това се потвърждава от факта, че за отглеждането на 1 декар ранни домати се изразходват от 100 до 120 човекодни, за 1 декар средноранни 55-60 човекодни, а за отглеждането на 1 дка царевица се изразходват около 4 човекодни.

На сегашния етап в зеленчукопроизводството са механизирани главно основната и предсеитбена обработка на почвата, превоза на готовата продукция от градината до консумативния център и част от извозването на оборския тор. При тази ниска степен на механизация, зеленчукопрохзводството се явява с най- големи възможности за внедряване на машинна обработка.

Тези възможности могат да се претворят в реална действителност, защото ТКЗС и ДЗС в окръга разполагат с достатъчно техника. Необходимо е желание, воля и интерес към внедряване на механизацията в зеленчуковото производство. За това обаче са необходими и някои условия като:

УЕДРЯВАНЕ НА ЗЕЛЕНЧУКОВИТЕ ГРАДИНИ—съобразено с почвените и климатически условия в отделното стопанство. Отделните площи трябва да се групират в масив с размери от 1 000—1 200 дка. Отделните полета да бъдат от 300-400 дка, а блока заeт от отделна култура от 100-120 дка. По този въпрос има и съответни заповеди.

ЗЕМЕУСТРОЯВАНЕ НА ТЕРИТОРИЯТА е необходима предпоставка за най-рационално използване на техниката. Размерът на площта заета от една култура, трябва да позволява едносменна работа на трактора т. е. над 100 дка с ширина не по-малка от 120-130 м, за да позволи кръстосана обработка. Дължината на блока да бъде най-малко 500 м. В тази връзка трябва да се реши въпросът за специализацията и в зеленчукопроизводството в нашия окръг. Каква механизация може да се прилага на площ от 400 до 500 дка, върху която се отглеждат 40-50 култури или средно по 10 дка на култура, какъвто е случаят с ТКЗС в село Сребърна. Във всяко стопанство трябва да се отглеждат неповече от 5-6 зеленчукови култури.

ИЗРАВНЯВАНЕ НА ПЛОЩТА. Това е абсолютно необходимо условие за отглеждане зеленчуковите култури на поливни площи. Изравняването бива основно и текущо. Основното подравняване се извършва с булдозери, грейдери и скрепери. За да се извърши основно подравняване необходимо е да се изготви предварителен технически проект за добра нивелация на площта. Текущото подравняване за ранните култури се извършва на есен, след дълбоката оран, а за средноранните — напролет, с конна и тракторна влачка.

ПОДГОТОВКА НА КАДРИ. В настоящия момент при наличие на достатъчно техника, подготовката на кадри е решаващо условие за навлизане на техниката в зеленчукопроизводството. Необходимо е сектор „Механизация“ при управлението на селско-стопанското производство при ОНС да организира и проведе показни съвещания на блоковете, за регулиране на отделните машини и агрегати, пред механизаторите и бригадните механици от ТКЗС и ДЗС в окръга още през месец март. Освен това, МТУ — ще в село Средище, трябва още тази година да предвиди в програмите практически ре гулировки на машини за зеленчукопроизводството.

ОРГАНИЗАЦИЯТА НА ТРУДА НА МЕХАНИЗАТОРИТЕ И КООПЕРАТОРИТЕ е важен въпрос при въвеждането на механизацията. „Механизация, без подходяща организация води неволно до антимеханизация“—казва знатният съветски механизатор Н. Мануковски. Вместо да доведе до повишаване производителността на труда, неподходящата организация често води до нейното понижаване.

В зеленчукопроизводството трябва да се образуват специализирани зеленчукови тракторни бригади, с най-добрите механизатори. Предимството на тези бригади е това, че механизаторите се квалифицират и специализират в отглеждането само на зеленчукови култури.

За механизирано отглеждане на зеленчуковите култури е необходимо да се премине към бригадно зачисление на културите, а не към звеново, за да не пречи в работата на машините.

Размерът на площта, броят на културите и обема на работата определят и състава на тракторната бригада. Тя трябва да разполага с тежък трактор, два средни и 3-4 самоходни шасита, с необходимия прикачен инвентар за обработка и транспорт.

Тодор ДОБРЕВ

И ПРЕЗ ТАЗИ ГОДИНА ВИСОКИ УСПЕХИ

ЗА РАБОТНИЦИТЕ и служителите от „Пренос-превоз“ на агенция Дулово и тази година започна с високи постижения в изпълнението на задачите. За двата месеца планът е изпълнен по обем 115.8 на сто, като са реализирани приходи за 26 400 лева.

Носителите на успехите са много. Това са преносвачите от бригадата на Ариф Кадиров, които разтоварват безкрайната върволица от камиони в складовете за дървени материали и са изпълнили плана си за февруари 166 на сто. Това са хората от бригадата на Георги Петков, обслужващи складовете на „Зърнени храни“ — с изпълнение 122 на сто и средна заработка на работник 125 лева.

Най-големи постижения, обаче достигна бригадата на Неджати Мехмедов. Превозвачите от тая бригада работят в държавните земеделски стопанства и макар да са отделени от семействата си, изпълниха плана 194 на сто.

Всеки член от колектива на „Пренос-превоз“ Дулово, работи и живее с мисълта за изпълнението и преизпълнението на плана и обещанията за завоюване на първото място сред останалите агенции. Техните постижения са скъп дар на родината в чест на двадесетгодишнината от славната победа на Девети септември.

Марийка БЕЛЕВА

Път без избор

РАЗКАЗ

Катарина Камер

В ДЪЛГАТА неспокойна улица на никого не правеше впечатление, че едно младо момиче вече за трети път се спира колебливо пред една голяма къща. Тя беше горда и мрачна и на всеки, който я виждаше, му се искаше да укори човека, заради когото носеше траур, че я оставил толкова рано.

Понякога в очите ѝ се появяваше огън, когато срещнеше млада майка,с дете. Покрай нея минаваха майки нищо не подозиращи,които бяха прегърнали децата си или ги водеха, и момичето си мислеше за всяка: „Може би ти си такава като моята майка, може би още утре ще изоставиш детето си, за да живееш по-леко и по-весело без дете".

И тя беше доволна, защото все по-силно чувстваше, че има право на омраза. Тогава тя влезе в къщата, за да дири майка си, която я беше изоставила преди шестнадесет години.

Чакалнята на лекарката Доротея Кранц беше голяма, наредена за много скръб и надежда. В нея седяха хора, уморени от чакане, някои с износени дрехи от лоши платове, други—с хубави, модерно ушити. Но всички лица носеха следа от работа и тия с хубавите дрехи също имаха ръце на работници.

Момичето се учуди. В къщи, в Хамбург, не беше така. Но най-сетне това показваше, че майка ѝ не е постигнала много: лекар в един източно— берлински работнически квартал. И тя почувствува със задоволство скъпата елегатност на своя костюм, добре гледаната си кожа и коса. В този воал от лукс беше нежността на баща ѝ, на бащата, който беше мъртав.

Пред нейните очи отново застана лицето на бащата, разкривено от неочакван страх преди смъртта, с разширени от ужас очи и тя отново чу неговия затихващ глас: „О, твоята майка— проклета".

Оттогава за момичето не остана нищо друго на света освен тази смърт. За тази необикновена смърт тя трябваше да поиска сметка на майка си.

Колкото повече се изпразваше чакалнята, толкова повече угасваше бледото ѝ лице. Само очите светеха с дива решителност. Момичето едва дишаше, като че искаше да спести дъха си за следващите минути.

КОГАТО сестрата съобщи, че само едно младо момиче чака за преглед, лекарката изпусна за миг писалката върху масата. От няколко години кръвта ѝ замръзваше при всяко подобно съобщение. И при вида на облеченото в черно момиче, тя си каза: „Свърши се. Фридрих е вече мъртъв, сега тя идва при мен. Мога да стана, да я взема в прегръдките си и да кажа: дете мое, скъпо мое дете, за това аз чаках шестнадесет години".

В стаята миришеше на етер. Миризмата създаваше строга обстановка и две враждебно студени очи не можеха да останат незабелязани. Лекарката взе лист хартия, остави го, пак го взе, остави го отново, понеже той издаваше колко силно трепери ръката ѝ.

Нейните очи поглъщаха тъмните очи на момичето, търсеха да пробият мъглата от шестнадесет години, но нямаше път;накрая лекарката само трябваше да констатира: тя има моите очи, но погледа на Фридрих.

Сестрата попита за името: Кристина Хопенщендт.Болничен лист няма, тя идва от Западна Германия, но ще плати за прегледа.

Лекарката кимна. Пари Фридрих имаше винаги достатъчно, неговата дъщеря ще има също достатъчно.

Лекаркарта обърна лице към момичето — голямо обикновено лице, още неостаряло и прорязано от малко бръчки, които бяха дълбоки, като че ли една и съща грижа се е издълбавала на едно и също място.

—Защо сте дошли?— попитя тя бавно. Момичето искаше рецепта за едно лекарство за сън; беше много силно лекарство, но момичето настояваше.

—Моят баша умря, може би вие разбираге, че при такъв случай не може да се спи добре!

Техните погледи се срещнаха.

—Да, но сигурно имате майка.

—Не!

Това разкъса с болка надеждата ѝ. Доротея Кранц погледна настрана. С далечен глас тя каза:

—Аз съм лекувала много деца без майки; на някои намерих майки, които да се грижат за тях.

Момичето сви вежди и преживя за миг още веднъж всички моменти на своето деттсво, когато трябваше да гледа как други деца бяха милвани от майките си. И си мислеше: това далеч не е извинение, че е лекувала чужди деца.

Въпреки това в нейната враждебност имаше нещо безпомощно, тъй че майката трябваше да се сдържи да не вземе в прегръдките си това дете. Но тя искаше най-малко да го докосне, веднъж да пипне отново своето дете.

Едно неудържимо желание овладя жената, когато тя каза:

—Първо трябва да прегледам сърцето ви, за да мога да предпиша лекарството.

УЧУДЕНО и малко колебливо момичето се съблече. Нейното бельо беше разкошно, необикновено тънко и украсено с още по-тънки дантели.

Лекарката прислуша сърцето. Тя броеше ударите, после не ги чуваше повече. Затвори очи и виждаше сърцето, виждаше всеки мускул, всяка камера на сърцето, на това, което тя искаше, не можеше да види. Тя стоеше с модерния инструмент и всички знания на своята наука пред сърцето на детето си, но не можеше да разбере дали беше добро или зло сърце.

С обърнато лице момичето каза:

— Когато си изоставен от майка си, не може да се каже, че имаш майка, нали?

— Зависи, може да има причини...

— Не.

Бавно лекарката се обърна към масата, докато разочарованието изчезна съвсем от лицето ѝ. Беше глупаво да се разочорова, но разочарованието не питаше, то беше на лице и направи това, което тя отдавна знаеше, болезнено по-ясно: това беше победа на Фридрих.

Не беше учудваща тази победа.

Тя започна, когато преди шестнадесет години влакът потегли и на перона остана един голям снажен мъж с малко момиченце в ръка. Мъжът носеше черна униформа, а детето светло кожено палтенце. Когато детето искаше да заплаче, мъжът го поглеждаше строго, тъй че сълзичките не смееха да се покажат.

Въпреки това Кристина Хопенщедт каза:

— Моят баща беше много добър.

— Така.

— Той се грижеше за всичко. Аз изобщо не чувствувах отсъствието на майката.

— Така.

— Аз имах бавачка и прислужница, аз можех да карам кола, да яздя и да играя тенис; аз имах винаги и много весели приятели.

— Така.

— Татко беше голям човек в града. — Вие трябваше да бъдете на погребението — много цветя и високопоставени гости. — А неговите хора стреляха на гроба му салют. Той беше полковник в полицията.

— Ах. Значи пак в полицията. — Странно, неподвижно и безжизнено стана лицето на жената. „Той можеше пак да носи униформата и да разполага с живота на много хора". Изведнъж тя се засмя, като че ли едва сега разбра сравнението: „Аз също разполагам с живота на много хора".

— Татко винаги въдворяваше ред в града.

— Да. Затова той понякога само с един подпис хвърляше хиляди в затвора.

Изплашена Кристина Хопенщедт вдигна гъстите си вежди.

— Вие изглежда не знаете колко тежко е при нас отвъд да се грижиш за реда. Има много негодяи и предатели, евреи. — Тя замълча за миг, погледна майката и тогава каза: и комунисти.

СПОКОЙНО светеше лампата, стъклото в белите шкафове блестеше както винаги, сребристи и студени оставаха инструментите, от улицата се носеше шумът на града. Някой вървеше там, долу — него лекарката Доротея Кранц беше излекувала, на други тя беше спасила живота в затвора и в концентрационния лагер и много хора съществуваха, на които тя беше показала пътя към човешкия живот в много речи, на много задимени събрания.

Докато седеше в тягостната тишина, сред безжалостните думи на момичето, животът ѝ се стопи в една безмислена купчина. Тя разбра само едно: докато е полагала усилия за хиляди, детето ѝ е станало плът от плътта ѝ и дух от духа на мъжа ѝ.

И тя се изплаши, понеже вярваше да размени хилядите срещу едната.

Хилядите си бяха отишли, бяха останали въпреки всичко чужди, но едната принадлежеше към нея, както вятърът към дъжда и слънцето към цветята:

Тя стана, съблече бялата престилка. В семплия син костюм и светла блуза изглеждаше още по-майчински обикновена.

Момичето забеляза учудено, че нейният хубав, елегантен баща никога не забрави съвсем тази жена. На неговата работна маса докрая на живота му лежа вестник, в който беше снимката на жената, когато говори на конгрес на мира. Кристина Хопенщедт разказва това; нейната майка трябва да знае колко верен ѝ е останал бащата въпреки всичко. Не беше ли той чудесен човек?

Майката замълча, отвори вратата на съседната стая и каза:

— Ако искате, ще ви разкажа как може да се напусне един такъв човек.

Лекарката отиде до един шкаф и извади нещо от него. Снимки. Мъжка глава, тясна, добре изрязана, с любезна усмивка в очите и безгрижни устни; детска глава, кръгла, нежна, големи очи, дълги къдрици; мъж и жена — жената много по-малка от мъжа — той я беше прегърнал, сякаш я пазеше — те се гледаха нежно.

Доротея Кранц посочи снимката с мъжа и жената:

— Вижда се, че двамата се обичат много, нали?

— Да.

— Те бяха много щастливи. Той беше получил тъкмо работа в полицията, беше 1932 година и тя прекъсна следването си, понеже той искаше да има жена, която да бъде само за него. Тя също искаше да принадлежи само на него.

Момичето каза живо:

— Аз също имам годеник, той също иска да бъда само негова. — Тя говореше за своя годеник така, както говорят всички млади момичета, като че ли е голяма работа да имаш годеник.

Това изглежда не направи впечатление на лекарката, може би тя бе потънала премного в спомена. Тя седеше на края на креслото и гледаше снимките.

— На двама ни вървеше добре, мъжът беше повишен бързо, той стана офицер, понеже беше много способен. Той потушаваше с голямо усърдие стачки и демонстрации на работници. Веднъж жената го попита: „А ако работниците имат право?". Тогава той я прегърна и я успокои: „Правото има винаги две страни — най-добре е да не мислиш за това.

Жената се успокои.

Тя получаваше кожено палто и хубави дрехи, можеше да кара кола и да язди, да играе тенис — тя беше много уважавана.

После той беше отличен и постъпи в SS. Там той беше още по-бързо повишен. Стана офицер на караулен отряд в концентрационния лагер Бухенвалд. Със затворницнте той не се разправяше, само понякога трябваше да подпише заповед, когато неговите хора вземаха да разстрелват затворници.

ЖЕНАТА не се радваше на хубавото уютно жилище. Къщата беше далеч от лагера, но понякога под прозорците минаваха колони от затворници. Те се влачеха в безкрайно дълги редици, с дрехи на черни и бели ивици. Когато някой паднеше — убиваха го. Това правеха хората от отряда на мъжа. Мъжът каза: „Аз също не обичам това, ще останем тук само още една година, докато ти получиш кола".

Но жената не искаше да има повече кола.

Аз заклех мъжа да замине с мен от тук. Той отговори, че не може, щели да го сметнат за предател. Тогава той трябваше да избяга с мен, аз бях готова на всичко, само да се махнем от гнетящата вина. Той не се съгласи. Разбрах, че не искаше. Той беше отровен. Опиянението да бъде господар на живота и смъртта го беше отровило.

През нощта, когато се навеждаше над мене, струваше ми се, като че ли има в дъха му мирис на кръв. Когато мъжът ми шепнеше с нежен глас, казвах: „Говори по-високо — да не чувам виковете." Той беше съвсем спокоен. Аз се молех: „Викай, да не чувам проклятията". Но не можеше да се чуе никакъв звук. Тогава крещях: „Не чуваш ли ужасните обвинения? Невинните мъртви те обвиняват. О, те всички, всички ще застанат един ден пред тебе — в твоя последен час те всички ще искат от тебе възмездие."

Той ме посъветва занапред да вземам таблетки за сън.

Това беше нашата последна прегръдка.

Ужасено момичето гледаше майката, тихо молейки се: „Престанете, моля ви, престанете." Тя видя отново лицето на бащата, разкривено от ужасен страх преди смъртта; значи те му се бяха явили — мъртвите. И проклятието не беше отправено към майката. Към кого тогава?

В разкъсаните ѝ мисли отново се промъкна спокойният, притихнал глас на майката:

— Тогава аз заминах. Не ми оставаше никакъв избор. Това е особеното в нашия свят; този, който бива засегнат дълбоко от угасналия гневен поглед на потиснати и изтерзани хора,той трябва да тръгне с тях към свободата. Аз отидох да лекувам раните, които мъжът ми нанесе.

— И защо ти — момчето се изплаши и спря, но повтори:—ти защо не ме взе със себе си?

— За мен нямаше съдия. Трябваше ли открито да кажа на нацисткия съд моята мъка? Аз се разведох като жена, забравила чест и дълг. На такава жена не се даваше дете.

ЕДНО плахо казано „Ти" стоеше между майката и нейното дете, но то беше много слабо и изчезна. Двете не се доближиха, не се прегърнаха, останаха неподвижни, безмълвни, далечни.

Бледото лице на момичето беше станало празно, омразата и високомерието бяха изчезнали, но също така и нежността, която преди се появяваше при всяка мисъл за бащата.

Лекарката стана, тя беше спокойна, понеже знаеше, че е оказала на своето дете най-голямата другарска услуга. Тя гледаше през прозореца навън в беззвездната нощ, когато попита:

— Какво ще правите? — тя попита с искра на надежда.

Кристина Хопенщедт също стана:

—Аз имам годеник. Ще се омъжа. Той прилича на моя баща, голям, строен красив; също така усърден. Той ще заеме мястото на татко в службата.

—Не! — спокойната жена се обърна енергично. — Това не може да бъде! Кажи, че не е истина.

— Напротив. Това е най-доброто за мен, в моя живот няма нужда нищо да се променя. Аз мога да остана даже в нашето хубаво жилище.

— И мъжът бързо ще бъде повишен,защото той потушава с голямо усърдие демонстрациите на работниците — защото той не пита за правото — той ще те разглези и ти ще имаш хубав живот. И един ден той може би ще е пак в концентрационния лагер...

— Мълчете! Не говорете! Не ви стига, че ми отнехте бащата! Мълчете! Искам да запазя моя годеник! Мълчете!...

ДОРОТЕЯ Кранц дълго мълча, тя не виждаше, че малкото лице е станало напрегнато сърдито, тя беше покрила очите си с ръце. Когато погледна, беше сама.

Бавно отиде в кабинета. На масата лежеше рецептата на Кристина Хопенщедт. Тя я скъса. Изгори късчетата. И си мислеше: защо тъкмо аз? Много часове мислеше: защо тъкмо аз. Вчера мъжът, днес детето... Тя потрепера. Не от самотата. Студът идваше от неумолимостта. Какво още трябваше да прави?

Няколко дни по-късно, след като Доротея Кранц в едно писмо беше пожелала дъщеря ѝ завинаги да дойде при нея, получи неясна вест от Кристина Хопенщедт.

Момичето пишеше: „Не зная какво става с мене. Всичко ми се струва така променено. С моя годеник също не се разбирам. Аз ще уча нещо. Но аз съм нещастна. Защо дойдох при Вас? Преди това беше много хубаво. Може би някой път ще Ви посетя. Сега не знам дали трябва да Ви благославям или да Ви прокълна?"

Жената смачка писмото, огладѝ го пак, то изчезна пред очите ѝ и тя прошепна:

— Така да е, прокълни ме, но ела отново.

От немски:
Венера КАРАПАНАЙОТОВА

Илюстрация Кр. Надарлийски

В дните преди фестивала

Броени дни остават до общинските прегледи на художествената самодейност. За тях младежите от село Зафирово се подготвят отдавна. Най-рано започна подготовката на вокалната група. Сега под ръководството на Никола Божев тя разучава хубави народни песни.

Театралният състав също репетира. В чест на 20-годишнината той ще постави пиесата „В една септемврийска нощ".

Литературно-музикалната програма, която зафировските самодейци изнесоха в чест на Осми март, показа, че хористи, театралци и рецитатори добре се подготвят за празника на своите постижения. „Скоро така не са пели" — направо казват кооператорите, които присъствуваха на чествуването. И вярна е преценката им. А по-радостно от това няма. Остава то да се потвърди и на фестивала.

Борис ДАШЕВ

ТОТО 2

печалби в 10-я тираж
(8. III. 1964 г.)

16 888 лева

спечели участник от село Хлябово, Ямболско, като улучи две 5 плюс 1, две четворки и две тройки в система от три тройни фиша.

14 664 лева

спечели участник от село Ерма река, Смолянско, като улучи една шестица, две петици, две четворки и четири тройки в „чешка система" от три тройни фиша.

3 по 8 415 лева

за улучени 5 плюс 1, от които две в Кърджали и една в София.

ОБЯВА

В Промишления комбинат в гр. Тутракан е открит добре обзаведен цех за никелиране и шлайфане.

Приемат се всички видове поръчки.

СПРАВКИ: тел. 175 и 34

ОБЯВА

ОКРЪЖЕН КООПЕРАТИВЕН СЪЮЗ

гр. Силистра, съобщава на интересуващите се, че има следните вакантни длъжности:

Старши счетоводител II степен — с 95 лева основна месечна заплата.

Старши технолог II степен по обществено хранене — със 100 лева основна месечна заплата.

Финансов ревизор II степен —с 90 лева основна месечна заплата.

Изисквания по щата.
Интересуващите се да подадат молба до съюза!

ВТОРА РЕПУБЛИКАНСКА СПАРТАКИАДА

ГИМНАСТИКА

Над 50 пионери и пионерки от Силистра, Бабук и Сребърна участвуваха в окръжното първенство. При тържествена обстановка в салона на УСШ пионерите показаха резултатите от своя едногодишен труд и усилията на своите треньори. С най-добри отбори се представи училище „Отец Паисий". Усилията на другаря Иванов, треньор на отборите не са отишли напразно. Окръжни първенци за 1964 година станаха Ганка Христова и Иван Тонев.

БОРБА

Възпитаниците на пет училища от града си оспорваха шампионските титли за млада и старша възраст в турнира за градско първенство. Спортната зала разтвори вратите си за много здрави момчета. От тях най-много ни се иска да споменем Цанко Ненчев от Сградостроителното училище — категория до 73 кг. Цанко Ненчев е борец с подчертан нападателен стил. Той още от самото начало се хвърляше в бурна атака и преди да е изтекла още и минута, залепваше върху тепиха плещите на противника си. В категория до 68 кг успя да се наложи Христо Николов от Промишленото училище по дървообработване. Много емоции донесе на зрителите срещата между Георги Георгиев (ССТ) и Стефан Енчев от Промишленото училище. С малка разлика в точките се наложи Георги Георгиев.

Градски първенци станаха: младша възраст — Георги Георгиев, Цвятко Колев, Али Муртазов, Васил Димитров, Йордан Георгиев и Жеко Георгиев; старша възраст — Ибрахим Арифов, Мюмюн Ахмедов, Тодор Цанев, Йордан Георгиев, Христо Христов, Цанко Ненчев и Цоньо Стоянов.

ТЕНИС НА МАСА

В окръжната средношколска спартакиада участвуваха четири отбора и състезанието приключи бързо. Първо място зае добре комплектуваният отбор на дружество „Дунав" от Попина — един отбор от амбициозни момичета,умело воден от треньора Николай Гайдаров. При юношите след оспорвана борба окръжен първенец стана „Доростол" — Силистра, следван от „Червена звезда"—Дулово.

БАСКЕТБОЛ

Започна градското първенство за пионери и пионерки. То ще се провежда всяка сряда в салоните на участвуващите отбори, докато завърши и третият му кръг. Първият кръг протече много интересно. Срещите бяха оспорвани. Изходът от срещите на иширковския и калипетровския отбор се реши и в двата мача през последните секунди, и в двата мача те завършиха с поделени победи. Във всички останали срещи, проведени в с. Айдемир, победители излязоха отборите на девойките и юношите от училище „Отец Паисий" — Силистра.

Иван БОНЕВ

ЗА СЕЗОНА

в магазините за конфекция са пуснати в продажба

НОВИ МОДЕЛИ
В НОВИ ДЕСЕНИ

елегантни и евтини

дамски манта
вълнени рокли
мъжки костюми
детски облекла

Готовото вълнено облекло се продава и на изплащане

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска
ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ—СИЛИСТРА

Година IX, бр. 32 (740) | Вторник 17 март 1964 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

Кооператори, механизатори, селскостопански работници и специалисти!

Работете неуморно за производство на повече пшеница, царевица, захарно цвекло, зеленчуци и плодове! Дайте на Родината повече месо, мляко, яйца! Борете се за най-пълно използване на земята, торовете, машините, поливните площи, за превръщането на всяко ТКЗС и ДЗС във високопроизводително и рентабилно стопанство! Широко прилагайте науката и челния опит в селскостопанското производство!

(Из „Възванието на Централния комитет на Българската комунистическа партия към българския народ по-случай 20 годишнината на социалистическата революция в България“.)

ДО ЦЕНТРАЛНИЯ КОМИТЕТ НА БЪЛГАРСКАТА КОМУНИСТИЧЕСКА ПАРТИЯ
СОФИЯ

СОЦИАЛИСТИЧЕСКО ЗАДЪЛЖЕНИЕ

НА КООПЕРАТОРИТЕ, МЕХАНИЗАТОРИТЕ И СЕЛСКОСТОПАНСКИТЕ СПЕЦИАЛИСТИ ОТ ТКЗС „ЛЕНИН“ с. КАЛИПЕТРОВО, СИЛИСТРЕНСКИ ОКРЪГ, ЗА ПРЕИЗПЪЛНЕНИЕ НА ПРОИЗВОДСТВЕНАТА ПРОГРАМА ЗА 1964 ГОДИНА.

Осмият конгрес на Българската комунистическа партия прие величествена програма за строителството на социализма и постепенния преход към комунизма. Той постави отговорни задачи пред селското стопанство — да се осигури изобилие от селскостопански продукти, да се реши зърнения проблем и увеличи животинската продукция.

Ръководейки се от решенията на Конгреса и указанията на Димитровския Централен комитет на БКП за системното икономическо укрепване на ТКЗС, кооператорите и механизаторите от ТКЗС с. Калипетрово през последните няколко години постигнаха значителни успехи в това отношение. Общата продукция на ТКЗС порасна както следва: през 1961 година — 2 089 хиляди лева; през 1962 година — 2 822 хиляди лева и през 1963 година 2 954 хиляди лева. Прирастът на общата продукция расте постъпателно нагоре и по отрасли е както следва: растениевъдство — през 1961 година на стойност 1 244 хиляди лева; 1962 година — 1322 хиляди лева и през 1963 година — 1 981 хиляди лева. Най-добри резултати от растениевъдството се получиха от полевъдството и трайните насаждения — лозарство и овощарство.

Чувствително нарастна и животинската продукция. През 1961 година ние получихме продукция на стойност 404 хиляди лева, 1962 година — 581 хиляди лева и през 1963 година — 599 хиляди лева, с което дялът на животинската продукция порасна в общото изпълнение на плана за валовата продукция на кооперативното стопанство.

Нашето трудово кооперативно земеделско стопанство през последните три години продаде на държавата стокова продукция на обща стойност както следва: през 1961 година за 878 хиляди лева; 1962 година—1 144 130 лева и за 1963 година за 1 585 298 лева. Значително нарасна стоковата продукция от животновъдството. Докато през 1961 година е продадена животинска продукция за 175 659 лева, то през 1963 година тя се равнява на 508 887 лева. Увеличи се стоковата продукция от млякото: през 1961 година — 541 017 литри; през 1962 година—782 000 литри и през 1963 година—948 300 литри. В общия дял на стоковата продукция важно място заема свинското месо — през 1961 година ние продадохме 148 961 кг, 1962 година — 184 602 кг и през 1963 година 236 268 кг.

Наред с увеличаването на валовата и стоковата продукция нараснаха и доходите за разпределение на кооператорите. През 1961 година чистата продукция възлизаше на 1 179 000 лева, или на 1 000 дка обработваема земя по 24 000 лева: през 1962 година — 1 650 153 лева, или на 1000 дка обработваема земя по 32 700 лева и през 1963 година 1 871 315 лева, или на 1 000 дка сбработваема земя по 38 000 лева.

Успехите на ТКЗС се дължат на непрекъснатото усъвършенствуване на организацията на труда, внедряването на техниката, прилагането на вътрешно стопанската сметка и на по-голямата интензификация.

Разрешаването на въпроса за материалните стимули като текущото и допълнителното премиране, осигуряването на платен годишен отпуск на всички кооператори и отпуск по болест повишиха ентусиазма в борбата за изпълнение на стопанските планове.

От няколко години насам нашето кооперативно стопанство разполага със собствена техника и технически персонал, което даде възможност на ръководството да използва по-рационално техниката при отглеждането на културите и техническите кадри за внедряването на механизация в животновъдството. Приготвянето на силажа се извършва при пълна механизация, в лозарството са механизирани окопаването, пръскането на лозята и транспортните работи. Отглеждането на някои култури по комплексния начин, като слънчогледа и царевицата, също така успешно се решават. В животновъдството са механизирани храненето и подготовката на фуража на свините за угояване, доенето на 50 на сто от кравите и храненето на телетата през бозайния период. Механизирана е изцяло обработката на грубите фуражи.

Опитът на челните бригади и ферми от нашето кооперативно стопанство показа, че съществуват големи възможности за увеличаване на селскостопанстата продукция. Така например полевъдно-тракторната бригада с бригадир Никола Георгиев през 1963 година получи от цялата площ 2 276 дка по 376 кг царевица при неполивни условия, птицегледачът Слави Тодоров получи по 157 яйца от носачка, доячите Добри Молдованов и Дяко Трендафилов надоиха по 3 150 литра мляко от фуражна крава, а овцевъдът Иван Димов Кьосев надои по 90 литра мляко и доби 152 агнета от 100 овце-майки.

Вдъхновени от решенията на историческия Осми конгрес на БКП, въоръжени с нови знания и опита на първенците, в отговор на Възванието на ЦК на БКП към българския народ по случай Двадесетгодишнината на социалистическата революция в България, ние кооператорите, механизаторите и селскостопанските специалисти, ще вложим всички сили, за да решим зърнения проблем, като достигнем и надминем достиженията на първенците от растениевъдството и животновъдството. След като направихме задълбочен анализ на нашите възможности ние считаме, че имаме резерви за преизпълнение на планираната продукция за 1964 година.

За тази цел

Обещаваме:

Да добием от растениевъдството:

1. От 12 000 дка пшеница по 210 кг на дка при план 200 кг, като продадем на държавата 120 000 кг зърно повече, което се равнява на 13 400 лева. При такова производство ще осигурим 852 000 кг повече, отколкото сме получили през 1963 година.

2. Да произведем от 7 600 дка царевица по 400 кг средно от декар при план 350 кг, което ще осигури на стопанството 380 000 кг царевица в повече, което е равно на 38 000 лева, или ще произведем 1 410 000 кг повече от 1963 година. Някои звена, като тези на другарите Бацин Касабов и Михал Мъров, обещаха да получат по 450 кг среден добив от декар.

3. От 3 000 дка слънчоглед да получим по 230 кг семе средно от декар при план 210 кг от дка. Или ще се получат в касата на ТКЗС в повече 13 200 лева.

4. Да получим от 600 дка захарно цвекло по 3 000 кг средно от декар при план 2 600 кг от дка, или с 240 000 кг в повече, което се равнява на 3 840 лева.

5. Да получим от фасула 110 500 кг при план 85 000 кг, или в повече с 25 500 кг, което се равнява на 6 375 лева.

6. От зеленчуковото производство да получим 9 745 лв над плана, като произведем 87 500 кг ранни домати в повече, или при план 5 000 кг от дка ще произведем 5 500 кг; пипер да получим повече с 18 000 кг като при план да получим по 1 600 кг ще произведем по 1 800 кг средно от декар. Звеното на др. Йордан Костов обеща да удвои производството на зеленчуци от зачислената площ на звеното.

7. От цялата площ на плодни лозя да получим по 100 кг над плана, или ще произведем в повече 243 000 кг, от което ще получим 38 880 лева. За износ ще предадем 200 тона над плана, от което ще получим в повече 20 000 лева.

8. От овощната градина ще получим продукция за 4 320 лева.

Или всичко от растениевъдството при план да получим продукция на стойност 1 855 644 лева, ще получим за 2 003 404 лева, или със 147 760 лева в повече.

От животновъдството:

1. От говедофермата обещаваме да получим по 2 825 л мляко средно от фуражна крава вместо заплануваните 2 700 литра, в резултат на което ще получим 1 073 500 литра мляко, или в повече от плана 49 500 литра на стойност 8 058 лева.

2. Да преизпълним плана за прираста от младите животни и животните за угояване, като произведем 180 551 кг прираст при план 162 000 кг, или в повече с 18 551 кг на обща стойност 14 841 лева.

3. От свиневъдството обещаваме да произведем 102 500 кг прираст свинско месо на стойност 82 000 лева, или общото производство да нарасне на 511 500 кг. До края на 1964 година да угоим над 7 000 свине със среднодневен прираст над 500 гр при план 400 гр.

От основна свиня-майка да получим по 20 прасета при план 18, или в повече със 160 прасета и от еднократна по 8 прасета.

4. В овцефермата —на 100 овце-майки да получим по 116 агнета, с което ще подсигурим 172 агнета над плана. Вместо заплануваните 147 000 литра мляко ще получим 161 020 литра, или с 14 000 литра в повече, което се равнява на 3080 лева, като при план средно на овца да надоим по 70 литра ще надоим по 80 литра мляко. Обещаваме да настрижем 10 442 кг вълва на стойност 38 880 лева.

5. От пчеларството, рибовъдството и птицевъдството ще дадем допълнителна продукция на стойнос 1 500 лева.

Или при план да получим обща продукция от животновъдството 804 647 лева, ще получим 918 478 лева, или в повече със 114 131 леза.

6. Ние обещаваме да продадем на държавата стокова продукция от растениевъдството за 1 115 012 лева при план 1 005 252 лева, или с 109 760 лева в повече.

От животновъдството при план 819 900 да продадем стокова продукция за 934 035 лева, или със 114 131 лева в повече.

7. От други постъпления, като дини, междинни култури, тютюн и странични предприятия ще получим продукция на обща стойност 100 000 лева.

От изпълнението на обещанието за 1964 година ще се реализират по 1.08 лева средно на плануван човекоден в стопанството.

За да получим тази продукция, сме провели и ще провеждаме СЛЕДНИТЕ МЕРОПРИЯТИЯ:

1. Пшеницата сме засяли качествено в оптимален агротехнически срок. Площта сме наторили при предсеитбената подготовка с 30 кг на дка суперфосфат, а есента подхранихме посевите с 6-8 кг на дка амониева селитра. През пролетта ще подхраним посевите с 10-12 кг на дка амониева селитра.

2. Ще проведем своевременно необходимите пролетни мероприятия за есенниците като валиране, брануване и плевене.

3. В кратък срок и без разпиляване ще приберем есенните посеви изключително с машини. Всички допълнителни процеси по почистването, сушенето и прибирането на зърното ще извършим механизирано.

4. За да осигурим високи добиви от пролетните култури, извършихме лятна дълбока оран на 30-32 см и наторихме основно 1 000 декари площ.

5. Ще осигурим основно предсеитбено торене с органични торове на 2 000 декари площ за отглеждане на царевица с по 2000 кг на дк и 600 декари площ за захарно цвекло с по 3 000 кг на декар.

6. Ще подготвим и извършим навреме и качествено пролетната сеитба, като спазим за отделните култури най-благоприятните срокове. Сеитбата ще извършим само с висококачествени сортови семена.

7. Ще се борим да осигурим необходимия брой растения на декар при окопните култури, като извършим разреждането в най-благоприятните срокове и по най-подходящ начин.

8. Ще се борим да внедрим по-голяма механизация при трудоемките процеси за отглеждането на отделните култури. Ще приложим комплексната механизация при отглеждането на царевицата на площ от 2 000 декари.

9. Ще се борим да поддържаме почвата рохкава и чиста от плевели, като широко използваме ротационата мотика и многократно окопаваме културите с машини и на ръка.

10. Съвместно и с помощта на комплексната опитна станция и специалистите от ОНС, ще се борим да внедрим в практиката на ТКЗС достиженията на науката и практиката съгласно приетия план за технически прогрес за 1964 година, като механизираме някои процеси при отглеждането на царевицата, товаренето и разтоварването на оборския тор, отглеждането на домати на телена конструкция и други новости от опита на науката и практиката.

11. Ще се борим да осигурим нормално и балансирано хранене на животните. За компенсиране на протеина ще използуваме карбамида и дрождираните фуражи.

12. Ще продължим работата по преработката на всички фуражи за тяхното най-рационално усвояване от животните.

13. Ще водим борба за свеждане на разхода на фураж до нормите на науката, като не допускаме разхищения.

14. През 1964 година ще използваме всички условия за постигане на максималните възможности на продуктивността на животните.

15. За повишаване на производителността на труда ще механизираме доенето и на останалите крави като монтираме още два доилни агрегати и повишим квалификацията на животновъдите за правилното използване на наличните доилни агрегати и съоръжения за механизирано хранене на свинете за угояване и на телетата през бозайния период.

16. Ще спазваме правилника за племенната работа по създаването на червеното източно-българско говедо и добруджанската тънкорунна овца.

17. Опитът на първенците от растениевъдството и животновъдството системно ще изучаваме и прилагаме в практиката на стопанството през 1964 година.

18. Ще разгаряме масово социалистическо съревнование, широко ще използуваме текущото и допълнителното премиране на кооператорите за срочното и качествено изпълнение на отделните видове работи.

19. Ще организираме колективите на кравефермата, овцефермата, свинефермата и някои звена от растениевъдството и отделни производственици да се борят да завоюват званието „За комунистически труд“ и „ударник на комунистическия труд“.

Обещанието е обсъдено по бригади, звена и ферми и прието на общо събрание на кооператорите.

Уверени сме, че под ръководството и грижите на Централния комитет на славната Българска комунистическа партия и на Народното правителство, достойно ще посрещнем Двадесетгодишнината от победата на социалистическата революция в нашата родина, като изпълним и преизпълним поетото обещание.

МАРИН КУРТЕВ
секретар на Общински партиен комитет

ИВАН МИЛЕНКОВ
председател на УС на ТКЗС

КИРЧО РАЙКОВ
председател на Общинския народен съвет

ПАВЕЛ ВЪЛЧЕВ
секретар на Общинския комитет на ДКМС

Възванието — призив за нови трудови победи!

Добруджанският край разцъфтява под грижите на Партията

ПРИ РЕШАВАНЕТО на всички важни задачи Българската комунистическа партия винаги се е обръщала към народа, защото само с неговите творчески сили могат да се постигнат велики дела.

Възванието на Централния комитет на Партията към българския народ по случай 20-годишнината на социалистическата революция в България, е документ с огромно значение. Той е отчет, ярка демонстрация на величествените завоевания на Партията и народа през изминалите двадесет години. Едновременно с това той е призив за по-нататъшна борба за още по-големи успехи във всички области на нашия живот. Човек не може да чете без вълнение и без признание на големите заслуги на Партията за преобразяването на нашия живот. Това особено добре разбираме ние, хората от изостаналия и забравен в миналото добруджански край, където безводието, гладът, мизерията и тъмнината царяха.

За двадесет години нашият живот коренно се измени. По обширните блокове забраздиха трактори и комбайни. Веселите песни на кооператорите се носят из полето. През 1959 година малките и неукрепнали кооперативни стопанства от района на град Дулово обединиха силите си в един мощен кооператив, който ние с право нарекохме „Път към комунизма“. Кооперативът със смели крачки непрекъснато върви напред. Докато през 1959 година стопанството е раздало по 1,88 лв на човекоден и 315 лв на трудоспособен кооператор, то през миналата година ние постигнахме 3,80 лв на човекоден и по 849 лв на трудоспособен кооператор.

В навечерието на славната 20-годишнина от победата на Девети септември нашите кооператори и кооператорки работят още по-упорито и ентусиазирано. В близки дни ще влезе в експлоатация голям механизиран свинарник за 20 000 свине. Упорито се борим за внедряването на по-голяма механизация в отглеждането на основните окопни култури — царевицата, цвеклото, тютюна и други. Изпълнявайки с чест всички задачи, поставени пред нас, ние ще дадем своя малък принос в изграждането на социализма и комунизма в нашата страна.

Калин ДИМИТРОВ
председател на ТКЗС — Дулово

Под крилото на Партията — към по-заможен живот

СЛЕД публикуването на Възванието на Централния комитет на Българската комунистическа партия към българския народ по случай 20-годишнината на социалистическата революция в България, кооператорите от ТКЗС — Секулово, събрани на общо кооперативно събрание, си припомниха черните дни на миналото, припомниха си за трудните, но славни години на изграждането на кооперативното стопанство. От година на година кооперативът укрепва, живота на хората става по-добър.

След като отчетоха възможностите на нашето кооперативно стопанство, имайки предвид неговите здрави икономически основи, кооператорите, механизаторите и специалистите в отговор на Възванието приеха свое обещание. Те се задължиха да предадат предвидените за държавата мляко и яйца до 1 септември т. г. До края на годината те ще предадат допълнително още 100 тона краве и 10 т овче мляко и 100 000 яйца. Планът за месото до 1 септември ще бъде изпълнен 78 на сто. Успешно ще бъде решена от стопанството най-важната партийна повеля — зърнения проблем. Ще бъдат получени по 220 кг пшеница от декар вместо по 205 кг, с което ще се произведе в повече 279 тона зърно. Ще бъдат получени 360 кг царевица вместо 330 кг и ще се произведе 186 тона зърно над плана. Кооператорите обещават да получат надпланова продукция и от другите култури например 58 тона ечемик, 17 тона фасул, 60 тона слънчоглед и 70 тона цвекло.

Превръщайки в дела тези обещания, стопанството ще реализира надпланова продукция на обща стойност 176 400 лв. Това ще допринесе за още по-голямото укрепване на икономиката на стопанството, а оттук и за укрепване на икономическата мощ на социалистическата ни Родина. Ето—нашият дар, който ще дадем в чест на юбилейната годишнина от победата на Деветосептемврийското въстание!

Димитър МИХАЙЛОВ

Да избуй златна пшеница

Слаба беше реколтата миналата година в село Пожарево, затова ръководителите на Тутраканското кооперативно стопанство отрано взеха мерки, като осигуриха амониева селитра за пролетно подхранване на есенниците.

Използвайки всички подходящи за работа дни, кооператорите подхраниха цялата площ, засята с пшеница—5 700 дка. На високодобивния сорт „Безостая—1“ стопаните разпръснаха по 15 кг изкуствен тор а на площите, заети със сорт „301“ хвърлиха тор по 10 кг на декар.

Най-добре работиха кооператорите от звената на Веска Василева, Дани Софронов и Гинка Петрова.

Стоян КУЦАРОВ

Нова премиера на Народния театър—Силистра

НА СЦЕНАТА — мощна съвременна сатира

ЗА ПЕТИ път се вдига завесата на Държавния народен театър в Силистра през този сезон. Пет премиери! Пет премиери пред 20-та юбилейна годишнина от Деветосептемврийската революция у нас.

Последната от тези премиери се състоя на 15 март. Колкото и странно да звучи името на пиесата „Одисея“ — лъжа в две действия на Иван Радоев, публиката я възприе не като лъжа и не в две действия. Публиката я възприе като една съвременна одисея в много действия, която бичува някои слабости в нашия стопански и обществен живот, слабости дори и от предубежденията във възпитанието на младото поколение.

Така бе възприето представлението от публиката. А публиката, казват, е най-чувствителният барометър, който отбелязва винаги най-точно прогнозата в залите на театрите. На 15 март публиката в залата на Държавния народен театър в Силистра прекъсна няколкократно действието със спонтанните си ръкопляскания — на най-силните места, на най-сполучливите сцени. Както впрочем би трябвало и да бъде!

Всичко това показва, че режисьорът Панайотис Фундеас е намерил една действително сполучлива пиеса, намерил е едно от най-правилните й разрешения. Това показва по-нататък, че и Иван Гайдарджиев, и Цветана Гайдарджиева, и Кирил Манчев, и Вера Иванова са намерили роли, в които могат да се покажат, могат да изявят себе си. А това е хубаво и за творците, и за зрителите.

В новото представление няма вялост, няма пустота, няма измъченост В новото представление има живот. В новото представление има парливи съвременни проблеми. Новото представление е една мощна съвременна сатира, която намери път към сърцата на зрителите от град Силистра. Не означава ли това, че творческият колектив при Държавния народен театър е създал спектакъл, с който действително ще може да се защити на прегледите на българската драма тази година?

Андрей ДИМОВ

Щастието на Василка

ТЯ ДОЙДЕ в Босна отдалече — от малкото ловешко селце Петревене. Дойде без настроение, със свито сърце. Не беше се отделяла от родителите си никога — и влага имаше в очите й. А трудностите я притиснаха, още като пристигна. И затова понякога се усамотяваше в някоя стая и плачеше...

Но работата беше много. Неопитното момиче започна да й се отдава с цялото си същество и не разбра как свикна с хората.

Една вечер комсомолският секретар Илияз Османов каза сериозно:

— Трябва да сформираме хор, другари!

— Непременно! В другите села вече се подготвят за фестивала — обади се някой.

И оттогава младежкият клуб всяка вечер започна да свети до късно. Четиридесет девойки и младежи пеят старинни турски мелодии. Пригласят им инструменталистите, пригласят им и ледения вятър из равнината, отнасяйки далече песента им.

Ръководителка на този хор е Василка Дончева — същото момиче, което дойде в Босна с насълзени очи. Същото момиче, което се чудеше как ще живее тук сред непознатите, сред чуждите. Българка ръководи турски хор. Трябва познаване на много неща, нали? Но Василка е постигнала това. Всяка песен тя предварително е разучила с акордеона си, всяка тънкост е научила: пита и не се срамува да пита — щом трябва да помага на своите другари. На нея сега всички са й близки. Хористите я слушат внимателно и се стараят да изпълнят всичко добре.

— Оркестърът — по-тихо! А вие, момичета, отпуснете гласовете си. А тук-тук има три такта, пауза...

Репетицията продължава.

Минава половин час.

— А сега да починем, другари. Да потанцуваме малко! — предлага Василка.

Оркестърът засвири танго.

Хюсеин поканва Марийка, Катя вече танцува с Хасан, а Васка — с Кемал....

Така приятно сега протичат всички вечери в младежкия клуб на село Босна. Василка е главната „виновница“ за това — онази Василка, която преди не вярваше в силите си, а сега радва всички и споява с песните и човечността си дружбата на младежите българи и турци.

Митко БЛАГОЕВСКИ

В ХРАНИТЕЛНИТЕ ЗАВЕДЕНИЯ Е НУЖНА ПО-ВИСОКА САНИТАРНА КУЛТУРА

САНИТАРНАТА култура в нашия окръг все повече се повишава. Преди няколко години именно Силистра поде почина за висока санитарна култура и в страната се разгърна цяло движение, което служи на благородната цел за запазване здравето на човека—най-ценния капитал на социалистическото общество.

Спазването на хигиенните изисквания и санитарната култура в хранителните заведения не е лесна задача. Тя предполага работниците от хранителните заведения, както и работниците от транспорта, търговската мрежа и складовете, да влагат много труд и старание, да се стремят към създаване на здравни навици, отговарящи на санитарно-хигиенните изисквания.

Сега, в навечерието на славната 20—годишнина на социалистическата революция, в страната се провежда национален преглед на хранителните заведения. Със здравните и търговските работници вече бяха проведени съвещания и условията за съревнованието вече са известни.

Какво показва проверката на националната комисия по провеждане иа прегледа?

Едни колективи вече на практика се борят да изпълнят условията на прегледа, но други явно изостават.

Добре работят колективите от тражорната на „Здрава храна“ и стола на „Комунални услуги“ в Силистра. През всяко време там има образцова чистота и ред. В това отношение са за пример и столът на ОНС, на Окръжния комитет на Партията, Окръжната строителна организация, ДИП „Липа“, ДЗС—Силистра, кухните при детските ясли и градини, кухнята на ресторант „Дунав“, колониалните магазини с отговорници Бохос Гарабет, Мехмед Мехмедов, Йордан Русев, Кирил Кирилов, магазина за полуфабрикати и др.

Но и в окръжния град, и в селата има хранителни заведения, чийто ред и чистота не са задоволителни. В село Алфатар не се чувствува, че има движение за подобряване на хигиената и санитарната култура. Сладкарницата и колониалният магазин са в нови помещения, но не са естетично подредени. По рафтовете на магазина и по самите хранителни продукти—прах, около хладилника—разхвърлян амбалаж. В пивницата хранителни продукти стоят на открито, складчето й е в безпорядък, тук все още се използува подово масло. Содо-лимонадената работилница се намира в помещението, където се извършва приемането, измиването, пълненето и експедирането. При това миенето се извършва в малко корито с мръсна вода. За топла вода и дезинфекция на стъклата не може и да се мисли.

И в село Бабук състоянието не е по-добро. Комисията още не се е събрала да набележи мероприятия за хигиенизиране на хранителните заведения в района. Тук магазинът е в крайно лоша сграда. В него се продават всякакъв вид стоки. Всичко е потънало в прах и мухъл. Салонът е превърнат в склад. Хигиенното състояние на сладкарницата е същото. И нито пред нея, нито пред магазина—стъргалка и изтривалка за обувките.

Силистренската сладкарница „Малина“ е добре обзаведена, но се е превърнала в чакалня. Клиентите тук използват столовете за почивка. Едва напоследък безобразното пушене тук престана. Работилницата за произвеждане на сладки и закуски в град Силистра има лоша хигиена във всичките си помещения. Тук сякаш не знаят за условията на прегледа. Подовете, масите, гардеробите са замърсени, в складовите стаи е разхвърляно и мръсно. Трисменната работа не бива да бъде оправдание за лошата хигиена. Замърсеният салон, скъсаните покривки и други потребни недостатъци в ресторант „Златна Добруджа“ не бива да се търпят повече.

Крайно време е търговските работници и търговските магазини да прекратят грубото нарушаване на наредбата за специализираните магазини и да продават само това, което имат право. Това се отнася най-вече до магазините за плодове и зеленчуци. Не бива повече в тях (както в магазина на улица „Добрич“ с отговорник Д. Бошнаков) да се продават колониални, месни и млечни стоки, а също и хляб.

Опитът на образцовите и добри заведения за хранителни продукти трябва да се изучава и прилага активно. Само така могат да се отстранят нередностите в хигиенното поддържане на хранителните заведения и да се изпълнят условията на националния преглед.

Трифон МИЧЕВ

За успехите на тутраканската читалищна библиотека немалък дял има и Стефка Градева, библиотекар-уредник. Тя е една от младите специалистки, които живеят със задачите на културния фронт в окръга.

НОВИ ОБИТАТЕЛИ НА НАШИТЕ ГОРИ

Колко красота крият горите в нашия окръг? Ако сте имали щастието да почувствувате дъха на набъбналите пъпки през пролетта, да видите жълтия цвят на дрена в ранна пролет, на зеления губер от кичести клони, ако сте се отморявали под хладните сенки сред мириса на горските цветя, сред песента на пойните птици, вие никога няма да забравите гората. Не по-малко прелестна е тя през зимата, когато мами с тишината и спокойствието си. И лете, и зиме, сред жегата и снега, тя си има свои обитатели, които са неотлъчно сред нея и хармонично допълват красотите й.

Тръгнете сега през гората: тук ще видите следи от цяло стадо диви прасета, там ще чуете да хрупкат клонки и сено от хранилките сърни. Те вече са почувствували присъствието на човек и с вдигнати глави се втурват помежду дърветата на гъстата гора.

Със всяка измината година се умножава и разнообразява животинския свят на нашите гори. Сега в Силистренското и Дуловското горски стопанства ще видите елени — благородни и лопатари — разселени от дивечоразвъдните ловни стопанства „Паламара“ и „Кричим“. От дърво на дърво прехвъркват някъде и фазани, също отскоро разселени тук. Те са много красиви и мъжките имат чудно оперение. В дъбовата гора „Черна“, близо до хижа „Караджата“, фазаните са повече от 220. За тях грижливата ръка на служителите от Дуловското стопанство е направила чешми, осигурила им е спокойствие, уютни места за обитаване, хранилки, навеси. В студените зимни дни редовно им се поднася зърнен и тревен фураж. През тази година броят на фазаните ще се увеличи около три пъти. Повече от 3 000 дка гора ще бъде преустроена за тях във фазаново стопанство.

Множат се обитателите на нашите гори. С това те стават още по-красиви — места за отдих и отмора на трудещите се през почивните дни.

Янко ПАНАЙОТОВ

ИЗ СЪВЕТСКИЯ СЪЮЗ

Източно-сибирският район е край на могъща индустрия

Източно-Сибирският икономически район обединява Бурятската автономна република, Иркутската и Читинската области. Той заема територия, равна почти на три Франции— повече от един и половина милиона квадратни километра.

За особеностите и плановете за развитие на района пред кореспондента на АПН разказва заместник-председателят на Източно-Сибирския совнархоз Михаил Яковлев.

В ИРКУТСКА област се получава повече електроенергия, отколкото в някои големи страни. Мощностите на агрегатите на Иркутската и Братската ВЕЦ надминават повече от два пъти мощността на най-голямата американска водноелектроцентрала Гранд-Кули. А Иркутската и Братската централи дават сравнително неголяма част от енергията, с което разполагат реките на Източен Сибир. Още не са изчерпани ресурсите на Ангара, а ето че идва ред и на река Лена. Нейните енергетични възможности превъзхождат повече от един и половина пъти ангарските.

Сибир е богат и с топливо. В икономическия район има десетки крупни находища на въглища, повечето от които са висококачествени и трайни. Те са разположени в дебели пластове, на малки дълбочини и са удобни за открито добиване с екскаватори. Големите запаси въглища позволяват да се строят мощни топлоелектроцентрали. На лице са всички условия икономическият район, особено западната му част — Иркутска област, да се превърне в огромна фабрика за електричество и на неговата територия да се построят големи предприятия, консумиращи много електроенергия. Към тях се отнася на първо място електроалуминиевата промишленост.

В района на Иркутск вече работи голям алуминиев завод, който в бъдеще ще бъде значително разширен. Крупна индустрия на електроалуминий се създава в района на Братската ВЕЦ.

Наред с огромните енергетични и топливни ресурси Източен Сибир разполага с богати и разнообразни полезни изкопаеми. В Бурятия са открити единствени по мощност и качество залежи графит. Има огромни запаси апатит, намиращи се на единдва метра от повърхността на земята. Източно-Сибирският—икономически район дава голяма част от слюдата, получавана в СССР. На изток от Байкал са открити и скоро ще бъдат разработени богати залежи мед. Откритиса и други цветни метали. Тук лежат големи количества железни руди. Значителна част от рудата съдържа средно 35-40, а на места и 70 процента желязо. На базата на тези находища недалеч от Братската ВЕЦ се строи мощен рудообогатителен комбинат.

В Източен Сибир нямаше само нефт и газ. Но сега и те са намерени. През пролетта на 1962 година на брега на Лена, около старинното село Марково в тайгата, от дупките, пробити от съветските геолози, изригна мощен фонтан с уникален по качеството си нефт. Той съдържа повече от четири пети бензин, керосин и нафта. Сега около Марково има няколко такива фонтани. А близо до Иркутск, на брега на Братското море, изригна мощен газов фонтан.

Като анализираха получените данни, геолозите дойдоха до убеждението, че в Източен Сибир има големи запаси нефт и газ. И така се появи отлична суровина за химическата промишленост, която бързо се развива. Например на запад от Иркутск, по бреговете на Ангара, е създаден големият Ангаро-Усолски химически комплекс. За негова основа служи големият нефтопреработвателен завод в Ангарск. Още сега инсталациите на това предприятие са способни да преработват годишно милиони тонове нефт.

Сибир разполага и с несметни горски богатства. Само в Източно-Сибирския икономически район горските масиви заемат 140 милиона хектара. Тук са съсредоточени единадесет милиарда кубически метра дървесина — една шеста част от всички запаси на страната.

В тайгата работят около двеста предприятия на горската промишленост. Годишният естествен прираст на дървесината позволява без да се намаляват горите да се увеличат нейните запаси най-малко три пъти, което е и набелязано да се осъществи. При това се поставя задачата — нито едно дърво да не бъде извозено извън района. Цялата гора на място трябва да се нареже и да се превърне в траверси, минни подпори, мебели, в материал за строеж на къщи, във всевъзможни химически вещества.

На няколко десетки километра от Братската ВЕЦ, в съседство с новия град Братск, се строи огромен горски промишлен комплекс. Първият етап ще влезе в строя през тази година. На южния бряг на Байкал се създава най-големият завод за кордна целулоза.

Още сега промишлеността на Източно-Сибирския икономически район изпраща приблизително в 30 държави своя продукция, в това число металорежещи машини, доменни и химически съоръжения, прокатни станове, електроприбори, апаратура и други машини. Покрай машиностроителните, приборостроителните, металургичните и други предприятия на тежката индустрия действуват много фарики и заводи на леката и хранителната индустрии. Те изработват мебели, тъкани, трикотаж, обувки, най-различни хранителни продукти. Източно-Сибирският икономически район е един от най-важните месопреработвателни центрове на съветската страна. Предприятията са автоматизирани, в тях широко се прилага електрониката.

Поразителни промени ще се извършат в Източен Сибир през близките две години, Братският горскопромишлен комплекс ще започне да произвежда целулоза и фуражни дрожди. Ще влязат в строя първите цехове на Байкалския завод за кордна целулоза, четвъртият по ред корпус на Иркутския алуминиев завод. Ще дадат продукция вторите етапи на Ангарския нефтопреработвателен завод, Коршуновския рудообогатителен комбинат, мощните въглищни находища и тяхната обогатителна фабрика, комбинатът за растителна и животинска мазнина край Иркутск, вторият етап на Улан-Уденския стъкларски завод и много други.

Сибир бързо мени своя вековен облик, става край на могъща индустрия.

Агенция „НОВОСТИ“

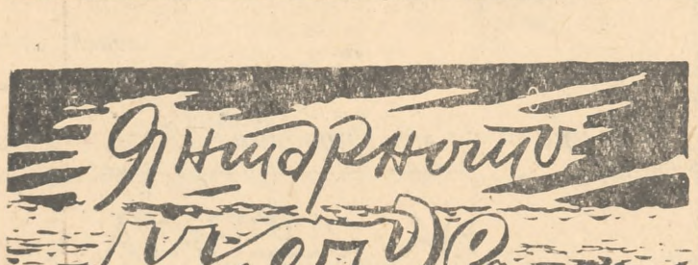

39

Н. АСАНОВ
Ю. СТУРИТИС
Роман
НАПИСАН ПО СЛЕДИТЕ НА ДЕЙСТВИТЕЛНИ СЪБИТИЯ.

Яниса Целмс не убиха само за това, че за него много се моли Милда, пък и, може би, за това, че той беше тих човек. Напусна земята, която още не беше привикнал да нарича своя, върна се в своята порутена колиба, стояща на господарска земя и стана отново ратай. Пък и работни ръце останаха малко. Господарят на Целмс, айзсарг можеше и сам да застреля ратая, —това нищо не би му струвало! — но той навреме си спомни, че Целмс беше покорно работно добиче, на което може напълно да разчита. А сам господарят се стягаше за Рига да моли милост от немците: нали беше стрелял по отстъпващите руси, беше убивал техните жени и деца, значи, заслужаваше поощрение.

Прз 1944-та господарят избяга от Рига зад граница, без да успее даже да намине в своя дом. А на следващата година Янис и Милда бяха вече в колхоза. Сега Янис беше бригадир.

Милда никога не беше чувала за „детектори на лъжата“ с които с леката ръка на американците много разведки снабдяват своите школи, за да „четат“, мислите на бъдещите шпиони, тя нищо не знаеше за такава наука, като психологията, тя беше обикновена селянка, и Густав, който дълго се вглежда в стопанката на хутора, можеше с увереност да каже, че ще намери сто и един начина да подчини нейната воля, при това сто и първият—да заплати услугата,—вероятно, ще бъде най-простият.

И ето тя излезе из-зад плевнята, видя Густав, смути се и поздрави.

Тя беше лошо облечена. Густав отлично знаеше как да завоюва сърцата на лошо облечени хора. Той стана от куфара, на който седеше, кимна малко отвисоко, бойко заговори на своята неразбираема смес от естонски, немски и латвийски:

— Фубав дом! Фубаво време! Угостит закуска има плати! Заблудил на лов. Трябва зад река в Пилтен. Пак платит фубаво. В брой! Един чашка водка—тоже в брой...

Милда се усмихна, но нерешително, както подобава на такава лошо облечена жена пред приличен господин: Тя направи даже нещо като реверанс: нали и тя в училище се беше учила как да поздравява господата. И гласът й прозвуча, както трябва: малко настояващо и в същото време доброжелателно:

— Моля, влезте в къщи. Сега ще закусваме...

—С каквото бог пратил!—мило се пошегува Густав.—Ако бог пратил един чашка водка, от негова страна много фубаво!

—Може би, при мъжа ми има, не зная, — отговори Милда и го утеши:—Но мъжът ми ще ви превози оттатък реката, а там има магазин, той в осем часа се отваря.

Тя се опита даже да помогне на неочаквания гост, искаше да вземе куфара му, но Густав го понесе сам.

Милда тръгна напред.

Сега тя можеше със затворени очи да опише непознатия. И от това се чувствуваше все по-неспокойно.

Да, той беше облечен по градски: сив каскат, тъмно-кафяво палто, на краката брезентови ботуши—такива ботуши Милда никога не беше виждала,—на гърба брезентова зелена раница. Но този ловец нямаше пушка. И говорът на този човек, и неспокойните му очи с твърд, сякаш опипващ поглед, и настойчивото му напомняне за заплащането на всичко, което тя ще му направи, —всичко предизвикваше у нея тревога.

Тя разбираше и поведението на този човек. Ако той е дошъл от другата страна, то, разбира се, мисли, че нищо тук не се е променило, както нищо не се е променило там. От къде ще знае той, че Милда Целмс през всичките тези години се е учила? От къде ще знае той, че Милда Целмс е завършила курсове за животновъди, не един път е била на съвещания в Рига, непринудено е разговаряла с учени, с ръководители на района, а се е случвало и на републиката?... Той мисли, че тя живее разсулено, както я видя, нали мери със стара мярка, той я взема за някогашната ратайкиня, каквито е виждал с хиляди там, откъдето е дошъл,и, вероятно,не предполага, че, когато Милда Целмс отива с мъжа си в централното управление на колхоза, тя е облечена също така, както тяхната учитечка, както лекарка от местната болница, както жената—агроном на колхоза. И това презрително високомерие на „господина“ беше не само оскърбителното повече, отколкото всичко друго, издаваше в пришелеца чужденеца, и, следователно опасния човек.

Милда отвори вратата, отстрани се и пропусна непознатия. Сега беше нужно някак да предупреди мъжа си.

Непознатият постави куфара, сне раницата и приближи до горещата печка. Милда постави на плочата тиганя и хвърли в него няколко къса бекон. Подрънквайки съдове, тя непринудено извика в открехнатата врата на стаята:

—Янис, ставай, имаме гости!

Янис, вече облечен, излезе от стаята.

Като се поздрави добродушно с госта, Янис изслуша същата тази къса история, че пред него е заблудил се ловец, който трябва по-скоро да попадне отсреща и после в Пилтене. Милда нареждаше на масата чиниите и разпределяше опражения бекон. Непознатият с удоволствие седна край масата, извади от джоба си парче московски шоколад, почерпи стопанката, на стопанина предложи папироси „Казбек“.

Целмс не разговаряше с жена си, даже не я поглеждаше, и непознатият се чувствуваше все по-спокойно. Той беше прав в своите предположения: тук всичко си беше по старому. А Целмс пушеше папироса и мислеше, успявайки в същото време да угостява неочаквания посетител, да задава незначителни въпроси, да отговаря на неговия разпит.

Да, лодката при брега беше негова. Разбира се, той ще превози госта. Пък и той трябва да ходи на отсрещния бряг. Да, сега има много вода и, навярно, а е трудно да се ходи на лов, всички ливади са заляти...

Те разговаряха за безразлични празни неща, но Целмс и при тоя разговор долавяше острия поглед на госта върху себе си. Улавяше и мислеше: това е чужд човек. Нужно му е да го достави по-скоро там, където всичко ще разберат. Но той е много силен. Той е на тридесет и пет години, а Целмс отдавна навърши петдесет; ако започне борба, Целмс не ще се справи. Добре би било да предупреди съседа, Озолс, но как да направи това, че да не предизвика подозрение? Ако този непознат заподозре нещо, той може да избяга отново в гората, в блатата, тогава и рота граничари не ще го открие...

Така продължаваше това странно, безезиково обяснение, докато стопанинът и гостенинът закусваха, и Милда се стараеше да не гледа мъжа си, а сама безмълвно викаше:

„ Той е чужд! Чужд! Нима не виждаш това, Янис? Трябва да го задържим! Не трябва да го изпускаме! Той може да натвори много беди! Или си забравил, как такива като него съвсем неотдавна стреляха по нас, измъчваха ни, държаха ни полугладни, само и само да се продължи тяхното царство?...

Водеше се безмълвен дуел, но външно всичко беше спокойно, тихо, и Густав можеше с увереност да каже:

„ Да, в тази страна, нищо не се е изменило, хората тук както и преди са смирени, тихи. Те все още пазят робска зависимост от оня, който е по-силен, те се подчиняват на оня, който е по-умен от тях, и никога не ще се променят!“ — И той тихичко благославяше своя бог, който го доведе в това чуждо жилище, където Густав би могъл, ако поискаше, да стане господар на чужди души.

А Целмс мислеше:

„Грешка тук не може да има, той е чужд! И Милда знае това, но знае също, че не може с нищо да се издаде. И в тая работа не мога да я въвличам. Ако този човек започне да се защищава, а може би, и да стреля в мене. Аз съм виждал всякакви хора: добри и лоши, свои по душа и чужди,—и само чуждите хора могат да се държат така господарски пред обикновения човек...“

Целмс допуши папиросата и стана.

— Е, да вървим! Аз само ще отида да взема ключа от лодката при съседа. Вчера той преплува късно и не ми е върнал ключа...

Той не поглеждаше госта, снемайки от стената своя шлифер, но и с гърба си чувствуваше, как се напрегна оня, като чу за съседа. Но Целмс вече отвори вратата и излезе.

Милда с труд издиша. Тя също не поглеждаше госта, стоеше при печката, опитвайки се да си представи: какво ще направи сега непознатия? Ще изкочи ли от къщи или ще остане? Тя чу как той се обърна. Но в кухнята вече се носеха весели гласове: мъжът й се връщаше заедно с Озолс.

Озолс работеше в бригадата на Целмс и живееше в неговия хутор, тъй като беше самотник, пък и нивите бяха наблизо, не трябва всеки ден да минава през реката, както правеха.

(Следва)

ПЪРВЕНЦИТЕ ПРЕДАВАТ СВОЯ ОПИТ

В село Преславци

Навсякъде откъм стопанските кошари глухо пролайва куче. Севернякът с вой се носи из ширналите се кооперативни поля и се втурва в селото. Любопитно се прокрадва по край изпотените стъкла и надниква в затопления салон. Вътре са насядали мъже, жени и младежи, които усърдно записват в тетрадките си нещо. Срещу тях е седнал агрономът Джефер Сабриев. Бавно и ясно той изнася поредната си лекция за производството на тютюна. Звеноводът Сюлейман Шакиров, чийто опит изучават кооператорите от бригадата на Идириз Шакиров, става и разказва за своя опит в производството на тази високодоходна култура. Другите звеноводи внимателно слушат и записват. Тука е и звеноводът Емин Ахмедов, носител на сребърен орден на труда. Той е високодобивник в тютюнопроизводството. Даже има 3 кг тютюн в повече на декар от Сюлейман, но качеството е по-ниско. И Сюлейман с право се нарежда на първо място. Емин също разказва за своя опит, но той внимателно слуша за опита на Сюлейман в сушенето, елпезенето и денкирането, който е найголемия майстор.

Накрая агрономът Сабриев обобщава казаното от звеноводите и работниците. Обосновава се и научно изяснява успехите.

Късно през нощта си разотиват участниците в школата за изучаване опита на Сюлейман Шакиров. Вятърът все така лудо развява снежна грива и хвърля шепи сняг в лицата на забързалите се хора. Така беше през цялата зима в село Преславци. Хората не стояха със скръстени ръце, а учеха, учеха как да получават още по-големи добиви от тази култура.

В село Осен

Години наред кооперативното стопанство в село Стефан Караджа чувствуваше голям недоимък от концентриран фураж. Този недоимък беше особено остър през зимата на миналата година. На всички стана ясно, че само царевицата ще реши този проблемен въпрос. И цялото партийно и стопанско ръководство се хвана здраво за работа. Царевицата бе засята на най-добрите блокове.

Един до друг бяха царевичните блокове на звената, но резултатите бяха различни.

Затова през тази зима в клуба често се събираха мнозина любознателни звеноводи и кооператори да изучават майсторството на високите добиви от царевица. Тука е и Георги Алуминов — високодобивника, чийто опит изучават в школата, която се ръководи от младия, пълен с енергия участъков агроном Дико Лалов. Във вече изнесените лекции той запознава своите „ученици“ с подготовката на почвата, със сеитбата и междуредовата обработка. Школниците са доволни много от тези занимания. Тук те се учат, как да работят, как да стигнат и надминат своя другар Георги Алуминов, който от декар получи по 480 кг зърно.

Тези зимни нощи, когато из полето само вятърът ронеше снежни вихрушки, кооператорите от село Овен не пропиляха времето напразно. С изучаване опита на първенеца, те усвояваха майсторството да произвеждат повече царевица, повече зърнен фураж за животните на кооперативните и личните стопанства.

В село Стефан Караджа

Орляк светли звездици зиморничаво трептят от спусналия се студ и любопитно надничат в канцеларията на главния агроном Ангел Стоянов. Наведен над бележника, той не усеща как бързо се нижат минутите и часовете от неговата нощна почивка. Отдал се изцяло на работата си, той си готви лекцията — производството на слънчогледа, която ще изнесе пред участниците в школата.

Късно през нощта главният агроном се прибра в къщи. Звездите радостно му кимат, а неговото сърце е изпълнено с доволство. Доволство на човек, който си знае работата.

Петко СВЕТЛИНСКИ

КАКВО ПЕЧЕЛЯТ КООПЕРАТИВНИТЕ СТОПАНСТВА ОТ ОТГЛЕЖДАНЕТО НА ЗАХАРНОТО ЦВЕКЛО

ЗАХАРНОТО цвекло е една от важните селскостопански кукtури за производство на захар, която през последните 10 години започна да играе на световния пазар важна роля.

Производители на захарно цвекло у нас са предимно ТКЗС-тата и отчасти ДЗС-тата. Успехите, които имаме при отглеждането на захарното цвекло са добри. Редица стопанства в страната получиха през миналата година рекордни добиви от тази култура. ТКЗС — в с. Ореш — Търновски окръг от 1 300 дка получи по 4 788 кг от декар, ТКЗС — Пиргово — Русенски окръг — от 1 050 дка — 3 280 кг, ТКЗС в с. Новачене — Плевенски окръг от 1 200 дка по 2 680 кг и др.

Обаче през последните две години в нашия окръг продукцията от захарното цвекло чувствително спадна. Като че ли тази култура се подцени от нашите стопанства. Това налага да си зададем въпроса — изгодно ли е отглеждането на захарното цвекло? Необходимо е да подчертаем в тази насока значението на високите добиви, които получават челните стопанства — цвеклопроизводители.

При получаване на добив средно 2 600 кг—3 400 кг от декар, отглеждането на захарно цвекло е оправдано за всяко стопанство. Какво ще получи отделно стопанство при среден добив 2 600 кг от декар? За един тон предадено захарно цвекло се заплаща 27.60 лв основна цена и 2.40 лв за 100 на сто изпълнение на плана. При предадени 2 600 кг стопанството ще получи 52 лв. Освен парично възнаграждение получава 12 кг захар на тон предадено захарно цвекло или 31.2 кг, което опаричено по цена на дребно 0.96 лв ще донесе допълнително 29.95 лв. Общо се получават 81.95 лв от един декар доход, което малко култури могат да дадат.

Фуражите, които ще получи стопанството от предадените 2 600 кг, се равняват на 1 300 кг мокри рязанки, 55 кг меласа, 32 кг царевица (по новото постановление на МС за изпълнение на плана над 90 на сто). Освен това от всеки декар се получават 800-1 000 кг цвеклови листа и чела. Превърнати тези фуражи в кръмни единици и в смилаем протеин, се равняват на 121 кръмни единици — 43 140 гр смилаем белтък. Ако сравним с другите фуражи, които стопанството произвежда, това значи то да получи от 2 600 кг захарно цвекло, 121 кг овес или 100 кг ечемик, или 90 кг царевица, или 2 500 кг люцерново сено, или 5 000 кг царевичен силаж. От горното се вижда, че наред с паричните доходи стопанството получава и фураж обратно, който примерно се равнява на един декар добре поддържана ливада.

Захарното цвекло оставя след себе си добре обработена почва и като предшественик е добър за всички култури. Важно предимство при отглеждането на захарното цвекло са минималните разходи, които стопанството прави. Обединеното държавно стопанско предприятие „Българска захар“ осигурява и дава необходимите семена на цвеклопроизводителите за засяване безплатно, което струва 0.72 лв кг. Всички препарати употребени за борба срещу неприятелите и болестите по захарното цвекло се заплащат 50 на сто от стойността от предприятието, а за борбата с церкоспорозата се заплаща цялата стойност на препаратите и разходите на машини и самолети, с които се провежда. Разходите по транспорта на захарното цвекло се заплащат на стопанството от селото до приемателния пункт, заедно с разноските по разтоварването. За количеството, което стопанството предаде до 15 септември, се заплащат допълнително по 5.40 лв на тон — премия, а цялото произведено количество мокри рязанки получава безплатно.

Всички минерални торове в бъдеще ще се подсигуряват и дават от ДСП „Българска захар“. Всички машини, внесени от чужбина специално за отглеждане и прибиране на захарното цвекло, стопанствата ще ползват на договорни начала или ще изкупят от предприятието.

Премиите и поощренията, които се дават за захарното цвекло, благоприятствуват неговото широко застъпване и внедряване във всички стопанства. Необходимо е въпросът за собствено производство на захар да се разреши, да задоволим нуждите на страната, без внасяне на този артикул от чужбина. От казаното до тук се вижда, че захарното цвекло е важна и рентабилна култура и въвеждането й във всяко стопанство трябва да стане задължение. Затова всеки председател и агроном трябва дпбре да помисли и в крайна сметка, площите, определени за засяване на захарно цвекло, да са едни от найдобрите и мероприятията по отглеждането да бъдат така съгласувани, за да могат да отговарят на изискванията за правилно развитие на тази култура.

Петър ТОДОРОВ
агроном ДСП „Българска захар“

И СЕГА СА ПЪРВИ

ИЗМИНАХА само две години откакто дърводелската бригада на ТПК „Домостроител“ — Тутракан извоюва високото звание „Бригада за комунистически труд“. Членовете й са млади хора, с младежки ентусиазъм изпълняват производствената програма, активно участвуват в обсъждането на задачите, а новите почини са винаги добре приети от тях.

Историята на бригадата е кратка. През 1961 година заема първо място в окръга и получава грамота от Окръжния комитет на ДКМС. През следващата година отново е в челните редици и е наградена с радиоапарат „Орфей“. През миналата година хората й достигнаха средно изпълнение на трудовите норми 126 на сто, а Иван Абаджиев, Васил Кръстев и Марин Гюнов — над 130 на сто. „Няма нищо необикновено в нашата работа — скромно заявява ръководителят Тодор Стоянов — а пък за успехите какво да ви кажа? Те се дължат на съзнателното отношение към задачите и... нищо повече“. Така казва той, скромният ръководител. Но не е само това. В успехите имат дял и колективният живот, и другаските отношения, и взаимопомощта, и повишаването на образованието, и... какво ли не още.

Традиция е вече колективът да се събира в почивните дни и работниците заедно да прекарват дните за отмора. Особено приятни за тях са излетите с лодка по Дунава. На едно събрание те решиха да повишат образованието си във вечерната гимназия, а Васил Кръстев да завърши седми клас. В кръжоците, организирани от първичната партийна организация, пак те вземат най-дейно участие с редовното си посещение и в събеседванията. Тук особено се отличават Тодор Стоянов, Тодор Кръстев, Никола Гецов и други.

Постигнатите успехи не само радват работниците от бригадата, но ги задължават да запазят хубавото й име. Че ще успеят, за това говорят красноречиво резултатите от първите месеци на тази година — средно изпълнение на трудовите норми 132 на сто.

В чест на Двадесетгодишнината от победата на Великия септември, участниците в бригадата обещават да изпълнят деветмесечния си план с един месец предсрочно.

Ст. КОСУЛИЕВ

СЪВЕТИ на Специалиста

Навреме и правилно да засеем тютюневите лехи

Тютюнът е високодоходна култура за нашите кооператори. Това добре се вижда от получените резултати през последните две години.

За да се закрепят постигнатите успехи в отглеждането на тютюна и се получи по-високо възнаграждение за вложения труд при отглеждането му през настоящата година, трябва още от сега да се разработят агротехнически и организационни мероприятия, последователното провеждане на които ще гарантира изпълнението на плана от него.

Едно от най-важните звена в тютюнопроизводството е осигуряването на ран и здрав разсад. Времето за започване разсадоотглеждането настъпи, но по тази задача много ръководители и специалисти на стопанствата умуват под предлог, че времето е неблагоприятно—студено. Но време за изчакване няма. Всички подготвителни работи трябваше досега да бъдат завършени и веднага със затопляне на времето, масово да се започне подготовката на тютюневите лехи. Същите трябва да се оформят при 1 метър ширина и 10 м дължина, тъй като тия размери са най-удобни, както за работа с полиетиленовото платно, така и за по-правилното поливане и подхранване на разсадите. Там, където ще се прилага механизираното поливане, лехите трябва да бъдат подредени в линия една зад друга по 7-8 или повече, съобразно капацитета на машината, която ще полива.

В тютюнопроизводството са познати три вида лехи—ниски, високи и средновисоки. За условията на Силистренски окръг най-удобни са средновисоките, които са с 10-12 см по-високи от пътеките. При пълна подготовка на лехите, от средата им се изтегле излишната пръст и се оформят по краищата тирчета с височина 7-8 см за задържане на торовата покривка и водата при поливане.

За получаването на достатъчно здрав и качествен разсад за 1 декар е необходимо да се подсигури 20 кв м. разсадопроизводна площ за сорта „Остролист 2 747“ който заема всички тютюневи площи в окръга.

Опитно е доказано, а също и в практиката установено, че за да може тютюнът да се изнесе на полето и разсади през месец май, сеитбата на разсадите трябва да се извърши до 20 март. Това особено силно важи за сорта „Остролист—2 747“, който има много дълъг вегетационен период. След 15 март сеитбата на тютюневите лехи трябва да се извършва само с рътени семена. В Силистренски окръг се допускат грешки при рътеното на семената. То трябва да се извършва така: в торбички от памучен плат се слага по 1.5-2 кг семена, последните се пълнят до половината и се завързват свободно, за да има място за раздвижването им. Така подготвени семената се поставят в дървени съдове и се заливат с вода, имаща температура 18-20оС. След 5-6 часа торбичките се разклащат, за да се измие образувалата се мътилка и водата се сменя с нова, чиста, имаща същата температура. В новата вода семената престояват още 15-16 часа, след което се изваждат, отцеждат се добре и се разстилат на 4-5 см слой върху маси, покрити с памучен плат, поставени в помещения с температура около 20-25оС. При тия условия, всеки 4-5 часа семената се разбъркват, като при просъхване се овлажняват с вода, имаща температура на помещението. Семената се смятат за рътени, когато на около 30 на сто от тях се появят кълнчета във вид на бели точици. Така рътените семена се просушават до сипливост и са готови за извършване на сеитбата. При неблагоприятно време същите могат да се съхраняват в помещенияс температура около 10оС до 8-10 дни.

С оглед получаването на здрав и качествен разсад и особено сега в условията за възможна зараза от маната, най-благоприятни сеитбени норми са от 0.6 до 0.8 грама на кв. м. За по-правилното разпределение при сеитбата на семената върху повърхността на лехата, същите се размесват с 15-20 пъти повече ситен пясък или дървесна пепел. Но най-добре е за тази цел да се използва меден оксихлорид, който предпазва семената от заразяване с гъбни болести.

За правилното провеждане на всички мероприятия и получаване ефект от тях, трябва за разсадопроизводството да се назначат отговорници, които да отговарят изцяло за получаването на здрав и ран тютюнев разсад. При сеитбата на лехите да се подберат най-добрите сеячи, за да се получи правилно разпределение на семената. А в отглеждането на разсада да се организират постоянни разсадопроизводни групи или звена с цел установяване на по-добър контрол и отговорност.

Вземайки присърце работата за навременното и правилно засяване на тютюневите лехи, специалистите и кооператорите могат да осигурят производството на ран и качествен разсад, което е гаранция за получаването на високи добиви от тази доходна култура.

Куни КУНЕВ

От хубавите агнета израстват хубави овце

Добри овчари са кооператорите от ТКЗС „Ленин“ — с. Калипетрово. Миналата година те изпълниха успешно плановете си за месото и млякото, но постигнатите резултати не ги задоволяват. Всяка година овчарите се стремят да получат повече и по-евтино месо, мляко и мериносова вълна. Под ръководството на специалистите от „Инспекция племенно дело“ и зоотехниците от кооператива, тук се провежда системна работа за създаване на нова порода овце с живо тогло 50 кг, с настригана вълна 4,5 кг и 80 литра мляко.

В резултат на добрите грижи калипетровци са едни от първите, които отбиха 148 агнета със средно живо тегло 22,8 кг. Най-едри и хубави са агнетата от стадата на Марин Минев и Марин Костов. Те отбиха агнетата при средно живо тегло 23 кг.

Получените резултати радват овчарите защото, положеният труд не е отишъл напразно. Те знаят, че от хубавите агнета израстват хубави овце, от които догодина ще получат повече мляко, месо и мериносова вълна.

Енчо КОЛЕВ

Когато има желание и упоритост

През тази година люпилнята на ТКЗС—Кайнарджа трябва да произведе по план 55 000 пилета. С тях ще бъдат задоволени нуждите на стопанството, а също така известна част ще бъде продадена чрез селкоопа на населението за нуждите на личното стопинство.

В люпилнята работят другарките Янка Чорбаджиева, Йовка Пепеджиева, Надка Димитрова и Вара Александрова. Те започнаха работа на 30 януари, като заредиха първа партида яйца за люпене. До сега са излюпени четири партиди и са получени всичко 12 700 пилета. Средната люпимост на заредените яйца е над 84 на сто. Това е много добро постижение и се дължи на грижите, които се полагат от четирите кооператорки за строгото спазване режима на люпене.

След излюпването пилетата се отглеждат в люпилното помещение до шестия ден. Тук за тях се полагат много добри грижи и смъртност почти не е допусната. Всяка от четирите кооператорки се грижи за по една партида излюпени пилета. В дажбата им влизат кисело мляко и яйчен жълтък. За предпазване от болести им се дава разтворен във водата за пиене пеницилин. След шестия ден пилетата в много добро състояние се предават за отглеждане в птицефермата.

Сега люпенето продължава с пълен темп. Всеки шест дни се зарежда в инкубатора нова партида от близо 4 000 яйца. По този начин годишния план на инкубатора ще бъде изпълнен към началото на месец юни.

Емил ПРАХОВ

ОРДЕНОНОСЕЦЪТ ГЕОРГИ СТОЕВ

НЯМА работник в ДИП „Липа“ — Силистра, който да не познава скромния, но упорит в своята работа Георги Стоев. Преди повече от 15 години с порива на младостта Георги уверено направи първата крачка по пътя на трудовата слава. Отначало като обикновен работник, след това като бригадир на първата младежка бригада в предприятието, той поведе своите другари към високото звание „Бригада за комунистически труд“.

Влюбен в професията си, овладял техниката на производството Георги редовно преизпълняваше трудовите си норми. Забележителните резултати му донесоха и голямото трудово отличие — сребърен орден на труда.

До миналата година почистването на нутовете за стъклата на библиотечките се извършваше много бавно и изискваше много труд. Любознателният и опитен Георги Стоев, заедно с Кънчо Стоянов решиха да създадат машина, която да замени ръчната работа и да ускори производството. Упоритото търсене донесе желания резултат.

Направената рационализация е проста в своята същност, но затова пък сега се работи по-производително и по-леко. След като се почисти единият канал, само с едно натискане на крачния повдигач и пред острието застава вторият канал. Така, вместо 160 плоскости за една смяна, един чевек почиства 320 плоскости.

Сега знатният работник, комунистът Георги Стоев, е качествен контрол в предприятието. Освен производството и постоянните търсения на новото, Георги е общественик и близък другар на всеки работник.

Иван ПЕЙЧЕВ

По материали на в. Силистренска трибуна

„ПОДГОТОВКАТА Е ДОБРА, НО Е НЕОБХОДИМО ОЩЕ“

Под горното заглавие в брой 23 на вестник „Силистренска трибуна“ от 25 февруари т. г. беше поместен материал, в който наред с положителните страни в подготовката на пролетната сеитба в ТКЗС — Главиница се посочват и някои слабости, допуснати от ръкозодството на стопанството. Във връзка с това в редакцията на вестника се получи писмо от ТКЗС — Главиница, в което ни се съобщават следното:

„След изнесеното във вестника ръководството на стопанството още веднъж направи щателна проверка на подготовката на пролетната кампания и взе мерки за преодоляване на допуснатите пропуски.

Овесът е почистен отново и пробата е изпратена за окачествяване в Семеконтролната инспекция.

Работните планове по бригади са приети. Уточнен е обслужващият персонал на тракторните агрегати и им е спуснат плана за обема на работата. Производствените задачи на тракторните бригади са уточнени и предадени на съответните бригадири“.

II републиканск? фестивал

ПЪРВИ УСПЕХИ, НАЧАЛО НА ХУБАВА ТРАДИЦИЯ

За пръв път учениците от Механотехникума в Силистра проведоха свой вътрешно училищен фестивал. На 11 март в салона на училището дойдоха много родители и курсисти, за да видят техните постижения. Вълнение изпълваше младите сърца, тревога и надежда. . .

И ето, понасят се волно и широко българските и македонски народни песни. Пее вокалната група на I-а курс. Гласовете звучат чисти, сигурно, лицата сияят. Интерес предизвиква концертното изпълнение на Велико Костадинов и Тодор Станев от I-б курс. Плавно се носи гласът на Тодор, а на белия кадастрон сръчната ръка на Костадин рисува образите на селянин и селянка. И сякаш залата се пренася в ширналите се кооперативни блокове. Сякаш пролетно слънце огрява всички.

Кръшен добруджански ръченик. С леки и гъвкави движения на сцената се понася Жеко Жеков. Присъстващите са възхитени: колко е млад, а как майсторски играе!

А рецитаторите? Веска Кирилова, Иван Чавдаров и Мария Русанова — те показват силата на художественото слово, а след тях Димитър Балушев завладява публиката с изпълнението си в едноактните пиески „Реактивно бръснене“ и „Дерибеев“. Оживяват и образите на Йово и Яна в живото, релефно изпълнение на учениците от I-в курс.

Много голямо оживление предизвика колективът на I-г курс с ръководител Тодор Тодоров. В майсторски подготвената си програма те осмиват недобросъвестните постъпки на свои другари, бичуват недостойните комсомолци, които пречат на съучениците си в час, не уважават учителите, рушат социалистическото имущество.

Един след друг на сцената се редят певици, инструменталисти, рецитатори, танцьори, любители артисти. . .

Накрая идва ред и на наградите. И разбира се, най-голямата получава I-г курс. Той става курс-първенец във вътрешно-училищните прегледи. На него се полага купата изработена от самите ученици

Хубавите първи успехи донесоха и първите радости, сложиха началото на хубава традиция, която младите ентусиасти ще поддържат всяка година все по-активно. Това е повече от сигурно.

Радка ИВАНОВА

ВЪЗХИТИТЕЛНА ПОСТЪПКА

Това се случи на 10 март.

Вечерта, когато нощният пазач на стопанството включил уличното осветление за Каменци (то става от бригадния двор), електрическата мрежа в бригадните помещения се запалила, без той да забележи това. А механизаторът Илия Бохоров току-що се завръщал от работа и още не слязъл от „Беларуса“, съзрял силни пламъци, излизащи от помещенията, и разбрал, че страшен пожар бързо може да обхване сградите. Учудването му не траяло дълго. Той отново хванал кормилото на „Беларуса“ и след няколко минути се озовал пред дома на бай Желязко. Без да му обяснява, той настоятелно го качил при себе си и когато дошли в стопанския двор, бай Желязко бързо скочил от машината. Достатъчно било, че вижда пламъците, достатъчно било, че Илия изрекъл „Електрическата мрежа!...“ Той се втурнал в горящото помещение и с риск на живота си прекъснал проводниците.

Така двамата грижовни и безстрашни кооператори спасиха от пожар имота на стопанството. Постъпката им с право възхищава всички средищенци.

Георги ПЕЙЧЕВ

ЧЕТИВО ЗА ВСИЧКИ

КАКВИ СА БИЛИ ПО НАЦИОНАЛНОСТ АДАМ И ЕВА

Много философи по света безуспешно са се блъскали досега за разрешаването на този митологически проблем.

Знаменит мъдрец, живял в Халикарнас в Турция след дългогодишни наблюдения е направил важно историческо откритие. Според него нашите прадеди Адам и Ева безусловно са били турци, чиито потомци днес живеят в Турция. В потвърдения на това той привежда безспорни доводи.

Всички учени твърдят, че Адам и Ева са били голи. Ние, турците, казва мъдрецът, сме също голи както и те. Това — първо.

Всеки знае, че като откъснали ябълката, Адам и Ева я изяли, разделяйки си я наполовина. И ние, ако ни се удаде да намерим ябълка, също я делим на две, а понякога даже и на три или четири. Това — второ.

Казват, че мястото, където са живели Адам и Ева, е раят. Нашите политически деятели постоянно подчертават в своите речи, че Турция е райска градина. Това е третото. Опитай се да кажеш сега, че Адам и Ева не са били турци!

Преведе: П. Д. СТОКЕВ
(из сп. „Неделя“)

Отново оживление по футболните терени

На 11 март започна вторият полусезон за отборите от „А“ окръжна футболна група. На същата дата се проведоха срещите от XII. кръг.

В СИЛИСТРА от 10 часа сутринта се срещнаха на градското игрище отборите на Промкомбинат — Силистра и „Добруджанец“ — Искра. Срещата премина много оспорвано и пред двете врати бяха създадени изгодни положения за отбелязване на гол. Но неточните удари на нападателите лишиха отборите от по-висок резултат. Още в седмата минута домакините поведоха, но след гола състезателите от с. Искра се активизираха и изравниха в 30-та минута. До края на полувремето силистренци отбелязаха още един гол. През втората част на мача играта беше още по-жива. Краят дойде при резултат 3:2 за отбора на Промкомбината.

Съдийската тройка от гр. Тутракан даде слабо ръководство. Главният съдия С. Костов се сработваше лошо със своите помощници.

В ПОПИНА пред около 500 кооператори се проведе футболната среща между местния „Дунав“ и отбора „Д. Дончев“ — Кайнарджа. В началото на срещата имаха инициатива футболистите от Попина и на два пъти топката срещаше гредата на противниковата врата.

Но от този момент настъпи прелом в играта и инициативата премина в ръцете на гостите, които победиха убедително с 3:0. Публиката, въпреки загубата на своя отбор, се държа много добре.

СРЕЩАТА В ПАИСИЕВО между местните футболисти и отбора на Дулово — „Червена звезда“ се очакваше с голям интерес от любителите на футбола в района. Първото полувреме завърши при резултат 3:0 за гостите. Едва през втората част на играта домакините се окопитиха и намалиха резултата — 3:2.

А ето и резултатите от останалите срещи, за „А“ окръжна футболна група, играни на 11 март: „Айдемир — Средище 0:2; Белица — Сокол 0:3; Нова Черна — Сребърна 0:4; Секулово — Главиница 2:4; Добротица — ДЗС „Я. Забунов“ 4:0

Костадин АНТОНОВ

По екраните от понеделник

САЛВАТОРЕ ДЖУЛИАНО

5 юли 1950 година. В двора на една ферма на сицилианското селище Кастел Ветрано лежи труп на млад мъж. Убитият е Салваторе Джулиано.

И кинокамарата, свободно раздвижена във времето и пространството, възкресява политическия и социален живот в следвоенна Сицилия.

1945 година. Джулиано е бедняк, който се крие от полицията, защото е откраднал торба брашно и спасявайки се от преследвачите си, е убил един карабинер. По това време реакционерите — латифундисти с помощта на американските окупатори се опитват да откъснат Сицилия от Италия — да превърнат острова в 49-и щат на САЩ, като използват за своите цели стотици селяни, които нуждата и гладът са направили бандити. Салваторе Джулиано става „полковник“ и застава начело на „Доброволната армия за независимостта на Сицилия“. След разгрома на сепаратисткото движение мафията започва да го използва за своите разправи със селяните, искащи отчуждяването на крупната поземлена собственост. Така се стига до един от най-трагичните епизоди в следвоенната история на Сицилия — масовите убийства в Портела дела Джинестра.

След като са използвали Салваторе, за да смажат растящото селско движение, неговите господари решават да се освободят от този неудобен свидетел. За да осигури собствения си живот, неговият брат Пишота приема да извърши убийството му... Но когато излежава присъдата си в затвора Учардоне, Пишота не разбира, че е дошъл и неговият ред. През едно слънчево утро на 1954 година той умира от страшни мъки

... Панаир в Монтелпре. Шуми тълпата. И изведнъж — откос от автомат... Пада възрастен мъж — един от тези, които помогнаха да се инсценира убийството на Салваторе Джулиано...

Така завършва филмът, но престъпленията и убийствата не спират дотук! В Сицилия, Сардиния, Неапол и днес отекват неочаквани изстрели — хората от мафията уреждат сметките си...

Нима това не е един голям протест на страдаща Италия?

ИЗ НАШАТА РОДИНА

В подножието на Пирин

КОГАТО човек пристигне в Банско и обгърне с поглед фантастично назъбените чукари на гордия Пирин, заснежените върхове на Рила и далечните синкави очертания на Родопите, остава с впечатлението, че е попаднал в някаква приказна земя. Буйни планински реки и потоци прорязват Разложката котловина, потънала в свежа зеленина през пролетта и лятото, а синьото чисто небе искри в слънчев блясък. През всички сезони на годината тук се стичат туристи от различните краища на нашата страна и от чужбина. Подкованите им обуща затракват по уличките на Банско, който е главният изходен пункт за най-високата и величествена част на Пирин.

Мнозина посещават градчето не само защото е удобен изходен пункт за излети, но и понеже представлява интерес със своята стара архитектура, с тесните си калдъръмени улички, с историческите си забележителности и паметници на изкуството. Сега Банско брои около 7 хиляди жители и е отново в подем, благодарение развитието на дърводобивната промишленост, на земеделието и овощарството. Неотдавна тук се откри голям туристически дом и нов универмаг

Банско е истински град музей. Особено интересни са старите къщи, които му придават неповторим чар. Те са с широки дворове и са оградени с високи крепостни стени. Малки врати, обковани с гвоздеи, извеждат към улицата или съседния двор и създават истински лабиринти от дворища и входове, удобен за движение и укриване на революционерите, намерили тук братски прием и подслон през време на турското робство. Високо над къщите се издига куполът на старата часовникова кула, построена в 1835 година от български майстор. Освен старите къщи в града са запазени и забележителни паметници на банската иконописна и резбарска школа — църквите „Св Троица“ и „Св. Богородица“.

Банско е не само град музей, но и град — крепост на несломимия борчески дух на българина. Той е родно мястото на големия наш революционер — поет Никола Вапцаров. Смята се, че в Банско се е родил титанът на нашето Възраждане Отец Паисий.

Юрий НИКОЛОВ

Д.С.У „Хидрострой“ язовир „Христо Смирненски“ — Габрово

ТЪРСИ

Миньори — изкопчии предимно за скални участъци — създадена е добра организация.

Заплащане съгласно сделно разрядната система.

Осигурява добре подредени квартири и общежития, баня и столове. Обектът е в близост до града, има постоянен автотранспорт.

Постъпване веднага.

Разполагаме с наряд от Силистренски окръг, личното ползуване и други придобивки от ТКЗС се запазват съгласно 11-то Министерско постановление.

Справка Личен Състав — телефон № 28-73 Габрово.

ОБЯВА

ТПК „Домостроител“ — Тутракан търси технолог-керамик за производство на тухли.

Справка — предприятието

ВЕСТНИК „БЪДУЩНОСТ“

(По случай 100 години от излизането на първия му брой)

БЪДУЩНОСТЬ VIITORULU.

НА 20 МАРТ (8 ст. ст.) 1864 година в печатницата на Расидеску в Букурещ се роди вестник — рожба на идеята за българо-румънско братско сътрудничество и обединение на всички балкански народи срещу техния вековен поробител — Отоманската империя.

Това е в. „Бъдущност“ (Виитору) — третият по ред вестник след „Българска дневница“ и „Дунавски лебед“, издаван от бележития български революционер и публицист Г. С. Раковски, който след провала на плановете за въстание срещу феодална Турция от страна на правителството на Сърбия, се установява през 1863 година в Букурещ.

Целта на новия вестник, както сам Раковски я определя, е да способствува за сближението между българския и румънския народ и за тяхното „умствено и материално развитие“.

В появилото се на 2 ноември 1863 година обявление за издаването на „Бъдущност“ Раковски сочи, че вестникът ще бъде „граждански, любословен и търговски“. Той подчертава, че в него ще се третират проблемите на европейската политика и нейното отношение към българския и румънския народ и към християнските народи в Европейска Турция и ще брани техните интереси „с възможно най-голяма любородност и искреност“. „Любословната“ част на вестника Раковски предназначава за отношенията между българи и румъни, за тяхната съвместна борба против общите неприятели, за общото в техните обичаи, бит и пр. За световните събития Раковски обещава собствени дописки и информации от най-значителните европейски вестници.

Още с излизането на вестника той изпраща писмо на видния български общественик Марко Балабанов, който по това време се намира в Атина и го моли да му изпраща един път седмично дописки от гръцката столица върху „хода на тамошните работи и най-паче върху онова що ся нам относи“. Раковски предвижда също така подлистник с пътни и географски бележки и други познавателни материали, информации за новоизнамерени машини и други оръдия, „полезни за оран и въобще за земеделието“. „Никога, пише той в обявлението, не се е чувствувала по-голяма отколкото в наши дни нужда да опознаем народите... Ние се намираме всред един океан, от който не можем да използваме по друг начин, освен сами — с нашите материални, нравствени и умствени сили“.

Излезлите десет броя от „Бъдущност“ показват, че Раковски се постарал с всички сили и възможности да изпълни начертаната програма на вестника.

В „Бъдущност“, който се списва на български и и на румънски език, централно място заемат статиите, посветени на дружбата и сътрудничеството между българския и румънския народ. От страниците на „Бъдущност“ Раковски пропагандира идеята „Балканите за балканските народи“ и брани тази идея от нейните врагове — гръцките шовинисти и панелинисти. Не по-малко място „Бъдущност“ отделя за защита на „безимотния и честен народ“, за разобличаване на чорбаджиите като негови врагове, за освобождението на селяните от крепостничеството. От неговите колони видният румънски публицист проф. Б. Хъшдеу подлага на остра критика румънските чокои и иска да се разтури болярската камара и да се даде на селянина онова, което му принадлежи.

Във всички броеве на „Бъдущност“ Раковски пише за „българския вероизповеден въпрос“. Той не е съгласен с примиренческата политика на българските народни представители в Цариград и предупреждава срещу демагогския характер на турските реформи, целящи да претъпят изострящата се борба на българския народ за духовна свобода. Според Раковски само решителната борба срещу фанаристите ще доведе до победата, от която зависи „животът и смъртта на българската народност“. За него борбата срещу фанариотското робство е неразделна от борбата за освобождението от турското господство.

„Бъдущност“ просъществува само три месеца и спира поради конфликта между Раковски и финансиращите вестника богати българи, на които не се харесва революционно-демократичния характер на вестника и изразяваните в него становища по жизненоважните въпроси, засягащи българи и румъни. „Бъдущност“ още по-малко допаднал на турските власти, които не без основание видели в него опасен враг на империята на султана и предвидили смъртно наказание за всеки, у когото се намери. А това всъщност е най-красноречивото доказателство за действената сила на „Бъдущност“.

А. ТОДОРОВ

ЗА СЕЗОНА

в магазините за конфекция са пуснати в продажба

НОВИ МОДЕЛИ
В НОВИ ДЕСЕНИ

елегантни и евтини

дамски манта
вълнени рокли
мъжки костюми
детски облекла

Готовото вълнено облекло се продава и на изплащане

ДЕПОЗИТ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ—СИЛИСТРА

Година IX, бр. 33 (741) | Петък 20 март 1964 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

Пред празника ще преизпълним годишния си план

ТРУДОВИЯТ колектив на ДКК „Нектар" — Силистра посреща Възванието на ЦК на БКП към нашия народ по случай 20-годишнината от социалистическата революция у нас с чувство на голяма радост и вълнение.

В бойния път, който извървя нашият народ в борбата за преобразяване на нашата страна, ние виждаме и нашия път. От малка консервна фабрика, която задоволяваше предимно нуждите на града и окръга, сега нашето предприятие израстна в голям комбинат, който миналата година произведе продукция за 3 966 000 лева и даде на народното стопанство надпланова продукция за 486 000 лева, като голяма част от нея бе за износ.

При обсъждането на Възванието по цехове и бригади, нашият трудов колектив навсякъде изразява дълбоката си благодарност за грижите на Партията и Народното правителство за подобряване жизненото равнище на трудещите се, за подобряване материалното и културно благосъстояние на народа.

Въодушевени от досегашните си успехи, ние работническият колектив на ДКК „Нектар", обещаваме още по-активно да се включим в благородното социалистическо съревнование в чест на най-светлия празник на българския народ — 9-ти септември.

Възванието на Централния комитет на Българската комунистическа партия ни задължава да работим още по-активно в строителството на новия живот, да се трудим повече, да произведем повече блага, за да расте жизненото равнище на народа, за да стане все по-богата и силна нашата скъпа социалистическа Родина.

В отговор на новия повик на нашата Партия, за изпълнение и преизпълнение на народностопанския план за 1964 година и предсрочното изпълнение на четвъртата петилетка, ние обещаваме за деня на славната годишнина на 9-ти септември, да отрапортуваме пред Партията изпълнението на годишния план на предприятието. С това ние ще дадем нашия дан в общата борба на нашия народ в строителството на социализма в нашата страна.

Гиго ГИГОВ
секретар на първичната партийна организация

Радка ПЕНЧЕВА
председател на профкомитета

За всеобхватна масово-политическа работа

Стефан ГАБРОВСКИ
секретар на Окръжния комитет на БКП

Големи са задачите, които нашият народ иска да реши в недалечно бъдеще Велика е програмата, която начерта Осмият конгрес на нашата Партия. За по-малко от две десетилетия ние трябва да завършим построяването на социализма и да започнем строителството на комунизма. Изпълнението на плана за 1964 г ще има огромно значение за превръщане в живо дело директивите на Осмия конгрес на БКП. Само през тази година трудещите се от промишлеността на окръга трябва да произведат продукция за 51 220 000 лева. Кооператорите и работниците от ДЗС трябва да продадат на държавата продукция за 49 910 700 лева, в това число 54 725 тона пшеница, 5 918 тона месо в кланично тегло, 25 683 тона мляко, 21 970 000 яйца, 523 тона вълна и др. видове селскостопански произведения.

За разгръщане на творческата инициатива на трудещите се, за изпълнение и преизпълнение на народностопанския план решаващ дял има масово-политическата работа на Партията. Чрез своята агитация Партията убеждава масите в правилността на своята политика, в нейната правдивост и жизнена важност за трудещите се.

Много и разнообразни са формите и средствата на масово-политическата работа, но ние трябва да си служим с тези от тях, които са най-действени. На трудещите се трябва да се разясняват онези въпроси, които най-много ги вълнуват. И тези въпроси трябва да ги разясняват най-отговорните другари, тези, които непосредствено ръководят и организират решаването на задачите.

Ефикасни форми в това отношение се оказаха провежданите от няколко месеца в централните села събрания на въпроси и отговори. Тези събрания са откровен разговор на трудещите се с ръководителите по най-важните международни, стопански и местни въпроси. Това са жизнени въпроси за хората. Задачата сега е тези събрания да се проведат в съставните села. Всички да чуят правдивото слово на Партията. Но нима такива събрания не могат да се проведат в градовете, по предприятия и учреждения. Градските комитети на Партията в Силистра, Тутракан и Дулово могат и трябва да организират провеждането на събрания на въпроси и отговори.

Хубава форма на масово-политическа работа са откритите партийни събрания. На тях присъствуват безпартийни. Нека трудещите се видят, че въпросите, които решава Партията, са техни жизнени въпроси. Партията ръководи, като постоянно се съветва с хората, затова полезно е, когато по-голям брой от трудещите се присъствуват на тези събрания. Лошото е, че има партийни организации, които нередовно, дори много рядко провеждат открити партийни събрания.

Прекрасна форма за политическа работа с хората са школите за изучаване опита на първенците. Миналата година в нашия окръг работиха 400 школи с над 20 000 участници, които изучаваха и прилагаха опита на първенците. Като резултат на тази огромна работа се яви увеличаването на възнаграждението на кооператорите с 8 614 730 лева в сравнение с 1962 година.

Прилагайки миналогодишния опит, партийните комитети и управителните съвети на ТКЗС осигуриха през тази година по-голяма масовост на движението за изучаване и прилагане опита на най-добрите. Сега в окръга работят 610 школи и курсове с над 26 800 кооператори. Особено добре са организирани и работят школите в Айдемир, Паисиево, Межден, Секулово и др. В някои комитети обаче, като Зафирово, Ст. Караджа Ситово и Старо село работата в школите не стои добре. В сравнение с миналата година е намален обхвата, занятията не се провеждат редовно. В Зафирово школите въобще не са започнали работа под претекст, че няма първенци.

През последните години в окръга широко приложение намериха клубовете на животновъда, като център на политическа и културно масова работа сред животновъдите. В почти всички централни селища и в някои съставни села, където е съсредоточено животновъдството, бяха създадени клубове на животновъда. На редица места, като Калипетрово, Ситово, Алфатар, Дулово и др. клубовете на животновъда се превърнаха в място за културен отдих и политическа просвета на кооператорите, работещи във фермите. Напоследък обаче, работата в клубовете на животновъда се занемари, партийните организации не търсят клубните съвети не им помагат да си организират работата. Задачата сега е, да се възстанови тази прекрасна форма на работа сред животновъдите.

Мощно средство на масово-политическа работа е социалистическото съревнование с неговата най-висша форма — движението за комунистически труд. То привлече хиляди привърженици. В промишлените предприятия се включиха 188 бригади и цехове с 3621 участника, от които 58 колектива завоюваха званието за комунистически труд. Движението за комунистически труд намери своя отклик и в селското стопанство. Изградиха се бригади, звена и ферми, които поеха задължението да се борят за високо звание. Ентусиазмът на кооператорите не беше поддържан от партийните комитети и организации, в резултат на което бригадите и звената от Калипетрово, Кайнарджа, Айдемир и др. отпаднаха от движението. Недостатъчно внимание в движението за комунистически труд и в промишлеността, и селското стопанство се отделя на възпитателната работа и повишаване образованието на участвуващите в него.

Голямо мобилизиращо значение за изпълнение на стопанските задачи има нагледната агитация. Определено трябва да се каже, че с онагледяването на плановете и обещанията в окръга решително се изостава. В много комитети, като Сокол, Зафирово, Айдемир, Иширково и др. стоят лозунгите и плакатите от различните кампании на миналата година. Много табла в Силистра, Тутракан и Дулово, свързани с производството на различни предприятия, все още не са обновени.

Радиоуредбите са друго широко, достъпно средство за пропаганда и разяснителна работа сред кооператорите и работниците, но все още общинските и заводските партийни комитети не го използуват добре.

Масово-политическата работа не може да обхване всички трудещите се, ако не работи постоянно действуващ агитаторски апарат. Необходимо е партийните организации да прегледат и обновят агитаторския апарат. В него трябва да се включат всички отговорни партийни и държавни ръководители. Те трябва да станат неговото ядро. Главното в работата на агитаторите е беседата с хората. Това изисква те да бъдат разпределени по цехове, бригади, строителни обекти, ферми, звена, квартали и махали. Разпределението трябва да стане така, че в обсега на партийната пропаганда и агитация да бъдат обхванати всички трудещи се по работни места и местожителство.

Нашата агитация трябва да бъде конкретна и целенасочена, нейната сила трябва да се насочва там, където най-трудно се изпълнява плана. Сега голямо внимание трябва да се обърне на изпълнението на плана за яйцата от личните стопанства. Кооператорите имат в своите домакинства 384 000 кокошки. Държавата обезпечава за всяко продадено яйце по 100 грама фураж. При това положение няма обективни причини да не се изпълнява плана за яйцата. Всичко сега зависи от нашата политическа работа сред кооператорите.

Посочените средства и форми на политическа агитация са някои от многообразните форми на масово-политическа работа. Партийните комитети и първичните партийни организации търсят и прилагат и други средства и форми на политическа работа. В това отношение шаблон не може да има, формализмът е нетърпим.

Само няколко месеца ни делят от великия ден на свободата — 9 септември. Пред партийните и обществените организации, пред трудовите колективи от промишлеността и кооперативните стопанства стои важната и отговорна задача в чест на 20-годишнината от социалистическата революция в България да изпълнят и преизпълнят народностопанския план. Сега в основата на цялата наша масово-политическа работа трябва да стои Възванието на ЦК на БКП към българския народ. Необходимо е то да се разясни на всеки работник и кооператор. В отговор на Възванието, трудещите се ще излязат със свои обещания. Те трябва да бъдат добре обмислени и да станат истинско тяхно дело.

Главното в работата на партийните комитети и първичните партийни организации, на агитаторите—комунисти, сдружени земеделци и безпартийни е работата с хората. Това изисква не само да се посещават курсове е и събранията на агитаторите, а да се общува с всеки работник, кооператор, служащ, търпеливо да им се разяснява и помага за изпълнението на стоящите пред тях задачи. Само така може да се осъществи действително всеобхватна масово-политическа работа, която ще съдействува за преизпълнение на стопанските задачи, за достойна среща на 20-годишнината от социалистическата революция в нашата Родина.

ПОД ЗНАМЕТО НА ПАРТИЯТА ЕДИННИ И СПЛОТЕНИ, ЗА ПРЕИЗПЪЛНЕНИЕ НА ПЛАНОВЕТЕ ПРЕЗ 1964 ГОДИНА

ОТГОВОР НА ВЪЗВАНИЕТО НА ЦК НА БКП

Още една машина със силистренска марка

ОКОЛО една от новите електромеханични преси за бакелит и полопласти — ново производство на промкомбинат „Електрометал", са се събрали много хора. Тук са работниците от шлосерската бригада на Атанас Матеев, стругари, техници и любопитни, дошли да видят какво ще покаже първото експериментиране на новите машини. Десетки погледи са устремени в ръцете на човека, който загребва малко прах от полупласта и бавно, сякаш свещенодейства го изсипва в матрицата. Леко натискане на бутоните, машината забръмчава и буталото бавно се придвижва в матрицата.

— Налягането сега тук е повече от двадесет тона, а може да достигне и до шестдесет — се обажда един от шлосерите и с поглед на стопанин оглежда хората около себе си.

Изминават 40-50 секунди и второ натискане по бутоните принуждава буталото да се издигне нагоре. Сега матрицата е свободна и не е трудно да се отдели от нея синкавата, добре оформена кутийка от полопласт.

—Температурата е добра, налягането е достатъчно, дори поголямо от необходимото и кутийките излизат качествени — казва авторитетната си дума представителят на предприятието — клиент. — С тая машина, само като сменяме матриците, ще произвеждаме различни видове полопластови и бакелитови изделия. В отговор на Възванието на Централния комитет на БКП до българския народ, колективът на промкомбинат „Електрометал" даде на Родината още една машина със Силистренска марка. След усвояване производството на жакардовите апарати, парогладачните машини и фуражните кухни за ТКЗС, изработването на електромеханичната преса е нова победа на работниците и техниците от нашия град.

Радостни са шлосерите Атанас Матеев, Стоян Караиванов, Емил Касабов и Иван Алексиев като гледат рожбата на своя труд. От утре те с още по-голямо желание и усърдие ще започнат работа по изработването на още 20 броя от тази машина, която ще разнесе славата на предприятието в различни градове от нашата страна. Това ще бъде техния дар в чест на двадесетгодишнината от Великия септември.

Виктория ИВАНОВА

На Партийния зов ще отговорим достойно

НЯМА по-ярък пример за нас, който да показва на какво е способен един свободен народ. Затова с такава топлота цялата страна посрещна Възванието на Централния комитет на Българската комунистическа партия към българския народ по случай 20-годишнината на социалистическата революция в България. Възванието е забележителен исторически документ. В него се отчита изминатия път на нашия трудов народ.

В една удивителна равносметка Партията, вдъхновител и ръководител на нашите борби и победи, дава отчет пред народа. В него, завладяват всекиго не само цифрите на постигнатото, а и конкретните перспективи и задачи за бъдещето развитие на нашата промишленост, селско стопанство, наука, изкуство и култура. И ние работниците от ДМЗ „Стомана" сме свидетели на грандиозните преобразования които настъпиха в нашата страна

Вдъхновен от светлото бъдеще, колективът на предприятието твърдо е решил тази година да усвои производството на редица нови машини и изпълни плана за деветмесечието 20 дни преди срока, като произведе надпланова продукция за 208 000 лева.

Борис НИКОЛОВ
главен инженер
на ДМЗ „Стомана" в Силистра

ПО-ВИСОКИ УСПЕХИ ПРЕД СЛАВНАТА ГОДИШНИНА

ВЪЗВАНИЕТО на ЦК на БКП към българския народ по случай юбилейната двадесетгодишнина от Деветосептемврийската революция предизвика небивал възторг сред трудовия колектив на ДИП „Липа". В този забележителен документ се прави равносметка на героичните дела и успехи на нашия народ през изминалите години и ясно се определят първостепенните задачи в борбата за светъл и добър живот. Гордост изпълва сърцето на всеки човек, когато си представи каква беше страната ни, живота и какви преобразования станаха за двадесет години. За този период ние постигнахме извънредно много.

Партията сега ни зове на всенародно движение за изпълнение на народностопанския план и предсрочно изпълнение на четвъртата петилетка. Колективът на ДИП „Липа" вижда своето място в решаването на тази задача и когато разгледа Възванието по бригади и участъци, пролича желанието на всеки работник да се включи активно във всенародното дело.

Под ръководството на партийната организация задачите за 1964 година се изпълняват успешно. Социалистическото съревнование е поставено на здрави основи. За първите два месеца на годината предприятието изпълни производствения си план, а изгледите за март са още по-благоприятни. Взети са мерки за нормалното захранване на производството с необходимите материали за ритмичното изпълнение на плана. Задачите, поставени от ЦК на БКП за бърз технически прогрес, за икономии на труд и средства, за висококачествена продукция, стоят като най-важни пред работниците и те ги изпълняват с чест.

Иван ЙОРДАНОВ

Пътеводна звезда в борбата за нови успехи в учението, труда и спорта

ЦЕЛИЯТ колектив на Комсомола при ССТ „Добруджа" — Силистра с голям трепет и вълнение посрещна Възванието на ЦК на БКП към българския народ по случай 20-годишнината от социалистическата революция в България. На 15 март в техникума беше проведено събрание с присъствието на всички членове на дружеството и всички учители, на което директорът на училището другарят Иван Нончев разгледа Възванието. В знак на сърдечна признателност и благодарност към Партията-ръководителка, комсомолците изпратиха единодушно телеграма до ЦК на БКП и ЦК на ДКМС.

За достойното посрещане на великия празник — юбилейното чествуване на Девети септември — организацията прие поредица от хубави мероприятия, които в чест на 20-годишнината ще бъдат превърнати в дела. Решенията за строеж на физкултурен салон, ботаническа градина, географска площадка, ограда и парк за културен отдих са израз на големия ентусиазъм, обхванал младежите след разглеждането на Възванието. На призива на дружеството при II-а курс за разгаряне на социалистическото съревнование — ентусиазирано отговориха всички останали дружества. Ученическият комитет обяви наградите, с които ще удостои първенците — комсомолци и дружества — в съревнованието.

С нови сили ще заработят курсистите за обзавеждането на кабинетите с помагала, за изпълнението на производствения план в учебно-опитното стопанство, за издирване на сведения и данни, свързани с историята на техникума.

С чувство на висока благодарност комсомолците от ССТ „Добруджа" оценяват топлите грижи на Партията и народа за създаването на прекрасни условия, където да се учат възпитаниците на училището. Всички членове на Комсомола ще заработят с нови усилия за постигане на още по-високи успехи в труда, учението и спорта.

Иванка МИЛЧЕВА

ДОСТОЕН ОТГОВОР

ПРОИЗВОДСТВЕНИЯТ колектив на ТПК „Инвалид" в Силистра разгледа Възванието на Партията към българския народ по случай Двадесетгодишнината от социалистическата революция у нас. То предизвика възторжено чувство от успехите през изминалия период. Работниците и работничките от „Инвалид" са свидетели на грандиозните преобразования, които настъпиха в Родината, в окръга, в тяхното предприятие. От малка работилничка с 10 производственика, кооперацията достигна до 210 работника, заети в 22 отдела. Сега само за десет дни се произвежда толкова продукция колкото през цялата 1954 година. Тези успехи са постигнати благодарение на оказаната помощ от страна на Партията и народното правителство.

Ето защо, в чест на славната годишнина, колективът на ТПК „Инвалид" обещава да изпълни производствения си деветмесечен план с тридесет дни преди срока и даде надпланова продукция за 30 000 лева. Това произпълнение ще се дължи на поетите задължения от бригадите за комунистически труд в отдел „Детска конфекция" с ръководител Цветана Илиева и бригадирки Момка Жекова и Тодорка Генчева да изпълнят плана си 108 на сто; отдел „Чантаджийски" с отговорник Янко Боцев, да даде надпланова продукция за 2 000 лева; бригадата от отдел „Бродерия" с бригадир Гинка Маринова, да отчете 104 процента и т.н.

Това ще бъде скромния принос на ТПК „Инвалид" в борбата за социализъм и комунизъм.

М. ЕКСАРОВ

Кооператори-членове на Българския земеделски народен съюз, с интерес слушат Възванието на Централния комитет на Българската комунистическа партия към българския народ, по-случай 20-годишнината на социалистическата революция в България.

Планът е изпълнен

МАГАЗИНЕРЪТ на смесения магазин в село Долно Ряхово Костадин Костов до 10 март т. г. при план 16 150 лева, отчете 18 485 лева. Този успех за тримесечието е плод на упоритият му труд. Той установи с клиентите си тесен контакт, вслушваше се в техните искания, правеше навреме заявки на доставчика, а и не веднъж сам отиваше до складовете на ОТП в Тутракан.

В резултат на добрата организация на работа на Костадин Костов, потребителите останаха доволни. По-уютни са сега домовете им с новите маси, бюфети, столове; по-красиви станаха долноряховските девойки, облечени с нови жилетки, палта, рокли.

Възванието на ЦК на Партията към българския народ вля нови сили в магазинера и сега той работи по-енергично за пълното задоволяване нуждите на кооператорите.

Петър МИХАЙЛОВ

ПАРТИЕН ЖИВОТ

Изпълнението на стопанските задачи — главна насока на политическата работа

През миналата 1963 година общинският партиен комитет в с. Паисиево и първичните партийни организации от района положиха големи усилия за мобилизиране силите на кооператорите за срочно и качествено изпълнение на селскостопанските задачи. В стопанството разреждането и окопаването на пролетниците се извърши навреме и качествено, добри грижи се положиха и за останалите култури. В резултат на това, въпреки неблагоприятните климатически условия от основните култури получихме сравнително добри добиви: средно по 200 кг пшеница, 331 кг царевица, 230 кг слънчоглед, 140 кг тютюн и др. от декар.

За да може тази година да постигнем още по-големи успехи и ритмично да изпълним договорираната животинска продукция на държавата, общинският партиен комитет насочи вниманието на първичните партийни организаци още от първите месеци на годината да организират широко политическа работа сред кооператорите за разясняване задачите на производствения план на стопанството за тази година. Във всички села бяха организирани открити партийни събрания и събрания на бригадите за обсъждане на плана и обещанията за 1964 година. Още през месец януари бяха подписани договорите за съревнование между полевъдните бригади и звена, между фермите и отделните животновъди. Навреме взехме мерки и за онагледяване на приетите обещания. Съревнованието се отчита редовно и на първенците се връчват преходни червени знамена.

Миналогодишният наш опит показа, че материалните стимули са решаващ фактор за мобилизиране силите на кооператорите за срочното и качествено изпълнение на задачите. Ето защо и тази година разработихме и приехме разгърнати мероприятия по този много важен въпрос. Още от началото на годината, на бригадни събрания и сред животновъдите широко разяснихме, че тази година 30 на сто надплановата продукция ще се даде в натура на кооператорите. Освен това, за извършена срочна и качествена работа при поважните мероприятия ще се раздадат и премиални възнаграждения.

Добри резултати се получиха при нас миналата година и от изучаването и внедряването на челния опит, поради което на този въпрос и тази гадина също обръщаме нужното внимание. Съвместно с управителния съвет на кооперативното стопанство още в началото на годината приехме план програма за провеждането на школите и курсовете по изучаването и внедряването на челния опит. В района изградихме общо 8 школи и 4 курса с откъсване от производството в които бяха включени над 650 кооператори и кооператорки. На проведения 5 дневен курс с откъсване от производството присъствуваха всички бригадири на комплексните бригади, звеноводите и майсторите на високи добиви. В курсовете и школите кооператорите изучават опита на първенците на стопанството — бригадата на Незир Аяров, получила по 586 кг царевица от декар, на Неждет Руфелов от с. Зарица, получила по 260 кг тютюн, на Тахсин Азизов от Долец получила по 180 кг боб от декар и др.

В политическата работа сред кооператорите активно ангажираме агитаторите и членовете на общинската лекторска група, където са включени най-отговорните другари, членовете на общинския комитет на БКП и управителния съвет на ТКЗС, бригадири, специалисти и учители от района. Изнесените беседи те свързват с изпълнението на стопанските задачи, широко разясняват опита на челниците от нашето стопанство и на първенците от другите стопанства в страната.

Тази година кооператорите, механизаторите и специалистите от района на нашето стопанство обещаха да получат средно по 210 кг пшеница, 330 кг царевица, 190 кг слънчоглед, 180 кг тютюн и др. от декар.

В чест на двадесетгодишнината от нашето освобождение ние ще направим всичко което е по силите ни за да изпълним и преизпълним дадените пред Партията обещания, да отговорим на нейния призив.

Ниязи МЕХМЕДОВ
зам. секретар на общинския комитет на БКП в с. Паисиево.

Международен преглед

ПОЛИТИКА НА БЕЗРАЗСЪДСТВО

ТОВА, че през тази седмица министърът на отбраната на САЩ Роберт Макнамара си стегна багажа и отлетя в Сайгон, че е нещо ново. За трети път през последните шест месеца той предприема подобно пътуване до пламналата в огъня на народната борба страна. Не е безинтересно да се отбележи, че предишните посещения на шефа на Пентагона доведоха единствено до смяната на една марионетка с друга, докато положението в Южен Виетнам приема все по-катастрофален характер за интервентите.

След сегашното пътуване на Макнамара Вашингтон очаква да намери най-сетне пътя за разрешаване на „проблем № 1“, както неотдавна президентът Джонсън нарече агресивната война в Южен Виетнам. По този повод коментаторът Джозеф Олсоп стигна във в. „Ню Йорк хералд трибюн“ до извода: „Президентът ще направи всичко възможно, за да избегне катастрофа, ако своевременно се убеди, че действително има опасност от катастрафа. Именно това е поръчано да изясни новата мисия, начело с Макнамара“.

Какво е длъжен да изясни Макнамара — как да се избегне катастрофата или да установи има ли опасност от катастрофа за американските империалисти и техните марионетки в Южен Виетнам е в същност само игра на думи при определяне на неговата задача. Но и в двата случая явно става дума за катастрофа.

Затова няма нищо чудно, че инспекционната обиколка на целия рояк най-висши чинове от Пентагона, съветници и консултанти, започна в обстановка на песимизъм и завърши в пълно униние. Едва ли лошото настроение на Макнамара се е подобрило от констатацията, която вече три пъти сам прави на място: трите милиарда долара американска „помощ“ и хилядите задокеански „инструктори“ съвсем не са в състояние да помогнат на сайгонските управници да потушат народната борба. Нещо повече, американските колониални завоеватели и техните местни лакеи търпят все по-големи военни поражения, губят все повече почва под краката си.

Това признава вече открито и американският печат, който волю-неволю беше принуден да замени самохвалния тон за „бърза победа над Виетконг“ с печални заключения от рода на това, направено от в. „Вашингтон пост“: „Никакъв оптимизъм не може да скрие мрачните перспективи в Южен Виетнам. По-лоши те вече не могат да бъдат“.

Но вместо да прецени положението реалистично, вместо да прекрати грубото си вмешателство на юг от 17 паралел, Вашингтон отново търси изход чрез засилване на агресията, чрез нови военни авантюри. Известни са в това отношение упоритите слухове за намерението на САЩ да разширят войната в Южен Виетнам, дори да я разпространят на територията на ДР Виетнам. Но нима тази рецепта за „оздравяване“ на положението в Южен Виетнам, предлагана от запалените глави в Пентагона, не е рецепта на безразсъдството, което заплашва мира в Азия и целия свят?

Никога не е била възможна военна победа за американските интервенти на южновиетнамска земя. Това разбраха добре вече много среди в самите Съединени щати и те настояват да се прекрати безсмислената колониална война в Южен Виетнам. „Това е политика на безнадежност, а безнадежността е лош съветник“ — разумно предупреждава един американски общественик.

Все по-ясно става и дано Макнамара да е разбрал това, че единственият начин за САЩ да разрешат просто и бързо ставащия все по-критичен за тях проблем в Южен Виетнам е незабавно да напуснат страната и да предоставят на измъчения народ сам да определя съдбините си.

Защо няма тетрадки

В село Ножарево няма книжарница, а учениците се снабдяват с ученически принадлежности от магазина на потребителната кооперация. Напоследък снабдяването с тия стоки се влоши, липсват тетрадки и пликове, което принуждава децата да ходят пеш 5-6 километра до централното село Главиница и да ги купуват от тамошната книжарница.

Време е ръководството на кооперацията да вземе мерки и редовно да доставя тетрадки на учениците.

Николай ГЕОРГИЕВ

Б. Р. — Проверката, която извърши редакцията, потвърди изнесеното от дописника Георгиев. В разстояние на един месец в магазина на Ножарево е имало тетрадки само за първи и втори класове, а учениците от по-горните класове са се снабдявали от книжарницата в Главиница. Като се има предвид, че в „Печатни произведения“ — Силистра има достатъчно тетрадки, то случаят говори за неоправдано нехайство от страна на ръководството на потребителната кооперация.

Достойни дела в чест на IV конгрес на ДОСО

В КЛУБЪТ НА АВИОМОДЕЛИСТИТЕ Е ОЖИВЕНО

ТЕЗИ ДНИ клубът на авиомоделистите в Силистра се оживи от глъчката на много пионери и младежи, обикнали за винаги този интересен спорт. Под ръководството на инструктора Георги Романов те научават редица новости по тази техническа дисциплина и с всеки изминат ден разработват нови и нови авиомодели.

Особено старателни в своята подготовка са състезателите сега, в навечерието на IV конгрес на ДОСО. Най-редовни в занятията са пионерите. Всеки пристигнал нов модел се проучва внимателно и се пристъпва веднага към неговата направа. За да може всяка част от пакета да се постави на мястото си е нужно подготовка, знания и находчивост, към което се стремят голяма част от пионерите и младежите. Готовия модел се коментира широко, сочат се неговите предимства, техническите качества и пр.

В клуба под всяка схема виси и самият модел, с поставени фиктивни имена „Чайка“, „Сокол“, „Чучулига“ и пр. Какво кара пионерите Георги Вълчев, Велико Иванов и др. да идват редовно тук в клуба? Преди всичко обичта им към тази техническа дисциплина. Те правилно са преценили, че вместо да губят свободното си време в безцелно разкарване из улиците, по-полезно за тях е да си обогатят знанията в тая насока. Не е изключено някой от тях да стане национален състезател, както стана Иван Куртев, който показа добри състезателни качества и сега е включен в националния отбор.

Като добри състезатели се оказват и средношколците. Много от тях упорито работят за създаване свои собствени авиомодели, с по-добри технически качества и издържливост.

Редовно идва в клуба и младия работник от Промкомбинат „Електрметал“ Кирил Коцев. За него струга вече е отдавна опознат, и с право интересът му се насочва и към авиомоделизма. Често след работа и в къщи през свободното си време, с необходимата загриженост и упоритост, той работи за създаване на нови видове модели. И това време за него не е загубено, защото, за да се изготви авиомодел е нужно да се прочете литература а ръцете трябва да свикват на точност и умение.

Работникът от ДМЗ „Стомана“ — Силистра — инструктор I-ва категория Георги Романов, отдава всичките си сили за подготовката на състезателите. Неговият път като авиомоделист започва още преди 12 години, още като пионер.

От толкова изминати години любовта му към този вид спорт не само не е намаляла, а напротив още повече се засилва. Той не жали време и сили да предаде своя опит и знания на другите.

Предстои градско, окръжно и след това национално състезание по авио моделизъм. Ето защо състезателите на клуба, използвайки най-рационално зимните месеци се готвят усилено за тях. Ние не се съмняваме, че те ще се представят достойно на предстоящите състезания с авиоклубовете от Варна и Толбухин, които ще се организират в чест на IV конгрес на ДОСО и 20-годишнината от социалистическата революция в България.

Атанас ЦОНЕВ

ДРУГАРСКА СРЕЩА

Големи са успехите на кооперативното стопанство от Средище през изтеклата 1963 година. В сравнение с 1962 година, чувствително се увеличиха доходите на кооператорите. Стопанството раздаде в повече по 0,45 лева на трудоден и 1,15 лв на човекоден. Сега на кооперирано домакинство се пада по 1 350 лв, а на работоспособен кооператор 740 лв. Докато през 1962 година на 1 000 декара обработваема площ са реализирани 17 000 лева приходи то през 1963 година са реализирани 29 000 лв. Това безпорно е голяма крачка напред.

Но тези успехи са постигнати в борба с големите трудности на ежедневието. А в тая борба комунистите и членовете на земеделската дружба са вървяли ръка за ръка, били са в челните редици, дали са личен пример.

За да отчетат своята съвместна работа в борбата за високи добиви, да начертаят план за бъдещите победи, се събраха неотдавна комунистите и членовете на земеделската дружба от селото. Предложиха членовете на териториалната партийна организация със секретар другарката Лалева. Ръководството на сдружените земеделци прие предложението на партийното бюро. Съвместно разработиха план за организирането и провеждането на срещата. Натовариха се другари от двете организации за направа на подходяща украса на салона, осигуряване на музика и пр. И ето: в определения ден салонът е празнично украсен. Над лозунга „Да крепне дружбата между БКП и БЗНС“ са поставени портретите на Г. Димитров и Ал. Стамболийски. На срещата дойдоха всички членове на двете организации. Другарят Георги Стоянов прочете доклад за съвместната работа на комунисти и земеделци в борбата за високи добиви, за личния им пример в работата.

Под звуците на народната музика: акардеон, гъдулка и гайда, се вият кръшни хора, пеят се народни песни, вдигат се наздравици за нови, още по-големи успехи през настоящата година. За това комунисти и земеделци ще водят упорита борба и в чест на 20-годишнината от освобождението от фашизма и капитализма ще изпълнят и преизпълнят дадените пред Партията обещания, а дружбата между комунисти и земеделци ще укрепва и развива все повече и повече.

Викенти ДУКАНОВ

Столетникът

„Големият дъб“ — така го назовава всеки. Той се извисява огромен в центъра на село Босна. Има диаметър 1,73 м, а обиколката му е 6,10 м. На височина достига към 18 метра.

Според изчисленията на един съветски офицер, който е минал тук по време на Отечествената война в 1944 година, дъбът е над 350 години. „Истински паметник на вековете“ — както казва той.

Сега е зима. Но скоро ще дойде пролетта и отново столетникът — дъб ще я посрещне с набъбнали пъпки и зелени клони.

Хюсеин РАСИМОВ

Вечер на донаборника

ПО РЕШЕНИЕ на ГК на БКП, на ДКМС и ДОСО — Тутракан и Военното окръжие — Силистра, неотдавна в града се проведе вечер — събор на донаборника, организирана в чест на 20-годишнината от социалистическата революция в България.

Другаря Иван Георгиев, заместник-секретар на ГК на БКП, откри събора и го обяви за традиционен — да се провежда и през следващите години.

Доклад изнесе председателят на ГК на ДОСО — Тутракан др. Коста Маринов. В него той подчерта, че е необходимо всички донаборници да изучават по няколко дисциплини на ДОСО, за да може още преди да постъпват в казармата, да са подготвени за достойно носене на службата си.

В своето приветствено слово др. капитан Белчев от военното окръжие — Силистра, пожела на младите донаборници в народната казарма да станат отлични по бойната и политическа подготовка, за да бъдат винаги готови с чест да защищават мирния труд на нашия народ и интересите на нашата скъпа родина НР България.

Любомир КОРАБОВ
Георги НАЧЕВ

40

Н. АСАНОВ
Ю. СТУРИТИС
Роман
НАПИСАН ПО СЛЕДИТЕ НА ДЕЙСТВИТЕЛНИ СЪБИТИЯ.

останалите членове на бригадата, които живееха в новото колхозно селище и в хуторите на отсрещната страна, Озолс влезе с усмивка, както влизат мъжете в къщи след анекдот, разказан на двора, за да не го чуят жените, поздрави се с непознатия.

— Е, готови ли сте? Милда, когато при теб така мирише, никак не ми се иска да ходя на работа! Ой, ще те отнема аз от Целмс! и се разсмя като оголи белите си зъби, чисто избръснат, не като Целмс, който понякога нямаше време и да се обръсне.

Милда се разсмя на старата шега, загъна както обикновено закуската на мъжа, пъхна пакетчето в джоба на шлифера. Тя знаеше едно: всичко трябва да се върши както всякога, тогава няма да сгрешиш, няма да кажеш нищо ненужно, с нищо няма да предизвикаш подозрение у този чужд човек, който надяваше раницата на раменете си.

— Едва не забравих тютюна! — каза Целмс и влезе в стаята, неловко закачайки с шлифера си вратата.

Вратата се хлопна.

Зад вратата Целмс сне от стената ловджийската пушка, тихо, стараейки се да не тракне със затвора, постави вълчи куршум — с такива ходят на лов за диви свине. Позабави се: „Правилно ли постъпвам? — сам се успокояваше: — Да, правилно! Това е опасен гост!“

Той с удар на краката отвори вратата, прекрачи в кухнята и, като насочи пушката в гърдите на непознатия, рязко изкомандува:

— Горе ръцете!

Густав хвърли поглед към вратата. При вратата стоеше съседът, опрял се с гръб о рамката и се виждаше, че той за нищо не би изпуснал Густава от стаята. Целмс повтори със заплаха:

— Горе ръцете или стрелям!

И Густав бавно вдигна ръце.

Той очакваше всичко. В мислите си той стократно се бореше с чекисти. Той умееше да стреля, без да изважда пистолета от джоба. Може да стреля през рамото. Знаеше джиу-джицу. Беше се учил да обезоръжава въоръжен противник и да използува заловеното от него оръжие. Той предвиждаше 100 варианта схватки с чекистите. Той не предполагаше само едно: че ще го зловят двама селяни, единият от които без оръжие, а у другия всичко едноцевна ловджийска пушка, която навярно е заредена със сачми за патици! А ако има и куршуми? Дали този селянин, който, разбира се, не беше привикнал да убива, ще стреля? Обаче, всички тези предположения вече закъсняха! Той стоеше пред тези двама селяни и пред смирената възрастна жена, вдигнал ръце.

Целмс заповяда:

— Обискирай го, Озолс!

Но Озолс не умееше да обискира! Той само пошари по джобовете на палтото, на сакото и панталоните и даже не помисли, че оръжието може да бъде окачено под мишницата, че то може да бъде привързано към крака, че джобовете на палтото и панталоните могат да бъдат прерязани, за да може във всеки момент да се хване това скрито оръжие. Озолс прекара ръцете по облеклото с отвръщение, небрежно, той не искаше да има никакво взимане даване с чуждия човек, и сухо каза:

— Нищо няма у него.

Целмс заповяда:

— Задържам ви, вървете с вдигнати ръце към лодката! А ти, Озолс, взми куфара му...

И Густав излезе с вдигнати ръце, навеждайки се под ниската сайвана, но без да снеме ръце. Зад него вървеше Целмс с пушката, зад Целмс Озолс с куфара. И така те тръгнаха към лодката.

Целмс заповяда на Густав да седне в единия край на лодката. Озолс постави куфара и отключи куфара на веригата, с която беше завързана лодката. След това той влезе с куфара в лодката и седна на веслата. Целмс се устрои на носа, внимателно наблюдавайки Густав.

Трябваше им да се спуснат по течението около половин километър, за да слязат на крайбрежната височина, а оттам да преминат половин километър до хутора, в който имаше телефон.

Озолс се хвана за веслата, но лодката веднага се завъртя на всички страни. С рибарска работа Озолс не се занимаваше, не умееше да гребе и да управлява лодката и особено в пълноводие. Впрочем той би съумял да стреля с пушката и Целмс, след известно колебание, му предаде пушката, а сам седна на веслата.

Силното течение носеше лодката. Наоколо беше само вода, истинският бряг се долавяше само по храсталаците и дърветата, подаващи се от водата. Непознатият седеше неподвижно, с лице към гребеца и конвоира, гледайки в мътната вода с някакви слепи, сякаш нищо не виждащи очи. По лицето му пробягваше от време на време нервен трепет.

Лодката се вряза с носа в размекнатата пръст. Целмс хвърли веслата, крачна направо във водата и измъкна лодката до половината на брега. После взе пушката от Озолс и заповяда на задържания да излезе. Озолс пак хвана куфара и тръгна вдясно от задържания, а Целмс не три крачки назад. Те вървяха към виждащия се в далечината хутор.

Густав се спря, обърна се към Целмс и заприказва.

— Аз имам пари! Много пари! Ще ви ги дам! — трескаво говореше той...

Той сякаш беше забравил за пушката на Целмс, пъхна ръка във вътрешния джоб на сакото и извади оттам пачка сторублевки.

— Сложи парите си в джоба — и напред! — гневно извика Целмс.

По лицето на задържания се стичаха сълзи и пот. Но пушката на Целмс се допря едва ли не в гърдите, и човекът се обърна на сякаш ватени подгъващи се крака и покорно закрачи по-нататък.

Той премина сто метра, двеста, все повече забавяйки крачките. Селяните не го подканяха. Той помисли, че тези недалновидни хора, изглежда, вече са отслабили вниманието и изведнъж с рязко движение извади от някъде пистолет. Но Озолс беше на пост. Забелязвайки движението на непознатия, той го хвана за ръката и така стисна със своите твърди пръсти, че пистолетът падна. Озолс отблъсна непознатия и хвана пистолета.

— Хей! Не се шегувай! — подвикна той, изтривайки потта от лицето.

Само мисълта за това, което би могло да се случи го накара да потрепери.

Сега непознатият съвсем загуби ума и дума. Като се оправи от блъскането, той се спря, отново се обърна с лице към своите решителни конвоири и започна да снема от себе си и да им предава всичкото си снаряжение: запасни пълнители за пистолета, бинокъл, компас, даже табакера от някакъв тежък метал. Като даде всичко, той покорно се обърна и бавно тръгна нататък-сякаш прощавайки се с всичко, което виждаше пред себе си. Зелената раница на гърба се поклащаше в такт с краката му, а крачките ставаха все по-къси и по-къси.

Те приближаваха мястото, където реката правеше рязък завой. Преди много години, при същото такова голямо пълноводие, реката на това място си намери ново корито, изправи се и тук остана само старицата едва през пролетта ставаща такава буйна и пълноводна както и преди. Зад старицата се появи малък обрасъл с дребен храсталак остров, изглеждащ като остър нос на основния бряг. Тук реката изглеждаше по-тясна, макар в действителност зад островчето да се разливаше още на цял километър.

Когато задържания и неговите конвоири се оказаха срещу островчето, Густав мълниеносно хвърли от раменете си палтото заедно с раницата и скочи от високия бряг във водата.

Водата беше ледена, но той плуваше ловко, уверено, бързо. Целмс и Озолс уплашено се мотаха по брега. Беглецът се отдалечаваше.

Целмс извика на Озолс да притича по-бързо до телефона, а сам сне пушката от рамото и щателно се прецели в дясната ръка на беглеца. Той можеше да убие белка с изстрел в очите, трудно ли беше да попадне в плуващ човек. Но той не искаше да го убие: нека се добере на острова, но да не може да плува повече. И като изчака, когато до островчето оставаха десетина мерта, Целмс стреля.

Човекът изчезна под водата. Целмс се изруга: колко невнимателно стреля. Като че ли го уби!

В същото време беглецът изплува до брега. Дясната му ръка висеше като счупена. Беглецът излезе на брега, огледа се, изкачи се нагоре и се спря: пред погледа му се разливаше реката. Тогава той се спусна към брега и седна срешу Целмс, на студената, мокра земя.

Целмс зареди оръжието, за да може да стреля още веднъж. Но стоеше неподвижен, опрял оръжието си на земята. Той чакаше. Непознатият никъде не можеше да избяга. След половин час, или най-късно след час, ще пристигнат хората от органите на сигурността и ще арестуват беглеца. С лодката си Целмс ще ги пренесе на острова.

Густав си мислеше същото. Той видя от островчето, как Озолс тичаше към стопанството и как се вмъкна у дома, разтваряйки широко вратата. Сега той вика за помощ.

Целмс извика на беглеца: да си превърже ръката. Нали вижда, че няма къде да избяга. Гусав не отговори. Той седеше на брега, осветен от слънцото, което още не топлеще и обискираше себе си. Извади от джоба си някаква харния, измъкна някакъв бележник, прелисти го внимателно и запоцеа да къса и да си хвърля във водата. Извади след това друг бележник и от него откъсна няколко страници. Белите късчета хартия плуваха като малки ледени парченца.

Той не дочака да дойдат и да го арестуват.

(Следва)

Пред пленума на Окръжния комитет на БКП по животновъдството

През юбилейната година — на Родината повече животинска продукция

„ДА СЕ ПОЛУЧИ колкото се може повече животинска продукция от животните и птиците“— това е основната задача пред градския комитет на БКП, управителния съвет на ТКЗС, специалистите и всички животновъди от кооперативното стопанство в Дулово. Тази задача с особена острота стои за разрешение сега, когато времето е неблагоприятно, а фуражите са оскъдни и животните се намират в оборите.

Големите планове, които трябва да изпълняваме, са значително напрегнати. Трябва да добием 1 200 000 л краве мляко, при 1 050 000 л, получен през миналата година, с незначително увеличение на кравите, да продадем на държавата 520 т месо в кланично тегло, да надоим 253 000 л овче мляко и добием 250 000 яйца, много повече вълна и други.

Разбрали правилно задачата, имайки предвид опита ни от миналите години и съобразявайки се със наличните фуражи и възможности, още в първите дни от годината започнахме битката за получаване на планувания животинска продукция.

Правилното разпределение и разумното използване на фуражите — главно условие за изпълнението на плана

И тази година всички фуражи са в недостиг. Сеното е осигурено едва 30 на сто, силажът 65 на сто, концентрираният фураж също е в ограничено количество. Единствено сламата и царевичака са достатъчни. Това положение наложи още с настъпване на зимата да се разпределят фуражите съобразно вида, категорията и възрастовия състав на животните. Наличното сено преди всичко е определено да се дава на малките телета, юниците за разплод, сухостойните крави, агнетата, овцете-майки и разплодниците. Подобно разпределение е направено и на другите фуражи. Но макар и при такова разпределение въпросът с фуражите не е решен. Това наложи да се премине към масово използване за храна на животните на грубите фуражи — слама, царевичак и какаляшки.

Ежедневно в фуражната кухня под ръководството на завеждащ фермата Неязи Матемов биват обработвани 1 500 кг какаляшки, които се меласират. Запарва се и меласира и по 2 000 кг царевичак.

Пусната е в експлоатация и фуражната кухня в село Раздел, снабдена също така с паропроизводител. В близко време ще запуши комина и на парния котел на фуражната кухня в кв. Черник, което ще даде възможност 2|3 от говедата в стопанството да получат качествено обработени груби фуражи. В останалите три села грубите фуражи се обработват също така качествено, но на фуражни площадки. Внасянето на карбамида в дажбите на говедата става главно чрез какаляшките и ние смятаме, че това е най-сигурен и безопасен начин на консумирането му.

Консервираната люцерна — важен компонент в дажбите през зимата

През зимния период едва ли има фураж, който да се приема с такава голяма охота от животните, както добре приготвената консервирана люцерна. С нея изхранваме всичко кравите, овцете-майки и шилетата, като дневната дажба се движи за кравите—8-10 кг, за овцете — 0,5-1 кг. Разбира се това са минимални количества, защото разполагаме само с 1 700 тона люцерна. Ние специалистите и животновъдите сме решително за консервиране поне на 70 на сто от зелената люцерна, която ще добием през настоящата година, като оставим необходимото количество за изхранване на зелено, а за сено ще оставим толкова,колкото да задоволим нуждите на сухостойните крави, агнетата и телетата.

Да приготвим 7 500 тона консервирана люцерна и консервиран грах през настоящата година е задача, която ще задоволи до голяма степен белтъчния глад и ще реши фуражния проблем.

През зимата—50-60 на сто носливост от кокошките

Действително оставените за отглеждане кокошки в нашето стопанство са малко—2 000 броя. За увеличение на носливостта са подбрани здрави носачки, поставени са в подходящо просторно помещение и им е осигурен качествен и разнообразен фураж. Преди да се отберат най-хубавите ярки, се извърши обезпаразитяване. Извърши се ваксинация против чума, след което отбраните вече ярки бяха настанени в добре дезинфекцирани кокошарници. За гледач поставихме трудолюбивия и способен кооператор Георги Панев, който е член на БКП и председател на комисията за Партиен контрол в село Черковно. Птиците получават ежедневно покълнал ечемик по 30-40 гр, царевица зърно по 10 гр сутрин и 20 гр вечер, един път дневно по 30 гр дрождирана храна и сухи смески на воля. С цел да се дадат необходимите витамини на кокошка дневно се осигурява по 1 гр рибено масло.

Уверени сме, че при тези условия на хранене и гледане носливостта ще нарастне още. Практиката ни учи, че по-лесно е да се организира покълване, дрождиране или въобще правилно гледане и хранене през зимата отколкото да се води борба и то в повечето случаи нерезултатна с мътенето и люпенето през лятото.

Непрестанни грижи и към младите животни

В настоящия момент ремонтните телета и юници са отделени в отделни групи и поверени в ръцете на добри гледачи. Храненето е целенасочено. Най-хубавите фуражи се отделят за младите животни. Сравнително подходящи са и помещенията за отглеждането им. Приятно е на човек да види, хубавите добре охранени 80 бременни юници от новосъздаващата се червена порода настанени в един от оборите в стопанския двор на гр. Дулово.

Добро е състоянието при отделените за заплождане 42 юници от кулската порода, намиращи се в село Поройно. Всички женски телета, произхождащи от високомлечни крави се маркират и след навършване на 6 месечна възраст се отделят в отделни групи.

А ето и последните резултати

При кравите дневния млеконадой е 450-500 литра по-висок отколкото през същия период на миналата година при същия брой крави. Сега получаваме 600-700 литра мляко дневно повече, отколкото през лятото на миналата година.

Дневният прираст на свинете за угояване и прасетата от 2-4 м възраст е 400 грама. Продадени са вече на месокомбината различен брой животни, с което са отчетени 38 т месо в кланично тегло. През това тримесечие на държавата ще продадем всичко 60 т месо.

Макар и в началото, тези успехи са радващи, но същевременно ние не забравяме, че постигнатото не е предел. Все още в стопанството съществуват грешки и слабости, но с помощта на ГК на БКП ние сме уверени, че ще преодолеем трудностите и през настоящата юбилейна година с чест ще изпълним плановете по всички показатели.

Тодор ДИМИТРОВ
зам. председател на ТКЗС

Димитър СТАВРОЗОВ
зоотехник

Планът за тримесечието е изпълнен с 20 дни преди срока

Със своите красиви предмети,изработени от желязо, ТПК „Метал„ в Силистра спечели признанието на много предприятия и организации в страната.Различни по своята красота са произвежданите тук гондоли за обзавеждането на търговските магазини, но още по-красиви и разнообразни са предметите за обзавеждане на курортните центрове в нашата страна.

Тези красиви предмети се раждат в цеха за производство на метална търговска мебел. През първото тримесичие на годината цеха трябваше да произведе продукция за 71 000 лева, а само за 2 месеца тук бе произведена такава за 66 194 лева. Постигнатото е резултат на упоритата работа на 65-те работника от цеха. С дружни усилия още на 10 март плана за тримесичието бе изпълнен, а на 13 число те имаха вече надпланова продукция за повече от 2 000 лева.

Трудно е за ръководителя на цеха др. Иван Добрев да каже коя от бригадите най-добре работи. Но все пак бригадите на Курти Димитров и Никола Димитров постигнаха най-високо изпълнение на пленовете си — над 120 на сто.

Сред големия колектив със своята съзнателна и висококачествена работа се открояват работниците Богдан Стефанов, Стоян Григоров, Николай Колев, Стоян Василев и др.

Произвежданата сега продукция е предназначена изключително за нуждите на БАЛКАНТУРИСТ.

Никола ПЕЙЧЕВ

180 рамки за парниците

Ако минете покрай зеленчуковата градина в село Сребърна, отдалеч ще чуете звуците от удрящи чукчета.От няколко дни вече кооператорите коват рамки в помещението на зеленчуковата градина за новите парници. Под ръководството на звеновода Георги Илиев градинарите са остъклили досега 180 рамки.

Редом с всички работят и пенсионерите Петър Йоргов и Тодор Стоянов. Въпреки че те са на по 63 години, проявяват голям ентусиазъм и сръчност в работата.

Марин СЕРТЕВ

ОБЕЩАНИЯТА СТАВАТ ДЕЛА

И през тази година колективът на Силистренското горско стопанство, разбирайки огромното значение на високата производителност на труда за преизпълнението на производствените планове и за поевтиняване на промишлената продукция, прави всичко възможно, щото даденото обещание за повишение производителността на труда да бъде изпълнено.

Набелязаните в плана организационно-технически мероприятия, осигуряващи изпълнението и преизпълнението на производствената програма се осъществиха през изтеклите два месеца от новата година. В резултат на усилената работа, планът за първото тримесечие е изпълнен на 12 март, деветнадесет дни предсрочно. Дадена е промишлена продукция, която възлиза на 133 000 лева. Получени са 4 035 куб м строителни материали, вместо заплануваните 3 910 куб м и 5 878 куб м дърва вместо 5 000 куб м.

Планът за производителността на труда е изпълнен 132,98 на сто. С това изпреварва работната заплата със 7,72 пункта и напълно е спазен социалистическия принцип за ръста на производителността на труда и работната заплата.

Постигнатите успехи не успокояват колектива на горското стопанство. По всички работни обекти се разгаря социалистическо съревнование за предсрочно изпълнение на плана и за второто тримесечие на годината. Бригадите на Сали Еюбов, Велико Николов, Стоян Димов и Фекри Шабанов са в трудова надпревара за преизпълнение на спуснатите им планове. Те работят с младежки жар и трудов ентусиазъм и ежедневно преизпълняват нормите си.

Тези резултати показват че колективът на стопанството, здраво сплотен около своето ръководство с чест ще изпълни даденото пред Партията и Правителството обещание за предсрочно изпълнение на производстената програма.

инж. Гани БОЯНОВ

Птицевъдите от ТКЗС — Попина Георги Димитров, Величка Димитрова и Минчо Минчев предават на държавата добре почистени и сортирани яйца.

Навременното подхранване —гаранция за високи добиви

Кооператорите от село Секулово много добре разбират, че получаването на високи добиви от есенните култури в много голяма степен зависи от навреме и качествено проведеното подхранване на посевите. Затова бригадирът Герчо Стоянов и агрономът Йордан Василев взеха мерки и организираха неговото провеждане. Кооператорите масово се отзоваха и само за един ден наториха над 1 000 дка пшеница с амониева селитра по 10 кг на декар.

Подхранването продължава. Всички усилия ще бъдат положени, за да може до 15 март да приключи провеждането на това важно мероприятие.

Ремзи ЧАКЪРОВ

ДВАДЕСЕТ ДНИ ПРЕДИ СРОКА

На колектива от цеха за фина керамика при Промкомбинат „Камъшит“ с ръководител Величка Драганова, беше поставена задачата да подобри коренно организацията на труда и още от началото на годината, да изпълнява производствения си план.

През изминалия период трябваше да се преодолеят сериозни трудности в оранизационното укрепване на цеха, да се отстранят редица пречки, за да може поставената задача да намери най-правилното си разрешение.

Благодарение на разгорялото се съревнование в чест на Двадесетгодишнината от деветосептемврийското въстание, колективът изпълни производствения си план за първото тримесечие на настоящата година на 10 март, като произведе продукция за 261 лева над предвидената. В челните редици са Сава Захариев, Петър Жеков и Мара Василева.

Колективът обеща до края на тримесечието да произведе продукция още за 2 500 лева.

Онник ШИРВАНЯН

ДО ЗЕБИЛ...

Преди няколко дни кооператорите от село Зебил бяха приятно изненадани. Сутрин и вечер в селото ще идва рейсова кола и ще превозва пътници по линията за Силистра. Хората вече няма да пътуват 2-3 километра пеш до спирката в с. Вълкан.

При пристигането на първата рейсова кола се състоя малко тържество. Партийният секретар Мюмюн Расимов изказа пред събралите се жители гореща благодарност на народната власт за грижите към хората и от най-отдалечените селища. След това той поднесе от името на селото подараци на шофьора и кундуктора, пристигнали за първи път в с. Зебил.

Любен ИВАНОВ

...И до Суходол вече пътува рейс

Настрани е с. Суходол от главни пътища. Затова през селото ни не пътуваше рейс и кооператорите бяха принудени да ходят пеш до спирките в селата Сокол и Бащино. Народната власт се погрижи и за нас. Сега рейсовата линия Русе—Сокол се продължава до Суходол и и ще извозва пътници за Русе и Силистра.

Послучай пристигането на първата рейсова кола в бригадирския дом се състоя тържествено събрание. Почетни гости на събранието бяха Йордан Бойчев, представител на ДАП—Русе и водача на колата Пенчо Бобев. Секретарят на първичната партийна организация приветствува кооператорите с новата придобивка, а председателят на селския комитет на Отечествения фронт Юсуф Челебиев поднесе от името на жителите подаръци на Пенчо Бобев и Йордан Бойчев.

Мюмюн НЕДЖИБОВ

СЪВЕТИ на Специалиста

Житните дървенички — враг на зърнопроизводството

МАСОВАТА поява през миналата тодина на житните дървенички и нанесените повреди върху реколтата от пшеницата, показва че те се очертават като икономически важни неприятели за нашия окръг. Това се потвърди и от изследванията, които се извършиха тази есен, както на районите, в които житните дървеници нанесоха сериозни щети, така и в районите, където щетите бяха по-малки.

Така например в нашия окръг в обследваните стопанства се установи плътност от дървениците в границите от 0.6 до 6 броя на кв м, в Русенски окръг плътността им е от 0.6 до 16 броя на кв м, в Разградски окръг — от 1—12 броя на кв м, и т.н. Силната поява на житните дървенички през миналата год. обуславя тяхното масово преселване в местата им за зимуване (дъбови гори, пояси, трайни насаждения и др.) Характерът на повредата при всички видове вредни дървенички е твърде сходен. Те започват да вредят веднага след излитането си от зимовището и продължават до края на прибиране на реколтата. Дървеничките от новото поколение вредят и върху снопите, складирани по блоковете. Вредната дейност на възрастните насекоми и техните ларви се изразява в убождането на стеблата, листата, класа и зърната, при което отделят слюнка, съдържаща ферменти, които разрушават въглехидратите и белтъчините Глутенът на повреденото зърно се разрушава, поради което брашното получено от такива зърна дава лошокачествен хляб. Презимувалите възрастни през пролетта смучат сок от стеблата на младите растения, поради което централният лист пожълтява, осуква се и изсъхва.

От изследванията, които извършиха районните агрономи по растителна защита през есента за откриване житните дървенички, се установи голям запас от горните насекоми. Така например за някои стопанства данните са следните: Старо село — 5,3 броя на кв м, Тутракан — 6 на кв м, Алфатар — 6 на кв м, и т. н. При определяне на видовете се установи, че в нашия окръг преобладава видът „Мавърска костенурка“ и сравнително по-слабо видът „остроглава дървеница“. Задължително е всеки агроном предварително да се запознае с този неприятел, да направи на своите участъци през пролетта щателна проверка на всички площи — пояси, синори, гори и други близкостоящи насаждения граничещи със стари пшенични площи.

Много важно е да се установи момента на придвижването на дървеничките от местата на зимуване към житните посеви. Проверката трябва да започне при затопляне на времето —рано напролет преди началото на излизането на дървеничките от зимните им убежища. Пунктът за прогноза ще посочи момента на излизането. Това ще помогне за по-лесното провеждане на акцията. През този период ще бъде необходимо да се третират само крайните части на блоковете, което ще помогне за по-малко разход на препарати и труд. Особено важно е да се знае, че ако се изпусне този момент, житните посеви не могат да бъдат третирани с нито една машина от наличния машино-тракторен парк, а само със самолети, тъй като през периода на вретене и наливане на зърното не е възможно влизането в посевите. От химическите средства за борба най-ефикасно е ДДТ-50 на сто в дози 800 гр и тиофенит — 400 гр за пръскане, а може и чрез прашене със смес от ДДТ-5 на сто и вофатокс в отношение 1:1 при доза 3-3,5 кг срещу възрастните и 2,5 кг срещу ларвите.

Дълг на всички агрономи в окръга е да организират изнасянето на беседи пред механизаторите и кооператорите, да ги запознаят с биологията на този неприятел, вредите които прави и борбата, която трябва да се води с него.

Иван ДРУМЕВ
ст. агроном към Пункта по прогноза и сигнализация при ОНС

Литература ★ Изкуство ★ Култура

Шинел

РАЗКАЗ

Георги МИШЕВ

—ЕЛАТЕ с мен да получите шинели — каза старшината и тръгна към склада, подрънквайки с ключовете.

Ключовете бяха цяла връзка, железни и пиринчени, от най-различни големини и дебелини и издаваха най-различни звуци. Увиснали на коженото ремъче, те се люлееха и дрънчаха, и старшината приличаше на човек, който носи фенер, а от фенера вместо искри се ронеха звуци.

Той беше възрастен мъж с тромава походка, придобита от дългото носене на тежките военни обуща, имаше добродушно лице и рамене, които изглеждаха широки от пагоните.

Студентите се сприятелиха бързо с него — навярно защото бе във възрастта на бащите им. Те го следваха от склад на склад, изпълняваха нарежданията му, а заради ония ключове го наричаха помежду си с дружелюбното прозвище „Свети Петър“.

Те бяха весели момчета, тия трийсет студенти, прекрачили за пръв път казармения портал, за да бъдат два месеца войници. Идеха от един друг свят, тъй различен от този, който бе им се открил тая заран.
И не свикнали още с новата обстановка, не забравили старите си привички, те продължаваха да се кикотят и закачат, да подсвиркват и се боричкат като деца. Двайсетгодишни деца.

Те се смяха много във войнишката бръснарница, където ги отведе Свети Петър най-напред. Три турчета от стария набор пъргаво смъкваха с машинките буйните им перчеми, под които се показваше бяла кожа, и остриганите дълги минути стояха пред огледалото, гледайки кръглите си голи глави, добили неочаквано жалък вид.

От бръснарницата тръгнаха към банята, взели под мишница вързопите с войнишките дрехи, които трябваше да облекат след къпането. Остригани, сега те останаха и съвсем голи, както не бяха се виждали никога, и се разпознаваха само по гласовете. Гласовете им кънтяха и се плъзгаха под мокрите сводове на старата градска баня, тасовете гърмяха в курните като изстрели, душовете внезапно изливаха върху насапунисаните глави вряла или ледена вода.

Но истинският смях настъпи малко по-късно, когато почна обличането. На един бричът му се влачеше по земята, на друг къс до колената и обтегнат като напомпен, трети не можеше да си намери колана и ходеше през цялото време с ръце на кръста.

Толкова смях бе прекалено много за един ден!

Старшината спря пред вратата на склада и я отключи. Отдельонните влязоха след него и се върнаха, понесли камари шинели, побелели от нафталин. Идеше лятото и шинелите бяха излишни, но по устава на всеки войник се полагаше шинел, затова трябваше да го получи.

—Вие ги получете, пък никой не ви кара да ги носите — каза им старшината. — Но да си имате шинели.

И те започнаха да премерват шинелите. Изтърсваха ги и ги премерваха, а земята побеля от нафталина.

—Миналото лято хванах два големи шарана — каза един от войниците. — Люспите им лъщяха като тоя нафталин.

Той гледаше към земята, където блестяха люспите на нафталино и си мислеше за село, за родната къща и за язовира, където се въдеха едри шарани с такива люспи.

—От нафталин правят снега в театрите — каза друг войник. Нали сте виждали как на сцената понякога вали сняг? То е нафталин.

Войникът си спомняше как бе играл веднъж в една такава пиеса, в която валеше сняг, как зад декорите свиреше цигулка, а той седеше до един картонен храст и по косите му, по раменете му тихо шумоляха и лягаха нафталинените снежинки.

— Премерихте ли ги? —попита човекът с ключовете, защото вече искаше да затваря склада. —Някакви въпроси да имате?

Студентите бяха се преобразили в еднаквите сиви обвивки на шинелите, бяха станали вече истински войници. със смалени лица и трудноподвижни фигури.

—Аз! — каза един от тях, но кой беше, и сам старшината не можа да го различи.

—Обаждай се по име! — каза старшината.

— Редник Друмев.

—Какво има, редник?

—Шинелът ми е с пробити джобове. Ако може да ми го смените.

—Ела ще ти дам друг — каза Свети Петър. — А останалите да проверят още веднъж да не им липсва нещо. . .

Редник Друмев се върна с друг шинел, който не се отличаваше по нищо от първия, ако не се смята това, че не бе изчистен от нафталина. Той го облече и отново провери джобовете му, хастара, маншетите на двата ръкава. И точно там, в маншета на единия ръкав, пръстите му докоснаха някаква хартия.

—Какво ли да е някой забравен десетак! — каза редникът на смях, но никой не му обърна внимание, защото всеки бе зает със своя шинел.

Не беше забравен десетак. Беше забравено писмо.

Редник Друмев разбра това като разгъна хартията. Първото нещо, което му дойде на ум бе, че не е красиво да се четат чужди писма, и той поиска да го сложи отново в маншета, където бе лежало досега. Но не го сложи. Началният ред на писмото задържа погледа му.

Едно дете пишеше до своя баща.

Едно дете молеше своя баща да свършва по-скоро войната и да си тръгва, защото е много трудно да се живее без баща и защото всеки иска да те бие, щом знае, че татко ти го няма в къщи. В къщи ако пита, всички били добре със здравето, само баба му все плачела за своя син, за него, страх я било да не го убият, и всяка неделя ходела на черква да му пали свещ. Майка му не палела свещи, но също си поплаквала, а вчера ходила да оре. Вечерта била много уморена, като се зърнала от орането, но щом чула, че ще изпращат колети на фронтоваците, цяла нощ не мигнала да направи корабета, и ги подсладила с маджун от захарна тръст. Тази есен захарната тръст израсла буйна и гъста, просто се чудели как ще я приберат, но им дошли на помощ децата от неговата чета, изсекли я, обелили стъблата и когато сварили маджуна, напълнили две тенекета и една делва. Като истински мед станал тоя маджун — светъл и чист — дъното на тенекетата се виждало В едно шише сега му пращали малко да го опита, но най-добре е да си дойде, докато тенекетата са още пълни. . .

Редник Друмев отмести погледа си от писмото и видя едно осемгодишно дете да пише наедено над тетрадката си до воя баща — войник. Видя санъчето с незакования капак, в който бяха корабетата и сладкия гръстиков маджун, видя по улицата зачервените лица на селянчетата, обули цървулките, с окърпени дрешки, видя ги да отиват към гарата, понесли колетите за фронта.

И тогава редник Друмев усети, че му става много мъчно за това, което бе преминало за миг пред очите му, защото бе преминало самото му детство.

„Боже мой — мислеше си той — Но това писмо съм го писал аз! Не може да бъде друг!... Моят баща беше на фронта, баба ми по цели дни го оплакваше, а аз му пишех също такива писма и му изпращах корабии... И мама ореше и засяваше нивите, и захарната тръст, и прозрачния маджун — единственото сладко нещо за тия времена и... всичко, всичко бе точно така, както е писано тук, кокто го е писало това дете, което не е никой друг, освен самият аз...

Дванайсет години бяха изминали от оная есен, дванайсет години бе лежал тоя лист в маншета, издържал на топлината на парните камери, невидян от никого, и сега отново бе в ръцете му и той го познаваше. Някога имаше същата такава тетрадка с тесни и широки редове и тънка червена линийка отляво за поле, и той късаше от нея листи и пишеше писмата до татко си. И почеркът му беше същият — почерк на ученик от второ отделение, — и лилавото мастило, което си правеше от настърган химически молив. И... всичко, и всичко...

Неспокойствие обхвана редник Друмев и като показа писмото на войниците, той им го прочете на глас.

— Това съм аз, разбирате ли? — каза им той — Какво странно откритие... Да намериш свое посмо от преди дванайсет години, стояло досега в един шинел...

Войниците мълчаха. Тия тридесет весели момчета, които не бяха млъквали от сутринта, сега изведнъж бяха станали тъжни. Те също бяха си спомнили своите детски дни, а в спомените винаги има нещо тъжно.

От къде личи, че писмото е твое? — пръв попита войникът, който бе ловил шарани. — И моят баща е ходил на фронта, раняван е при Ниш, и аз съм му писал също такива писма.

— Но ето, тук споменавам за захарната тръст, и за нашата чета и за колетите, които изпращахме. Това го имаше, аз си го спомням много добре, — държеше на своето редник Друмев.

— Жалко, че пликът се е изгубил някъде, щях да ви покажа печата на нашето село.

— А във вашето село имате ли черква? — попита войникът, който бе играл на сцена. — Тук пише, че всяка неделя баба ти е ходела на черква да пали свещи...

Редник Друмев замислено прехапа устна.

— Нашето село е малко — каза той — Нямаме.

Друг път момчетата биха се смели, биха подсвирквали от удоволствие, че един самохвалко е поставен на тясно, но сега всички останаха мълчаливи и замислени. Гледаха писмото, ожулено на гънките и с откъснат край, и мислеха за този, който бе чел пръв това писмо. Той навярно много пъти бе го чел след получаването — да чуе още веднъж гласа на своето дете — и за да му бъде на най-удобното място, бе го сложил в маншета си. Какво е станало после с теб, човече в сивия шинел?... Доживя ли да се върнеш при своя малък син, който бе разбрал колко тежко е на тоя свят да си без баща?... Или остана някъде в унгарските равнини и днес спиш под корените на тревите?....

— Не, не! — каза редник Друмев. — Разправяйте си каквото щете, но това съм аз. Може да нямаме черква, но сигурно съм писал за черквата на съседното село — баба ходеше там на всеки празник.

Той бе толкова разпален, че войниците не искаха повече да го разубеждават. Пък и самите те се колебаеха, усещайки приятните тръпки на тая красива измама...

— Да тръгваме, момчета! — каза старшината и трийсетте шинела се заклатиха след него.

Той вървеше напред, ключовете се люлееха на кожената връзка, и на земята капеха светли звуци.

Илюстрация:
Йосиф Гаджовски

ГЕОРГИ МИШЕВ е млад талантлив белетрист, роден на 3 ноември 1935 година в село Йоглав, Ловешко.

Завършил е ветеринарен техникум в Ловеч и журналистика в Софийския университет. Живее в Ловеч. От 1959 година е кореспондент на вестник „Септемврийче“. Публикува очерци и разкази в ежедневния и периодичен печат.

Издал е двете книги за деца „Синеокият рибар“ (1958), „Две момчета и Олимп“ (1961) и сборника „Осъмски разкази“.

Този разказ той изпрати специално за читателите на нашия вестник.

АГИТАЦИЯТА И ПРОПАГАНДАТА НА ФЕСТИВАЛА НЕ БИВА ДА СЕ ЗАБРАВЯТ

ВЕЧЕ не може да се казва, че ни делят дни от Втория републикански фестивал. Прегледите вече започнаха. Затова няма никакви основания да се правят уговорки, че все още има време, за да се преодолеят някои организационни слабости.

Да, повечето от местните прегледи се проведоха. В близките дни ще узнаем и общинските първенци по различните видове самодейност. Никой не би могъл да спори, че и местните, и общинските, и районните прегледи ще бъдат празници в културния живот на окръга през юбилейната годишнина.

Но едновременно с това се прокрадва и известно безпокойство. Агитацията и пропагандата на прегледите е недостатъчна. Този въпрос не се поставя за пръв път, но въпреки това известни напомняния не са излишни и сега.

В много села, особено в по-малките, прегледите вече минаха и може би скоро ще бъдат забравени, защото агитационните материали в тях са били съвсем недостатъчни: няколко листовки, изпратени от Окръжния организационен комитет, разлепени тук-там по стените на сградите и нищо повече... Няма нито един лозунг, нито един свестен плакат. Аналогично е положението и в много централни села. Оправданията за липсата на агитационни материали са най-различни: тук — художник няма в селото, там— няма къде да поставят плакатите и лозунгите (Попина). А в повечето случаи зад оправданията стои едно доста голямо нехайство на организационните комитети.

Хубаво впечатление прави кътът, който е изготвило читалището в Главиница. В него са намерили място подходящи материали, пряко свързани с фестивала и със спартакиадата. Но в колко села има подобни кътове, откъдето да видят хората как са се представили досега на състезания местните самодейци? За съжалание — в съвсем малко.

По-пълноценно се използват местните радиоуредби. Особено добре служат те за популяризиране на фестивала в Силистра и Тутракан. Но другаде по тях се прочитат само сухи статии, които малко могат да заинтересоват слушателите, да привлекат вниманието им. А възможностите са по-големи. По радиоредбите биха могли да излязат някои самодейци с индивидуални изпълнения, с малки програми биха могли да се представят и естрадно-сатиричните състави.

Необходимо е също така комисията по агитацията и пропагандата към Окръжния организационен комитет да организира отпечатването на повече лозунги, листовки и други материали, които да бъдат разпространени в селата и градовете на окръга. С право може да се каже, че са недостатъчни и агитационните материали в окръжния град: липсват хубави и съдържателни плакати, лозунги, поставени на подходящи места.

Не по-добра е и агитацията, и пропагандата на спартакиадата в окръга.

Определените средства за разгласа и пропаганда на фестивала трябва да се използват най-рационално. А това може да стане само тогава, когато навреме се поставят на подходящи места и лозунгите, и плакатите, и листовките

Нова улица

Когато
над земята
изгрее слънцето,
когато огнени лъчи
разпорят въздуха,
не стой във стаята!
Излез навън —
на нашата нова улица!
Чуй пулса,
затуптял
в голямото сърце
на земята!
Рисувай
свежите лица
със алени петна!
Че бързат те,
вървят
по новата ни улица.
Гледай,
от прозореца
изгряват
очите на децата.
Излез навън —
на нашата нова улица.
Чуй пулса на земята!

Марина ГОСПОДИНОВА

нашият конкурс
Свободата на 20 години

Предутринна Силистра

Потънал в синкав нощен здрач,
градът въздиша с топла гръд,
а Дунава блести прозрачно
и гони вечния си път.

Смълчала се е крепостта —
не отговаря с бойни викове.
И все пресъхнал е рова,
опрян на каменните щитове.

По кулите не викат стражи
и не тревожат с гръм нощта,
съзрели глутниците вражи
да приближават към града.

Високо вдигнали чела
с венци от светещи неони,
нашепват сградите сега
строителни мечти и спомени.

Димят фабричните комини,
извива корабна сирена
и пее хорът на машините —
Силистра диша обновена...

Ангелина СТОЕВА

НАШИ МЛАДИ ПОЕТИ

Това са едни от първите печатани стихове на ВАЛЕНТИН ДИМИТРОВ ЧЕРНЕВ, който сега прави началните си стъпки не само в поезията, но и в съзнателния си живот. Тази година той завършва XI клас. Учи в I СПУ „Климент Охридски“ — Силистра.

Младежката приповдигнатост на чувствата и мечтите може би е най-хубавото, което ни кара да отпечатаме стиховете му — стихове за новия човек, който живее с прекрасното настояще и с още по-прекрасното бъдеще.

Не спирайте по пътя

Не спирайте по пътя си, другари!
Не спускайте железни тежки котви!
Когато буря някъде ви свари,
срещнете я изправени, подготвени!

Не спирайте по пътя си, другари,
изхвърляни до кея от водата!
Когато буря в залива ви свари,
понякога разкъсва и платната...

Не тръгвайте към истини мъгливи!
Не вярвайте на клетви и на фрази!
Те често са измамни и лъжливи, —
а тежко е да видиш, че са празни!...

Не спирайте сред заливите сини,
сред дюните от ситен равен пясък,
защото бързат младите години,
като лъчите на предутрен блясък.

Срещу вятъра

Когато сутрин нашите бащи
поставяли на лодките веслата
и тръгвали с първите лъчи —
изпращали ги със „Попътен вятър!“.

Когато под опънати платна
ний тръгнахме да покорим земята
със пламъка на своите сърца —
изпращаха ни със „Попътен вятър!“.

Приятели, не ви желая в дните
попътен вятър, скорошно завръщане.
Отплувайте по пътя на мечтите
и погледи за сбогом не обръщайте!

КИНО

Ивайло — легендарният вожд на селяните

ЕДНА от най-славните страници от нашата средновековна история е на екрана. След филма „Калоян“ нашият зрител има вече възможност да види новия български филм „Ивайло“.

Много оскъдни са историческите материали за вожда на селското антифеодално въстание в България през XIII век (1277), което единствено в Европа е победило, а неговият вожд Ивайло е издигнат на престола.

Но да се разкаже убедително за Ивайло и за епохата, в която той е живял, е наистина сложно и отговорно дело. Авторите на филма — сценаристите Евгени Константинов и Никола Вълчев, който е и режисьор-постановчик, са се насочили главно към най-интересния и бурен период от живота на българския народ и неговия водач Ивайло, както и на антифеодалното въстание на българските селяни.

Вождът на селяните Ивайло ние виждаме още в първите кадри на филма, в неговия пролог. Ивайло предвожда своята славна армия от разбунтувани селяни—недоволници от безчинствата на болярите, от безсилието на царя-деспот. И победите идват една след друга—падат крепостите на болярите.

Народът е изведен на преден план от създателите на филма. Той е смел, знае как да воюва за безстрашния си вожд, знае как да мъсти за поруганата си чест. Народът вярва в правдата на своя вожд и го следва и в най-трудните моменти от походите.

Най-голямата сполука на режисьор-постановчика Никола Вълчев е в избора му на актьорите. Актьорът Богомил Симеонов —Ивайло—притежава богата сценична подготовка и със своята одухотворена осанка дава много вярна характеристика на своя герой. Неговият Ивайло е не само умен стратег, легендарен пълководец, но и човек с нежно сърце, който намира време всекиго да приласкае, да защити не един от събратята си.

Сполука за филма е и образът на Момчил, изваян от артиста Цвятко Николов. Към него могат да се прибавят и образите на Калина, царица Мария и други. Със своята издържана игра актьорите Луна Давидова, Иван Братанов, Михаил Михайлов, Никола Дадов създават един добър ансамбъл, с което допринасят за вярното пресъздаване на епохата.

Филмът Ивайло е един високо патриотичен филм, сполука на нашата кинематография, който от 23 март ще се прожектира в кино „Москва“ — Силистра.

На снимката: — кадър от филма

ДЕПО

ПРЕД ДВАДЕСЕТ ГОДИШНИНАТА

ПОД ЗНАМЕТО НА ПАРТИЯТА ЗА ПРЕИЗПЪЛНЕНИЕ НА ПЛАНОВЕТЕ ПРЕЗ 1964 ГОДИНА!

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска
ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година IX, бр. 34 (742) | Неделя 22 март 1964 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

Наторени са 2900 дка пшеница

Кооператорите от двете полевъдно-тракторни бригади в село Искра използват благоприятните дни за подхранване на есенните посеви. Наторени са вече над 2900 дка пшеница. Към всеки блок под ръководството на специалистите, кооператорите подхождат конкретно в зависимост от състоянието на посевите, сорта и най-вече плодородието на самата почва.

Особено внимание кооператорите обърнаха на пшеницата от сорта „Безостая—1", като я подхраниха с по 10 кг амониева селитра на декар.

В чест на двадесетгодишнината от победата на Септемврийското въстание у нас, кооператорите са решили да положат всички сили, но да получат обещаните от тях добиви.

Атанас ЖЕЛЕВ

НАВРЕМЕ ДА ЗАСЕЕМ ТЮТЮНЕВИЯ РАЗСАД

ЕДНА от главните технически култури за нашия окръг, която носи най-големи доходи на трудещите се от селското стопанство е тютюнът.

През миналата година в окръга се разгърна усилена работа за получаване на повече и по-качествена продукция от него. Най-добри успехи постигнаха стопанствата в Алеково, Попина, Секулово, Чернолик, ДЗС — Нова Черна, Янко Забунов и други. Високите добиви и високото качество на продукцията в най-голяма степен се дължат на отглеждането на ран и качествен разсад. Около 30 на сто от него беше засят в топли лехи, което създаде условия за етапното му изнасяне на полето с 10 – 12 дни по-рано. Ръченето на семената също така оказа своето решаващо въздействие.

Площите за засаждането на тютюна бяха още от есента дълбоко изорани, а през пролетта бяха съответно брануван и култивирани, в някои стопанства дори дву и трикратно, като в Малък Преславец.

В резултат на всичко това не закъсняха и добрите резултати — продаден бе тютюн на обща стойност заедно с премиите 10 260 755 лева.

Условията за изпълнение и преизпълнение на плана тази година са по-добри от миналогодишните. Своевременно са изорани почти всички площи, предназначени за отглеждане на тютюневия разсад и на тютюна на полето. По голямата част от лехите са оформени. На повечето от половината от тях торовата покривка е обеззаразена. В почти всяко село се проведоха и се провеждат курсове, школи, кръжоци и семинарни занимания, където специалисти изнасят лекции за отглеждането на тютюна, а първенците разказват за постиженията си. Проведоха се окръжни семинарни занимания с агрономите и бригадирите по този въпрос.

В много стопанства под прякото ръководство на специалистите — агрономи и инженери се работи по подготовка за механизираното производство и засаждане на разсада на полето. Това мероприятие трябва да бъде подето с необходимата сериозност от управителните съвети на всички ТКЗС и ДЗС на окръга. Необходимо е да се обърне сериозно внимание на механизираното поливане на разсада по примера на ТКЗС Главиница, Алфатар, ДЗС „Янко Забунов" и други.

Досега в окръга са засяти всичко 100 дка разсад главно в топли лехи. Най-много засят разсад процентно спрямо плана имат ТКЗС— Чернолик — 62 на сто, Паисиево — 30 на сто, Дулово — 25 на сто, М. Преславец — 30 на сто, Тутракан — 37 на сто, Попина — 20 на сто и други.

Но в 10 стопанства засяването на разсада още не е започнало. В други 8-9 стопанства са засети едва по няколко стотин квадратни метра.

Неоправдано някои ръководства се въздържат от сеитбата. Време за умуване по засяването на топлите тютюневи лехи няма. Това трябва час по скоро да завърши във всички стопанства. Настъпи времето за засяване и на студените лехи, което до края на месец март трябва да приключи. За всеки декар тютюн трябва да се осигурят общо по 20 кв. м. разсад. Общо за окръга това представлява 614 000 кв. м. Върху всички площи сеитбата трябва да се извърши само с ръчени семена. 30 на сто от разсада трябва да се отгледа в топли лехи, за да се ускори неговото развитие.

Гаранция за успеха на ранното тютюнево разсадопроизводство ще бъде до голяма степен материалната заинтересованост на тютюнопроизводителите, като се насърчават онези звена, бригади и групи, които полагат повече грижи за изкарването на ран, здрав и качествен разсад по реда на премиалното възнаграждение.

Особено полезно ще бъде поощряването на механизаторите за увеличаване на машинните обработки в отглеждането на разсада и на самия тютюн на полето като поливане, пръскане и подхранване, извозване на вода, маркиране, окопаване и други. Средствата, давани за тази цел, ще се възвърнат многократно, затова в определянето на такива премии не бива да има неоправдано въздържане.

От правилното и навременно извършване на горепосочените мероприятия ще зависи навременното производство на здрав разсад и производството на качествен тютюн.

Затова общинските партийни комитети, ръководствата на ТКЗС и ДЗС, специалистите и бригадирите трябва да вземат сериозни мерки за решаването на тази задача, от която зависи изпълнението на плана за тютюна тази година.

На упорита работа за отглеждането на качествен разсад, за богата и висококачествена тютюнева реколта.

ОТЧЕТНО-ИЗБОРНА КОНФЕРЕНЦИЯ НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ ЗА БЪЛГАРО-СЪВЕТСКА ДРУЖБА

БЪЛГАРО-СЪВЕТСКАТА ДРУЖБА – ОЩЕ ПО-КРЕПКА, ОЩЕ ПО-ВЕЛИКА

НА 19 МАРТ се проведе отчетно-изборната конференция на Окръжния комитет за българо-съветската дружба.

В работата на конференцията взеха участие другарите: АЛИ РАФИЕВ — член на ЦК и първи секретар на Окръжния комитет на БКП, др. АНГЕЛ СОЛАКОВ, зам. министър на вътрешните работи и член на бюрото на Общонародния комитет за българо-съветска дружба.

Другарят ВЕЛЮ МАКСИМОВ, председател на Окръжния комитет за българо-съветска дружба, откри и ръководи конференцията. Др. ДИМИТЪР ПЕНЧЕВ, секретар на Комитета, прочете отчетния доклад. В него той очерта дейността на окръжния, градските и общинските комитети за българо-съветска дружба. Проведени са месеци на съветското селско стопанство и съветската педагогика, декади на съветската култура и десетдневка на съветската книга, месеци на дружбата и други; организирани са изложби, чествувания на бележити творци на руската и съветската култура, исторически годишнини и т. н; повече от 3500 души организирано са изучавали руски език в курсове и школи.

Тази дейност е провеждана непосредствено чрез политическите и масовите организации, чрез културните институти, с помощта на многобройната армия от активисти-радетели на българо-съветската дружба.

По доклада се изказаха другарите: Димитър Ангелов, Иовчо Николов, Начо Начев и Кънчо Иванов от Силистра, Димитър Ковачев от Кайнарджа, Георги Костов от Дулово, Кения Адилова от Паисиево, Георги Въртиков от Калипетрово, Никола Марков от Попина. Всички те посочиха широката дейност, която са развили комитетите за българо-съветска дружба, и все по-широко участие на трудещите се в провежданите мероприятия.

Накрая др. АНГЕЛ СОЛАКОВ даде добра оценка на досегашната работа на комитетите за българо-съветска дружа в окръга. Дейността им е богата, хубава, разнообразна. Той посочи, че българо-съветската дружба преминава на нов етап — сближават се още повече икономиките на СССР и България. В ЦК на КПСС има пълно разбиране на нашите нужди. Всичко това налага работата на комитетите за българо-съветска дружба да се разгърне още повече, да отговори на изискванията на момента. В това отношение три са главните задачи:

1. Съвместно с останалите политически и масови организации да се засилва възпитателната работа сред нашия народ на любов към СССР.

2. Пропагандата на съветския опит да се разшири. Това има не само практическо значение, а и идеологическо—утвърждава се убедеността за превъзходството на социалистическата система над капитализма.

3. Извън училищното изучаване на руския език в курсове и школи, да се разшири. Новите задачи изискват това.

За изпълнението на тези задачи комитетите за българо-съветска дружба да разширяват и подобряват съвместната си работа с другите политически и масови организации, да внедряват още по-резултатно общественото начало в своята работа. Трябва да се има предвид, че актива на комитетите за българо-съветска дружба е неограничен —младежи, възрастни, културни дейци, учители, специалисти—всички те са за българо-съветска дружба. Поставена на такава основа работата на комитетите неминуемо ще се разгърне и задълбочи още повече, ще отговори на новите условия и задачи.

Конференцията избра нов окръжен комитет за българо-съветска дружба, а др. ВЕЛЮ МАКСИМОВ, член на бюрото на Окръжния комитет на БКП и председател на Окръжния народен съвет, бе преизбран за негов председател.

Делегатите напуснаха конференцията с разбиране на своите задачи и с готовност да работят неуморно за по-нататъшно разширяване и задълбочаване на движението за българо-съветска дружба.

Христо МАНДЖУКОВ

В ОТГОВОР НА ВЪЗВАНИЕТО НА ЦК НА БКП

ОТГОВОР НА ЛЮБИМАТА ПАРТИЯ

ВЪЗВАНИЕТО на ЦК на БКП до българския народ по случай славната годишнина на социалистическата революция у нас е радостен отчет, който изразява непрекъснатия възход на нашето селско стопанство. Заедно с целия наш трудов народ, под ръководството на Българската комунистическа партия, огромни успехи постигнаха и нашите кооператори.

От частни стопани, с примитивно и разпокъсано земеделие, днес те обединиха своите сили в мощен кооператив. Селскостопанската техника с всяка изминната година навлиза още по, широко в обработката на земята, което от своята страна гарантира увеличаването на доходите на кооператорите и подобряване на тяхното жизнено равнище.

През годините на народната власт измениха своя облик и нашите села. От 7 села 5 са водоснабдени и електрифицирани, а останалите ще се електрифицират тази година. В района са построени 6 нови училища, 3 фурни, 4 читалища и много частни жилища на кооператорите.

При разглеждането на Възванието по бригади, звена и ферми, навсякъде нашите кооператори изразяват своите чувства на дълбока благодарност към Българската комунистическа партия за положените бащински грижи за повишаване благосъстоянието на народа.

В отговор на Възванието и грижите на Партията, сега нашите кооператори ще работят с удвоени усилия за изпълнение и преизпълнение на производствения план за 1964 година. В това отношение ежедневни грижи полагаме за ритмичното изпълнение на договорираните количества месо, мляко и яйца, като за първото тримесечие ще предадем на държавата над плана 3 тона месо, 4 тона мляко и повече от 40 000 яйца.

За да осигурим изпълнението на заплануваните добиви от растениевъдството, полагаме и ще полагаме системни грижи за есенниците, ще засеем в срок и качествено пролетните култури.

За мобилизиране силите на кооператорите при изпълнението на тези задачи провеждаме системна и целенасочена политическа работа сред кооператорите, все по-широко разгаряме социалистическото съревнование, организираме на широк фронт изучаването и внедряването на челния опит.

Изпълнявайки в срок и качествено всички поставени пред нас задачи от Партията и Народното правителство, подобрявайки непрекъснато държавната и трудова дисциплина, ние с чест ще посрещнем 20-годишнината на социалистическата революция в България.

Тодорка ГРОЗДЕВА
Секретар на общинския комитет на БКП с. Межден

ДОКУМЕНТ, КОЙТО НИ ЗАДЪЛЖАВА

ВЪЗВАНИЕТО на Централния комитет на Българската комунистическа партия по случай на 20-годишнината от социалистическата революция у нас, се посреща от работническия колектив при Промкомбинат от град Дулово с изключителен интерес и радостно въодушевление.

Заедно с целия български народ, и нашият трудов колектив се радва на огромните успехи, постигнати във всички области на живота през годините на народната власт. От изостанал и ограбен район, населението на което години наред пъшкаше под жестоката експлоатация и потисничество на румънските чокои и българските фашисти, днес нашият край с всяка изминната година изменя своя облик.

През годините на народната власт големи постижения има и нашия трудов колектив.

В отговор на грижите на нашата Партия и Народната власт, работниците от нашия комбинат водят упорита борба за превръщане в живо дело историческите решения на Осмия конгрес на Партията, за подобряване и разширяване услугите за населението, за изпълнение и преизпълнение производствения план за 1964 година.

В чест на 20-годишнината на славната 9-то септемврийска победа, във всички цехове работниците приеха колективни и лични обещания и през първото тримесечие работиха упорито за тяхното изпълнение и преизпълнение.

В резултат на това, до 15 март—8 цеха си изпълниха производствения план за първото тримесечие, а на края на тримесечието ние ще дадем на държавата надпланова продукция за над 20 000 лева.

Но Възванието на ЦК на БКП е документ, който ни задължава да работим още по-добре. Ето защо в чест на славната годишнина трудовия колектив от Комбината ще работи с удвоени усилия и с чест ще посрещне най-светлия празник на българския народ — 9-ти септември.

Али КАРАБЕТ
Директор на Промкомбинат — Дулово

НОВ ИМПУЛС

Възванието на ЦК на БКП към българския народ по случай двадесетгодишнината от социалистическата революция у нас дълбоко развълнува работниците от леярния цех при ДМЗ „Стомана". В него те виждат славния път, който извървяха Партията и народа към мирен и щастлив живот.

Колективът на леярния цех чувствува топлата ръка на БКП, която бащински се грижи за всички. Днес леярите дават своя принос в построяване на новия живот и за един ден леят толкова, колкото за една година при основаването на предприятието.

Възванието към българския народ вдъхва нови сили за още по-големи трудови подвизи. Двадесетгодишния юбилей на свободата леярите ще посрещнат с още по-високо изпълнение на производствените задачи.

Антон АЛЕКСАНДРОВ

Много грижи са необходими, за да родят и през тази година овошките обилен плод.
НА СНИМКАТА: Трактористът Васил Минков и кооператорите Васил Пенков и Георги Стефанов от с. Секулово извършват зимно пръскане на кайсиите с бордолезов разтвор.

НАЦИОНАЛНО СЪВЕЩАНИЕ ПО ОХРАНА НА ТРУДА

НА 20 и 21 МАРТ т. г. в ДИП „Дунав" Силистра се състоя национално съвещание по охрана и хигиена на труда и промишлената санитария в маслено-сапунения отрасъл при Комитета по хранителна промишленост. На него присъствуваха КРУМ ХРИСТОВ — старши инженер по охраната на труда при Комитета по хранителна промишленост, инженер ЛЮБЕН БРУНКОВ — началник на производствено-техническия отдел при маслено-сапунения отрасъл към Комитета, инж. ЦЕНО ДОНЧЕВ от същия отдел и другаря Илчев от ЦК на профсъюза на работниците от леката и хранителна промишленост. В съвещанието взеха участие и представителите на всички сродни предприятия от страната.

През миналата година и особено през последните месеци ДИП „Дунав" постигна значителни успехи по отношение охраната и хигиената на труда, подобри условията за техническа безопасност. По тези въпроси предприятието се нарежда на едно от челните места в страната и затова в него се проведе националното съвещание.

През първия ден сутринта представителите на предприятията извършиха обиколка из „Дунав", по време на която се запознаха както с производствения процес, така и с охраната на труда. От всичко видено участниците останаха възхитени. За кратък период Силистренската маслобойна е отишла много напред. Обезопасените машини, добрите условия за труд, изрядната чистота във всеки кът на помещенията предизвикваха неведнъж тяхното одобрение! На самите работни места гости и домакини имаха възможност да споделят мисли и обменят знанията и опита си. Рано след обед на 20 март председателят на профкомитета на ДИП „Дунав" Георги Чолаков, изнесе пред участниците в съвещанието доклад за работата на предприятието по охраната на труда и хигиената през 1963 година и първите месеци на настоящата.

На втория ден се прочетоха лекции по охрана на труда.

ПЪРВИ КРАЧКИ ПО ПЪТЯ НА ТЕХНИЧЕСКИЯ ПРОГРЕС

Въпреки усилията на трудовия колектив, миналата година ДИП „Липа"—Силистра остана едно от трите предприятия в окръга, което не можа да изпълни производствената програма по най-важните показатели.

Причините на изоставането неведнъж бяха обсъдени от партийното и административното ръководство на предприятието. Накрая се стигна до извода, че наред с подобряване организацията на работата, ликвидирането на текучеството на работната ръка, редовното снабдяване с нужните материали е необходимо сериозно внимание да се обръща на другите въпроси на техническия прогрес като: основното техническо оборудване на предприятието със съвременна техника, широко изучаване и внедряване на челния опит, подобряване трудовата дисциплина и др.

Още в края на миналата година доставени и монтирани бяха една двувалова шлайфмашина, един двойно обрязващ циркуляр, две лепилонаносвачки, три високооборотни фрезмашини до 9 000 оборота, една многовретенна бормашина, един многолистов циркуляр и др.

Но само оборудването с нова техника не можеше само по себе си да разреши големите задачи на техническия прогрес. Необходимо беше да се организира обучението на работниците, с оглед на това те бързо да усвоят новите машини и още от началото на тази година да работят те с пълен капацитет.

По решение на партийното бюро и профорганизацията, са организирани 15 школи по звена, в които 35 опитни работници-първенци на предприятието обучават близо 140 други работници.

Още от есента на миналата година по предложение на партийното бюро към предприятието се изгради една социалистическа бригада за техничаски прогрес, с задача да осигури автоматичното зареждане на пресите.

Като отговорник за работата на бригадата по решение на партийното и административното ръководство беше определен главния инженер на предприятието другаря Георги Маринов.

Към края на миналата година, партийния комитет разглеждайки работата на бригадата, постави пред нея нова задача, да направи една поточна линия за сглобяване на библиотеките за износ. По изпълнението на тази задача в момента се работи усилено и до 1 май тя ще се изпълни до край.

Партийното и административното ръководство тази година са взели мерки и са преодоляли и останалите съществени слабости, допуснати през миналата година, а именно своевременно осигуряване на предприятието с нужните материали и суровини, създали са необходимите условия за работа, в резултат на което до минимум е сведено текучеството сред работниците, подобрена е чувствително и трудовата дисциплина.

Сега в предприятието отблизо се контролира ритмичното изпълнение на плановете по десетдневки и месеци като за тая цел за всеки участък, бригадата или звено са определени съответно отговорници.

В резултат на това планът за месец януари е изпълнен с 100.57 на сто, а за февруари 101.19 на сто. Преизпълнен е и планът за първото десетдневие на месец март.

Сериозно внимание се обръща и на качеството на произведената продукция. Тук освен редовния контрол по линията на администрацията, добра работа извършва и комисията за партиен контрол с отговорник членът на партийното бюро другаря Данчо Димитров, който редовно извършва проверки в един или друг участък, прави предложения за отстраняване на допуснатите слаботи.

В резултат на това до сега няма никакви рекламации както от външния, така и от вътрдшния пазар.

Досегашните мероприятия от партийното и административното ръководство показват, че в ДИП „Липа" техническия прогрес постепенно си пробива път. Това обаче са само първи крачки по пътя на техническия прогрес. Необходимо е тази година мероприятията в тая насока да се разширят още повече за да може да отговаря предприятието на нуждите и задачите, които стоят.

Хаккъ РУФИЕВ

Приятно е да се впише едно ново заглавие в инвентарната книга. Това означава, че читателят съвсем скоро ще разлисти страниците ѝ, ще обогати своите знания.

НА СНИМКАТА: Библиотекарката Невяна Димитрова завежда новозакупените книги за читалището в с. Попина

НАРОДНИЯТ ИЗБРАНИК СРЕД СВОИТЕ ИЗБИРАТЕЛИ

В читалищния салон на с. Долно Ряхово тази вечер беше особено оживено. С нетърпение очакваха кооператорите срещата със своя избраинк окръжния съветник другаря Игнат Димитров, директор на ДМС „Стомана" — Силистра.

Отчитайки пред избирателите изпълнението на дадените му поръчения, другаря Игнат Димитров посочи, че между работниците на ДМЗ „Стомана" и кооператорите са създадени истински другарски връзки. Доказателство за това е доброволната помощ на работниците от завода при напрегнатите дни на селскостопанската работа. Той подчерта, че и в бъдеще работническия колектив ще оказва помощ от сърце на своите братя—кооператорите от района на ТКЗС с център с. Малък Преславец. Така връзките на работници и кооператори ще станат още по-близки, още по-дружески.

Доволни са кооператорите, че техния избраник е изпълнил почти всички дадени поръчения от своите избиратели.

На края на срещата другаря Игнат Димитров призова кооператорите към още по-упорита и неуморна работа по изпълнение на производствения план за 1964 година, за да се множат успехите на стопанството и се подобри още повече възнаграждението на кооператорите, а избирателите от своя страна дадоха нови поръчения на своя избраник.

Димитър ВЪЛКАНОВ
(наш кореспондент)

Бъдещите шофьори пред изпит

Навършиха се вече 2 години от откриването 6 месечния курс за подготовка на шофьори в град Тутракан. Близо 100 шофьори подготви до сега.

В сегшния випуск участвуват 30 курсисти от селата на бившата Тутраканска околия. След 6 месеца упорит труд по овладяването на теорията и практиката на авто-мото дело, сега курсистите с чувство на радост и особено вълнение очакват последния ден—денят на проверката на получените знания. Само след няколко дни те ще положат изпит пред специална комисия и сега усилено се готвят за него. Заедно с тях се вълнува и инструкторът по теоретическите занятия другаря Александър Ванков. Та нали успешното представяне на курсистите на изпита зависи преди всичко от неговата работа с тях? А той има вяра в своите курсисти, защото упорито, с младежки жар са работили те за усвояване на теоретическите лекции. Голямо старание са положили и на практическите занятия. Добри успехи са постигнали курсистите Христо Маринов, Стефан Атанасов Иван Радев и др.

Тодорка ИВАНОВА

НОВИ КНИГИ

„ГОРЕЩА ВЪЛНА НАД БЕРЛИН"

Пред нас е романът „Гореща вълна над Берлин" от австралийската писателка Димфна Кюсак, надникнала с него дълбоко в живота на Западна Германия, където оцелелите фашисти от Втората световна война отново вършат черни дела, устройват еврейски погроми, готвят реванш.

Австралийката Джой, която е централен герой на произведението, се омъжва за немец, който през време на войната е избягал от Германия. След десет години съвместен живот те отиват в Западен Берлин, за да гостуват на родителите му.

Възпитавана в богато семейство, наивно вярвала в буржоазните вестници, Джой не знае истинското състояние в Германия. Тя трудно се ориентирва в онова, което става в Западен Берлин, дори и сред онова, с което се отличава семейството на нейния съпруг.

В рисунъка на писателката няма и следа от тенденциозност и пресилени краски. Образът на Джой Милър е правдив и реалистичен с нейното нарастващо душевно смушение, което се засилва още повече, когато разбира че свекър ѝ е бил един от стълбовете на Хитлеровия режим.

Джой Милър е представителка на онази група хора, които 15 години след войната не знаят истината за Западна Германия. И изведнъж те не могат да приемат тази истина. А кога ще настъпи просветлението? Нима когато се извърши на дело това, за което сега се говори доста тихо?

Образът на Хорст Мюлер характеризира онези среди, които сега определят външно-политическия курс на Западна Германия. Неговите деяния, неговите постъпки и думи помагат на Джой Милър по-бързо да се ориентира в обстановката, да вникне по-скоро в настроенията на управляващите кръгове на ГФР.

„Страшните джунгли" — това е целият дом на Мюлерови, с неговия традиционен дух на войната, с мрачните заклинания: кръв, кръв. . . Писателката рисува изключително релефно това семейство. И то сякаш напомня за преобладаващото болшинство семейства в тази милитаризираща се страна. Зад Хорст Мюлер стоят и се нареждат много хора: зловещата „принцеса", „принцът със синята кръв", някоя си леля Луиза, марщируващите банди на професионални убийци. Онези, които не искат да повторят „похода към Урал", са малко, те се спотайват, страхуват се да изкажат възледите си. Оптимистичният завършек на романа се дължи предимно на постъпката на Брунхилда, мъченица от Аушвиц и Равенсбрюк, а днес преследвана. Тя отказва да замине за Англия, макар че опасност грози живота ѝ: „Ние не можем да заминем. Тук е нашата страна. Тук беше извършено престъплението. Тук то трябва да бъде изкупено". С този оптимизъм, с тази неприкрита вяра затваря последната страница на книгата и читателят. Той иска да вярва, че Брунхилда не ще остане сама, че няма да остане сама никога.

Книгата на Димфна Кюсак е предупреждение. Едно трезво и силно предупреждение.

Даниела НЕЙКОВА

Съвещания с комсомолския актив

По решение на бюрото на Окръжния комитет на ДКМС — Силистра, неотдавна в градовете Дулово, Тутракан и Силистра се проведоха районни съвещания с комсомолския актив от окръга. На съвещанията членовете на бюрото и секретари на Окръжния комитет на ДКМС другарите Йонко Маринов, Ганка Андреева и Марин Димитров секретар на ГК на ДКМС — Тутракан, разясниха решенията на III-тия пленум на ЦК на ДКМС състоял се на 21 и 22 февруари т. г. по идейно-възпитателната работа на Комсомола.

На съвещанията се обсъди участието на комсомолските дружества и органзации от окръга в подготовката и провеждането на II републикански фестивал и спартакиада.

Под ръководството на Пионерския дом — Силистра с дружинните ръководители бе обменен опит по работата на пионерските дружини за разгръщането на обявеното съревнование „Кой отряд е най-добър" в чест на 20-годишнината от създаването на ДПО „Септемврийче".

На съвещанията комсомолския актив от окръга изяви, че в отговор на призива на ЦК на БКП във връзка с 20-годишнината от социалистическата революция у нас, ще работи още по-упорито за подобряване идейно-политическата работа сред младежта и пионерите от окръга.

Йордан ПАРУШЕВ

фейлетон

А. ВЕГРОВ

СЕГА ВСИЧКО Е НАРЕД

ИНЖЕНЕРЪТ по рационализациите Петър Сатанюк за последен път разтегна логаритмичната линийка, направи заключително пресмятане, записа резултата и с облекчение се отпусна на облегалото на стола.

— Най-после край! Пфу! — въздъхна той и затвори очи.

Трябваше само това да стори, за да види отново картината от последното си посещение в кабинета на директора.

...Зад грамадно, украсено с различни шкафчета бюро, възвишава грамадната си фигура директорът Вадим Серьознов.

— Не върви такъв отчет, другарю Сатанюк — говори директорът, държейки в ръката си книга. — За цялата година е постъпило само едно рационализаторско предложение на Зельонов. Предложение, което ще освободи десетки автомашини. Но нима никой нищо друго не е предложил? на нас и кокошките ще ни се смеят с такъв отчет по рационализаторските предложения.

Оглеждайки се наоколо, макар че в кабинета нямаше никой друг, директорът тихо и натъртено продължи:

— Не може да бъде такова положението! Има у нас рационализатори, само че ние не ги виждаме. Заемете се по-задълбочено с тази работа, намерете полезни рационализарторски предложения, оформете ги както се полага и чак тогава съставете отчета Това е, вървете и действувайте!

Прогонвайки тези спомени, Сатанюк отвори очи, стана, пооправи вратовръзката си, приглади косата си, взе от бюрото току-що завършения отчет, пъхна под мишницата си обемистата папка с протоколи и уверено закрачи при директора.

И ето, той е отново в кабинета на Серьознов.

— Разрешете, Вадим Вадимич, да ви информирам накратко за рационализаторските предложения.

И Сатанюк бодро разтвори папката с подпис „Протоколи на ТИС".

— Хайде, хайде! Започвай! — кимна с глава директорът.

— Помните ли, Вадим Вадимич, как вие веднъж, забелязвайки самосвал с цимент, дадохте нареждане да се затвори забелязаната от вас неуплътненост на задния капак, за да не се разпилява повече циментът? Така че ние внедрихме това ваше рационализаторско предложение. Изчислихме също така какви ще бъдат икономиите, ако прекратим извозването на цимент с машини, които имат дървени капаци. Получи се доста внушителна цифра: икономия от няколко хиляди тона.

— Ето, виждате ли? — директорът вдигна поучително показалец. — Така си е, работи у нас рационализаторската мисъл! А вие говорехте...

— Аз не бях никак прав, Вадим Вадимич! — призна си Сатанюк и зачете изложението в първия протокол: „За разработката и внедряването на универсално предложение, отстраняващо загубата на цимент при транспортирането, на Вадим Вадимич Серьознов и съавторите Муркин и Пургантев да се даде възнаграждение по 116 рубли!".

— А на тях защо? — заинтересува се директорът.

— Когато запушваха дупките, те присъствуваха и предложиха да се запушат също така и цепнатините.

— Давай по-нататък! удовлетворено кимна директорът, намествайки се по-удобно на креслото.

— След това идва моето рационализаторско предложение. Аз предлагам да се инсталира магнитофон към телефона ви.

— А това пък защо? учуди се директорът.

— Как защо, Вадим Вадимич? Нали вие винаги искате писмени разпореждания от висшестоящи другари, а за това вас ви наричат презастраховчик?

— Нека ме наричат! Аз постъпвам правилно. Ако се случи нещо, те ще бъдат настрана, а аз — в устата на вълка. Думите и делата не вървят заедно.

— Сега ще тръгнат, Вадим Вадимич! Аз разработих метод за подшиване магнетофонната лента към делото.

Директорът отвори уста от учудване.

— Да! Ти имаш златна глава, Сатанюк! Умник си, честна дума! И колко ще ти се заплати за това?

— Виждате ли — почервенял от смущение отговори Сатанюк, — икономически ефект тук няма. Ефектът е от чисто морален порядък. Така че, съгласно инструсцията, може да се даде поощрение в размер на една месечна заплата.

— Запиши: една и половина! И давай, внедрявай го по-скоро! Какво има по-нататък?

Сатанюк обърна листа, изтри челото си с носна кърпа, усмихна се щастливо и продължи:

— Рационализаторското предложение на секретар-машинописката за икономии на пощенски разходи... Както ви е известно, Вадим Вадимич, нашите отдели изпращат често неправилни планове, сведения и отчети. След това, щом грешката бъде открита, следват други съобщения: молим ви да считате еди-кой си документ за неправилен и невалиден...

— Да, случват се такива неща — съгласи се директорът.

— Та ето защо Журавлина Петрова преустроила изпращането на кореспонденцията. Сега документът и съобщението за неговата невалидност се изпращат в един и същ плик, а не в различни, както това бе досега. Разходът за пликове и марки се съкрати два пъти...

Информацията продължи около час.

— И така — произнесе директорът, въоръжавайки се с писалката, — сега всичко ще изглежда гладко: подадени рационализаторски пред. ложение — 18, от тях внедрени — 17, а едно в процес на разглеждане... Впрочем кое рационализаторско предложение остава за разглеждане?

— На шлосера Зельонов — поясни Сатанюк. За реконструкцията на транспорта и големия икономически ефект от това.

— Аха! — утвърдително кимна директорът с глава и украси отчета с къдравия си подпис.

От руски: Иван ПЕЙЧЕВ

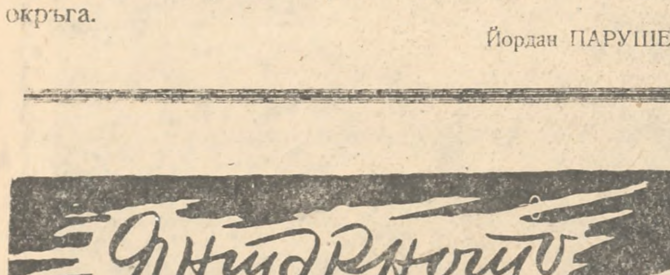

41

Н АСАНОВ
Ю СТУРИТИС
Роман
НАПИСАН ПО СЛЕДИТЕ НА ДЕЙСТВИТЕЛНИ СЪБИТИЯ.

Погледна още веднъж към Целмс, който следеше всяко негово движение, стана, приближи се до водата и както се стори на Целмс, захапа крайчеца на яката на ризата си. След това се хвърли във водата и заплува.

Целмс видя, че той плува някак странно. Тялото му сякаш се изопна, след това се сви, отново се изопна и след няколко гърчещи се движения, се вдърви. Бързата пролетна вода понесе тялото по течението и най-после го изтласка към клоните на крайбрежните върби, където остана.

Целмс се спусна към лодката.

Когато я спусна във водата, на брега имаше хора от селсъвета и още някои.

Трупът все още се поклащаше над водата, сред залените върби.

12.

През нощта, на 17 април, мълчаливият Курсис, стопанинът на дома, влезе в плевнята, вдигна дървения капак и каза:

— За вас дойде човек, изпратен от Будрис.

Петерсон излезе от скривалището.

Фенерът освети един млад човек, с каскет, с късо яке с цип и панталони, пъхнати в ботушите. Погледът му беше твърд и спокоен.

— Заповядано ми е да ви съпровождам! — Човекът наклони глава, сякаш се представяше на Петерсон, но не си каза името. — Къде са нещата ви?

Рибата миришеше така остро, че на Петерсон главата се замая. Но машината вече потегли, тръгна по-бързо и вятърът на движението почна да отнася миризмата. Почна да се диша по-свободно...

Петерсон погледна часовника: беше два часа без 5 минуги сред полунощ.

От този момент той често поглеждаше часовника, Той чуваше, как зашумяха под гумите асфалтираните улици на някакво градче, как отново започнаха да свирят, летейки под колелетата, песъчинки и дребни камъчета, но се страхуваше да си покаже носа из-под брезента. А водачът, като попуши, изведнаж заспа сладко, сумтейки с нос.

Пътуваха час, втори, трети... Водачът спеше. Нарядко в някаква междина между брезента и борта на каруцерията проникваше бодяща, като шило, къса светлина от насрещна машина, но движението беше малко по нощния път, и Пететерсон също започна да се унася. Събуди се от това, че машината спря.

Страхът мигновено сви сърцето му, той се хвана за пистолета. Но шофьорът каза тихо:

— Пристигнахме!

Водачът мигновено отхвърли края на брезента, сякаш съвсем не беше спал, и скочи на шосето. Пътят беше посветлял, както винаги пред изгрев; дърветата изведнаж се приближаваха и кимаха, сякаш разглеждаха и осъждаха пришълците, нарушили покоя им.

Петерсон скочи право на миналогодишната трева, извади от каруцерията раницата, постави я на гърба си. Съпровождачът поговори с шофьора и машината замина. Той внимателно се огледа и се отклони от пътя по една едва забележима пътечка. И веднага се чу невисок глас:

— Стой! Кой иде?

— От Будрис! — бързо каза водачът, оставяйки куфара.

От гъсталака излязоха двама души със заредени за стрелба автомати. Те приближиха и съпровождачът обмени с тях още някаква парола. Един от тях, млад момък, който още нямаше ни мустаци, ни брада по загорялото лице, се назова, сякаша шегувайки се:

— Делинш!

Вторият се сбогува с водача, взе от него куфара на Петерсон, накратко се назова: „Юрка" — и изкомандува:

— Да вървим!

Водачът махна за сбогуване на Петерсон и се върна на шосето.

Юрка вървеше напред, Делинш завършваше шествието.

Така те вървяха повече от час. Бавно и спокойно се разсъмваше. Разсъмването беше напоено с гъста, като мляко, горска мъгла.

Лагерът изникна внезапно, като видение. Придвижи се на тясната пътечка човек с автомат, след малко се отвори вратата на бункера и хората се изсипаха на поляната, посрещайки новопристигналия.

И изведнаж възглас:

— Петерсон!

И ответен:

— Вилкс!

Вилкс отхвърли бастунчето, на което се подпираше, крачна напред и прегърна пришълеца.

Петерсон, без да се освободи от раницата, потупваше приятеля си по гърба, отдалечи се, за да разгледа лицето му, а Вилкс го отрупваше с въпроси, без да дочака отговор:

— Как е там Силайс? Какво правят момчетата от школата? Видя ли Елза? Кой те докара?

Но той се огледа, отстрани се от Петерсон, опъна се по фронта и официално каза:

— Комъндирът на групата Лидумс!

— Радостен съм да ви приветствувам, Петерсон! — сдържано каза Лидумс.

Някой помогна на Петерсон да се освободи от вещите. Друг го повлече към масата, подредена на открито. И облаците някък незабелязано се разпръснаха. показа се слънцето и всичко изведнъж придоби уютен, почти домашен вид, като младежки лагер, но с брадати въоръжени с разнокалибрени автомати хора.

В това време от бункера излезе сънлив Егле. Без да поглежда към някого, той тръгна с кърпа в ръце да се мие. Петерсон му извика:

— Егле!

Егле се огледа, изтърва от неочакваност кърпата и се хвърли към Петерсон. Той не мъжеше да каже нито дума, само хълцаше. дали от радост, дали от неочакваност, здрависа се, смути се от своя изоставен вид, отново притича към рекичката, после се върна в бункера. Дългоносият Граф като надникна в бункера, учудено каза:

— Бръсне се!

Вилкс предпазливо поясни на Петерсон:

— Той съвсем би се разпуснал. Може би, твоето появяване ще го постресне,

Когато Егле се появи отново, той вече с нищо не непомняше на бодлива елха. Появяването на Петерсон в действителност сякаш го оживи.

Веднага след закуската поставиха Петерсон да спи.

Заспивайки, той чуваше внимателни движения, полущепот, после настъпи тишина, и той разбра: пазят му тишина, и му стана приятно, както в детството. И му се стори: всичко сега ще бъде добре.

Като се събуди, Петерсон излезе от бункера и видя цялата група в пълен състав при същата маса под открито небе. Чакаха го.

Сега, разбра той, настъпи тържествената минути за истинско запознаване. Петерсон извади от джоба на сакото писмо и го връчи на командира, предаде приветствията на президента. Заринш и на Силайс, сне от пръста си златен пръстен с девиза „Бъди предан до смърт!" и го предаде на Лидумс заедно с молбата на Силайс този пръстен да премине през всички членове на групата.

После той извади пачка пари— петдесет хиляди рубли—и я даде на Лидумс. Символичния подарък на Силайс не трогна така „братята", както този веществен знак на внимание. Тогава Петерсон веднага съобщи, че в закопаните на мястото на слизането вещи се намират още четиристотин и петдесет хиляди рубли, а така също петнадесет пистолета и пет автомата за безшумен бой, изпратени по тях от англичаните.

След това той връчи веднага проявеното тайнописно писмо от Силайс. Писмото беше адресирано до Будрис, но Петерсон помоли да го прочетат на всички „братя". Лидумс го прочете на глас:

„Героични приятели!

С дълбоко уважение всеки човек в свободния свят гледа на вас и на вашия героизъм, на издържливостта и верността на нашата земя и народа. Всеки мислещ представител на нашия народ си спомня за вас с възхищение и уважение.

Благодарен съм на съдбата, че мога да ви изпратя привет от всички, които мислят за вас тук, в свободния свят. С дълбока болка ви съчувствуваме във вашата съдба, и би ни се искало заедно с привета да ви изпратим някаква хубава и радостна вест. Обаче нашата съдба е много горчива и ние сме длъжни да бъдем толкова силни, че да я гледаме в лицето. Колелото на времето се върти бавно и аз зная, че онова, което за един е месец, за вас е година, и онова, което за друг е година, за вас е вечност. Обаче издържливостта и търпението, които досега имате, трябва да запазите и по-нататък.

Разбира се, всичко може да се случи, и може да има неочакваности, може би, даже скоро, и в такъв случай от вас също ще се поиска търпение. Западът се готви за неизбежна борба против комунизма, но да започне тази борба сега би означавало, макар и временно, да отдаде победата на болшевиките, тъй като силите на Запада още не са напълно подготвени. Но западът ще може да започне и да осъществи тази борба след година и половина — две години...

(Следва)

ИМА ЛИ ЖЕЛАНИЕ, КОЛАЙ СЕ НАМИРА

ОСИГУРЯВАНЕТО със занаятчийски услуги на населението в нашия окръг, е неразрешена докрай задача. Ако в трите града — Силистра, Дулово и Тутракан — са задоволени поне основните нужди на хората от такива услуги, то за голяма част от селското население има още много да се каже. Малко са дори и централни села, в които са открити, шивашки, обущарски, дърводелски и други работилници, а в много липсва и най-необходимото — обществени бръснарници. Можем да си представим каква трудност изпитват кооператорите, когато се наложи да ушият за себе си или за някой член от семейството си нова дреха. В най-добрия случай трябва да загуби един ден за път до близкия град за поръчка, други два-три дни за проба и за получаване на дрехата, да харчи пари за пътуване и т. н. С поправката на скъсани обувки въпросът е още по-печален. Купил си коопероторът нови обувки и когато след два три месеца подметките се изтрият, има два избора, или да загуби един ден за път до най-близкия град, където има обущарница, или да захвърли обувките и да си купи нови. Без преувеличение, така е поставено нашето селско население в много райони на окръга по отношение на дребните занаятчийски услуги.

За откриване на работилници в селата е говорено и писано много, взети са немалко прекрасни решения, но когато се стигне до изпълнение, някой „винт" в органа, който е натоварен с него, ще заяде и въпросът остава пак неразрешен. В повечето случаи се получава един омагьосан кръг. Трудово-производителните кооперации и промкомбинатите обвиняват селсъветите, че не им съдействуват за откриване на работилници. Селсъветите от своя страна пък обвиняват ТПК и промкомбинатите в недостатъчна оперативност. Обвинения се сипят и от едната, и от другата страна, а потърпивши са кооператорите. И обяснимо е при това положение защо редакцията на вестника се затрупва с писма, в които хората питат: „докога за най-дребните занаятчийски услуги ще пътуваме десетки километри? Нима няма решения тази задача?"

Решение на задачата, разбира се има, и за да не бъдем голословни ще си послужим с пример.

До преди пет месеца в района на Секуловския съвет нямаше открита нито една работилница и не един кооператор е оставял работата си в ТКЗС, да прескочи за ден-два до Дулово, да изкърпи обувките си или да даде поръчка за нова дреха. Председателят на селсъвета Димитър Къдряков, разбрал болката на кооператорите, не веднъж е искал от ръководството на промкомбината в Дулово да открие някои работилници. Намерил дори и помещения. Обещали му, правили проверка на място, но изглежда инертността на ръководителите на промкомбината е била в голяма доза и въпросът останал цели две години нерешен. Сменило се ръководството на промкомбината. Къдряков пак подновил исканията си, но сега вече думите му намерили отзвук. През октомври миналата година е бил открит шивашки отдел за дамски поръчки, а през януари т. г. — отдел за мъжко облекло, обущарница и бръснарница. Вярно е, че помещенията не са такива, каквито искаме да бъдат, но това е по-малка беда от бедата да няма работилници. Кооператорите са доволни. И в трите отдела, дадените поръчки осигуряват работа най-малко за една седмица напред. Плановете за януари и феруари са изпълнени; а това е началото на дейността им.

Председателят ча съвета Димитър Къдряков по работи сега откриването на коларо-железарска работилница и тенекиджийски отдел. „Трябва да осигурим поправките на каручки, печки, направа на дребни железарски пособия за личното стопанство на кооператорите и т. н." — заявява той. Директорът на промкомбината в Дулово, Али Карабет, обещава съдействие, и без съмнение, след някой и друг ден секуловци ще имат и тази работилница.

В района на селсъвета Окорш за сега има само бръснарница. За другите услуги населението ползва работилниците в Дулово — 17 км, Испери — 17 км и Силистра — 58 км. Новото ръководство на промкомбинатае искало съдействие от селсъвта за откриване на работилници, но досега не е получило такова. По думите на секретаря на общинския комитет на БКП Велико Станев, изпълкома е взел решения по този въпрос в следния смисъл: „да не се разкриват работилници, докато не се построи сградата на селсъвета". Липсвали подходящи помещения. Такова е оправданието. А в същото време помещения, строени именно за такава цел, се използват за склад на закупчиците на потребителната кооперация, или за канцеларии, които седмици наред стоят заключени. Очевидно причината не е в липса на помещения, а в липса на желание, на оперативност, на отзивчивост към нуждите на хората и какво ли не още.

Тия два примера красноречиво говорят от какво зависи решението на задачата за услугите на селското население. Ръководителите на ТПК и промкомбинатите могат да видят себе си или в старото, или в новото ръководство на промкомбинат Дулово, а председателите на съветитв, по тяхно желание, могат да вземат за обрезец един от двамата председатели — секуловския или пък окоршкия. Ние чакамо те да се определят.

Благовест ПЕШЕВСКИ

Прелом в работата

НЕ ЩЕ БЪДЕ пресилено, ако се каже, че селкоопът в село Средище е тръгнал по нов път. Беше времето, когато дейността му донасяше само загуба. Така го знаеха и в селото и в окръжния център Едва през 1961 година радостта надзърна през вратите и тук. Печалба! Печалба от 160 лева. Малко наистина, но печалба. „Ех че беше радост" —си спомня председателят Атанас Любенов. Дори здравата се почерпили по този случай.

Следващата 1962 година донася нова радост — 10 500 лева печалба, а 1963 — 17 337 лева. От губеща, кооперацията се превърна в рентабилна организация. Миналата година сметките показаха преизпълнение на плановете по всички показатели: 102 на сто на стокооборота в търговията, 100 на сто в общественото хранене, 114 процента в промишлеността и 130 в изкупвателната дейност.

Първите месеци на тази година също донесоха успехи. През месец февруари бяха изкупени 51 764 яйца вместо заплануваните 48 900 броя. Планът бе преизпълнен с 6 на сто. В тази насока не може да не се отбележи помощта на държавата с отпускането на смески срещу предадените яйца. Ръководството на кооперацията добре се възползува от това правителствено решение и предаде на домакинствата над 49 тона фуражи. Така се увеличи яйцеснасянето и притокът на яйца в складовете на селкоопа.

Значителни успехи се постигнаха и в закупуването на свинско месо от личните стопанства на кооператорите От договорираните 600 глави досега са изкупени и предадени на месокомбината 554.

Тази година доходите на кооператорите нарастнаха. Кооперативното стопанство разпредели 1 320 000 лева, средно по 1 350 лева на домакинство. Повиши се покупателната способност на населението. Търговските работници навреме организираха доставянето на разнообразни стоки и благодарение на богатия асортимент, стокооборотът през февруари достигна 79 900 лева — 150 на сто от плана. Изтеглен бе контингента сирене и допълнително се доставиха още 2 тона от други кооперации на окръга.

Пример с работата си като търговски работник е магазинерът от с. Давидово —Атанс Петров, който редовно преизпълнява плановете си. Давидово е малко село само с 40 къщи и има стокооборот 63 000 лева, докато на магазинът в с. Стрелково, със 100 къщи, стокооборотът е 36 000 лева.

Подобрена е работата в общественото хранене и в промишлеността. През месец февруари са продадени 15 000 бутилки лимонада, а през същия месец на миналата година са били продадени само 4 000 броя. Особено радостно е, че производителността на труда изпреварва фонда работна заплата в търговията с 3 пункта и в общественото хранене с 4 пункта.

Но, макар и да има голям напредък, в кооперацията не всичко е както трябва да бъде. Все още понякога, липсват хранителни продукти гас, цимент и др. стоки. Вярно е, че има трудности, но те трябва да се преодолеят. През миналата година беше незадоволителна дейността по разносната търговия. Сега в 5 от селата на района има заредени ледници и за разносната търговия са създадени добри условия. Подготовката може да се извърши от сега, което ще бъде гаранция за редовно снабдяване на кооператорите с разхладителни напитки още в първите дни на пролетните полски работи.

Пътя, по който са тръгнали търговските работници от Средище, е правилен. Те обещават в чест на Двадесетгодишнината на Девети септември да постигнат още по-високи успехи.

Викентий ДУКАНОВ

Подхранване на есенниците

От опит кооператорите от Ножарево занаят, че полагат ли се за посевите добри грижи, могат да се очакват и високи добиви. Ето защо преди няколко дни стопаните започнаха усилено да подхранват есенниците с амониева селитра, като на декар хвърлят по 8 кг тор. Само за един ден те подхраниха над 800 дка пшеница и ечемик.

С голямо усърдие подхранват посевите кооператорите Мюслям Садъков, Хълме Османов, Кемал Ибрямов, Решад Заидов, Вайде Расимова и Фатме Рашидова.

Реджеб ЕБАЗРОВ

ТЕХНИКА ВМЕСТО РЪЧЕН ТРУД

ПРОИЗВОДИТЕЛНОСТТА на труда, както посочва Ленин, е най-важният фактор за победата на социалистическия обществен строй. Затова в нардостопанския ни план за 1964 година се предвиждат високи темпове за нарастването на този показател. Над 90 на сто от прираста на националния доход и 52 на сто от ръста на промишлената продукция, ще се реализират на основата на повишаването производителността на труда.

Главните фактори, които действат за нарастване на производителността на труда в промишлеността, строителството и транспорта, а и в останалите сектори на народното стопанство, са внедряването на нова техника, усъвършенствуването на съществуващите машини, подобряване организацията на тяхното използване, повишаване опита и знанията на работниците и техническия персонал, внедряването на материалните и моралните стимули и т. н.

Голямо е значението на тия фактори за икономиката на предприятията в нашия окръг. Производствените процеси при нас се характеризират с изключително висока трудоемкост. В редица предприятия на местната и кооперативна промишленост и в по-голямата част от останалите предприятия се работи все още примитивно — ръчният труд преобладава.

Задълбоченото изучаване на производствените процеси показва, че ръчният турд, в редица операции може да се премахне, или да се сведе до минимум. Затова не е необходимо, непременно да се изразходват големи капитални вложения, а са достатъчни само средствата за малка механизация.

В керамичното предприятие „Дочо Михайлов" години наред изкопаването и товаренето на глината се извършва на ръка с лопата. Сега изкопаването става с булдозер, а товаренето с многокофачен багер, доставен със заем за нова техника. Производителността на труда се повиши чувствително и се снижи себестойността на керамичните изделия. В ДКК „Нектар", плодовете и зеленчуците се пренасяха от суровинните площадки до стерилния цех на ръка. След като този процес се механизира, пренасянето се извършва по воден път, като едновременно с него се осъществява и първичното измиване на продуктите. Цепенето на кайсиите, най-значителната суровина в предприятието, се извършваше на ръка с ножче, а сега се извършва със специално приспособление изработено в предприятието, за цепене на месестата част и отделяне на костилките. В ДМЗ „Стомана" дъната на цистерните се огъваха на ръка с чук, а след като по пътя на рационализациите се изобрети специална преса, този процес се механизира. В трудово производителните кооперации „Дунав" — Силистра и „Съединение" — Тутракан, гъоновите подметки се шиеха на ръка, докато опитът показа, че шиенето им с „трандаформашината" производителността се повишава четири пъти.

Може да се посочат още редица примери, които ясно и категорично показват, че в предприятията, където ръководителите мислят сериозно за механизирането на трудоемките процеси, мобилизирали са силите на рационализаторите, новаторите, на специалистите и целия колектив от работници, са постигнати значителни успехи. В тия предприятия производителността на труда се повишава непрекъснато, облекчава се трудът на работниците, снижава се себестойността на продукцията, което в крайна сметка води до по-голям ефект от стопанската дейнсст.

Не може обаче, да не се посочи фактът, че в много предприятия от нашия окръг, тези въпроси все още стоят неразрешени — не се мисли задълбочено по задачите за ликвидирането на ръчния труд. Ето защо Окръжният комитет на Партията, Окръжния народен съвет, Окръжния съвет на професионалните съюзи и Комсомола, се обръщат с призив към всички работници, инженери и техници от промишлеността, строителството н транспорта за обявяване на окръжен „поход срещу ръчния труд" под лозунга — „Техника вместо ръчен труд".

За осъществяването на този призив е необходимо партийните, профсъюзните, комсомолските, научно-техническите и административните ръководства да проведат практическа организаторска работа за разкриване и използване докрай на резервите за повишаване производителността на труда.

Претворяването на лозунга, „Техника вместо ръчен труд" в живо дело ще бъде голям дар на Родината ни по случай юбилейната Двадесетгодишнина от социалистическата революция в нашата страна.

инж. Яким ПЕТКОВ
председател на окр. ръководство на Научно-техническия съюз.

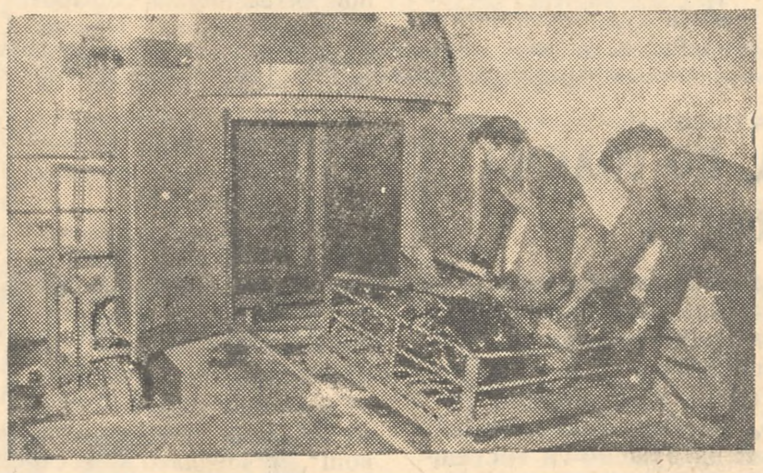

В началото на тази година в РТС — Силистра бе пусната в експлоатация новата миячна машина, създадена в станцията от инженерите Тодор Василев и Младен Диков.

НА СНИМКАТА: Монтьорите Добри Димитров и Фаик Алиев зареждат машината.

ОЖИВЛЕНИЕ В ПОЛЕТО

Макар че само до преди ден-два времето бе студено, мразовито, кооператорите от село Долно Ряхово ежедневно излизаха на работа в полето. Каруци пълни с изкуствен тор се нареждаха край блоковете. Кооператорите с голям трудов ентусиазъм подхранваха есенните посеви с тор. За един ден долноряховци наториха 1 000 дка есенници с по 12 кг амониева селитра средно на декар.

Особено много се отличиха в изпълнението на тази селскостопанска работа кооператорите Михаил Митев, Сюлейман Мурадов, Неджми Юсеинов и други. Похвално работи и трактористът Димитър Темелков, който извозваше тор със своя „Беларус".

Найден ГЕОРГИЕВ

ОТ ПИЛЕТАТА ЩЕ ИЗРАСНАТ ХУБАВИ ЯРКИ

Малко баирче води към стопанския двор в село Малък Преславец, където се намира птичарника. Нощ е още, а трудовото ежедневие за птицегледачките започва.

Беше неотдавна, когато управителният съвет на ТКЗС съобщи, че ще докарат 6 000 пилета. Някои с неверие заявиха: „Сигурно от това само ще загубим". Но не стана така. Дълго ръководителите и специалистите, начело с бригадира Георги Русанов, обмисляха в чии ръце да се поверят нежните, пухкави пиленца. След като взеха мнението на доста хора, решиха птичарки да направят Мария Петрова, Гина Колева, Кръстина Борисова и Мария Великова. Помещението, определено за малките пиленца, бе ремонтирано и дезинфекцирано под непосредственото наблюдение на специалистите

Преди два месеца пилетата бяха докарани в птичарника. Настъпиха тревожни дни, безсънни нощи, упорит труд. Желанието на гледачките да опазят крехките неукрепнали същества, да сведат до минимум смъртността ги вълнуваше денонощно, вълнува ги с голяма сила и сега. Но само това ли? Ами доверието? И тая мисъл никога не ги напуска. Затова трудолюбивите птицевъдки са винаги на своя пост ден и нощ Успехът в работа си птичарките виждат преди всичко в многократното хранене на пилетата с разнообразна храна през деня и по три пъти през нощта. Жените редовно сменят постелята, за да не бъде влажно, спазват температурния режим. Винаги изпълняват указанията на специалистите, които най-редовно ги посещават. И резултатите не закъсняха. Сега всеки се радва на облечените вече в пера пилета, укрепнали и красиви, те весело подхвъркват из помещението.

На пилетата най-много се радват птичарките, че техния труд не отива напразно, под техните грижи ще израснат хубави ярки.

Димитър ВЪЛКАНОВ

Крепнат личните стопанства на кооператорите

ПОСТАНОВЛЕНИЕТО на Централния комитет на БКП и Министерския съвет за развитието на животновъдството в личните стопанства на кооператорите и използването на нестопанисваните земи край населените места, помогна много на стопанското и партийно ръководство в с. Паисиево да търсят още и разнообразности и възможностите за подобряване състоянието на личните стопанства. Много декари изоставени пасбища, които не се използваха най-рационално бяха изоран и засяти с фуражни култури. Земята за лично ползване се засява редовно с царевица и други фуражни култури, които стопаните използват за храна на личните си кокошки, овце, свине и др.

Сега в Паисиевския народен съвет в наличните 1 234 домакинства има 14 332 птици, 4 006 овце, 1 289 глави едър рогат добитък в това число и биволи и 465 пчелни кошери. На всяко едно домакинство се пада средно по 1 говедо, по 3-4 вце, по 12 птици и др.

Управителният съвет на кооператива полага големи грижи за укрепването на личните стопанства. Осигурява необходимото време на кооператорите за работа в тях. За това няма определен ден, а става редуване съобразно нуждите на домакинствата.

Много кооператори договорираха със селкоопа второто прасе от стопанството си, което след като угоят, да предадат на държавата. Но това не значи, че въпросът с отглеждането на свинете в домакинствата е решен всецяло. Много голяма част от турското население предпочита да отглеждат едър рогат добитък вместо свине.

Сегашното състояние на личните стопанства в кооператива в Паисиево показва красноречиво, че домакинствата с най-добре уредени лични стопанства са и за пример в работата си в ТКЗС — в противовест на твърденията, че личните стопанства пораждали частнособственически тенденции. Кооператорите Димитър Златев. Пеню Димитров и Рушат Халидов имат също добре уредени лични стопанства, но и в кооператива са на едно от челните места.

Общинският партиен комитет, ръководството на кооператива, съвместно с общинския комитет на ДКМС и Отечествения фронт и изпълкома на Селсъвета са обгърнали с грижи и внимание личните стопанства на кооператорите, което дава и своя положителен ефект.

Милко НИКОЛОВ

ОВЧАРСКИ ДЕЛНИЦИ

СТЪПКИТЕ му отекват глухо в мрака. Той е нисичък, набит здравеняк с малко поприведена снага. Опинците му жвакат в рядката кал на дълбокия коларски път. А той—пътят лъкатуши все напред из притихналия кър и изведнаж коловозите свиват в страни. Тук вече е надолнището. Мъжът се навежда и стяга кованите стоманени „котки" към опинците си. От това място до кошарите има неповече от 100 метра, но я се опитай да слезеш надолу без здравите шипове на „котките" —не ще успееш. Ледът е изгладен като стъкло. Полетиш ли от тук—здраво място няма да остане по теб. Но бригадирът Станьо Петров е слизал по това място стотици пъти...

Усетили приближаването на човека, рижите овчарски кучета надават злобен лай. След тях заблейват и множеството овце и агънца от кошарите.

Мъжът се приближава до стаичката на овцевъдите, смъква от потната си глава дебелата ушанка и се усмихва: „Ранобуден народ, хей. Пак са ме предварили". После влиза вътре. Тук е топличко, приятно и безлюдно. Но не съвсем. Около затоплената камина, влажни още агънца треперят върху слабичките си копитца. Леглото на дежурния е с натъкмена постеля. Човекът не е мигнал цяла нощ и въпреки това го няма тук. Нали си има и той поверено стадо—при него ще е отишъл... И бригадирът пак се усмихва, защото радостта му е така голяма...

* * *

И ТОВА утро старите овцевъди Димитър Петков, Марин Янев, Колю Костадинов и Костадин Велков от с. Поляна са на поста си. Вярно е че агнилната кампания е към своя край, но те все пак бдят. И за малкото бременни овце, които са останали още неоагнени, трябват майчински грижи.

И овцете трябва да бъдат добре, и агънцата-здрави и читави.

Студът пресича дъха, в плитките опинци бързо навлиза кал и влага, но кой обръща сега внимание на това? Овчарска жетва е сега и с работата шъга не бива. Овцевъдите много добре знаят това. От 974 овце вече са получени над 900 агънца, от които 140 близнета.

И все пак най-лично място сред овцевъдите от с. Поляна заема Димитър Петков. Във ваклото му стадо има досега най-много агънца и най-много близнили овце. Че как иначе! Не за първа година той изкарва прехраната си с овчарлъка. Петнадесет години вече... Затова познава всяка тънкост в работата, всяка маловажна на пръв поглед подробност.

И тази заран по-младите овцевъди отправят към него молещи погледи: „Кажи, бай Димитре, как да направим това, как да направим онова?" И Димитър Петков не обръща гръб на никого от колегите си. Няма по-голяма радост за него от това да помогне на някого, да покаже, да научи...

Кога става обяд овцевъдите не забелязват. Големи са стадата им— големи са и грижите им към тях. И вода трябва да се пренася от единствения кладенец, и храна редовно трябва да се поставя в хранилките, и още колко много неща! Но поляновските овцевъди намират време и сила за всичко. Нищо, че вечер нозете тръпнат от умора, че снагата премалява—за поляновските овцевъди умората от полезния труд е приятна.

Р. ШИМАБЕВВ

ЕХТЯТ ФЕСТИВАЛНИТЕ СЦЕНИ

Това са „истински успехи

СЛЪНЧЕВ беше 18 март в Сребърна, слънчева беше премяната на самодейците, слънчеви и усмивките им. А самият фестивал запали във всяко сърце по още едно слънце. Не, това не е пресилено. Надали сребърци и ветренци са преживявали скоро по-голям празник от фестивала на художествената самодейност.

Всичко беше така хубаво, както е хубав пролетният букет: и звуците на песните, и стъпките на танците, и. . .

Преди всичко постиженията на сребърския хор на девойките под ръководството на Стоян Чешмеджиев. Много радост донесе той с хубавите песни, които бликаха волно. Ансамбловост, ритмичност и изразителност в един съвременен, жизнен репертоар. И много ръкопляскания след това. И много надежди занапред. . .

Бодрата смяна, пионерите от Ветрен и Сребърна, също пяха с вдъхновение Те показаха, че в Сребърския район има традиции и че тези традиции най-добре се поддържат от седмокласниците в Сребърна, които пяха най-възхитително.

Гласовете на певиците и рецитаторите направиха фестивалния букет още по-свеж. Особено гласа на Еленка Димитрова, която спечели първата награда сред индивидуалните изпълнители.

Но какво са сребърци и ветренци без техните танци? И какво би бил фестивалът без тях? Публиката рядко е преживявала по-голямо вълнение от „своите хорà“! . . Сега тя просто се умори от ръкопляскане. Като се започне от танцовата трупа на третокласниците от Ветрен и се свърши с танцовите трупи на читалищата в двете села — всичко наистина заслужаваше възхищение. Особено най-малките. Едно „браво!“ е малко за тях. Затова наред с големите от сребърна те ще очакват своето признание и занапред.

Много би могло да се каже още за този ден. Но то може и да се побере в думите: сребърци и ветренци посрещат юбилейната годишнина с истински успехи в художествената самодейност.

Петър ПЕТРОВ

ПОЧТИ САМО С ПИЕСИ...

ЗАФИРОВЦИ тази сутрин се стълпиха в малкия киносалон. Но този път не за да гледат нов филм. Колкото и да е малка сцената, колкото и да е стар салона — трябва да видят постиженията на самодейците от общината.

Нечии лица са недоволни още от началото: коларовци нямало да участвуват във фестивала. Не били подготвени. Чудни хора: цяло село не може да представи младежи, които да защищават името му пред обществеността от общината! Но ще се състезават тези, които са решени на това!

И ето ги — пеят девойките от вокалната група при читалището в Зафирово с ръководител Никола Божев. Хубави са любовните песни и ведри са лицата на изпълнителките... но само 4-5 песни ли знят те и само стари любовни песни ли знаят?

Индивидуалните изпълнения не правят особено впечатление. Тук борбата се повежда между театралните колективи на Зафирово и Богданци. Първите са подготвили пиесата „В една септемврийка нощ“, от Недялко Месечков под ръководството на Благой Стоянов, а вторите — „Горчива целувка“ от Крум Иванов. И двете пиеси вълнуват със своите проблеми. Но зафировският колектив е успял да постигне по-голямо майсторство. Той прави от фестивала наистина празник. Играта на Георги Аврамов, Петър Върбанов и Благой Стоянов е завладяваща, естествена. Тя възхищава зрителите, радва ги. И колко хубаво би било, ако всичко в програмата на този общински фестивал беше подготвено с такова вдъхновение, както пиесата на Недялко Месечков! Тогава щяхме с право да говорим и за масовост, и за повишено майсторство на самодейните колективи от Зафировската община.

Александър ПОПОВ

Не са се трудили напразно

ДЪЛГО очакваха те този ден. И най-сетне той дойде. Събраха се тогава хористи, танцьори, артисти от Алеково, Кутловица и Честименско. Салонът на алековското читалище едва ги побира.

И фестивалът започна. На сцената запяха усмихнатите хористи от училището в село Алеково. И хубаво пяха тези малки хористи — дружно, звънко. Но алековските пионери показаха своите възможности и в танците — в сборенката и ръченика, от които публиката остана не по-малко доволна. А когато се изви гласа на Стоянка Колева, всички притаиха дъх, а после я наградиха с много ръкопляскания.

На сцената се появиха и читалищните колективи. Те се представиха така, че всеки би казал: не са се трудили напразно младите! Вокалните групи на трите села проявиха почти еднакви възможности и постижения и затрудниха много журито...

Друго беше при танцьорите. Тук алековци играха най-живо, най-кръшно и спечелиха първото място. На много ръкопляскания се радваше и алековския битов оркестър. В борбата между театралните колективи се наложиха също алековските самодейци. Те изобщо се представиха най добре. Но това не попречи фестивалът да се превърне не само в празник на песните и танците, а и в празник на младежката дружба.

Пенка ВЪЛЕВА

ПО-ДОБЪР РЕД, ПО ГОЛЯМА МАСОВОСТ!

В НЯКОЛКО централни села на нашия окръг 18 март стана истински празник на художествената самодейност. Проведоха се общинските прегледи. Читалищните и ученически колективи се изправиха на сцената пременени, бодри, жизнерадостни — пяха, играха, танцуваха... И публиката почти навсякъде заслужено ги посрещна с одобрение. Това личи и от информациите на нашите сътрудници, кореспонденти и дописници, които ни пишат за фестивала с вълнение, със задоволство. И то е естествено: нали те говорят от името на публиката, на трудещите се?

Но покрай хубавото се забелязат и НЕДОСТАТЪЦИ, КОИТО НЕ БИВА ДА СЕ ПОВТАРЯТ на другите общински фестивали. Някои колективи, особено театрални, не се явяват на прегледите, макар че са развили преди това обществено културна дейност. Това е крайно неправилно и не бива да се повтаря. Прегледите са за всички!

Покрай хубавите постижения на вокалните групи и хоровете индивидуалните изпълнения просто се губят. Обща слабост е, че за тяхната подготовка е направено малко. Дори и сега има време тази грешка да се избегне и на предстоящите общински и районни прегледи да се представят повече и по-добре подготвени таланти.

В организацията на фестивалните се допуска разточителство на време, не се осигурява навременно превозване на самодейците от съседните села и се разстройва ритъмът на работата. Местните ръководители занапред не бива да допускат това. И не бива да забравят, че колкото по-големи са грижите им за самодейците, толкова по-добри ще бъдат и техните постижения пред многобройната публика.

В СОКОЛ СЕ СЪБРА МЛАДОСТТА НА ПЕТ СЕЛА

ОСЕМНАДЕСЕТИ март беше истински празник на художествената самодейност в Сколската община.

Облечени спретнато в национални костюми, самодейците от соколския битов ансамбъл завладяха публиката с хубавия репертоар и доброто си изпълнение. Добре се представиха и колективите от Косара и Дичево. В музикалната самодейност измежду индивидуалните изпълнители добре се представиха Тоня Петрова, Дечка Дякова, Стоянка Петрова и Цветанка Дионисиева от Сокол. Пенка Георгиева и Зюлфие Хаккъева от Дичево, Османова и Шефкъева от Косара, сестрите Салиеви от Суходол и др.

На този хубав фестивален празник нашата младеж показа, че умее и да се труди добре, и да разгръща талантите си. Механизаторът Йордан Стойчев от Сокол изпълни ария из оперетата „Наталка Полтавка“ и песни от съветския филм „Жажда“. Йордан се явява за пръв път на сцената, но бе приет от публиката с бурни ръкопляскания.

Сполучливо се представи и театралният колектив от Сокол с пиесата „Върла магесница“, както и колективът на дичевци с „Отровен хляб“. Но и танцовият им колектив не се посрами.

Маринка БОНЕВА

Толкова радост в един ден!

ХУБАВИЯТ ден се познава от сутринта, казва народната мъдрост. Но че ще бъде хубав денят на 18 март личеше и от усмивките на ишírковци. Още отрано те бързаха да привършат къщните работи, за да чуят в киносалона самодейните колективи на Ишírково, Брадвари и Йорданово. Баба Елена Иванова дойде най-рано. Тя дълго чака, подпряна на бастуна си пред хубавата читалищна сграда, докàто дойдат младите да отворят вратата, а сетне и завесата.

Салонът се изпълни с хора. Но столовете се оказаха недостатъчни, за да поберат многобройната публика. А от пристигналите камиони вече слизаха младежи и девойки, облечени в пъстри национални носии — идеха брадварци и йордановци.

Започнаха най-напред песните. Разнесоха се гласовете на учениците от Йорданово. После, едва побрали се на сцената, запяха хористите от училище „Климент Охридски“ в Ишírково. Закънтяха песните им, славещи свободния ни народ, свободната ни и плодородна земя. Песни, пълни с жажда за труд, за мирно небе...

Ето и вокалната група на девойките от Брадвари — туркини, които пеят дружно, пеят радостно — щастието се усмихва по лицата им. И всички ги слушат доволни. Репертоарът на брадварските ученици също включва и турски песни. С изпълнението на тези малки ентусиасти сякаш още веднъж се подчертава дружбата и единството на българи и турци, строящи своето общо щастие.

Изведнаж долетяха звуци на гайди и кавали. Изви се гъвкавата група на танцовия колектив от Ишírково с ръководител Иван Илиев. Голяма красота лъхаше от изпълнението им. Типичната тежка стъпка на хорото и прелестта на движенията в ръченика накараха публиката да ръкопляска още в момента на изпълнението.

Накрая брадварските ученици представиха пиесата „Жената на миньора“ от Боян Болгар, показвайки преодоляването на предразсъдъците от миналото сред турското население.

Неусетно изминаха часовете. Едва след обед всички се разотидоха по домовете с непрестанни разговори за това, което самодейците от района показаха пред тях в чест на славната годишнина на Девети септември. Отдавна в един ден толкова радост не е имало.

Иван НЕДЕВ
(наш кореспондент)

След упоритите репетиции

Някогашното изостанало селце Дунавец сега се слави с хубава читалищна сграда. Нохубава е и работата на самодейците, които тук се подготвяха много зимни вечери. Напоследък те обикалят из селата със своята вокална група и танцовия си състав. Преди няколко дни гостуваха и на тружениците от с. Долно Ряхово. Песните, хората, хумореските им бяха посрещнати с продължителни ръкопляскания. А одобрението на публиката е най-добрата оценка на усилията им.

Найден СТОИЛОВ

физкултура и спорт

Първа победа — първи тревоги

След няколкомесечно прекъсване отборът на „Доростол“ отново се яви пред многобройните си почитатели в сряда, 18 март, в срещата с отбора на ДМЗ „Стомана“ за първенство на зона „Дунав“. Това беше първата среща от пролетния полусезон, тя се очакваше с нетърпение, за нея се говореше много по-рано. Може би затова стадионът този ден събра толкова много привърженици на футбола.

Но с играта си, макар че излязоха победители, доростолци не успяха да задоволят многобройните си почитатели. И с пълно право те напуснаха стадиона неудовлетворени, с впечатлението, че нашите „титуляри“ играха далеч под своите възможности; с убеждението, че отборът на „Доростол“ започва лошо новия полусезон.

Защо не задоволиха доростолци?

През първото време те изнесоха игра, с която ни най- малко не напомниха за себе си. Липсваха устремните врязвания по крилата — губеха се и Бонев, и П. Йорданов. Вяла и несигурна беше връзката между отделните линии. След първоначалното смущение състезателите на ДМЗ „Стомана“ се окопитиха и изравниха играта, защото играеха с много повече амбиция, с много по-голямо желание за достойно представяне.

Началото на второто полувреме не донесе нищо ново в играта на „Доростол“. Тя беше все така вяла, лишена от всякакъв нерв. В центъра Методиев се губеше, сякаш беше забравил за своята задача като централен нападател.

Едва когато изтекоха 20 минути от второто полувреме, състезателите на „Доростол“ се пооживиха, застрашени от равния резултат. За това допринесоха най-много острите врязвания на Дечев, който беше добър помощник на нападателите през целия мач. Благодарение на неговите усилия беше открит и резултатът — с автогол — в 81 минута.

След гола състезателите на ДМЗ „Стомана“ паднаха духом, загубиха контрол на топката и това до известна степен стана причина резултатът до края на срещата да нарасне на 2:0 в полза на „Доростол“. Вторият гол беше отбелязан от Митев.

Отборът на „Доростол“ прибави към актива си още две точки. Но колко от зрителите на 18 март напуснаха стадиона, обезпокоени от играта, която показаха неговите състезатели? И безпокойството е основателно. Защото с такава неубедителна игра доростолци едва ли ще достигнат до БРФГ. Противниците занапред ще бъдат още по-силни — на първо време „Бенковски“ — Исперих и „Локомотив“ — Русе

Изводи за лошото им представяне трябва да направят не само състезателите и треньора, но и в дружество „Доростол“, и във футболната секция.

Доростолци биха могли да заличат лошите спомени на зрителите от мача с ДМЗ „Стомана“ само с красивата си и убедителна игра през следващите мачове. Всички искат да вярват, че занапред те ще бъдат и по-резултатни, по устремни.

За играта на състезателите от отбора на ДМЗ „Стомана“ биха могли да се кажат хубави думи. Послабо се представи тяхното нападение. Ако то подобри своята игра, отборът би могъл да разчита на добро представяне.

Светослав ИВАНОВ

ЮНОШИ: „Доростол“ — „Локомотив“ — Рс 3:3

ЗОНА „ДУНАВ“

Резултати от XII кръг

1. ДМЗ „Стомана“ — Сс — „Доростол“ — Сс — 0:2
2. „Академик“ — Рс — „Локомотив“ — Рс — 0:1
3. „Ст. Саров“ — Калипетрово — „П. Хитов“ — Тутр. — 3:1

„Янтра“ — Ценово — ДМЗ „Г. Димитров“ — Рс — 0:0

Класиране

Отбори	М	Т	ГР
1. „Доростол“ Сс	12	22	41:4
2. „Локомотив“ Рс	12	18	21:5
3. ДМЗ „Г. Димитров“ Рс	12	15	20:13
4. „Академик“ Рс	12	13	15:14
5. „Бенковски“ Исп.	11	12	18.15
6. „П. Хитов“ Тутр.	12	12	17:18
7. ДМЗ „Стомана“	12	10	15:13
8. „Бенковски“ Бяла	11	10	11:14
9. „Вихър“ Завет	11	10	17:33
10. „Миньор“ Сеново	11	7	13:18
11. „Ст. Саров“ Калипетрово	12	6	13:33
12. „Янтра“ Ценово	12	5	9:30

„А“ ОКРЪЖНА ФУТБОЛНА ГРУПА

На 17 и 18 март се играха мачовете от тринадесетия кръг на „А“ окръжна футболна група.

При лоша дисциплина в СРЕДИЩЕ се проведе срещата между Кайнарджа и Секулово. Тя беше организирана на неутрален терен, поради наложеното наказание на отбора на Кайнарджа. Теренът беше тежък за игра и отначало инициатива имаха кайнарджанци. Секуловци се бореха самоотвержено, като често пъти преминаваха и към грубости. Първото полувреме завърши при резултат 1:0 за Кайнарджа. Още в началото на второто полувреме секуловци успяха да изравнят и поведат с един гол. Но резултатът в тяхна полза се запази само до 60-та минута. След това за 15 минути състезателите на Кайнарджа успяха да отбележат 4 гола.

След този момент състезателите на Секулово не успяха да въздържат нервите си. Кънчо Иванов, Мико Миланов и Иван Маринов поведоха неоснователни спорове с главния съдия Никола Маринов. За тази им постъпка и тримата бяха отстранени от игра. След две минути извън очертанията на игрището се нареди и Цанко Николов. Съгласно правилника срещата беше прекратена — при резултат 5:2 за Кайнарджа.

Отборът на Секулово не за пръв път показва такова държание на терена. И естествено е сега наказанието му, наложено от окръжната секция по футбол, да бъде по-сурово от всеки друг път.

На 18 март в СОКОЛ се срещнаха футболните единадесеторки на Сокол и Добротица. Хубавото време позволи на повече от 1 000 зрители да наблюдават една интересна среща. Първото полувреме завърши при резултат 1:0 за Сокол. През втората част на играта състезателите на Добротица отстъпиха в борбата за първа топка, отбраната им погрешно построи две изкуствени засади, което даде възможност на домакините да отбележат още три гола.

Футболната тройка от Тутракан ръководи добре. Организацията на срещата и държанието на публиката говори, че соколци познават правилата на футбола добре.

В ГЛАВИНИЦА се проведе оспорваната среща между местния отбор и отбора на промкомбината — Силистра. Тя беше решителна за първото място във временното класиране. И двата отбора вложиха много амбиция и направиха мача интересен за публиката. При краен резултат 2:1 се наложи отборът на домакините.

Главният съдия Стефан Даскалов от с. Сокол ръководи много добре, подпомогнат от Васко Ничев и Джамил Узунов.

Костадин АНТОНОВ

Резултати, получени от XIII кръг

Средище — Дулово — 4:2, Главиница — Промкомбинат — 2:1, Сокол — Добротица — 4:0, Искра — Айдемир — 2:0, ДЗС „Я. Забунов“ — Н. Черна — 2:0, Кайнардйа — Секулово — 5:2, Сребърна — Попина — 1:2, Белица — Паисиево — 1:2.

На 23 март т. г., понеделник, 18.30 часа вечерта в салона на читалището ще се проведе обсъждане на тематичните планове на издателствата „Народна култура“, „Български писател“, „Народна младеж“, Военното издателство, издателството на Националния съвет на Отечествения фронт, Държавното издателство — Варна и други.

Поканват се учители, библиотекари, граждани да вземат участие в обсъждането.

СЪОБЩЕНИЕ

От 20 март 1964 година Промкомбинат „Електрометал“ — Силистра ОТКРИ НОВ ЦЕХ ЗА УСЛУГИ.

Цехът ще приема за ремонт кожухарски шевни машини, обущарски шевни машини, трандафор-машини и бръснарски машини.

Новооткритият цех се намира на улица „Христо Ботев“ срещу училище „10-ти февруари“.

СЪОБЩЕНИЕ

Управление ДТП „Живснаб“ — районен клон РУСЕ

с представителства във всички градове в Русенски Разградски и Силистренски окръзи

ДОСТАВЯ

на кооператори и работници от ДЗС, МТС, РТС, горски стопанства и други кооперативни и държавни учреждения и организации крави, юници, женски телета, биволици, малакини, женски малачета, овце, кози и свине-майки.

Срещу доставените чрез ДТП „Живснаб“ животни Българската народна банка отпуска дългосрочен кредит в размер на 80 на сто от стойността на животните.

Стопани-животновъди, за необходимите ви животни направете заявка пред ДТП „Живснаб“. Предлагайте за продажба излишните животни на предприятието.

ЗА СЕЗОНА

в магазините за конфекция са пуснати в продажба

НОВИ МОДЕЛИ В НОВИ ДЕСЕНИ

елегантни и евтини

дамски манта
вълнени рокли
мъжки костюми
детски облекла

Готовото вълнено облекло се продава и на изплащане

ДЕПОЗИТ

„ЗА СЛАВНАТА ГОДИШНИНА — ДОСТОЙНИ ДЕЛА

СЛАВЕН юбилей чествува нашият народ през тази година. Навърши се двадесетилетие от победата на социалистическата революция в България, двадесетилетие на успехи и победи по пътя към социализма. Под ръководството на родната Комунистическата партия трудещите се преобразиха Родината, направиха я неузнаваема. Мизерията, безкултурността завинаги ни напуснаха. Централният комитет на Партията направи във Възванието си към българския народ по случай тази славна годишнина преглед на нашите успехи, издигна пламенни лозунги, призова:

„На всенародно движение за изпълнение и преизпълнение на народностопанския план за 1964 година, за предсрочно изпълнение на четвъртата петилетка!“

Трудещите се от нашия окръг отговарят на партийния призив. Ентусиазиран труд кипи в предприятия и ферми, на строителните обекти. Трудовите колективи един след друг излизат с обещания пред Централния комитет на Партията за предсрочно изпълнение на производствените планове, за производство на повече продукция. Кооператорите от ТКЗС село Калипетрово се задължиха да получат в повече от планираната от растениевъдството продукция за 147 000 лева, а от животновъдството — за 114 000 лева. Секуловци обещаха да произведат допълнително 279 тона пшеница, 190 тона царевица, 100 тона краве и 10 тона овче мляко, а кооператорите от Средище — да продадат на държавата 430 тона пшеница, 75 тона домати, 56 тона мляко повече от договорираните количества. Младежите от ТПК „Дунав“ в Силистра обещаха да преизпълняват с 3 на сто ежедневния си план и да не допускат брак.

А като тези са всички колективи от промишлените предприятия и кооперативните стопанства.

И обещанията се превръщат в дела. Промишлените предприятия изпълняват плановете си по всички показатели. Расте производителността на труда. В кооперативните стопанства бе достигната носливост от кокошките, непозната през други години. Надоеното мляко е със стотици тонове повече от планираното. Много ТКЗС се издължиха към държавата с месо, мляко, яйца и др. Магазините са по богати със стоки.

Всенародният подем за достойно посрещане на Девети септември, за достоен отговор на Възванието на Централния комитет на Партията към българския народ трябва ежедневно, от ден на ден да расте, да обхваща все повече и повече трудещи се, да мобилизира силите им. Не може да има трудов колектив, разбрал партийния призив, и не изпълнил своя план. Редно е да помислят по това ръководителите и трудовите колективи от Промкомбината в Тутракан, ДПЗХ „Първи май“, ТПК „Дунав“ и ТПК „Инвалид“, които недобре решиха въпросите за производителността на труда през февруари, по голямата част от погребителните кооперации не осигурили редовно и по график изкупуване на яйцата от личните стопанства на кооператорите. Сериозно се изостава в ред кооперативни стопанства с отглеждането на тютюневия разсад. Зимата се оказа неблагоприятна за есенните посеви, за влагозапасяването и продължи повече от обикновено. Пролетната сеитба ще се проведе в кратки срокове, а есенниците се нуждаят от сериозни грижи.

Всичко това са трудности —резултат на недобра организация и на обективни причини. Но те са преодолими. Във Възванието на Централния комитет на Партията ясно са посочени лостовете, чрез които може да се изпълнят плановете и предсрочно да се изпълни четвъртата петилетка. Тези лостове сега трябва здраво да се хванат и да се използват пълните им възможности. Преди всичко това са хората — трудещите се.

Възванието на Централния комитет е документ с изключителна важност. То въоръжава с факти и ентусиазъм. Партийните организации, комсомолските дружества, профсъюзите и всички останали политически и масови организации трябва широко да го разясняват. Не бива да остане трудещ се неразбрал докрай неговото значение, не включил се активно за претворяването му в дела.

Най големият успех на двадесетгодишното социалистическо строителство е новият човек. „Всичко, с което днес се гордеем— се казва във Възванието — и заводите-гиганти, и мощните електроцентрали, и хлебородните кооперативни поля, и многобройните научни и здравни институти, училища, театри и културни домове — е дело на трудолюбивите ръце, на големия ум и непреклонна воля на народа, на нашата славна работническа класа, на неуморните селски труженици, на народната интелигенция. Тези нови хора са най ценният капитал и най-голямата сила на нашата революция. Те израснаха в кипежа на социалистическото строителство, закалиха се в борбата с трудностите, вкусиха от плодовете на новия живот“.

Ето това е гаранцията, че задачите ще бъдат изпълнени въпреки трудностите. Въпросът е как ще съумеят партийните организации, стопанските ръководства да направят цел за всеки трудещ се партийния призив за предсрочно изпълнение на народностопанския план за 1964 година и на четвъртата петилетка. А опит и умение има.

Да се поздравим след пет месеца на празника на свободата с изпълнени задачи— това е най-достойното чествуване на юбилейната годишнина и най подобаващия отговор на Възванието на Централния комитет на Партията.

На неуморен труд, на славни дела за славната годишнина!

ТЕХНИКА, ВМЕСТО РЪЧЕН ТРУД

На 23 март т. г. се проведе разширен съвместен пленум на ОСПС и окръжното ръководство на Научно-техническия съюз по отчитане на рационализаторската дейност през изтеклата година.

Инженер Яким Петков. председател на Окръжното ръководство на НТС, изнесе доклад за работата на ОСПС и НТС по въпросите на техническия прогрес и отчитане на рационализаторския конкур-съревнование в Силистренски окръг през 1963 година.

След доклада се прие обръщение към работниците, техниците и инженерите от окръга за обявяване на поход за по-пълна механизация на производството под лозунга „Техника, вместо ръчен труд“.

На първенците-рационализатори и новатори се дадоха награди, а след обед се направи посещение на ДМЗ „Стомана“ за обмяна на опит по разгръщане на рационализаторството и изпълнение на обещанията през 1964 година във връзка с Възванието на ЦК на БКП.

Материалите по пленума ще бъдат поместени в следващия брой на вестника.

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска
ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година IX, бр. 35 (743) | Вторник 24 март 1964 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

ХОРА ОТ ЧЕЛНИТЕ РЕДИЦИ

НАСКО

В ШЛОСЕРНАТА Наско дойде направо от казармата. Това личеше и от стойката, и от говора му. Всеки път, когато го запитваха за нещо, изпъваше без да иска стройното си тяло и вмъкваше в речта си „тъй вярно“ или „съвсем не“ — неопровержимо доказателство на войнишката дисциплина. Скулестото му, малко продълговато лице, изострено от стоманения блясък на синьо-сивите му очи и силно стиснати устни,издават волева натура, на която не могат да се отрекат твърдост и увереност в решенията и действията. Затова, нито майка му, една от най-добрите работнички в ДИП „Липа“, нито приятелите му се изненадаха, когато само два дни след като русенския рейс го беше изтърсил на площада в центъра на града, каза своето решение.

— Ще продължа старата професия. Та нали за шлосер съм учил? А и желязото ме влече към себе си.

Работилниците на „Електрометал“ по нищо не приличат на широките и светли помещения на завод „Георги Димитров“ в Русе, където той за първи път облече работническата престилка. В тия работилници е и тясно, и неудобно, и инструменти недостигат, а за по-сложните операции се търси помощта на други работилници и заводи. „Можеше да си потърся работа на по-свясно място“ —за миг само се прокрадна тази мисъл в главата на Наско и веднага изчезна. Надви обичта към своето, към родното. „Тук съм се родил, тук са работили баща ми,дядо ми, целия род —тук са приятелите ми—ще остана и аз“.

Оказа се, че времето, прекарано на училище във Варна, не е минало напразно. Скоро от неопитния работник израсна сръчен и опознал професията си шлосер. После дойде доверието гласувано му от партийното и административно ръководство — Наско стана бригадир на шлосерите. Сега често можете да го видите, застанал до някой младеж да обяснява и да учи, така както някога учеха него:

— Емиле, знаеш ли, ето тук този отвор трябва да се пробие малко по-доле, иначе няма да се съвпадне с отвора на кобилицата и минава при друг работник.

Миналата година шлосерите изработиха парогладачната машина, а тази година тяхно дяло е електромеханичната преса за полопласт и бакелит. Много труности имаха те на пътя си, но всичко това отмина.

Бригадирът на шлосерите учи другите, но и сам се учи. Вечер, когато навън се е стъмнило и, шумът в работилницата е замрял Наско заменя шлосерските инструменти с ученическа чанта и бърза за вечерното училище. Може след някоя и друга година го срещнете и в университета.

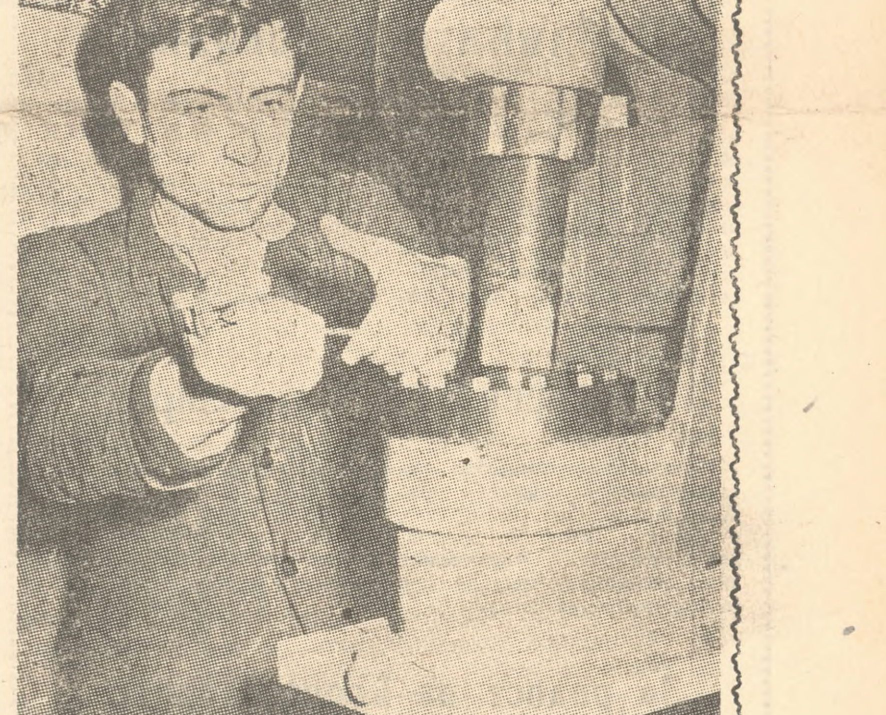

Виктория ИВАНОВА

ЗА РАЗЦВЕТА НА РОДИНАТА ГОЛЕМИ УСПЕХИ ПРЕД 20-ГОДИШНИНАТА

В Алфатар най-съвестно изпълнява своите задължения яйцесъбирачката Стоянка Славова. която редовно изкупува яйца от кооператорите.

НА СНИМКАТА: Христана Христова, която до днес е предала най-много яйца и Стоянка Славова.

С ЛИЦЕ КЪМ НАЙ-ВАЖНАТА ЗАДАЧА

По изпълнението на плана за изкупуването на яйцата от личните стопанства, селкоопът в с. Кайнарджа се намира на едно от първите места в окръга. За да бъде постигнато това, бяха взети мерки още от есента на миналата година. Кооперативното стопанства раздаде на стопаните няколко хиляди ярки, а селкоопът достава навреме необходимите смески срещу договорираните яйца. Общинският комитет на Отечествения фронт организира събрания по низовите организации, на които разясни необходимостта от договорирането на яйцата.

Преди няколко дни беше проведен ударен ден и до вечерта се събраха над 3 500 яйца. Най-много бройки предаде низовата организация с председател Коста Данков — 327, а тази с председател Йордан Овчаров — 300 броя.

Димитър КОВАЧЕВ

В ОТГОВОР НА ВЪЗВАНИЕТО НА ЦК НА БКП

ОБЕЩАНИЕ — ПРИЗИВ

на младежите от дружеството на ДКМС при ТПК „Дунав“—гр. Силистра за активно включване в социалистическото съревнование в чест на 20-годишнината от социалистическата революция в България

Ние 65-те членове на ДКМС от ТПК „Дунав“ гр. Силистра, вдъхновени от Възванието на ЦК на БКП към българския народ, след като преценихме силите и възможностите си, обещаваме:

1. Ежедневно да преизпълняваме производствения си план с 3 на сто като изпълним годишния план 10 дни предсрочно и дадем на народното стопанство за 14 000 лева надпланова продукция.
2. Системно да усвояваме новостите в технологията за изработка на асортиментите, да водим борба за произвеждане на висококачествена продукция и да не допускаме брак, като широко прилагаме почина — „Българско значи висококачествено“
3. Да работим по почина на Ворошин за образцова хигиена на работното място.
4. Всеки от нас да достигне и надмине постиженията на първенците на бригадата си за 1963 г., а първенците да повишат постиженията си.
5. Широко да внедряваме в предприятието взаимопомощта, активно да работим в бригадите за Комунистически труд и борещи се за това звание. Системно да се грижим за теоретическата и практическа подготовка.
6. Още по-активно да се включим във всички мероприятия на дружеството на Комсомола, за сплотяване и заздравяване на дружеството за разнообразяване живота в организацията.
7. Да организираме и осигурим масово включване на младежите в провежданите мероприятия във връзка с втората младежка спартакиада и фестивал в чест на 20-годишнината от 9-ти септември.

Комсомолци, нека съревнованието обхване всички младежи и девойки и се разгори във всички дружества и организации. Нека то стане главно наше оръжие в подготовката за достойно „посрещане на славната 20-годишнина от победата на социалистическата революция в България. Под ръководството на нашата любима БКП, на нейния Централен комитет начело с др. Тодор Живков — напред към нова трудова победа за изпълнение на величествената програма, начертана от 8-я Конгрес на Партията

ЗОВ ЗА ГЕРОИЧНИ ТРУДОВИ ДЕЛА

ВЕДНАГА след публикуването на Възванието на централния комитет на Партията към българския народ по-случай 20 годишнината на социалистическата революция в България то стана достояние на всички кооператори от района на с. Средище. Вдъхновени от този нов партиен документ, който призовава трудещите се от цялата страна на борба за нови трудови успехи през юбилейната година, кооператорите по бригади и ферми поеха обещание пред Централния комитет на Партията за получаване на по-големи добиви от културите и по-висока продукция от животните и продаване на по-големи количества стокова продукция на държавата. В поетите обещания залягат следните по-важни показатели: да предадат на държавата 2 507 т пшеница при план 2 075 т, тютюн 200 т при план 175 т, домати 824 т при план 750 т, мляко всичко 936 т при план 880, яйца 614 000 при план 600 000 и други.

Изпълнението на поетите обещания задължава твърде много средишките кооператори. Те са решени да положат всички усилия за превръщането им в дела. На проведеното събрание те набелязаха и редица мероприятия, които да осигурят тяхното изпълнение. Като по-важни от тях са: полагането на необходимите грижи за есенните посеви, извършване на висококачествена пролетна сеитба, осигуряване необходимия брой растения на декар, отглеждане на ран и висококачествен тютюнев разсад осигуряване достатъчно фураж за животните и други.

Отделните бригади вече започнаха работа по мероприятията, осигуряващи изпълнението на обещанието. Сега кооператорите усилено торят есенните посеви, засяват тютюневите лехи, подготвят се за пролетната сеитба, водят борба за получаването на о-голяма животинска продукция.

Изпълнявайки поетите обещания, средишките кооператори ще дадат своя дял в изграждането на социализма и комунизма в нашата родина.

Георги КИТАЕВ
(наш кореспондент)

ДИП „ДУНАВ“ — НАЦИОНАЛЕН ПЪРВЕНЕЦ

Успехът хвали делата

Преди няколко дни ДИП „Дунав“ с широко разтворени врати посрещна участниците в националното съвещание по охрана на труда. Фактът, че то се проведе в Силистра, говори недвусмислено за успехите на нашето предприятие. Обезопасени машини, изрядна чистота и ред в работните помещения, спретнати работници ето какво представи „Дунав“ на гостите си. Единодушното одобрение беше награда за упорития труд. Но Комитетът по лека и хранителна промишленост поднесе по-висока, като обяви ДИП „Дунав“ за национален първенец в маслено-сапунения и парфюмериен отрасъл по отношение охраната и хигиената на труда и промишлената санитария. Ръководството на предприятието получи парични награди, а за членовете на трудовия колектив ще се дадат такива от фонда на предприятието.

Как се достигна до това? Как се извоюва първото място? Отговорът на тези въпроси ни посочва една поредица от мероприятия, преследващи обща цел — създаване на отлични условия за работа. Трябва да се посочи за пример въведената практика, въпросите по охрана на труда, по техническата безопасност и хигиената на труда да стоят винаги на дневен ред. Няма случай, когато да е бил поставен въпрос, отнасящ се до охраната на труда или за предотвратяване на опасност, злополука или заболяване и да не се вземат бързи мерки. В резултат на тях коефициентът на заболяванията рязко се снижи през миналата година в сравнение с предшествуващите я.

Вниманието и работата на ръководители и производственици бяха насочени и против злополуките. Най-внимателно се отглеждат работните места и машините. При евентуална опасност от злополука се прави незабавно необходимото обезопасяване. Голяма роля в това отношение играят дежурните по почина на Калинин. Редовно провеждане на инструктажи с работниците по техническата безопасност на труда и провежданите със същата цел курсове, в значителна степен помогнаха през последните години да не бъде допусната нито една злополука.

Характерно за работниците от ДИП „Дунав“ е това, че самите те проявяват непримиримост към нередностите, свързани с хигиената. Всяка смяна, всеки производственик е длъжен да почисти машината и работното си място преди да ги предаде. Добрият ред навсякъде — ето къде е причината за аптечната чистота в предприятието. Създадена е добра вентилационна система, построена е хубава баня и перална.

Като една от главните причини за постигането трябва да се посочи и малкият, но здраво сплотен колектив, тясната, съвместна работа на административното, партийно и профсъюзно ръководство. Не остава на заден план и проверката на изпълнението, на изискванията в работата. Всичко тук се ръководи не от дисциплината, а от съзнанието.

Сега, пред юбилейната годишнина на Свободата, колективът на ДИП „Дунав“ ще напрегне сили да защити правото си над получената награда и за постигането на още по-високи успехи.

Георги АНТОНОВ

ЧЕЛНИЯТ ОПИТ — РЕЗЕРВ ЗА НОВИ ГОЛЕМИ УСПЕХИ

(Беседа с др. Оник Ширванян, секретар на партийния комитет в промкомбинат „Камъшит“ — Силистра)

Убедени в неизчерпаемите възможности на последователното изучаване и прилагане опита на първенците, в неговата решаваща роля за успешното изпълнение на производствения план, през миналата година партийните организации в предприятието отделиха голяма част от своята работа на тази важна задача. Под тяхно ръководство и със съдействието на профсъюзната организация в комбината бяха създадени 42 звена — курсове и школи, в които се обучиха общо над 1 200 работника. От тях 320 достигнаха успехите на първенците, а други 700 въпреки че бяха новопостъпили, успешно изпълниха производствените си планове. Повишените знания и сръчност, спомогнаха да се изпълни даденото обещание от предприятието и да се произведе надпланова продукция за 61 000 лева.

Ето защо, партийното бюро и тази година реши в чест на славната 20-годишнина от социалистическата революция у нас да се разгърне още повече движението за изучаване и прилагане опита на първенците.

На проведените събрания в началото на тази година, бяха отчетени резултатите от миналата година и най-широко обсъдени въпросите свързани с по-нататъшното изучаване на челния опит. Широкото обсъждане на този важен въпрос, доведе до правилното му разбиране, в резултат на това бе предложено да се организират 49 курса и 41 школи, в които да вземат участие над 1 600 работника. С повишено съзнание и партийна отговорност, работниците посочиха 110 свои колеги за ръководители на школите и курсовете, а други 200 челници да предадат своя опит на самото работно място.

За да се създаде по-добра нагледност в работата, във всяка бригада е заведен дневник, красиво подвързан и подшит. В него освен даденото обещание от бригадата, са вписани и условията за участие в съревнованието за получаване на званието — „Ударник за комунистически труд“, обещанията на всеки член от бригадата и бележки из живота на колектива. Написани са и тематичните планове на школите и курсовете, изградени в бригадата. За всяко учебно звено е направен график, в който се отчитат резултатите от тяхната работа.

В чест на славната 20-годишнина от Деветосептемврийската победа, всички бригади в предприятието обещаха да изпълнят предсрочно производствените си планове. Така например бригадата от цех „Ракита“ с бригадир др. Минка Кирилова и партиен секретар др. Гинка Недева обеща в чест на празника да завършат успешно курсовете и школите и изпълнят производствения план на цеха 101,5 на сто.

Вдъхновени от Възванието на Централния комитет на Българската комунистическа партия към българския народ, по случай юбилейната година, всички цехове и бригади от комбината ще поемат допълнителни задължения и ще се борят да станат носители на паспорта на трудовата слава и юбилейната значка на Централния съвет на професионалните съюзи и радио София.

ВЕСТИ ОТ ЧИТАЛИЩАТА

Радващо майсторство

Преди няколко дни самодейците от Отечествения фронт при ДЗС „Янко Забунов“ гостуваха на работниците и кооператорите от село Ножарево. Пред тях те изнесоха пиесата „Ах, тези жени!“. Представлението премина с голям успех. Всички останаха доволни от майсторството на гостите.

Николай МАРИНОВ

Публиката е доволна

Оживени, радостни и волни са репетициите на младите самодейци в с. Войново. Но вече дойде времето за излизане пред публиката. Вокалната група 4 пъти изнесе своя програма пред трудещите се, а театралният колектив представи пиесата „От много любов“. С успех играха Тонка Стоянова, Веска Петрова Иван Кърков, Иван Стоянов Стоян Жеков и др. Войновци ги видяха вече на сцената и са сигурни, че няма да представят лошо селото на общинските прегледи.

Еленка КАРАМОЧЕВА

И босненци се активизират

И босненските самодейци показаха своите постижения пред кооператорите от своето село, от Ирник и Любен. Те представят на зрителите и слушателите китка песни на оркестъра под ръководството на Василка Дончева. Подготвени са и две пиески „Сработване“ — на български и „Коя ще сложи Фереджето“ — на турски език. В ролите с успех играят Георгиев, Русев Расимов, Юсуфова, Арифов и др.

Хюсеин РАСИМОВ

За радост на кооператорите

Неотдавна турският самодеен колектив от село Вокил гостува на паисиевци с разнообразна художествена програма. С особено задоволство кооператорите слушаха народните пестни. Успех спечели и представянето на пиесата „Кривото огледало“.

След представлението комсомолците от двете села се веселиха до късно през нощта.

Тахсин ЕБАЗЕРОВ

ДОСТОЙНИ ДЕЛА В ЧЕСТ НА КОНГРЕСА

НЕОТДАВНА общинския комитет на ДОСО с. Паисиево проведе разширено съвещание с участието на всички председатели и касиери на първичните организации на ДОСО от района.

На съвещанието председателят на общинския комитет на ДОСО другаря Мюмюн Сюлейманов, изнесе оценката на общинския комитет за изпълнението на поставените задачи от годишната конференция на организацията. Отчете се, че всички курсове по гражданска отбрана приключиха своевременно и качествено с предвидените по програма занятия. Обучени са над 350 кооператори и кооператорки от които над 280 жени, докато миналата година броят на обучените жени е бил само 170. Най-добър успех са показали курсистите с ръководител Хюсмен Хабилов.

В курсовете по стрелково дело вместо 75 души както се предвижда в плана, са обучени над 100 младежи и девойки. Добри постижения имат курсистите по стрелково дело от село Долец с ръководител Богданка Лехарска и курса в с. Орешене с ръководител Шевкет Алиев.

С особена радост посрещнаха жените туркини от село Паисиево курса по приложна електротехника, където с желание се записаха и участвуват 27 жени. Тук под ръководството на учителя по трудово обучение Шукри Незиров те редовно провеждат теоритически и практически занятия. В практическите занятия с голям интерес жените изучават повредите по бушоните и тяхното поправяне. Мюмюне Кадирова, която е една от най-добрите курсистки не може да скрие радостта си и казва: „Оная вечер, когато изгоряха бушоните в къщи, ние до 22.30 часа чакахме батко да се върне и ги поправи, а тая работа е била съвсем лесна и сега аз сама се справям с нея“.

Много неща научават жените в този курс. До преди няколко години те не знаеха що е електричество, а сега умело боравят с много електрически прибори като ютии, котлони и др.

След отчитане на досегашните резултати, бяха поставени и предстоящите задачи пред организацията от другаря Ниязи Мехмедов, зам. секретар на общинския комитет на БКП, избран за делегат на IV конгрес на ДОСО. Той изрази увереност, че членовете на ДОСО от Паисиевския район ще изпълняват и занапред всички задачи и достойно ще посрещнат конгреса на своята организация.

Хикмет ШАНОВ

Празник на родното училище

СТУДЕНО мартенско утро. Възпитаниците на училище „А. С. Макаренко“ са строени в двора. Пионерска тръба известява откриването на сбора, посветен на родното училище. И строените редици, огласени от песните и светещи от усмивките на пионерите, тръгват към кино „Москва“.

Салонът е препълнен. На сцената — голям лозунг: „Да пазим честта на родното училище!“. Председателят на дружинката Красимира Димитрова чете доклад за живота на любимия патрон Антон Семьонович Макаренко. Интересна едноактна пиеска хвали добрите ученици и осмива изоставащите. А след това — приветствените слова на отрядите, изпълнени с много пламенност веселите народни песни кръшните хора на четвъртокласниците. И монтажът за малкия герой Митко Палаузов! Той е толкова хубав: струва ти се, че наистина си се пренесъл в малката къщичка, където израства едно смело момче, от което днес така много се учим на твърдост и обич към родината...

Последно представление — драматизацията на детската приказка за лисицата, заека и петела. Йорданка Астарджиева възхищава всички. Тя е най-добрата от малките артисти.

На това тържество присъствуват и представители на другите училища в Силистра. И се радват, че са дошли тук — това личи от усмихнатите им лица. Те виждат колко скъпо нещо е родното училище: чавдарчета, пионери и родители дават за него най-хубави подаръци.

Учителският съвет съобщава имената на наградените от конкурса за най-добър декламатор и на отличниците, проявили се в пионерската организация. Мощни ръкопляскания поздравяват наградените. И още помощно „ура!“ изпраща пионерското знаме. Сборът е закрит. Любимият празник свършва. Но остават прекрасните впечатления. Те не могат да бъдат изтрити, не могат да бъдат забравени.

Тодор ТОДОРОВ

Писма на читателите

Благодарност

С всяка изминатата година лечебните заведения в Силистренски окръг се увеличават и подобряват, отговарят на съвременните изисквания на медицинската наука и практика. Постоянно повишават своята квалификация лекарите и медицинските сестри, в резултат на което все по-успешно лекуват болните. За големите грижи, които се полагат за тях в лечебните заведения от окръга, много трудещи се изпращат благодарствени писма до редакцията. Тъй като нямаме възможност да поместим във вестника всички писма, в този брой ще посочим само техните автори.

Другарите Стоян Енчев и Стоян Бобчев от Силистра, Пейчо Пейчев от с. Ишерково, Никола Петков от с. Шуменци и Назиф Илязов от с. Вокил благодарят за оказаната им висококвалифицирана и навременна медицинска помощ от лекарите д-р Бобев, д-р Недев, д-р Радев, д-р Бирчев, д-р Лазаров и д-р Атанасова от Окръжната болница в Силистра, участъковия лекар в с. Окорш д-р Андреев и колектива на медицинските работници в тутраканската болница.

Освен на лекарите и медицинските сестри, другарят Никола Петков благодари и на служителките от пощенската станция в гр. Тутракан, които на 12 февруари тази година осигурили бърза телефонна връзка с болницата за изпращане на линейка в с. Шуменци. А другарят Пейчев изтъква в писмото си хубавата постъпка на председателя на ТКЗС в с. Ишерково Г. Колев, който веднага отстъпил колата на стопанството за оказване бърза помощ на болен човек.

Сесии на народните съвети

ОБЩЕСТВЕНИЯТ РЕД И ЗАКОННОСТТА ТРЯБВА ДА СЕ СПАЗВАТ

Неотдавна в салона на читалището с. Сокол се проведе извънредна сесия на селския общински народен съвет. Сесията разгледа единствен въпрос: „Опазването на социалистическата собственост и спазването на законността в района“. Доклад по този въпрос изнесе другарят Георги Лайрязов — квартален отговорник на МВР в района. В доклада бяха посочени редица факти и примери за нарушение в кооперативното стопанство, а така също и за нарушенията на законността в района. В своите изказвания другарите Александър Бонев, Христо Стоянов, Ремзи Юмеров и др. решително осъдиха постъпките на ония кооператори, които все още си позволяват да посягат на социалистическото имущество, и на ония, които не се зачитат с законите в нашата страна и подчертаха, че е крайно време да се ликвидират тези прояви.

След изказванията районния прокурор другаря Банковски, говори за незаконните съжителства които вземат широки размери в района и посочи наказанията, които ще се наложат в бъдеще към такива нарушители.

Сесията прие разгърнати мероприятия за ликвидирането на закононарушенията в района през 1964 година и се обяви, че съвета Сокол през настоящата година ще се бори за съвет без нарушения.

Маринка БОНЕВА

Със средства от самооблагането

Преди една седмица трудещите се от село Зафирово придобиха още едно улеснение за задоволяване на своите хигиенно-битови нужди: беше открита новопостроената баня, създадена със средства от самооблагането.

Трудолюбивите кооператори помищ срещнаха пускането на банята с голямо задоволство.

Ц. ГОРАНОВ

ВЕЧЕР НА ПРОТИВОПОЖАРНАТА ОХРАНА

Преди няколко дни в с. Ламбриново се проведе вечер на противопожарната охрана. Учениците, които учат в с. Айдемир, участвували в кръжока „Млад огнеборец“, изнесоха програма с противопожарно значение. След програмата, представители от щаба по противопожарна охрана в с. Ламбриново, разясниха на кооператорите мерките, които следва да спазват при пролетното почистване и подготовката на машините за пролетната кампания.

Н. НАЧЕВ

Книжарката Гинка Василева от село Попина не работи отдавна за разпространяването на хубавата книга сред трудещите се. Но желанието й да постигне това е несъмнено. Тя грижливо и внимателно опознава книгите, умело ги предлага на големите и малките клиенти.

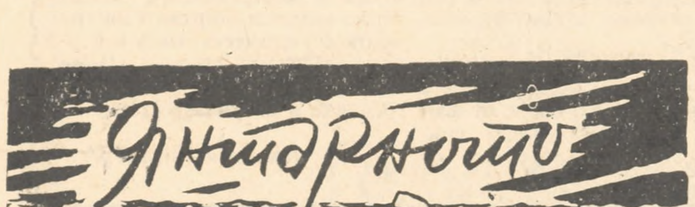

42

Н АСАНОВ
Ю. СТУРИТИС
Роман
НАПИСАН ПО СЛЕДИТЕ НА ДЕЙСТВИТЕЛНИ СЪБИТИЯ.

...Как Западът се готви за борба, ще ви разкаже моят верен приятел. Нека той ви разкаже за „положението на нашите“ хора в чужбина и всичко за моята работа, намерения и положение, за бъдещите планове и наличните у нас средства.

Сърдечен привет, особено от моя стар приятел, и имам чест да присъединя поздрава му и към цялото ваше сдружество, от президента Зарини. Той изпраща свой поздрав със следните думи: „Нощта премина, ние вече виждаме зората“!

Със сърдечен поздрав ваш верен Силайс.

Писмото беше посрещнато с дълбоко мълчание. Петерсон помисли, че трябва да оживи тези хора и поиска думата. Лидумс вдигна рамене, но не възрази. Тогава Петерсон произнесе дълга реч за това, как Западът се готви за решителна схватка с комунизма, превъзнесе до небесата военната мощ на Запада. Той все още се надяваше да повдигне духа на „братята“ и да получи похвала: нали той също рискуваше, промъквайки се тук.

Петерсон беше малко ядосан от хладното отношение на „горските братя“ към неговата лекция пък и към появяването му сред тях.

Разбира се, това равнодушие можеше да възникне и от умора, за каквато намекна на Петерсон Вилкс. Пък и Вилкс много не се хареса на Петерсон: окуцял, придвижващ се само с бастуни, той съвсем не приличаше на оня свирепия, вечно готов, като пушка, летец, какъвто го знаеше по-рано Петерсон. Обаче на Петерсон се наложи да изслуша цяла лекция от Вилкс за правилата на поведение в този бандитски отряд...

Още по-малко се хареса на Петерсон Егле. Той окончателно се беше разкиснал. Изглежда Вилкс е прав, подозирайки, че Егле отдавна би избягал от гората, ако имаше някаква надежда да се устрои при болшевиките. Вилкс само намекна за това си опасение, но не беше нужно много да се разяснява на Петерсон: достатъчно беше да погледне Егле, за да разбере, колко му е дотегнало... И на това отгоре, между прочем, трябваше така да се случи, че Петерсон, преглеждайки своите вещи, да открие загубването на пистолета! Това беше вече извънредно произшествие. Съобщавайки на Лидумс за пропадането, той се натъкна на истински разпит: къде може да бъде загубено оръжието? Каква система е пистолетът? Няма ли на пистолета някакви особени знаци и белези? — сякаш по този пистолет можеха не само да открият и заловят Петерсон, но и да унищожат целия им лагер. Петерсон си припомни: машината се спряла, той скочил в острата миналогодишна трева, захрускала под чепиците му с такъв шум, че той трепнал. По това време съпровождачът дал сигнал, появиха се „горските братя“, станала срещата...

Лидумс извика Юрка, ходил на срещата, и заповяда незабавно да се отправи обратно и да претърси мястото най-щателно. На Петерсон той поясни доста сухо:

— Ако на пътя бъде намерен пистолет, още повече от английски произход, той назабавно ще попадне в ръцете на „сините“. А те и без това вече са разтревожени: в устието на Вента, както ми съобщава свръзката, е открит труп на удавен неизвестен...

Петерсон трепна: удавен неизвестен! Може би, това е Густав?

На въпроса, може ли да провери, дали Густав не се е удавил, и открити ли са край трупа някакви вещи, Лидумс отговори, че вече е съобщил на Будрис за удавника и го е помолил да узнае подробности.

Юрка зареди диска с патрони и изчезна в гората, сякаш потъна в нея...

Слуховете за удавника не подобриха настроението на Петерсон, макар той да благодареше на бога, че попадна в гостоприемния лагер на „горските братя“ без големи трудности. Когато Петерсон сподели своите опасения с Вилкс, този опитен човек веднага се съгласи, че удавникът може да бъде само Густав. Много слабо е населена крайбрежната ивица на Курляндия около Вента, за да не могат там да разпознаят удавника. Важно беше друго: как е загинал Густав? При задържане от граничарите? При преминаване на реката? Къде са вещите му? Заловени ли са те от граничарите или са оставени от Густав някъде на безопасно място, което след смъртта му така ще си остане неизвестно? Петерсон се радваше на това, че болшинството от вещите на Густав и парите скриха заедно...

Най-неприятното беше още напред: трябваше да съобщи на разузнавателния център, че Густав се е отделил и, възможно е, да е загинал. В края на краищата Петерсон и Вилкс съчиниха със съвместни усилия радиограма, в която предупреждаваха разузнавателния център и оставяха за себе си възможност за проверка. Тя гласеше:

„На 16 април посрещнах в горския бункер Петерсон, оказал се поради наводнение в критично положение. Густав самоволно се отделил и Петерсон не знае нищо за по-нататъшната му съдба. По непроверени данни, Густав се е удавил. Изпратените ни средства се намират в надеждно място. Радиопредавателят на Петерсон е закопан. По-подробни данни ще последват...„

Лидумс не възразяваше против предаването. Той, видимо, сам беше убеден, че във Вента е загинал именно Густав.

Сега радистите действуваха много по-смело, отколкото миналата година. Отсъствието на някакви отряди на „сините“ в околностите показваше, че тяхната станция нито веднъж не е засечена от пеленгаторите. Този път веднага след пристигането в лагера Делинш нахвърля дългата жица на радиоантената право на съседното дърво, прекара я през прозореца и я прикачи към радиоприемника. Когато трябваше да се предава поредната шифровка, на мястото на приемника включваха радиопредавателя на Вилкс.

Графът помагаше на Делинш. Този мрачен гърбонос момък не се понрави много на Петерсон, но емисарят не можеше да не признае деловите качества на Вилкс, съумял в трудни горски условия, по време на тежка болест да обучи на радиодело двама души. Графът още не беше получил самостоятелен ключ, но Вилкс не без гордост представи на разузнавателния център своя нов помощник.

Сам Петерсон би предпочел командирът на групата да му даде за помощник Делинш. Момчето изглеждаше много почтително, бойко, освен това, той единствен не задаваше на Петерсон дразнещи въпроси, като тия, колко правителства на бъдещата Латвийска република са вече създадени зад граница, много ли е латвийското злато, намиращо се в чуждите банки, изразходвано за различните емигрантски организации и т. н. . . От езика на Графа през цялото време излитаха все такива язвителни въпроси и английският емисар не винаги можеше да отговори. . .

Юрка се върна привечер. Без да каже нито дума, постави на масата пред Петерсон загубения пистолет. Той даже не се похвали колко време го е търсил. Просто каза, че Петерсон е изтърсил пистолета, скачайки от камиона.

Но този пропуск струваше на Петерсон скъпо. Макар „братята“ да не си позволяваха излишни намеци или упреци, поглеждаха го изкосо. На Петерсон се наложи да подари този проклет пистолет на Юрка, за да заглади някак своя пропуск. Той поясни, че в скритите от него вещи има много оръжие, а тука пистолетът за сега не му е нужен. Лидумс вече го предупреди, пък и Вилкс обясни, че на първо време той ще бъде само гост на отряда, а гости не изпращат в наряд, нито при опасни акции. . .

След един ден Графът положи изпит пред Вилкс. . .

Да се нарече този изпит тържествен беше трудно, но във всеки случай и учителят, и ученикът се вълнуваха много. Още повече, че на изпита присъствуваха всички членове на отряда и всички гости. Графът много бързо и точно зашифрова донесение и бойко зачука с ключа. Предаването на Графа приемаше Делинш. Вилкс тържествено следеше секундната стрелка. Показът мина много успешно и в условения час Вилкс предаде в разузнавателния център тържествена радиограма

„Следващото ми съобщение ще предаде новият радист, подготвен от мен. Срещата в морето се урежда, макар поради последните събития малко да се задържа“ *.

На 23 април, по време на тъй наречения едностранен редиосеанс, разузнавателния център предаде.

„Дайте отговор на следните въпроси: има ли потвърждение, че Густав е загинал? Ако има кой е открил трупа му? Възможно ли е да е попаднал жив в ръцете на чекистите? Къде се намират предавателят му, вещите, парите? Останали ли са с вещите на Петерсон? Доставени ли ви са вещите на Петерсон и Густав и парите, които донесе Петерсон?“

Радиограмата беше дълга. В края й разузнавателният център отново повдигаше въпроса за срещата в морето. Англичаните настояваха Вилкс да обезпечи излизане в морето до 15 май, тъй като по-късно нощите ще бъдат много къси. Те напомняха, че у Петерсон има радиомаяк, който може да се прикрепи към мачтата на лодката, за да може посрещащият катер да засече местонахождението на лодката и да я открие даже в пълен мрак.

Това съобщение много зарадва Вилск. Сега той можеше да се надява, че след две-три седмици ще се окаже вън от досегаемостта на чекистите и ще получи възможност да се лекува, да живее за свое удоволствие, да почива. . .

(Следва)

---

1. Документите са истински -- Авторите

* Радиограмите са истински. — Авторите.

Пред пленума на ОК на БКП по Животновъдството

ЗАДЪЛЖЕНИЯТА ТРЯБВА ДА СЕ ИЗПЪЛНЯВАТ

НАПРЕГНАТИ са последните зимни дни и за стопаните от кооперативното стопанство в с. Добротица. Много са задачите, които чакат своето разрешение. Трябва и да се наторява, и да се подготви кооператива добре за предстоящата пролетна сеитба, да се направи генерален преглед на инвентара, който ще участвува в тази кампания.

Много задачи—изискващи много труд и напрежение. И да се каже, че кооперативното ръководство не съумява да види своето място в решаването на тези мероприятия значи да не се гледа реално на нещата. Но подготовката за пролетната кампания сякаш е избутала на по-заден план въпросите за издължаване на стопанството на договорираните количества месо.

През настоящата година ТКЗС в Добротица е поело план да продаде на държавата 189 тона месо в кланично тегло. Разпределено по тримесечия това количество би следвало да бъде продадено в точно определен график и срок. От наличните данни става обаче ясно, че досега са продадени едва 8.4 тона. В този случай изоставането от графика е явно. Това положение красноречиво говори,че продаването на плануваното количество месо неоправдано се подценява от кооперативното ръководство.

Тук обаче трябва да открием скоби, за да изясним дали въобще кооперативът е в състояние да се отчете пред държавата. Със сигурност може да се каже—да! Необходимите брой ки животни са налице—400 агнета, 30 телета и 70 свине могат всеки момент да бъдат продадени на изкупвателните организации.

От гореизброените животни и от останалите животни в разните ферми на кооператива, животновъдите отчитат ежедневно задоволителен прираст. При телетата той е 750 гр, свинете, които са подложени на сухо хранене имат прираст 460 гр, а тези—подложени на мокро хранене—640 гр.

По предварително уточнен план, животните биват продавани едва след навършване на определено тегло. За телетата то е 260 кг, за свинете— 90 кг и за агнетата — 15 кг. Независимо от това обаче прирастът, който регистрират добротишките животновъди, не бива да успокоява кооперативното ръководство. Защото на всеки е ясно, че на задълженията към държавата трябва да се гледа като най-важна и актуална задача. В най-скоро време, преди изтичането на тримесечието, стопанството трябва да продаде известен брой животни, като по този начин осигури цялогодишното изпълнение на плана за месото.

Коренно различно е положението в стопанството с млеконадоя. Разяснителната работа, неотклонните грижи на гледачите към поверените им животни са дали положителен ефект. Постигнат е добър ежедневен млеконадой, което е дало възможност на кооператива да бъде понастоящем с изпълнен план за тримесечието. Само за месец март планът е изпълнен още на 5 този месец.

Настоящото положение на млеконадоя в кооперативното стопанство в с. Добротица е достатъчно показателно, че животновъдите могат да се справят с поставените им задачи. Това дава основание да се вярва, че в най-скоро време стопанството ще бъде в график и с месото, което се е задължило да продаде на държавата.

Р. ШИМАБЕЕВ

ПРЕД ОКРЪЖНАТА КОНФЕРЕНЦИЯ НА ПЧЕЛАРИТЕ

Пчеларството е доходен отрасъл

Миналата година получих по 47 кг мед от кошер. За тези постижения разказвам на пчеларите.

Към 1 август 1962 година притокът на нектар спря. Беше краят на пчеларската година и същевременно настъпваше началото на следващата. По това време се залагат основите на новия беритбен сезон. Снех магазините, направих щателен преглед и сформирах гнездата така, както ще зимуват и започнах подхранването. Давах порции от 150—200 грама сироп с 1 част захар и 2 части вода. Така подхранвах всеки ден привечер от 1 август до 15 саптември.

Търтеите вече бяха изгонени и това най-вярно ми подсказа, че медосбор няма. Майките сами ограничиха осеменяването и когато започнах подбудителното подхранване, те пак се активизираха. Към края на октомври имах плътно покритие с млади пчели на 8— 9 — 10 рамки и по няколко рамки още неизлюпено запечатано пило. Бях сигурен, че това е младата пчелна армия, която в идната ранна пролет ще отгледа първото многочислено поколение, затова и тъй старателно подхранвах редовно цели 45—50 дни.

Зазимяването извърших на 8—10 рамки (съобразно плътното пчелно покритие) като осигурих 14—16 кг мед и две рамки с цветен прашец Подредих пълните пити в краищата, до тях от двете страни прашеца, а след това питите с пило и по-малко мед или по тъй нареченото двустранно разположение на меда. Пределната дъска, зад която сложих овесена плява и вестници, поставих на северната страна, а прелката широка 6 см срещу пилото на южната страна. Върху възглавниците наредих стари дрехи. А в страни и отзад на кошерите на височина на краката наредих слънчогледови стъбла. Освен това оградих пчелина с високи слънчогледови стебла, за да го предпазя от студените ветрове.

Осигурих на пчелите пълен зимен покой, като очиствах снежната покривка само от прелката. През зимата периодически прослушвах с маркуч и правех заключения за състоянието на семейството.

През март на 1963 година времето се стопли, направих осведомителния преглед и започнах подхранване с топъл сироп от 2 части захар и 1 част вода на малки порции, както през есента. През април разредих сиропа от 2:1 на 1:2. Така подхранването продължих до 10-12 май.

Основния преглед направих към 1 април. Там където имаше открито пило не търсех майката, с цел пилото да не се простуди, което беше на 4-6 пити. Почистих и дезинфекцирах кошерите чрез прехвърляне и обгаряне с бензинова лампа.

Питите не държа повече от 3 години, като сменям ежегодно най-малко 4 пити. Работя много старателно и със строителна рамка през целия активен сезон, чрез която добивам много восък.

Магазините поставих на 12 май за акацията, като не чаках побеляването на пити, с което бих рискувал изпадане на семействата в роево настроение и от тук бих изгубил медосбора. Преди това измих магазинните пити с вода и ги оставих да се проветряват 1-2 дни. Напръсках ги с рядък захарен сироп и така ги поставих в магазина. Пчелите с охота се изкачиха и само за един ден ги почистиха и започнаха да складират нектар.

Майките сменям по начин, който не особено препоръчвам на пчеларите — към 10-15 юли, за да не губя главната паша. На два кошера, които имат всички най-добри качества отнемам майките — осиротявам ги и на 14-ия ден изрязвам маточниците и ги давам на тези семейства на които ще сменям майките, като един ден предварително ги осиротявам, вземам им откритото пило и давам маточниците. Мисля, че този начин е удобен за малки пчелини и начинаещи пчелари. Той може да се подобри така: четири-пет дни, преди да се даде маточника, да се осироти семейството. То изгражда маточници, които трябва да унищожим един ден преди даването на отбор—маточниците. Който желае и има възможност на 48-я, на 60-я и 72-я час от осиротяването може да извади пчелното млечице за ползване

Считам, че в своята работа пчеларят трябва да спазва следното правило: „Начинът на работа с пчелите трябва да осигурява полза за пчеларя, но да не вреди на пчелите“.

Христо КАРЧЕВ
пчелар
с. Ст. Караджа — Силистренско

ПЛАНЪТ ЗАСТРАШИТЕЛНО ИЗОСТАВА

Търговските работници от село Брадвари трябва да закупят от личните стопанства през тази година 300 000 яйца, от които 61 000 само през първото тримесечие.

Как се изпълнява задачата?

Новата година завари в селото 5 400 носачки. През януари са събрани едва 2 507 яйца. От тия цифри е ясно, че е съществувала крайно лоша организация по изкупуването. В обратен случай трябва да се съгласим, че половината от кокошките са снесли за един месец по едно яйце, а останалите въобще не са снасяли.

Лошият резултат от първия месец естествено е разтревожил ръководителите на кооперацията. Затова, притиснати от действителността, те са били принудени да търсят изход. В помощ на трима та закупчици са били сформирани комисии на обществени начала, с задача да обходят домовете на кооператорите и да ги поканят да предадът събраните яйца. На учениците са били раздадени тетрадки, в които са отбелязвани бройките яйца дадени на закупчиците. На домакинствата са били продадени 29 тона смески.

Такава организация предполага да настъпи рязко изменение в резултатите — за деня и за месеца. Това обаче се е получило. В края на февруари закупчиците са отчели едва 11 434 яйца — по два броя на кокошка. Не е настъпило съществено изменение и в първите дни на третия месец. До 14 март в отчетните документи на кооперацията са записани 21 188 събрани яйца, което количество, съпоставено с тримесечния план е едва 34,7 на сто. Всичко показва убедително, че плана за тримесечието няма да се изпълни и 50 на сто.

Когато задачата се подценява

Освен с нищо неоправданото мнение, че носливостта е ниска, тук се е загнездила вредната мисъл, че хората не желаят да продават събраните от тях яйца. Ясно е, че ръководени от това чувство и закупчиците не проявяват особен интерес и настойчивост, не търсят форми на убеждение и въздействие върху хората. Самоуспокояването е довело до там, че всеки от тях събира дневно не повече от 200 яйца. Не по-малък дял за лошите резултати има и незавършената работа с комисиите и учениците.

Ще се намери ли изход сега от това лошо положение, зависи единствено от ръководителите на кооперацията, а също и от ръководствата на масово-политическите организации. Те трябва да намерят сили в себе си и да организират така работата, че в скоро време да се поздравят с изпълнението на тази важна задача.

Иван НИКОЛОВ

Колективът на ТПК „Съединение“ — Тутракан се стреми поплно да задоволява нуждите на населението със занаятчийски услуги. Поръчките се изпълняват срочно и качествено.

НА СНИМКАТА: Обущарят Тодор Стойчев, който редовно изпълнява трудовите си норми 155 на сто.

НОВОСТИ В РЕЗИТБАТА НА ПРАСКОВАТА

В НАШИЯ окръг праскoвената култура намира благоприятни условия за развитие, и затова оправдано заетата площ от нея ежегодно нараства. В отделни стопанства, като ТКЗС Попина, тя е достигнала 520 дка, в Айдемир 210 дка. Застъпена е също така и в селата Старо село, Срацимир, Тутракан и други стопанства.

Едно от най-важните мероприятия при отглеждането на прасковената култура е резитбата. Досега короната на прасковата се формираше като чаша, при която скелетните клони израстват от съседни пъпки, като разклоненията им се създаваха близо до основата на скелетните клони и завършваха вилообразно. Тази резитба беше много усложнена. Тази практика обаче сега се отрича в напредналите овощарски страни и в стопанствата от прасковените райони на страната ни, поради редицата недостатъци, които притежава. Така например при встъпилите дървета в период на плододаване често пъти поради силното натоварване с плодове се достига до отчесване на клоните и осакатеното дърво бърже загива. Поставянето на подпори само отчасти облекчава това положение. От друга страна късата резитба, когато ежегодно се прилага, без прореждане, предизвиква силно сгъстяване на короната. При това се спира притока на слънчева светлина към вътрешните части, влошава се проветряването на короната и с това се създава подходяща среда за развитието на гъбни и други болести.

От няколко години у нас започна да се внедрява „дългата“ резитба при прасковата и формиране на короните по подобрено — чашовидната система и италианска палмета с наклонени клони.

Подобрена-чашовидната корона има три скелетни клона, излизащи от несъседни пъпки, на растояние 10-15 см и до три скелетни разклонения върху всеки скелетен клон. Скелетните клони израстват под ъгъл 50-60 градуса спрямо вертикалата, а в горната си част се извиват в почти вертикално положение. Така се избягва отчесването на клоните при натоварване с плодове. Скелетните разклонения се поставят под ъгъл 30-35 градуса спрямо хоризонталата, като върху подобно разклонение израства върху скелетния клон на 50-60 см от основата му и при наклонено положение отстои на 120 см от повърхността на почвата. Следващите скелетни разклонения израстват на около 80-110 см над по-долустоящите. Последните се поставят на еднаква височина върху трите скелетни клона и да растат в различни посоки един спрямо друг, например първите разклонения да се насочват навън и наляво, вторите—навън и надясно и третите — пак навън и наляво.

При формирането на най-перспективната корона—италианската палмета с наклонени клони—засаденото дръвче, още напролет се реже на 60 см. Още първата година от израслите 5-6 клонки се избират 3, една за продължител и две силни срещуположно поставени по посока на реда, които да не излизат от съседни пъпки. Тези две срещуположно израсли клонки от първия етаж, се поставят под ъгъл 50-60 градуса спрямо продължителя, като се привързват на летви. На втората година на височина 80-110 см от първия етаж се образува втория етаж, също от две клонки срещуположно поставени и насочени по посока на реда. На третата година се формира третия етаж, по същия начин. Трябва да се има предвид, че по-слаборазвиващите се клонки от съответния етаж се поставят в по-вертикално положение, за да настигнат в развитието си другата клонка. По-силните обрастващи клонки се наклоняват надолу навън и напред по посока на реда или се превиват чрез привързване.

При тези два типа формирани корони е установено, че дългата резитба е най-подходяща. При тази резитба съкращаване на скелетните клони се допуска само на определени разстояния, откъдето ще израснат скелетни разклонения при подобрената чашовидна корона или ще се формират съответните етажи при палметата. Извършва се ежегодно прореждане на обрастващите клонки като се оставят на около 10-12 см силни смесени клонки, върху които се оставят 3 до 4 плода отстоящи на 4-5 см един от друг. Натоварената от тежестта на плодовете клонка се прегъва, като от мястото на прегъването израства заместваща клонка, която на следващата година плодоноси, а плододалата се премахва.

В Комплексната опитна станция е изпитана и доказана ефективността от дългата резитба в прасковия асортимент. Същата резитба успешно се прилага в Калипетрово, Айдемир, Попина. Постави се началото за създаване на палметно прасковено насаждение в ТКЗС Попина.

Тези нови системи на формиране на короните осигуряват получаване на повече, по-едри и висококачествени плодове, улесняват резитбата и другите основни работи, което дава до поевтиняване на продукцията.

Никола СТЕФАНОВ
директор на КОС

Никола НИКОЛОВ
н. сътрудник

ДОБРОВОЛЕН ТРУД за подновяване на горите

Години наред в горите на Дуловското горско стопанство се извършва постепенна реконструкция. Пустеещите и ерозирани, но с богати и влажни почви, суходолия се почистват от малоценните дървесни, видове, извършва се подготовка на почвата и се залесяват с пълноценни и бързорастящи такива, какъвто при нашите условия се оказа тополата.

Първият опит за залесяване с топола бе направен през 1957 година на площ от 15-20 дка в държавната гора „БАТАКЛЪК“ и даде добри резултати. Прихващането бе стопроцентово и растежът на дръвчетата — добър. Това окуражи колектива при стопанството и сега вече има създадени над 5 000 дка с тополови насаждения. В отлично състояние са те в доловете на държавните гори „Коджа орман“, „Суха река“, „Канъгьол“ и „Зли дол“, където годишният им прираст надминава 1,50 м.

Схемите, при които се създават тополовите насаждения благоприятствуват, щото по-нататъшното им отглеждане до склопяването на короните да се извършва от местното население, като междуредията се наорават и се засяват със земеделски култури.

През изтеклата 1963 година хиляди кооператори от района на стопанството положиха немалко доброволен труд, под ръководството на организациите и комитетите на Отечествения фронт, за подновяването на горите. По такъв начин се икономисаха на държавата десетки хиляди лева. В разгорялото се съревнование през годината най-усърдни бяха кооператорите от ТКЗС в с. Чернолик, които извършиха почвоподготовка, залесяване и огледни работи в горите за 15 892 лева, като изработиха 5 893 доброволни трудодни. След тях се наредиха кооператорите от ТКЗС в с. Паисиево, вложили доброволен труд за 15 888 лв и кооператорите от ТКЗС в с. Межден — за 15 408 лева. Общо в района на стопанството през годината са извършени лесокултурни работи чрез доброволен труд за 80 293 лева.

Зимата вече преваля, идва пролетта. Отново се оживява работата в горите. За да може да се изпълнят мероприятията, които горското стопанство предвижда по случай празника на гората и в чест на 20-годишнината от славното Деветосептемврийско въстание, нужно е организациите на Отечествения фронт и от другите общини да окажат помощ на горското стопанство в организацията на работната ръка, за да може в близките години да зашумят нови гори и да извисят стройни стволи тополовите насаждения, чиято дървесина е тъй ценна за народното ни стопанство.

Янко ПАНАЙОТОВ

НЕРАЗРЕШЕНИ ВЪПРОСИ ПО СЕБЕСТОЙНОСТТА И ПЛАНИРАНЕТО В ДМЗ „СТОМАНА„

СЕБЕСТОЙНОСТТА на промишлената продукция е показател, характеризиращ цялостната дейност на отделното предприятие. При правилното й водене и отчитане, тя винаги може да ни покаже, с цената на какви разходи произвеждаме даден вид продукция, — дали превишаваме утвърдените фабрично-заводски цени и реализираме загуба, или произвеждаме продукция с печалба. Такъв анализ можем да направим само, ако всеки разход се отнесе за изделието, за което е извършен.

В практиката на промишлените комбинати и ДМЗ „Стомана“ набирането на разходите за себестойността се извършва общо за цеха, а разпределението им по видовете изделия се прави по нормативен път въз основа на плановите калкулации. При тази система на отчитане на разходите не е възможно да се види кои производства са рентабилни и кои не. На практика се получава така: ако цехът показва печалба, печеливши са всички изделия, а ако губи, губещи са всички или почти всички изделия.

Този начин на водене себестойността на промишлената продукция все още е допустим за промкомбинатите, които имат разнообразен и често меняващ се асортимент, много услуги, поръчки и ишлеме, но трябва да се избягва от едно ведущо предприятие, каквото е ДМЗ „Стомана“. Там трябва да се внедри такава отчетност, която да отразява верно и точно всички разходи, направени за отделните производства. Това ще улесни анализите и ще даде възможност да се предвидят мероприятия за отстраняване на излишните преразходи от суровини, материали, горива, енергия и труд.

През миналата година ДМЗ „Стомана“, вместо да реализира икономия от снижение на себестойността за 76 000 лева, отчете преразход за 127 000 лева. Твърдението, че това се дължи на работата в леярския цех, не може да се оспори, тъй като цехът приключи със загуба поради преминаване от по-прости към по-сложни и тежки отливки. Но трудно може да се отговори, дали наред с него за оскъпяването на продукцията не са оказали влияние и останалите цехове, защото при наличната отчетност, става преливане на действително извършените разходи от изделие в изделие. По същия начин се работи и през тази година.

При планирането на себестойността са допуснати редица несъобразности. Предвиденото снижение и икономия в размер на 100 000 лева, като планова задача за текущата година, не намалят разходите за сравнимата продукция, в сравнение с отчета на 1963 година. Това означава, че изделията, работени през 1963 и предходните години и заложени в плана за 1964 година, като цяло, трябва да се произведат със 100 000 лева разходи в по-малко.

Въпросът за това снижение тук е решен само с едно изделие — чугунените отливки. От предвидените в плана 5 000 тона чугунени отливки, предприятието предвижда да се намалят разходите в сравнение с предшестващата година както следва: от суровини и материали 5 000 лева, от заплати 5 000 лева, от цехови разходи 18 000 лева, от общозаводски разходи 10 000 лева и от загуби от брак 60 000 лева — всичко 98 000 лева. В плана е предвидено производството на още 95 вида сравними изделия, но от тях не се предвижда нито лев намаление на разходите. Те са запазени на нивото на отчета от миналата година, като цяло и по отделни статии на калкулацията.

От друга страна, набелязаните и приети от колектива организационно-технически мероприятия, с икономически ефект над 120 000 лева, не намират изцяло отражение в плана за себестойността. В тях се предвижда, от намаление на разходите за суровини и материали икономия над 26 000 лева, а в плана за себестойността са намалени разходите за чугунените отливки, само 5 000 лева; от намаление на брака над 40 000 лева, а в себестойността сочи 60 000 лева; от намаление на заплатите над 53 000 лева, а в себестойността са отразени 5 000 лева. Предвидено е корекция на трудовите норми, при която за същата работа от миналата година, ще се направи през тази година икономия от ФРЗ за 30 000 лева. Обаче някои другари от ръководството погрешно считат, че тази икономия не дава отражение в себестойността.

Плановите калкулации, които са основата на себестойността, не са изградени на базата на утвърдените разходни норми за суровини и материали, горива и енергия. Липсват план-сметки за основните и спомагателни материали в количествено и стойностно изражение за единица изделие. Но затова пък има втори план — план за цеховете, който предвижда снижение на разходите от болшинството изделия. С тоя план, съдържащ вътрешно напрежение, предприятието счита, че ще се постигне заложеното снижение и икономия. Той представлява излишен труд на работниците от плановия отдел, понеже никой не използва тия данни по цеховете. Те също не са изградени по разходни норми, а по нормативен път са намалени разходите от предходната година. При определянето на показателите за отделните изделия на плана за снижение, а е заложена икономия от „себестойност“, която е разлика между търговската себестойност и стоковата продукция, или печалбата. Цеховите разходи по елементи трябва да се довеждат до знанието на ръководителите на цеховете, за да се следят и провежда режим н икономия, а за сега те стоят в централното управление.

За да се излезе от това положение, ръководството на предприятието трябва да помисли по ограничаване голямата номенклатура на произвежданите изделия. Това ще стане с по-навременното му влизане в определения профил и с производството на предвидените леярски машини. Наред с това необходимо е да се помисли и по отчетността, като наред със съществуващия персонал по цехове, може да се предвиди и по един счетоводител. Той ще има възможност да води картони както за основните средства, така и за всяко изделие, в които ще отразява вложените материали по разходни норми. Той ще съблюдава строго плановите калкулации и направените към тях план-сметки за основни и спомагателни материали. В резултат на това ще може да се отчита цехова себестойност и да се прави съответния анализ. Така ще се даде възможност на ръководството да разполага с по-конкретни данни, и да взема навреме мерки за получаване на известни неуспехи.

Колективът на ДМЗ „Стомана“ се е справял с много трудности. Той и сега ще подобри работата си по себестойността, от което ще има полза предприятието и цялото народно стопанство.

Стефан ЙОРДАНОВ

ТЕ СТАНАХА ДВАДЕСЕТ И ПЕТ

— ПРОЩАВАЙТЕ, че се ръкувам седнал — протягайки ръка, каза Шаахмед Шамахмудов и показа детето, което лежи на коленете му. — Воювал, воювал до вашето идване, а сега изморен и спи.

Седнахме по-удобно около ниската маса, покривката на която достига до земята и протегнахме крака към мангала, разположен под нея. Къщата е в ремонт и затова Шаахмед и неговата съпруга Бахра Акрамова ни приеха в тяхната стая. Стопаните с гордост разказват за своето семейство. Шестнадесет деца от различни националности осиновиха по време на войната Шамахмудови. Отгледаха ги и възпитаха от тях достойни съветски граждани, много от които израснаха и се пръснаха по различни градове и села.

...Това се случи преди двадесет години. Извикаха Шамахмудов в отдел „Народно образование“ и му предложиха, ако желае, да отгледа едно момченце, на което бащата загинал, а майката изчезнала безследно.

— Нима е нужно питане за това, как може да не взема сираче в дома си?

Само това казал ковачът. Същия ден той взел момченцето в къщи.

Сега Рафик работи като зидаромазач в Ангрене. Той сега има три деца. Жена му също работи на строежа. Рафик беше първенецът в дружното семейство на Шамахмудов.

Веднъж Шаахмед отишъл в детския дом и видял едно малко момченце с тъжни очи. Попитал директора:

— Мога ли да го взема?

— Разбира се! — последвал отговор.

Когато отидоха да вземат Саня Будин, дошло още едно момченце.

— Татко, мога ли и аз да дойда при тебе?

— Където са двама — там и третият не е излишен — и Федя Булчиновски с радост започнал да си прибира нещата.

Но Федя имал един голям приятел — Миша.

— А за тебе, синко, — казал на Миша Шаахмед, ще дойда утре.

И ето на Рафик се появиха помладите братя — Саня, Федя и Миша. Родителите ги „прекръстиха“ по своему, за да могат по-лесно да произнасят имената им на своя роден узбекски език: Еркаш, Юлдаш и Хамидула.

На 23 август 1955 г. Президиумът на Върховния съвет на СССР награди Шаахмед Шамахмудов и неговата жена Бахра Акрамова, осиновили до това време 14 деца, с ордена „Знак за почит“.

Минаха години. Сега Федя—Юлдаш, завърши миньорски техникум и работи като миньор в Караганда, Саня—Ергаш, стана шлосер и работи в Ташкентския текстилен комбинат, а Миша—Хамидула, работи на жилищните строежи в Ташкент...

Често вечерно време семейството се събира и дъщерята Муазам на глас чете писмата от Карбай, Шурика— Шухра, Адика— Рахматули. Интересно е за стария ковач да знае как върви службата в редовете на Съветската армия на неговите орли. Вярно е, че от командирите се получават благодарствени писма, но по-приятно е да чуе от самия син разказа за службата, за другарите.

Цялото семейство се готви да посрещне Карбай, който скоро ще си дойде в отпуск. Родителите, братята и сестрите шият на Карбай цивилен костюм, узбекски халат и шапчица, ремонтират къщата, а племенникът Тахир се стреми да донесе само отлични бележки.

— Мислехме да вземем още деца, — каза Бахра — но не е лесно Бащата е вече на повече от 70, а аз на 60 години. Впрочем всяка година постъпва „собствено попълнение“ — шеговито продължава тя. — Имаме вече девет внуци и внучки, така че веселбата и грижите продължават. Ето този в скута на бащата е най-малкият Шукурджан, а този със звездичката — Тахир е вече в четвърти клас...

Сега семейството на Шамахмудови наброява 25 синове, дъщери и внуци.

Тулкун АБИДОВ

Специално за в. „Силистренска трибуна“ чрез АПН

Шаахмед Шамахмудов и неговата жена Бахра Акрамова с най-малките деца и внуци от своето голямо семейство.

СЪВРЕМЕННА ИТАЛИАНСКА ПОЕЗИЯ

ИТАЛИЯ Е класическа страна на поезията. Нейният език, като че ли е създаден за вдъхновение и големи образи, а природата ѝ още повече предразполага към поетически размисли. Тук всичко е хармонично и прекрасно. Но много съвременни поети, израсли на земята на Тасо, Петрарка и Данте, съвсем не са склонни да се опиват от безметежната красота на Адриатика, от суровата и величествена екзотика на сицилийските равнини. Тяхното творчество е социално и трагично. Те пишат за страданията на народа, за братството на простите, обикновени хора, за мъжеството на тяхната борба.

Алфонсо ГАТО

НА ПАДНАЛИТЕ НА ПЛОЩАД „ЛОРЕТО“

Зора блестеше.
И изведнаж помръкна всичко.
И небеса,
и град,
и дишането на града.
Палачите останаха спокойни
край труповете на безмълвни жертви.
Като вопъл
на разсъмване мълчанието бе...
Мълчанието на сградите,
мълчанието на Милано.
Мълчеше всичко...
Мълчеше слънцето,
осквернено от позора.
Не светеше със радостни лъчи,
а с кал обливаше
страха безкраен на палачите.
И там, където
животът като извор
клокочеше в шума на улици,
и пееха деца, с усмивки
отправени към слънцето,
където, възвестявайки деня,
трамваен звън приветствуваше хората
там — до стената на площад „Лорето“ —
пред дулата на фашистите
безстрашно гръд издигнал бе Милано,
стиснал във юмрук сърцето си.
Сърцата свиваха се —
и моето,
и вашето,
на майка ми,
на синовете,
на всички живи, в този миг убити.
Сърцата свиваха се гневно
за мъртвците, паднали в прахта.
Денят угасна.
Под слънцето разпалено
летяха облаци,
разкъсани на кръпки.
Очаквах аз възмездие
като поразяващ гръм,
като водопад,
във своята победа страшен.
И чух. Наистина дочух аз гръм:
„Разстреляните вдигат се от гробовете“.
И аз видях деня
на освободения Милано,
на барикадите, когато
ще станат всички мъртъвци.
О, видът им просто е ужасен!
Окървавени ризи
и разсечени гърди...
Но живи са плътта и разума!
Всеки час гори
от техните неуморими залпове.
И всеки изгрев е ранен с олово,
с оловото горещо на палачите,
сразили жертвите
на миланския площад „Лорето“.

Салваторе ди МАРКО

...РОДИХА КЛАСОВЕТЕ ХЛЯБ

Върнете ми сина!
Сега, когато пей морето...
Върнете ми сина!
Сега, кога текат реките плавно
от пролетните планини
към равнините...
Сега,
когато с мулета към нивите
забързали са сицилийци.
Когато викам аз със всички сили
и думите ми към небето се възнасят,
полепнали по острите скали
и върнали се пак при мен...
Отново тишина. Мълчание...
. . . Родиха класовете хляб,
но този хляб на мене ми горчи.
От мъки и от плач съм сита аз...
Соколът мой не ще да полети.
Сина разстреля ми войната.
Върнете ми поне сърцето му!
От обич аз по него плача,
животът му да върна искам пак...
Върнете ми сина, върнете!..
Сега, когато пей морето
и хляб родиха класовете...

Преведе: Др. ПАНОВ

ОКРЪЖНА СРЕДНОШКОЛСКА СПАРТАКИАДА ПО СВОБОДНА БОРБА

Два дена, на 17 и 18 март, продължиха срещите от окръжната средношколска спартакиада по свободна борба. Над 70 млади борци, дошли от училищната скамейка, сплетоха мишци, за да премерят силите си. Седем отбора взеха участие в първенството, между които отборите на Главиница и Преславци. Последните два отбора участвуват за пръв път в окръжни състезания.

Много радостен е фактът, че борбата вече си пробива път и сред най-малките, които след време ще заемат местата на по-възрастните състезатели в представителните градски и окръжни отбори.

Похвална е работата на учителите Йовчо Костадинов от Главиница и Али Мухаремов от Преславци, че са се заели с подготовката на младите борци. И постигнатото при наличната лоша материална база наистана радва.

Участието на по-голям брой състезатели направи първенството интересно и оспорвано, повиши стремежа на самите състезатели за достойно представяне. За това спомогна много и нападателният стил на схватките.

В старша юношеска група като добри се очертаха Мюмюн Ахмедов и Христо Николов. В тази група Йордан Тагаров още веднъж потвърди, че притежава отлична физическа подготовка и много воля за победа. Той победи всичките си противници с туш и стана окръжен шампион в категорията си. Йордан Тагаров и в училище е един от най-добрите ученици и може да бъде пример и в ученето, и в спорта със своята упоритост.

Още с по-голям интерес бяха следени срещите в младша юношеска група. Али Муртазов беше най-категоричен. Той спечели всичките си срещи с туш и стана шампион в групата си.

Окръжни шампиони по реда на категориите останаха: Ахмед Шевкъев, Койчо Киров, Али Муртазов, Ахмед Тахиров, Васил Димитров, Реджеб Мюстеджебов, Петър Христов, Иван Иванов и Никола Йорданов.

ОТБОРНО КЛАСИРАНЕ: Главиница, ССТ — Силистра, Суходол, Преславци.

Класиралите се на първо място в отделните категории —юноши старша възраст ще бъдат включени в състава на сборния окръжен отбор, който ще вземе участие в републиканския зонален турнир от 3 до 5 април в град Варна.

Нека пожелаем на най-младите борци успешно представяне в турнира!

Джамал ИБРАХИМОВ

„А“ ОКРЪЖНА ФУТБОЛНА ГРУПА

Класиране след VIII кръг

Отбори	М	Т	ГР
1. Средище	17	27	54:23
2. Главиница	17	27	58:28
3. Дулово	17	26	59:23
4. Кайнарджа	17	26	39:15
5. Промкомбинат	17	22	41:23
6. ДЗС „Я. Забунов“	17	19	31:28
7. Нова Черна	17	17	27:35
8. Искра	17	15	23:28
9. Попина	17	15	25:44
10. Сокол	17	13	38:37
11. Сребърна	17	13	33:40
12. Паисиево	17	12	33:49
13. Секулово	17	11	13:47
14. Белица	17	10	16:30
15. Добротица	17	8	29:44
16. Айдемир	17	5	21:41

МАСОВ ПРОЛЕТЕН КРОС

В състезанията на Втората републиканска спартакиада беше включен и пролетен профсъюзно младежки крос. В продължение на няколко дни в предприятията, учрежденията и училищата се проведоха курсове, в които взеха участие над 8 400 работници, служители и ученици. Най-масово се представи дружеството на Промкомбинат „Камъшит“

На 18 март се проведе градският състезателен крос, в който участвуваха състезателите, излъчени от колективите. Най-интересно протече бягането на 3000 метра. Още от началото напред се отделиха дългогодишният състезател по колоездене Колю Златев и лекоатлетът Иван Симеонов. Оспорваният двубой между двамата беше спечелен от Колю Златев.

Победители в останалите групи станаха Атанас Димитров, Богданка Илиева, Лиляна Димитрова, Стоян Недев, Лениранка Добрева, Тодор Манчев, Димитричка Георгиева, Атанас Симеонов и Марин Михайлов.

Петър КОСТОВ

ПРИЯТЕЛСКА ШАХМАТНА СРЕЩА

На 18 март в една от залите на Окръжната станция на съобщенията се проведе приятелска шахматна среща между физкултурните колективи на Окръжната строителна организация и Окръжната станция на съобщенията. Шахматният двубой се проведе на пет дъски.

Най-интересна и напрегната бе играта на трета дъска — между Иван Коев от Окръжната станция и Пеню Цанев. След двучасова борба последният трябваше да отстъпи една оспорвана точка. Крайният резултат от срещата е равен — 2,5:2,5.

П. НЕНКОВ

ВОЛЕЙБОЛ

ДОКОГА САМО ПОРАЖЕНИЯ?

На 21 и 22 в Силистра се проведоха срещи за първенството на „Б“ РВГ между женските отбори на „Локомотив“ (Вн), „Спартак“ (Вн), „Доростол“ (Сс) и мъжките състави „Волов“ (Кг) и Силистра.

Нашите състезателки и състезатели се представиха далеч под възможностите си и разочароваха спортната публика, дошла да наблюдава волейболните двубои в манежа.

Впрочем да кажем няколко думи за всяка среща.

Първи зад волейболната мрежа застанаха женските шесторки на „Локомотив“ (Вн) и „Доростол“. Още в началото варненки наложиха свой стил на игра и поведоха леко в резултата. Естествено бе да спечелят първия гейм и той наистина завърши 15:6 в тяхна полза. Използвайки непреодоляното смущение на нашите волейболистки, гостенките „натиснаха“ през втората част на играта и спечелиха гейма с 15:1. Едва сега нашите състезателки се разиграха. Те успяха през третия гейм да изравнят— 6:6,7:7—и след това позволиха на гостенките да направят само 2 точки. Геймът спечелиха силистренки—15:9.

И с това като че ли се изчерпаха всичките им възможности.

В следващата, решаваща част на играта варненки поведоха и съвсем убедително и заслужено се наложиха над силистренки като спечелиха с 15:2, а с това и срещата с 3:1.

С небивал интерес се очакваше срещата между мъжете на „Волов“ (Кг) и „Доростол“. Но и тук трябваше да претърпим разочарование. Гостите поведоха в резултата — 6:4, 10:8, 13:8, 15:8—и спечелиха заслужено. И пак както и при жените едва сега дойде разиграването. Втория гейм силистренци се реванишираха и спечелиха с 15:7.

Третата част на играта протече доста оспорвано, но грешките в играта на нашите състезатели на задна линия и пропуските на филето, позволиха на коларовградци да спечелят—15:14.

Най-красив и наистина мъжки волейбол видяхме в следващия гейм, когато домакините вложиха всичко в играта и успяха да бъдат равностоен противник на гостите. Затова красноречиво говорят изравняванията—1:1, 2:2, 3:3 6:6, 7:7,8:8,10:10,11,11 12:12. С умела тактическа игра нашите състезатели успяха да спечелят (15:12) и с това изравниха геймовете.

Решаващата пета част от тази среща също започна с изравнявания — 4:4, 5:5, 6:6, 9:9 Силистренци успяха да поведат с 2 точки (11:9), но гостите отново изравниха, а след това няколко поредни грешки на нашите волейболисти им дадоха възможност да спечелят с 15:13, а с това и срещата с 3:2.

На следващия ден играха състезателките на „Спартак“ Варна и „Доростол“. Гостенките превъзхождаха във всяко отношение и убедително спечелиха с 3:0 (15:7, 15:6, 15:4).

Какво показаха тези волейболни срещи?

Изводите са твърде печални за нас. Отборите — гости ни превъзхождаха в техническо и тактическо отношение. Показаното от нашите състезатели и състезателки говори, че тяхната обща физическа подготовка е твърде слаба. Проявената умора е ясно доказателство за това. Все още не можем да видим да се играе хубав, модерен волейбол в Силистра. Но за да видим такъв, са нужни системни тренировки, целенасочена подготовка на състезателки и състезатели, а нашите отбори играят волейбол едва ли не само когато има официални срещи. По този въпрос не веднъж сме говорили и писали в страниците на вестника, но все още нищо не се прави от страна на дружество „Доростол“ и секцията по волейбол. Смятаме, че решаваща ще бъде намесата на другарите от ОС на БСФС, които биха могли да помогнат енергично в това отношение.

Волейболът в Силистра има много привърженици. Те милеят за своите отбори, но когато виждат играта им, наистина се разочароват и с право питат: „Докога само ще губим? Защо другите могат, а ние не сме в състояние да спечелим повече от два гейма в една среща?„

Нужни са енергични мерки за оправянето на волейбола в нашия град. Необходим е незабавен прелом в подготовката на нашите състезатели, защото в противен случай крайният резултат ще бъде в наша вреда.

Нямаме повече време да губим!

Момент от окръжното средношколско първенство по баскетбол

Вълнуващ концерт

Преди няколко дни бабукските кооператори с радост посрещнаха самодейците от битовия ансамбъл на Селскостопанския техникум в Силистра. И радостта им бе оправдана. когато се вдигна завесата и салонът стихна, хорът под диригентството на Станьо Бенев, развълнува всички.

Буйните и красиви танци на 36-те момчета и момичета с ръководител Паньо Павлов накараха присъствуващите да ахнат и да бисират почти цялата програма.

И затова след последната завеса се чуваха настоятелни въпроси: „Ще дойдете ли отново?“, „Кога ще ви видим пак?“.

Бончо БОНЕВ

ЧЕСТИТО, ЩАСТЛИВЕЦ!

КУРСЕЙД АХДЕМОВ АХМЕДОВ, кооператор от с. Средище, Силистренски окръг, с билет № 61774 серия „Ц“ от дял Втори —1964 г. на Държавната лотария спечели

ЛЕКА КОЛА „МОСКВИЧ“

За дял трети отново: Апартаменти, леки коли, вилни места, вноски в БИБ, ТЕЛЕВИЗОРИ, РАДИОАПАРАТИ и много други предметни и парични печалби.

Купете си своевременно билети от Държавната лотария!

СЪОБЩЕНИЕ

Управление ДТП „Живснаб“ — районен клон РУСЕ

с представителства във всички градове в Русенски, Разградски и Силистренски окръзи

ДОСТАВЯ

на кооператори и работници от ДЗС, МТС, РТС, горски стопанства и други кооперативни и държавни учреждения и организации крави, юници, женски телета, биволици, малакини, женски малачета, овце, кози и свине-майки.

Срещу доставените чрез ДТП „Живснаб“ животни Българската народна банка отпуска дългосрочен кредит в размер на 80 на сто от стойността на животните.

Стопани-животновъди, за необходимите ви животни направете заявка пред ДТП „Живснаб“. Предлагайте за продажба излишните животни на предприятието.

ЗА СЕЗОНА

в магазините за конфекция са пуснати в продажба

НОВИ МОДЕЛИ В НОВИ ДЕСЕНИ

елегантни и евтини

дамски манта
вълнени рокли
мъжки костюми
детски облекла

Готовото вълнено облекло се продава и на изплащане

ДЕПОЗИ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година IX, бр. 36 (744) | Петък 27 март 1964 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

В ЧЕРНОЛИК СЕИТБАТА ЗАПОЧНА

Поради неблагоприятните климатически условия както в целия окръг, така и в ТКЗС в село Черонлик тази година пролетната сеитба закъсня чувствително. Сега ранните, средноранните и късни пролетни култури трябва да се сеят едновременно, а това изисква здрава организация и пълно натоварване на наличните машини. Ръководството на стопанството, специалистите и механизаторите напълно си дават сметка за напрежението, което ще има тази година при сеитбата и всеки ден проверяват състоянието на блоковете, за да не испуснат нито час благоприятно време за сеитба.

За да може напълно да се натоварват машините, ръководството на стопанството е съставило и приело график за сеитбата на всяка култура като всяка машина си има свой план за работа.

Първи започнаха сеитбата на слънчогледа механизаторите от бригадата на Илияз Керимов от село Правда. Тук само за два дни трактористът Мехмед Коджа зася 200 декара слънчоглед.

На 25 март сеитбата започна и в бригадата на Халид Ибрямов от село Черноли к, където са засети първите декари на фий и овес, а от 26 и 27 март вече ще се пристъпва към масовото засяване на ранните и средноранни култури.

Въпреки голямото напрежение, което ще има при сеитбата, специалистите и механизаторите от района на стопанството и тази година в чест на 20-годишнината от социалистическата революция у нас ще водят борба за срочното и качествено приключване на това важно мероприятие.

Хаккъ РУФИЕВ

ПРЕД ДВАДЕСЕТ ГОДИШНИНАТА

ДОСТОЙНИ ТРУДОВИ ДЕЛА!

ДА ПРЕИЗПЪЛНИМ ПЛАНОВЕТЕ ЗА 1964 ГОДИНА!

В отговор на Възванието на ЦК на БКП

До Централния комитет
на Българската комунистическа партия

ОБЕЩАНИЕ—ПРИЗИВ

от колектива на Държавния машиностроителен завод „Стомана" — Силистра

В изпълнение на историческите решения на Осмия конгрес на Партията за построяването на материално-техническата база на социализма и ускореното икономическо развитие на нашата страна до 1980 година, колективът на ДМЗ „Стомана" докладва, че даденото обещание пред Централния комитет на БКП за 1963 година е изпълнено както следва:

Планът за общата промишлена продукция изпълнихме 103,7 на сто, като дадохме на народното стопанство надпланова продукция за 124 000 лева,

Планът за производителността на труда на едно лице от промишлено-производствения персонал, изпълнихме 103,7 на сто, а средната работна заплата — 102,7 на сто, с което осигурихме правилно съотношение между нарастването на производителността на труда и нарастването на средната работна заплата.

Утвърденият план за 1964 година предвижда заводът да произведе обща промишлена продукция за 3 525 000 лева, която в сравнение с постигнатото през 1963 година осигурява ръст от 5,4 на сто.

Планът по производителността на труда е увеличен с 5,4 на сто.

Себестойността на продукцията да бъде снижена с 3,06 на сто, което се равнява на 100 хиляди лева икономия.

Ние, работниците, инженерите и служителите, след като разгледахме плана за 1964 година и разработените организационно-технически мероприятия за разкриване на вътрешните резерви, за по високо изпълнение на производствената програма, заедно с целия български народ се готвим да посрещнем достойно двадесетгодишнината от социалистическата революция с нови, още по-големи успехи в изпълнението на производствената програма.

Колективът на ДМЗ „Стомана" с радост и въодушевление посрещна Възванието на Централния комитет на БКП към българския народ по случай 20-та годишнина на социалистическата революция в България. Възванието изпълва сърцата на целия колектив с патриотична гордост и ни зове към нови, още по-големи трудови дела.

В отговор на повика на Партията за предсрочно изпълнение на народостопанския план за 1964 година и плана за Четвъртата петилетка ние

ОБЕЩАВАМЕ:

1. Да изпълним плана за общата промишлена продукция 105,40 на сто, като дадем изделия над плана за 192 000 лева от:
    - а) чугунени отливки — 500 тона
    - б) филтър преси — 2 броя
    - в) тротоарни кранове —2,100 броя
    - г) неръждаеми съдове за 40 хил. лева
2. Да изпълним плана по производителността на труда на едно лице от промишлено-производствения персонал 105,54 на сто, като надвишим планираната за годината производителност с 246 лева на всеки работник.
3. Да снижим себестойността на продукцията с 0,95 на сто спрямо плана, като увеличим планираната ни за годината икономия с 36 000 лева.
4. Да преизпълним плана за печалбата с 43 000 лева.

За осъществяване изпълнението на поетите обещания ще проведем следните мероприятия:

1. Ще изработим извънпланово техническата документация и прототипите на подвижна леярска преса, на камера за грундиране и на сушилня с парно подгряване.
2. Ще изградим 4 социалистически бригади за технически прогрес, в които ще се включат 55 специалисти, рационализатори и изтъкнати производственици.
3. Ще включим в рационализаторското движение 18 на сто от колектива и ще направим в повече от плана 40 предложения с 20 000 лева икономически ефект.
4. Ще механизираме почистването на отливките чрез въвеждане в действие на две дробометни машини и изтръсваща решетка.
5. Ще въведем машинно формуване на 5 на сто от отливките в леярния цех.
6. Ще механизираме част от работите в земеподготовката чрез въвеждане в действие на комплексна инсталация.
7. Ще разширим и ще попълним с квалифицирани кадри отдела на главния технолог.
8. Ще създадем инструментален цех, в който да се включат най-добрите специалисти, шлосери, стругари и матричари.
9. Ще организираме предметно затворени участъци за изработка на бензинови лампи, кранове и водоземни скоби.
10. Ще снижим брака от 5,4 на сто през 1963 година, на 4,5 на сто през тази година, като реализираме икономия от 29 000 лева.
11. Ще икономисаме черни и цветни метали на стойност 10 000 лева.

За успешното изпълнение на поетите обещания ще мобилизираме силите на целия трудов колектив чрез разгръщане по-действена политико-възпитателна работа, с което ще дадем още по-силен тласък на социалистическото съревнование и ще открием широки възможности за работа по новите почини.

Ще изучаваме опита на 30 първенци в производството. За целта ще изградим школа за първенците със 70 участници. С отделни групи ще проведем срещи за обмяна на опит със сродни предприятия.

За намаляването на трудовите злополуки ще работим по почина на Калинин — „за колективна безопастнот на труда".

По почина на Ворошин, за висока култура на работното място, ще работят всички бригади, групи и цехове, а осем бригади ще работят по почина на Федулов.

Ще разширим движението за комунистически труд, като в чест на 20-годишнината от социалистическата революция ще привлечем 68 на сто от работниците за участници в него.

Над 70 човека ще повишават своето образование в средни и висши учебни заведения и 400 ще участвуват в курсовете на техническата учебна година.

Използвайки нашироко челния опит и новите почини и методи, ние ще се борим да завоюваме паспорта на трудовата слава и юбилейната значка, учредена от ЦС на профсъюзите и радио София. Ще се стремим по-голям брой от нашите челници да заслужат вписване на имената им в републиканската „Книга на трудовата слава".

Ние, работниците, инженерите, техниците и служителите от ДМЗ „Стомана" — Силистра, уверяваме Централния комитет на БКП, че в чест на Двадесетгодишнината от победата на социалистическата революция у нас, ще дадем своя принос за доизграждане на материално-техническата база на социализма и построяването на комунизма, като изпълним достойно поетите обещания.

Директор:
Игнат ДИМИТРОВ
секретар на заводския партиен комитет:
Христо ЦОНЕВ
председател на заводския профкомитет:
П. ДИМИТРОВ
секретар на заводския комитет на ДКМС
Иван САВОВ

Към по-големи успехи

Много пъти ДИП „Липа" — Силистра беше критикувано за неизпълнението на производствените си задачи. Ръководството оправдаваше недостатъците в работата си с най-различни причини от обективен и субективен характер. Така изтече цялата 1963 година, като едва към нейния край се почувствува известно раздвижване в редиците на предприятието. Единодушно беше решението на колектива да се подготви добре за настоящата година и да тръгне в крак с челните предприятия в окръга.

В разработените планове и предвидените мероприятия за тяхното изпълнение се обърна внимание преди всичко на навременното снабдяване на цеховете с материали; помисли се за по-ефектна организация на труда, подобри се технологичният процес. На 1 януари т. г. се даде сигнал за пълна мобилизация на силите и възможностите за срочно изпълнение на плана. Закипя съревнование между цехове, бригади и производственици. Стрелките на диаграмите не спираха своя бяг нагоре.

На 24 март твърдите ръце на побелелите от дървесния прах труженици откъснаха зрелия плод—планът по обем за месец март е изпълнен 100 на сто като, заедно с него се отчита и преизпълнение на този за тримесечието с 0.60 процента. До 1 април колективът на ДИП „Липа" ще даде продукция за още 24 000 лева.

Сега производствениците от „Липа", вземайки пример от първенците си Владимир Жеков, Димитър Цветков и Гинка Георгиева, напрягат мишци и влагат немалкото си умение да завоюват паспорта на трудовата слава и посрещнат двадесетия рожден ден на Свободата с гордо вдигнати чела.

Антон ГЕОРГИЕВ

Ганчо Петков от ТКЗС — Окорш е известен в кооператива като опитен и голям майстор в овощарството.

НА СНИМКАТА: Ганчо Петков с голямо старание почиства дръвчетата.

Снимка: Велико СТАНЕВ

За славния юбилей — животновъдите от Ситово изпълняват плановете си

През миналата година животновъдите от ТКЗС — Ситово успешно изпълниха плановете за животинска продукция. Постигнатият успех вля нови сили за упорита работа и през новата 1964 година.

В сравнение с миналата, тази година кооперативното стопанство трябва да произведе значително по-големи количества от всички видове животинска продукция. Това застави партийното и стопанското ръководство да направи всичко необходимо, за да се подобри организацията и условията на работа на животновъдите.

Положените усилия не отидоха напразно. В чест на 20-годишнината от Деветосептемврийската победа, животновъдите от стопанството постигнаха първите трудови завоевания. През първото тримесечие на тази година те трябваше да предадат на страната 33 тона месо в кланично тегло, а само до 26 март са предали 37 тона. Към същата дата вместо 167 тона мляко те са надоили и предали 227 тона. Вместо 140 000 яйца стопанството предаде 165 000 яйца.

За големия успех на стопанството са допринесли особено много животновъдите от кравефермата в село Ситово с бригадир Деспа Драганова свинефермата от с. Искра с бригадир Стоян Димитров и други.

Вдъхновени от Възванието на Централния комитет на Българската комунистическа партия към българския народ по случай юбилейната годишнина от Деветосептемврийската победа, животновъдите от кооператива твърдо са решили до края на тримесечието да дадат допълнително не по-малко от 2 500 килограма месо, 18 000 литра мляко и 10 000 яйца. Животновъдите вече се борят да станат носители на паспорта на трудовата слава и юбилейната значка

Иван НИКОЛОВ

ПЪРВЕНЦИТЕ ОБЕЩАВАТ

Партията сега ни зове на всенародно движение за изпълнение на народостопанския план и за предсрочно изпълнение на четвъртата петилетка. Колективът на бригадата „Иван Стайков" при ДМЗ „Стомана", завоювала званието „Бригада за комунистически труд", постигна големи успехи, като още на 7 март изпълни плана си за първото тримесечие и обеща до края на месец март да даде надпланова продукция за 20 000 лева.

С чувство на голяма благодарност работниците от бригадата посрещнаха Възванието на Централния кнмитет на БКП към българския народ по случай юбилейната годишнина от победата на Девети септември. В отговор на Възванието, двадесет работника поеха задължение да заслужат званието „Ударник на комунистическия труд", а цялата бригада се включи в борбата за завоюване на паспорта на трудовата слава.

В чест на двадесетгодишнината от септемврийската победа, колективът обещава да изпълни деветмесечния си план за 8 месеца.

Антон АЛЕКСАНДРОВ

НАГРАДИ за най-добрите

На социалистическото съревнование между бригадите и фермите се отделя голямо внимание в ТКЗС — Секулово. То се счита за мощен фактор в борбата за увеличение на селскостопанската продукция. Затова на въпроса за съревнованието беше посветено специално делегатско кооперативно събрание. Нанего присъстваха и първенците от полевъдството и животновъдството.

Първото място в съревнованието през миналата година завоюва тракторно-полевъдната бригада от село Секулово с бригадир Герчо Стоянов, която изпълни плана си за чистия доход 141 на сто. Цялата бригада бе наградена с екскурзия из страната. В животновъдството първо място завоюва фермата в село Прохлада, изпълнила плана за чистия доход 146 на сто. Петнадесет кооператори от тази ферма се наградиха с екскурзия из страната.

Бяха раздадени също така много колективни и индивидуални парични и предметни награди.

Христо ГАНЕВ

РАННИЯТ РАЗСАД — УСЛОВИЕ ЗА НОВИ УСПЕХИ

Отглеждането на тютюна в ТКЗС — Попина е поверено на стопаните от полевъдната бригада на село Гарван. През миналата година те положиха големи усилия за получаването на по-високи добиви и по-качествена продукция. Рано произведоха разсада и навреме го разсадиха, добре се грижеха за посева и прибраха реколтата в най-подходящ срок. Манипулацията на изсушените листа беше извършена много добре. В резултат на всичко това от тютюневата култура бе получен много добър резултат. От цялата площ беше отчетен среден добив 263 кг от декар. А звеното на Георги Йорданов Кръстилов получи най-високия добив в стопанството — 272 кг от декар.

Освен това получената продукция беше висококачествена. Тютюнът бе продаден при средна изкупна цена по 1.90 лв на килограм. Най-висококачествен тютюн продаде звеното на Георги Кръстилов. Той беше оценен по2.12 лв на килограм. От продажбата на всичкия тютюн на бригадата в стопанството постъпиха 123 400 лева.

И през тази година стопаните от село Гарван са решили да получат високи добиви и големи парични доходи от тютюна. А това в най-голяма степен зависи от навременното изнасяне на разсада на полето. За да стане това, разсадът трябва да се засее навреме и за него да се положат такива грижи, които да ускорят развитието му.

Преди няколко дни кооператорите приключиха с оформянето на лехите и започнаха тяхното засяване. До сега са засети 1 000 кв метра топли лехи. Това представлява 20 на сто от разсада. Сеитбата им се извърши от опитния тютюнопроизводител Иван Тодоров Димитров. Той ще се грижи за разсада до изнасянето му на полето. Под негово ръководство кооператорите определени за отглеждането му ще прилагат отделните агротехнически мероприятия. За сега всички засети лехи са покрити с полиетилен. За повече лехи обаче полиетилен в стопанството няма и ръководството трябва да помисли в най-скоро време да закупи известни количества от него. Незабавно кооператорите, грижещи се за разсада, трябва да вдигнат полиетилена тунелно, а не да чакат поникването на разсада.

Навременното засяване и на останалите лехи и добрите грижи, които трябва да се положат в отглеждането на разсада, могат да осигурят получаването на големи доходи от тютюна и през следващата година.

Емил ПРАХОВ

Достойни в ученето и труда

СЕГА, когато Партията и народът овладяват нови подстъпи по пътя към нашата заветна цел — комунизма извънредно много нарастна значението на Комсомола, като огромна градивна сила в нашето общество, още повече се повишава неговата роля като възпитател и организатор на младежта в борбата за изпълнение на директивите и решенията на Партията. Пред днешната наша младеж се откриват необятни възможности за нови вдъхновени подвизи в труда и ученето, не по-малко славни и героични от подвизите на нейните бащи и деди в революционните битки с враговете на народа. В борбата за осъществяване на генералната перспектива, за щастието и благоденствието на народа, за преуспяването и величието на нашата Родина, младежта може да намери най-пълна изява на своите таланти и благородни стремежи. Именно в това е романтиката на нашето време, в тази борба се раждат героите на нашите дни...

...КОМСОМОЛЪТ носи голяма отговорност пред Партията и народа за комунистическото възпитание на младежта. Осмият конгрес на Партията обърна внимание, че неговото основно задължение е да полага все по-големи грижи зи свързването на труда и ученето на младото поколение с комунистическите идеи и идеали, за повишаване на комунистическото му съзнание, за изграждане у младежите и девоките чертите на новия човек. За Димитровския Комсомол няма друго по-високо призвание от призванието да възпитава младото поколение в духа на комунизма, да го учи да работи и да живее по комунистически. Да бъдеш истински комсомолец в наши дни, това означава преди всичко да се трудиш честно и самоотвержено за благото на народа.

(Из приветствието на ЦК на БКП до Десетия конгрес на ДКМС

Дружен и сплотен колектив е младежкото звено на Халим Яшаров от с. Брадвари. Неведнъж те са обявени за първенци на ТКЗС Иширкаво. През миналата 1963 година от 212 декара площ те получиха средно по 510 кг царевица, от 160 декара слънчоглед средно по 180 кг, от 488 декара тютюн средно по 237 кг, отново се наредиха на първо място в района на Иширковския кооператив и заслужено носят високото звание „Звено за комунистически труд“

Комсомолски устрем

БРИГАДИРКАТА

ТОЗИ път младото момиче не дочака дружките си от птицефермата. То набързо надяна дрехата си и заситни по пътя. Вървеше и все мислеше за какво ли я викат в канцеларията на ТКЗС? През последните дни носливостта не беше спаднала нито пък смъртността се беше покачила. Тогава за какво я викаха! В птицефермата животът си течеше нормално, никаква беля не беше станала.

И все пак тя ясно си припомни думите на бригадира: „Стоянке, като привършите работата, мини в канцеларията, председателят те търси за нещо“.

Първите къщи на Алфатар се редяха вече от двете страни на широката улица. Тръпне сърцето на младото момиче. Кога е изкачила стъпалата и кога е почукала тя и сама не знае.

— А! Ето и Стоянка е дошла. Заповядай, седни. — гласът на председателят е грубичък, но от него лъха една умереност-едно чудно спокойствие.

— Не знаеш за какво те повикахме, нали?

— Не.

— Така и предполагах. А сега слушай. Ето каква е работата — бригадирът го вземат запас. Може за месец, може и за два. Пък ти сама виждаш, кого да сложим на негово място? Решихме ти да станеш негов заместник. Работата ти е позната. Вярваме, че ще се справиш...

Председателят говори още много неща, но тях Стоянка не можа да запомни. Навън хладината на падналата нощ я освежи, но огънят, който гореше в нея продължаваше да пари на гърлото й. Тя — бригадирка! Не можеше да повярва. Не, не можеше. Но все пак думите на председателя звучаха още в ушите й. „Кого да сложим друг! Ти най-добре си познаваш работата“.

Двата месеца, през които беше зает бригадирът, изминаха неусетно, но и след неговото пристигане Стоянка не беше сменена. Хареса се на кооперативното ръководство твърдостта на характера и нейния стремеж да организира птицегледачките за постигане на колкото се може по-голямо яйценосене. А и друго нещо. Смъртността престана да спохожда така често бялата сграда на фермата. Прокудиха я от там грижите на младите момичета, любовта им към птиците.

А младата комсомолка Стоянка Пенчева се реши да изпълни и още една своя мечта — да учи задочно зоотехника. И се записва в селскостопанския техникум „Добруджа“. Пак грижи, пак безсънни нощи. Но въпреки всичко тя сама разбираше, че за да спори работата й, трябва да се учи, много да се учи.

И ето така неусетно се търколиха още три години. Сега Стоянка е вече в трети курс. Но през това време в живота й станаха толкова промени, толкова нови неща. Приеха я за кандидат-член на Партията, а след година време и за редовен член. И още нещо стопли душата й, омъжи се. Но Стоянка не престава да заляга над ученето. Отговорността на цялото птицевъдство тежи на плещите й, но младата жена е спокойна. Нали си има такива верни птицегледачки като Момка Ангелова и Ненка Иванова, като Йордана Ваникова и още десетина ентусиазирани жени, които в работата залягат собствената си чест. Спокойна е бригадирката.

На проведено неотдавна окръжно съвещание на птицегледачките-първенци в окръга дойде в Силистра и Стоянка с двете си най-добри помощнички Момка и Ненка. Колко се горещиха тогава жените, колко спореха! А Стоянка все си записваше, в коя ферма как хранят птиците, как се грижат за животните и помещенията. Тогава наедно с всички и те приха обещание да получат през годината по 150 яйца от носачка и решиха да отговорят на призива на Павликенските птицевъдки за получаването на 180 яйца от носачка.

Оттогава се измина месец време, не повече, но я елате сега в двете птицеферми в Алфатар, за които отговаря Стоянка. Ще ви се стори чудно може би, че е възможно да се спазва такава хигиена в помещенията, такъв ред в работата. Не се чудете — млади, спретнати, работливи хора шетат там, затова е така.

Р. ШИМАБЕЕВ

ДУМАТА НА ВРЪСТНИЦИТЕ НА СВОБОДАТА

От сърце се присъединявам към призива на моите връстнички

С ВЪОДУШЕВЛЕНИЕ прочетох във вестник „Народна младеж“ обещанието—призив 82-те връстнички на свободата, работнички във вълнено-текстилния комбинат „Г. Димитров“ в Сливен и 76-те връстнички на свободата от комбинат „Марица“ в Пловдив. Щастлива съм и аз, че съм връстничка на Свободата, че съм се родила в село Айдемир тогава, когато е отекнал последният куршим в балкана и е възтържествувала победата. И както моите млади връстнички от Сливен и Пловдив посрещат двадесетгодишнината на свободата с пламнали от радост очи и трудови обещания пред Партията, така и аз — дъщерята на Добруджа, изразявам своето горещо одобрение и съгласие—до Девети септември да преизпълня своите пладнове, като от 40 телета ще получавам по 755 грама дневен прираст. Да спазвам указанията на зоотехниците и ветеринарния лекар при храненето и гледането на телетата. Да се включа активно в изучаване опита на най-добрата телчарка, другарката Пенка Георгиева, и да го внедря в практиката. Да се включа активно в живота на комсомолското дружество, като повишавам своята политическа подготовка и познания. За целта: обещавам редовно да чета вестник „Народна младеж“, да прочета книгите „На преден пост“, „Как се каляваше стоманата“ и „Майка„. Това ще ми помогне да стана потвърда и упорита в своята работа като героите на тези книги. Винаги да участвувам в провежданите трудови инициативи от комсомолското дружество по благоустрояването на населеното място. Това ще бъде най-доброто доказателство за моята преданост към Партията, към милата ми Родина, в чест на юбилейната годишнина.

Петранка АЛЕКСАНДРОВА
телчарка в с. Айдемир

Одобрявам призива с целия си младежки жар

КОГАТО последният залп възвести изгрева на свободата над изстрадалата ни Родина, топлите й лъчи приветствуваха моя рожден ден. С първите си плахи стъпки ние,връстниците на революцията, закрачихме по трудния път заедно с целия народ.След нас останаха изминати 20 години. Ние възмъжахме, за да влеем своята младост в общата борба за победата на социализма и комунизма.

Като връстничка на Деветосептемврииската победа и тъкачка в ДИП „Добруджа“ — Силистра, аз с целия си младежки жар се присъединявам към повика на родените в победните години девойки и Възванието на Централния комитет на Българската комунистическа партия към българския народ по случай 20-годишнината от социалистическата революция у нас, като обещавам да не допусна престои на петте стана, които обслужвам. Да изпълнявам ежемесечно трудовата си норма не по-малко от 105 на сто и давам 98 на сто първокачествена продукция. Да участвувам във всички мероприятия, организирани от дружеството на Комсомола. Да повиша своята квалификация, като усвоявам опита на първенците. Ще направя всичко необходимо, за да стана носителка на паспорта на трудовата слава и юбилейната значка.

Пенка ДИМОВА
тъкачка от ДИП „Добруджа“

КОМСОМОЛКАТА Момка Иванова е една от най-добрите птицегледачки на ТКЗС с център село Алфатар. Заедно със своята другарка те се грижат за 4 000 кокошки-носачки, от които от началото на годината до сега получават редовно средно по 2 000 яйца на ден. Тези успехи те дължат преди всичко на стриктното спазване на дневния режим, на редовното хранене със смески, дрождирана храна, покълнал ечемик и др. Освен това те винаги спазват идеална чистота във фермата, редовно сменят постелята за да няма влага, в резултат на което до минимум е сведена смъртността на птиците.

На срещата с птицегледачките-първенци от окръга тя обеща в чест на 20-годишнината от социалистическата революция в България да получи средно по 150 яйца от кокошка-носачка за годината.

НА СНИМКАТА: двете птицегледачки събират получените яйца за деня, след което грижливо ги сортирват по големина и ги подреждот в касетки.

СНИМКА: Стоян ТОДОРОВ

ЛЮБОЗНАТЕЛНИ ДУШИ

СВЕЧЕРЯВА СЕ. По кадифяно-синьото пролетно небе запремигват първите фенерчета, запалени от невидимата ръка на нощта. Като далечен поздрав от земята струят светлините на града. Пред входа на Промкомбинат „Електрометал“ се е спряла девойка, погледът й понякога нетърпеливо търси стрелките на малкото часовниче на ръката, която често приглажда и без това добре подредената коса- Среща ли? След малко от към улица „Георги Димитров“ се задават двама младежи. Девойката ги посреща с приветлива усмивка и веднага променя темата на разговора им:

— Не можах да реша една от задачите по физика. Нещо пообърках — и смутено се усмихна.

— Първата ли?

— Да.

— Така и предполагах; поизмъчих се с нея, но ще ти покажа!

За миг от чантите се изваждат тетрадки, поставят се на коляно и главите се навеждат над тях.

* * *

ДВЕ класни стаи, залени от обилна светлина, Осмокласници и деветокласници. Някои от тях с несъвсем „комсомолски“ бразди по челата. Ученици със семейства и деца.

Разгъната на стената географска карта и до нея учителката Ирина Жекова. Проверка на отсъствуващите, четиринадесет чифта очи. впити в преподавателката:

— Иване, какви промени настъпиха в стопанството на Чехословакия след Втората световна война?

Висок русоглав младеж се вдига тежко от мястото си, а думите му още по-тежко се откъсват от гърлото му. Не е подготвен. От първия чин черноoко момче вдига ръка и Андрей твърдо и ясно говори за новите градове и промишлени центрове на Словакия, за Кошице с бълващите черен дим заводски комини. След това „на дневен ред“ е Атанас Матеев. Сочат го за пример и в труда (бригадир е на шлосерска бригада) и в ученето. Той говори с увлечение за машиностроението там. Още няколко души минават през „ситото“. Андрей пак е най-активен. Ръката му постоянно иска думата. Добре се е подготвил! Какво ли му коства това? Сякаш го виждаме наведен над книгите в къщи да прелиства страниците им с отмаляла от работата ръка. Понякога сваля очилата, грижливо избърсва стъклата им и разтъркал уморените си очи, продължава четенето. Трудно е, но пропуснатото трябва да се набави сега, след години.

Поставила оценките, Ирина Жекова понася слушателите си на крилете на разказа за друга близка нам страна — в Унгария, в безкрайната Пуста, по Балатон с белите платноходки и зелените склонове на Матра и Бюг, из заводите...

В същотото врме от съседната стая долитат откъси от „Втора рота“ на П. Вежинов. Осмокласниците са се пренесли в тежките фронтови дни. Сега те живият с героите от войната, спорят за тях под ръководството на преподавателката Росица Желкова. Следващият час ще я смени другарят Бочев, който ще поведе учениците из дебрите на физиката. С интерес ще го слушат Христо Стефанов, Драган Христов, Неделчо Манев и Георги Йорданов, които както в работата си, така и тук проявяват старание.

* * *

МАЛКО са светлите прозорци, които гонят нощния мрак от улиците, когато учениците се прибират по домовете си. В някои от тях проплаква дете, а младата жена чака своя „ученик“. Шест вечери в седмицата. Комсомолци! С любознателни души. Те още не са забравили старата поговорка, научена в първи клас; „Който се учи, той ще сполучи!“. Не е късно за нея. Никога не е късно за учение!...

Георги УЗУНСКИ

НА СНИМКАТА: Осми клас от вечерното училище при Пром комбинат „Електрометал“ в час по френски.

Пред пленума на Окръжния комитет на партията по животновъдството

И ВОЛЕВО, И ЕНТУСИАЗИРАНО ВЪРВЯТ НАПРЕД

ПРЕЗ миналата стопанска година кооператорите от Окоршкото стопанство постигнаха добри успехи в областта на растениевъдството, но в животновъдството изостанаха. Това стана причина стопанството да не може да издължи на държавата 30 тона мляко и 210 000 яйца. Неизпълнението на заплануваната животинска продукция сериозно разтревожи управителния съвет на ТКЗС и общинския партиен комитет, разтревожи Окръжния комитет на Партията, защото освен Окоршкото стопанство имаше и редица други стопанства, които също изостинаха в животновъдството, в резултат на което окръгът не можа да се издължи сто на сто към държавата както за млякото и яйцата, така и за месото. Затова още в началото на годината Бюрото на Окръжния комитет на Партията постави пред селскостопанските ръководители бойната задача: да няма стопанство през тази година, което да не реши успешно плановете си за животинската продукция. Тази задача вдигна на крак и ръководителите на ТКЗС — Окорш.

С нов размах в работата

Първото нещо, което направиха те, за да разрешат по-нататък поставената им задача, е, че предадоха фермите в ръцете на зоотехниците, които станаха бригадири — преки участници в гледането и храненето на животните. Управителният съвет извърши и концентрация на животните, като свинефермата и кравефермата останаха в Окорш, младия разплоден добитък и птицефермата във Вокил, а угоителната ферма за дребен и едър рогат добитък в Овен. По указание на специалистите вече от една седмица в село Овен, където са малките пилета, се произвежда зелена маса по хидропонен начин. Освен за малките пилета, зелена маса се включва и в дажбите на малките прасенца в Окорш. За да може да се увеличи и стоковата продукция за държавата, на подрастващите теленца се дава изкуствено мляко. На женските телета, които са на по 120-180 дни — по 3 литра, а на мъжките телета, навършили 90-150 дни — по 6 л мляко.

Ръководството, след като прецени работата на гледачите на телетата до 6-месечна възраст, реши да ги подмени с млади, ентусиазирани работници—комсомолци, които започнаха веднага с желание да работят. Докато при старите гледачи има умрели за два месеца—януари и февруари—две телета, при комсомолците няма нито едно, макар че за тях работата е непозната. Но комсомолците не се уплашиха от трудностите, а грижливо изпълняват съветите на своя бригадир. С успехи могат да се похвалят и гледачите от свинефермата Йордан Димитров, Ценко Митрев, Илия Стоянов и Илия Ненов, които получиха през януари от 1 059 прасета за угояване по 0.584 кг среднодневен прираст от прасе, докато за същото време през миналата година получаваният прираст бе почти наполовината.

Изпълнението на плановете за животинската продукция — обща цел

Загриженост по този въпрос проявява не само управителният съвет на стопанството, но и общинският партиен комитет. Неговата активна намеса помогна за кратко време млеконадоят от кравите да се увеличи от 1 300 л на 1 750 л мляко за деня. Бяха открити и отстранени причините за ниския млеконадой, подобрен бе режима на хранене. Но по този въпрос още трябва да се помисли, защото все пак той не е напълно решен, има опасност годишният план за млякото да не бъде изпълнен, защото през първите месеци на годината — януари и февруари се губят доста литри мляко. До 8 февруари са получавани не по 2 000 л мляко, както е запланувано, а по 1 300 л. След тази дата макар млеконадоя да е увеличен на 1 750 л, все още планувааната продукция не се получава.

Истински помощници на Партията са изградените три комисии за партиен контрол по животновъдство. Особено голяма активност проявява комисията в село Овен с председател Ахмед Емурлов. Досега комисията е извършила пет проверки. Благодарение на нейните бързи и настойчиви сигнали пред общинския партиен комитет и предложенията, с които излиза за отстраняване на слабостите, работата в овцефермата се подобри. Веднага бяха отстранени и гледачите на малките телета, поради проявена безгрижност и нехайство в работата. За гледач на телетата бе назначен комунистът Мехмед Скендеров, който неведнъж е служил за пример и като полевъден работник и като животновъд.

Трудови победи за великия ден

Радостни чувства човек го обхващат, когато разбере, че тук в кооператива всички селскостопански труженици работят и волево и ентусиазирано. Кооператорите на дело решават думите на председателя на кооперативното стопанство, който най-тържествено заяви, че двадесетгодишнината от победата на Девети септември стопанството ще посрещне с изпълнени годишни планове за месото и яйцата.

Ние вярваме на стопаните, вярваме, че ще посрещнат празника на Свободата, смело, с открито чело.

Малира ПЕТРОВА

ЩЕ ОСИГУРИМ ДОБРИ УСЛОВИЯ ЗА АВТОТРАНСПОРТА

Работниците, машинистите и служителите от асфалтовата база край село Калипетрово се готвят да посрещнат достойно двадесетгодишнината на социалистическата революция в нашата страна. Въодушевени от Възванието на ЦК на БКП към българския народ, те водят упорита борба за направа на нови асфалтови пътища, за създаване на по добри условия на автотранспорта. В чест на всенародния празник, колективът обещава да преизпълни производствените си задачи както за обема на продукцията, така и по качествените показатели. Добрата организация на труда, сплотеността на колектива и увереността, че това което правят, го правят за себе си, са гаранция че ще удържат на дадената дума.

Ахмед ДУРАЛИЕВ

Автобус и до Искра

От много години жителите на с. Искра мечтаеха и до тяхното село да идват рейсови коли.

На 13 март мечтите на искренци се осъществиха. Те с радост посрещнаха рейсовата кола, която в този ден направи първия си курс до селото. Автобусът пристигна в Искра в момент, когато ЦК на БКП излезе с възвание към нашия народ по случай двадесетгодишнината от Девети септември, когато всички се готвят да посрещнат празника на свободата с нови трудови победи.

Тружениците от село Искра благодарят от сърце на Партията и Правителството за грижите, които те полагат за тях,

Атанас ЖЕЛЕВ

С любов и старание

Златна култура е тютюнът за ТКЗС—Малък Преславец. В продължение на две години стопанството получава големи парични доходи от него. Затова и тази година още отсега грижите за него са големи. В стопанството са засети вече 4000 кв м топли лехи.

В подготовката и засяването на лехите най-дейно участие вземат кооператорите Иван Радев, Иван Христов и Борис Браделов от с. Долно Ряхово. С голямо нетърпение те всяка сутрин наблюдават лехите в очакване да се появят първите листа, за да продължат с още по-голямо старание грижите за разсада. Така те ще осигурят големи доходи от тютюна и през тази година.

Петър МИХАЙЛОВ

В цеха за химическо чистене към ТПК „Дунав“ след почистването дрехите минават през парната гладачна машина. При тази последна операция, от която значително зависи външният вид на дрехата, гладачът Иван Гебешев влага всичкото си умение.

Снимка: Стоян ТОДОРОВ

ГРАХЪТ — ОСНОВНА ФУРАЖНА БОБОВА КУЛТУРА

ИЗ ОПИТА НА ПЪРВЕНЦИТЕ

МИНАЛИЯ месец в гр. Генерал Тошево беше свикано нациално съвещание по отглеждането на граха. От изнесените доклади стана ясно, че Толбухински окръг се е обърнал с лице към тази ценна култура в резултат на което през настоящата година в окръга ще бъдат засети 80 000 дка с фуражен грах. Добивите от тази култура през 1963 година са средно по 200 кг от декар, а в ТКЗС Генерал Тошево е получено по 337 кг зърно от декар.

За получаването на тези високи добиви в Ген. Тошево са извършвани най-стриктно някои основни агротехнически мероприятия, които са били решаващи за получаването им. Така например дълбоката оран е извършена непосредствено след прибирането на предшественика (в повечето случаи той е житна култура) на дълбочина 23-25 см с брана след плуговете за заравняне на площта.

Заедно с дълбоката оран е извършено торене със суперфосфат по 15 кг на декар. През февруари е извършено брануване с тежки брани напреки на оранта. След него е проведено култивиране на 8-10 см дълбочина с леки брани за разравяне. Едновременно с това мероприятие са разпръснати и по 5-6 кг амониева селитра на декар. Засяването на граха е станало към средата на месец март. Сеитбената норма е била по 125-130 семена на квадратен метър и то само от първа класа. От сорта „Рамонски—77“ тя е възлязла на 30 кг на декар, от сорта „Уладовски—303“ на 32 кг и от „У—5“ на 34 кг.

Сеитбата е извършена с конски и тракторни сеялки в сцепки. При всички случаи сеитбата е проведена на междуредие от 7.5 см при дълбочина от 7-10 см в зависимост от едрината на зърната. При ботушковите сеялки на всеки ботуш се слагат по 2-3 тежести. Непосредствено след сеитбата почвата е валирана с железен членест валяк.

Четири—пет дни преди поникването на семената е извършено едно брануване с обикновени брани, напреко на редовете или с ротационна мотика. Второто брануване е извършено 6-7 дни след поникването, когато растенията са високи 8-12 см. Бранyването се провежда в слънчеви дни, през топлите часове на деня, когато растенията са еластични. При такива случаи добивът се е увеличил с 25-30 кг на декар.

Борбата против плевелите се е извършвала с хербециди— Шприцхормид—2—4Д“ по 25 грама за 100 литра вода на един декар при температура на въздуха не по-малка от 14° и максимална — 25°, когато растенията са на 12 см височина. През време на вегетацията се провежда борбата против най-опасните неприиятели на граха—граховия зърнояд (Брухус) с двукратно прашене—първото 4-5 дни преди цъвтежа, а второто 5-6 дни след започването на цъвтежа. По този начин заразата е сведена до 1-1.5 на сто.

Друг неприятел е граховия хоботник, който напада най-младите листа. Борбата се води с прашене с Хексахлоран по 2-3 кг на декар.

Прибирането на граха е извършено, когато трите долни чушки пожълтели. Дозряването на останалите завършва в откосите и купите, което създава условие за намаляване на пилеенето. Прибирането се извършва с ръчни коси и сенокосачки с приспособление за отделяне откосите в редовете. Добре е коситбата де се провежда в много сбити срокове — 2-3 дни и това да става нощем или по време на хладните часове през деня.

Вършее се с подбирачи със зърнокомбайни и вършачки с намалени обороти. Вършитбата е проведена 3-4 дни след окосяването и веднага зърното е обеззаразено със сяровъглерод при доза 200-300 грама за кубически метър площ в херметически затворена стая..

Така са работили в Генерал Тошево и техния труд е бил високо възнаграден, като са получили от цялата площ по 337 кг среден добив от декар, а от отделни сортове и по 403 кг. В нашия окръг най-висок добив получиха ТКЗС в Средище от 400 дка по 208 кг среден добив зърно, в Дулово и Калипетрово—по 177 кг и в Главиница— по 151 кг.

Освен за зърно, граха се сее и за зелен фураж с овес в съотношение четири части грах към една част овес или три части грах към две части овес, засети на етапи за зелено изхранване.

Тъй като засяването на граховите площи е предстоящо мероприятие, за правилното му отглеждане и получаването на висока продукция нека до се поучим от опита на кооператорите от Генерал Тошево и се борим за получаването на 200 кг зърно от декар средно за целия окръг.

Тодор РАДЕВ

И ЕДНА СДЪРЖАНА УСМИВКА...

ПО-НАДОЛУ, на около стотина метра от кошарите, минава малка рекичка. Сега тя цялата е скована в лед. Две кучета — сетих се веднага, че са на овчарите — лудо се гонят около нея; ту се сдърпват, ту приятелски поръмжават, ту някак съвсем самоцелно забиват носове в пръхкавия сняг. Но забелязали човек, те спират, разменят погледи, и разбрали, че е непознат, започват да отстъпват, прикрито да отстъпват край дърветата към кошарите.

Това вече е сигурен сигнал за овчарите.

— Идва чужд човек. — И овчарите обръщат погледи към пътя, който пълзи откъм рекичката нагоре. Кой ли ще е? Малко са хората, които в тези зимни дни се решават да излязат от селото срещу вятъра, за да дойдат до кошарите. — И те пускат вилите, оставят агънцата, за да посрещнат гостенина, за да нахокат кучетата, които не млъкват.

— Добър ден.

— Добър ден...

Поздравяват един след друг, подавайки едрите си затоплени длани. И скоро почти всички се събират в малката стаичка. Просто да видят кой е дошел. За да сгреят ръце, за да запалят по цигара. Осем лица: едно с присвити очи и надвесени над тях вежди, друго — удължено, някак притиснато от ушанката, трето — някак по-младежко, по-открито. Осем лица, по които следи са оставили и годините. и вятърът, студеният и бръснещ добруджански вятър. Осем почти еднакви лица и още толкова различни имена, от които ме интересува само едно — Димитър Железов.

Подир малко с него вече разговаряме насаме...

В стаичката той влезе последен. Пристъпи някак смутено и до като се здрависвахме, аз се вгледах отблизо в неговото лице още веднъж. То като че ли беше малко по-различно от лицата на другите овчари, покрито с някакво топло спокойствие и една искреност на сдържаната му усмивка.

Дванадесет години вече Димитър Железов е овчар в калипетровското стопанство. Десет години, без да се е отлъчил от стадото нито за един месец. На това не всеки може да издържи. За да устоиш десет години на вятъра и студа през зимата, на безсънието през лятото, е необходима не само воля, не само търпение. Защото и самотното дърво остава с десетилетие самотно сред полето, вплело корени в пръстта... Той е останал години като овчар не само, за да преживее, за хляба...

— Имахме преди Девети двадесет и пет декара земица. На баща ми беше. Двадесет и пет декара, а знаеш ли, че тази земя за едно семейство е съвсем малко — разказва ми бай Димитър.

И защото била малко земята, овчар го направил баща му. Овчар на чорбаджиите, защото недоимъкът бил много, все не достигал хляба за семейството. Още от малък, от момченце, тръгнал Димитър след хорските стада; сред жегата и прахолякът на лятото, сред студа и виелиците на зимата. Година след година...

А земята на неговия баща си оставала все 25 декара, все недостигали парите и хлябът.

— Основаха стопанството. Записах се, рекох си, ще е на хубаво — продължи своя разказ бай Димитър. И пак при овцете, защото ми беше присърце тази работа. Станах овчар на кооперативните овце. И всичко се промени, както никога не съм очаквал...

Овчар остава бай Димитър и през най-трудните години за стопанството. Но постепенно кооперативът укрепва, лошото, трудното започва да се забравя и остава все по-назад в миналото. Идват онези години, които бай Димитър ще помни до края на живота си, за които е разказвал с тръпнещо от радост сърце на много хора:

— За моя труд управителният съвет реши стопанството да ми построи нова къща. Помогна ми цялото село, кой с каквото може ми помогна. Сега дворът ми краси хубава къща, за която по-рано не момех и да сънувам...

За тази голяма помощ бай Димитър се отплаща на стопанството, на другите кооператори само с труд, с всекидневен труд като овчар. Затова бай Димитър сега е уважаван. Уважават го всички за неговите хубави успехи, гордост за цялото стопанство. През миналата година от 170 овце той отгледа 240 агнета без никаква смъртност, получи по 80 л мляко и по 4-5 кг вълна от овца. Повече от половината му овце близнаха и тази година.

Трудно е да се предаде целият разказ на бай Димитър за неговия живот. Но може би това не е необходимо. Достатъчно е човек да долови, че този живот той е прекарал в труд, в непрекъснат стремеж да направи повече не само за себе си, но и за всички онези, които работят в стопанството.

...Разделихме се с бай Димитър. Когато излязохме от затоплената стаичка, навън ни лъхна щипещият зимен вятър. Бай Димитър взе вилата и тръгна да приготвя фураж за овцете, а аз се спуснах към рекичката. Кучетета отново лавнаха. Но аз не мислех за тях. Пред погледа ми беше топлата сдържана усмивка на бай Димитър — дългогодишният труженик в калипетровското стопанство.

Светослав ИВАНОВ

ПРОМКОМБИНАТ - ДУЛОВО БЪРЗО ПОДОБРЯВА РАБОТАТА СИ

ПРЕЗ 1962 и 1963 години колективът на промкомбинат Дулово изживя труден период по отношение изпълнението на плана както за обема на промишлената продукция така и по останалите показатели.

Със смяната на старото ръководство на предприятието, неблагополучията започнаха да напускат работните помещения на комбината. Колективът се залови на упорита борба за създаване на по-добра организация на труда, за повишаване отговорността на отделните ръководители на цехове и бригади, за повишаване производителността на труда и за по-пълно използване на техниката. Али Карабет — директор ка комбината — въведе ежедневен контрол върху изпълнението на задачите, доставката на материали, по осъществяването на организационно-техническите мероприятия и т.ч. Значително се подобри работата на масовите и политически организации по мобилизиране силите на трудещите се в борбата за по-големи успехи.

Новото отношение към задачите даде добър резултат. Планът за обема на промишлената продукция за двата месеца на тази година е изпълнен 115 на сто, като са произведении зделия за 204 000 лева, срещу 142 000 лева на същия период на миналата година. Значително увеличение отбелязват шивашкия отрасъл, кожухаро-обувния цех, мелниците и др... Планът за производителността на труда за двата месеца е изпълнен 124 на сто, или в сравнение с миналата година тя е нараснала с 44 на сто. Най-висока производителност на труда е постигната в шивашкия отрасъл — 127 на сто, кожухарския — 122 на сто и т. н. Сравнително добрите резултати постигнати по отношение производителността на труда, са резултат на по-пълното използване на наличната техника, на подобряването на организацията на труда и намаляване текучеството на работната сила. През първите два месеца на годината са били приети 18 нови работника, а са напуснали 11 души, като половината от тях са извикани в казармата.

В дърводелския цех, който е основното звено в предприятието, средното изпълнение на трудовите норми е 138 на сто. Тук няма работник с неизпълнени норми. Въпреки това, в този цех не всичко е решено. Има още да се работи по осигуряване на преизпълнение на плана, по усъвършенствуването на организацията на труда, по-пълното използване на машините и т. н. Тези подобрения трябва да му донесат изпълнение на задачите, което не стана през първите месеци на годината.

В процеса на работата израстнаха добри производственици, които със своя опит, умение и сръчност служат за добър пример на останалите работници. Така например, Мехмед Джибурджиев — отговорник на една от бригадите за шивашки услуги, е постигнал средно изпълнение на трудовите норми 113 на сто. Александър Неделчев също от шивашки услуги, с трудов стаж в предприятието над 10 години, има средно изпълнение на нормите 108,7 на сто. В шивашкия отрасъл се извършват висококачествени услуги на населението и планът се изпълнява. Разбира се постигнатото не е предел. Тук трябва да се работи с перспектива, да се поевтинят услугите и да се осигури срочно изпълнение на поръчките.

В обувния цех, където също така има успехи, се изучава опита на Сали Салиев, който работи в предприятието повече от 10 години. Добри са успехите и на Кольо Дойчев от дърводелския цех, на Михайл Иванов, Алекси Димитров и т. н.

В резултат на това раздвижване, 14 от цеховете на Промкомкомбината приключиха с печалба. Макар че дванадесет от цеховете не са достигнали плана за печалбата, постигнатото все пак е успехи, защото през миналата година губещите цехове са били 21 на брой. Общо за двата месеца планът за печалбата е изпълнен 103 на сто. Пример на останалите работници може да служи ръководителят на вулканизаторския цех Иван Кънчев. Той си е поставил задача да създаде рентабилен цех, затова сам прави сметка какви материали да вземе, води строг отчет на изразходваната електроенергия и в края доведе цеха до печалба.

За положителните резултати от първите два месеца на тая година голям дял има и профкомитетът. Сега той проявява поголяма активност, отколкото през миналата година. Подготвя честване на юбиляри-работници, които са работили над 10 години в предприятието, провежда редовно курсове за квалификация, изучаване и усвояване на челния опит и т. н.

Работата, която дадоха административното ръководство и ръководствата на масово-политическите организации през първите два месеца на тази година, показа, че промкомбинатът в Дулово има сили и възможности да се нареди на едно от първите места в социалистическото съревнование между останалите предприятия в окръга. Няма съмнение, че в чест на двадесетгодишнината от победата на Девети септември, трудовият колектив ще постигне още по-големи успехи.

Иван РУСАНОВ

Илия СПИРИДОНОВ

По материали на в. Силистренска трибуна

„Защо Промкомбинат „Електрометал“ е в тежко финансово състояние“

Под горното заглавие в брой 20 на в. „Силистренска трибуна“ от 18 февруари т. г. беше поместен критичен материал. По този повод в редакцията се получи писмо от Промкомбината, в което ни съобщават следното:

„Поместеният във вестника материал беше обсъден на съвещание на дирекционния съвет, партийното бюро и профкомитета, заедно с всички служители, които непосредствено се занимават с финансовите въпроси на предприятието. Присъствуващите изразиха единодушното си мнение, че критиката е правилна и изнесените факти отговарят на истината.

Работещите в счетоводството и отдел „Снабдяване“ служители бяха остро критикувани. Още преди публикуването на материала, счетоводния колектив и началник отдел „Снабдяване“ бяха наказани от директора на предприятието.

Сега се вземат мерки за отстраняване на посочените недостатъци с цел да се излезе в най-скоро време от тежкото финансово състояние“.

ОТЗИВИ И МНЕНИЯ

РАДВАЩ УСПЕХ

„ОДИСЕЯ" ОТ ИВАН РАДОЕВ НА НАША СЦЕНА

СИЛИСТРЕНСКИЯТ народен театър неведнъж е показвал, че носи белезите на сериозен и амбициозен колектив. Сега това проличава и от новата му постановка — „Одисея" от Иван Радоев, една силно сатирична комедия, която сам авторът нарича „лъжа в две части". Ясен е алегоричният смисъл на това определение — такъв жанр няма, нито пък е лъжа това, което ни се представя. Напротив, колкото и да не е приятно, в нашия живот се срещат и се срещаха особено преди няколко години „ръководители" от категорията на Боботанов и Илинкин, които са откъснати от народа и будят негодувание със своята некадърност и изостаналост. Наистина такива герои са единици в нашия живот, но все пак ги има, има и герои от типа на Козаров, които не само търпят „боботановци" и „илинкиновци", но ги и толерират. Обаче идва логичният завършек. Гръм— и Боботанов, останал сам, заявява: „Мирише ми на туткал, на чам и на безир. . ."

Да, на Боботанов му замирисва на смислен живот, на реалност. Новият полъх, новият вятър особено след Априлския пленум на ЦК на Партията издухва и ще издуха окончателно из предприятия, учреждения и институти всички откъснали се от народа некадърници и кариеристи, които петнят светлото име на Партията с непристойни дела.

Актуалната тема допада на публиката. Тя посреща премиерата с възторг, с аплодисменти. Тя ръкопляска най-напред на автора Иван Радев, който чрез нея е изпълнил повелята на Партията за приближаване на изкуството до живота, ръкопляска на неговия голям нравствен кураж, на разобличаващата му сила, на неговата гражданска отзивчивост. Тя ръкопляска на целия актьорски колектив под ръководството на режисьора Панайотис Фундеас! Може би защото чувства и съзнава, че от „Чутна Яна" и „Училище за жени" досега не е имало друга по-жизнено правдива и поумела постановка на нашата сцена.

„Одисея" е успех на режисьора Панайотис Фундеас. Той е работил с вещина и е постигнал желаната от автора и от него атмосфера, вникнал е добре в конфликтите и харектеристиката на героите. Той ни изненадва с усета си към гротескното, към сатиричния стил и в това отношение е успял да изграли едно представление, подчинено на единно разбиране при разкриване на образите и конфликтите. Това важи с толкова по-голяма сила, като се има предвид една особеност на творбата —преплитане на гротескно-сатиричните с чисто драматични сцени и моменти. Някои зрители виждат както в произведението, така и в играта на зрителите, някак во „разностилие" и го считат за слабост и на автора, и на режисьора. Фактически такова разностилие няма. Преплитането на гротескно-сатирични с драматични елементи още не означава разностилие. Това са двете лица на една и съща монета, това е особенният подход на автора към героите. В драматичните моменти Боботанов и Илинкин са показани каквито те се стремят да се представят сред обществото, докато в гротескно-сатиричните те се разкриват в пълната си нравствено-психическа голота, показани са каквито са в действителност. В тази насока завладяващо плътен и интересен образ създава актьора Иван Гайдарджиев в ролята на Боботанов. Той се налага най-много на вниманието на зрителите, не само защото е негова главната роля. В тази роля Гайдарджиев е разгърнал способностите си, които той отдавна е доказал в комедийно-сатиричния жанр. Гайдарджиевият Боботанов е издържан вярно от начало докрай.

Добра е също и играта на Кирил Манчев в ролята на Илинкин. Тя би била обаче още по-завършена, ако той догонва онази висота в комедийно-сатиричните моменти, как вато постига в драматичните.

Цветана Гайдарджиева е отлична партньорка на Иван Гайдарджиев като изпълнителка на Костадина, особено в първите сцени. Прекрасно изгражда и образа на самозабравилата се директорша актрисата Вера Иванова. Тя е особено силна в началната сцена и в сцената на банкета „в чест" на Одисей.

Надя Костова и Тодор Акрабов изграждат верни образи на хората от народа, които в най-сполучливите моменти будят умиление,възхита.

Весела Чобанова и Милко Бечев, най-младите изпълнители, дават прав дива игра, но безспорно по-сигурна и точна в изявите си е Чобанова. На Бечев предстои да преодолее в себе си известно смущение и скованост.

Заслужава особено внимание интересното декоративно решение на представлението от художничката Вяра Тодорова. Тя е проявила много усет за стиловото единство на декора — домогнала се е до завидна лекота, изящество и простота в съответствие със замисъла на режисьора.

Съвместните усилия на режисьора, художника и актьорите донасят до нас, зрителите, една хубава постановка, за която заслужено трябва да им се благодари.

Минчо ДИМИТРОВ

ПЪЛНОКРЪВЕН ЖИВОТ СЛЕД ДЪЛГИЯ СЪН

ОЩЕ преди шест години в село Средище беше закупена и устроена радиоуредба. Но малко време оттогава са се радвали на тази придобивка нашите кооператори. Близо от пет години и апаратурата, и високоговорителите, които бяха поставени на определени места из селото, бяха все неизправни. Преди известно време се беше стигнало дотам, че само пред пивницата на селкоопи висеше един високоговорител — и толкова. Никакви специални местни програми, никакво популяризиране опита на първенците, никакви хумористично-сатирични предавания. Радиоуредбата беше неизправна технически, и на практика тя почти само препредаваше програмата на радио София. Никой от местните ръководители не се заемаше решително с оправянето на нейното състояние.

На отчетно-изборното събрание на Отечествения фрон много кооператори изразиха негодуванието си от безразличието на местните ръководители към работата на радиоуредбата. Критиката им беше остра, но справедлива. И новият председател на общинския народен съвет, другарят Марин Бохоров, правилно разбра тяхното настоятелно искане. Сега високоговорителите, поставени на най-подходящи места, огласяват селото. Техническото състояние на радиоуредбата е подобрено. Сега остава да се подобрят и местните предавания. Програмният ръководител ще трябва да осигури ранзообразни и съдържателни материали, които служат на задачите, стоящи пред кооператорите, които освен това съдействуват за изграждането на тяхната социалистическа кулура и нравственост. Критиката помогна за възобновяване на една изоставена трибуна на новото. Сега е нужно повече отзивчивост от страна на всички, които могат да подпомогнат оформянето на местните програми. А това са активистите на Отечествения фронт, на читалището, на Комсомола. Това са партийните и стопански ръководители, чиято трибуна е нашата радиоуредба.

Георги КИТАЕВ
(наш кореспондент)

Всичко остава на хората

КИНО

СЛЕД близо десетгодишно отсъствие нашият зрител вижда на екрана народния артист на Съветския съюз Николай Черкасов в забележителния и вълнуващ филм „Всичко остава на хората". Той изпълнява ролята на учен-физик, обрекъл целия си живот и огромните си научни познания в служба на хората.

— В Дронов за мене сякаш са събрани портретите на много големи наши съветски учени — казва Николай Черкасов — Те са неудържими в труда, забравят да ядат и спят. Те са фанатици и сподвижници на науката.

Филмът „Всичко остава на хората" вече спечели сърцата и признанието на много зрители не само от нашата страна.

В Силистра филмът ще се прожектира в началото на месец април.

Марка с образа на силистренски музеен експонат

Българският народ е приемник на отминали цивилизации и сам той е създател на ценно, самобитно изкуство. Едно от средствата за запознаване на повечето хора с паметниците на културата му и културата на неговите предшественици по нашите земи са пощенските марки.

Последната новоиздадена емисия „2 500 години изкуство на българските земи — 1964 г." включва и марката от 1 стотинка с изображение — маска на благородник от II век, която се съхранява в Силистренския музей.

Пред седмицата на музеите

Портретна снимка на КОСТА СТОЕВ, един от основателите на БРСДП в Силистра. Многократно арестуван и затварян от полицията, той се е ползувал с голямо уважение сред трудещите се от силистренския край и през 1920 година става първият добруджански депутат—комунист в румънския парламент.

Коста Стоев почива през 1935 година в град Силистра.

Празник и в Малък Преславец

РЯДКО село Малък Преславец е било така оживено, както на 22 март—деня на местния общински преглед. Младежите и пионерите от двете села на общината се събраха тук, за да покажат постиженията си в художествената самодейност.

Първи на сцената се появиха пионерите хористи от училището в Малък Преславец. Радост, щастие диша от техните песни. Но бодростта и звучността в изпълнението на долноряховските пионери не е по-малка. Българските народни песни и съветските песни вълнуват многобройната публика.

Волни са и песните на турската вокална група под ръководството на учителя Х. Ибрахимов. Гордо звучи тяхната песен „В Добруджа", защото друг е днес животът им...

А ето и танцьорите от Малък Преславец. Радост изпълва сърцата на зрителите, като гледат колко много са постигнали младите самодейци. Но не по-малка е радостта от успеха на театралците. С естествената си игра в драматизацията на „Гераците" от Елин Пелин те също разкриват хубавите успехи на читалищната самодейност в нашия район.

Общинският преглед свърши. Първенците вече са излъчени. Сега на тях им предстои да защитят своите постижения на районните прегледи. И всички кооператори от Долно Ряхово и Малък Преславец им пожелават от сърце „Добър път!"

Димитър ВАСИЛЕВ

ТРИБУНА ЗА ОБМЯНА НА ОПИТ

Обединената организация на Съюза на учителите в селата Малък Преславец и Долно Ряхово гледа творчески на своите задачи. Наскоро тя проведе занимания с учителите от двете секции—на началния и на средния курс. Тези занимания бяха посветени на новите начини и средства за повишаване резултатността на обучението по четене, писане, математика и рисуване. По проблемите, свързани с всеки предмет, бяха изнесени специални доклади, които създадоха творческа атмосфера.

Много интерес и активност предизвика и последният доклад, изнесен пред цялата организация— „Любовта, бракът, семейството и възпитанието на децата". Неговата актуалност сега, когато родителските грижи за възпитанието на децата се налагат с цялата си важност, накара организацията да вземе решение за изнасянето му на комсомолски просветни събрания и в двете села.

Димитър ВЪЛКАНОВ
(наш кореспондент)

Разговор за бъдещата професия

Само два месеца остават до онзи ден, който ще бъде последен за единадесетокласниците в родното училище. Още два месеца на училищната скамейка и те ще получат дипломите си — техния пътен лист за живота. Но в живота е нужна професия, а тя не бива да бъде избрана случайно, прибързано.

И комсомолската организация, и училищното ръководство в СПУ — Дулово мислят за професионалната ориентировка на зрелостниците. На 21 март в салона на училището те организираха събрание, на което присъствуваха много гости със най- различни професии: машинни инженери, лекари, аптекари, лаборанти, трактористи, учители и др. Вълнуващо разказваха единадесетокласниците своите решения за бъдещата си професия. С вълнение те слушаха думите на гостите Кольо Райнов, машинен инженер в ТКЗС — Дулово, Илия Кокошаров, началник на Водстрой — Дулово, д-р Лука Пранчев и др., които им дадоха полезни напътствия.

Венета ГЮРОВА

Пролетта — предвестница на спортни успехи

Двайсетгодишната спортна пролет събра елита на физкултурната младост. Пролетният крос предизвика голямо оживление сред младежите и трудещите се в целия окръг. От физкултурните колективи, учрежденията и училищата на старт излязоха масово работници, кооператори и учащи се. Над 23 000 души в продължение на две седмици като пролетен ручей се спускаха по пътеките на кроса, участвувайки в едно от мероприятията на Втората републиканска спартакиада.

На 25 март жителите на Силистра бяха свидетели на спортните битки на участниците в окръжния състезателен крос. Точно в 10 часа, при тържествен физкултурен марш всички присъствуващи с внимание изслушаха приветственото слово на секретаря на ОК на ДКМС другаря Йовко Маринов. След дадените указания от главния съдия на кроса състезанието започна. На старт застанаха 18 състезателки, които пробягаха 800 метра. Те бяха бурно аплодирани от многохилядната публика. Победи представителката на село Главиница, Дешка — тази, която се е готвила най-добре.

Отлични впечатления у зрителите остави бягането на девойки старша възраст. Тук доминира със своята отлична подготовка ученичката Лениранка Добрева, която е не само добра състезттелка, но и отлична ученичка. Тази девойка, която не веднъж ни е представяла добре, и този път премина с лекота разстоянието и се класира първа.

Не можем да не споменем и добрата подготовка на състезателите от селата, които с нищо не отстъпваха на градските отбори, а напротив — не допуснаха нито на Тутракан, нито на Дулово техен състезател да се класира на първо място. От всичко девет дисциплини, те спечелиха четири. Отлично се представи отборът на дружество „Христо Ботев"— Иширково, който в индивидуалното бягане зае две първи места, а в комплексното класиране се нареди на трето място след Силистра и Дулово.

А ето и победите по реда на дисциплините: Жеко Атанасов (Ишир-ково), Величка Радева (Добротица), Васил Войков (Силистра), Тодор Малчев (Силистра), Марин Михайлов (Силистра) и Иван Симеонов (Силистра).

КОМПЛЕКСНО КЛАСИРАНЕ:

1. „Доростол" — Силистра — 129 точки
2. „Червена звезда" — Дулово — 52 точки
3. „Христо Ботев" — Иширково— 40 точки

Състезателите, заели първите три места във всяка дисциплина, бяха наградени от името на ОК на ДКМС с похвални листове и материални награди. С награди бяха удостоени и отборите, заели първите три места в комплексното класиране. Пролетният окръжен крос, в който взеха участие 218 състезатели, беше закрит от секретаря на ОК на ДКМС Йовко Маринов.

Петър КОСТОВ

СПОРТЕН ДЕН В ГЛАВИНИЦА

Осемнадесети март беше истински празник за кооператорите и младежите от село Главиница, защото в този ден се проведоха общинските прегледи на самодейността в читалището, а игрището през по-голямата част от деня беше оживено от спортни състезания.

След обед вниманието на кооператорите беше насочено преди всичко към футболната среща между местния отбор и отбора на Промкомбинат — Силистра. Срещата завърши при резултат 2:1 за домакините.

Атанас АТАНАСОВ

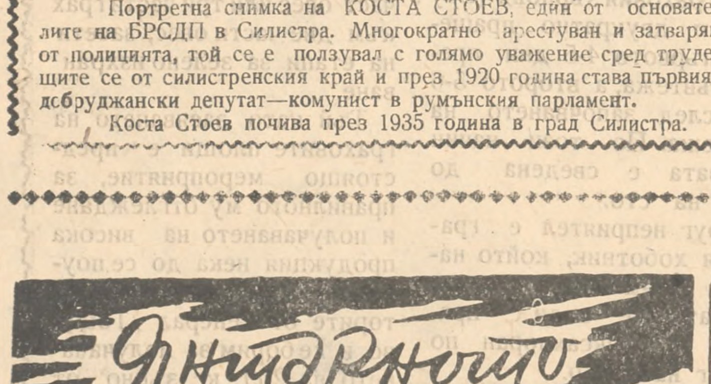

43

Н. АСАНОВ
Ю. СТУРИТИС
Роман
НАПИСАН ПО СЛЕДИТЕ НА ДЕЙСТВИТЕЛНИ СЪБИТИЯ.

Същия ден Графът предаде от името на Вилкс първата своя радиограма. Вилкс съобщи: „Подробности за моето излизане в морето ще съобщя в най-близко време. Густав се е удавил във Вента. При трупа му не са открити никакви вещи. . .

Но за по-подробно съобщение за гибелта на Густав и за излизането в морето беше необходима среща с Будрис. Тази среща очакваше и Петерсон, той беше длъжен да го информира за своите пълномощия и надежди. И Лидумс отправи писмо на Будрис чрез своята „пощенска кутия".

След един ден беше получен отговор. Будрис насрочваше среща в един от хуторите, на пет километра от горския лагер.

За мястото на срещата излязоха рано сутринта, тъй като Вилкс можеше да се придвижва много трудно. Вървяха като разхождащи се хора. Бяха пуснали напред Делинш, за да ги предупреди с условен сигнал в случай на опасност.

В гората беше свежо, приятно. И хората се чувствуваха безгрижни и свободни. Само Вилкс попъшкваше, а понякога и стенеше при неловко движение. А Петерсон, за първи път вървящ на светло по дружелюбната земя, не можеше да се нарадва на красотата на пролетта, на тръпкия мирис на гората, на синия въздух на океана.

Обаче при приближаването на хутора Лидумс напомни на всички, че този свят не е безопасен. По негово разпореждане цялата група се спря, Делинш и Графът тръгнаха напред, на разузнаване. Петерсон, стоейки на края на гората, с тревога се вглеждаше, как разузнавачите се промъкваха към самотния хутор: Делинш — откъм гората, Графът, скрил автомата под шлифера, — откъм пътя. Но ето Графът вдинга ръка, давайки сигнал, че няма опасност, и Лидумс подкани гостите към къщата.

Будрис вече беше тук.

Петерсон най-сетне можа да разгледа знаменития „брат". Миналия път те се срешнаха през нощта в гората; тогава на емисаря не му беше до това.

Пред него стоеше висок, здрав, като дъб, човек на около четиридесет години, както се вижда, моряк в миналото, с добър спортен вид, гъвкав, бърз във всички движения, но в същото време много отракан от живота, спокоен, без да се суети напразно, привикнал, вижда се, на почит от окръжаващите го.

И не само Петерсон се взираше почтително в представителя на нелегалното движение. Една усмивка на Будрис беше достатъчна Вилкс направо да разцъфне, Егле да се стегне и сякаш даже да порасне, — тези двамата бяха просто влюбени в ръководителя на национално-мислещите латвийци, както с почит наричаха те Будриса между себе си.

Стопанинът на хутора, един от помагачите на Лидумс и неговата група, се отнасяше към почтения гост почти раболепно. Впрочем сам Будрис се държеше дружески, пошегува се с Вилкс, запита Лидумса стига ли им храната, обеща да прехвърли от един рибар няколко каси пушена риба.

Собствено, господар тук беше именно той Будрис, и Петерсон, наострил слух при споменаването за рибаря — та нали именно с помощта на рибарите Вилкс трябваше да отиде оттатък — разбра: човекът, по една дума на когото рибарят може да изпрати на „горските братя" няколко каси пушена риба, може и да отправи този рибар даже в Готланд.

Стопанинът на хутора запита не желаят ли гостите отначало да похапнат. Будрис подкрепи това предложение, напомняйки, че на Вилкс с неговите болни крака особено е нужен отдих, и Вилкс признателно поблагодари и за това, и за другото. Масата беше подредена в чистата половина на къщата. Дилинш и Графът влязоха в ролята на помощници на стопанина, Юрка отиде на пост, а останалите седнаха около масата. Край масата не водиха делови разговори, пиха малко, пазеха силите си.

Кагато младите „братя" почистиха масата и отидоха в кухнята да хапнат заедно със стопанина, Петерсон зададе първия въпрос:

—Узнахте ли нещо за Густав?

—Изглежда вашият колега някъде е скрил вещите си. Белезите на удавника, намерен във Вента, съответствуват на вашето описание. Един от моите приятели — рибари разговарял с участъковия милиционер, който казал, че никакви вещи или документи не са открити при трупа. Поради това милицията се задоволила с версията за някакъв избягал углавен престъпник и не е предприела никакви издирвания. .

Вилкс и Петерсон се спогледаха и двамата с облекчение въздъхнаха. Егле мрачно каза:

—Това е най-доброто, което можа да направи Густав в неговото положение!

(Следва)

ОБНОВЕТЕ ДОМА СИ

С НОВИТЕ МОДЕЛИ МЕБЕЛИ ЗДРАВИ ИЗЯЩНИ УДОБНИ

21 425

ДЕПОЗИТ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година IX, бр. 37 (745) | Неделя, 29 март 1964 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

Планът за изкупуване на яйцата за окръга е изпълнен

На 26 март нашият окръг отчете изпълнението на тримесечния план за изкупуването и износа на яйца. Осъществяването на тази задача е дело на птицевъдите в ТКЗС, на кооператорите, предали яйца от личните си стопанства, на работниците от потребителните кооперации и ОКС и на ръководствата на масовите организации. До 26 март са изкупени 8 908 500 яйца при план 8 860 000 броя. Планът за износа е изпълнен 102 на сто.

На първо място в битката за повече яйца се наредиха кооперативните земеделски стопанства в селата: Бабук — с изпълнение 297 на сто, Дулово — 257 на сто, Калипетрово — 253, Межден — 200 и др. Най-много яйца от личните стопанства предадоха кооператорите от Дулово — 96 на сто и Кайнарджа — 88 на сто.

В отговор на Възванието на ЦК на БКП до българския народ, търговските работници и кооператорите полагат усилия за преизпълнение на плана за второто тримесечие.

ПОЛЕТО ОТНОВО СЕ ОЖИВИ

Времето се оправи и всички кооператори от ТКЗС—Малък Преславец заработиха в трудова надпревара. Полевъдите в тези дни усилено подхранват есенниците с амониева селитра. Едни извозват тор, а други го разпръскват. Не спира веселата гълчава в местностите: „Цглините“, „Краището“ и „Кьйджика“, където работят кооператорите. Досега те са наторили с амониева селитра 3000 дка пшеница и над 1 000 дка ечемик.

Най-активно участие вземат Йордан Иванов, Йордан Йовчев, Марин Александров, Тодор Стоянов и Добри Луков.

Не остават назад и кооператорите от съставното село Долно Ряхово. Досега те са подхранили над 2700 дка пшеница, намираща се в местностите: „Вятърницата“ и „Куру чешме“.

С голяма сръчност в работата се проявяват Неджими Хюсеинов, Сюлейман Мурадов, Дончо Браделов, Дойко Сотиров и Хюсеин Юсменов.

Димитър ВЪЛКАНОВ
наш кореспондент

В ДАР НА 20-ГОДИШНИНАТА

ДА ЗАСЕЕМ БЪРЗО И КАЧЕСТВЕНО! Да преизпълним плановете за 1964 г!

С ВСИЧКИ СИЛИ НА СЕИТБА!

Засяването на пролетните култури в най-благоприятния агротехнически срок е от решаващо значение за получаването на високи добиви от тях. Общо в окръга има да засяваме през тази пролет около 662 000 декара. Неблагоприятното време попречи сеитбата да започне навреме. Сериозно изостана сеитбата на овеса, фия, граха, цвеклото, конопа, баклата и други. Към 26 март при план 9 600 декара овес, сме засели само 3 659 декара, фуражен грах — от 15 004 декара едва 4 136 декара; коноп имаме засят 500 декара, слънчоглед — 2 600 декара, а захарно цвекло и люцерна нито декар. Към същата дата има редица ТКЗС и ДЗС, които не са засели нито декар овес, фий и грах. Такива са кооперативните стопанства в Голеш, Средище, Дулово, Межден, Секулово, Паисиево, Ситово, Сребърна, Добротица, Айдемир, ДЗС „Янко Забунов“ и ДЗС—Нова Черна.

Това говори, че положението със сеитбата в окръга е тревожно. Ние сме на последно място в страната по засяването на ранните пролетници. А вече настъпиха решителни дни и за сеитбата на средно-ранните култури.

От няколко дни в окръга се създадоха благоприятни условия за започване на сеитбата във всички стопанства. Но на редица места ръководствата и специалистите умуват и не вземат бързи мерки за масово навлизане в сеитбата на ранните и средноранните култури и за подготовката на почвата за покъсните култури.

Срочното засяване на културите се налага и от обстоятелството, че през тази година влагозапасяването на почвата е недостатъчно и трябва да се използва най-рационално наличната влага за бърз растеж и развитие на растенията. Вредното самоуспокояване, че „незасято не е оставало“ трябва да се ликвидира и да се излезе от това трудно положение. Необходимо е създаването на здрава организация и ежедневен контрол от страна на ръководствата върху работата на машините. Трябва да се разработи график за тяхната работа и да се държи сметка за всеки техен час. Сеитбата ще се извърши изключително с машини и цялото внимание трябва да бъде насочено към тяхното пълно натоварване. Всички средни и тежки трактори да преминат на денонощна работа, като през деня сеят, а през нощта култивират и бранують дълбоката оран.

Под непосредственото ръководство на ръководителите и специалистите, с общите усилия на механизаторите и кооператорите може да се навакса загубеното време и да решим въпроса за сеитбата в срок.

Първите дни на сеитбата показаха, че там, където ръководителите и специалистите следят постоянно състоянието на почвата и вземат мерки за преодоляване на изоставането, въпреки известни трудности, са приключили засяването на овеса, фия, граха и сега сеят коноп и слънчоглед. Такива са ТКЗС в Алфатар, Срацимир, Кайнарджа, Нова Черна, Чернолик, Окорш и други. Първите дни на сеитбата показаха и това, че някъде се допускат и сериозни пропуски. В редица стопанства като Смилец, Калипетрово и Кайнарджа и други при сеитбата на граха, голяма част от семената остават открити, главно поради некачествената подготовка на сеялките и на площите. В ТКЗС Калипетрово продължава порочната практика да се използват след сеялките брани вместо влачки. Въпреки указанията на Управлението на селскостопанското производство, сеитбата на граха да се извършва с голяма посевна норма 28-32 кг на декар, ТКЗС в Смилец и Калипетрово сеят с посевна норма 20 кг на декар. В никакъв случай напрежението за засяване в по-кратки срокове не бива да става за сметка на качеството, с което да създадем предпоставка за ниски добиви.

Наред със сеитбата трябва да се движи и работата в лозята, овощните и зеленчукови градини. Решителни мерки трябва да се вземат за преодоляване изоставането в сеитбата на тютюневия разсад, която трябва да приключи най-късно до 1 април. В близките няколко дни трябва да засеем наличния арпаджик в кооперативните стопанства. В скоро време трябва да приключи и валирането на есенните посеви.

За правилното извеждане работата по сеитбата и другите мероприятия в селското стопанство решителна роля има да играят нашите агрономи. Тяхното работно място вече е полето и те трябва непосредствено да ръководят работата на машините и кооператорите и да осигурят висококачествено и навременно засяване на културите.

Необходимо е под ръководството на общинските партийни комитети и на управителните и дирекционни съвети на ТКЗС и ДЗС, правилно да се насочи ентусиазма, обхванал селскостопанските труженици в резултат на Възванието на ЦК на БКП към българския народ, по случай 20-годишнината от социалистическата революция в България. В чест на тази светла дата да засеем срочно и качествено пролетниците и осигурим повече селскостопанска продукция за изхранване на населението и суровини за промишлеността.

Засяват тютюневия разсад

Тази година в с. Пожарево отрано започна подготовката за производството на ран и закален тютюнев разсад. Вече са приготвени 1560 кв. м. лехи, с разсада от които ще бъдат засети 150 дка тютюн или с 50 дка повече в сравнение с миналата година.

Преди известно време Стоян Пайрязов, Петър Манолов, Стефан Стойков и Петър Минчев засяха първите 200 кв. м. лехи. Засяването ще става на етапи, за да се облекчи в последствие и самото разсаждане на разсада.

Стоян КУЦАРОВ

СЕМЕНА В ЧЕРНОЗЕМА

В БРЪШЛЯНСКАТА низина пролетта бързо гизди пъстрия си сукман с ранни пролетни цветя и зеленина. Мартенското слънце нежно гали с топлите си лъчи крехките листенца на житата, а дунавският полъх ги клатушка на воля, сякаш иска да отърси мъката им от тежката зима.

Над новочерненския район небето е синьо като коприна. Чучулигите в хармоничен припев трепкат криле в небосвода, известяват на хората за настъпилата пролет. Навсякъде в низината се чувствува мирисът на прясна оран, отеква песента на тракторите, плъзнали из необятната шир...

...Със секретаря на новочерненския партиен комотет Трифон Гецов минахме през Цар Самуил и се отправихме към местността „Орта Йол“.

— Пролетта закъсня и всички работи се натрупаха изведнъж— споделя Гецов — но трактористите са на крак. Ден и нощ не спират работата, култивират, брануват, сеят.

В равния като тепсия блок право, сякаш по опънат конец се носи „Беларуса“ на Атанас Георгиев. Съсредоточили поглед в земята младежите Стефан и Трифон Русанови зорко контролират работата на редосеялката, която равномерно пуска слънчогледовите семена в рохкавата пръст.

— По 200 кг от декар сме обещали да получим и затова бързаме да засеем по-рано, — отговаря тракториста и наново отпуска амбриажа на нетърпеливата машина. След редосеялката новите брани заглаждат оранта, за да смукнат по-бързо семената от влагата на чернозема, да избуят и налеят едри като тепсии пити.

Отправихме се към землището на новочерненското ДЗС. Край един от разпределителните канали механизаторът Велико Маринов яхаше своето „ДТ—20“ с браните в разселенилата се пшеница. И тук песента на тракторите се носи надлъж и шир из необятната равнина.

— В чест на юбилейната година от победата, трактористите ни са в постоянна надпревара, за срочно завършване на пролетните полски работи — обясни председателят на профкомитета Марко Бонев.

В изпръхналия блок трактористът Иван Димитров бе зад кормилото на „Беларуса“. Опитният механизатор зорко следваше маркираната браздичка, за да бъдат прави като свещ редовете.

Заговорихме го.

— Засял съм вече 650 декара слънчоглед, а плана на стопанството е 1 000 декара, — с гордост обяснява тракториста. — Но с помощта на колегите утре- в други ден приключваме напълно със сеитбата на ранните култури.

Минахме край работещите трактори на Георги Славов, Никола Стоилов, Валентин Георгиев и Тодор Стоянов. Едните от тях наторяваха предварително оранта с изкуствени торове, другите засяваха люцерната, репичките за семе и бакла.

Земята дишаше с пулса на машините, с неуморния труд на хората от тази низина.

...Слънцето преваляше към залез. Розовите му блясъци багреха опрашните лица на сеячите. От всякъде се чуваше тракането на редосеялките, които пускаха като под брой семената във влажния чернозем, за да бъдат буйни растенията и пълни хамбарите на есен.

Коста МАНАВСКИ
(наш специален пратеник)
Нова Черна

Комсомолецът Абдрахим Сеидов от ТКЗС — Окорш с истинска радост се грижи за поверените му 20 телета. Благодарение на неговата упоритост, той редовно получава от тях по 0,700 кг среднодневен прираст.

СНИМКА: Велико СТАНЕВ

СЕИТБЕНИ ДНИ

От няколко дни двете бригади на село Кайнарджа започнаха сеитбата на пролетните култури. Най-напред бяха засети предвидените по плана 200 дка овес. След това започна сеитбата на фуражния грах, от който също са засети вече над 200 дка.

Едновременно със сеитбата на най-ранните култури механизаторите започнаха и подготовката на почвата за сеитбата на средноранните и късни пролетни култури, като я култивират и брануват. Подготовката се извършва много добре, което е гаранция за качествена сеитба.

Цонка СТЕФАНОВА

За да се люшнат буйни жита

Студовете през последните дни не попречиха на кооператорите от село Скала да излизат на работа из полето, за да подхранват есенните посеви.

Осъзнавайки голямото задължение, което са поели в чест на 20-годишнината от социалистическата революция у нас, да получат по 215 кг пшеница от декар при план 205, ги кара да работят неуморно и с ентусиазъм. Само за два дни кооператорите подхраниха 2 500 дка пшеница с амониева селитра.

С чувство на отговорност към работата се отнесоха всички стопани но най-много в подхранването на посевите се проявиха звената на Руфи Рафиев, на Иван Стоянов и на Белчо Белчев.

Христо ГАНЕВ

Увеличават се засетите площи

25 март. Първи сеитбен ден. С голяма радост механизаторите от село Ножарево, филиал на ДЗС „Янко Забунов“ навлязоха с тракторите в блоковете. Започна усилена работа. Механизаторът Сюлейман Даудов със своя ДТ-54 бранува земята, а след него Сабри Наимов също с трактор ДТ-54 започна да сее овес.

Цял ден и цяла нощ в блока край село Падина се чуваше песента на машините. Обиколка след обиколка и площите, засети с овес се увеличават непрекъснато 10—50, 100, 200 дка...

Сеитбата продължава.

Ахмед ДЕМИРОВ

Трактористът Ниязи Салиев от с. Брадвари е първенец в кооператива. При план 18000 дка мека оран за миналата година, той изора 28 000 дка, като икономиса 4 000 л нафта.

ИЗПЪЛНИХА ТРИМЕСЕЧНИТЕ СИ ПЛАНОВЕ

КОЛЕКТИВЪТ на Дизеловата електроцентрала в Силистра заслужено може да се гордее с производствените си успехи през първото тримесечие на тази година. Към днешна дата централата е преизпълнила плана си за четиримесечието и сега работи за месец май. Произведени са общо 3 033 000 киловатчаса електроенергия при план за четиримесечието 2 750 000 киловатчаса. Това постижение е достоен отговор на Възванието на ЦК на БКП към българския народ по случай юбилейната двадесетгодишнина от победата на Девети септември.

* * *

ПРЕДСРОЧНО изпълни плана си за тримесечието и консервния комбинат „Нектар“ — Силистра. До 26 март работничките и работниците са произвели голубци, консерви от зрял боб и конфитюри от кайсиев пулп за 170 000 лева, при план 85 000 лева,

* * *

ДПП „ВИНПРОМ“ отчита изпълнение на плана 266 000 лева, при контролна цифра за тримесечието 265 000 лева. Колективът на предприятието обещава до края на месеца да произведе продукция за още 16 000 лева.

* * *

ДОСТОЕН отговор на Възванието на ЦК на БКП до българския народ даде и колективът на Окръжно предприятие за материално-техническо снабдяване. На предприятията и земеделските стопанства до 25 март са продадени материали и машини за 2 320 000 лева, при план за тримесечието 1 500 000 лева. Сега работниците и служителите се борят за предсрочно изпълнение на плана за четиримесечието.

* * *

ПРЕДСРОЧНО изпълниха плана за тримесечието и кооператорите от ТПК „Инвалид“ — Силистра. Тяхната продукция, произведена през първите три месеца, възлиза на 150 800 лева, при план 150 000 лева.

* * *

С 2 000 ЛЕВА преизпълни плана и ДИП „Дунав“ — Силистра. На народното стопанство е предадено слънчогледово масло за 760 000 лева.

* * *

НА ПРЪСТИ могат да се преброят членовете на работническия колектив при ДП „Материално-техническо снабдяване“ — клон Дулово, но големи са завоюваните успехи през първото тримесечие на тази година.

Суровите зимни условия не спряха работниците. Благодарение на неуморните усилия и разгорялото се съревнование под ръководството на началниците на складовете Петър Николов, Риза Велиев и Йордан Иванов се разтовариха и експедираха 216 вагона с цимент, бетонно желязо, дървен строителен материал, селскостопански машини и други. Отделно от тях са обработени над 200 товарни коли с разни материали и стоки за предприятията в гр. Силистра.

Сега колективът с радост отчита извършената работа. Вместо заплануваните 180 000 лева към 20 март т. г. са реализирани 316 853 лева, която сума се равнява на 176 на сто изпълнение плана за тримесечието.

Особено усърдни бяха Димо Димов, Петър Георгиев, Йордан Димитров, Стойчо Пеев и Васил Вълев с отговорник на бригадата Мустафа Салиев.

Този малък колектив ще посрещне 20-та юбилейна годишнина с вдъхновен труд за преизпълнение на възложените задачи.

Янко ПАНАЙОТОВ

Преди да стъпим на фестивалната ЕСТРАДА

Тъй майсторски, че всяко сърце да трепне

ДВАНАДЕСЕТИ април наближава. А това е денят на градския фестивал на песните. Затова най-добрите музикални колективи в Силистра всеки ден усъвършенствуват своето майсторство. Те с истинска всеотдайност посвещават на хубавата песен толкова много вечери, толкова много репетиции... Хористите от ТПК „Дунав“ с пълно право се нареждат между най-ентусиазираните. И да се разказва за тях е нужно и справедливо.

В меката зимна вечер салонът на кооперацията едва побира вълните на тяхната песен. Навън се разхождат хора, бързат деца, а те тук продължават да повтарят музикалните фрази, да шлифоват мелодичните върхове на песента... Дружно се понасят гласовете им. Да, ето сега е по-добре! Хубаво звучи добруджанската песен:

„Любил се Стуян със
Руска —
от малки дур до голями,
дурде гулями станали...“

И все пак в нечии гласове диригентът Артюн Маркарян долавя слабо трептене и несигурност. Колко търпение, колко труд се иска от него, докато се постигне чудното звучение! А тук се разучават песни, включени в плана на Централния дом за народно творчество, посветени на двадесетгодишнината на славното Деветосептемврийско въстание. В дните на фестивала, в дните на концертите публиката ще чуе тези хубави песни: кантатата „На Партията“ от Асен Карастоянов, „Майка“ от Новиков, „Добруджанска песен“ от Илия Илиев, „Пролет на строежа“ от Александър Танев. Хористите слушат изпълнението на тези песни на магнетофонна лента — както ги пее хорът на Радио София. Така те могат да преценят своите постижения по-добре. За майсторството тук се мисли много. Пак заради майсторството в края на този месец на хор „Дунав“ ще гостува асистентът от Консерваторията в София Васил Арнаудов. И той ще помогне на самодейците да постигнат още по-прецизно, по-завладяващо изпълнение.

На фестивала „дунавци“ ще се представят и с женска вокална група, която има свой репертоар, ще развълнуват своята публика и с индивидуалните постижения на солистите си Лидия Кузманова, Стоянка Войнова, Славри Петров. И те вярват в своите успехи. Тяхната жизнерадост привлече към колектива им младата пианистка, ученичката—Маргарита Талигарова, която винаги с желание дава своя дял в стремежа на колектива да се подготви за фестивала добре, показвайки нови завоевания в действеното, дълбоко идейно и високо художествено хорово изкуство.

Дружност и упоритост има у хористите от „Дунав“. Затова те са уверени, че ще постигнат много повече, от колкото друг път. Та те не забравят, че фестивалът през тази година ще бъде празник на една светла двадесетгодишнина. И ще пеят, така, че всяко сърце да трепне.

Стефанка СТАНЕВА

С КРИЛАТА НА МЛАДОСТТА

Големи и отговорни задължения има да изпълнява Държавното автомобилно предприятие в Силистра. Но вярата в успеха е още по-голяма, защото в редиците на трудовия ни колектив крачи крилата младеж, която представлява една трета от цялата трудова армия. Комсомолците от предприятието винаги са стояли в челните редици в борбата за осигуряване на навременен транспорт и качествен ремонт на колите.

Със своето трудолюбие спечелиха любовта и уважението на целия колектив комсомолците Георги Кудинов, Марин Илиев, Атанас Атанасов, Колю Атанасов, Колю Димитров, Георги Тодоров, Георги Кръстев, Виктор Ра анов, Божан Славов, Цанко Георгиев, Димитър Маринов и други.

Познати са успехите на младежите от бригадата за комунистически труд при сервиза. Особено е добра работата на комсомолците от елекроотдела, които са обещали в чест на 20-годишнината от социалистическата революция и Възванието на Централния комитет на Българската комунистическа партия към нашия народ, да обслужат качествено не по-малко от 20 автомобила всеки ден.

Увлечени от любовта за знания, много от младежите в предприятието повишават своето образование във вечерните училища. Както в работата, така и в учението Васил Стоянов, Иван Петров, Йордан Иванов, Кралю Петров и други показват добри резултати.

Твърдо убедени в прекрасното наше бъдеще, младежите от нашето предприятие ще се борим да сме винаги начело, да станем носители на паспорта на трудовата слава и юбилейната значка.

Атанас АЛЕКСАНДРОВ
секретар на ДКМС при ДАП
— Силистра

С УСТРЕМА НА ПАРТИЯТА

Пламъкът от неудържимата радост, разпален от величествения документ—Възванието на Централния комитет на Българската комунистическа партия по случай 20-годишнината от социалистическата революция към българския народ, се понесе като лавина и сред многобройния колектив на Промкомбинат „Камъшит“. В него загоряха с порива на младостта 650-те комсомолци, организирани в 17 комсомолски дружества.

Отчетът на Партията пред народа за изминатия от него път е исторически документ, който ни вдъхновява, влива нови сили в младежките ни сърца за успешното изпълнение на поставените задачи на техническия прогрес, за превъплътяване в дела издигнатия от в. „Народна младеж“ лозунг „Българско значи висококачествено“ и изпълнение решенията на X-тия конгрес на ДКМС.

Сега във всяко дружество в чест на славната годишнина, ние разгръщаме широка възпитателна и идейно-политическа работа. Успех в това отношение бележат 5—8 и 15 дружества.

В отговор на прекрасните грижи на Партията 58 младежи и девойки от комбината упорито съчетават труда с учението и повишават своето образование във вечерните училища.

Вдъхновени от успехите комсомолците от предприятието сме решили да поемем нови производствени задължения и се борим да станем носители на Паспорта на трудовата слава и значката на Централния съвет на професионалните съюзи и радио София.

Статира ЕНЧЕВА
секретар на ЗК на ДКМС

ЗДРАВЕОПАЗВАНЕТО В ОКРЪГА — ДЕЛО НА ЦЯЛАТА ОБЩЕСТВЕНОСТ

НА 21 март т. г. се проведе годишно-отчетната конференция на Профдружеството на здравните работници в окръга. На конференцията присъствува и другарят СТЕФАН ГАБРОВСКИ, секретар на Окръжния комитет на Партията.

Другарят д-р ДИМИТЪР БИЧЕВ, секретар на изпълнителния комитет на Окръжния народен съвет, откри и ръководи конференцията. Другарят д-р К. КОСТОВ, началник отдел „Народно здраве“ към Окръжния народен съвет прочете отчетния доклад. Другарят д-р ИВАН РАДЕВ, председател на профдружеството на здравните работници, прочете информация за резултатите от втория етап на прегледа на здравните служби в окръга. В доклада и информацията бяха посочени и хубавите, и лошите страни от работата на здравните служби и здравните работници, профсъюзните активисти и болниците в градовете Дулово, Тутракан и Силистра. Направен беше анализ за състоянието на майчинското и детското здравеопазване, противоепидемичната дейност и амбулаторно-поликлиничната помощ. Посочено бе, че в сравнение с 1962 година болничните легла са се увеличили от 833 на 905, лекарските и зъболекарските длъжности — от 448 на 515, здравните заведения от 96 на 111, а детската смъртност е намаляла от 52 на 49 процента през 1963 година, открити са нови 10 фелдшерски пункта и др. Здравните работници по места са търсили помощта на обществеността, поддържали са близка връзка с председателите на ТКЗС и народните съвети, с общинските партийни комитети. Най-вече това е ставало в с. Зафирово и с. Стефан Караджа, където д-р Вълчев и д-р Хаджииванов са успели да превърнат дългогодишната си практика в постоянно действащи фактори за насаждане на здравни навици в населението и младежта, за целта те са използвали личната беседа и местните радиоуредби, изнасяли са лекции от здравен характер, опирали се на обществеността

Но наред с това са допуснати слабости, които конференцията не отмина без внимание. В своите изказвания д-р ХАДЖИИВАНОВ от Стефан Караджа, д-р ХРИСТОВ от Ситово, д-р ВЪЛЕВ от Зафирово, д-р СТАВРЕВ, д-р КИРЧЕВА, и д-р МАНОЛОВ от град Силистра тревожно поставиха въпросите за подобряване на селското здравеопазване, за взаимодействието на здравните служби в Дулово, Тутракан и Силистра с тези от селата, за изпращането на повече зъболекарски кадри по места. Разкритикувано бе Аптечно управление—Силистра, затова, че по аптеките в окръга понякога липсват най елементарните лекарства, произвеждани в нашата страна. А заместник-председателят на Окръжния съвет на БЧК др. Стамов предложи да се обедини работата на окръжната болница с тази на профсъюзите на здравните работници и Окръжния съвет на БЧК и се насочи към решаване задачите по кръводаряването, здравната просвета и здравеопазването.

Накрая д-р ДИМИТЪР БИЧЕВ обобщи изказванията на конференцията и постави задачите. Той изтъкна, че Окръжният комитет на БКП, Окръжният народен съвет и отделът „Народно здраве“ дават положителна оценка за работата по здравеопазването в окръга. Занапред вниманието на здравните работници трябва да се насочи към изпълнение на основните мероприятия за ликвидиране на голяма част от заболяванията, намаляване на детската смъртност, хигиенизирането и благоустрояването на населените места. Всичко това трябва да се върши в чест на Петия конгрес на БЧК и славната Двадесетгодишнина. За целта да се използуват всички средства на нагледната и масова агитация и се укрепва връзката с обществеността, за да може наистина здравеопазването в окръга да стане общо дело.

Никола НАНЕВ

Тук, в светлата сграда на седмичните детски ясли при ДЗС—Силистра, прекарват радостно ежедневие много деца, чиито родители работят във фермите и по блоковете на голямото стопанство.

НОВА ПРИДОБИВКА ЗА НОЖАРЕВЦИ

Кооператорите от село Ножарево са особено радостни и оживени през тези дни от юбилейната година. Те с въодушевление посрещнаха Възванието на ЦК на БКП към нашия народ. Сега, когато ЦК на БКП призова всички трудещи се на упорита работа за преизпълнение на плановете, кооператорите от Ножарево получиха скъп дар, плод на народната ни власт — нов модерен търговски магазин. Новата и красива сграда сега краси селото.

В добре подредения магазн кооператорите от Ножарево намират почти всичко, което им е необходимо,

Ахмед ДЕМИРОВ

С любов към сценичното изкуство

Много е работата на учителите в МТУ — Средище: учебни занятия, практика, извънкласна работа... Но любовта им към театралното изкуство е голяма. Въпреки голямата си заетост те подготвиха пиесата „Разсъмване“ от Величко Нешков.

След упоритата работа в късните пролетни нощи, ентусиазирани от личния пример на директора Атанас Желев и партийния секретар Тодор Тодоров, самодейците завършиха репетициите и вече се представят пред публиката. Наскоро гостуваха на кооператорите от село Добруджанка, които препълниха салона и останаха с много добри впечатления от театралците. А те дълго ще помнят тази вечер, когато на тяхната сцена оживяха образите на героите от „Разсъмване“.

Викентий ДУКАНОВ

ПРОФЕСИЯ

ДЕЦАТА заспаха. Двете жени постоянно поглеждаха към часовника. По едно време младата не издържа.

— Мамо — каза тя, — ний да се нахраним! Кольо сигурно ще си дойде посредноощ.

— Такъв си е той — заклати глава баба Руска. — В къщата му може огън да гори, той първо обществената ще свърши. Какъв страх съм брала с него като беше председател на РМС. Викам си — ще го пречукат някоя вечер, дето ходи да „повдига“ младите на събрания, на заседания, по седенки, на репетиции да ги вика. Все той! Често съм му казвала: „А бре, Кольо, а бре, мама, голям си веки! Залови се с някоя къщна работа!“ — „Какво искаш да се завра като мома до фустата ти ли? — смее се той. — Затуй ли ме избраха хората за председател на РМС, да стоя до топлата печка?“...

—Хеле, като се оженихте, мирясa малко.

— Ами, мирясал! — каза малко замислено Атанаска. — Все същият си остана, мамо. Взеха го войник, като свърши войниклъка, замина за Русе да учи за елекротехник, постъпи на работа в един завод. Отначало в писмата си пишеше само за работата си, пък после писа, че го избрали за секретар на ДСНМ в завода, а после, че станал член на Окръжния комитет на ДСНМ...

Като ги изтеглиха за щатен инструктор в Околийския комитет на ДСНМ — Силистра, Атанаска се зарадва много. Най-после щяха да се приберат заедно. Дадоха им квартира в града, само че веднаж в седмицата я се видеха, я не. Кольо беше все по селата. И зиме, и лете. Като се завърнеше, викаха го по заседания в комитета. Нямаше край тяхната... Сърцето й се свиваше. На разходка й се излизаше, на кино й се ходеше. Сама как да отиде? Почна да му дума: „Имаш си занаят, залови се с него, че и ние да сме като хората“...

— Тъй — казваше спокойно Кольо, — значи организационната работа не е за хората?

А една вечер й каза:

— Пращат ме на едногодишна младежка школа.

Атанаска прехапа устни. Разбра, че нейният мъж завинаги си е избрал нова професия. Имаше ли смисъл да го разубеждава, когато Кольо гори в работата си... После го изтеглиха за инструктор в Околийския комитет на Партията, изпратиха го на едногодишна партийна школа, след туй...

Гласът на свекърва й прекъсна потока на спомените:

— Я! Я! Я! Часът е вече единадесет!

* * *

КОЛЬО излезе на шосето. Огледа се, ослуша се, дали не иде камион, да го закара до града. Тихо беше. Тихо и студено.

— Пак пеш ще се върви — рече гласно той.

Нищо — свикнал е. Толкова години от село на село все пеш е ходил, че сега ли. Два-три километра какво са за него. Но тези два-три километра ще го забавят да се яви навреме в предприятието. А не е осигурил още превоза на тъкачките от новия цех в града. Закъсняват сутрин, изморяват се по пътя, настиват, някои не идват на работа...

И тази вечер след заседанието на ръководството той реши да се отбие при трета смяна. Знаеше, че ще го заглушат с оплакванията си, но нима ще заобикаля истината като страхливец?

Тъкмо щяха да пускат становете. Кольо обхвана цялата зала с поглед — като че ли всички бяха по местата си. Помисли си: „Герои жени излязоха. Негодуваха, но малцина се огънаха пред трудностите“. Трябва да се реши най-после въпросът с транспорта. Той обеща и ще го направи.

А колко още грижи има?! Трябва да се сформират наново бригадите. Да поемат обещания. Да помогне на комсомолската организация да закрепне. Новите тъкачки да свикнат със задачите на предприятието.

Рано сутрин започва работният ден на партийния секретар Никола Георгиев. Винаги има въпроси, които трябва да се обсъдят със секционните партийни секретари.

Вече осемнадесет години Кольо е организационен работник. Много пътища изброди, с много хора се е срещал, много косми по главата му се белнаха. За тези осемнадесет години партийният секретар на ДИП „Добруджа“ — Силистра разбра, че пътят до сърцата на хората е дълъг. За да не се умориш и върнеш назад, трябва обезателно да се опираш на правдата.

Катя УЗУНОВА

Признателност за хубавата работа

От една година в Секуловския съвет към подвижното кино работят двамата комсомолци Иван Маринов и Кънчо Иванов. Макар и за кратко време те натрупаха ценен опит и където и да отидат сега, зрителите ги посрещат с уважение, защото Иван Маринов и Кънчо Иванов умеят да се отнасят добре със любителите на филми. Досега Иван Маринов и Кънчо Иванов изпълняват най-редовно производствената си програма. От 19 март те вече работят по плана си за месец април.

Сафет ХАДЖИСАДУЛОВ

◆ ◆ ◆

44

Н. АСАНОВ
Ю. СТУРИТИС
Роман
НАПИСАН ПО СЛЕДИТЕ НА
ДЕЙСТВИТЕЛНИ СЪБИТИЯ.

Петерсон, сякаш чакащ само този миг, започна да излага бъдещите си планове.

Той пристигнал от Англия със задачата да установи непосредствен контакт с Вилкс, което той вече практически постигна. Той трябва да вземе със себе си радиста Делинш, когото той познава под прякора „Барс“ като сътрудник на английската секретна служба, и да се прехвърли на друго място, откъдето ще поддържа постоянна радиовръзка с разузнавателния център. В случай че Вилкс замине за Англия, в групата на Будрис ще остане напълно подготвен радист Графът.

Петерсон поспря, очаквайки, няма ли да има възражения. Нито Лидумс, нито Будрис протестираха. Тогава Петерсон, заел веднага важен вид, премина към следващия раздел на своята реч.

Беше поразително как той умееше да се мени в зависимост от това каква цена определяше за себе си. Ако в началото на речта, когато говореше за обикновени шпионски задачи, каквито можеха да изпълнят и Вилкс, и Егле, той се държеше просто — аз съм такъв като вас, като всички нашего брата, изключвайки впрочем загиналия Густав, който се оказал просто глупец, — то сега, пристъпвайки към нов раздел от своите съобщения, той изведнъж важно се наду, даже си спомни старата офицерска стойка, изпъна се, макар и да седеше на груба селска дървена пейка, а не в кожено кресло на някакъв щаб. И вече само по това, как се напрегна тялото му, как лицето му се наля с високомерие, беше ясно: сега той се счита за къде по-горе от останалите.

Вилкс дори облещи очи, когато видя лицето на своя стар колега от разузнавателната школа, с който в чужбина бяха изпитали много несгоди. Будрис само по-силно стисна своито изпръхнали от вятъра устни, за да не се разсмее. Сега пред тях стоеше пратеникът на някаква чужда държава и не какъв да е пратенинк, а човек, който е дошъл да съди и да помилва.

— Аз ще изпълнявам в Латвия задачи, поставени ми от щаба на НАТО, тъй като началникът на отдела на обединения разузнавателен комитет при НАТО, който събира данни за бъдещата война, е мой непосредствен шеф. Ще се опирам на вашата група, Будрис.

Англичаните считат, че нелегалното движение в Латвия трябва да бъде разделено на две— от една страна, легално живеещите латвийци, свързани помежду си от общите идеи, ще създават нелегални организации по градовете и селата, а въоръжените отряди ще спомагат да се запази животът на ония деятели, които не могат да се легализират. Сега не бива да се провеждат никакви диверсии, никакви акции, понеже трябва да запазим нашите сили до началото на Д, деня на Действието, деня на великата Война...

Да, това наистина беше реч на таен пратеник! Вилкс и Егле стояха с изопнати лица и едва не зинаха от учудване! Значи, ето кой е дошъл при тях! Инспектор! Най-всемилостивият и най-строгият съдия! Само Будрис се усмихваше под мустак, докато траеше речта и и когато необикновеният гост наблягаше за своите „пълномощия“, той го оглеждаше със своите големи сиви очи.

— Съгласни ли сте с тая програма, Будрис? — изведнаж прекъсна своята реч Петерсон и зададе пряк въпрос.

— Мисля, че не трябва да делим кожата на мечката, когато още се намира в гората! — тихо, но властно каза Будрис.

Петерсон сякаш се спъна в нещо и впери поглед в спокойното лице на Будрис. Всички се почувствуваха някак неловко. Така сякаш бяха разбудили с внезапен тласък дълбоко хипнотизиран човек. Но ето, че Петерсон още повече се изпъчи и попита:

— Моля, може би имате някакви предложения?

— Не, моля ви се, просто смятам, че за това е още рано да се мисли—повтори меко Будрис.

— Имате ли възражения по другите предложения? Какво ще кажете по новата тактика за действие на партизанските групи?

— Не трябва много да се оповаваме на сведенията на англичаните. Понастоящем няма в гората никакви масови отряди. Ако има две-три групи от по двама-трима души, то те само се укриват в гората, за да не бъдат арестувани.

— Но ние уреждаме прехвърлянето на парични средства за тях! Аз например донесох петстотин хиляди рубли!

— Между впрочем, по въпроса за донесените от вас пари... Не знаете ли от къде ги вземат англичаните. Ето например тези?

Будрис извади от джоба си тефтерче, взе една пачка с различни по стойност банкноти и ги разпростря на масата. По всички банкноти отлично се виждаха следи от габърки, с които някога са били прикрепени някъде. Може би в колекцията на някой страстен нумизматик, а може би на дъската за обявления на някоя банка в Сити или в Уол-Стрийт, като образци на съветски пари.

Лидумс, като хвърли поглед върху парите, се засмя. Пришълците, приведени над масата, смутено мълчаха, сякаш те бяха отговорни за действията на своите господари. Будрис продължи с насмешка:

— Как мислите, Петерсон, няма ли да се учуди касиерът на съветския магазин и да започне да подозира, че вие сте колекционер! А от подозрението до разследването има само една крачка...

— Не съм допускал... — каза объркано Петерсон.

— И аз не съм. Върна ми ги един мой легален единомишленик. Впрочем, тия подозрителни пари се намериха в пачката, която трябваше да дадем на рибаря, който се съгласи да изведе Вилкс в морето. Добре, че не попаднаха у него! — наблегна той.

— И... има ли много такива пари? — попита смутено Петерсон.

Вие дадохте на Лидумс петдесет хиляди рубли. В три пачки имаше по няколко такива купюра. Трябва внимателно да прегледате и парите, които са останали в скривалището.

— Заради такава дреболия, може да отиде по дяволите цялата операция! — Вилкс изразяваше възмущението си все по-високо и по-яростно. — Будрис, как мислите, дали няма да се откаже рибарят?

— Лодката и рибарят са подбрани. Остава само да определим деня на заминаването ви.

Петерсон взе от масата опасните пари и ги подаде на Будрис. Възползвайки се от това, че Вилкс заговори за заминаването, Петерсон напомни:

— Англичаните ви молят да изпратите при тях свой представител, който да носи писмо за

(Следва)

ПРЕДАДОХА ПЪРВИТЕ АГНЕТА НА ДЪРЖАВАТА

ТРУДОЛЮБИВИ СА овцевъдите на кооперативните стада в с. Коларово. През миналата есен те положиха много усилия и труд за навременното и правилно провеждане на осеменителната кампания при овцете. Сетне спазваха строго указанията на специалистите, за да могат да опазят животните от аборти. Избягваха да ги поят със студена вода и да им дават за храна заскрежени или плесенясали и загнили фуражи. Благодарение на тези и редица още мерки при храненето и гледането на овцете, нито една от тях не абортира.

През януари настъпи агнилната кампания. Сега бяха необходими още повече усилия за опазването на новородените агънца от премръзване и болести. Но добрите овцевъди бяха дали мъжка дума, че няма да пестят труда си затова. Те денонощно бдяха над стадата. Роди ли се агънце, веднага го прибират в топлите помещения. Малките навреме подкърмят, за да не прегладнеят и получат разстройство.

Помещенията за агънцата поддържат винаги сухи и чисти. Подът е застлан с дебел пласт от суха слама. Освен това навреме започват подхранването на младите агънца с груби и концентрирани фуражи. Дават им царевично брашно и ръж, които залагат в специални коритца. В ясличките им има постоянно зелена витаминозна люцерна. Редовно им слагат прясна вода за пиене, а и сол за лизане.

Вече агнилната кампания сред стадата е към своя край. От наличните 1 230 овце до сега са получени над 1 180 агнета. В резултат на добрите грижи за агнетата се постигна и тяхното опазване. Умряха само три агнета. Всички останали са в много добро телесно и здравословно състояние. Много от тях вече израснаха.

Наскоро коларовските овцевъди предадоха на държавата 140 едри и хубави агнета със средно живо тегло над 14.500 кг. Но най-много и най-едри агнета, около 70, отдели от стадото си опитният овцевъд Иван Ангелов. Той държи първенството, защото полага извънредно големи грижи за храненето и гледането на овцете и агнетата, а е също и привърженик на ранното заплождане при овцете.

— Ранните агнета израстват по-бързо и се продават по-скъпо, а от овцете се надоява повече мляко, от което кооперативът има по-големи доходи — разказва той.

След него на второ място е Асан Кубалов, който изнесе 30 агнета. Сега в чест на двадесетгодишнината от социалистическата революция у нас, овцевъдите от стопанството влагат всички сили да произведат колкото се може по-хубави агнета, да не допуснат смъртност сред тях и изпълнят плановете си за млеконадоя и вълнодобива от овцете. Несъмнено те ще успеят, защото работят с амбиция и голямо старание.

Георги КИРИЛОВ

Правилно да използваме полиетилена в тютюневото разсадопроизводство

Неблагоприятните климатични условия през разсадопроизводния период у нас налагат използването на топли и полутопли лехи. От откритите тютюневи лехи се получава разсад обикновено през третото десетдневие на май. Вследствие на това разсаждането закъснява и продължава до края на юни. От тук следва намаляване на добивите и качеството на продукцията. При сорт „Остролист“, който има по-дълъг вегетационен период, закъсняването с разсаждането намалява още повече доходите.

Прилагането на полиетиленното платно в тютюневото разсадопроизводство успешно разреши въпроса за ускоряване на развитието на разсада.

В зависимост от метеорологичните условия покриването на лехите с полиетиленово платно ускорява развитието на разсада с 6 до 18 дни. Той става готов почти едновременно с разсада отгледан под застъклени рамки в полутопли парници.

Покриването на лехите с полиетиленово платно осигурява повече топлина, създава условия за регулиране на водния режим и изолира напълно достъпа на влага от валежите и градушките. Но при неподходящ начин и режим на покриване вследствие на по-високата температура и по-голямата почвена и въздушна влага се създават условия за поява на болести.

Застилането на платното направо върху разсада както и опъването на полиетилена върху парникови и други рамки е неправилно. При разкрояване остават много неизползвани изрезки, а при вятър и дъжд става разкъсване на полиетилена и пропускане на вода в лехите. По този начин се наранява и изстудява разсада.

Най-добре е покриването на тютюневите лехи да става с полиетилен във форма на тунел. Размерите на лехите трябва да бъдат точно 1 м широки и 10 м дълги. Така се създават по-добри температурни условия, а откриването и закриването става с по-малко труд.

Над лехата се поставят пръчки във формата на полудъга на растояние една от друга от 60-80 см. От горната извита страна пръчките трябва да се изгладят и се обвържат с тел или канап за по-голяма устойчивост по дължина на лехата. Дължината на полиетилена трябва да бъде с около 1 метър по-голяма от дължитата на лехата. Едната страна на платното се полага на северната страна на лехата или на страната на преобладаващите ветрове и се обвива върху две-три по-тънки върбови пръчки, стабилното закрепване на които става с дървени геги (чаталчета) забити в земята. При забиване на гегите за да се запази здрав полиетилена между гегите и обвитите пръчки се поставя смачкан стар полиетилен. Другата свободна страна се прехвърля през пръчките и от другата страна на лехата се закова върху две дървени летви с диаметър 1.5-2 см върху ивица от стар полиетилен. За по-голяма подвижност между летвите се оставя на разстояние 20-30 см неокован полиетилен. Затварянето на подвижната страна на полиетилена се извършва само със завъртване на по-дебели дървени геги (чаталчета).

Покриването на лехите с полиетилен трябва да започне веднага след засяването. За да се получи разсад в първото десетдневие на май, продължителността на покриването трябва да се съобразява с развитието на разсада. До вдигане на уши разсада може да се държи покрит не само през нощта, но и през деня.

Поддържане на оптималната температура в покритите лехи може да се извърши само при използване на термометри поставени на сянка в лехата. Регулиране температурата на око е крайно неправилно.

Най-добра температура е около 25 градуса С. Повиши ли се над 30 градуси С, е нужно да се вземат мерки за тунелно откриване на лехата. Ако след тунелното откриване температурата продължава да бъде висока над 30 градуса С, лехите се откриват напълно.

От „вдигане на уши“ нататък лехите се държат през деня открити, но при хладно време и продължителни валежи се покриват, за да се избегне увеличаването на влагата, като периодически се проветряват. С напредване на развитието на разсада същия трябва да се държи открит и през нощта, за да може да се закали.

Внедряването на правилното използване на полиетиленовото платно в разсадопроизводството създава реална възможност разсаждането да започне в началото на май и да приключи до края на месеца, което е особено важно условие за сорта „Остролист 2747“.

Ив. ПАМУКОВ

Научен сътрудник при КОС
с. Цар Крум — Коларовградско

ОТ ОТНОШЕНИЕТО НА РЪКОВОДСТВОТО ЩЕ ЗАВИСИ УСПЕХЪТ

Един от важните елементи на техническия прогрес е комплексната механизация в отглеждането на културите. По този въпрос в нашия окръг се работи от няколко години. Много стопанства като ТКЗС — Ситово, Алфатар, Зафирово, Главиница и други постигнаха забележителни успехи в механизираното отглеждане на есенните посеви, царевицата, слънчогледа и други култури.

По-нататъшното развитие на селското стопанство налага през тази година кооперативните и държавни земеделски стопанства от окръга да осъществят широка и решителна крачка напред по пътя на повишението на механизацията в отглеждането на всички култури. В това направление са насочени сега усилията на Окръжния комитет на Партията и Управлението на селскостопанското производство при ОНС. Израз на това бе проведената в началото на март по инициатива на редакцията на вестник „Силистренска трибуна“ среща в Окръжния комитет на Партията със механизатори-първенци от звената за комплексна механизация. На тази среща, след като разказаха за своята работа, за своя опит и трудностите, които са срещали, шестимата участници излязоха с призив—обещание към всички механизатори от окръга. Всеки от тях се задължи да отгледа по комплексния начин не по-малко от 2 600 дка царевица за зърно и силаж и слънчоглед и да съдействува за разрешение на механизацията при обработката на цвеклото, тютюна и другите култури. Те призоваха всички механизатори от окръга да последват техния пример и да обработят повече площи по комплексния начин.

* * *

ТКЗС — Попина е едно от стопанствата, които бяха удостоени с честта да изпратят свои представител на срещата на механизаторите-първенци. Това беше трудолюбивият и упорит тракторист Георги Атанасов от тракторната бригада на село Гарван. През миналата година той положи не малко усилия за механизирано отглеждане на поверените му площи.

Логично е да се очаква, че най-голямо внимание към призива на шестимата механизатори ще се обърне именно в тези стопанства, от които бяха изпратени неговите инициатори. В ТКЗС—Попина обаче се натъкнахме на противното. Призивът не беше удостоен с нужното внимание. Ръководството на стопанството не е организирало разглеждането му пред механизаторите от двете тракторни бригади веднага след публикуването му. Това стана по-късно едва след намесата на общинския партиен комитет.

В стопанството тази година ще работят три комплексни звена. Предвижда се те да обработят общо 5 000 дка царевица и известно количество слънчоглед. Площите им обаче все още не са окончателно уточнени.

Техническата подготовка на комплексните звена също върви мудно. Приспособленията за пунктирана сеитба на прикачните квадратно-гнездови сеялки се правят. Но при навесните сеялки за това до сега не е помислено. Сега се приготвят и приспособленията за едновременно внасяне на минерален тор със сеитбата. Ремонтирани са ротационните мотики. Но не са приведени в известност механическите ръце, с които до сега не е работено в стопанството. Не са направени и огърлячи, с които да се наравя посева в по-късните фази от неговото развитие. Техническото ръководство не е помислило и за механизацията при обработката на цвеклото и тютюна.

Трябва да се спомене и това, че „Беларуса“ на Георги Атанасов не е в пълна техническа изправност. Ако не се вземат своевременни мерки, съществува опасност тракторът да излезе от строя в най-напрегнатите моменти и с това да се компрометира въобще работата на комплексното звено.

* * *

Ръководството на стопанството трябва по всички възможни начини да помогне на звеното за комплексна механизация на Георги Атанасов, за да бъде изведена работата му до край и той да изпълни поетото обещание. Помощ трябва да се оказва и на останалите две звена за комплексна механизация. Незабавно трябва да се уточнят площите, които те ще обработват. Технологическите карти трябва да бъдат окончателно завършени.

Прикачният инвентар на звената и приспособленията към него трябва да се приведат в пълна техническа изправност. Там, където собствения опит не достига, трябва да се изучи опита на механизаторите от съседните стопанства—ТКЗС— Зафирово, ТКЗС—Ситово и други.

Нужно е техническото ръководство и специалистите да вземат необходимите мерки за прилагането на разширена механизация при отглеждането и на цвеклото, тютюна, фасула и някои други култури. В тази връзка трябва да се пресекат всякакви антимеханизаторски настроения, от където и да идват те. Наивно е да се смята, че комплексната и разширена механизация ще лиши кооператорите от трудови дни. Дългогодишната практика показа, че работата в стопанството има извънредно много, и в трайните насаждения, и в зеленчуковите градини, и на полето. Често пъти кооператорите не смогват да я извършат и това се отразява лошо върху доходите на стопанството.

Можем да очакваме, че ръководството на стопанството ще преодолее допуснатите до сега слабости и ще съумее да организира силите на механизаторите за по-широко внедряване на комплексната механизация

Колю ВЪРБЕВ
инструктор от ОК на БКП
Емил ПРАХОВ
от ред. на в. „Силистренска трибуна“

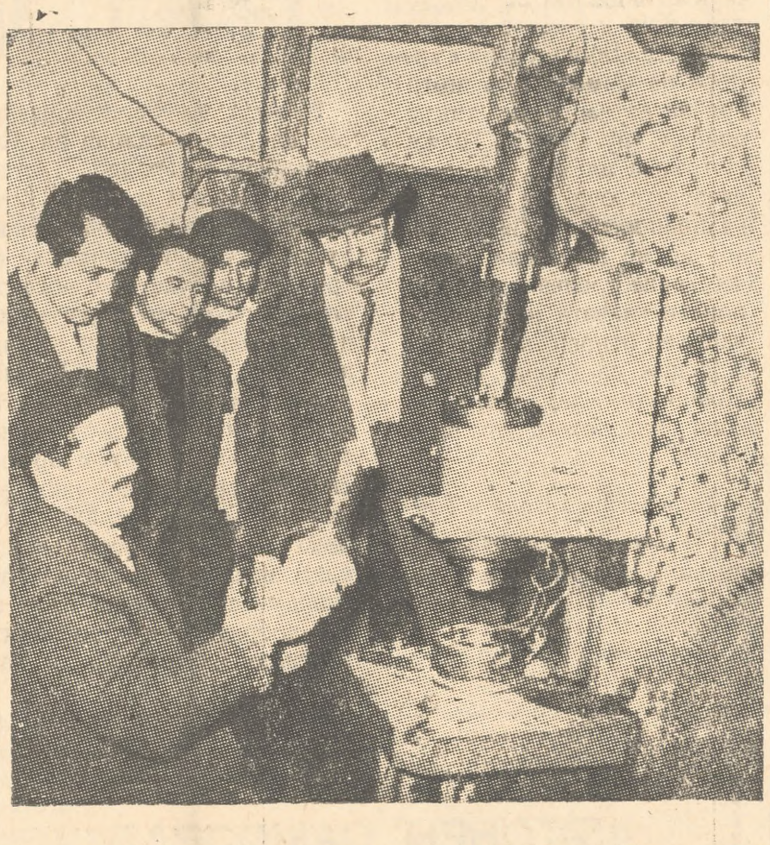

През тая година колективът на промкомбинат „Електрометал“ — Силистра усвои ново производство — електромеханична преса за бакелит и полопласт. С нея ще се изработват различни бакелитови и полопластови предмети.

НА СНИМКАТА: Представители на предприятието—клиент извършват експериментиране на пресата, при което тя показа отлични технически качества.

ПРИ ДАВИДОВСКИТЕ ОВЦЕВЪДИ

ПРЪВ в кошарите ни посрещна той — бригадирът на овцефермата Осман Расимов. Голяма част от времето си прекарва там. На него е поверена фермата, той носи пълна отговорност и материална, и морална. Но не е само до отговорността. Човек трябва да обича работата. Иначе, оставиш ли се работата да те влече, казва народът, свършена е тя. Но за Расим не е било така и няма да бъде. Той е комунист, който е застанал здраво на поста си.

Лицето му е кораво, обрулено от пролетните ветрове. Радостен е — имат успехи в фермата. Две години работи той тук и за тия две години всичко тръгна по новому. Помни: първият, вторият, третияг ден, той само гледаше, добиваше впечатление. И не му хареса. Овчарите изпращаха жените и децата си да пасат овцете, а те „си гледаха своята работа“. На третия ден вечерта новият бригадир ги събра всички. Заговори меко, сърдечно...

„... Така не бива, другари. Коя е нашата работа. Не е ли грижата за стадото най-прякото ни задължение. И тази година ли трябва да се срамим. Добре знаете 160 агнета са измрели през зимата. Радва ли ни това. Ако ще я караме, да я караме, ако не, да си вземем шапките и да си вървим. Че срамно бе, другари. Жените и децата ще ни пасат овцете!“ Говориха още много... Беше и сърдечен и строг. Такъв беше и по-късно. Но докато преди две години управителният съвет на кооператива беше взел решение да се закрие фермата в Давидово, сега плановете са други — разширение, построяване на хубави кошари, събиране овцете на 2-3 села тук, защото условия има — пасище, гора. А голямата чешма „Дюлгер“ е в подножието на хълма над кошарите и снабдява две села с вода.

Знае Расимов, никой не може да отрече — той направи много за фермите. Условията са сравнително трудни. Кошарите са покрити със слама, нямат електрическо осветление. За сметка на това волята е силна. Овчарите Арун Рифадов, Мемедалин Чаушев и двамата комсомолци и Салим Расимов, който вече 13 години работи при овцете, са пример за останалите. Другарите им се стремят да ги догонят.

Какви са успехите на овцевъдите от Давидово? Преди две години овчарите надоиха по 30 литра мляко на овца, а миналата година по 62 литра. Първата овчарска зима за него, както я нарича сам бригъдирът — от 160 смъртността сред агнетата се намали на 7. Пълна е кошарата с агнета сега. От 650 овце имат 700 агнета и само 3 умрели.

През новата година нови ще бъдат и успехите. Овчарите са обещали да издоят по 65 литра мляко от овца, а това е свързано с немалко труд Две години вече те работят по новому. Някои неща се утвърдиха като постоянен метод в работата им. За организацията на работата във фермата Осман ни разказа подробно. Всеки ден, всяко време си иска своето. Във връзка с подготовката за случната кампания от 10-ти юни до края на октомври миналата година е била въведена нощната паша. Овцете са се прибирали сутрин в 7 часа и цял ден са били на почивка. Петнадесет дни преди осеменяването са засилили кърмилото и за 10-15 дни са извършили груповото заплодяване.

Важен момент в живота на овцевъдите сега е борбата за запазване живота на всички агнета. По време на агнилната кампания бе въведено дежурство. Овцевъдите се сменяха по на 2 часа. Дежурството се предаваше чрез проверка за установяване състоянието на стадата. Особени грижи се полагат сега за храненето на малките агнета.

Условията за живот на гледачите са добри. Осигурени са пружинени легла, хигиенични стаи. Овцевъдите са доволни.

Идва пролет. Предстоят много неща още за уреждане от най-малките като почистване на тръните около фермата, до най-големите — електрифициране на фермата, направа на нови кошари и пр. И давидовските овцевъди с помощта на управителния съвет ще се справят с всичко, защото в работата си те влагат любов и чувство за изпълнение на дълг към Партията и народа.

Викентий ДУКАНОВ

Георги КИТАЕВ

ОТБИВАНЕТО НА АГНЕТАТА — ВАЖЕН ЕТАП В ПЛЕМЕННАТА РАБОТА

ЦЕЛТА на племенната работа в овцевъдството е да се усъвършенствуват местните овце и се създаде нова тънкорунна порода с повишени продуктивни качества и най-висок икономически ефект при отглеждането им.

В нашия окръг се работи за създаване на нова тънкорунна порода овце със следните показатели:

Категория	ср. ж. т. кг	ср. вълнодобив кг	качество на вълната	дължина на вълната
кочове	85	10	60-то	8 см
овце—майки	50	4.5	60-то	7 см

За да се постигне тази цел е необходимо да се провеждат редица мероприятия. Едно от тях е отбиването на агнетата. След 90-я ден от раждането агчетата за разплод се отбиват и преминават към нов етап в развитието си. Най-пълноценната храна за тях—млякото вече липсва. След лишаването на агнетата от майчино мляко, организмът трябва да расте и се развива за сметка на тия храни, които са включени в дажбата. Макар и да се поставят при добри условия на хранене и гледане, отбиването на агнетата представлява едно явление, което се отразява зле върху техния растеж и развитие.

Винаги след отбиването агнетата отслабват. Ето защо се налага отбиването да става постепенно, като постепенно се отнема част от млякото и накрая цялото количество. Това се прави в продължение на 10-12 дни. През това време се увеличава постепенно дажбата от концентриран фураж, люцерново сено и други храни, които напълно трябва да заместят майчиното мляко,

Ранното отбиване на агнетата за разплод води до намаляване гъстотата на вълната. Това се отразява лошо на бъдещата вълнодайност. Опитите показват, че тънкорунните (мериносови) агнета имат най-интензивен растеж на вълната първите шест месеца след раждането.

След навършване на 2-2.5 месеца и при достигане на 20-22 кг живо тегло, а някъде и на 18.2-19.7 кг (в ТКЗС Добротица и Айдемир) агнетата биват отбивани. Те се отделят от майките и не винаги се поставят в подходящи помещения. Не само това, храненето не винаги отговаря на зоотехническите изисквания. През този период обикновено концентрираните фуражи са много оскъдни и често агнетата ги получават в минимални количества.

Има много случаи, когато добре отгледани през бозайния период агнета след отбиването им изостават в развитието си, защото са лишени от редовно подхранване и необходимите грижи. На 9-месечна възраст те са почти със същото живо тегло както при отбиването им. В ТКЗС—Добротица през 1963 година агнетата са отбити при средно живо тегло 18.2 кг, а на 9-месечна възраст те са достигнали едва 26.9 кг. Средният дневен прираст за около 6 месеца е 0.045 кг. Това показва, че за тези животни въобще не са полагани грижи. Немарливо се отглеждат агнетата в ТКЗС — Ситово, Айдемир и други.

За пример в окръга са специалистите и овчарите в ДЗС— Силистра и ТКЗС в село Нова Черна. През 1963 година първите отбиха агнетата на 27 кг, а вторите на 25.4 кг.

Допусканите досега слабости като ранното отбиване, с ниско живо тегло, недостатъчните грижи по храненето и гледането трябва да бъдат отстранени. В противен случай желаните показатели за новосъздаваната порода овце не ще бъдат постигнати.

Любка ОЛИМПИЕВА
Инспекция по племенно дело — Силистра

ЕЛЕКТРОМОНТЬОРЪТ

ВАНКО НИКОЛОВ, един от седемте електромонтьори от авторемотния цех на ТПК „Метал“, е седнал пред масата до прозореца. Цялото му внимание е съсредоточено в сложената на нея бубина. Тънката като конски косъм жица се навива намотка след намотка и ръждиво-червения ѝ блясък се отразява в наведените над нея сиви очи Не след дълго младият монтьор вдига глава и се обляга на стола. Ръкавът на омаслената рубашка попива избилите по челото ситни капчици пот. Един далечен спомен разведрява лицето му....

Беше пак такъв мъглив пролетен ден, когато Ванко взе в ръцете си за първи път един генератор, за да го разглоби. Първа стъпка в новата професия... 1959 година. Партията призова да се навлезе масово в материалното производство. Той остави касиерството в Трудова повинност и постъпи в бившата кооперация „Стомана“... Мъчен беше този генератор!

—Нищо няма да излезе от мен!—тази мисъл се натрапваше и връзваше неопитните ръце. Но другарите му, колегите, ги развързаха и вляха сръчност в несвикналите пръсти... Електрическата чистачка. Голяма беше Ванковата радост, когато тя заработи веднага, без да става нужда повторно да се търси повредата...

И тръгна Ванко Николов нагоре. Тайните на електромонтьорството намаляваха, а заедно с тях се повишаваха разрядите. След първите шест месеца —втори разряд, след още двадесет и четири—изпит,„ и-пети, а миналата година-шести.

— Ванко, на една „Газ“-ка динамото отказва — открехна вратата и подвикна един от работниците. —Ела и го прегледай!

Русокосият младеж взе сандъчето с инструментите и излезе. Отверката и клещите припряно зазвъняха с метала. След малко, на мястото на камиона остана само синкавия бензинов дим, излетял през ауспуха.

—Много бързо ли?— Да, но тук е така.—Стремежът не само на Ванко, а и на колегите му е да не оставят нито една кола пред работилницата за по-дълго от ден. Нали нейде чакат за извозване на скъпи товари? Пък и тази повреда не беше кой знае колко голяма. Виж, миналогодишната, тогава падна работа. Донесоха един генератор, почти целия изгорял, нещо което я се случи веднаж в годината, я не. Запретна Ванко ръкави и започна ремонта. Трудно, много трудно беше, но практиката и другарите му помогнаха. Успяха. Нали сговорната дружина и планина повдига! В цеха вина ги е така и червените цифри на таблото го потвърждават. Постоянно около 120 на сто изпълнение на нормите и една седма част се пада на Ванко...

Вечерта бавно разстила тъмните си дипли. Цехът опустява. Кината, музиката, смехът зоват за отмора. На къщната врата на Ванковия дом го посреща с протегнати за прегръдка ръце малката дъщеричка. Но таткото сега няма време да си поиграе с нея. От масата също „протягат“ ръце книгите. Бащата е задочник последна година в Техникума по електрообзавеждане на промишлените предприятия. Ванко е майстор в работата си, но знае, че който малко учи, той малко умее. И затова сега учи. Но така сега в работата е полеко. . . Всяка вечер по няколко основно подготвени въпроса се зачеркват от конспекта. Сесията е близо... Нощта притиска с леките си пръсти очите на младежа— време е и той да почине!...

Георги УЗУНСКИ

Докрай верен на Партията и народа

ИСКА ми се да кажа за него такива думи, за да стане напълно ясно на читателите: кой е ТОНЧО СТОЯНОВ ГЪЛЧАВОВ. И не затова, че Тончо е мой роден брат, а защото беше революционер с пламенно сърце и душа и горещо обичаше Партията и своя народ. В спомените ми той си остава оня твърд, любознателен и справедлив младеж, чийто гладко лице и сериозен поглед криеха цялата му революционна страст, голямата му преданост и себеотрицание към делото, за което се бореше.

Той е роден на 3 юни 1904 г. в с. Малка Кайнарджа в бедно селско семейство. Селската сиромашия и вечната мизерия в къщи бяха постоянни наши спътници. Още отранни години Тончо обичаше бедните и мразеше богатите. Трудът беше неговата цел в живота, а борбата—неговото знаме.

На 14 години Тончо постъпи като обущарски чирак в Силистра. Големият град, вечните противоречия между града и селото още тогава го сближиха с прогресивни другари. Но животът беше тежък и Тончо се завърна на село, вече като калфа, където отвори малка работилничка и започна сам да изкарва прехраната си.Тук се събираха селските ергени. И той образува малка групичка от бедни, но побудни момчета, които учеше да се борят против румънската тирания.

По-късно с помощта на Дочо Михайлов и Димитър Дончев Тончо мина в България и се установи на местожителство в град Русе. Тук той намери своята среда, свърза се с другари—комунисти и се посвети напълно на делото на Партията.

Това обаче не остава скрито за полицията и фашистката власт и скоро Тончо бива уволнен като

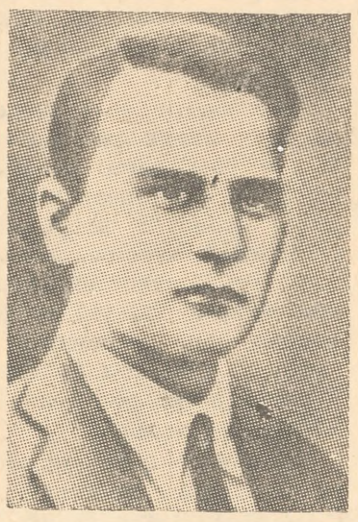

работник в захарната фабрика за организирането на първата стачка. Но постоянните преследвания не сломяват неговия борчески дух, не го отчайват, той продължава да се бори за по-справедлив и по-добър живот.

През 1921 и 1922 година заедно с Минчо Якимов организирва бойни революционни групи в Русенски окръг.

През 1924 година Партията изпраща Вела Пискова от град Шумен (сега Коларовград), за да окаже помощ на Русенската партийна организация в нейната борба. Заедно с нея, като нелегални, Тончо обхожда целия Русенски окръг. На много места те биват подушвани от полицията, но ловко се отскубват.

През март 1925 година Тончо се завръща в Русе за директиви. На 29 март, след срещата си с Петко Българанов, вечерта Вела и Тончо пристигат в къщата на добруджанеца Калчо Добрев, който и друг път ги е посрещал и приютявал. Но този път, полакомен от паричното възнаграждение, определено за двамата комунисти, той решава да ги предаде. Към 12 часа в полунощ агенти и стражари обкръжават къщата на предателя. Първа скача Вела, съобщава на Тончо и двамата започват престрелка с полицията. Тончо е ранен и моли Вела да не го остави жив в ръцете на фашистите. Болка свива сърцето на момичето, защото трябва да застреля такъв предан другар като Тончо. Изтръпва цялата, но умоляващите очи на Тончо и напиращият враг не ѝ дават време да мисли повече. Тя изстрелва два патрона в главата на Тончо, напълва отново пълнителя и излиза на двора срещу полицаите. След четиричасово сражение и тя пада убита.

Така умират Вела и Тончо, оставайки докрай верни на Партията и народа.

Станка ГЪЛЧАВОВА

НАШИЯТ МАТЕМАТИЧЕСКИ КОНКУРС

НА ОБЯВЕНИЯ от редакцията на в. „Силистренска трибуна" математически конкурс се отзоваха много ученици, като ни изпратиха решения на задачите от първия кръг. Тяхното число почти наближи сто. Това показва, че много от възпитаниците на някои от училищата в окръга проявяват траен интерес към математиката. Между изпратените решения има и такива, които се отличават с оригиналност и находчивост.

Всичко това е хубаво, положително. Но тук редакционната колегия на вестника иска да обърне внимание на един тревожен факт във връзка с обявения конкурс. Много от учителите по математика и директорите не направиха почти нищо за популяризиране на задачите от конкурса, не ги разпространиха сред учениците, не настояваха за тяхното решаване. На тези учители и директори заслужава да се припомни, че обявеният от редакцията конкурс е само едно от решенията на ОК на БКП за подобряване на обучението по математика в окръга. А решаването на задачите от конкурса, макар и малко, ще допринесе за подготовката на осмокласниците и единадесетокласниците за предстоящите им изпити.

Редакционната колегия на вестника и комисията за конкурса се надяват, че във втория кръг с повече решения ще се представят всички училища в окръга, тъй както добре се представиха в пърия кръг училищата в Силистра, Тутракан, Попина, Калипетрово и Коларово. Желателно е на учениците от страна на учителите да се даде възможност за по-самостоятелна работа, за да могат те да покажат своите истински възможности, за да утвърдят своите навици за самостоятелно решаване на задачи, за да изиграе своята роля обявеният конкурс.

ЗАДАЧИ НА ВТОРИЯ КРЪГ

VIII КЛАС

1. Да се построи равнобедрен трапец по дадени сбор от основите, един ъгъл и диагонал.

2. Намерете x от пропорцията:

$$\frac{a-2}{a^2-2a+1} \cdot \frac{a^2}{(2a-2)^3} = \frac{(4a^2-8a)x}{a^4+a^3} \cdot \frac{1}{a-1}$$

3. Две машинописки започнали да преписват един ръкопис. След като двете писали заедно един час, на едната от тях била възложена друга работа. Втората машинописка, за да довърши преписването, писала още 5 часа. За колко часа всяка от машинописките може сама да препише ръкописа, като се знае, че ако бяха продължили да пишат заедно, щяха да го препишат за три часа.

4. Докажете, че от всички хорди, които минават през една точка от кръга, най-малка е тази, която е перпендикулярна на диаметъра, минаващ през същата точка.

XI КЛАС

1 Да се построи триъгълник по дадени: страна, срещулежащ ъгъл и сбор на другите му две страни.

2. Основата на пирамида е ромб с остър ъгъл алфа, околните стени образуват с основата ъгъл фи, а радиусът на вписаното в пирамидата кълбо е h. Да се определи обемът на пирамидата.

3. Да се изследва изменението на функцията

$$y=(x-1)^2$$

и да се построи кривата, която тя представлява. В коя точка от тази крива лицето, заключено между допирателната в тази точка към кривата и координатните оси, е максимум.

4. Определете значенията на параметъра, при които корените на уравнението

$$x^4-(3m+2)x^2+m^2=0$$

образуват аритметична прогресия.

Срок за изпращане на решенията 20 април.

Решенията изпращайте на адрес: Редакция на в. „Силистренска трибуна" — „За математическия конкурс".

Ехтят фестивалните сцени

26 март не беше празничен ден, но в салона на Силистренския народен театър имаше толкова много зрители, а още толкова чакаха на входа му... Фестивалът ги привлече с букета на носиите си, с чара на мелодиите си и заразяващия ритъм на танците си. Най-добрите самодейно-художествени колективи от политехническите гимназии, от техникумите и професионалните училища показаха пред многобройната публика своите постижения и след напрегната борба помежду си дадоха пътя на най-добрите към зоналните прегледи в Толбухин и Варна.

Много голяма радост на всички донесе преди всичко музикалната самодейност. Тя най-дълго държа вниманието на неспокойните зрители. А голяма част от тях бяха същите тези артисти, които само преди няколко минути са били горе, на сцената. Особено впечатление със своето вдъхновение, със звучността и ансамбловостта в изпълнението си направиха народните хорове на I СПУ—Силистра и Селскостопанския техникум „Добруджа", девическият хор на СПУ—Тутракан, певческите групи на Икономическия техникум и I СПУ—Силистра. В техния репертоар звучаха разнообразни песни за съвременното село, за свободния труд, за героичното минало, за любовта. С индивидуалните си постижения хубаво впечатление направиха и изпълнителите от Механотехникума, от ССТ „Добружда" и I СПУ— Силистра.

Най-голямо оживление предизвика танцовата самодейност.Със своята жизнерадост, красота и майсторство танцьорите на ССТ „Добруджа" покориха публиката, а колективите на Първо и Второ политехническо училище в Силистра потвърдиха, че танцовата самодейност в нашите средни училища укрепва.

С особена радост бяха посрещнати младите рецитатори. Постиженията на Румяна Гидолова, Тодорка Чернева, Анастасия Бабаяшева и др. бележат истинска пролет на художественото слово. Една пролет, която вдъхва много надежди и напомня за много грижи, които учители и професионални артисти трябва да положат за младите самодейци. Но това се отнася и за театралната самодейност, която се очакваше от публиката с голям интерес, оправдан донякъде само от драмсъставите на двете силистренски политехнически гимназии.

Богата беше програмата на фестивала. Много красота и много дързост на младостта видяхме ние в салона на народния театър. И някои слабости и несъвършенства... Но хубавото бе толкова много, че то с пълна сила показа размаха на средношколската самодейност в нашия окръг.Размах, който най-добрите ще потвърдят и на зоналните прегледи. А може би и по-нататък. Желаем им това от сърце и вярваме в успехите им, защото, те са вдъхновени от вечната пролет на Родината, поела пътя към комунизма.

НАГРАДИТЕ

МУЗИКАЛНА САМОДЕЙНОСТ

а) КОЛЕКТИВИ

НАРОДНИ ХОРОВЕ

Първенец — I СПУ — Силистра
Първенец — ССТ „Добружда"

ХОРОВЕ С ШКОЛУВАНО ПЕЕНЕ

Първенец — СПУ — Тутракан
Добре представил се — СПУ — Дулово

ПЕВЧЕСКИ НАРОДНИ ГРУПИ

Отличник — I СПУ — Силистра
Отличник — Икономически техникум — Силистра
Добре представила се — СПУ — Тутракан
Добре представила се — Промишлено училище по дървообработване

б) ИНДИВИДУАЛНИ ИЗПЪЛНИТЕЛИ

НАРОДНО ПЕЕНЕ

Първенци — Здравко Георгиев и Тодор Станев от Механотехникума — Силистра
Първенец — Ганка Стефанова от ССТ „Добружда"
Първенец — Донка Друмева от I СПУ — Силистра
Отличник — Кера Ранчева от ССТ „Добружда"
Отличник — Жечка Радева от I СПУ — Силистра

ЕСТРАДНО ПЕЕНЕ

Първенец — Стефка Недева от I СПУ — Силистра
Първенец — Мадлен Бохосян от II СПУ — Силистра

ИНСТРУМЕНТАЛИСТИ

Първенец — Цвятко Иванов от — ПТУ — Дулово (гайда)

ТЕАТРАЛНА САМОДЕЙНОСТ

Добре представил се — драмсъставът на I СПУ — Силистра
Добре представил се — драмсъставът на II СПУ — Силистра

ЕСТРАДНО-САТИРИЧНА САМОДЕЙНОСТ

Отличник — СПУ — Тутракан

ХУДОЖЕСТВЕНО СЛОВО

Първенец — Румяна Гидолова от II СПУ — Силистра
Първенец — Тодорка Чернева от СПУ — Дулово
Отличник — Анастасия Бабаяшева от СПУ — Дулово
Отличник — Ангелина Иванова от I СПУ — Силистра
Добре представила се — Янка Петрова от СПУ — Дулово

ТАНЦОВА САМОДЕЙНОСТ

Първенец — ССТ „Добружда"
Оличник — II СПУ — Силистра
Отличник — I СПУ — Силистра
Добре представил се — ПТУ — Дулово
Добре представил се — СПУ Дулово

ПАСПОРТ

Един паспорт, получих аз, когато
навърших седемнайсетте.
Един паспорт, зелен като полята,
що ширят се под чистото небе.

Един паспорт, с буквите вдълбани
и герба свят на моята страна.
Един паспорт, що влива сила, право
да бъда син на родната земя.

Един паспорт, аз нося до сърцето
по скелите из земните недра,
за да не трепнат никога ръцете
в боя лют, щом вдигне се врага.

Сега съм воин в битката голяма
за светлия, прекрасен, нов живот.
За него днес народът цял въстана,
на бой го вдигна — пурпурен паспорт.

До своя брат с зелените корици
ще се сближи — паспорта на труда
и в милиони трудови редици,
ще славят те човека в дела.

Иван ПЕЙЧЕВ

45-ТОНЕН САМОСВАЛ

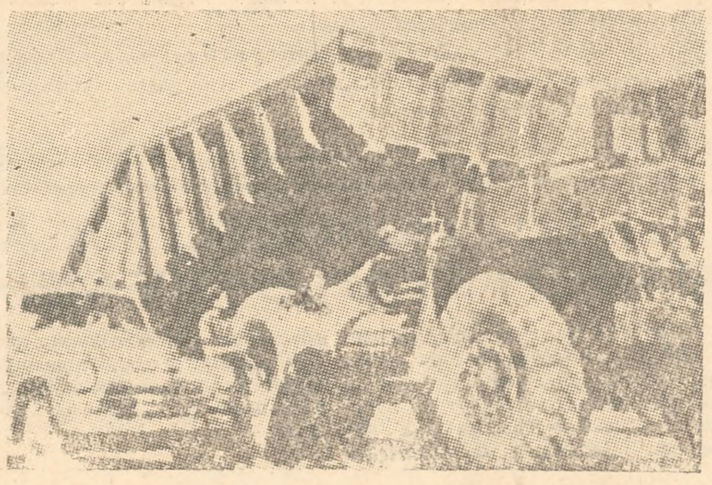

СЪПОСТАВЕН с леката кола новият 45-тонен самосвал „Белаз-540-В" изглежда като огромен сухопътен кораб. Двигателят е изработен в Беларуския автомобилен завод. Изпитанията се провеждат в Саратовска област, в Березовския комбинат за нерудни изкопаеми, където самосвалът се използува за извозване на камъни от кариерата. Двигателят показва изключително високи експлоатационни качества.

ФИЗКУЛТУРА И СПОРТ

„БЕНКОВСКИ" ИСПЕРИХ — „ДОРОСТОЛ" СИЛИСТРА — 0:2

Въпреки грубата игра на домакините, футболният отбор на „Доростол" победи в Исперих убедително с 2:0.

ИЗПИТИТЕ НАБЛИЖАВАТ

САМО след два месеца ще започнат зрелостните изпити и изпитите за завършено основно образование. За тях сега се готвят хиляди единадесетокласници и осмокласници в нашата страна. Те са сериозна проверка на учители и ученици през годината, когато всеки гражданин на родината ни ще отчете своите постижения и знания пред Партията и народа.

Зрелостните изпити са един сериозен, важен момент в живота на всеки средношколец. Те са равносметка за труда и знанията на учениците за цели единадесет години. Сега всички средношколци напрягат сили и ум, за да възприемат новото в час, за да преговорят сами или под вещото ръководство на учителя. За изпитите сега средношколците решават задачи, развиват теми по литература.

Подготовката за изпитите в нашето училище е започнала още от 15 септември миналата година. Учителите сериозно и отговорно се готвят по специалността си и са готови да отдадат време и труд в полза на подобрата подготовка на учениците. Комсомолските дружества също не се отнасят безгрижно към предстоящите изпити. Под тяхната инициатива по-силни ученици помагат на по-слабите си другари

За недопускане на стихийност при подготовката за изпитите в нашето училище беше подготовен специален план. Предимство в него се дава на работата на учителя в час, където той се стреми да затвърди знанията по теоритическия материал, да ги свърже с практическите занимания: решаване задачи, правене на опити и други.

Освен системната работа в час по план се предвиждат и допълнителни занятия по всички изпитни предмети. За тези занятия е изготвена и специална програма.

Сериозно изпитание за училището, учителите и учениците са писмените изпити по български език и математика.

Подготовката по математика учителката Виолета Цветкова осъществява още от първия срок чрез допълнителни часове. В тях се наблягa както на теорията, така и на решаването на задачи. През втория срок допълнителните часове се посещават от всички ученици. Всички единадесетокласници имат тетрадки за решаване на задачи и някои от тях са решили вече по над 200 задачи.

В училището ни са намерени и резултатни форми за подготовка на много добрите и отличните ученици: математическа школа, математически отбори, математически олимпиади, математически двубои, конкурси и др. Тези форми на работа усъвършенствуват уменията и подобряват знанията на учениците, развиват тяхната математическа мисъл. А това ще допринесе за подобряване на успеха по математика. В крайна сметка по-добър ще бъде успехът и на зрелостния изпит.

По български език и литература се анализират задълбочено литературни творби, четат се критически статии, разработват се теми, а в допълнителните часове се преговарят правописни правила.

В часовете по физика се провежда паралелен преговор. Допълнителните часове се водят диференцирано: учениците, които има по-голяма вероятност да запишат физика или близка на нея специалност, решават задачи, а останалите преговарят по конспекта.

По химия в допълнителните часове се доизясняват въпроси от конспекта и се правят опити от учениците, за да покажат те на изпита повишени умения и навици по този предмет.

Урочната и допълнителната работа, която се води с учениците, несъмнено ще даде отражение върху крайните резултати. Но това е все още далеч недостатъчно. Решаваща е сега самостоятелната работа на всеки зрелостник за подготовката на изпитите. Тя трябва да започне поотдалече, а не да се разчита на последните десетина дни. „Отдалеко — да е леко" — казва народната поговорка. Необходимо е учениците задълбочено да преговарят самостоятелно по конспекта, като скицират или подчертават онова, което е най-важно, основното.

При самостоятелната подготовка за изпитите учениците трябва да спазват установения режим както в къщи, така и в училище, като прекъсват сериозните занимания с кратки почивки след всеки час.

Комсомолските дружества при XI-те класове се готвят да дадат отчет за своята дейност, свързана с подготовката на изпитите, на тържественото събрание на 10 май.

Не изостава подготовката и на осмите класове. В общи линии тя протича добре — както при единадесетокласниците.

Колкото повече приближават изпитите, толкова по-често се чуват загрижени гласове от единадесетокласниците и осмокласниците: „Ще вземем ли изпитите?" Отговорът отвсякъде е един и същ: „Ще успеете, но трябва да се готвите упорито, всекидневно".

Вяра МИНЧЕВА
директор на I СПУ—Силистра

ОБНОВЕТЕ ДОМА СИ

С новите модели мебели здрави, изящни, удобни

ДЕПОЗ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ—СИЛИСТРА

Година IX, бр. 38 (746) | Вторник, 31 март 1964 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

За пример на другите

Радостен е овчарят Асан Ахмедов от село Зарник, който продаде най-много агнета на държавата от цялото стопанство в с. Кайнарджа. Вече е продал 52 агнета със средно живо тегло по 16 килограма.

Всичко това Асан Ахмедов постигна благодарение на големите грижи, които полагаше за овцете-майки и за новородените агнета. Със своя труд и със своите постижения той служи за пример на всички овчари от стопанството

Шербан СТОЯНОВ

ТКЗС КАЛИПЕТРОВО на второ място в страната

РЪКОВОДСТВОТО на Министерството на селскостопанското производство е определило втора награда от 350 лева на ТКЗС в с. Калипетрово, за отличните добиви от слънчогледа. Стопанството е прибрало от 2815 дка по 215 кг слънчогледово семе.

Освен това, като награда един кооператор ще бъде изпратен на екскурзия в чужбина.

Планът е преизпълнен с 5087 литра мляко

Колективът при кравефермата от село Казимир с бригадир Кирил Иванов за втори път се нарежда на първо място в ТКЗС — Бабук по изпълнение на плана за млеконадоя. Досега доячите преизпълниха общо плана си с 5 087 л мляко.

За този период най-висок млеконадой са получили Пеньо Михайлов, надоил 609 л мляко повече и Кольо Великов, предал в повече 203 л мляко.

Димитър КУНЕВ

Правилно и навреме да приключим партийната учебна година

Йордан МАРИНОВ

зав. отдел „ПА“ на Окръжния комитет на Партията

През тази година в системата на партийната просвета над 7 300 комунисти и голям брой комсомолци и безпартийни изучаваха с интерес съвременните проблеми на международното работническо и комунистическо движение и трите съставни части на марксизма-ленинизма.

Окръжният, градските и общински комитети на Партията подбраха за пропагандисти най-подготвените комунисти и положиха големи грижи за повишаване на методическото им майсторство и теоретическото им ниво.

В резултат на положените грижи през тази учебна година занятията протичаха на нужното ниво, активността на слушателите беше по-голяма. Теорията се изучаваше не като догма, а като ръководство за действие, свързваше се с решаването на практическите задачи в предприятието, кооперативните стопанства и други.

Сега сме към края на партийната учебна година. За селата тя ще приключи в края на месец април, а за градовете в края на месец май.

Настъпиха топлите пролетни дни. Кооператорите вече масово излизат на полска работа. Ако не се вземат мерки, голяма е вероятността да има много отсъствия, лекциите да се слушат от малък брой слушатели и да протичат формално. Необходимо е първичните партийни организации да вземат всички мерки и осигурят присъствието на слушателите, за да протичат занятията нормално, както през зимните вечери.

В онези учебни звена, където има изоставане със занятията, пропагандистите не бива да форсират работата, а да проведат в седмицата по две занятия или пък да изнесат две теми наведнъж, както това стана в кръжока по икономика на промишлеността в „Електрометал“— Силистра. Целесъобразно е да вземат по едно извънредно занятие в месеца или пък съобразно времето до приключване на учебната година да разгледат онези теми от програмата, от които слушателите ще имат най-голяма полза.

За разлика от миналите години, през тази година работата на кръжоците, учебните групи и другите просветни форми, трябва да приключи с конференции. На тези конференции трябва да се разглеждат теми, които обобщават изучавания през годината материал. Така например в село, където преобладават звената по икономика на селското стопанство, темата, която ще се разгледа на конференцията, може да бъде „Интензификация на социалистическото селско стопанство“, „Материалната заинтересованост в ТКЗС“ и други. В друго село, където преобладават кръжоците по изучаване историята на БКП, правилно е на конференцията да се разгледат темите: „БКП — верен и предан отряд на международното работническо и комунистическо движение“, „Борбата на БКП против шовинизма и войните“ и други.

В този порядък трябва да се разгледат темите и по останалите дисциплини.

Подготовката и провеждането на конференциите трябва да стане веднага, защото времето е кратко и няма да могат да се подготвят добре пропагандистите и слушателите, които ще вземат участие в тях.

За лектори на конференциите трябва да се подберат най-подходящите пропагандисти от селото или района на общината. Ако дадената тема не може да се подготви от местен другар, общинските партийни комитети трябва да искат съдействието на Окръжния комитет на Партията, респективно на партийния кабинет. И въобще е необходимо конференциите да се организират при близката помощ на отдел „Пропаганда и агитация“ на Окръжния комитет на Партията.

След приключване на партийната учебна година пропагандистите не бива да се освобождават от обществени задължения. Много важно е те да участвуват в обществения живот, да живеят с интересите и нуждите на трудещите се, да бъдат винаги в течение с въпросите, които ги вълнуват. Също така през летните месеци пропагандистите активно трябва да се включват в политическата работа сред хората, в бригадите, звената, фермите и други.

През лятото голямо внимание трябва да се обърне на лекционната пропаганда, просветните партийни събрания, вечерите за въпроси и отговори и други. За тях трябва да се полагат същите грижи, които се полагаха за партийната учебна година.

Сега паралелно с приключване на партийната учебна година, трябва да се извърши и подготовката на новата учебна година. Целесъобразно е да се проведе разговор с участниците в партийната просвета за най-удачните форми на обучение, за тематичните планове и др.

Не може да има съмнение, че общинските партийни комитети и първичните партийни организации ще вземат всички необходими мерки за правилното и успешно приключване на учебната година, за да стане нашата партийна пропаганда още по-действена и целенасочена.

Ще се борят за паспорта на „Трудовата слава“

ПРИЗИВ ЗА НОВИ УСПЕХИ

ДРУЖНИ и упорити са работниците, механизаторите и селскостопанските специалисти от Държавното земеделско стопанство край село Нова Черна. Няма случай колективът да е поел дадено обещание и то да не е изпълнено с чест и достойнство. Миналата година само от растениевъдството новочерненци реализираха свръхпланова печалба за 297 000 лева

Едновременно с увеличаването на производството от различните култури, расте и броят на първенците-високодобивници. Сега повече от 100 души работници са удостоени със званието „Ударник“, 21 човека със званието „Най-добър в професията“ и 7 служители със званието „Образцов служител“. Всички тези постижения и опита на първенците дадоха възможност на целия колектив да поеме сега още по-големи социалистически задължения и стане кандидат за спечелване на юбилейния „Паспорт на трудовата слава“.

На спонтанно събрание, организирано наскоро за разглеждане на Възванието на ЦК на БКП по случай двадесетата годишнината на социалистическата революция, новочерненци единодушно поеха обещание да се борят неотстъпно и произведат през тази година 7 000 тона захарно цвекло и 150 тона тютюн. От всеки декар полевъдите и механизаторите поеха обезателства да получат по 285 кг пшеница, 300 кг ечемик, 550 кг царевица и 710 кг коноп. Механизаторите дадоха дума да извършат различни полски работи, равняващи се на 216 484 дка мека оран и икономисат 34 тона горивни и смазочни материали.

В чест на славната годишнина на Девети септември колективът се задължи да предаде на Родината цялото количество пшеница до 15 юли. До 15 август в стопанството ще бъдат произведени 3 200 тона силаж и др. Животновъдите се задължиха да произведат над плана 20 000 литра мляко, а планът за свинското и говеждо месо да изпълнят вместо за десет, за осем месеца.

Сега по полята на стопанството, във фермите и работилниците се разгаря небивало социалистическо съревнование за изпълнение на поетите обезателства, за завоюване паспорта на трудовата слава. Механизаторите приключиха сеитбата на определените 1 000 дка слънчоглед, на граха и баклата. Те брануват есенниците и се подготвят за сеитбата на царевицата.

На всеки механизатор и работник е възложено производствено поръчение, всеки член от колектива знае мястото си в разгорялата се битка за производство на повече селскостопанска продукция, за достойна среща на юбилейната годишнина от социалистическата революция.

И няма съмнение, че новочерненци ще изпълнят дадената дума, защото за тях постигнатото днес е маяк за още по-големи успехи утре.

Коста МАНАВСКИ

Сеитбата е в своя разгар

С първите благоприятни дни и в с. Коларово настъпи необичайно оживление. Механизатори и кооператори, които с такова голямо нетърпение очакваха сеитбата, най-после си отдъхнаха — време беше да сеят. Те изпълняват точно съветите на участъковия агроном Никола Петров и дадоха обещание първи в кооператива да завършат сеитбата на пролетните култури. И наистина само за 2-3 дена плануваните площи за фия бяха качествено засети, а това е добра гаранция, че дадената дума ще бъде изпълнена с чест.

Петър НЕЙКОВ

И В с. СРЕБЪРНА СЕЯТ

Преди няколко дни механизаторите от ТКЗС в с. Сребърна започнаха сеитбата на слънчогледа и цвеклото. Под непосредственото ръководство на главния агроном и полевъдния бригадир, механизаторите извършиха предварителна качествена подготовка на площите, определени за сеитба.

Благодарение на положения труд вече са засети 500 дка слънчоглед и 400 дка захарно цвекло. Сеитбата на пролетните култури продължава.

Марин СЕРТЕВ

ОБЕЩАВАТ ВИСОКИ ТРУДОВИ УСПЕХИ

Работниците от ТПК „Домостроител“ — Тутракан се готвят да посрещнат достойно юбилейната годишнина от победата на Девети септември. Всички бригади от кооперацията обещаха да превърнат 1964 година в година на трудови успехи.

Колективът на цех „Пясъчни кариери“ обеща в чест на празника да добие 700 куб. метра баластра надпланова продукция. Работниците от бригадата за комунистически труд при дърводелския цех наблягат на изпълнението на плана не само по обема на продукцията, но и по качеството на изделията, затова те обещаха да произвеждат и предават само първокачествена продукция.

В съревнованието в чест на Девети септември се включват всички кооператори—дори и най-възрастните. Най-старият член на кооперацията, Димитър Боянов, даде дума да преизпълнява плана си 103 на сто. Със същото изпълнение иска да приключи годината и Йордан Василев, който заявява: „Няма нищо по-хубаво от това да работиш при добри условия и да знаеш, че със своя труд имаш дял в изграждането на новия живот“

Че кооперацията като цяло ще удържи на дадените обещания и ще реализира надпланова продукция, никой не се съмнява. За това красноречиво говорят цифрите от работата през първите месеци на тази години, а така също и традициите на колектива в миналото.

Стефан КОНСУЛИЕВ

ЕЖЕДНЕВНА РАБОТА ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ НА ОБЕЩАНИЯТА

НЕ СА се изминали пет-шест дни от както времето се позатопли и трактористите от село Окорш навлязоха със своите машини в блоковете и работата започна. Пшеницата, която заема 16 000 декара отдавна е подхранена с по девет килограма амониева силитра средно на декар. Към сорта „Безостая 1“ кооператорите се отнесоха по-щедро, наторявайки я с по 15 кг азотен тор. А „Безостая 1“ при тях заема 40 на сто от цялата засята площ. Щом земята поизпръхна, механизаторите навлязоха с валеците и я валираха, като бранувaха само отделни блокове, където посевите са гъсти и добре братили. В резултат на всичко това посевите са в много добро състояние, имат тъмно зелена украска — гаранция, че обещаните 220 кг пшеница от декар при благоприятна пролет ще бъдат получени.

Но те не оставиха на заден план и пролетниците. Дълбоко изораните 15 000 декара за ранните и късните пролетни култури бяха навреме бранувани. В тях сега не се виждат никакви плевели, за да се запази влагата до момента на сеитбата ще бъдат няколкократно бранувани и култивирани. За получаването на високи добиви от царевицата и захарното цвекло, площите бяха предварително подхранени с естествени и изкуствени торове. Всичко това е добра предпоставка за получаването на обещаните добиви в чест на 20-годишнината от социалистическата революция у нас.

Особено големи грижи положиха стопаните и механизаторите за захарното цвекло. В кооператива и тази година ще засеят с тази култура 1 950 декара. На 400 дка сеитбата е вече извършена. Освен това основно наториха при дълбоката оран 600 декара с добре угнил оборски тор. Останалите 950 декара са наторени със суперфосфат преди пролетните обработки. При сеитбата присъствуваха специалисти и ръководители. Така в село Вокил участъковият агроном [illegible] Петър Йордаров и бригадният механик Коста Кръстев бяха непрекъснато при машините, системно проверяваха качеството на сеитбата и навреме отстраняваха допуснатите слабости. Редовни проверки те извършиха за качеството на работата и през нощта.

Добра организация по време на сеитбата бе създадена и в останалите полевъдно-тракторни бригади. Членовете на общинския партиен комитет и на управителния съвет на ТКЗС бяха разпределени по бригадите и отговаряха за качеството на сеитбата и пълното натоварване на машините. Всичко това помогна сеитбата да се извърши на високо агротехническо ниво. Навреме бяха засети и ранните пролетници — овес, фий, фуражен грах и други на площ 950 дка.

От тютюна миналата година стопанството получи само от премии 150 000 лв. Затова тази година на тази култура е обърнато особено внимание. Подготовката за тютюневия разсад започна още през студените зимни дни. Почти всички лехи са вече засети. Това ще помогне тази година разсада да се изнесе на полето по-навреме и да се получи по-богата реколта.

Кооператорите и механизаторите поеха обещание да получат продукция на стойност 193 000 лв повече в сравнение с миналата година. Те ще дойдат предимно от тютюна, царевицата, фасула, захарното цвекло и от животновъдството. За изпълнение на предвидените мероприятия се работи всеки ден. Ежедневно полята на Окоршския кооператив се огласят от шума на 16 тежки и средни машини и 400-500 кооператори, които работят на тютюневите лехи и на полето.

Михаил АЛЕКСАНДРОВ
Велико СТАНЕВ
(наш кореспондент)

Ежедневно кооператорите от звеното на Ибрям Джинджи от село Брадвари ронят царевица за кооперативния добитък.

Снимка: Стоян ТОДОРОВ

СВЕДЕНИЕ

за изпълнение
на селскостопанските мероприятия
до 28. III. 1964 год.

ТКЗС	Култивиране ес. д. оран о/о	Сеитба слънчоглед о/о	Сеитба зах. цвекло индустр. о/о
Айдемир	3.4	0	55.5
Калипетрово	12	0	23
Бабук	14.2	19.8	16.6
Алфатар	3.6	3.1	25
Алеково	3.3	0	33.3
Ишинрково	12.7	11.8	26.6
Смилец	23.2	3.1	0
Попина	8	0	30
Сребърна	9.7	13.5	40
Ситово	8.4	0	20
Срацимир	7.2	20	3.6
Кайнарджа	9	6.6	16.6
Голеш	6.7	7.7	0
Средище	6.4	3.1	30
Тутракан	21.2	7.9	10.5
Нова Черна	30	47	9.2
Старо село	1.7	0	0
Белица	4	20	39.3
Главиница	4	4.4	18
Ст. Караджа	7.8	23.7	50
Сокол	2.8	21.4	21.4
Зафирово	26.3	7.6	16.3
М. Преславец	8	6.9	33
Дулово	2.6	1.4	8.3
Межден	1	0	0
Окорш	26.3	14.5	21
Секулово	9.7	0	0
Добротица	8	0	0
Чернолик	3	14.6	0
Паисиево	14.4	11	5
В-ко ТКЗС	9.2	8.9	16

Облагородяване на лозовия посадъчен материал

Според перспективния план на ТКЗС в гр. Тутракан през 1970 година лозовите насаждения трябва да достигнат обща площ 5 000 дка, като 500 дка от тях ще бъдат в землището на бригадата в село Пожарево.

За изпълнение на тази задача стопаните от лозароовощарската бригада с бригадир Стоян Иванов започнаха облагородяването на посадъчния материал, който ще се разсажда през 1965 година. При план 100 000 облагородени пръчки вече са произведени 30 000 от сортовете „Болгар“ и „Хамбургски мискет“.

Добре работят кооператорите Гинка Върбанова, Яна Димитрова, Милан Иванов и др. Те редовно облагородяват по 1 000-1 200 пръчки на ден.

Стоян КУЦАРОВ

Бием ТРЕВОГА

Да ускорим пикировката на доматения разсад

ПРЕЗ юбилейната 1964 година градинарите от нашия окръг ще трябва да предадат 5 000 тона ранни домати за износ. Това е голяма и отговорна задача. За нейното осъществяване работата започна още през мразовитите зимни дни. Кооператорите въпреки студовете и несгодите ежедневно излизаха на работа.

В ТКЗС в селата Малък Преславец, Сребърна, Нова Черна, Калипетрово, Айдемир и други градинарите отдавна започнаха масовата пикировка на доматите „10 Х Бизон“ и до края на март тя ще бъде напълно завършена. Тук бригадирите са създали добра организация и ежедневно се пикират по десетки парника. Спазват се указанията на специалистите и под всяка парникова рамка се оставят по 110-115 растения. Пикировката започна, още когато растенията достигнаха първия същински лист. Това показва, че стопанствата организираха работата си добре, воюват за изпълнение на договорните си задължения към държавата и правят всичко възможно да произведат колкото се може по-ран зеленчук.

Но това не важи за стопаните от Зафирово, където поради немарливост разсадът измръзна и пикировката на презасетия ще започне много късно. Освен това и сега не се вземат сериозни мерки. Оборският тор се доставя много мудно. Ръководството на стопанството се отнася безгрижно и има опасност, ако продължи с тоя муден темп и тая пасивност, задачата още в началото да бъде провалена. А трябва да се знае, че тази година не ще бъде простено на никого, ако не се осигурят достатъчно зеленчуци за износ и за вътрешен пазар.

Сериозно изостава работата и в стопанството в Сокол. Особено е тревожно положението в Дичево. Тук липсва необходимия оборски тор. Това пречи на градинарите да подготвят парниците за пикировката на неговия разсад. Не е в ред и подготовката на разсада за ранното производство на домати и в ТКЗС в Тутракан. Тук тревога у специалистите и управителния съвет на кооператива още не е настъпила, а градинарите от Дунавец и Пожарево още не са започнали с пикировката на отдавна готовия разсад. Време е стопанското ръководство да свърши с умуването и мъдруването и вземе мерки да подобри работата в тези съставни села на кооператива. Изостава работата в ТКЗС—Срацимир, Средище и други.

Време за губене няма. Задачата е ясна. До края на месеца трябва разсадът да бъде напълно пикиран. Това ще зависи от помощта, която ще окажат управителните съвети на ТКЗС и специалистите на зеленчуковите бригади.

Състоянието на разсада в окръга за сега е добро. Като изключим ТКЗС в Зафирово, в останалите стопанства той е в отлично състояние. Какво е нужно? Преди всичко специалистите — главни и участъкови агрономи да се обърнат с лице към зеленчукопроизводството. С нищо не може да се оправдае забавянето на пикирането и въобще на работата в зеленчуковите градини.

Но трябва да се посочат и някои други слабости. Като обща слабост е това, че разсадите в парниците се покриват много рано. Освен това в Сребърна и другаде разсадите се пикират много гъсто. Това ще създаде условия за изнежване на растенията. Сега времето е хубаво и когато температурата е над 12 градуса нужно е рамките да се махат, разсада да се закали и подготви за високи добиви.

Време е ръководителите на всички изоставащи стопанства да разберат, че време за губене няма, че час по-скоро трябва да вземат работата в градините на ежедневен отчет, да подобрят организацията на труда на зеленчукопроизводителите.

Пред пленума на Окръжния комитет на Българската комунистическа партия

по въпросите на животновъдството

ЖИВОТНОВЪДСТВОТО В МЕЖДЕН МОЖЕ И ТРЯБВА ДА БЪДЕ ДОХОДЕН ОТРАСЪЛ

По изпълнение на плановете за общата и стоковата продукция от животновъдството, през изтеклата 1963 година ТКЗС в село Междел се нареди на едно от последните места в окръга. Към края на годината стопанството остана да дължи на държавата 226 тона краве мляко, 42 тона месо, 45 хиляди яйца, 3 тона вълна и др.

Това изоставане се дължи на факта, че години наред тук ръководството на стопанството, подценяваше този много важен за народното стопанство отрасъл, смяташе, че то носи загуби за стопанството и не полагаше нужните грижи за неговото укрепване и развитие.

Тази година новоизбраното партийно и стопанско ръководство взеха някои практически мерки за ликвидиране на миналогодшните солабости. Направена бе сновна преценка за работата на гледачите и ония от тях, които бяха немарливи в работата си се подмениха. Чувствително се подобри и храненето, и гледането на животните, поведе се борба за намаляване на яловостта и смъртността при животните и др. И трябва да кажем, че взетите мерки вече дават своите положителни резултати.

Докато миналата година през тези месеци стопанството получаваше на ден средно по 700-800 литра краве мляко, то тази година получава над 1 500 литра.

Стопанството е в график с изпълнението на всички видове животинска продукция и до края на тримесечието ще предаде на държавата в повече 3 тона месо, 4 тона мляко и над 40 000 яйца.

Има обаче някои проблеми на животновъдството, които тук все още не са решени и тепърва чакат своето разрешаване. Към тях спада

Развъдноподобрителната работа

Не може да се каже, че по този въпрос тук не е работено. Получените до сега резултати обаче са крайно незадоволителни. В говедовъдството през изминалите повече от 5 години от обединяването до сега не се чувствува някакво особено подобрение в породния състав на кравите, нищо не е направено и за попълване на кравето стадо чрез собствено възпроизводство.

От 1959 година до края на 1963 година за 5 години от наличните крави в стопанството са получени общо 1236 телета, от които най-малко 600 са били женски. Броят на кравите обаче вместо да се увеличава се намалява от 368 през 1961 година на 316 през 1963 година. Това говори, че грижите към младите животни са крайно незадоволителни, в резултат на което женските телета докато станат юници и крави се бракуват и ликвидират. За да си осигури необходимите бройки, сега стопанството търси и купува крави и юници от други стопанства.

В племенната кравеферма на Междел се водят картони, където се пишат всички данни за зоотехническите книги. От тези данни обаче никой не се ръководи. И сега женските телета, които ще се оставят за попълване на стадото не се отделят и не се хранят диференцирано, а общо с всички телета.

Друг отрасъл, който занапред ще се развие в стопанството, е свиневъдството и по-специално отглеждането на малки прасета. В момента стопанството има 200 основни майки и 256 майки за еднократно опрасване, от които само тази година трябва да се получат около 3 000 прасета. За да може да се заплождат навреме майките, по план са необходими 25 нерези, а има на лице само 18. Като се има предвид, че 6 от тези нерези са още от 1961-1962 година и сега вече заплождат своите дъщери, ако не се вземат бързи и решителни мерки и не се доставят други нерези има опасност да се получи яловост и родствено развъждане, което може да донесе големи загуби на стопанството.

Още по-зле е развъдноподобрителната работа в овцевъдството. Тук години наред се извършва изкуствено осеменяване с породисти кочове. Получените резултати обаче са крайно незадоволителни. И сега в овцефермите от Междел, Таслаково, Чуковец и др. голяма част от агнетата са грубовълнести. Това говори, че липсва контрол при осеменяването и поради това, че овчарите все още не са убедени в предимствата на изкуственото осеменяване и през случната кампания използват и пробниците.

Нещо повече. Овчарите от с. Таслаково считат, че грубовълнестите агнета са по-устойчиви на студа, в резултат на което съзнателно отбягват изкуственото осеменяване.

Всичко това говори, че сред овчарите трябва да се води широка разяснителна работа и да се убедят в предимствата на изкуственото осеменяване. И не само това.

Към ония овчари, които през време на случната кампания не изпълняват дадените указания трябва да се вземат по-строги мерки, като се стигне до освобождаване от работа.

Друг проблем, който също не е още решен в стопанството, е

Борбата с яловостта

Миналата година на този въпрос не се обръщаше внимание и стопанството понесе големи загуби. Така например в племенната кравеферма от Междел от 73 крави се получиха едва 29 телета, като яловостта стигна 65 процента.

Тази година са взети известни мерки и яловостта е намалена. Но и сега има някои неуредици при осеменяването, които ако не се уредят могат да нанесат чувствителни щети. От месец февруари насам кравите от Междел и Цар Асен се осеменяват от специалист осеменител от станцията—Силистра. Той обаче идва в Междел точно в 13 часа.

Има случаи, когато кравите се разгонват след неговото отиване, примерно 15 часа. До повторното идване на осеменителя минават повече от 20 часа, а разгонеността на кравите не трае повече от 8 часа. Това става причина тези крави да се изпускат или да се заплождат с бик. А в с. Цар-Асен има дни когато осеменителя въобще не идва и разгонените крави през тези дни се изпускат за цял месец. Така, поради неидването на осеменителя на 17 февруари са изпуснати 2, на 21 февруари 3, на 23 февруари 2 и на 2 март 2 крави.

Друг недостатък е това, че кравите не се изследват редовно за яловост. Съгласно решението на пленума на Окръжния комитет на Партията кравите трябва да се изследват редовно всеки месец, а в Междел от началото на годината до 20 март те не бяха изследвани.

Необходимо е тези недостатъци при осеменяването да се уредят в найскоро време от ръководството на осеменителната станция Силистра и на ТКЗС.

Хубавото е това, че сегашното партийно и стопанско ръководство са се обърнали с лице към животновъдството и виждат тези нерешени проблеми на животновъдството и в стопанството. Ако се вземат практически мерки в ТКЗС—Междел както в много стопанства от окръга, животновъдството може и трябва да бъде доходен отрасъл.

Хаккъ РУФИЕВ

Пред 7 април — международния ден на здравето

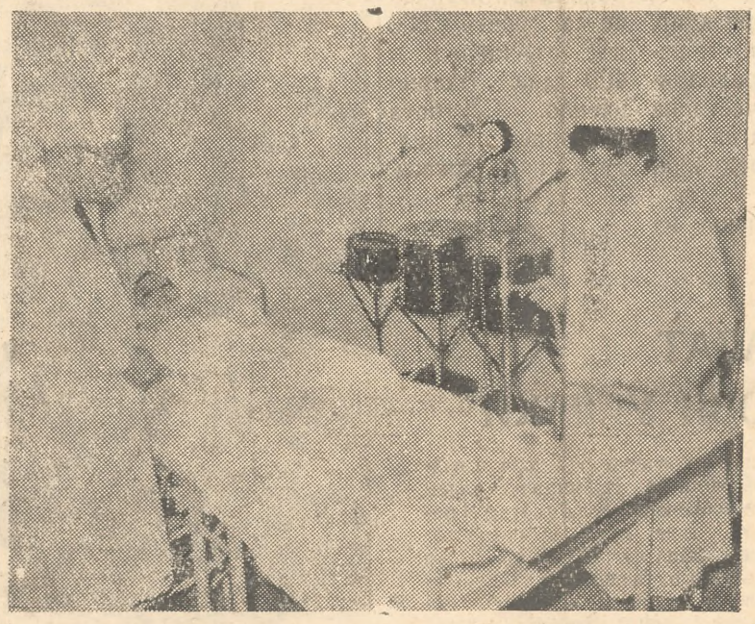

В Окръжната болница на гр. Силистра стотици граждани получават безплатно медицинска помощ. Стотици майки дават живот на своите деца пак тук, под грижите на медицински работници.

НА СНИМКАТА: Д-р Мижорков и д-р Трифонова от акушеро—гинекологичното отделение по време на работа.

ПЛЕНУМ НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ

За личното животновъдство на кооператорите са необходими по-големи грижи

На 27 март т. г. в салона на Окръжния народен съвет се проведе пленум на Окръжния комитет на Отечествения фронт. На пленума присъствуваха членовете на Окръжния комитет на Отечествения фронт, председателите на общинските комитети на Отечествения фронт, някои председатели на селските общински народни съвети, служители от Окръжния кооперативен съюз, представители на Управлението на селскостопанското производство при Окръжния народен съвет.

Пленумът бе открит и ръководен от члена на бюрото на Окръжния комитет на БКП др. СИМЕОН ЖЕКОВ.

Доклад за работата на Окръжната организация на Отечествения фронт по развитието и укрепването на животновъдството в личните стопанства на кооператорите в Силистренски окръг изнесе председателят на Окръжния комитет на Отечествения фронт др. БОЯН МИХНЕВ.

Отзовавайки се на 21-то постановление на Централния комитет на БКП и Министерския съвет за развитието на животновъдството в личните стопанства на кооператорите, докладчикът изложи работата на отечественофронтовци през 1963 година.

На пленума бе посочено, че през последните години броят на животните в общественото животновъдство значително се е увеличил. С тяхното нарастване нарасна и количеството на отделните видове животинска продукция, но заедно с това растат и потребностите на населението. Това налага кооператорите да отглеждат повече животни в личните си стопанства.

Говорейки за необходимостта от правилна разработка на земята, дадена за лично ползване, докладчикът посочи, че през миналата година на 29 896 домакинства са раздадени 122 728 декара земя. От тях 75 000 декара са били засети с царевица, 6 800 декара с люцерна, а останалите с други култури.

В резултат на положените грижи, през последните години от личното животновъдство страната получи милиони яйца, стотици тонове месо и мляко. Дял в този огромен резерв имат и стопанствата на кооператорите от нашия окръг.

Какво е състоянието на животновъдството в личните стопанства на кооператорите в нашия окръг?

В сравнение с 1961 година бройките от всички видове животни в дворовете на кооператорите расте с изключение на едрия рогат добитък, който вместо да нарасне, от 10 437 броя е намалял през 1963 година на 8 974 броя.

Това състояние на едрия рогат добитък в личните стопанства налага незабавно да се вземат мерки и се разясни на кооператорите големите възможности, които дават Партията и правителството на всеки стопанин, за да може да се сдобие с животно, използвайки държавни средства.

С всяка измината година броя на овцете и козите в личните стопанства също расте. През 1963 година те достигнаха 115 774 глави. Въпреки това обаче спрямо броя на домакинствата те са недостатъчни. Това налага да се създаде такава организация, щото до края на годината в окръга да има не по-малко от 160 000 броя дребен рогат добитък.

Докато през 1961 година в личните стопанства на кооператорите се отглеждаха 18 912 прасета, през 1963 година техният брой достигна 20 893 глави. Сега на 100 домакинства се падат средно по 70 прасета, а в селата Добротица, Срацимир, Малък Преславец и Смилец техният брой надхвърля 100 глави.

Не малко грижи са положили кооператорите за отглеждането на повече птици. В началото на годината в дворовете на кооператорите имаше 482 643 птици. Трябва да отбележим обаче, че все още смъртността при пилетата, които се доставят за нуждите на кооператорите, е твърде голяма. Затова решението на пленума, да се получават пилетата само в присъствието на специалисти е напълно оправдано.

След доклада думата бе дадена на присъствуващите. В своите изказвания другарите **Христо Събчев** от село Алфатар, **Колю Караиванов** от гр. Тутракан, **Велико Кубадинов** от Силистра, **Никола Стоянов** от село Сребърна, **Дянка Велева** от село Айдемир, **Ахмед Рюстемов** от село Добротица, **Неделчо Неделчев** от село Междел, **Вълчо Тодоров**—управител на ДСП „Родопа“ в Силистра, **Димитър Стойчев** от Средище, **Станчо Друмев** —заместник-началник на отдела „Селскостопанско производство“ при ОНС и други, споделиха резултатите от досегашната си работа по укрепването на личните стопанства на кооператорите. Посочиха се някои слабости и мерки за тяхното отстраняване. Почти всеки от тях сподели тревогата от необходимостта да се помогне на стопаните да си осигурят животни, фуражи и пасища.

Накрая думата взема председателят на Окръжния комитет на Отечествения фронт др. БОЯН МИХНЕВ, който отговори на поставените въпроси от присъствуващите.

ТРИ ЧАСА БОРБА С ОГЪНЯ

Сградата на централното управление на Промкомбинат „Камъшит“—Силистра бе обхваната от огнени пламъци.

Бързо бе съобщено на районната противопожарна служба, която само след две минути пристигна в пълна готовност с две коли.

Началникът на дежурната бойна смяна Георги Цонев бързо хвърли поглед върху горящите канцеларии и даде своите нареждания на бойците

Струйорите насочиха водните струи към онази част на сградата, откъдето пожарът можеше да премине към счетоводните документи и архивата на предприятието. Преградата бе само една шперплатова врата. На срещуположната страна на архивата бе личният състав, която всеки момент бе готова да избухне в пламъци. А тук са досиетата с документи на 2 100 работници и служители.

Три часа енергична, смела и самоотвержена борба водиха пожарникарите с огнените пламъци.

Особено се проявиха смелите бойци от смяната на Георги Цонев — струйорите Димитър Константинов, Йордан Драганов, Еню Моллов, Кулю Хараламгиев, техните помощници Никола Петров и Дойчо Станчев, опитните шофьори Константин Петров и Георги Алексиев, които през цялото време бяха в конкретна помощ.

От голямо значение за бързото потушаване на пожара беше активната намеса на началника на службата др. Найден Найденов, който заедно с своите добре обучени бойци работи непрекъснато до края.

Александър ДЖОДЖЕВ

ПИОНЕРСКИ СБОР ЗА ГЕОРГИ ДИМИТРОВ

Колко радост блика от детските очи! Колко възторг и синовна обич! Колко благодарност и възхищение от великите дела на ГЕОРГИ ДИМИТРОВ!

Пионерите от ДВАНАДЕСЕТИ отряд при училище „А. С. Макаренко“ Силистра провеждат сбор на тема: „ДИМИТРОВ ЗА ПОДВИГ СЪРЦАТА ЗАПАЛИ“. Всички са празнично облечени. Тъй ярко пламтят пионерските им връзки. И тъй непосредствен и близък е разговора помежду им за живота и безсмъртието на ГЕОРГИ ДИМИТРОВ. Те всички знаят толкова много... Нали специално за сбора прочетоха книгите: „Наковалня или чук“ от Ангел Каралийчев, „Живот за народа“, „Син на работническата класа“ и други. Пионерите с интерес изслушаха своя другар Йордан Ковачев, който много задълбочено и с разбиране им разказа за Лайпцигския процес. Румяна разказа на другарите си за завръщането на ДИМИТРОВ в България през 1944 година, за голямата му обич към децата, към обикновените хора. А Веселка говори за детството на ДИМИТРОВ, за неговото семейство, за това как е израсъл честен, искрен и трудолюбив. Другарският им разговор за ДИМИТРОВ издигна още по-нависоко образа на тоя велик българин в техните сърца.

Стефанка СТАНЕВА

◆ ◆ ◆

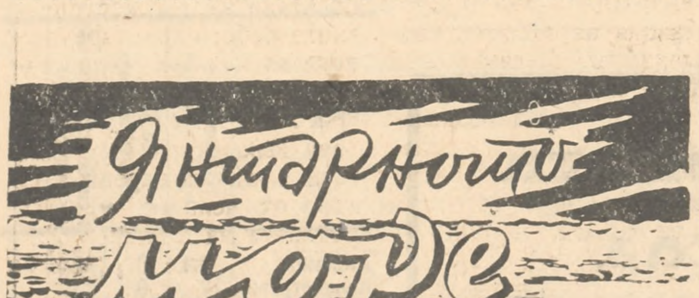

45

Н. АСАНОВ
Ю. СТУРИТИС
Роман
НАПИСАН ПО СЛЕДИТЕ НА ДЕЙСТВИТЕЛНИ СЪБИТИЯ.

положението в Латвия. Съгласни ли сте да пратите Лидумс, заедно с Вилкс?

— Това можем да решим само след като изясня целесъобразността от подобно пътуване...

— Много ви молим да ускорите решението— каза Вилкс. — Англичаните ще ни чакат към средата на май. Получих от тях радиограма, предназначение за вас... Позволете да я прочета...

— Моля, Вилкс.

Вилкс започна да чете:

„Вилкс, моля запознай с текста на тази телеграма твоя латвийски шеф.

Скъпи Будрис! Ние, наистина, още сме нямали възможност да се запознаем лично с вас, но се надяваме, че ще дойде време, когато нашата среща ще се състои. Развитието на международните събития ни кара да считаме, че това ще стане скоро. Ние не смеем да ви помолим да ускорите осъществяването на нашето лично запознанство посредством идването в Англия, но за нас е желателно, щото вие, ако сметнете за възможно и целесъобразно, да изпратите при нас упълномощен от вас представител. Нашата молба е предизвикана от следните обстоятелства: сега, когато наближава осъществяването на нашите планове за проникване в тила на болшевиките и за създаването на опорни пунктове за разгръщането на широка подривна и разузнавателна работа, нам ни е нужен ваш представител, който познавайки нещата и обстановката в Латвия, може да ни консултира по редица въпроси, които се отнасят до техническото провеждане на нашите бъдещи разузнавателни акции.

Ние смятаме да обсъдим с вашия представител въпросите, отнасящи се до начините за проникване на нашите разузнавателни групи на територията на прибалтийските републики и в Русия, за методите на подготовката и екипирането на нашите хора, които ще бъдат отправени в СССР, за хората, които са годни за изпълнението на разузнавателни задачи в Съветския съюз. Ние гарантираме пълна безопасност на вашия представител и неговото бързо завръщане при вас.

Завръщането му, предполагаме да осъществим по време на следващата операция, свързана с изпращането на наши хора на територията на Латвия. Със своя представител вие ще можете да поддържате редовна връзка и той ще може да ви информира за състоянието на нещата, с помощта на радиопредавателя, който остава при вас и посредством използването на тайнописа, който поставиха Вилкс и Петерсон.

Към нас постоянно се обръщат с молба представителите на латишката емиграция, която се намира на Запад, да им разрешим да се срещнат с вашия представител, ако дойдете при нас. Те също смятат да обсъдят с него някои въпроси, отнасящи се до Латвия и дейността на латишките национални формации на Запад. Особено е заинтересован от тая среща пълномощният министър на Латвия в Англия Карл Заринш“.

— Добре. Ще обмисля този въпрос — повтори Будрис.

— Има още една молба — рече Пртерсон. — Помогнете ми да пренеса вещите, моите и на Густав, които оставихме на крайбрежието. Направил съм описание и схема на мястото, където се намира скривалището.

Той, изглежда отново загуби своята важност и започна да се възвръща от царството на блянoвете към действителността.

С това съвещанието завърши. Лидумс излезе от стаята, повика младите „братя“ и те започнаха да приготвят масата.

Петерсон с известно учудване наблюдаваше как стопанинът на дома, заедно с Графа и Делинш, слагаха на масата големи блюда с риба, пушена змиорка, печен бекон, как след това Графа започна да вади тапите на бутилките. Готвеше се пищен пир по случай отиването на „лукулл на гости на лукулла!“, както някога казваше учителят по латински език в гимназията, в която учеше Петерсон.

Петерсон внимателно попита Вилкс:

— Кой ни гощава?

— Днес ни гощава Будрис! — важно отвърна Вилкс. — Той никога не забравя, че в гората никак не е леко! И винаги устройва малък пир.

— Ама че малък! — усмихна се Петерсон. — Аз изтървах края на тези блюда и бутилки:

— Почакайте! — Ще се наложи да ядете и супа от гъби и след това ще пожелаете да изядете цяла свиня!

Вилкс настойчиво се стремеше да се настани по-бързо и по-близо до масата. Но Петерсон, след като разбра, че този почти официален банкет е устроен едва ли не в негова чест, внимателно и ревниво следеше да не се урони с нещо авторитетът на неговата емисарска особа.

Но такова нещо не стана. Напротив, Будрис и Лидумс го настаниха между тях, слагаха му най-хубавите парчета, неговата чаша нито минута не оставаше празна и Петерсон изведнъж се почувствува почитан и уважаван гост. Когато ястията бяха изядени и край масата останаха само той и Будрис. (Вилкс бързо се напи и отиде да спи в плевнята, Лидумс излезе да вари кафе, а младите „братя“ отидоха да охраняват дома), Петерсон изведнъж каза:

— И представете си само! Тия англичани досега мислеха, че Вилкс ходи из Латвия с белезници на ръцете, а радиостанцията му я мъкнат след него униформени чекисти!

— Какво? Какво казахте? — не разбра Будрис.

— Казвам, че подозрителността на англичаните към всичко, което става в Съветския съюз е равнозначно на мания, че те дори не вярваха и на Вилкс.

— Виж ти! — Будрис поклати гава. — Сега разбирам защо заставиха болния Вилкс да се лекува цяло лято! И не е изключено да го оставят тука и през зимата.

— Не, това няма да го бъде! — с гордост го прекъсна Петерсон. — Имам извънредни пълномощия! Достатъчно е да изляза в ефира и изведнъж тук всичко ще се измени, като с вълшебна пръчица: при вас веднага ще дойдат и хора с нови радиостанции, и оръжие, и във вашите пощенски кутии ще почнат да постъпват пари и ценности. Затова именно ме изпратиха тук...

— Да, вашите господари не са много благодарни — каза с ирония Будрис. — А какво ще стане, ако ние се научим от тях на подозрителност и престанем да приемаме хората им?

— Разбира се! Това именно ще им предам!

— А може би, по-добре е да не бързате? Та нали те чакат от вас да направите основна проверка! — подразни го Будрис.

— На такива хора като вас?! Какво приказвате! С такива хора като вас и Лидумс, като вашите „горски братя“. ние отдавна бихме могли да преобърнем цяла Латвия!

— Може би, не е изключено! — каза Будрис. — Но сега е най-добре да си лягаме. Предстои ни дълъг път.

Той внимателно отвори прозореца и повика Делинш. Барс влезе в къщи, помогна на опилия се английски емисар да стане от масата и го заведе в плевнята, където отдавна хъркаше Вилкс. Посвещаването на Петерсон за „горски рицар“ завърши. Будрис и Лидумс още дълго време стояха пред чашките с черно кафе и обсъждаха своето бъдеще.

13.

В края на април, откъм Балтийско море за-

(следва)

НАШИЯТ ФОТОРЕПОРТАЖ

ГАРАНЦИЯ ЗА СИГУРНОСТТА

В ЮЖНАТА покрайнина на Силистра там, където започва кайнарджанското шосе, от лявата му страна голяма площ е оградена с телена мрежа. Тя не пречи на любопитния поглед да обхване панорамата зад нея — няколко сиви постройки, чиито прозорци си играят с обливащата ги слънчева светлина. Безразборно по периферията на плаца или кацнали върху естакадите са спрели камиони и автобуси. Някои от тях, с вдигнати капаци на двигателите, като търпеливи пациенти се подлагат под отвертката или гаечния ключ на автомонтьорите за отстраняване на малките повреди в могъщите им сърца. След това, облекчено въздъхнали от натискането на стартера и оставяйки синкава димна следа под надписа на портала „ДАП — Силистра“, с радостен рев се устремяват по мамещия далечен път.

1

2

Други товарни коли, подравнени като войници за преглед (сн. 1) чакат пред автоработилницата. Това са „тежките“ случаи, а за тях ще разкаже обективът на фотоапарата.

Ето, една от чакащите коли, като изнурен човек едва долазва до канала. Зазвънтява метал о метал, отвинтват се гайки, свалят се болтове и буталото на един от цилиндрите вече блести с масления си блясък в почернелите, пъргави ръце (сн. 2.). Всичко става така бързо! Не случайно тези сръчни автомонтьори са нарекли бригадата си „Ракета“ и пак не случайно над главите им често се полюлява аленото флагче „Бригада-първенец“. Ако се наложи, сваленият от шасито двигател, отива в отдела за средни ремонти, където бригадирът Йордан Славов (сн. 3) с помощта на колегите си ще излекува болното сърце. Четири-пет такива като него минават за един месец през отдела, за да понесат отново скъпи товари по сивите ленти на шосетата. В стругарното отделение работят Вълчо Петров, Атанас Ковачев и Петър Хорозов. Ако работата е по-сериозна, те тримата (сн. 4) заедно обсъждат, какво трябва да се направи. В съседство с тях, сред изпитателните си уреди, Велико Бонев и Йордан Атанасов извършват прегледите и ремонта на електрооборудването на колите (сн. 5). Работата им е едва ли не „часовникарска“, — изисква много внимание, но винаги е висококачествена.

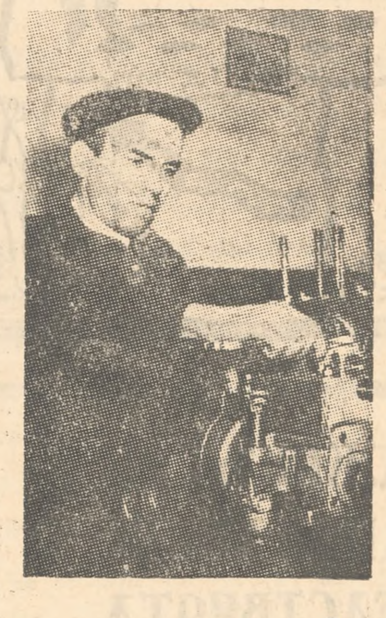
3

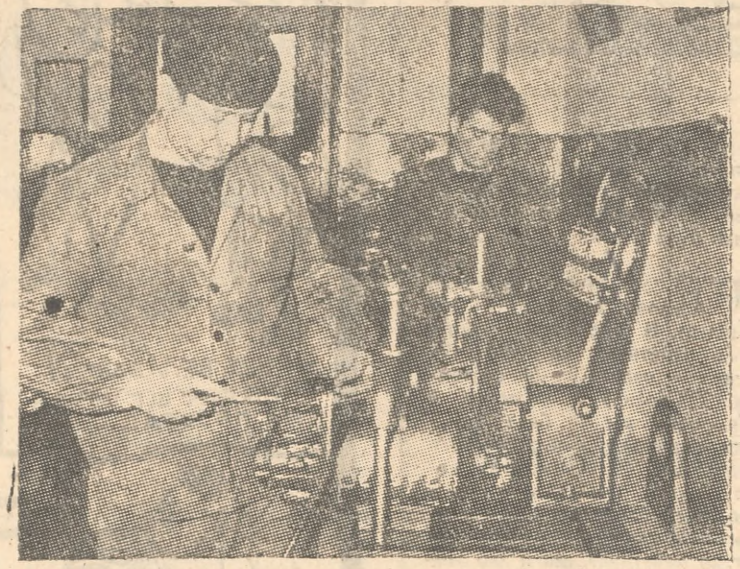
5

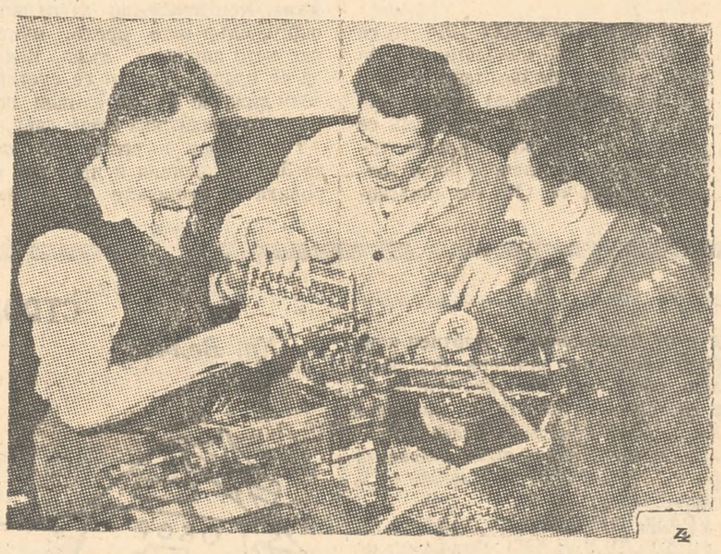
4

Когато веригата на подемника със скърцане отпусне ремонтирания двигател върху отпочиналото от бремето си шаси и ресорите тежко изпъшкат, работата на автомонтьорите е завършена. С висококачествената си работа те са дали отново гаранция за сигурността на пътуването. Но преди да излезе от халето, на колата трябва да се постави новозареден акумулатор. За това има грижата Назми Алиосманов (сн 6) След малко от заработилия двигател цялото помещение започва да вибрира. А после? Заден ход, волана на дясно и колата е под студените водни струи. Минават минути и тя светеща от чистота, спретната като млада „булка“ минава за последна „проверка“ (сн.7) от механика и. . . на път! (сн. 8) Пътният лист на задържаната за ремонт кола е подписан от диспечера. . .

Георги УЗУНСКИ

6

7

8

ЗА ПРОГРЕСИВНИ И РЕАЛНИ ТРУДОВИ НОРМИ

ИЗПЪЛНЕНИЕТО на трудовите норми има огромно значение за увеличаване възнаграждението на работниците и е важен фактор за нарастване производителността на труда.

С плана за 1964 година в промишлеността е дадено напрежение за повишаване ръста на производителността на труда—в ДКК „Нектар“ с 7,76 на сто, ДПП „Винпром“ с 21,96 на сто, а в ДИП „Добруджа“ — 30,3 на сто. Осигуряването на по-висок ръст на производителността на труда е основен икономически закон при социализма и предприятие, което не спазва този закон, пречи на икономическия напредък.

Определянето на трудовата норма предполага винаги внедряване на най-добрата организация на труда и установяване на правилна и рационална технология. По такъв начин тя служи и на техническия прогрес.

Трудовата норма трябва да бъде прогресивна, да отразява нивото на организацията на труда и на техническото равнище в предприятието. Установените по статистически път трудови норми, са норми, които съдържат недостатъци в организацията на производството и задържат растежа на производителността на труда. Нормите трябва да се изграждат на основата на най-подробен и задълбочен анализ за разходите на работно време за отделните операции, като се отстраняват ненужните операции и непроизводителни разходи на време, породени от недостатъци в организацията на труда и производството.

Няма да бъде пресилено ако кажем, че сега в повечето от предприятията трудовите норми се изграждат именно по този порочен метод на нормиране. Това става поради неразбиране или поради заангажирането на нормировчиците с несвойствени за тях задачи като отчитане на труда, установяване на трудов стаж и други. Именно в такава насока се развива дейността на нормировачните кадри в промкомбинат „Камъшит“ и промкомбината в Дулово. Основна и най-важна задача на отдела ТРЗ е изучаването на разходите на работното време и предлагане на мероприятия за подобряване използването му и извършване на нормативни наблюдения за техническо нормиране на труда. В това направление правилно е насочена дейността на работниците по нормирането в ДИП „Липа“ с ръководител Петър Лазаров. Службата внася своевременно предложения за изменения на трудовите норми при изменение на производствените условия. Подобрената организация на производството даде възможност да се извърши корекция на нормите, от която се реализира икономия на време от 31 054 човеко-часа и 23 053 лева ФРЗ.

Въпреки корекцията, организацията дава възможност на работниците да изпълняват задачите повече от 119 на сто. В момента се работи конвейр за монтаж на библиотеки, който ще завиши значително ръста на производителността на труда.

Анализи по разходите на работно време се извършват още и в ДКК „Нектар“. В ДМЗ „Стомана“ след корегиране с 17 на сто на нормата за шлайф, работниците достигат средно изпълнение над 150 на сто. Когато нормата е прогресивна — изградена върху опита на добрите производственици — мобилизира инициативата на работниците за разкриване на възможностите за по-високи постижения.

За да се изгради прогресивна е и реална трудова норма, необходимо е да се анализира състоянието на организацията на труда. Тя трябва да отговаря на нуждите на производството и да стимулира към по-високи постижения. Ценни помощници на нормировачните кадри и ръководства на предприятието са съветите по нормиране и заплащане на труда, изградени към профкомитетите. Показателна е работата на съвета в ДМЗ „Стомана“, където прегледа и корекциите на нормите става с тяхно пряко участие.

Внедряването на прогресивни и реални трудови норми е дело от важно значение за всяко предприятие. Активното участие на нормировачните кадри, ИТР и работниците трябва да доведе до създаване условия, всеки работник да изпълнява и преизпълнява трудовата норма. С това ще се създаде възможност да се използват по-пълно резервите за увеличаване ръста на производителността на труда.

Михаил ЧИКОЛОВ

Тримесечният план е изпълнен

Всеки ден и всеки час работниците от цех „Папурени чанти“ при Промкомбинат „Камъшит“ се стремят в чест на славната двадесетгодишнина от Деветосептемврийското въстание да работят и изпълняват в срок поръчките си.

На 21 март т. г. сутринта радостна вест обиколи колектива — тримесечният план е изпълнен с десет дни по-рано. Трябваше да се произведе продукция за 60 000 лева, а се реализираха 60 764 лева. До края на месеца цехът ще даде продукция за още 6 500 лева.

Не по-малко горди са и производствениците от стъкларския цех на Промкомбината. До 20 март те предадоха продукция за 51 130 лева, докато за тримесечието бяха запланувани 48 000 лева. Стъкларите дадоха дума да отчетат работа за още 4 000 лева.

Тези високи постижения на тружениците от двата цеха са достоен отговор на Възванието на ЦК на БКП към българския народ. Сега пред двата колектива стои благородната задача: да посрещнат с по-високи постижения славната годишнина и в нейна чест да станат носители на паспорта на трудовата слава.

Еленка ТОДОРОВА

ЦЕЛТА ИМ Е ПЪРВОТО МЯСТО

Още от началото на зимата кооператорите от бригадата на село Руйно започнаха усилено извозване на оборския тор на полето.

С най-голям ентусиазъм работят каруцарите Ахмед Мехмедов, Махмуд Идиризов, Махмуд Кючюков, които извозват не по-малко от по 5 т тор на ден. В помощ на кооператорите са включени и механизаторите.

Тахсин ЕБАЗЕРОВ

ПОДЦЕНЕНА ЗАДАЧА

С оглед да се подобри почвеното плодородие и да се осигурят по-високи добиви пшеница от декар, пред кооператорите от ТКЗС — Тутракан се постави задачата правилно да използват всички налични естествени торове и навреме да подхранят зимните посеви с амониева селитра.

Кооперативното стопанство има 26 000 декара пшеница за наторяване, а до днес са наторени 15 000 декара с амониева селитра. Добре са с наторяването кооператорите от село Търновци с бригадир Петър Донев и агроном Христо Петров. Досега те са наторили 90 на сто от земята или 2 700 дка от определените 3 000 дка. След тях са кооператорите от село Пожарево, достигнали 60 на сто наторяване. Усилено работят и бригадите на Димитър Змеев и Атанас Денев от Тутракан, наторили определените площи 60 на сто. Послаба е работата по наторяването в с. Дунавец и Царев дол. А значително изостават с тази задача кооператорите от село Антимово.

Крайно належащо е бригадирите и звеноводите присърце да вземат тази задача и в близките дни, без протакане и отлагане да наторят всички декари пшеница с амониева селитра, докато има влага в земята.

Втора задача за момента е извозването на угнилия оборски тор от стопанските дворове на ТКЗС до блоковете. Но засега бригадните съвети в града и съставните села подценяват тази работа, кото не организират използването на всички налични превозни средства за извозване на естествения тор до полето. Затова и до 1 март са извозени 6 920 тона при план-график 15 000 тона.

Ако извозването на оборския тор не приключи до средата на април, тази работа ще се настигне от другите задачи по пролетната сеитба и обработката на културите и ще стане невъзможно да се организира правилно използване на работната ръка и превозните средства. А това ще попречи за решаването на зърнения проблем.

Иванка ДАСКАЛОВА

ОБЕЩАНИЕТО ЩЕ БЪДЕ ИЗПЪЛНЕНО

В село Секулово за свине-майките се грижат Стоян Щерев и Станчо Петков. Те се стремят във фермата да бъде винаги добре почистено. И това те постигат с повече труд. И наистина влезе ли човек в свинефермата, веднага му прави впечатление чистия под. Гледачите обръщат голямо внимание и на храненето на свине-майките, като изпълняват най-грижливо указанията на бригадира и на специалистите. Цялата си работа гледачите свързват с изпълнението на плана и обещанието си.

Стоян Щерев и Станчо Петков се грижат за 35 свине-майки. По план те трябва да получат по 14 прасенца от свиня. До 7 март от 17 опрасени свине гледачите са получили 140 прасенца или по 8 прасенца средно от свиня-майка. Ясно е, че не само планът, но и обещанието ще бъде изпълнено, като получат вместо по 14 прасенца—по 15.

Благодарение на постоянните и големи грижи на двамата гледачи, досега няма никаква смъртност при малките прасенца.

Бобчо РАДЕВ

Вести от Ножарево

Трудностите не ги спират

Полевъдната бригада от филиал — Ножарево от дългогодишна практика е убедена в ползата, която носи оборският тор при правилното му използване. Затова ежедневно върволица от каруци и ремаркета пълни с тор се насочват към блоковете. Въпреки големите трудности, които работниците срещат при извозването на тора, а именно голямата кал по черните пътища, те не спират да работят.

Голямо трудолюбие и сръчност в работата проявяват товарачите Иван Минчев и Иван Падински, които извозват дневно с ремарке по 15-16 тона оборски тор.

* * *

За да се роди обилен плод

Вдъхновено от хубавите резултати през 1963 година от овощарството, ръководството на ДЗС „Янко Забунов“ при филиал Ножарево навреме организира пръскането на ябълковите, крушовите и кайсиевите дървета с бордолезов разтвор.

Пръскането на овощните градини се извършва под прякото наблюдение на агронома Димитър Косев. Механизаторът Георги Белчев и работниците Басри Сюлейманов, Мохарям Мохарямов и Фаик Ремзиев използват всеки благоприятен час за по-качествено извършване на пръскането. Те всички знаят, че от него ще зависят добивите от овощарството през годината.

Николай ГЕОРГИЕВ

ЗАПОЧНА ПИКИРАНЕТО

Тежка беше зимата за градинарите от село Долно Ряхова. Студените и безслънчеви дни затрудниха развитието на разсадите. Въпреки трудностите, работата в парниците не спря нито за ден. Градинарите от звеното на Иван Петров положиха всички необходими грижи, за да запазят разсада от измръзване и осигуриха правилното му развитие.

Преди известно време започна и пикировката. Досега са пикирани 97 рамки ранни домати от сорта „№10 Х Бизон“ и 12 рамки „Джулюнска шипка“. Само след ден-два ще бъдат пикирани още 95 рамки ранни домати.

Най-редовно участвуват в работата градинарите Никола Томов, Иван Вълканов, Янко Костадинов и 77-годишният пенсионер Димитър Николов.

Найден СТОИЛОВ

С новата машина се рони дневно по 15 т. царевица

Веднага след прибирането на реколтата от полето в село Главиница, един от комбайните СК—4 бе приговен за ронене на царевица за храна на кооперативния добитък.

Поради това, че комбайнът трябваше да влезе в ремонт за лятната кампания, а и добитъкът не биваше да остава без концентриран фураж, бе доставена и пусната в експлоатация новата българска машина—роначка от ДИП „Метал“ — Толбухин.

В сравнение с комбайна, с новата машина се работи много по-леко и заангажирва по-малко работна ръка. С тази машина кооператорите ронят дневно по 15 тона царевица.

Голяма сръчност в работата проявяват Марин Ангелов, Васил Димитров и други.

Минчо ДОЧЕВ

С желание и воля

ПО ВЪПРОСА за пълното оползотворяване на оборския тор през настоящата година се писаха и се казаха много неща. Много кооперативни стопанства откликнаха своевременно на тази задача.

Ребром беше поставен въпросът за пълноценното оползотворяване на тора и в кооперативното стопанство в с. Сребърна. През тази година стопанството е запланувало да извози 8 000 тона оборски тор. Като има в предвид огромното значение на това мероприятие за бъдещите добиви от различните култури, стопанското и партийно ръководство се заеха навреме за работа. Организира се цялата работна ръка. На призива на ръководството на кооперативното стопанство се притекоха както кооператорите от полевъдството, така и от останалите бригади. Не останаха настрана и механизаторите. С помощта на различните превозни транспортни средства за съвсем кратко време те извозиха големи количества тор. Тази акция беше проведена при съвсем неблагоприятни климатични условия, но нито снеговалежите, нито ежедневно увеличаващият се студ можаха да пресекат ентусиазма на грижовните стопани. Колоните от каруци, камиони и ремаркета не прекъсваха своя поход от торището до различните блокове на землището.

По-късно бе обявена ударна десетдневка. Тогава вече сребърци наистина показаха на какво са способни. В тази кампания взеха участие 80 каруци, 12 товарни автомобила и 4 ремаркета. Добрата организация на работата, нестихващото желание на стари и млади да привършат по-скоро с извозването на тора даде своето отражение. Плануваните 8 000 то на оборски тор е натрупан по блоковете, а част от него и разпръснат. Сребърци с открито чело отчетоха добрите успехи от съревнованието между бригадите. Но това не ги задоволи. Те поеха инициативата на стопанското, партийното и комсомолското ръководство за съвсем кратък срок да извозят още 4 000 тона тор над плана.

Ежедневното сведение за отчитане на селскостопанските работи красноречиво показва хода на напрегнатата работа на сребърци. Към 19 т. м. те имат 9230 тона извозен тор като по този начин се наредиха на едно от челните места в редицата на стопанствата, които съумяха да преизпълнят плановете си за тора.

Разбира се, успехът на сребърци не е случаен. Той стана реалност, благодарение на редица факти. Съзнанието за дълг към кооператива и материалните стимули (на края на всяка десетдневка се дават по 10 лева на добрите механизатори и шофьори, участвували в пренасянето на тора) са на първо място между тях.

С упоритата си работа и този път сребърци показаха, че когато не липсва желание и воля, успехът не закъснява.

Руси ШИМАБЕЕВ

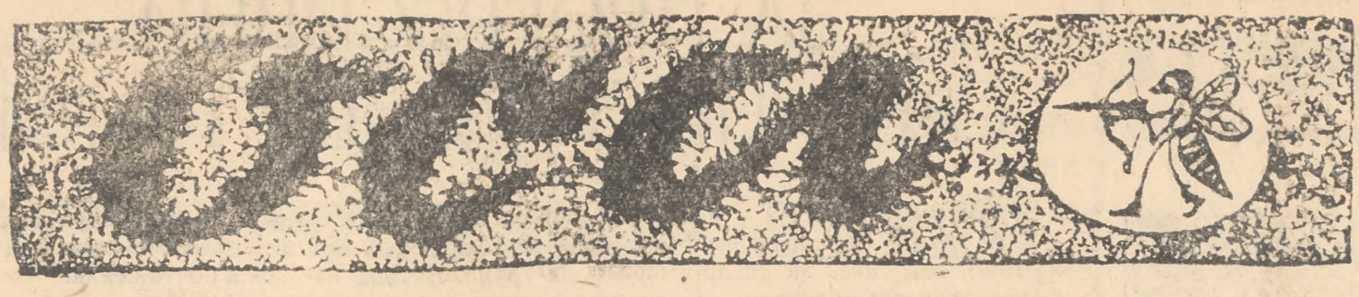

КОЛОНА
НА БРАДАТИТЕ И ОПАШАТИТЕ ПЪРВОАПРИЛСКИ ЛЪЖИ

ГРАДСКИЯТ народен съвет в Силистра ще вземе веднага необикновено енергични и решителни мерки за оправянето (най-после) на брега на река Дунав по цялото протежение на градската градина. При това тукгам се носят слухове, че ще бъде издадена заповед, с която ще се забрани веднъж завинаги и категорично на боклуците — да не миришат, на котките — да не скитат по тези зловонни места, на болестите — да не се разпространяват по тези зловонни места и на мухите — да не се разплождат през лятото по тези зловонни места толкова много.

Разправят,че за стриктното изпълнение на последната част от заповедта председателят на ГНС щял да назначи специална личност, на която ще бъде поверена модерна китайска палка за трепане на бързоплодящите се крилати същества.

ПРЕД кафенето под ресторант „Дунав“ в Силистра ще бъде измайсторена много хубава площадка от бетонни плочки. Това се прави с тенденция, идващите в кафенето да има откъде да минат и през дъждовно време,когато по земята има повече кал, вода и други работи.

Някои от кафенето подхвърлят злонамерено, че под плочките бетонени щяла да бъде зазидана небрежността и сенките на строителите и търговците.

Пусто да остане, ако и това излезе вярно, има да линеят тези строители и търговци...

ДО ОСНОВИТЕ на бъдещия театър в Силистра се е заврял и почива като старец един топ кабел (топ ли колело ли да го наречеш!). Отстрани, на дървената част, пише „Торино“ — малко поетична работа, както виждате, защото напомня Соренто, а Соренто напомня за „Върни се в Соренто!“. Естествено, самият кабел не напомня нищо, освен това, че някой може да го помисли за безстопанствен, което не е вярно изобщо, и конкретно. Я, я! Стопанин си има кабелът, но си го не знае кой е. Самият стопанин дали знае тази подробност, не е съвсем сигурно. Затова с този въпрос се занимава специална научно-изследователска комисия, в която участвуват и криминалисти. Те, криминалистите, са си поръчали вече грамадни лупи, които ще им послужат за разглеждане отпечатъците на пръсти върху кабела.

След като открият собственика, криминалистите ще разглеждат с лупите самия собственик. Защото той ще бъде действително някаква съвсем необикновена зоологическа и обществена рядкост. Предполага се даже, че след като бъде разгледан добре, този странен собственик щял да бъде поставен под стъклен похлупак, за да имат бъдещите поколения нагледен пример за разхищения на скъпи държавни вносни материали.

НАЧАЛНИКЪТ на Окръжната станция на съобщенията в град Силистра със сълзи на очи подписа социалистическото обещание, в което се говори за сигурността и неприкосновеността на колетните пратки в модернизирания двадесети век. Когато стигна до мястото където се говори за бързината на двадесетия век, другарят началник се екзалтира съвсем. Той вдигна юмрук и извика три пъти:

— Ура! Ура! Ура!

В момента обаче, когато викаше „Ура!“, началникът биде смутен от влезлия гражданин, получател на колетна пратка № 960 от гр. Русе, която не е получена и до днес — от есента. Пощальонът, който е бил дежурен при пристигането на пратката от Русе и който присъствуваше на този церемониал, премигна няколко пъти и леко се изкашля...

ПРЕЗ последните дни в село Алеково стана необикновен инцидент. В средата на селото, около паметника на Георги Георгиев — паднал на 24 септември 1923 година в сражение с фашистките войски, бяха намерени скрижали, сиреч писания тайнствени. На скрижалите пише: „Ако не почистите градинката около паметника ми, ако не прогоните свинете, които се чешат по паметника ми и ако не поправите оградата около паметника ми, ще събера по-юначните мъртви и ще ви организирам нова Вартоломеева нощ! Ваш Георги!“

Като прочетоха писанието, ръководителите на Алеково отвориха от почуда уста. И вече няколко седмици стоят така...

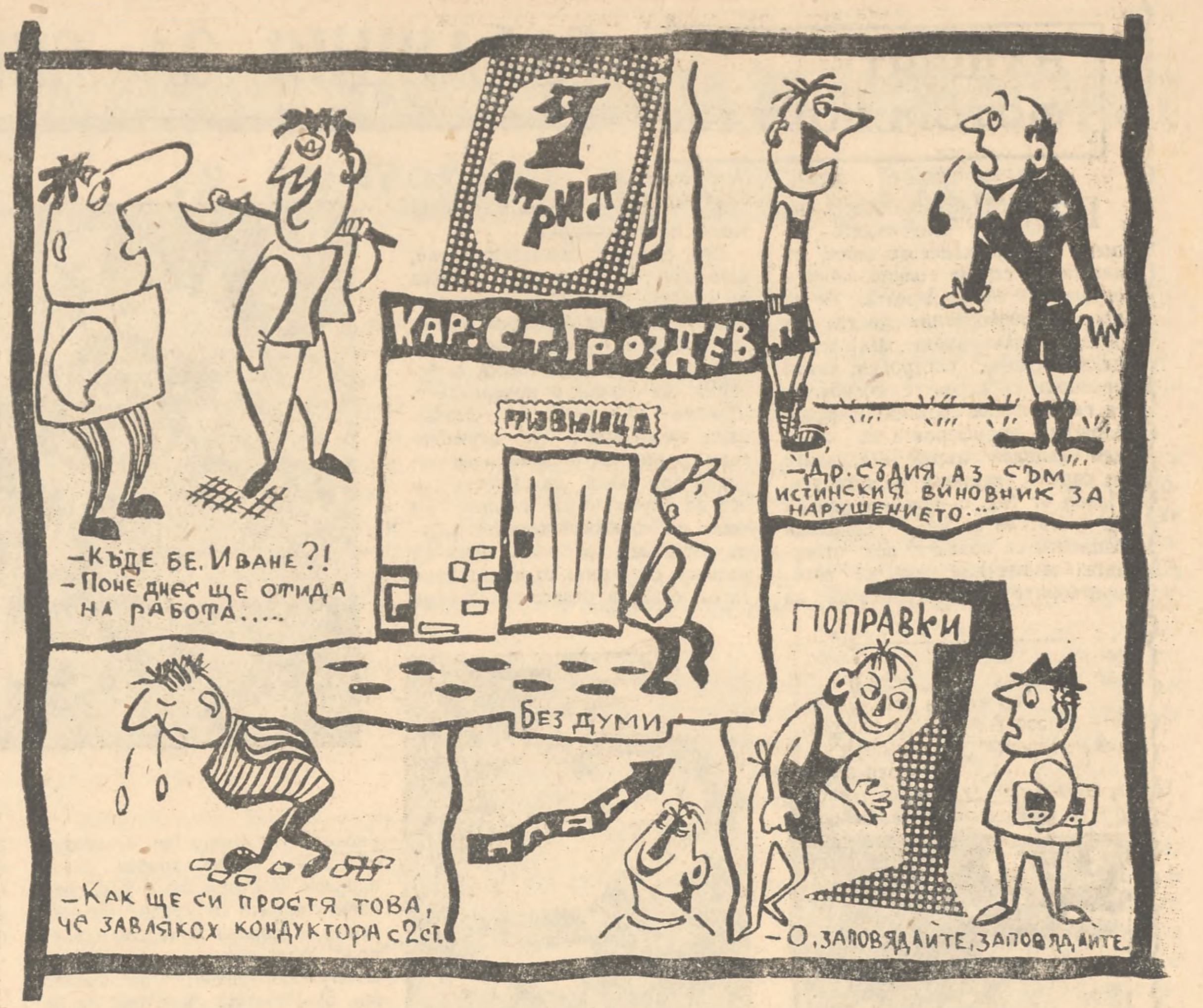

— Къде бе, Иване?!
— Поне днес ще отида на работа.....
1 април
Кар: Ст. Гроздев
Пивница
Без думи
План
— Др. съдия, аз съм истинския виновник за нарушението...
Поправки
— Как ще си простя това, че завлякох кондуктора с 2 ст.
— О, заповядайте, заповядайте.

АРПАДЖИКЪТ КАТО АРПАДЖИК И ПОСЛЕДСТВИЯТА ОТ ТОВА

— Юряаааа, на арпаджика!

— Тука е арпаджикът!

— Хайде на арпаджика!

Миналата и по-миналата година мечтаехме да чуем този вик. Арпаджикът пара правеше и продавачите не се свеняха. А нуждаещите се купувачи скърцаха със зъби и даваха.

— Хайде на арпаджика!

— Сейте да сеем арпаджик!

— Арпаджикът е яма!

Спуснаха се тогава всички арпаджик да сеят. Мало и голямо. Частни стопани и кооперативни стопанства. Физически и юридически личности.

— Хайде на ямата!

Насяха се лехи и дворове, блокове и цели местности.

Напълниха се тавани и мазета.

Изпатиха си бабичките и жените да го завиват с рогозки и козиняви черджета, че зимата излезе серт и можеше да го измрази.

Ох, с какви сладки сънища чакаха всички пролетта, за да забогатеят. А тя закъсня, но все пак дойде. Дойдоха на пазаря и чувалчетата. А с чувалчетата — и продавачките:

— Хайде на арпаджика!

—Юряаа, на арпаджика!

Тогава стана чудото.

В окръжното предприятие „Плод и зеленчук“ казаха:

— Я!

И след като казаха „Я!“ те си спомниха, че миналата година ядоха калая. Затова тази година договорираха двойно количество арпаджик. Стресна се, та чак се уплаши и Окръжният кооперативен съюз. Стряскането беше толкова силно, че ОКС-то подскочи. Подскочи и подхвръкна. Когато кацна — видя, че се намира чак в Горна Оряховица.

— Е, и без това съм в Горна Оряховица, я да купя малко арпаджик.

И купи ОКС-то 15 тона арпаджик. Хем арпаджик да ти види окото, едър като орехи, мустакат като априлска лъжа. Какво да се прави— докато се суетиш, току виж, че и този купили под носа ти. Нали така беше лани.

Но от лани досега се извъртяха 366 денонощия и през тях се родиха по дворовете и лехите, по блоковете и полетата на нашия окръг 355 тона арпаджик, а ни са нужни само 200 тона.

— Арпаджикът е ямааа!

— Истинска яма ще бъде тази година! — и всеки си купи колкото му трябва.

— А какво да правим с останалите 155 тона?

Прощавайте мечти за печалби!

— Юряааа, на арпаджика!

Но този път викат ОП „Плод и зеленчук“ и ОКС-то. В хор!

Този вик е стихия, а не плановост.

— Хайде на арпаджика!

Набавете си сега хладилници и за азеге излишъците за догодина. Или пък предложете да ги изкупи външния пазар, отдето миналата година вие търсехте. Побързайте производители! Защото ОКС може да предложи своите 15 тона и на общественото хранене вместо лук, а вие не може и ще трябва да го сеете на съчма за силаж, а от лук силаж не става.

Би—Би

ОТЛЕЖАЛА БОЗА

В сладкарницата—пивница на с. Краново иначе няма нищо особено. Бай Коста Радев е обикновен продавач. Сладките са обикновени—доколкото ги има. Ликьорите са обикновени—от тях има много. Необикновено е само това, че сладкарницата разполага с неограничени количества стара, добре отлежала боза. За разлика от виното обаче, бозата при отлежаването си се втвърдява. Така че бай Коста разполага с 40 литра твърда боза. Крановчани допускат, че тази боза се готви за космическите полети. Резне си космонавтът парче боза и си управлява ракетата.

Не точно така мисли счетоводителят на селкоопа, който настоява по всички правила и изключения продавачът да плати втвърдилата се боза, която е произведена на 1 ноември 1963 година в с. Кайнарджа. Не така мислят и производителите от Кайнарджа, които продължават да произвеждат нови количества боза и да я предават за отлежаване в Краново.

Не мисли нищо само продавачът бай Коста, защото той не знае какво да мисли.

Кайнарджа произвежда.
Счетоводителят настоява.
Бай Коста недоумява.

Бозата—какво да прави бозата? Тя отлежава, става все по качествена. След първата си годишнина тя ще стане така твърда, че консуматорите ще си я дялкат с косерчета

Пита се в задачата с какво ще бъдат дялкани производителите в с. Кайнарджа?

ФЕСТИВАЛ

Хр. Велчев

— Три, четири...
— Наaaпрееeед, другари млаади...

Първоаприлска лъжа в четири действия

ОДИСЕЯ БЕЗ ОДИСЕЙ ИЛИ ПУСТОТО БИОТОПЛИВО

I.

ГРАЖДАНИН С ЧАНТА (в магазин за плодове и зеленчуци): Дайте ми, моля, репички!

МАГАЗИНЕРЪТ: Няма...

ГРАЖДАНИНЪТ С ЧАНТА: Дайте ми чушлета!

МАГАЗИНЕРЪТ: Няма...

ГРАЖДАНИНЪТ С ЧАНТА: Дайте ми какъв да е пресен зеленчук...

МАГАЗИНЕРЪТ: Няма и няма да има... Казват, че ТКЗС—та не заредили парниците с биотопливо, а Баба Марта им изиграла номер и разсадът не станал... Следващият от опашката, моля...

II.

ГРАЖДАНИНЪТ С ЧАНТА: Виж ти, биотопливо липсвало, значи. Биотопливо! Трябва да е някой нов отоплителен материал, нещо отпадък от атомната енергия я! Да ида да питам попа, няма да знае. Врачката гледа вече само на черна борса. Да си купя речник, скъпо ще ми излезе. (Чуква се по главата.) А бе защо не запитам направо Топливо!

III.

ГРАЖДАНИНЪТ С ЧАНТА (в телефонна кабина): Ало-ало, Топливо! Там Топливо ли е?... Защо правите така бе, другари? Защо не доставяте биотопливо на ТКЗС—та? Защо ни оставяте без ранни зеленчупи?... Какво?... Не сте виновни вие ли?... Нямат заявка ли?... Я гледай! (чуква се втори път по главата!)

IV.

ГРАЖДАНИНЪТ(веч без чанта,защото я е оставил в къщи и след като си е взел отпуск, е дошъл да се увери в най-близкото ТКЗС каква е тая работа) Каква е тая работа бе, другари? Защо не произвеждате ран зеленчук. Сред народа лазят слухове, че и разсада на пипера сте похабили. Много похабявате бе,другари!

ПРЕДСЕДАТЕЛЯТ НА ТКЗС И АГРОНОМЪТ (гледат подозрително гражданина—отде да го знаеш дали не е от държавния и партиен контрол!) Обективни причини бе, другарю, обективни причини. Вие знаете ли какво е обективна причина? Обективната причина е такава причина, която се явява поради някаква причина. Обективната причина не е безпричинна...

ГРАЖДАНИНЪТ: А парниците?...

ПРЕДСЕДАТЕЛЯТ: Парниците не можахме да заредим с биотопливо...

ГРАЖДАНИНЪТ: А от Топливо казаха, че не сте го запланували... Бива ли такова нехайство бе, другари! Ето аз работата си съм оставил...

ПРЕДСЕДАТЕЛЯТ (разбира, че гражданинът е дребна риба): Не си излагай невежеството бе другарче! Ей го тора в обора!...

ЕДНА СТРИНКА: Пусто да опустее, това ли било! Да сме знаели още зимъс да сме напълнили парниците с тор. Че и председателя да сме хвърлили в тях—какъв хубав тор щеше да бъде. Сега и ние щяхме да сме доволни и гражданите да бъдат благодарни, а то пак ще трябва да ходим за пипер през лятото в Толбухин и Пазарджик.

ГРАЖДАНИНЪТ: (не се чука вече по главата—съзнава, че действително има много глави за чукване, но неговата не е между тях!)

Али БАБА

СТРОИТЕЛСТВО

Хр. Велчев

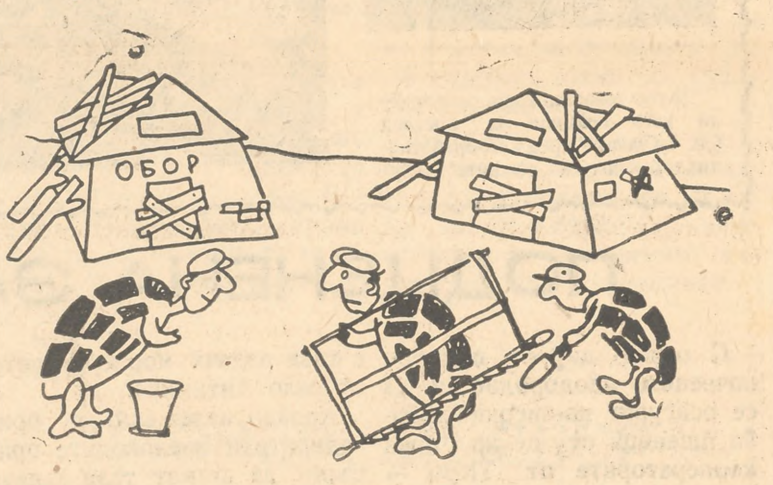

Без думи

Малка случка фестивална нетърговска и печална

В Черноник на общинския фестивал пръв бе класиран председателя на селкоопа бай Марин, който разви похвална несценична самодейност. Той се постара да нахрани 700 души самодейци и още толкова гости само със 7-8 кифли за закуска, а на обяд в ресторанта имаше храна за не повече от 30-40 човека. При това порциите бяха намалени на половината, а бай Марин не се вясна целия ден, но все пак намери време да отиде на футболен мач.

Въпреки предварителните напомняния, бай Марин не взе съответно мерки за доставяне на закуски и за приготвяне на храна в ресторанта.

ГЕРЧО

ФЕЙЛЕТОН

Аджамия си, даскале!

ЧЕСТО идвах в селото да изнасям лекции. Познавахме се със селяните, уважавахме се взаимно и си вярвахме. Те ме имаха за умен човек, а аз тях за любознателни хора.

—Доволни сме от тебе, даскале, идвай често, че ни е драго да те слушаме!

—Радвам се, че ме разбирате, другари селяни, ще се старая да ви бъда полезен.

Драго ми беше, че има полза от лекциите ми. Горд бях, че подпомагам усилията на отговорните другари от окръга при построяване основите на социализма

Тази вечер лекцията ми беше против алкохолизма и лошото възпитание на част от младежите. Имаше оживени изказвания и конкретни примери. Завършихме с лозунга „Читалищата — знаменосци в борбата за трезвеност!“

След лекцията влязохме в читалнята, която е едновременно и сладкарница. Какво лошо пък? Хем ще четат хората, хем ще се подслаждат с боза и сладкиши.

— Браво, даскале, хубаво ги редиш — пущините. Ашколсун! Чак през стената те чувах — посрещна ме „сладкаринът“ бай Лазар с шише ментовка в ръка. — Заслужаваш една почерпка. Седни!

Аз се поококорих срещу шишето в ръката му и нещо ме жегна. Врътнах поглед към рафтовете — оттам ме поглеждаха срамежливо мастики и коняци, ликьори и ромове.

— Подсладени напитки! Сладкарница! — намигна бай Лазар заговорнически.

— А знаеш ли, че има постановление за тази работа и че в сладкарниците, а още повече в читалищни сгради, не може да се продава алкохол?

— Де холан, даскале, зная! — намигна и с другото си око бай Лазар. —Каквото се пише и приказва, ако все ставаше. . . Седни да се чукнем!

— Ако не снемеш спиртните напитки от рафтовете и ако още сега не престанеш да продаваш алкохол, ще те глобя. Член съм на Окръжната комисия за борба срещу противообществените прояви на малолетните и непълнолетните — показах му аз картата си и извадих един кочан с квитанции.

Бай Лазар се отдалечи със студено и зло лице.

— Аджамия си ти, даскале. Язък дето си учен човек!

Хората наоколо ме заоглеждаха.

— Ти защо не си караш колата бе, приятел? — извика един разчорлен червенокос шофьор — или искаш да стана и да ти дам зелена улица?

—Даскале, недей чак толкова!.. —заговаряха ме моите приятели. — Те лекциите са си лекции, а пък Лазар план гони. Държавата от спирта печалба има.

Вън прозвуча клаксон. В читалището-сладкарница влезе един другар от окръга.

— Лазаре, един чай!

Лазар поднесе чая с ехидна усмивка.

— Защо ми носиш чая без ром? Нали знаеш как го пия? — сепна се ръководния другар.

— Ние сме сладкарница. . . и има постановление — сви рамене Лазар.

— Остави тия глупости и ми дай ром! — повиши глас той.

— Не мога, защото този, виждате ли го — Лазар посочи към мене — гол чай пие, лекции против алкохолизма изнася и квитанции за глоба има в джоба си.

Ръководният другар от окръга ме погледна — сякаш видя гнила круша и набърчи лице.

Тия. . . гниди знаят само разни теории. Държавнически трябва да се гледа на тази работа. Дай ми ром!

На хората им стана весело.

— Даскале, наздраве!— започнаха да подвикват.

— Хайде, извади кочана бе, приятел! — обади се червенокосият.

— Аджамия си ти, даскале! Нали ти казах! — подхвърли бай Лазар като минаваше с чашата ром край мене.

Аз се изправих разгневен, изгледах присъствуващите, насочих се решително към отговорния другар от окръга и бързо... излязох. Срещу мене лъщеше изкривеното лице на луната и сякаш се подхилваше.

Борис ИЛИЕВ

ЧИСТОТАТА НА МУХАТА

Търговските магазини в с. Брадвари са в много лошо хигиенично състояние. И ръководството на селкоопа, и медицинските власти не обръщат внимание.

Веднъж доказвала мухата
какво е всъщност чистотата.
Дошла в Брадвари и намерила
най-хубавия пример на света.
Тя просто влязла в магазините
— в боклуци, воня, миризми.
Намерила храна — достатъчно,
решила даже да близни.
— Това е чистота! — си рекла тя
— Да—да! — рекло едно мишле. —
Не щеме ний, не щеме друго,
Със тази чистота сме най-добре!

Така доказала мухата
какво е всъщност чистота.
Дошла в Брадвари и намерила
най-хубавия пример на света.

Ван ПЕЙ—ЧУ

РЕЗУЛТАТ: НУЛА НА НУЛА

Възпитанието на децата в семейството и училището...
Из списание „Крокодил“.

КАРИКАТУРА — ЗАГАДКА

Хр. Велчев

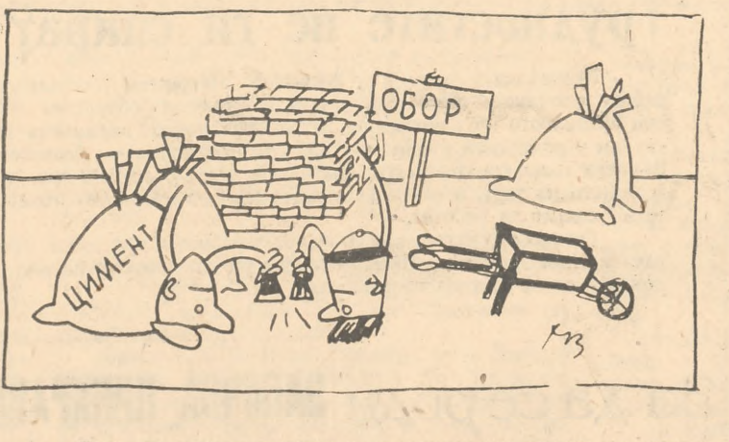

Тази карикатура получихме от художника заедно с придружително писмо. В него той ни съобщава, че е нарисувал цимент, тухли, количка и двама строители, които трябвало да построят един обор. Само че това не им се удавало.

Ние дълго се взирахме в карикатурата. Видяхме цимента, видяхме тухлите, видяхме и количката. Но строителите не видяхме и какво правят и защо не завършват обора.

Нека читателите сторят това!

ЕВГЕНИ ДАНАИЛОВ

ЕЛЕКТРИЧЕСКИ ПРИКАЗКИ

Анодът е личност съвсем положителна. Но не проявява достатъчно твърдост в характера си, постоянно влиза в контакт с катода — натура, във висша степен отрицателна.

* * *

Електрическият проводник бил в обтегнати отношения с електрическата крушка.

— Фу, каква дължина и слабост! — надсмивала се крушката, сияейки с ослепителната си красота.

Неиздържайки на подигравката, жицата се скъсала. А какво станало с крушката? В този миг нейната красота угаснала.

От руски: Ив. ПЕЙЧЕВ

Физкултура и спорт

Исперих — Доростол 0:2

Тази среща се очакваше с голям интерес и от двете страни. Затова първоначалните минути протекоха при известно опознаване и предпазливост. Ударната сила на отборите беше насочена към отбрана.

Отборът на „Доростол“ бе подобрият и към двадесетата минута организира играта си — вратата на „Бенковски“ бе застрашавана все по-често. В 39-та минута Бонев напредна по левия фланг и самостоятелно премина защитника, като подаде чиста топка на Сабриев. Сабриев я изпрати в левия долен ъгъл на вратата.

Така се откри резултатът 1:0 за „Доростол“. Но само след минута топката бе прехвърлена на дясно и Йорданов я насочи веднага към центъра на добре пласиралия се Сабриев, който я превърна в гол съвсем леко.

Краят на първото полувреме дойде при резултат 2:0.

Всички присъствуващи очакваха през второто полувреме да се увеличи резултатът в полза на „Доростол“. Но това не се сбъдна. „Бенковски“ от Исперих заигра по-организирано и на два пъти застрашаваше сериозно вратата на „Доростол“. Само доброто представяне на вратаря Божков спаси нашата врата от гол.

Отборът на „Доростол“ се ориентира явно към запазване резултата и се стремеше да задържи играта в центъра.

Костадин АНТОНОВ

21 425